GENEALOGICAL TABLE Belus OF THE ACHÆMENIDÆ, Ligyptus Danaus ii, 91. | 182. ii. 182. INCLUDING THE MATERNAL PEDIGREE Hypermnestra Lynceus ii. 91. CYRUS. Belus Acrisius vi. | 53. vii. | 61. Cepheus Danae ii. 91. vi. 53. vii. vii. 61. | 150. 61.150. Andromeda ibid. Perses vii. 61, . 150. Ægeus Steph. | Byz. ACHEMENES vii. | 11. Phraortes Teispeus or Teispes. ihid. | Phraortes Cyrus i. 111. | vii, 11. Cyaxares i. | 103. -Aryenis Crœsus Telspeus or Teispes i. 46. 73. 107. vii. | 11. Pharnaspes ii. 1. | iii. 2. ıbid. -Mandane Cyaxares Atys Arsames i. 46. 111. | i. 107. Xen. Cyr. i. i. 34. i, 209. | vii. 11. Hystaspes Cyrus— i. 120. - Cassandane Otanes ii. 1. iii. 2. iii. | 68. Gobryas — vii. 2. iii. 70. Artanes Artabanus Artaphernes Otanes (Darius) - Artystona (Darius) - Atossa vii. | 82. | ii. 88. vii. 69. | iii. 68. Smerdis iii. | 30 Cambyses—Phædyma ii. 1. iii. 68. | vii. 5. vii. | 224. iv. 83. 4 vii. 10. vii. | 82. Arsames Cobryas vii. 69. ul. 72. Phrataguna vii. 221. Parmys---(Darius) Aborcomes Hyperanthes Arionardus Artyphius Tritaatucchnes Bassaces Artapbernes Anaphes Smerdomenes Ametris Veixes Maistes Hystaspes Achemenes Ariomardus vii. 224. vii. 221. vii. 67. vii. 66. vii. 82. vii. 75. vi. 94. vii. 62. vii. 82. 121. vii. 61. vii. 11. vii. 12. vii. 64. iii. 12. vii. 97. vii. 78. Artabazanes 'Ariabignes Arsamenes viii. 89. Mardonius——Arlarostin Artechings——O. Daurises——O. Hymeas——O. Otanes——O. v. 43. vn. 73. v. 116. v. 116. Artayerxes Darius Artayeta vi. 98. z. 108. ix. 108. Artaphernes vn. 74.

Artontes 13. 51.

GENEA

ACH

INCLUDING 1

OF

THE PERSIAN WARS,

HERODOTUS. (C)

COPIOUS NOTES.

PARTLY COMPILED AND TRANSLATED, PARTLY ORIGINAL;

EXAMINATION QUESTIONS, INDEXES, &c.

BY CHARLES WILLIAM STOCKER, D.D.

VICE-PRINCIPAL OF ST. ALBAN'S HALL; LATE FELLOW OF ST. JOHN'S COLLEGE, OXFORD, AND PRINCIPAL OF ELIZABETH COLLEGE, GUERNSEY.

r. b. 1

FOR THE USE OF SCHOOLS AND COLLEGES.

IN TWO VOLUMES.
VOL. II.

SOLD BY LONGMAN, BALDWIN, WHITTAKER,
AND ALL OTHER BOOKSELLERS.

F

LONDON:

PRINTED BY A. J. VALPY,
RED LION COURT, FLEET STREET.

ARGUMENT OF THE SEVENTH BOOK.

Egypt revolts: i. Darius names Xerxes for his successor, and dies in the midst of preparations for war: ii-iv. Xerxes is pressed to invade Greece by Mardonius, Demaratus, and others: v. vi. The revolt is quelled: vii. Xerxes proposes in council an expedition against Greece; Mardonius speaks in approval of the measure, which Artabanus opposes: viii-xi. The king, in spite of a dream, changes his determination; the vision appears again to him, and also to his uncle, who now urges the invasion: xii-xix. Great preparations; Athos is dug through: xx-xxv. Xerxes begins his march. Pythius: xxvi-xxxi. The Hellespontine bridges are destroyed by a storm, but rebuilt: xxxii-xxxvi. March from Sardis to Abydos. Review of the forces. Conversation between the king and Artabanus, who is left as viceroy: xxxvii-liii. Passage over the bridges. March to Doriscus. Numbering of the army; liv-lx. Commanders-inchief of the forces. The 'immortal' band: lxxxii. lxxxiii. Generals of the cavalry: lxxxvii. lxxxviii. Triremes: lxxxix. Marines: xcvi. Commanders of the fleet: xcvii. Artemisia: xcix. Review of the army: c. Conversation of Xerxes with Demaratus: ci-civ. Mascames. Boges: cv-cvii. March from Doriscus to Acanthus, the fleet coasting along shore: cviii-cxx. There the army and navy separate, and meet again at Therma: cxxi-cxxvii. Xerxes surveys the mouth of the Peneus: cxxviii-cxxx. His heralds return; none had been now sent to Sparta or Athens: cxxxi-cxxxiii. Discord among the Greeks: cxxxviii. The Athenians were the saviours of Greece: cxxxix. Oracles; which Themistocles interprets: cxl-cxliii. Preparations of the Greeks: cxlivcxlvii. Argos declines any alliance: cxlviii-clii. Unsuccessful embassy to Gelon: cliii. clvi-clxvii. Duplicity of the Corcyraans: clxviii. Crete remains neutral: clxix. The Thessalians are necessitated to join the Persians: claxii-claxiv. The Greek congress resolves to defend Thermopyle, and to station the fleet at Artemisium: clxxv-clxxviii. Hostilities commence by sea: clxxix-clxxxiii. Numerical strength of the invaders: clxxxiv-clxxxvii. A storm: clxxxviii-cxci. Naval manœuvres: cxcii-cxcv. Xerxes marches to Trachis. A little band under Leonidas occupies the pass: cxcvi-ccix. Battle of Thermopylæ. Treachery of Epialtes. Fall of Leonidas. His countrymen sell their lives dearly. The Thebans are made slaves: ccx-ccxxxiii. Conversation of Xerxes and Demaratus: ccxxxiv-ccxxxvii. The body of Leonidas is mutilated: ccxxxviii. Demaratus had sent to Sparta intelligence of this invasion: ccxxxix.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΗ.

ΠΟΛΥΜΝΙΑ.

Ι. ΕΠΕΙ δὲ ἡ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶνι γενομένης παρὰ βασιλέα Δάρεῖον τὸν 'Υστάσπεος, καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον ¹ τοῖσι 'Αθηναίοισι διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολὴν, καὶ δὴ καὶ τότε πολλῷ τε δεινότερα ἐποίεε, καὶ μᾶλλον ὥρμητο στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα. καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγγέλλετο, πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλις, ἐτοιμάζειν στρατιὴν, πολλῷ πλέω ἐπιτάσσων ἐκάστοισι, ἡ πρότερον παρεῖχον, καὶ νέας τε καὶ ἔππους καὶ σῖτον καὶ πλοῖα.² τούτων δὲ περιαγγελλομένων,³ ἡ 'Ασίη ἐδονέετο ⁴ ἐπὶ τρία ἔτεα, καταλεγομένων τε τῶν ἀρίστων, ὡς ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα στρατεν-

1. κεχαραγμένον] ἀργισμένον, Hesychius. The expression is applied to animals grinding their teeth with rage. L. The metaphor is rather taken from the roughness of money newly coined, which was termed asper in Latin; Suetonius, iv. 44. Seneca, Ep. xix. 9. The impression on the coin was called χαρακτήρ, Euripides, E. 559. BL. compare v. 572. κείνω [τόσον POR.] μή χαράσσον, Μ. 157. MUS. exasperated.

2. νέας—πλοία] Compare vii. 21. vol. i. p. 6. n. 69. p. 277. n. 84. and p. 289. n. 97. from which it would seem that the latter is a specific term, whereas the former, though also specific, is often used generically: νῆες σύμπασαι—αἴ τε μακραλ, καὶ ὅσα στρογ-

γύλα πλοΐα, καὶ ἄλλα ἱππαγωγὰ, καὶ σιτία ἄγουσαι, Arrian, Ind. 19. W. In Thucydides, vi. 43. 44. the Scholiast thus enumerates the different kinds of vessels there referred to: τριήρεις ταχεΐαι, τρ. στρατιώτιδες, πεντηκόντοροι, ἱππαγωγοί, πλοΐα, ὅλκάδες. Of these last two, the πλοΐα were burges attendant on the triremes, (hence called tenders); the ὅλκάδες (vol. i. p. 164. n. 48.) were vessels of burden, serving as transports. BLO.

3. τούτων - περιαγγελλομένων] these orders being sent round. Thucydides, ii. 10. Xenophon, H. vi. 4, 2. Arrian, Al. vii. 14, 16. BLO.

4. ἐδονέετο] Appian, B. C. iv. 52. Herodian, vii. 13. W. σομένων, και παρασκευαζομένων. τετάρτω δε έτει Αιγύπτιοι, υπό Καμβύσεω δουλωθέντες, απέστησαν από Περσέων, ενθαύτα δή καί μαλλον ώρμητο καὶ έπ' άμφοτέρους στρατεύεσθαι.

ΙΙ. Στελλομένου δε Δαρείου έπ' Αίγυπτον και 'Αθήνας, των παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης ως δεῖ μιν, δ άποδέξαντα 6 βασιλέα, κατά τὸν Περσέων νόμον, ούτω 7 στρατεύεσθαι. ήσαν γάρ Δαρείω, και πρότερον ή βασιλευσαι, γεγονύτες τρείς παίδες έκ της προτέρης γυναικός, Γωβρύεω θυγατρός καί βασιλεύσαντι, έξ 'Ατόσσης της Κύρου ετεροι τέσσερες. των μεν δή προτέρων ἐπρέσβευε 8 'Αρτοβαζάνης' τῶν δὲ ἐπιγενομένων, Ξέρξης. έόντες δὲ μητρος οὐ τῆς αὐτῆς, ἐστασίαζον. 9 ὁ μὲν 'Αρτοβαζάνης, κατότι 10 πρεσβύτατός τε είη παντός τοῦ γόνου, καὶ ότι νομιζόμενα 11 είη προς πάντων άνθρώπων, τον πρεσβύτατον την άρχην έχειν Εέρξης δέ, ώς 'Ατόσσης τε παις είη, της Κύρου θυγατρός, και ότι Κύρος είη δ κτησάμενος τοισι Πέρσησι την έλευθερίην.

ΙΙΙ. Δαρείου δε ούκ άποδεικνυμένου κω γνώμην, ετύγχανε κατά τωύτο τούτοισι 12 και Δημάρητος, 13 ο 'Αρίστωνος, αναβεβηκώς ές Σούσα, έστερημένος τε της έν Σπάρτη βασιλητης, και φυγήν έπιβαλων έωυτω έκ Λακεδαίμονος. ούτος 'ωνήρ, πυθόμενος των Δαρείου παίδων την διαφορήν, έλθων, ως ή φάτις μιν έχει,14 Ξέρξη

5. ωs δεί μιν] since it is necessary for him. It would be more correct, as Darius is here meant, to use ἔδει " it was necessary;" but, as the same necessity existed in the case of every sovereign, Herodotus might also have said ως δεί του βασιλέα, αποδέξαντα διάδοχου, &c. S. Vol. i. p. 108. n. 61.

6. ἀποδέξαντα] ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, δτ' ἐστράτευε Μυκήνας τε καὶ τὴν άρχην, κατά τὸ οἰκεῖον, 'Ατρεῖ, Thucydides, i. 9. The object was to prevent civil commotion in case of the king's death while abroad. IV.

7. οὖτω thus, i. e. after taking this

precaution. S.

S. ἐπρέσβευε] πρεσβύτατος ἢν, Hesychius; αἰσχρον το πρεσβεύοντ' ἐμὲ ούτω γελασθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα, Sophocles, Œ. C. 1422. V.

9. ¿στασίαζον] A different account is given by Plutarch, t. ii. p. 488. D. Justin, ii. 10. and Julian, Or. i. p. 33.

B. V. Perhaps this may be borrowed from Ctesias, who is fond of contradicting Herodotus. L.

10. κατότι] inasmuch as.

11. νομιζόμενα] i. e. νομιζόμενον, Eustathius; νόμφ φύσεως, Eusebius, L. of Const. i. 21. maximus natu, ætatis privilegio, regnum sibi vindicabat; quod jus, et ordo nascendi, et natura ipsa gentibus dedit, Justin, ii. 10. V. W.

12. κατάτωὐτό τούτοισι] Understand τοῖσι πρήγμασι, which is supplied c. 206. and the expression will imply, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον (iii. 48.), ἐν ῷ ταῦτα ἐγίνετο. Μ. ST.

13. Δημάρητος] vi. 70. S.

14. φάτις μιν έχει] This is another of the phrases which admits of interchange of cases; vol. i. p. 306. n. 72. τούτους τοιαύτη φ. έ., viii. 94. Ίνα λόγος σε έχη, vii. 5.26. έχθρὰ Φάλαριν κατέχει φ., Pindar, P. i. 187. and, on

συνεβούλευε λέγειν, προς τοίσι έλεγε έπεσι, ως " αυτός μεν γένοιτο Δαρείω ήδη βασιλεύοντι, καὶ έχοντι τὸ Περσέων κράτος 'Αρτοβαζάνης δὲ, ἔτι ἰδιώτη ἐόντι Δαρείψο οὐκ ὧν οὔτ' οἰκὸς εἰη, οὔτε δίκαιον, άλλον τινα τὸ γέρας έχειν πρὸ ἐωυτοῦ:15 ἐπεί γε καὶ ἐν Σπάρτη," έφη ὁ Δημάρητος ὑποτιθέμενος, "οῦτω νομίζεσθαι, ἡν οἱ μεν προγεγονότες έωσι πριν ή τον πατέρα σφέων βασιλευσαι, ο δε βασιλεύοντι όψίγονος έπιγένηται, τοῦ ἐπιγενομένου τὴν ἔκδεξιν τῆς βασιληίης γίνεσθαι." χρησαμένου δὲ Ξέρξεω τη Δημαρήτου ύποθήκη, γνούς ο Δαρείος, ώς λέγοι δίκαια, βασιλέα μιν ἀπέδεξε. δοκέει δέ μοι καὶ άνευ ταύτης τῆς ὑποθήκης βασιλεῦσαι αν Ξέρξης. ή γαρ "Ατοσσα 16 είχε τὸ πᾶν κράτος.

ΙΝ. 'Αποδέξας δε βασιλέα Πέρσησι Δαρείος Ξέρξεα, δρμητο στρατεύεσθαι. άλλα γαρ, 17 μετα ταῦτά τε καὶ Αἰγύπτου ἀπόστασιν τῷ ύστέρω έτεϊ, παρασκευαζόμενον συνήνεικε αὐτὸν Δαρεῖον, βασιλεύσαντα τὰ πάντα 18 έξ τε καὶ τριήκοντα έτεα, ἀποθανεῖν· οὐδέ οἰ έξεγένετο ούτε τους άπεστεωτας Αίγυπτίους ούτε 'Αθηναίους τιμωρήσασθαι. ἀποθανόντος δε Δαρείου, ή βασιλητη άνεχώρησε 19 es του παίδα τον έκείνου Ξέρξεα.

V. 'Ο τοίνυν Ξέρξης έπὶ μεν την Ελλάδα οὐδαμῶς πρόθυμος ην κατ' άρχας στρατεύεσθαι, έπὶ δὲ Αίγυπτον ἐποιέετο τὴν στρατιῆς άγερσιν. παρεών δε καὶ δυνάμενος 20 παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων

the other hand, έχει τινά φάτιν Διονυσοφάνης, ix. 81. το έμον ὄνομα μαψίδιον έ. φ., Euripides Hel. 250. W. Another instance occurs in αἰτίη ἔχει τινά, v. 70. 71. and αἰτίην ἔχει τις, v. 70. LAU. Corydonis habet te cura, Virgil, E. vii. 40. Ausoniæ curam gentis habere deos, Ovid, T. v. 2, 48.
15. πρδ έωυτοῦ] in preference to

himself. M. G. G. 575, 2.

16. "Ατοσσα] Ξέρξης, δ τῶν Περσῶν Βασιλεύς, μανείς, έφαγε την έαυτοῦ μητέρα κρεουργήσας, Aspasius, on Arist. Eth. p. 124. According to Hellanicus, she was the first woman who ever wrote letters. L.

17. ἀλλὰ γὰρ] The ellipsis may be thus supplied, άλλ' οὐκ ἐδύνατο οἶς ἡθέλησε ποιείν τέλος ἐπιθείναι, μετὰ γὰρ, &c. A similar ellipsis occurs in άλλ' ου γαρ είχον, ii. 120. ST. and in μηκέτι έθέλειν προϊέναι τοῦ πρόσω, άλλ' οκνείν γάρ, Arrian, Al. ii. 6.; here

αναχωρήσειν may be supplied after άλλά, which appears preferable to the explanation by H. who gives instances of the similar use of sed enim in Latin, Virgil, Æ. i. 23. Ovid, M. ix. 248. on Vic. viii. 1, 6. If the adverb od, instead of the conjunction οὐδε, had followed after ἀποθανείν, then ἀλλὰ would have referred to our of exereveτο, and γάρ to συνήνεικε.

18. τὰ πάντα] i. 214. οἱ πάντες, ix. 70. Compare vol. i. p. 142. n. 45. p. 92. n. 77. M. G. G. 268. obs. and

vol. i. p. 158. n. 97.

19. ἀνεχώρησε devolved. ἀναβαίνειν occurs in this sense i. 109. vii. 205. S. Verbs compounded with $\pi \epsilon \rho l$ are more frequently used; vol. i. p. 74. n. 87.

20. δυνάμενος] βασιλεύει Ξέρξης δ υίδς αὐτοῦ, καὶ 'Αρτάπανος δ 'Αρτασύρα παῖς γίνεται δυνατός παρ' αὐτῷ, καὶ Μαρδόνιος δ παλαιός, Ctesias, P. 20. Μαρδόνιος ὁ Γωβρύεω, ὃς ἦν Ξέρξη μὲν ἀνεψιὸς, Δαρείου δὲ ἀδελφεῆς πάϊς, τοιούτου λόγου εἴχετο, 21 λέγων ' Δέσποτα, 22 οὐκ οἰκός ἐστι 'Αθηναίους, ἐργασαμένους πολλὰ ἤδη κακὰ Πέρσας, μὴ οὐ 23 δοῦναι δίκας τῶν ἐποίησαν. ἀλλὰ τὸ μὲν νῦν ταῦτα πρήσσοις, τά περ ἐν χεροὶ ἔχεις ἡμερώσας 24 δὲ Αἴγυπτον τὴν ἐξυβρίσασαν, στρατηλάτεε ἐπὶ τὰς 'Αθήνας, ἵνα λόγος τέ σε ἔχη πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸς, καί τις ὕστερον φυλάσσηται ἐπὶ γῆν τὴν σὴν στρατεύεσθαι.'' Οὖτος μέν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρός ' 25 τοῦδε δὲ τοῦ λόγου παρενθήκην ποιεέσκετο τήνδε, ὡς ' ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς χώρη, καὶ δένδρεα παντοῖα φέρει τὰ ἤμερα, ἀρετήν 26 τε ἄκρη, βασιλέϊ τε μούνω θνητῶν ἀξίη ἐκτῆσθαι.''

VI. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, οἶα νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐων, καὶ θέλων αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος ῧπαρχος εἶναι. χρόνω δὲ κατεργάσατό τε καὶ ἀνέπεισε Ξέρξεα, ὥστε ποιέειν ταῦτα· συνέλαβε ²⁷ γὰρ καὶ ἀλλα οἱ σύμμαχα γενόμενα ²⁸ ἐς τὸ πείθεσθαι Ξέρξεα· τοῦτο μὲν, ἀπὸ τῆς Θεσσαλίης παρὰ τῶν ᾿Αλευαδέων ²⁹ ἀπιγμένοι ἄγγελοι ἐπεκα-

21. elxero] c. 6. kept harping upon, stuck to, Z. on Vig. v. 7, 15.

22. δέσποτα] my lord and master. LAU. Vol. i. p. 55. n. 69. The Greeks called their kings ἄνακτες, and the gods δέσποται; vol.i. p.111. n. 89. οὐδένα ἄνθρωπον δεσπότην, ἀλλὰ τοὺς θεόνα προσκυνεῖτε, Xenophon, An. iii. 2, δ. L.

23. μὴ οὐ] with an infinitive, after negative propositions or verbs, is equivalent to the Latin quin or quo minus; iii. 51. ix. 12. M. G. G. (p. 952.) 608.

24. ἡμερώσαs] Vol. i. p. 182. n. 78. opposed to ἀγρώσαs. quum tideret efferatos militiu animos, mitigandum ferocem populum armorum desuetudine ratus, Livy, i. 19.

25. τιμωρός] ες τιμωρίην φέρων; i.e. οὖτος ὁ λόγος πρὸς τιμωρίην παρώρμα. ST.

26. ἀρετὴν] in point of excellence; vol. i. p. 245. π. 37. for ἀρετὴ may be defined, ἡ ἀρίστη διάθεσις, ἡ καθ' ἡν ἄριστα διάκειται τὸ ἔχον. So ἔκαστον τῶν ἐόντων τέληον καὶ ἄκρον γίνεται κατὰ τὰν οἰκήαν τᾶς φύσιος ἀρετὰν, Metopus in Stob. p. 7, 11. V.

27. συνέλαβε] co-operated with. Had

σύμμαχα γενόμενα been omitted, this verb would have required τοῦ πείθεσθαι instead of ès τὸ π. S. ST.

28. σύμμαχα γενόμενα] Understand αὐτῷ, S. conspiring to aid him. The verb συνέλαβε might have been omitted, and γενόμενα changed to ἐγένετο. ST.

29. 'Αλευαδέων] c. 130. S. Pausanias, vii. 10. The παίδες 'Αλεύεω are said to be Θώρηξ, Εὐρύπυλος, καl Θρασυδήτος, ix. 58. where they are called Larissæans. The family was still florishing at Larissa in the times of Plato and of Demosthenes. ωμολόγηνται δ' οί Θετταλοί πάντων Έλλήνων πολυτελέστατοι γεγενησθαι, περί τε την δίαιταν καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον έγένετο κατά της Έλλάδος έπαγαγείν τοὺς Πέρσας, ζηλώσαντας τὴν τούτων τρυφήν και πολυτέλειαν, Critias in Ath. xii. 33. W. V. Aleas, or Alevas, was nominated king of Thessaly by the Pythian oracle; Plutarch, t. ii. p. 492. A. He is called Laris-sæus by Ovid, Ib. 325. ἐν Λαρίσση έπι της των 'Αλευάδων άρχης, Aristotle, P. v. 6. L. In the words immediately following these we should perhaps read Two mepl Ziuov (instead of λέοντο βασιλέα, πασαν 30 προθυμίην παρεχόμενοι, έπὶ τὴν Ελλάδα. οι δε 'Αλευάδαι ούτοι ήσαν Θεσσαλίης βασιλέες τούτο δε, Πεισιστρατιδέων οι άναβεβηκότες ές Σουσα, των τε αυτών λόγων έχόμενοι, των και οι 'Αλευάδαι, και δή τι προς τούτοισι έτι πλέον προσορέγοντό 31 οί, έχοντες 'Ονομάκριτον, ανδρα 'Αθηναίον, χρησμολόγον τε καὶ διαθέτην 32 χρησμών των Μουσαίου. ἀναβεβήκεσαν γάρ την έχθρην προκαταλυσάμενοι έξηλάσθη γάρ ὑπὸ ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου ὁ 'Ονομίκριτος έξ 'Αθηνέων, ἐπ' αὐτοφώρω 33 άλους ύπο Λάσου34 τοῦ Ερμιονέος έμποιέων 35 ές τὰ Μουσαίου χρησμον, ώς αι έπι Λήμνου έπικείμεναι νησοι άφανιζοίατο 36 κατά της θαλάσσης. 37 διὸ εξήλασε μιν ὁ «Ιππαρχος, πρότερον χρεώμενος 38 τὰ μάλιστα, τότε δε συναναβάς, δκως απίκοιτο ες όψιν την βασιλέος, λεγόντων των Πεισιστρατιδέων περί αὐτοῦ σεμνούς λόγους, κατέλεγε τῶν χρησμῶν. 39 εἰ μέν τι ἐνέοι σφάλμα φέρον τῷ βαρβάρῳ, τῶν μεν έλεγε οὐδέν ὁ δὲ, τὰ εὐτυχέστατα ἐκλεγόμενος, ἔλεγε τόν τε Έλλήσποντον ώς ζευχθηναι χρεόν είη ὑπ' ἀνδρὸς Πέρσεω, τήν τε έλασιν έξηγεόμενος. 40 ουτός τε δή χρησμωδέων προσεφέρετο, και οί τε Πεισιστρατίδαι καὶ οἱ 'Αλενάδαι γνώμας ἀποδεικνύμενοι.

Σάμον). Simus is mentioned in Harportation (ex Demosth, p. 142, 86. V.) as one of the Aleuadæ, who was considered to be in the Macedonian interests.

30. πασαν the utmost.

31. προσορέγοντο] Vol. i. p.76. n. 8. they applied themselves to, they pressed the king. S.

32. διαθέτην] editor, Valla; vender. GR. διατίθεσθαι, to expose for sale.

i. 1. πωλείν, Ulpian. L.

33. ἐπ' αὐτοφάρφ] in the very act: literally, ἐπ' αὐτῆ τῆ κλεψία, being derived from φὰρ '' a thief;'' Moschopulus. It was afterwards used of any flagrant crime. Vio. iii, 3, 9.

34. Λάσον] Lasus, a poet and musician, of Hermione in Argolis, was reckoned by some as one of the seven wise men of Greece. Vol.i. p. 16. n. 16. He instituted the Cyclic chorus and invented the dithyrambus. L. Aristophanes mentions him, V. 1410, 1411. and many further particulars respecting him will be found in the note of Florens Christianus.

35. $\hat{\epsilon}\mu m o i \hat{\epsilon}\omega v$] Pausanias, ii. p. 171. $\hat{\epsilon}\mu \beta \hat{\alpha}\lambda \lambda \omega v$, παρεντιθείς πεπλασμένον, $\hat{\epsilon}\gamma \gamma \rho \hat{\alpha}\phi \omega v$. V. Similar interpolations are noticed by POR. on Eur. O. 5. S.

36. ἀφανιζοίατο] In oblique speech, after ὡς and ὅτι, the optative is used; and a future action is not always expressed by the future tense. M. G. G. 529, 2.

37. κατὰ τῆς θαλάσσης] κ. τ. θ. καταδεδυκέναι, c. 235. 'Ατλαντὶς νῆσος κ. τ. θ. δῦσα ἡφανίσθη, Plato, Tim.

p. 25. D. W.

38. χρεώμενος] is thus formed; χραόμενος, by crasis χρώμενος, by parenthesis χρεώμενος. Another form is χρεόμενος by antithesis from χραόμενος. S.

39. $\tau \hat{\omega}^{\nu} \chi \rho \eta \sigma \mu \hat{\omega}^{\nu}$] the prophecies. The genitive is put, even with verbs which govern the accusative, when the action does not refer to the whole object, but to a part only. M. G. G. 356.

40. εξηγεόμενος] Sometimes, when two actions are expressed, one of

VII. 'Ως δὲ ἀνεγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐνθαῦτα, δευτέρφ μὲν ἔτεῖ μετὰ τὸν θάνατον τὸν Δαρείου, πρῶτα στρατηἵην ποιέεται ἐπὶ τοὺς ἀπεστεῶτας. τούτους μέν νυν καταστρεψάμενος, καὶ Αἴγυπτον πᾶσαν πολλὸν ⁴¹ δουλοτέρην ⁴² ποιήσας, ἢ ἐπὶ Δαρείου ἦν, ἐπιτρέπει 'Αχαιμένεϊ, ἀδελφεῷ μὲν ἐωυτοῦ, Δαρείου δὲ παιδί. 'Αχαιμένὲα μέν νυν ἐπιτροπεύοντα ⁴³ Αἰγύπτου χρόνφ μετέπειτα ⁴⁴ ἐφόνευσε 'Ινάρως ὁ Ύαμμιτίχον, ἀνὴρ Λίβυς.

VIII. Ξέρξης δὲ μετὰ Αἰγύπτου ἄλωσιν, ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας ἄξεσθαι τὸ στράτευμα τὸ ἐπὶ τὰς ᾿Αθήνας, σύλλογον ἐπίκλητον ⁴⁵ Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο, ἵνα γνώμας τε πύθηται σφέων, καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι εἴπη τὰ θέλει. 1. ՝Ως δὲ συνελέχθησαν, ἔλεξε Ξέρξης τάδε ' ⁴⁶ ' ᾿Ανδρες Πέρσαι, οὕ τ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθεὶς, παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσομαι. ὡς γὰρ ἐγὼ πυθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδαμά κω ⁴⁷ ἤτρεμήσαμεν, ⁴⁸ ἐπεί τε ⁴⁹

which has a greater extent, and the other is confined to itself, the latter is put in the participle, where we should have put the finite verb. M. G. G. 555. obs. 1.

41. πολλον] π. ἐλάσσων, i. 77. δυ-

νατώτεραι π., iii. 103. IV.

42. δουλοτέρην] Comparatives and superlatives of substantives, which are used in an adjective sense, and which, for the most part, are properly adjectives, are of common occurrence.

M. G. G. 133. obs. 2.

43. ἐπιτροπεύοντα] iii. 15. 82. viii. 127. In later writers, Dio Cassius, Dionysius of H., and Appian, it governs sometimes a genitive, and sometimes an accusative, of the province, &c. presided over; and, in Appian, a dative of the person, on whose behalf the authority is exercised. S. ἐσατράπευεν αὐτῷ τῆς χώρας, Xenophon, H. iii. 1, 10.

44. μετέπειτα] twenty-two years after this, in the reign of Artaxerxes, B. C. 464. iii. 12. L. Thucydides, i.

101. IVA.

45. σύλλογον ἐπίκλητον] An extraordinary assembly of the people at Athens was called σύγκλητος ἐκκλησία, Demosthenes, Cor. 12. and Æschines; ordinary assemblies were called κυρία: the assembly of the Ar-

gives is called ξύλλογος πόλεως, Euripides, O. 721. and εκκλητος λργείων όχλος, 605. The popular assembly in Homer is called ἀγορὴ, II. Β. 51. which was sometimes preceded by βουλὴ γερόντων, 53. apocletos (ἀποκλήτους, Ætoli) vocant sanctius consilium (c. arcanum gentis, 35.): ex delectis constat riris, opposed to consilium universæ gentis, Livy, xxxv. 34. ἐσκλητὸς, ἡ τῶν ἐξόχων ἄθροισις ἐν Συρακούσαις, Hesychius; σύγκλητος γερόντων λέσχη, Sophocles, An. 165. οἱ σύγκλυδες ἄνθρωποι, Herodian, vii. 7, 2. [?] V. D.

46. τάδε] Dionysius of H. has turned the whole of this speech into the Attic dialect, t. ii. p. 307. 308. as a proof that Herodotus's λέξω της τε αδυτηράς καὶ της ήδείας άρμονίας μέσην είναι, in which happy medium Homer shines pre-eminent; π. Σ. O. p. 51. V. This version by Dionysius is given by

MA. 136. A.

47. οὐδαμά κω] οὐδένα χρόνον, Dio-

nysius. V.

48. ἢτρεμήσαμεν] ἀτρεμίζοντα, i. 190. vii. 18. ἀτρέμας εἶχον, viii. 14. 16. L.

49. ἐπεί τε] vi. 84. and just below; after that, from the time that, H. i. and xv. ἐξ οδ, Dionysius; also ἐπεὶ, ἐξότου, or ἀφ' οδ, in Attic. V.

παρελάβομεν την ηγεμονίην τήνδε παρά Μήδων, Κύρου κατελύντος 'Αστυάγεα' άλλα θεύς τε ούτω άγει, 50 και αυτοισι ήμιν πολλά έπέπουσι συμφέρεται έπὶ τὸ ἄμεινον. Τὰ μέν νυν Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε έμος Δαρείος κατεργάσαντο και προσεκτήσαντο έθνεα, έπισταμένοισι 51 εὖ οὐκ ἄν τις λέγοι. ἐγὼ δὲ, ἐπεί τε παρέλαβον τον θρόνου, τοῦτο έφρουτιζου, ὅκως μή λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων έν τιμη τηδε, μηδε έλάσσω προσκτήσομαι δύναμιν Πέρσησι φροντίζων δέ, εθρίσκω άμα μέν κύδος ήμιν προσγινόμενον, χώρην τε της νυν έκτημεθα οὐκ έλάσσονα οὐδε φλαυροτέρην, παμφορωτέρην τε' άμα δὲ τιμωρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. διο ύμεας νῦν εγώ συνελεξα, ΐνα, τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερθέωμαι 52. ύμιν.53 2. Μέλλω, ζεύξας 54 τον Ελλήσποντον, έλαν στρατόν δια τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Αθηναίους τιμωρήσωμαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὡρᾶτε μέν νυν καὶ Δαρείον ιθύοντα 55 στρατεύεσθαι έπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους. άλλ' ό μεν τετελεύτηκε, και ούκ έξεγένετό οι τιμωρήσασθαι έγω δε ύπέρ τε έκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν ή έλω τε καὶ πυρώσω 56 τὰς 'Αθήνας, οί 57 γε έμε καὶ πατέρα τὸν έμον υπηρξαν άδικα ποιεύντες πρώτα μέν, ές Σάρδις έλθόντες άμα Αρισταγόρη τῷ Μιλησίῳ, δούλῳ δὲ ἡμετέρῳ, ἀπικόμενοι 58 ἐνέπρησαν τά τε άλσεα καὶ τὰ ἱρά δεύτερα δὲ, ἡμέας οἶα ἔρξαν ἐς τὴν

50. ἄγει] ἐνάγει, Dionysius; ὁ θ. ίσως α. ούτως, Xenophon, An. vi. 3, 11. θεῶν ἀγόντων, Sophocles, Œ. C. 998. V. θνατόν ούτω σθένος ά. μοίρα, Pindar, N. xi. 54. MUS. δτφ φρένας θεδς ά. πρός άταν, Soph. An. 635. ηγεν αὐτου ταύτη το δαιμόνιου, Arrian, Al. νιί. 16. θ., δστις μαίνεσθαι ενάγει ανθρώπους, iv. 79.

51. ἐπισταμένοισι] Sometimes the preposition èv is supplied, as by Aristides, Gorgias, p. 154. BU., Thucydides, ii. 36. sometimes mods is used with an accusative, as Thuc., iii. 53. vi. 77. Æschylus, Ag. 1373. or μετὰ with a dative, as Homer, Il. K. 250. but the absence of a preposition here, and in Il. A. 365. T. confirms the text of Æsch., P. V. 450. BL.

52. ὑπερθέωμαι] ἀνακοινώσω, ἀνα-

κοινώσωμαι. Γ.

53. Ίνα-ύμιν] Ί., & διανοούμαι πράτ-

τειν, ὑποθῶ ὑ., Dionysius. V.

54. ζεύξας] Understand γεφύρη, i.e. γεφυρώσας. Herodotus also combines the two words, as τον ποταμόν ζεύξαντας γεφυρώσαι, c. 21.

55. ἰθύοντα] προθυμούμενον, Dio-

nysius. V.

56. πυρώσω] έμπρήσω, καύσω, Ευstathius; σὺ δὲ, τῶν είνεκα τὸν στόλον ἐποιήσω, πυρώσας τὰς 'Αθήνας, ἀπελας, viii. 102. Sophocles, An. 292. IV.

57. 'Aθήνας, of] A pronoun, or adjective, often refers to a preceding substantive, which is not expressed, but understood from a cognate substantive, verb, or adverb. H. HER. on Vic. iii. 1, 9. 'Αθηναίοι is understood in 'Αθήνας, as Πελοποννήσιοι in Πελοποννήσου, of, Thucydides, vi. 80. M. G. G. 435.

58. ελθόντες - απικόμενοι after coming-on their arriving.

σφετέρην ἀποβάντας, ὅτε Δᾶτίς τε καὶ ᾿Αρταφέρνης ἐστρατήγεον, τὰ έπίστασθέ κου πάντες. 3. Τούτων μέν τοι 59 είνεκα ανάρτημαι 60 έπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι. ἀγαθὰ δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιδόμενος εί τούτους τε καί τους τούτοιοι πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οι Πέλοπος του Φρυγός νέμονται χώρην,61 γην την Περσίδα άποδέξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμουρέουσαν. οὐ γάρ δὴ χώρην γε ουδεμίαν κατόψεται ο ήλιος υμουρον έουσαν τη ήμετέρη, άλλά σφεας πάσας έγω αμα υμιν μίαν χώρην θήσω, δια πάσης διεξελθών της Ευρώπης, πυνθάνομαι γαρ ώδε έχειν ούτε τινα πόλιν ανδρών ούδεμίαν, ούτε έθνος ούδεν άνθρώπων ύπολείπεσθαι, το ήμιν οίόν τε έσται έλθειν ές μάχην, τούτων των κατέλεξα υπεξαραιρημένων. ούτω οι τε ήμιν αιτιοι έξουσι δούλιον ζυγόν, οι τε αναίτιοι. 4. Υμείς δ' άν μοι, τάδε ποιέοντες, χαρίζοισθε έπεαν υμίν σημήνω τον χρόνον, ές τὸν ήκειν δεῖ, προθύμως πάντα τινὰ ὑμέων χρήσει παρεῖναι. ος αν δε έχων ήκη παρεσκευασμένον στρατόν κάλλιστα, δώσω οί δώρα, τὰ τιμιώτατα νομίζεται είναι έν ἡμετέρου.62 ποιητέα μέν νυν ταῦτά ἐστι οῦτω. Γνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν 63 ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρηγμα ές μέσον,64 γνώμην κελεύων υμέων τον βουλόμενον αποφαίνεσθαι." Ταῦτα είπας ἐπαύετο.

59. $\mu \not\in \nu \tau \sigma i$] appear here to be two separate particles in juxtaposition; the $\tau \sigma \iota$ being affirmative; $\delta \dot{\epsilon}$, which follows, referring to the $\mu \dot{\epsilon} \nu$. H. i.

60. ανάρτημαι] ανώρμημαι, Dionysius; αναρτημένου, i. 90. vi. 88. i. e. επηρμένου. V. ώρμημένου, see c. 1. 4.

19. ix. 61.

61. Πέλοπος τοῦ Φ.—χώρην] Herodotus purposely uses this expression, to intimate that, Pelops being a Phrygian and consequently a vassal of the Persians, (c. 11.) the country over which he reigned belonged of right to the Persian king as his liege lord. L. Aud yet, neither in the time of Pelops, not at any preceding period, was Phrygia subject to the Medes: W. but see i. 4 and vol. i. p. 10. n. 25. 62. ἐν ἡμετέρου] i. 35. Dionysius

62. ἐν ἡμετέρου] 1. 35. Dionysius of H., t. vi. p. 1087. Heliodorus, vi. p. 265. ἐς ἡ., Homer, H. to Merc. 370. W. Wherever these anomalous expressions occur, C. and SCH. would substitute ἐν ἡμετέρφ and ἐς ἡμέτερον. B. 197. It is certainly almost impostant.

sible to supply the ellipsis in a satisfactory manner; but, on the other hand, how can we account for the introduction of such an anomaly by good copyists, when the phrases ev ημετέρη, εν ημετέρω, and εs ημέτερον are so obvious and familiar? Every language has many idioms not reducible to strict grammatical accuracy; and this expression seems to be one of the sort, quæ sunt in honore, si volet usus, quem penes arbitrium est et jus et norma loquendi, Horace, A. P. 71. The correct expression would be either έν τῆ ἡμῶν, οτ έν τῆ ἡμετέρη, the deviation from which might be owing to a confusion of the two forms in the writer's mind. ST.

63. ίδιοβουλεύειν] αὐθάδης και μονογνώμων είναι, Dionysius, A. R. ii. p. 86. W. ne viderer meo tantummodo usus consilio, vos contraxi; ceterum mementote, parendum magis vobis esse, quam suadendum, Valerius M., ix. 5.

V.

64. έs μέσον] iv. 97. in medio po-

ΙΧ. Μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόνιος ἔλεγε. " ΤΩ δέσποτα, οὐ μόνον είς των γενομένων Περσέων άριστος, άλλα και των εσομένων ος τά τε άλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα, καὶ "Ιωνας 65 τοὺς ἐν τη Ευρώπη κατοικημένους ούκ έάσεις καταγελάσαι ημίν,66 έόντας αναξίους. 67 και γάρ δεινον αν είη πρηγμα, εί Σάκας 68 μεν και 'Ivδούς 69 καὶ Αἰθίοπάς τε καὶ 'Ασσυρίους 70 ἄλλα τε ἔθνεα πολλά καὶ μεγάλα,⁷¹ άδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, άλλα δύναμιν προσκτασθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους έχομεν "Ελληνας δέ, υπάρξαντας 72 άδικίης, ου τιμωρησόμεθα. τί δείσαντες; κοίην πλήθεος 73 συστροφήν; κοίην δε χρημάτων δύναμιν; 1. των έπιστάμεθα μεν την μάχην, επιστάμεθα δε την δύναμιν, εουσαν ασθενέα εχομεν δέ αὐτῶν παῖδας καταστρεψάμενοι τούτους, οῖ, ἐν τῆ ἡμετέρη κατοικημένοι, "Ιωνές τε και Αιολέες και Δωριέες καλέονται. έπειρήθην δέ καὶ αὐτὸς ήδη ἐπελαύνων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους, ὑπὸ πατρὸς τοῦ σοῦ κελευσθείς και μοι, μέχρι Μακεδονίης ελάσαντι και ολίγον άπολιπόντι ές αυτας 'Αθήνας άπικέσθαι,74 ουδείς άντιώθη ές μάχην. 2. Καί τοί γε εώθασι Ελληνες, ώς πυνθάνομαι, άβουλότατα πολέ-

nere, et dubitabile, quod asseras, facere, Arnobius, i. p. 20. in m. relinquere, "to leave undecided," Augustin, de C. D. iii. 4. Capitolinus, L. of Verus; Heraldus. The phrases in medium vocare, proferre; in medio ponere, proponere, relinquere, are of frequent occurrence in Cicero. ἐὧ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῦν, Euripides, O. 27.

65. Ἰωνας] πάντας τοὺς ελληνας Ἰάονας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν, Scholiast

on Aristoph. Ach. 106.

66. καταγελάσαι ἡμῖτ] Το vol. i. p. 169. n. 95. may be added, besides this example, iii. 37. 38. iv. 79. S. Verbs compounded with κατά 'against,' which denote an action tending to the disadvantage of a person or thing, commonly take the genitive of the object against which the action is directed, and the accusative of the passive object of the verb: in the above instances the person is put in the dative. M. G. G. 376. iv. obs. 2. οὐ παρεόντι κατηγορέων, c. 10, 7.

67. avatious] worthless. S.

68. Ednas Their country is now Saketa. The Persians called the

Scythians, in general, Sacæ, "dogs."

69. Ἰνδοὺς] see India. Α. ὁ ᾿Αρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἔκατον εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν, LXX. Esther, i. 1. B.4.

70. 'Aσσυρίουs] Assyria is now

Kurdistan. A.

71. πολλά καὶ μεγάλα] The Greeks regularly join πολθε with another adjective, expressive of praise or blame, by means of the copula. c. 10, 1.18. viii. 61. M. G. G. 444, 4. LAU. $\gamma \hat{\eta}$ πολλή καὶ ἀγαθή, Xenophon, H. iü. 2, 8. δῶρα πολλά τε καὶ χαρίεντα, Homer, Il. Θ. 203.

72. ὑπάρξαντας] ὑπάρχειν in this sense has always a participle (vii. 8, 2. ix. 78.) or a genitive case (i. 5. iv. 1.)

joined to it. V.

73. $\pi\lambda\eta\theta\epsilon$ os] $\delta\delta\epsilon$ τις $\pi\delta\rho\epsilon\sigma$ τιν αὐτιοῖς ἀνδροπληθία στρατοῦ; $\pi\lambda$ οῦτος εξαρκὴς δόμοις; Compare also the other questions of Atossa, Æschylus, P. 240. BL.

74. δ. à.—àπικέσθαι] The infinitive is put after δλίγου οτ πόλλου δεί and similar phrases. M. G. G. 531.

μους ⁷⁵ ιστασθαι ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος. ἐπεὰν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον ⁷⁰ προείπωσι, ἐξευρόντες τὸ κάλλιστον χωρίσν καὶ λειότατον, ἐς τοῦτο κατιόντες μάχονται. ὅστε σὺν κακῷ μεγάλῳ οἱ νικῶντες ⁷⁷ ἀπαλλάσσονται. περὶ δὲ τῶν ἐσσωμένων οὐδὲ λέγω ἀρχήν. ⁷⁸ ἐξώλεες γὰρ δὴ γίνονται. τοὺς χρῆν, ἐύνταις ὁμογλώσσους, κήρυξί τε διαχρεωμένους καὶ ἀγγέλοισι, καταλαμβάνειν ⁷⁹ τὰς διαφορὰς, καὶ παντὶ μᾶλλον ἡ μάχησι. εὶ δὲ πάντως ἔδεε πολεμέειν πρὸς ἀλλήλους, ἐξευρίσκειν χρῆν, τῆ ἐκάτεροί εἰσι δυσχειρωτότατοι, καὶ ταὐτη πειρᾶν. τρόπῳ τοίνυν οὐ χρηστῷ "Ελληνες διαχρεώμενοι, ἐμέο ἐλάσαντος μέχρι Μακεδονίης γῆς, οὐκ ἦλθον ἐς τοὕτου λόγον, ⁸⁰ ὤστε μάχεσθαι. 3. Σοὶ δὲ δὴ μέλλει τίς, ὧ βασιλεῦ, ἀντιώσεσθαι πόλεμον προσφέρων, ἄγοντι καὶ πλῆθος τὸ ἐκ τῆς 'Ασίης καὶ νέας τὰς ἀπάσας; ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ⁸¹ ἀνήκει τὰ 'Ελλήνων πρήγματα. εὶ δὲ ἄρα ἐγώ γε ψευσθείην γνώμη, ⁸² καὶ ἐκεῖνοι, ἐπαρθέντες ἀβουλίη, ἔλθοιεν ἡμῖν ἐς μάχην,

75. πολέμους] Compare the conclusion of v. 49. and κατὰ γὴν πόλεμος, δθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, οὐδεὶς ξυνέστη· πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ ἐγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους ἐκάστοις· κατ᾽ ἀλλήλους ὡς ἔκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν, Thucydides, i. 15. AR.

76. πόλεμον] Polybius highly extols the open and honorable mode of warfare prevalent among the ancients, xiii. 3. Τιβαρηνοί δικαιότατοι λέγονται και οὐδέποτε μάχην τινί συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγήλειαν και ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ἄραν τῆς μάχης, Scholiast on Αρ. Rh., ii. 1012. W.
77. νικῶντες] Hence their victory

77. νικῶντες] Hence their victory may be considered as Καδμείη τις νίκη, i. 166. since neutra acies læta ex eo certamine abiit, Livy, i. 2.

78. ἀρχὴν] at all. HER. and REI.

on V1G, iii. 3, 8.

79. καταλάμβάνειν] to adjust, to settle; iii. 128. The dative cases belong to this verb as well as to διαχρεωμένους. χρῆν αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιείσθαι πὰν γὰρ ἐξαίρει λόγος, δ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν, Euripides, Ph. 525. The ancient Athenians, δρῶντες τὰς ἄλλας πόλεις ἐν πολλοῖς κακοῖς καὶ πολέμοις καὶ τα-

ραχαῖς οὔσας, in all cases where it was practicable, πρεσβείαις καὶ λόγοις ἐξαιρεῖν ἐπειρῶντο τὰς διαφορὰς, Isocrates, Panath. p. 460. He gives a different character of the Lacedæmoniaus, agreeing with that in Thucydides, βούλονται πολέμφ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι, i. 140. and this was the disposition of the Athenians in after times. Philip of Macedon also considered it κάλλιον ὅπλοις ἢ λόγοις διακρίνεσθαι, Εp. in p.94. of Demosth. Lucian, t. iii. p. 516. V.

80. ἐs τούτου λόγον] to this state of things. LAU. The expression also occurs, iii. 99. W. and seems to mean no more than ἐs τοῦτο, to this. S. εἰ δέοι ἐs τοῦτο ἀπικνέεσθαι, iv. 127. Our author might have said ἐs τὸ μάχεσθαι simply, as οὖκ ἵκετο ἐs τὸ τυθῆναι, i.

216. ST.

81. ἐs τοῦτο θράσεος] to that state with respect to rashness, to that degree of tenerity, to such a pitch of audacity. In point of sense it is the same as ἐs τοῦτο θράσος οr ἐς τόσονδε θ. Μ. G.G. 319,4, 353,4. c. 16,3. εἰς τοῦθ ' ὕβρεως ἐλήλυθε, Demosthenes, Ph. i. 13. εἰς τ, ἥκει τὰ πράγματα αἰσχύνης, 15.

82. γνώμη] The same verb has the genitive after it in viii. 40. ix. 61. S.

μάθοιεν αν, ως είμεν ανθρώπων άριστοι τὰ πολεμήϊα. ἔστω δ' ων μηδεν ἀπείρητον' αὐτόματον γὰρ οὐδεν, ἀλλ' ἀπὸ πείρης 83 πάντα, ἀνθρώποισι φιλέει 84 γίνεσθαι." Μαρδόνιος μεν, τοσαῦτα ἐπιλεήνας 85 τὴν Εέρξεω γνώμην, ἐπέπαυτο.

Χ. Σιωπώντων δὲ τῶν ἄλλων Πέρσεων καὶ οὐ τολμώντων γιώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τῆ προκειμένη, 'Αρτάβανος ὁ 'Υστάσπεος, πάτρως ἐὼν Ξέρξη, τῷ δὴ καὶ πίσυνος ἐὼν, ἔλεγε τάδε· 1. " Ω βασιλεῦ, μὴ λεχθεισέων μὲν γνωμέων ἀντιέων ἀλλήλησι, οὐκ ἔστι τὴν ἀμείνω αἰρεόμενον ἐλέσθαι, ἀλλὰ δεῖ τῆ εἰρημένη χρῆσθαι, λεχθεισέων δὲ, ἔστι ὅσπερ τὸν χρυσὸν ⁸⁶ τὸν ἀκήρατον, ⁸⁷ αὐτὸν μὲν ἐπ' ἐωυτοῦ οὐ διαγιιώσκομεν, ἐπεὰν δὲ παρατρίψωμεν ἄλλω χρυσῷ, διαγινώσκομεν τὸν ἀμείνω. ἐγὼ ⁸⁸ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῷ, ἀδελφεῷ δὲ ἐμῷ, Δαρείω, ἠγόρευον μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ Σκύθας, ἄνδρας οὐδαμόθι γῆς ἄστυ νέμοντας ὁ δὲ, ἐλπίζων Σκύθας τοὺς

83. ἀπὸ πείρης] πείρα θὴν πάντα τελεῖται, Theocritus, xv. 62. W.

84. φιλέει] Vol. i. p. 156. n. 64. p. 263. n. 38. c. 10, 5. and 6. χαίρει is used in the same sense; for εἴωθε, συμβαίνει, ἔθος ἔχει. φιλεῖ πεφυκέναι, Euripides, E. 522. and in Latin amant is put for solent, as libelli Stoici inter Sericos jacere putrillos amant, Horace, Ep. viii. 15. BA. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἀν διχοστατῆ πόλις, Eur. Antig. fr. iv. 1. φ. εἶναι, xi. 2. γ. φ., Dic. fr. vii. 5. and with the infinitive understood, lon, 606.

85. ἐπιλεήναs] softening down so as to render more palatable or digestible. λεήνας, viii. 142. τὴν τῶν λογίων ἀκριβῆ σαφήνειαν λεπτουργεῖν καὶ καταλεαίνειν, Clement of A., Str. vii. p. 901. The metaphor is taken from ruminating animals, which are said τὴν τροφὴν ἐπιλεαίνειν, and 'the chewing of the cud' is called ἐπιλέανσιν τροφῆς, Philo, de Post. Cain. p. 254. IV.

SG. τον χρυσον] ἄσπερ τὴν πορφύραν και τον χ. θεωροῦμεν και δοκιμάζομεν, ἔτερα παραδεικνύοντες, τῶν και τὴν ἔψιν όμοίαν ἐχόντων, και τῆς τιμῆς τῆς αὐτῆς ἀξιουμένων, Isocrates, Panath. p. 416. οὕτω και χρυσὸς ἐτέρψ χρυσῷ παρατεθεὶς, κρείττων τε και χείρων εὐρίσκεται, Dionysius of II., ii. p. 202, 24.

ή πορφύρα παρὰ πορφύραν διακριτέα was an old proverb: eranescunt hac atque emoriuntur comparatione meliorum; 'ut lana tincta fuco citra purpuram placet; at si contuleris eam Lacana, conspectu melioris obruatur,' ut Oridius ait, Quinctilian, xii. 10. V. The Lydian stone τῆ παρατρίψει τον χρυσον δοκιμάζει, Theophrastus, de Lap. p. 397. W. είς βάσανον έλθων, παρατριβόμενός τε μολίβδω, χρυσός απεφθος έων, καλὸς ἄπασιν ἔση, Theognis, 1101. 417. By rubbing pure gold on the touchstone (ἐπὶ τὴν βάσανον) by the side of other gold, we can compare the two, and discern their comparative standard. S. κακοῦ χαλκοῦ τρόπον, τρίβφ τε καὶ προσβολαίς μελαμπαγής πέλει δικαιωθείς, Æschylus, Ag. 381. δ χρυσός, παρά μολύβδω (ή παρά χαλκφ) τριβόμενος (ἐπὶ τὴν βάσανον), διαφέρει τῆ χροία, Camerarius; Λυδία γὰρ λίθος μανύει χρυσόν, Bacchylides; πειρωντι χρυσός έν βασάνω πρέπει, Pindar, P. x. 105. Euripides, M. 516.

87. ἀκήρατον] from κὴρ, whence κηραίνω, ἀκῆραντος, ἀκήρατος Ειχπολ. καθαρός, Τίπιωνις, Β.L. ἀκήρατον ἐκβαίνοντα, ιδοπέρ χρυσόν ἐν πυρί βασανιζόμενον, Plato; Lucian, iii. 108. Steph. Th. L. Gr. 4961.

88. eywlir. 83. W.

νομάδας καταστρέψεσθαι, έμοι τε ούκ έπείθετο, στρατευσάμενός τε, πολλούς τε και άγαθούς της στρατιής άποβαλών, άπηλθε. σὸ δὲ, ὧ βασιλεύ, μέλλεις έπ' άνδρας στρατεύεσθαι πολλον άμείνονας ή Σκύθας· 89 οι κατά θάλασσάν τε μριστοι και κατά γην λέγονται είναι. το δε αὐτοῖσι 90 Ενεστι δεινον, εμέ σοι δίκαιον έστι φράζειν. 2. Ζεύξας φής τον Ελλήσποντον, έλαν στρατόν δια της Ευρώπης ές την Ελλάδα. και δή και 91 συνήνεικε ή τοι κατα γην ή κατα θάλασσαν έσσωθηναι, ή και κατ' άμφότερα. 92 οι γάρ άνδρες λέγονται είναι άλκιμοι πάρεστι δέ καὶ σταθμώσασθαι, εί στρατιήν γε τοσαύτην σύν Δάτι καὶ 'Αρταφέρνεϊ έλθοῦσαν ές την 'Αττικήν χώρην μούνοι 'Αθηναίοι διέφθειραν. ούκ ων άμφοτέρη σφι έχώρησε.93 άλλ',94 ην τησι νηυσί έμβάλωσι, και νικήσαντες ναυμαχίη, πλέωσι ές τὸν Ελλήσποντον, καὶ ἔπειτα λύσωσι τὴν γέφυραν, τοῦτο δή, βασιλεῦ, γίνεται δεινόν. 3. Έγω δε οὐδεμιῆ σοφίη οἰκητη αὐτὸς ταῦτα συμβάλλομαι· άλλ' οἶόν 95 κοτε ἡμέας ολίγου ἐδέησε καταλαβείν πάθος, ότε πατήρ σὸς, ζεύξας Βόσπορον τὸν Θρηίκιον, γεφυρώσας δέ ποταμον "Ιστρον, διέβη έπι Σκύθας, τότε παντοιοι έγένοντο 96 Σκύθαι δεόμενοι Ίωνων λύσαι τὸν πόρον, τοῖσι ἐπιτέτραπτο 97 ή φυλακή των γεφυρέων τοῦ "Ιστρου. καὶ τότε γε 'Ιστιαΐος ὁ Μιλήτου τύραννος εἰ ἐπέσπετο τῶν ἄλλων τυράννων τῆ γνώμη, μηδὲ ήντιώθη, διέργαστο αν τὰ Περσέων πρήγματα, καί τοι καὶ λόγω άκοῦ-

59. ἀμείνονας ἡ Σκύθας] In the construction of comparatives with ἡ, the word with which another is compared is usually put in the same case with the subject of the comparison, M. G. G. 448, 1. a.

90. αὐτοῖσι] S. translates this word to us, and understands τῆ γνώμη τῆ σῆ; if so, ἡμῖν is to be supplied. Μ. G. G. 489, 11. n. But, as ἐν αὐτοῖσι is sometimes equivalent to ἐν τούτοισι, it perhaps bears the same meaning here as in c. 8, 3. 10, 7. and viii. 60, 2. where it may be rendered in so doing; more literally, (πρήγμασι being understood) in such deeds.

91. καὶ δὴ καὶ] understand τοῦτο φάθι, and now suppose this too. καὶ δὴ τεθνᾶσι, Euripides, M. 387. 1104. καὶ δὴ παρεῖκεν, Hel. 1058. DAL. καὶ δὴ δέδεγμαι, Æschylus, Eu. 892. HER. on Vic. viii. 7, 14. E. and now, to come to the point, (for this is most

probably the force of the second καλ,) suppose, &c. Compare Virgil, Æ. iv. 603.

92. $\kappa \alpha \tau' \dot{\alpha} \mu \phi \delta \tau \epsilon \rho \alpha$] Plutarch, Mor. t. i. p. 33. $\mu \dot{\epsilon} \rho \eta$ is understood. The ellipsis is frequent; and Diodorus often gives the full expression. SCH. on B. 167.

93. οὐκ ὧν ἀ. σ. ἐχώρησε] Artabanus is here anticipating the objection of an opponent. ST. Well then, we will suppose that they have not succeeded both ways. DAL.

94. ἀλλ'] yet.

95. ἀλλ' οΐον] ἀλλ' ἐξ ἐκείνου (or ἐκείνφ) οῖον, &c. Other examples of this construction will be found in M. G. G. 474. b.

96. παντοῖοι ἐγένοντο] iii. 124. ix. 109. i. e. παντοίαις ἐχρήσαντο μηχαναῖς. ST.

97. τοῖσι ἐπιτέτραπτο] ἄνδρα, ὧ λαοὶ ἐπιτετράφαται, Homer, Il. B. 24.

Herod.

Vol. II.

В

σαι δεινον, 98 έπ' ἀνδρί γε ένὶ 99 πάντα τὰ βασιλέος πρήγματα γεγενησθαι. 4. Σὰ ὧν μὴ βούλευ ἐς κίνδυνον μηδένα τοιοῦτον ἀπικέσθαι, μηδεμιῆς ἀνάγκης ἐούσης ἀλλ' ἐμοὶ πείθευ. νῦν μὲν τὰν σύλλογον τόν δε διάλυσον αὖτις δὲ, ὅταν τοι δοκέῃ, προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ, προαγόρευε τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα. τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι κέρδος μέγιστον εὐρίσκω ἐόν εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναί 100 τι θέλει, βεβούλευται μὲν οὐδὲν ἤσσον εὖ, ἔσσωται ½ δὲ ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρῶς, εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, εὖρημα εὖρηκε, ἦσσον δὲ οὐδέν οἱ κακῶς βεβούλευται. 5. 'Ορᾶς τὰ ὑπερέχοντα ἔῶα ὡς κεραυνοῖ ὁ θεὸς, οὐδὲ έᾳ φαντά-ἔεσθαι,² τὰ δὲ σμικρὰ οὐδέν μιν κνίζει; ³ ὁρᾶς δὲ, ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα ⁴ τὰ τοιαῦτα ⁵ ἀποσκήπτει ⁶ τὰ βέλεα; τ φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα 8 πάντα κολούειν. 9 οὕτω δὴ καὶ

98. καί ται κ. λ. ά. δεινόν] εί και δεινόν τφ ἀκαθσαί, Thucydides, i. 122. BLO.

99. $\epsilon n^2 \text{ å} v \delta \rho \text{l} - \epsilon v \text{l}$] dependent upon or in the power of one man. M. G. G. 585. b. a.

100. ἐναντιωθῆναι] for, as Eustathius justly observes, αὖκ ἐκ τῶν ἀπατελεσμάτων ἀεὶ κριτέον τὰ καλὰ εἴτε καὶ φαῦλα, on Il. B. p. 131, 38. notwithstanding which, προς το τελευταίον, έκβὰν ἕκασταν τῶν πραϋπαρξάντων, ώς τὰ πολλὰ, κρίνεται, Demosthenes, O. i. 5. It is however notorious that πολλά κακῶς γνωσθέντα, ἀβουλατέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα, κατωρθώθη καὶ ἔτι πλέω, & καλώς δοκούντα βουλευθήναι, ές τούναντίον αἰσχρώς περιέστη, Thucydides, i. 120. for it so happens that τοῦ εὐτυχεῖν καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι οὐχ ἄμα ἡ κτησις παραγίνεται τοῖς ανθρώποις, Demosthenes, c. Arist. 29.

 ἔσσωται] for ἥσσωται, the third singular of the perfect passive, from ἐσσόομαι, an Ionic form of ἡσσάομαι. DAL.

2. φαντάζεσθαι] iv. 124. vii. 15. φαίνεσθαι, Thomas M. Beck. It seems here to have a rather stronger meaning, not merely to show themselves, but to show themselves off, to flaunt ostenatiously, to make a display: it is rather ostendare than ostendere se; S. the difference between which is nicely

marked in the following passage, ut potius amorem tibi ostenderem meum, quam ostentarem prudentiam, Cicero, ad F. x. 3.

3. οὐδέν μιν κνίζει] vi. 62. vii. 12. Euripides, An. 208. Beck. sting him not at all; S. i.e. do not in the least wound his pride, or ruffle his temper, or provoke his jealousy.

4 δένδρεα] sæpius rentis agitatur ingens pinus; et celsæ graviore casu decidunt turres; feriuntque summos fulgura montes, Horace, 11 Od. x. 9. excelsis multo facilius casus nocet, Publius Syrus.

5. τὰ τοιαῦτα] i. e. τὰ μέγιστα, agreeing with δένδρεα. L.

6. ἀποσκήπτει] ἐνσκήπτει, κατασκήπτει, and ἐγκατασκήπτει bear the same meaning: see V. on Eurip. Hip. 440. ἐγκατάσκηψον βέλος κεραννοῦ, Sophocles, Tr. 1103. W. Ζεὐς μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει, καὶ παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ ἤδη νίκην ὁριῶντ᾽ ἀλαλάξαι, Απ. 129. τὸ ὑπερκόπως κλύειν εὖ, βαρύ βάλλεται γὰρ ὁσσους Διόθεν κεραυνὸς, Æschylus, Ag. 453.

7. τὰ βέλεα] his holts, iv. 79. S.

8. τὰ ὑπερέχουτα] summa ;—excelsum, quod supra cetera emineat, Livy, ii. 9.

9. κολούειν] to cut short. εκόλουε alel δκως τινα ίδαι των ασταχύων ύπερέχοντα· κολούων δε, το κάλλιστον τε

στρατὸς πολλὸς 10 ὑπὸ ὁλίγου διαφθείρεται κατά τοιόνδε· ἐπεάν σφι ὁ θεὸς φθονήσας 11 φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν, 12 δι' ὧν ἐφθάρησαν 13 ἀναξίως ἐωυτῶν. οὐ γὰρ ἐᾳ φρονέειν μέγα 14 ὁ θεὸς ἄλλον ἢ ἐωυτόν. 6. Ἐπειχθῆναι μέν νυν πᾶν πρῆγμα τίκτει σφάλματα, ἐκ τῶν ≳ημίαι μεγάλαι φιλέουσι γίνεσθαι· ἐν δὲ τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραυτίκα δοκέοντα εἶναι, 15 ἀλλ' ἀνὰ χρόνον ἐξεύροι τις ἄν. 7. Σοὶ μὲν δὴ ταῦτα, ὧ βασιλεῦ, συμβουλεύω. σὰ δὲ, ω παῖ Γωβρύεω Μαρδόνιε, παῦσαι λέγων λόγους ματαίους 16 περὶ Ἑλλήνων, οὺκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν. 17 Ἑλληνας γὰρ διαβάλλων, ἐπαίρεις 18 αὐτὸν βασιλέα στρατεύεσθαι, αὐτοῦ δὲ τούτου εἵνεκα δοκέεις μοι πᾶσαν προθυμίην ἐκτείνειν. μή νυν οὕτω γένηται. διαβολὴ 19 γάρ ἐστι δεινότατον· ἐν τῷ δύο μέν εἰσι οἱ

καὶ βαθύτατον διέφθειρε, v. 92, 6. τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὸ κολούει, Homer, II. Y. 370. BL. ἀκέφαλον καὶ

ἀτελη ποιήσει, Scholiast. T.

10. στρατὸς πολλὸς] c. 18. "These are the words of the Most High: 'How many times has it not happened by divine permission that a small troop has vanquished a numerous army!" Alcoran, Sur. ii. 250. in a Letter of the Sultan Barsebai to Schahrokh; De Sacy, Chr. Ar. t. ii.

p. 74.

11. φθονήσας] τὸ θεῖόν ἐστι φθονερδν, i. 32. iii. 40. vii. 46. compare also iv. 205. The meaning of Herodotus in which assertion appears to be this: when mortals abuse the gifts of fortune or are insolently elated by them, the Deity, who is the supreme dispenser of fortune, envies (as it were) the prosperity of such men; that is, judging them undeserving of its continuance, he regards them with aversion, and not only snatches away the gifts previously conferred, but even in some cases inflicts punishment on the offenders. S. μεμφθείς, Phavorinus. BLO. adopts this signification here and in the following passages, Thucydides, iii. 43. Xenophon, Conv. vi. 6. Euripides, Ion, 1025. Pindar, P. iii. 125. In Pind. I. vii. 55. δ àθανάτων φθόνος is Nemesis. ΗΕ. είς τὰ 'πίσημα ό φθόνος πηδαν φιλεί, Eur. Bel. fr. x. 2. Compare Acts, xii. 21-23.

12. βροντήν] literally thunder;

here, by metonymy, stupor, infatuation, and blindness similar to that resulting from being thunder-struck; ξμβροντησία. L.

13. δί ῶν ἐφθάρησαν] i. e. διεφθάρησαν οδν, consequently they are generally destroyed. ii. S5. S6. S7. W. S. vol. i. p. 156. n. 71. and n. 67.

14. φρονέειν μέγα] ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδε δαίμονες, Sophocles,

Tr. 284.

15. εί μη π. δ. είναι] & άγαθὰ, εί μη

π. δοκοίη είναι. ST.

16. ματαίουs] not only foolish and inconsiderate, but reprouchful, mulicious, injurious, libellous; c. 15. iii.

120. vi. 68. S.

17. φλαύρως ἀκούειν] to be slightingly spoken of. V10. v. 5, 7. κακῶς ἀ., c. 16, 1. Milton has imitated this idiom "Or hear'st thou rather pure ethereal stream, Whose fountain who shall tell?" P. L. iii. 7. SEA. si herum insimulabis malitiæ, male audies, Terence, Ph. ii. 2, 12. innocentes ergo sunt, ut bene audiant? et, ut rumorem bonum colligant, pudet impudica loqui? Cicero, de L.i. 19.

18. ἐπαίρεις] thou excitest. Euripides places this verb before an infinitive, S.591. with &στε; which particle scems often redundant before that mood, as after ήθελε, Hip. 1323. MAR. In the passive seuse Xenophon uses ἀναπτεροῦσθαι, H. iii. 1, 14.

4, 2.

19. διαβολή] άμαχον κακόν άμφοτέ-

άδικέοντες, είς δε ο άδικεόμενος. ὁ μεν γαρ διαβάλλων άδικέει, οὐ παρεόντι 20 κατηγορέων, ὁ δὲ άδικέει, ἀναπειθόμενος πρὶν ἡ ἀτρεκέως ἐκμάθη· ὁ δὲ δὴ 21 ἀπεων τοῦ λόγου, τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθείς τε ύπὸ τοῦ ἐτέρου, καὶ νομισθείς πρὸς τοῦ ἐτέρου κακὸς εἶναι. 8. 'Αλλ' εὶ δὴ δεῖ γε πάντως ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, φέρε, βασιλεύς μεν αυτός έν ήθεσι τοισι Περσέων μενέτω ήμέων δε άμφοτέρων παραβαλλομένων τα τέκνα, στρατηλάτες αὐτὸς σὺ, ἐπιλεξάμενός τε ἄνδρας, τοὺς ἐθέλεις, καὶ λοβὼν στρατιήν, δκόσην τινά βούλεαι. καὶ ήν μέν, τη 22 σὺ λέγεις, άναβαίνη 23 βασιλέι τὰ πρήγματα, κτεινέσθων 24 οι έμοι παίδες, προς δὲ αὐτοῖσι καὶ ἐγώ· ἡν δὲ, τῆ ἐγὼ προλέγω, οί σοὶ ταῦτα πασχόντων, 25 σύν δέ σφι καὶ σύ, ην άπονοστήσης. εὶ δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύνειν οὐκ ἐθελήσεις, σὰ δὲ πάντως στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ την Ελλάδα, ἀκούσεσθαί τινά 26 φημι των αυτου τηδε υπολειπομένων, Μαρδόνιον, μέγα τι κακὸν έξεργασμένον Πέρσας, ὑπὸ κυνών τε καὶ ὀρνίθων ετ διαφορεύμενον, ή κου έν γη τη 'Αθη-

ροις διαβολιῶν ὑποφάτιες, Pindar, P. ii. 139. Ι. μέγιστον κακον διαβολή έστι τί γάρ αν γένοιτο ταύτης κακουργότε. ρον ; ή ποιεί τους μέν ψευδομένους εὐδοκιμείν, τους δε μηδεν ηδικηκότας δοκείν άδικείν, τους δε δικάζοντας επιορκείν, (for the judges at Athens were obliged by the law to take an oath ouoiws auφοίν ἀκροᾶσθαι,) όλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδη δε δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν, δν ἃν τύχη τῶν πολιτων άδίκως ἀπόλλυσιν, Isocrates, de Perm. 9. δ τῆ διαβολῆ λάθρα χρώμενος έλον τον άκροατην σφετερίζεται, την ἀπολογίαν τῷ λαθραίω της κατηγορίας παραιρούμενος, Lucian, de Cal. t. iii. c. 8. p. 135. and 137. V. The Jews say '' An evil tongue kills three: him that speaks; him that hears; and him of whom he speaks," R. Levi, Præc. ccxliii. Patrick, on Lev. xix. 16.

20. παρεόντι] p. 10. n. 66.

21. δ δὲ δη] One of the Mss. gives the following paraphrase of this sentence: δ δὲ διαβαλλόμενος αδ διπλως άδικεῖται δ. τε ὑ. τ. ἑ., καὶ ἄμα νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἐτέρου ἀκούσαντος καὶ πεισθέντος εἶναι κακός. G.

22. τ $\hat{\eta}$] τ $\hat{\eta}$ δδ $\hat{\phi}$ $\hat{\eta}$, DAL. in the

manner that. M. G. G. 486, 2. c.

23. ἀναβαίνη] turn up, for ἀποβαίνη or ἐκβαίνη, turn out. S.

24. $\kappa \tau \epsilon w \epsilon \sigma \theta \omega v$] Instead of the termination $\omega \sigma a v$ in the third person plural of the imperative passive, the form ωv is very much used in the Ionic, the Doric, and particularly the Attic. M. G. G. 197, 3.

25. πασχόντων] In the third person plural of the imperative active, Attic writers prefer όντων to έτωσαν: the same also occurs in the Ionic dialect, and even in the Doric. M.G.G.193,

26. τινὰ] vii.5. vol.i. p. 252. n. 35. εἰ δ΄ ἄπιτε δεὐτερον ἡμᾶς προδόντες, αὐτίκα πεύσεταί τις Έλλήνων, 'Αθηναίους καὶ πόλιν ἐλευθέραν, καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτημένους, ῆς ἀπέβαλον, Plutarch, Them. xi. ST. Homer, Il. Γ. 297.

27. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων] νεκρὸν διαφορηθέντα ὑπὸ τῶν ἐκ θαλάσσης ὀρνίθων, Pausanias, ii. p. 192. Aristophaues, Av. 338. 355. inseputta membra different lupi, et Esquilinæ alites, Horace, E. v. 99. jam ego te faciam ut hic formicæ frustillatim diferent, Plautus, Cur. iv. 4, 20. V. heu! terra ignota, canibus data præda

ναίων, ή σέ γε 88 έν τῆ Λακεδαιμονίων, εἰ μὴ ἄρα καὶ πρότερον κατ' ὁδὸν, γνόντα 89 έπ' οΐους ἄνδρας ἀναγινώσκεις 30 στρατεύεσθαι βασιλέα."

ΧΙ. 'Αρτάβανος μέν ταῦτα έλεξε. Ξέρξης δὲ θυμωθεὶς ἀμείβεται τοισός " Αρτάβανε, πατρος είς του έμου άδελφεός τουτό σε ρύσεται μηδένα άξιον μισθον λαβείν έπέων ματαίων, καί τοι ταύτην την ατιμίην προστίθημι, έόντι κακφ τε και αθύμφ, μή τε συστρατεύεσθαι έμοι γε έπὶ τὴν Ἑλλάδα, αὐτοῦ τε μένειν ᾶμα τῆσι γυναιξί* έγω δὲ καὶ ἄνευ σέο, ὅσα περ εἶπα, ἐπιτελέα ποιήσω. μὴ γὰρ εἴην έκ Δαρείου 31 τοῦ 'Υστάσπεος τοῦ 'Αρσάμεος τοῦ 'Αριαράμνεω τοῦ Τείσπεος του Κύρου του Καμβύσεω του Τείσπεος του 'Αχαιμένεος γεγονώς, μή τιμωρησάμενος 'Αθηναίους' εὖ ἐπιστάμενος, ὅτι, εἰ ήμεις ήσυχίην άξομεν,32 άλλ' οὐκ ἐκείνοι, άλλὰ καὶ μάλα στρατεύσονται έπὶ τὴν ἡμετέρην, εὶ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι έξ έκείνων οι Σάρδις τε ένέπρησαν, και ήλασαν ές την 'Ασίην. οὺκ ὧν ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, ἀλλὰ ποιέειν ἢ παθέειν προκέεται άγων ίναι ή τάδε πάντα ύπο Ελλησι, ή έκείνα πάντα ὑπὸ Πέρσησι γένηται τὸ γὰρ μέσον οὐδὲν 33 τῆς ἔχθρης 34 έστί. Καλὸν ὧν προπεπονθότας ήμέας τιμωρέειν 35 ήδη γίνεται.

Latinis alilibusque jaces! Virgil, Æ. ix. 485. W. αὐτοὺς δὲ Γελώρια τεῦχε κύνεσσιν, οίωνοῖσί τε πᾶσι, Homer, Il. A. 4. ἔσονται οίνεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοίς του ούρανου και τοίς θηρίοις της γης, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, LXX. Deut. xxviii. 26. Τ. νεκρον έξω βαλείν άθαπτον, άρπαγην κυσίν, ύπ' οίωνῶν ταφέντ' ἀτίμως, Æschylus, Th. 1015. άταφον, οίωνοῖς γλυκὺν θησαυρου, Sophocles, An. 29. έαν άθαπτον, και πρός οιωνών δέμας και πρός κυνών έδεστον, 211. 708. 1029. βσων σπαράγματ' ή κύνες καθήγισαν, ή θήρες, ή τις πτηνός οίωνός, 1093. diluceranda feris dabor ulitibusque præda, Catul-lus, lxiv. 152. BL. " Her wing shall the eagle flap O'er the false-hearted; His warm blood the wolf shall lap, Ere life be parted," Scott, Marm. iii. 11.

28. % $\sigma\epsilon$ $\gamma\epsilon$] Clarke (after Bentley on Hor. 1. Od. ix. 15.) observes that the pronoun is introduced in the second clause for the sake of emphasis. Thus % $\delta\gamma\epsilon$, Homer, Il. Γ . 409. Od. B.

327. Hesiod, O. D. 244. In Latin Virgil, Æ. v. 457. Ovid, F. ii. 677. T. Compare Sophocles, Œ. R. 1092. 1102. An. 1144.

29. $\gamma \nu \delta \nu \tau \alpha$] agrees with $\sigma \epsilon$.

30. ἀναγινώσκεις] properly thou readest, here thou persuadest. In Yorkshire the former English verb bears also the sense of the latter. BA. "A whyle I read you rest." Spenser, F. Q. i. x. 17. i. e. advise; still in use in the north. So also the substantive: "The man is blest that hath not lent To wicked read his ear," Sternhold, Ps. i. 1. Todd's Johnson.

31. ἐκ Δαρείου] See the Genealogical Table of the Achæmenidæ.

32. ἡσυχίην ἄξομεν] c. 161. W. την εἰρήνην ἄγων, ἡσυχίαν εἰχεν, Demosthenes, Ph. ii. 7. ἡ, ἄγειν καὶ σιωπησαι, c. Λτίst. 2. ἡ, ἔχειν. 4.

33. µέσον οὐδὲν] no medium, no

middle course.

31. μ. της έχθρης] Μ. G. G. 331. obs.

35. τιμωρέειν] for τιμωρέεσθαι. ST.

ΐνα καὶ τὸ δεινὸν, τὸ πείσομαι, τοῦτο 36 μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἄνδρας τούτους, τούς γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρυξ, έων πατέρων των έμων δούλος, κατεστρέψατο ούτω, ως καὶ ές τόδε αὐτοί τε 'ωνθρωποι καὶ ή γη αὐτῶν ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται."

ΧΙΙ. Ταῦτα μὲν έπὶ τοσοῦτο έλέγετο μετὰ δὲ, εὐφρόνη 37 τε έγίνετο, καὶ Ξέρξεα ἔκνιζε ἡ 'Αρταβάνου γνώμη' νυκτὶ 38 δὲ βουλην διδούς,39 πάγχυ εύρισκέ οί ου πρηγμα είναι 40 στρατεύεσθαι έπὶ την Έλλάδα. δεδογμένων δέ οἱ αὖτις τούτων, κατύπνωσε. Καὶ δή κου έν τη νυκτί είδε όψιν τοιήνδε, ως λέγεται ύπο Περσέων έδόκεε 41 ο Ξέρξης ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν τε καὶ εὐειδέα εἰπεῖν. " μετὰ δή βουλεύεαι, ω Πέρσα, στράτευμα μή 40 ἄγειν έπὶ τὴν Ἑλλάδα, πρυείπας άλίζειν Πέρσας 43 στρατόν; ούτε ών μεταβουλευόμενος ποιέεις εὖ, οὕτε ὁ συγγνωσύμενός τοι πάρα 44 ἀλλ', ὢσπερ τῆς ἡμέρης

36. τὸ δ., τὸ π., τοῦτο] this formidable danger, which you say I am to suffer. He is speaking ironically. S.

37. εὐφρόνη From what follows, it would seem that Herodotus alludes to the etymology of this word; εὐφρόνην γαρ οί ποιηταί οὐ δι' άλλο τι τὴν νύκτα έκάλεσαν, ή διὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἐν αὐτῆ, ως και Ἐπίχαρμος· " αίτε τι ζητεί σοφόν τις, νυκτός ένθυμητέον," Cornutus, de N. D. xiv. p. 161. BL. κατὰ τὴν παροιμίαν την λέγουσαν, " έν νυκτί Βουλή," (Zenobius, Cent. iii. 97.) ώς τῶν καιριωτέρων σκέψεων νυκτός μάλιστα Φροντιζομένων, Eustathius, on Il. B. p. 127, 16. sub noctem cura recursat, Virgil, Æ. i. 666. ήδη ποτ' άλλως νυκτός έν μακρώ χρόνω έφρόντισα, Euripides, Hip. 377. V. ή. π. ἐν μ. χ. ν. διηγρύπνησα, Aristophanes, R. 929. ή πολλάκις έννυχίαισι φρουτίσι συγγεγένημαι, Εq. 1287. ΜUS. πάντα τὰ σπουδαία νυκτός μάλλον έξευρίσκεται, Epicharmus. MO.

38. vuktl] The dative is put in definitions of time, in answer to the question 'when?' M. G. G. 405, 8. a. The genitive is more usual, as ἡμέρης

Φροντίζει, c. 16, 2.

39. ν.- β. διδούς] Understand έων- $\tau \hat{\varphi}$, which is expressed in the equivalent phrase λόγον έ. διδόναι, i. 209. ii. 162. iii. 25. έωυτοίσι λόγους εδίδοσαν, καί σφισι βουλευομένοισι, vi. 138. S. ST. i. 34. The common Greek expression is νύκτωρ βουλεύεσθαι. P.

40. πρηγμα είναι] S. understands δεομένον, (which is expressed, iv. 11.) and renders the phrase, that circum-stances required, literally were requiring. In that passage however there is no dative. vol. i. p. 45. n. 58. Aristophanes, C. 670. V. In Latin the phrase is operæ pretium esse, Horace, 11. Ep. i. 229. Livy, pr. iii. 26. έργον είναι, i. 17.

41. ¿δόκεε] nocte brevem si forte in. sulsit cura soporem, et toto versata toro jam membra quiescunt; continuo, quod præcipuis mentem sudoribus urguet, te videt in somnis: tua sacra et major imago humana turbat pavidum, Juvenal, xiii. 217. compare c. 14. 17. and 18. W. here refers to δολόμητιν ἀπάταν θεοῦ, Æschylus, P. 95. In the following strophe, 107. ἐπέσκηψε appears to bear its usual signification " laid an injunction on."

42. μετά—βουλεύεαι—μη] M. G. G. 533. obs. 3, 2. HER. on Vig. vii. 12, 11. So μεταδεδογμένον μη, just

below.

43. Πέρσας Another reading is Πέρσησι; neither would be wrong: W. the construction being προείπας Πέρσησι, Πέρσας άλίζειν στρατόν. vol. i. p. 8. n. 94.

44. πάρα] ούτε τις πάρεστί τοι, δς συγγνώσεταί τοι. Instead of the composition of a preposition with the verb είμl, the preposition only is often put. M. G. G. 594, 2.

έβουλεύσαο ποιέειν, ταύτην ἴθι τῶν ὀδῶν." Τὸν μὲν, ταῦτα εἴπαντα, ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἀποπτάσθαι.

ΧΙΙΙ. Ἡμέρης δὲ ἐπιλαμψάσης, ονείρου μὲν τούτου λόγον οὐδένα ἐποιέετο, ὁ δὲ, Περσέων συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε, ἔλεγέ σφι τάδε· '' Ανδρες Πέρσαι, συγγνώμην μοι ἔχετε, ὅτι ἀγχίστροφα ⁴⁵ βουλεύομαι· φρενῶν τε γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα ⁴⁶ οὕ κω ἀνήκω, καὶ οἱ παρηγορεύμενοι κεῖνα ποιέειν, οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται· ἀκούσαντι μέντοι μοι τῆς 'Αρταβάνου γνώμης, παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε, ⁴⁷ ὅστε ἀεικέστερα ἀπορρίψαι ἔπεα ἐς ἄνδρα πρεσβύτερον, ἣ χρεών· νῦν μέντοι, συγγνοὺς, χρήσομαι τῆ ἐκείνου γνώμη. ὡς ὧν μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα, ἤσυχοί ἐστε.'' Πέρσαι μὲν, ὡς ἤκουσαν ταῦτα, κεχαρηκύτες προσεκύνεον.

ΧΙΥ. Νυκτὸς δὲ γενομένης, αὖτις 48 τωὐτὸ ὅτειρον τῷ Ξέρξη κατυπνωμένω ἔλεγε ἐπιστάν· "ὧ παῖ Δαρείου, καὶ δὴ φαίνεαι ἐν Πέρσησί τε ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, καὶ τὰ ἐμὰ ἔπεα ἐν οὐδενὶ ποιεύμενος λόγω, ὡς παρ' οὐδενὸς ἀκούσας. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, ἤν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατέης, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχήσειν· ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγω χρόνω, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὁπίσω κατὰ τάχος ἔσεαι."

XV. Ξέρξης μὲν, περιδεής γενόμενος τῆ ὅψει, ἀνά τε ἔδραμε ἐκ τῆς κοίτης, 40 καὶ πέμπει ἄγγελον ἐπὶ ᾿Αρτάβανον, καλέοντα. 50

45. ἀγχίστροφα] suddenly turning, suddenly changed: understand βουλεύματα. Thucydides has ἀγχίστροφος μεταβολη, ii. 53. and is imitated by Gregory N., Or. axviii. p. 473. B. W. Dionysius of H., Procopius, Ælian, and Libanius, who use the adjective metaphorically with μ. οτ τύχη. Procopius also employs the word literally, ἀγχίστροφοι διώξεις, p. 21, 10. BLO.

46. φρενών—ε τὰ πρώτα] ἡ ψυχὴ ὅσον περ χρόνον τη ἐπὶ τὸ φρυνιμώτερον καὶ ἀξιεραστοτέρα γίγνεται, Xenophon, Con. viii. 14. ήβης ες τὸ σῶφρον Ικετο,

Sophocles, fr. V.

47. ἀκούσαντι—μοι—ἐπέξεσε] In M. G. G. 425. this passage is incorrectly adduced as an instance of ἐπιξεῖν being followed by a dative to signify 'to be warm upon any subject.' The dative here would seem to be either put absolutely, vol.i. p. 234. n. 36. or put for

the genitive, in reference to the verb. M. G. G. 392. g. 1. ἐπιξεῖν governs either an accusative of the object, as δεινή τις δργή δαιμόνων ἐπέξεσεν τὸ Ταντάλειον ὁπέρμα, Euripides, Ι. Τ. 994. W. or a dative, as δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐ., Ηcc. 581. Β.L. μεταφορά τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι, καὶ ἐπαιρομένον ἐν τῷ ζέειν, Scholiast. ebultire in Latin (whence our noun 'ebullition') conveys the same metaplor.

48. aδτις] huic se forma dei, vultu redeuntis eodem, obtulit in somnis, rursusque ita visa monere est, Virgil, Æ.

iv. 556.

49. κοίτης] tum vero Æneas, subitis exterritus umbris, corripit è sommo corpus, sociosque futigut, Virgil, Æ. iv. 571.

50. καλέοντα] Understand αὐτόν. S.

ἀπικομένω δέ οἱ ἔλεγε Ξέρξης τάδε· " 'Αρτάβανε, ἐγὼ τὸ παραυτίκα μὲν οὐκ ἐσωφρότεον, εἴπας ἐς σὲ ⁵¹ μάταια ἔπεα χρηστῆς εἴνεκα συμβουλίης· μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν χρότον μετέγιων· ἔγνων δὲ ταῦτά μοι ποιητέα ἐόντα, τὰ σὺ ὑπεθήκαο. οὐκ ὧν δυτατός τοι εἰμὶ ταῦτα ποιέειν, βουλόμενος· τετραμμένω γὰρ δὴ καὶ μετεγνωκότι ἐπιφοιτῶν ὄνειρον φαντάζεταί μοι, οὐδαμῶς συνέπαινον ἐὸν ⁵² ποιέειν με ταῦτα· νῦν δὲ καὶ διαπειλῆσαν οἴχεται. εὶ ὧν θεός ἐστι ὁ ἐπιπέμπων, καί οἱ πάντως ἐν ἡδονῆ ⁵³ ἐστὶ γενέσθαι στρατηλασίην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπιπτήσεται καὶ σοὶ τωῦτὸ τοῦτο ὄνειρον, ὁμοίως καὶ ἐμοὶ ἐντελλόμενον. εὐρίσκω δὲ ὧδε ᾶν γινόμενα ταῦτα, εὶ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν, καὶ ἐνδὺς, μετὰ τοῦτο ἔζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον, καὶ ἔπειτα ἐν κοιτῆ τῆ ἐμῆ κατυπνώσειας.'

XVI. Ξέρξης μὲν ταῦτά οἱ ἔλεγε· ᾿Αρτάβανος δὲ, οὺ τῷ πρώτῷ οἱ κελεύσματι ⁵⁴ πειθόμενος, οἶα οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον ἵἐεσθαι, ⁵⁵ τέλος, ὡς ἠναγκάἐετο, εἴπας τάδε, ἐποίες τὸ κελευόμενον· 1. "Ἰσον ⁵⁶ ἐκεῖνο, ὡ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ κέκριται, φρονέειν τε εὖ, καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ ἐθέλειν πείθεσθαι· τὰ σὲ καὶ ἀμφότεριι περιήκοντα ⁵⁷ ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι ⁵³ σφάλλουσι, ⁵⁹

έs σξ] The preposition is sometimes suppressed; Ίνα τίς σε καὶ δψιγόνων εὖ Γείπη, Homer, Od. A. 302. S.
 συνέπαινον ἐὸν] iii. 119. v. 20.

TYT aveyv

31. 32. P.

53. οί — ἐν ἡδονῆ] his pleasure. εἴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῆ μαθεῖν, Euripides, I. T.

495. MAR. M. G. G. 577, 2.

54. οί κελεύσματι] Instead of the genitive, a dative often accompanies substantives, which are derived from verbs governing the dative; M. G. G. 396. Z. on Vic. iii. 1, 9. W. or the pronoun may depend on γενομένφ understood. DU. S. H. But by SCH. HER. and, apparently, M. οίs referred to Xerxes, which seems more natural; compare vol. i. p. 21. n. 84. and 85. Homer, II. Δ. 219. 289.

55. ès τ. β. θ. (ζεσθαι) rex ipse ex sellu sua exsiluit, torpentemque militem in sua sede jussit considere. ille, tandem recepto culore vitali, ut regiam sedem regemque vidit, territus surgit, quem intuens Alexander, "ecquid intelligis, miles," inquit, "quanto meliore sorte, quam Persæ sub rege, vivatis? illis enim in sellu regis conse-

disse capitale forct; tibi saluti fuit," Curtius, viii. 4, 15. W.

56. ίσον] ούτος μέν πανάριστος, ές αὐτὸς πάντα νοήσει, ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, δς εὖ εἰπόντι πίθηται, Hesiod, O.D. 291. W. sæpe ego audiri eum primum esse virum, qui ipse consulat quid in rem sit; secundum eum, qui bene monenti obediat: nobis quoniam prima animi ingeniique negata sors est, sccundam teneamus; et parere prudenti in animum inducamus, Livy, xxii. 29. sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit, ipsi veniat in mentem; proxime accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet, Cicero, for Cluent. 31. L. φήμ' έγωγε πρεσβεύειν πολύ φυναι τον άνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων εί δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ βέπειν, και τῶν λεγόντων εὖ, καλόν το μανθάνειν, Sophocles, An. 731.

57. περιήκοντα] The order is όμ. ἀν. κ. σφ. σὲ π. (ταῦτα) ὰμφ.; and the participle seems to signify the same as ήκοντα ἐs, having attained to. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν

κατά περ την πάντων χρησιμωτάτην άνθρώποισι θάλασσαν πνεύματά φασι ανέμων έμπίπτοντα οὐ περιοράν φύσει τη έωυτης χρησσθαι. 60 έμε δε, ακούσαντα προς σεῦ κακῶς, οὐ τοσοῦτο εδακε λύπη, όσον, γνωμέων δύο προκειμενέων Πέρσησι, της μέν, υβριν αύξανούσης, της δέ, καταπαυούσης, καὶ λεγούσης, ώς κακὸν είη διδάσκειν την ψυχην πλέον τι δίξησθαι αιεί έχειν του παρεόντος, τοιουτέων προκειμενέων των γνωμέων, ότι την σφαλερωτέρην σεωυτώ τε καί Πέρσησι αναίρεο. 2. Νον ων, έπειδή τέτραψαι έπὶ τήν αμείνω, φής τοι, μετιέντι τὸν ἐπ' "Ελληνας στόλον, ἐπιφοιτᾶν ὄνειρον, θεοῦ τινός πομπη, οὐκ ἐωντά 61 σε καταλύειν τὸν στόλον, ἀλλ' οὐδὲ ταῦτά έστι, ω παι, θεια ένύπνια γάρ, τὰ ές άνθρωπους πεπλανημένα,62 τοιαυτά έστι, οξά σε έγω διδάξω, έτεσι σευ πολλοζοι πρεσβύτερος έων πεπλανησθαι 63 αθται μάλιστα έωθασι αι όψιες των ονειράτων, τά τις ημέρης φροντίζει. 64 ημείς δε τας προ του ημέρας ταύτην την στρατηλασίην και τὸ κάρτα είχομεν μετά χειρας. 3. Εί δὲ ἄρα μή έστι τοῦτο τοιοῦτο, οἶον έγω διαιρέω, ἀλλά τι τοῦ θεοῦ μετέχον, σὸ παν αὐτὸ συλλαβων 65 εἴρηκας φανήσεται γάρ δή καὶ έμοὶ, ώς καὶ σοὶ, διακελευόμενον φανηναι δὲ οὐδὲν μᾶλλόν μοι όφείλει ἔχοντι την σην έσθητα, η ου και 66 την έμην, ουδέ τι μαλλον έν κοίτη τη

άριστα, δικαισσύνης πέρι, πάντων, vi. 86, 1. S. "Το compass" is perhaps the English verb which comes nearest to the metaphor conveyed by περιήκειν.

58. κακῶν δμιλίαι] φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ δ. κακαὶ, τ. Cor. xv. 33. from Menauder's Thais. W.

59. $\sigma\phi\acute{a}\lambda\lambda\sigma\upsilon\sigma\iota$] The ancients always used this verb actively; in Euripides it occurs frequently. V.

60. περιοράν—χρήσθαι] π., in the sense of έαν, has an infinitive after it, ii. 64. iii. 48. M. G. G. 550. obs. 3. so περιείδε χρήσασθαι, iv. 113. ST.

61. ἐῶντα] Herodotus follows Homer in making ὅνειρον sometimes masculine, sometimes neuter. V.

62. ἐνὑπνια — πεπλανημένα] raga somnia, Statius, Th. x. 112. See Homer, Od. T. 560—569. W. Virgil, Æ. vi. 593.

63. πεπλανησθαι] Understand ès ανθρώπους. G.

61. φροντίζει] quæ in vita usurpant

homines, cogitant, curant, vident, quæque aiunt vigilantes, agitantque, ca si cui in somno accidant, minus mirum est, Accius, in Cic. de Div. i. 22. V. "The dreams of sleeping men are, as I take it, all made up of the waking man's ideas, though, for the most part, oddly put together," Locke, on H. U. ii. 1, 17. BE. quo quisque fere studio defunctus adharet, aut quibus in rebus multum sumus ante moratei. atque in ea ratione fuit contenta magis mens; insomneis eadem plerumque videmur obire. usque adeo magni refert studium atque voluntas, et quibus in rebus consuerint esse operatei non homines solum, sed vero animalia cuncta, Lucretius, iv. 963. 985. See "The Antiquary," c. ix. x. and note.

65. συλλαβών] iii. 82. S. 66. ἢ οὐ καὶ] The negative is inserted because the proposition after μᾶλλον is negative io its sense. vol. i. p. 182. n. 75. Thucydides, ii. 62. iii. 36. M. G. G. 455. obs. 1. d. Consult the notes

ση ἀναπαυομένω, η οὐ καὶ ἐν τῆ ἐμη˙ εἴ πέρ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει φαιηναι. 67 οὐ γὰρ δη ἐς τοσοῦτό γε εὐηθείης ἀνήκει τοῦτο, ὅ τι δή κοτέ ἐστι, 68 τὸ ἐπιφαινύμενόν τοι ἐν τῷ ὕπνω, ὥστε δόξει, ἐμὰ ὁρῶν, σὰ εἶναι, τῆ ση ἐσθητι τεκμαιρόμειον. εἰ δὰ ἐμὰ μὰν ἐν οὐδενὶ λύγω ποιήσεται, οὐδὰ ἀξιώσει ἐπιφανηναι, οὕτε ην την ἐμην ἐσθητα ἔχω, οὕτε ην την σην, σὰ δὰ ἐπιφοιτήσει, τοῦτο ήδη μαθητέον ἐστί˙ εἰ γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσειέ γε συνεχέως, φαίην ἃν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι. εἰ δὰ τοι οὕτω δεδόκηται 69 γίνεσθαι, καὶ οὐκ οἶά τε αὐτὸ παρατρέ- ↓αι, ἀλλὶ ήδη δεῖ ἐμὰ ἐν κοίτη τῆ ση κατυπνῶσαι, φέρε, τοντων ἐξ ἐμεῦ ἐπιτελευμένων, φανήτω καὶ ἐμοί. μέχρι δὰ τούτου, τῆ παρεούση γνώμη χρήσομαι."

ΧVII. Τοσαῦτα εἴπας, 'Αρτάβανος, ἐλπίζων Ξέρξεα ἀποδέξειν λέγοντα οὐδὲν, ἐποίεε τὸ κελευύμενον' ἐνδὺς δὲ τὴν Ξέρξεω ἐσθῆτα, καὶ ἰΞόμενος ἐς τὸν βασιλήϊον θρύνον, ὡς μετὰ ταῦτα κοῖτον το ἐποίετο, ἦλθέ οἱ κατυπνωμένω τωὐτὸ ὄνειρον, τὸ καὶ παρὰ Ξέρξεα ἐφοίτα' ὑπερστὰν τι δὲ τοῦ 'Αρταβάνου, εἶπε τάδε' "Āρα σὰ δὴ κεῖνος εἶς, ὁ ἀποσπεύδων τι Ξέρξεα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ὡς δὴ κηδόμενος αὐτοῦ; ἀλλ' οὕτε ἐς τὸ μετέπειτα, οὕτε ἐς τὸ παραυτίκα νῦν καταπροῖξεαι ἀποτρέπων τὸ χρεὼν γενέσθαι. Ξέρξεα δὲ τὰ δεῖ ἀνηκουστέοντα παθέειν, αὐτῷ ἐκείνω δεδήλωται."

XVIII. Ταῦτά τε δὴ ἐδόκεε ᾿Αρτάβανος τὸ ὅνειρον ἀπειλέειν, καὶ θερμοῖσι σιδηρίοισι 73 ἐκκαίειν αὐτοῦ μέλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ 5 ἐκμαίειν αὐτοῦ μέλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. 74 καὶ 5 ἐμβώσας 76 μέγα, ἀναθρώσκει καὶ παριζόμενος Ξέρξη, ὡς τὴν ὄψιν οἱ τοῦ ἐνυπνίου διεξῆλθε ἀπηγεύμενος, δεύτερά οἱ λέγει τάδε 6

of BLO. on these two passages, and AR. on the former of them, both of whom give other instances of the phrase.

67. φανηναι] understand έμολ, as with έπιφοιτήσειε, below. S.

68. ὅ τι δή κοτέ ἐστι] ὁ θεὸς, ὧν δ τί πότ' ἐστι, Aristotle, Eth. ix. 4.

 δεδόκηται] Pindar, N. v. 36. W.
 Such regular forms of δοκέω occur only in the poets or in old prose writers. M. G. G. 229.

70. κοῖτον] κοίτην, v. 20. W.

71. ὑπερστὰν] βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ᾿Ατρείδην ᾿Αγαμέμνονα: τὸν δ' ἐκίχανεν εὕδοντ' ἐν κλισίη, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος· στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς: —προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος, Homer, Il. B. 18.

72. ἀποσπεύδων] ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, Thucydides, vi. 29. BLO.c.

73. σιδηρίοισι] iii. 29. ix. 36. Plato, Gorg. p. 300. W.

74. δφθαλμούς] ἔνοπλος ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρί καὶ στεροπαῖς δ Διός γενέτας, Sophiocles, Œ. R. 470.

75. καὶ δs] for καὶ οὖτος. M. G. G.

76. $\partial \mu \beta \omega \sigma \alpha s$] i. 8. The Ionic, Doric, and Attic poets often reject the final vowel of a preposition in composition, and consequently change the consonant which preceded this vowel: here, for instance, ν coming before a labial is changed into μ . M. G. G. 38, obs. 1. and 37. 1, 3.

" Έγω μέν, ω βασιλεύ, οία άνθρωπος ίδων ήδη πολλά τε καί μεγάλα πεσόντα πρήγματα ύπὸ ήσσόνων, 77 οὐκ ἔων σε τὰ πάντα τῆ ήλικίη είκειν, 78 έπιστάμενος, ως κακόν είη το πολλων έπιθυμέειν, μεμιημένος μέν τον έπι Μασσαγέτας Κύρου στόλον, ώς έπρηξε, μεμνημένος δέ και τον έπ' Αιθίσπας τον Καμβύσεω, συστρατευόμενος δε και Δαρείω έπι Σκύθας. Επιστάμενος ών ταῦτα, γνώμην είχου, άτρεμίζοντά 79 σε μακαριστόν είναι πρός πάντων άνθρώπων. έπει δε δαιμονίη τις γίνεται όρμη, 80 και "Ελληνας, ώς ξοικε, φθορή τις καταλαμβάνει θεήλατος, 81 έγω μεν και αυτός τράπομαι, και την γεώμην μετατίθεμαι σύ δε σήμητον μεν Πέρσησι τα έκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα, χρησθαι δε κέλευε τοισι έκ σέο πρώτοισι προειρημένοισι ές την παρασκευήν ποίες δε ούτω, όκως, του θεου παραδιδόντος,80 των σων ένδεήσει μηδέν." Τούτων λεχθέντων, ένθαῦτα ἐπαρθέντες τη όψει, ως ημέρη έγένετο τάχιστα, Εέρξης τε υπερετίθετο ταυτα Πέρσησι καὶ Αρτάβανος, δε πρότερον άποσπεύδων μοῦνος έφαίνετο, τότε έπισπεύδων φανερός ην.83.

XIX. ' Ω ρμημέν φ ⁸⁴ δὲ Ξέρξη στρατηλατέειν, μετὰ ταῦτα τρίτη ὄψις ἐν τῷ ὅπν φ ἐγένετο, τὴν οἱ μάγοι ἔκριναν ἀκούσαιτες φέρειν ⁸⁵ τε ἐπὶ πᾶσαν γῆν, δουλεύσειν τέ οἱ πάντας ἀνθρώπους. ἡ δὲ ὄψις ἦν ἥδε· ἐδόκες ὁ Ξέρξης ἐστεφανῶσθαι ἐλαίης θαλλῷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐλαίης

17. ἡσσόνων] πολλὰ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπ' ἐλασσόνων τῆ ἀπειρία, ἔστι δὲ ἃ καὶ τῆ ἀτολμία, Thucydides, ii. 89. V.

78. τῆ ἡλικίη εἴκειν] to give way to the impetuosity of youth. ἢιαρτον· ὑργῆ δ' εἶξα μᾶλλον ἡ μ' ἐχρῆν, Euripides, Hel. 80. λέων ὧs, μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ εἴξαs, Homer, Il. Ω . 41. V. εἴξαs Γῷ θ ., "yielding to the impulse of his mind," I. 591. 109. Od. N. 143. Ξ . 157. X. 288. T. νικώ μενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ βίας καὶ τῆς ἐπχύος ὧτοτε διὰ τοῦτο ἐξυβρίζειν, Didymus.

79. ἀτρεμίζοντα] ἐν μερει ἀτρεμίζοντες ἐτοιμότερα καὶ εὐκινητότερα τὰ τοῦ σώματος ἴσχωσι μέρη, Philo, de Sept. p. 1186. a. W.

80. δαιμονίη - δρμή] Herodotus appears to have believed in the truth of this apparition, which was but a trick of Mardonius to deter the king from abandoning the expedition. L. S.

81. φθορὴ—θεήλατος] Æsch. represents this as falling heavily on the Persians. P.95-111. See vol.i.p.79.n.42. W. Pompey is described as having been under the influence of iufatuation, and as having consequently acted μάλιστα ἀφρόνως. just before the battle of Pharsalia; αὐτὸν θεοβλάβεια δοκεῖ παραγαγεῖν, ἐν καιρῷ μάλιστα δὴ πάντων ἢδε τῷ Καίσαρι γενομένη· διὰ γὰρ αὐτὴν δ στρατὸς ὁ τοῦ Πομπηῖον κουφόνως μάλα ἐπήρθη, καὶ ἐς τὸ ἔργον ἀπειροπολέμως ἐτράποντο ἀλλὰ τάδε μὲν ψκονόμει θεὸς ἐς ἀρχὴν τῆσδε τῆς νῦν ἐπεχούσης τὰ πάντα ἡγεμονίας, Appian, B. C. ii. 71.

\$2. τοῦ θεοῦ παραδιδόντος] v. 67. S.
 \$3. ἐ. φανερὸς ἦν] Μ. G. G. 296.
 *518, 5.

84. ώρμημένφ] having been instigated. S.

85. φέρειν] to relate, to have a reference; i. 120. vi. 19. ix. 33. S.

τοὺς κλάδους γῆν πᾶσαν ἐπισχεῖν' μετὰ δὲ, ἀφανισθῆναι περὶ τῆ κεφαλῆ κείμενον τὸν στέφαιον. Κρινάντων δὲ ταὐτῃ τῶν μάγων, Περσέων τε τῶν συλλεχθέντων αὐτίκα πᾶς ἀνὴρ, ἐς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐωυτοῦ ἀπελάσιις, εἶχε προθυμίην πᾶσαν ἐπὶ τοῖσι εἰρημένοισι, θέλων αὐτὸς ἔκαστος ⁸⁶ τὰ προκείμενα δῶρα λαβεῖν' καὶ Ξέρξης τοῦ στρατοῦ οὕτω ἐπάγερσιν ποιέεται, χῶρον πάντα ἐρευνῶν τῆς ἡπείρου.

XX. 'Απὸ γὰρ Αἰγύπτου ἀλώσιος, ἐπὶ μὲν τέσσερα ἔτεα πλήρεα παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα ⁸⁷ τῆ στρατιῆ' πέμπτω δὲ ἔτεϊ ἀνομένω ⁸⁸ ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλη ⁸⁹ πλήθεος, στόλων γὰρ, τῶν ἡμεῖς ἰδμεν, πολλῷ δὴ μέγιστος οὖτος ἐγένετο.

XXI. Τί γὰρ οὐκ ἤγαγε ἐκ τῆς ᾿Ασίης ἔθνος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα 90 Ξέρξης; κοῖον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, 91 πλὴν τῶν μεγάλων ποταμῶν; οἱ μὲν γὰρ νέας παρείχοντο, οἱ δὲ ἐς πεζὸν ἐτετάχατο, τοῖσι δὲ ἴππος προσετέτακτο, τοῖσι δὲ ἰππαγωγὶ πλοῖα, ἄμα στρατευομένοισι, τοῖσι δὲ ἐς τὰς γεφύρας μακρὰς νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ σιτά τε καὶ νέας.

ΧΧΙΙ. Καὶ τοῦτο μεν,92 ώς προσπταισάντων τῶν πρώτων περι-

86. αὐτὸς ἔκαστος] each individual. Æschylus, P. V. 986. HER. on Vig. iv. 8. Euripides, Ph. 504. BL. vol. i. p. 156. n. 65.

87. τὰ πρόσφορα] ἐκπορίζεσθαι ἐδόκει ἐκάστοις ὰ π. ἦν, Thucydides, i. 125. vii. 62. Æschylus, Eu. 202.

έπιτήδεια. ΒΕΟ.

88. π. ξ. ἀνομένφ] when the fifth year was finishing, but not finished. AR. ἀνουμένφ, Hesychius; Suidas, V. μάλα νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δὶ ἡώς· παρφχηκε πλέων ν. τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δὶ ἔτι μοῖρα λέλειπται, Homer, Il. Κ. 251. τελειοῦται, Eustathius. ἡμος δὲ τρίπατον λάχος ἡματος ἀνομένοιο λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες ἐργατίναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἰκέσθαι, Apollonius, iii. 1339. ii. 496. W.

89. χειρὶ μεγάλη] πολύχειρ καὶ πολυναύτας, Æschylus, P. 85. Compare the whole of that passage. BL.

90. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα] This expedition of Xerxes was predicted about eighty years before by the prophet Daniel, ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται

έν τῆ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας καὶ, μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλούτου αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις

Έλλήνων, LXX. xi. 2. L.

91. ἐπέλιπε] This verb is generally put absolutely, without any accusative case expressed, iii. 108. vii. 58. 127. τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐ., Demosthenes, Pol. 16. Sym. 8. τὰ ἐκείνων ρεύματα ὑπὸ Ξέρξη πάντα ἐ., Aristides, t. i. p. 223. φασὶ τοὺς ἀεννάους ποταμοὺς διὰ τὴν τοῦ πλήθους συνέχειαν ἐπιλιπεῖν, Diodorus, ix. 5. V. An accusative follows, ii. 25. vii. 43. S.

92. καὶ τοῦτο μὲν] Herodotus is here commencing the narrative of the particular preparations for the invasion. W. and, in the first place; τοῦτο μὲν is not always followed by τοῦτο δέ; in vi. 125. it is answered by μετὰ δὲ, 126. in vii. 176. by ἡ δὲ αὖ; in iii. 108. by ἡ δὲ δὖ; in the present instance it is referred to by the words ταῦτα μέν ννν, c. 25. and answered by παρεσκευάζετο δέ. S. HER. on Vio. i. 16.

πλεόντων περί 93 τον "Αθων, προετοιμά ετο εκ τριῶν ετέων κου μάλιστα ες τὸν "Αθων εν γὰρ 'Ελαιοῦντι 94 τῆς Χερσονήσου ἄρμεον 95 τριήρεες' ενθεῦτεν δὲ ὁρμεωμενοι, ἄρυσσον ὑπὸ μαστίγων 96 παντοδαποὶ τῆς στρατιῆς, διάδοχοι δ' ἐφοίτων ἄρυσσον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν "Αθων κατοικημένοι. "Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβά εου καὶ 'Αρταχαίης ὁ 'Αρταίου, ἄνδρες Πέρσαι, ἐπεστάτεον 98 τοῦ ἔργου. 'Ο γὰρ "Αθως 99 ἐστὶ ὅρος μέγα τε καὶ οὐνομαστὸν, ἐς θάλασσαν κατῆκον, οἰκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων. τῆ δὲ τελευτῷ ἐς τὴν ἡπειρον τὸ ὅρος, χερσονησοειδές τὲ ἐστι καὶ ἰσθμὸς ὡς δώδεκα σταδίων πεδίον δὲ τοῦτο, καὶ κολωνοὶ οὐ μεγάλοι, ἐκ θαλάσσης τῆς 'Ακανθίων ἐπὶ θάλασσαν τὴν ἀντίον Τορώνης. 100 ἐν δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ, ἐς τὸν τελευτῷ ὁ "Αθως, Σάνη πόλις Έλλὰς 1 οἴκηται. αὶ δὲ ὲντὸς Σάνης, ἔσω δὲ τοῦ "Αθω οἰκημέναι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας ἀντὶ ἡπειρωτίδων ὤρμητο ποιέειν, εἰσὶ αἵδε, Δῖον, 'Ολύφυζος, 'Ακρόθωσν, 'Θύσσος, Κλεωναί. πόλις μὲν αὖται, αῖ τὸν "Αθων νέμονται.

ΧΧΙΙΙ. "Ωρυσσον δὲ ὧδε· δασάμενοι τὸν χῶρον οἱ βάρβαροι κατὰ ἔθνεα, κατὰ Σάνην πόλιν σχοιιοτενὲς ποιησάμενοι ἐπεὶ δὲ ἐγένετο βαθεῖα ἡ διώρυξ, οἱ μὲν, κατώτατα ἐστεῶτες, ὤρυσσον ἔτεροι δὲ παρεδίδοσαν τὸν αἰεὶ ἐξορυσσόμενον χοῦν δὶ ἀλλοισι κατύπερθε ἐστεῶσι ἐπὶ βάθρων οἱ δὶ αὖ ἐκδεκόμενοι ἐτέροισι, εως ἀπίκοντο ἐς τοὺς ἀνωτάτω οὖτοι δὲ ἐξεφόρεόν τε καὶ ἐξέβαλλον. Τοῖσι μέν νυν ἄλλοισι, πλὴν Φοινίκων, καταβρηγνύμενοι οἱ κρημνοὶ τοῦ ὀρύγ-

93. περί] is sometimes omitted, as περιέπλωον Σούνιον, vi. 116. W. περιέπλει τὸν "Αθων, Thucy dides, v. 3.

94. 'Ελαιοῦντι] now the New Castle of Europe at the Dardanelles. L.

95. ἄρμεον] λιμένα έκπληρών πλάτη, άκταισιν δρμεί, Euripides, O. 54.

96. δπδ μαστίγων] Such was the Persian discipline, c. 56. IV. 103. 223. Χειορμοπ, Απ. iii. 4, 16. V. ἴδε καὶ τοὺς δπδ μάστιξι διορύττοντας τὸν ᾿Αθω, Plutarch, de An. Tr. p. 470. ε. HUT. M. G. G. 592. β.

97. κατοικημένοι] vel. i. p. 14. n. 94. 98. ἐπεστάτευν] The observation made in vol. i. p. 52. n. 9. applies to this verb: προστάς very rarely has a dative.

99. "Αθως] ή 'Ακτή καλουμένη έστιν από του βασιλέως διορύγματος έσω προύγουσα, και ό "Α, αὐτῆς ὕρος ὑψηλον τελευτά ες τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πόλεις δὲ ἔχει Σάνην μὲν, ἀνδρίων ἀποικίαν, παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὔβοιαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας Θύσσον, καὶ Κλεωνὰς, καὶ ᾿Ακροθώους, καὶ Ὁλόφυξον, καὶ Δῖον, Thucydides, iv. 109. W.

100. Τορώνης] now Toron. L.
1. Έλλὰς] for Ἑλληνική. Μ. G. G.

429, 4.

2. ' $\Lambda \kappa \rho \delta \theta \omega \nu$] or Acroathon, so called from $\delta \kappa \rho \sigma s$ and " $\Lambda \theta \omega s$, as being built on the extreme point of the mountain. A. L.

3. σχοινοτενès] i. 189.

4. τ. αίεὶ έξορυσσόμενον χ.] the earth as it was aug ουτ. έκέλευον τον άπογραψάμενον ὰεὶ διὰ τῆς πυλίδος έξιέναι, Χεπορhon, Η. ii. 4, 8. τὰς ἀεὶ πληρουμένας ναῦς ἐξέπεμπον, Thucydides, iii. 77.

ματος πόνον διπλήσιον παρεῖχον ἄτε γὰρ τοῦ τε ἄνω στόματος καὶ τοῦ κάτω τὰ αὐτὰ μέτρα ποιευμένων, εμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβήσεσθαι. οἰ δὲ Φοίνικες σοφίην ἔν τε τοῖσι ἄλλοισι ἔργοισι ἀποδείκνυνται, καὶ δὴ καὶ ἐν ἐκείνω ἀπολαχόντες γὰρ μόριον, ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, ο ὅρυσσον, τὸ μὲν ἄνω στόμα τῆς διώρυχος ποιεῦντες διπλήσιον ἢ ὅσον ἔδει αὐτὴν τὴν διώρυχα γενέσθαι προβαίνοντος δὲ τοῦ ἔργου, συνῆγον αἰεί κάτω τε δὴ ἐγίνετο, καὶ εξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ ἔργον. Ἐνθαῦτα δὲ λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον σοῖτος δὲ σφισι πολλὸς ἐφοίτα 10 ἐκ τῆς ᾿Ασίης ἀληλεσμένος. 11

XXIV. 'Ως μεν εμε συμβαλλεύμενον ευρίσκειν, μεγαλοφροσύνης εϊνεκα 12 αυτό Ξέρξης δρύσσειν εκέλευε, εθέλων τε δύναμιν άποδεί-

5. ἄτε—ποιευμένων] for, as they made the aperture of the same dimensions both abore and below. Here the particle with the participle expresses the ground of what follows. M. G. G. 569.

6. μ. δ. αδ. ἐπέβαλλε] i. 106. ii. 180. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, iv. 115. i. c. μέρος, 114. δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, St. Luke, xv. 12.

7. συνηγον aiel] they kept contracting it.

8. τε-καl] vol. i. p. 149. n. 4.

9. ἀγορή τε—καὶ πρητήριον] This is an instance of the figure εν διὰ δυοῦν, the second word being added to show what kind of ἀγορὴ is here meant, namely τῶν ἀνίων, τῶν πιπρασκομένων. S. This explanation was the more necessary from the circumstance that the Persians did not use this kind of ἀγορή, vol.i. p. 85. n. 6. πωλητήριον, 'Αττικῶς' πρατήριον, 'Ελληνικῶς, Μακίs. V.

10. ἐφοίτα] used to come, i. e. was brought or imported. εθεν και δ κατὰ θάλατταν στος φοιτά, Χεπορίπου, p. 253, 39. οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σ. εξεν ἐνταθα, Andocides, p. 22, 17. V. ἐσάγειν στον ἀληλεσμένον, Thucydides, iv. 26. BLO.

11. ἀληλεσμένος] In verbs beginning with a vowel the Ionians, and still more the Attics, form the reduplication by repeating the first two letters; but, instead of the long vowel,

they take the corresponding short one, as ἀλέω, ἥλεκα, ἀλήλεκα. Μ. G. G. 168. obs. 2. This participle with its substantive στος constitutes the leading idea, (meal, literally ground corn,) to which the other epithet πολλός refers; and therefore no conjunction is

required. M. G. G. 444, 3.

12. μεγαλοφροσύνης είνεκα] πρός την τοῦ βασιλέως μαλλον ἐπιθυμίαν ή χρείαν, Aristides, Them. t. iii. p. 297. δτι ηδύνατο ταις τριήρεσι τον Αθω περιπλεῦσαι, καὶ οὕτως ἐλθεῖν· νῦν δὲ ὤρυξε τον Α. καθάπερ ἐπιθυμίαν πληρών διὰ γαρ μεγαλοφροσύνην τοῦτο ἐποίησεν, οὐ διά χρείαν Scholiast. V. "Yet it seems no rash conjecture that deep policy may have prompted it. To cross the Ægean, even now, with all the modern improvements in navigation, is singularly dangerous. To double the cape of Athos is still more formidable ;" MI. viii. 1. ante experimentum belli, fiducia virium, veluti naturæ ipsius dominus, et montes in planum deducebat, et convexa vallium æquabat et quædam maria pontibus sternebat, quædam ud navigationis commodum per compendium ducebat, Justin, ii. 10. Elmenhorst, on Arnob. i. p. 5. who refers to many other authors. Zépens eis Toσοῦτον ἦλθεν ὑπερηφανίας, ὥστε μικρὸν μεν ήγησάμενος έργον είναι την Έλλάδα χειρώσασθαι, βουληθείς δε τοιούτον μνημείον καταλιπείν, δ μή της ανθρωπίνης φύσεως έστιν, ου πρότερον έπαύσατο

κνυσθαι καὶ μνημόσυνα λιπέσθαι παρεον γάρ, μηδένα 13 πόνον λαβόντας, τον ὶσθμον τὰς νέας διειρύσαι, 14 ορύσσειν ἐκέλευε διώρυχα τῆ θαλάσση, εὖρος, ὡς δύο τριήρεας πλέειν όμοῦ ἐλαστρευμένας. 15 τοῖσι δὲ αὐτοῖσι τούτοισι, τοῖσί περ καὶ τὸ ὅρυγμα, 16 προσετέτακτο καὶ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ξεύξαντας γεφυρῶσαι.

- XXV. Ταῦτα μέν νυν οὕτω ἐποίεε. παρεσκευάζετο δὲ καὶ ὅπλα 17

πριν έξεῦρε και συνηνάγκασεν δ πάντες θρυλούσιν, ωστε τῷ στρατοπέδφ πλεῦσαι μὲν διὰτῆς ἡπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάπτης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ 'Αθω διορύξας, Isocrates, Pan. 25. According to Plutarch, Xerxes wrote to the mountain the following absurd letter, "Divine Athos, who liftest thy summit to the skies, do not oppose to my workmen hard stones difficult to cut through; or I will have thee cut down, and precipitated into the sea;" de Ir. Cob. p. 455. D. L.

13. μηδένα] i. e. none comparatively speaking. The soldiers of Dionysius of Sicily in one day drew eighty triremes over a space of ground upwards of two miles in width, and covered with mud and clay; Polyænus, v. 2,

6. IV.

14. διειρύσαι] vol.i. p. 92. n. 84. διελκύσαι, Diod. t.i. p. 300, 60. διαφέρειν, διακομίσαι, Thucydides, viii. 8. ύπερενεγκείν, 7. The simple verb εἰρύειν occurs, iv. 10. ανειρύειν, ix. 96. έξειρύειν, i. 141. ὑπεξειρύειν, vii. 225. ἐπειούειν, iv. 8. κατειρύειν, viii. 96. παρειρύειν, vii. 36. Annibal suggested a novel method of transporting ships, "via, quæ in portum per mediam urbem ad mare transmissa est, plaustris transveham naves;" and it proved successfol, contracta undique plaustra, junctaque inter se ; et machinæ ad subducendas naves admotæ, munitumque iter, quo faciliora plaustra minorque moles in transitu esset : jumenta inde et homines contracti, et opus impigre cæptum: paucosque post dies classis instructa ac parata circumrehitur arcem, et ante os ipsum portus anchoras jacit, Livy, xxv. 11. V.

15. έλαστρευμένας] ii. 158. Ionic and poetic for έλαυνομένας; P. rowed

δμοῦ abreast.

16. τὸ ὄρυγμα] "Scarcely any cir-

cumstance of the expedition of Xerxes is more strongly supported by historical testimony than the making of the canal of Athos. The informed and exact Thucydides, who had property in Thrace, lived part of his time upon that property, and held at one time an important command there, speaks of the canal of Athos, made by the king of Persia with perfect confidence, (see p. 25. of this vol. n. 99. or vol. i. p. 361. n. 99.). Plato (de Legg. iii. p. 699. t. 2.), Isocrates (p. 26. of this vol. n. 12. or vol. i. p. 362. n. 12.), and Lysias (Or. Fun.), all mention it as an undoubted fact; the latter adding that it was, in his time, still a subject of wonder and of common conversation. Diodorus relates the fact not less positively than Herodotus. That part of Strabo, which described Thrace, is unfortunately lost; but the canal of Xerxes remains confidently mentioned in the epitome of his work. The place was moreover so surrounded with Grecian settlements, that it seems impossible for such a report, if unfounded, to have held any credit. Yet Juvenal (x. 173.) has chosen the story of this canal for an exemplification of the Grecian disposition to lic: and a traveller (Bellon. Sing. Rer. Obs. p. 78.), who two centuries ago visited, or thought he visited the place, has asserted that he could find no vestige of the work," MI. viii. 1. On the other hand, the Count de Choiseuil-Gouffier (Voy. Pitt. de la Gr. t. ii. pt 1. p. 145.) describes the isthmus, and affirms that very evident traces of the canal still exist. S. RI. is inclined to doubt the truth of this grand expedition altogether.

17. ὅπλα] is here the accusative, Ξέρξηs being the nominative to παρε-

ές τας γεφύρας 18 βύβλινά 19 τε και λευκολίνου, επιτάζας Φοίνιξί τε καὶ Αἰγυπτίοισι, καὶ σιτία τῆ στρατιῆ καταβάλλειν, ΐνα μὴ λιμήνειε ή στρατιή, μηδέ τὰ ὑποξύγια ἐλαυνόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. άναπυθόμενος δέ τους χώρους, καταβάλλειν έκέλευε, "να έπιτηδεώτατον είη, άλλον 20 άλλη άγινέοντας όλκάσι τε καὶ πορθμηΐοισι 21 έκ τῆς 'Ασίης πανταχόθεν, τὸν δὲ ὧν πλεῖστον ές Λευκὴν 'Ακτὴν 22 καλεομένην της Θρηίκης αγίνεον, οι δε es Τυρόδιζαν 23 την Περινθίων, οί δὲ ἐς Δορίσκον, οἱ δὲ ἐς Ἡϊόνα 24 τὴν ἐπὶ Στρυμόνι, οἱ δὲ ἐς Μακεδονίην 25 διατεταγμένοι.

ΧΧΙΙ. Έν τῷ δὲ οὖτοι τὸν προκείμενον πόνον ἐργάζοντο, ἐν τούτω ο πεξος άπας συλλελεγμένος άμα Εέρξη επορεύετο es Σάρδις, έκ Κριτάλλων 26 δρμηθείς των έν Καππαδοκίη· ένθαυτα γάρ είρητο συλλέγεσθαι πάιτα τὸν κατ' ήπειρον μέλλοντα άμα αὐτῷ Ξέρξη πορεύεσθαι στρατόν. δε μέν νυν των ύπάρχων στρατόν κάλλιστα έσταλμένον άγαγων τα προκείμενα παρά βασιλέος 27 έλαβε δώρα, ουκ έχω φράσαι ουδε γαρ αρχήν ες κρίσιν τούτου πέρι ελθόντας οίδα. οί δὲ, ἐπεί τε διαβάντες τὸν "Αλυν ποταμὸν ωμίλησαν τῆ Φρυγίη, δι' αὐτῆς πορευόμενοι παρεγένοντο ές Κελαικάς 28 "να

σκευάζετο. S. δπλα κάλοι ἀπό στυπείου ή λίνου ή καννάβεως, Galen; τὰ ἐν τῆ νητ διακρατούντα όρθον τον ίστον σχοιvía, Erotian. W. tackle.

18. τὰς γεφύρας] just mentioned.

19. βύβλινα] of the inner bark of the papyrus. It was manufactured not only into ropes, but into cloth of which sails and clothes were made, and also into writing-paper. S. The Liunæan name of the plant is Cyperus Papyrus.

20. ἄλλον] i. e. σῖτον ἀληλεσμένον.

21. πορθμητοισι] literally, ferry-

bouts, punts.

22. Λευκήν 'Ακτήν] " White Shore," was a name common to many places; that which is here meant is a sea-port of Thrace on the Propontis, without the isthmus of the Chersonese. It was the extremity of the "White Plain," 5 28. Κελαινάς] Its modern name is πεδίον λευκόν, in the vicinity of Cardia. L.

- 23. Τυρόδιζαν] a port of the Ægean, just to the westward of cape Serrhium, and to the south-east of Mesambria.

24. 'Hibva] Eion "the Strand," or Ægialus, now Rendina, was the seaport of Amphipolis. L.

25. Μακεδονίην] Macedonia had many other names, the most ancient of which was Æmathia. A. Its inhabitants were placed in a very contemptuous light by the Athenian orator; δπέρ Φιλίππου, οὐ μόνον οὐχ Ελληνος όντος, οὐδὲ προσήκοντος οὐδὲν τοῖς Ελλησιν, άλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅθεν καλον είπειν, άλλ' ολέθρου Μακεδόνος, όθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαίον οὐδὲν ην πρότερον πρίασθαι, Demosthenes, Ph. iii. 7.

26. Κριτάλλων] near the site of the present Erekli, the Archelais Colonia of the Romans. R.

27. βασιλέος] On the omission of the article, see BLO. on Thuc. vi.

82, 9.

Apamitzi, or Aphiom Kara-Hisar "the Black Castle of Opium." Maandri amnis fontes Celænis oriuntur: Celana urbs caput quondam Phrygia fuit: migratum inde hand procul reteribus Celanis, novaque urbi Apumea

πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου ποταμοῦ, καὶ ἐτέρου οὐκ ἐλάσσονος η 29 Μαιάνδρου, τῷ οὕνομα τυγχάνει ἐὸν Καταβρήκτης, 30 ῶς, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς 31 τῆς Κελαινέων ἀνατέλλων, ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ ἐν τῆ καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ 32 Μαρσύεω 33 ἀσκὸς 34 ἐν τῃ πόλι 35 ἀνακρέμαται, τὸν ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ ᾿Απόλλωνος ἐκδαρέντα ἀνιικρεμασθῆναι.

ΧΧΥΙΙ. Έν ταύτη τῆ πόλι ὑποκατίμενος Πύθιος ὁ "Ατυος, ἀνὴρ Αυδὸς, ἐξείνισε τὴν βασιλέος στρατιὴν πᾶσαν ξεινίοισι μεγίστοισι, καὶ αὐτὸν Ξέρξεα χρήματά τε ἐπαγγέλλετο, βουλόμενος 36 ἐς τὸν πόλεμον παρέχειν. ἐπαγγελλομένου δὲ χρήματα Πυθίου, εἴρετο. Ξέρξης Περσέων τοὺς παρεόντας, "τίς τε ἐων ἀνδρῶν Πύθιος, καὶ κόσα χρήματα κεκτημένος, ἐπαγγέλλοιτο ταῦτα;" οἱ δὲ εἶπαν

nomen inditum ab Apamea sorore [uxore? SA.] Seleuci regis. Meander ex
arce summa Celænarum ortus, media
urbe decurrens, per Caras primum,
deinde Ionas, in sinum maris editur,
qui inter Prienen et Miletum est, Livy,
xxxviii. 13. L. Compare Xenophon,
An. i. 2, 7. and 8. V. Curtius, iii. 1.
1, &c. HUT. Arriau, i. 30. SA. 826,
&c. Bochart, Ph. i. 3.

29. †] The comparative degree is often divided from the genitive, which it governs, by a redundant *f. M. G. G. 450. obs. 2. In the present instance this conjunction was most probably inserted because the comparative itself was in the genitive case. S.

30. Καταβρήκτης] The Marsyas (vol. i. p. 242. n. 15.) was thus named from its impetuosity: L. fons ejus, ex summo montis cacumine excurrens, in subjectam petram magno strepitu aquarum cadit, Curtius, iii. 1, 3. W. κατενεχθείς δ' ἐπὶ τὸ προάστειον σφοδρῷ καὶ κατωφερεῖ τῷ βεύματι συμβάλλει πρὸς τὸ Μαιάνδρον, Strabo. Maximus Tyrins says είδον τοὺς ποταμούς ἀφίησιν αὐτοὺς πηγή μία. SA.

σιν αὐτοὺς πηγή μία. SA.
31. ἀγορῆς] This public square appears from Xenophon to have been immediately below the citadel. L.

32. Σιληνοῦ] The Satyrs in general

were so called. SA.

33. Μαρσύεω] Hyagnis of Celænæ invented the flute, B. C. 1506. Marsyas, his son, invented the syrinx,

which was fistula disparibus septem compacta cicutis, Virgil, E. ii. 36. Proud of his proficiency in music, he challenged Apollo to a contest, but was defeated; Ovid, M. vi. 382, &c. F. vi. 703. Apollo victum Marsyam ad arborem religatum Scythæ tradidit, qui cutem ei membratim separavit, reliquum corpus discipulo Olympo sepulturæ tradidit, Hyginus, f. clxv. p. 279: οίμαι δὲ ἐκείνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολασθηναι, ότι, φορβειά και αὐλοῖς ἐπιστομίσας έαυτου, ἐτόλμησε ψιλῷ μέρει διαγωνίζεσθαι πρός φόην και κιθάραν, Plutarch, Symp. SA. HUT. Fortunio Liceti explains this as an allegory. Before the invention of the lyre, the flute was in high estimation, but afterwards it went out of fashion. In those early ages pieces of leather were circulated as money; and the fluteplayers then gaining very little, the lyre had flayed Marsyas, the fluteplayer; Hierogl. c. 119. L.

34. ἀσκὸς] εἴ μοι ἡ δορὰ μὴ εἰς ἀσκὸν τελευτήσει, ὥσπερ ἡ τοῦ Μαρσύου, Plato, Euth. p. 285. p. λέγεται Απόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅθεν αὶ πηγαὶ (τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ), Χεπορhon, An. i. 2, 8. W. V. vol. i. p. 119. n. 21.

35. πόλι] i. e. ἀκροπόλει. V. 36. ἐπαγγέλλετο, βουλόμενος] δί

κας ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι διδόνα παντὸς τοῦ ἀδικήματος, νὶ. 139. ST.

" $\tilde{\omega}$ βασιλεῦ, οὖτός ἐστι, ὅς τοι τὸν πατέρα Δαρεῖον ἐδωρήσατο τῆ πλατανίστ φ ³⁷ τῆ χρυσέη καὶ τῆ ἀμπέλ φ . ὑς καὶ νῦν ἐστὶ πρῶτος ἀνθρώπων πλούτ φ , τῶν ἡμεῖς Ἰδμεν, μετὰ σέ."

ΧΧΥΙΙΙ. Θωμάσας δὲ τῶν ἐπέων τὸ τελευταῖον Ξέρξης, αὐτὸς δεύτερα εἴρετο Πύθιον, '' ὀκόσα οἱ εἴη χρήματα; '' ὁ δὲ εἶπε· '' ὧ βασιλεῦ, οὕτε σε ἀποκρύψω, οὕτε σκήψομαι τὸ μὴ εἰδέναι ³⁸ τὴν ἐμεωυτοῦ οὐσίην, ³⁹ ἀλλὶ ἐπιστάμενός τοι ἀτρεκέως καταλέξω. ἐπεί τε γὰρ τάχιστά σε ἐπυθόμην ἐπὶ θάλασσαν καταβαίνοντα τὴν Ἑλληνίδα, βουλόμενός τοι δυῦναι ἐς τὸν πόλεμον χρήματα, ἐξέμαθον, καὶ εὖρον, λογιΞόμενος, ἀργυρίου μὲν δύο χιλιάδας ἐούσας μοι ταλάντων, ⁴⁰ χρυσίου δὲ τετρακοσίας μυριάδας στατήρων ⁴¹ Δαρεικῶν, ⁴² ἐπιδεούσας ἐπτὰ χιλιαδέων. κιιὶ τούτοισί σε ἐγὼ δωρέομαι ἀὐτῷ δ' ἐμοὶ ἀπὸ ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπεδίων ⁴³ ἀρκέων ἐστὶ βίος.'' ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε.

ΧΧΙΧ. Ξέρξης δὲ, ἡσθεὶς τοῖσι εἰρημένοισι, εἶπε· " Ξεῖνε Λυδὲ,

37. τῆ πλατανίστω] εἰ ἐπιθυμήσειε σκιας, δένδρον ην αὐτῷ χρυσοῦν ἡ σκιὰ, Aristides, Pan. p. 223. πλάτανον είχε χρυσην έπλ τοῦ ὀχήματος συσκιάζουσαν αὐτὸν, Scholiast. V. ἢν ἐν τῷ κοιτῶνι λιθοκόλλητος άμπελος χρυση ύπερ της κλίνης, Chares; την δε άμπελον ταύτην βότρυας έχειν έκ των πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους, Απγηtas in Ath. xii. 9. τὰς χρυσᾶς πλατάνους, και την χρυσην άμπελον, ύφ' ην οί Περσών βασιλείς έχρημάτιζου πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρυς έχούσας καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων, άλλων τε παντοδαπών λίθων ύπερβαλλόντων ταις πολυτελείαις, Phylarchus in Ath. xii. 55. B.1. Antiochus being piqued at his reception by the king, depreciates his grandeur, ἐπεὶ και την ύμνουμένην αν χρυσην πλάτανον οὐχ ίκανὴν ἔφη εἶναι τέττιγι σκιὰν παρέχειν, Xenophon, H. vii. 1, 38. Theophilus, emperor of the East in the ninth century, had a tree of gold made, on which were perched little birds, that, by means of tubes ingeniously arranged, sang melodiously; Symeon Magister, Ann. p. 416. c. L.

38. το μη εἰδέναι] vol. i. p. 51. n. 15. 39. σε ἀποκρύψω—την ε. οὐσίην] Μ. G. G. 412, 8.

40. δύο χιλιάδας—ταλάντων] δισ-

χίλια τάλαντα, Tzetzes, Ch. i. 927. Equal to 450,000l. sterling; L. or 387,500l. A. Callias, the richest of the Athenians, was worth 200 talents;

Lysias, Or. xix. p. 349. V.

41. στατήρων] Pythius was the proprietor of extensive gold mines; and in order to work these, agriculture had been neglected, till his wife by her good sense convinced him of the absurdity of persisting in such a line of conduct: Plutarch, de Virt. Mul. p. 262. Each stater equalled ἀργυρᾶς δραχμὰς εἴκοσι. V. The four millions were equal to 14,000 talents of silver, or 3,150,000l. L. According to Arbuthnot the stater was worth fifty drachmæ; and then the four millions would amount to 6,356,614l. TR. but according to RO. only to 1,700,000l.

42. Δαρεικῶν] Δαρεῖος, χρυσίον κα-

42. Αμφεικών Ισυρείου, χρουών κασοράπατον ἀπεψήσας ές τὸ δυνατώπατον, νόμισμα ἐκόψατο ᾿Αρυάνδης δὲ, ἄρχων Αἰγύπτου, ἀργύριον τωὐτὸ τοῦτο ἐποίεε καὶ νῦν ἐστὶ ἀργύριον καθαρώτατον τὸ ᾿Αρυανδικόν· μαθὰν δὲ Δαρείος μιν ταῦτα ποιεῦντα, ἀπέκτεινε, ἰν.

166.

43. γεωπεδίων] is a diminutive. S. γήπεδα οι γεώπεδα αις χωρία, κτήσεις, estates, farms. W. See BL. on Æsch. P. V. 854.

έγω ἐπεί τε ἐξῆλθον τὴν Περσίδα χώρην, οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τόδε, ὅστις ἡθέλησε ξείνια προθεῖναι στρατῷ τῷ ἐμῷ, οὐδὲ ὅστις, ἐς ὅψιν τὴν ἐμὴν καταστὰς, αὐτεπάγγελτος ἐς τὸν πόλεμον ἐμοὶ ἡθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, ἔξω σεῦ. σὰ δὲ καὶ ἐξείνισας μεγάλως στρατὸν τὸν ἐμὸν, καὶ χρήματα μεγάλα ἐπαγγέλλεαι. σοὶ ὧν ἐγὼ ἀντὶ αὐτῶν γέρεα τοιάδε δίδωμι ξεῖνόν τέ σε ποιεῦμαι ἐμὸν, καὶ τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι τῶν στατήρων ἀποπλήσω παρ' ἐμεωυτοῦ, ⁴δοὺς τὰς ἐπτὰ χιλιάδας, ἵνα μή τοι ἐπιδεέες ἔωσι αὶ τετρακόσιαι μυριάδες ἐπτὰ χιλιαδέων, ἀλλ' ἢ τοι ἀπαρτιλογίη ⁴δ ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη. κέκτησό τε αὐτὸς, τά περ αὐτὸς ἐκτήσαο, ⁴δ ἐπίστασό τε εἶναι ⁴¹ αἰεὶ τοιοῦτος οὺ γάρ τοι ταῦτα ποιεῦντι, οὕτε ἐς τὸ παρεὸν, ⁴δοῦτε ἐς χρόνον, μεταμελήσει.''

ΧΧΧ. Ταῦτα δὲ εἴπας, καὶ ἐπιτελέα ποιήσας, ἐπορεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω. ᾿Ανανα δὲ καλεομένην Φρυγῶν πόλιν παραμειβόμενος καὶ λίμνην, ἐκ τῆς ἄλες γίνονται, ἀπίκετο ἐς Κολοσσὰς, ⁴9 πόλιν μεγάλην Φρυγίης, ἐν τῆ Λύκος 50 ποταμὸς ἐς χάσμα γῆς 51 ἐσβάλλων ἀφανίζεται ἔπειτα διὰ σταδίων πέντε 52 ὡς μάλιστά κη ἀναφαινόμενος, ἐκδιδοῖ καὶ οὖτος 53 ἐς τὸν Μαίανδρον. ἐκ δὲ Κολοσσέων ὁρμεωμενος ὁ στρατὸς ἐπὶ τοὺς οὔρους τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Λυδῶν,

41. παρ' ἐμεωυτοῦ] from my own substance. ii. 129. viii. 5. M. G. G. 588, 4. a.

45. ἀπαρτιλογίη] a round sum. ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς οτ λό-

yos. V.

46. κέκτησο - ἐκτήσαο] and possess yourself the things, which you yourself acquired. κέκτησο δ' ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχης ἄνευ ψόγου, Euripides, In. fr. xv. 1. V.

47. ἐπίστασο – είναι] vol. i. p. 124.

n. 78.

48. ἐs τὸ παρεδν] This confirms the second explanation given vol. i. p. 87. n. 31. where the preposition is omitted. ἄρχων δὲ, ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ τὸ παρελθὸν, Xenophon, H. iii. 2, 7. If there is any ellipsis in such expressions, it may be thus supplied, κατὰ τὸ παρελθὸν μέρος τοῦ χρόνου. B. 164.

40. Κολοσσὰs] Χenophon also

49. Κολοσσάς | Λεπορίποπ also speaks of Colossæ as πόλιν οἰκουμένην, εδδαίμονα και μεγάλην, Απ. i. 2, 6. W. St. Paul addressed an epistle to the church there. Two years afterwards

it was destroyed by an earthquake, but was rebuilt, and subsequently bore the name of Chonæ. It is now the

village of Conos. A. L.

50. Λύκος] Strabo, xii. p. 867. B. W. ubi terreno Lycus est epotus hiatu, exsistit procul hine, alivque renascitur ore, Ovid, M. xv. 273. L. There was more than one river of this name. The Greeks perhaps applied this appellation, as those of Τίγρις and Κάπρος, to streams which resembled such wild beasts in the impetuosity of their course and the extent of their ravages. SA.

51. χάσμα γῆς] χ. εὐρωπὸν πέτρας, Euripides, I. T. 630. MAR. χ. πε-

λάγεος, iv. 85.

52. διὰ σταδίων πέντε] fire stades off. διὰ signifies 'a distance' or 'interval.' M. G. G. 580. d. vii. 198. HER. on Vig. ix. 2,6. SCH. on B. 61.

53. καὶ υὖτος] i. e. as well as the Καταβρήκτης, c. 26. LAU.

ἀπίκετο ès Κύδραρα 54 πόλιν ενθα στήλη καταπεπηγυῖα, σταθείσα δὲ ὑπὸ Κροίσου, καταμηνύει διὰ γραμμάτων τοὺς οὔρους.

ΧΧΧΙ. 'Ως δὲ ἐκ τῆς Φρυγίης ἐσέβαλε ἐς τὴν Λυδίην, σχιζομένης τῆς ὑδοῦ, καὶ τῆς μὲν ἐς ἀριστερὴν ⁵⁵ ἐπὶ Καρίης ⁵⁶ φερούσης, τῆς δὲ ἐς δεξιὴν ἐς Σάρδις, τῆ καὶ πορευομένω διαβῆναι τὸν Μαίανδρον ποταμὸν πᾶσα ἀνάγκη γίνεται, καὶ ἰέναι παρὰ Καλλάτηβον πόλιν, ἐν τῆ ἄνδρες δημιοεργοὶ ⁵⁷ μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι ταύτην ὶὼν ὁ Ξέρξης τὴν ὑδὸν, εὖρε πλατάνιστον, ⁵⁸ τὴν κάλλεος εἴνεκα δωρησάμενος κόσμω χρυσέω, καὶ μελεδωνῷ ἀθανάτω ἀνδρὶ ⁵⁹ ἐπιτρέψας, δευτέρη ἡμέρη ἀπίκετο ἐς τῶν Λυδῶν τὸ ἄστυ.

ΧΧΧΙΙ. 'Απικόμενος δὲ ἐς Σάρδις, πρῶτα μὲν ἀπέπεμπε κήρυκας ἐς τὴν Ἑλλάδα, αἰτήσοντας γῆν τε καὶ ὕδωρ, καὶ προερέοντας δεῖπνα βασιλέϊ παρασκευάζειν πλὴν 60 οὕτε ἐς 'Αθήνας, οὕτε ἐς Λακεδαίμονα ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῆ δὲ ἄλλη πάντη τῶνδε δὲ εἵνεκα τὸ δεὐτερον ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ὅσοι πρότερον οὐκ ἔδοσαν Δαρείω πέμψαντι, τούτους πάγχυ ἐδόκες τότε δείσαντας δώσειν. βουλόμενος ὧν αὐτὸ τοῦτο ἐκμαθεῖν ἀκριβῶς, ἔπεμπε. Μετὰ δὲ ταῦτα, παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν ἐς "Αβυδον.

ΧΧΧΙΙΙ. Οἱ δὲ ἐν τούτῳ τὸν Ἑλλήσποντον ἐξεύγνυσαν ἐκ τῆς

54. Κύδραρα] Κούραρα, Strabo, xii. p. 578. c. xiv. p. 663. c. S. According to Mannert, the same with Laodica; if so, the modern name will be Ladik: see A.

55. ἐς ἀριστερὴν] χέρα is supplied,

c. 42. SCH. on B. 301.

56. ἐπὶ Καρίης] in answer to the question 'whither?' M. G. G. 584.

vol. i. p. 96. n. 23.

57. δημιοεργοί] μέλι μέν πολλόν μέλισσαι κατεργάζονται, πολλώ δ' έτι πλέον λέγεται δημιουργούς άνδρας ποιέειν, iv. 194. W. τούς τὰ πέμματα, προσέτι τε τοὺς ποιοῦντας τοὺς πλακούντας, οί πρότερον δημιουργούς έκάλουν, Athenæus, iv. 72. S. These confectioners had the art of preparing a conserve resembling honey from the juice of the tamarisk thickened with flour. Athenœus calls the art of confectionary αί τῶν περὶ τὰ πέμματα δημιουργίαι, i. 32. όψα καὶ πέμματα παρεσκευασμένα περιττώς διά δημιουργών καl μαγείρων, Plutarch, Ap. p. 280. A. L. This artificial honey was a substitute for sugar. i. 193. LO.

58. πλατάνιστον] (ἄσπερ ἐραστῆς) ἐξῆψεν αὐτῆς κόσμον πολυτελῆ, στρεπτοῖς καὶ ψελλίοις τιμῶν τοὺς κλάδους καὶ μελεδωνὸν αὐτῆ κατέλιπεν, ἄσπερ ἐρωμένῃ φύλακα καὶ φρουρὸν, Ælian, V. H. ii. 14. V. Tzetzes, apparently led into the mistake by the mention of the golden plane-tree c. 27., says ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος, on Lyc. p. 142. W.

59. ἀθανάτφ ἀνδρὶ] W. and L. consider this man to have been one of the immortal band, described in c. 83. If our author had meant this, would he not have said τῶν ἀθανάτων ἀνδρί? V. Here he seems rather to mean a man to whom a successor was appointed in his life-time, so that the office might never be vacant, and consequently the keeper of the tree was always living. S. In the same sense we say "the King never dies."

60. πλην] The reason of this ex-

ception is stated, c. 133. IV.

'Aσίης ές την Ευρώπην. 61 έστι δὲ τῆς Χερσονήσου τῆς ἐν 'Ελλησπόντω, Σηστοῦ τε πόλιος μεταξὺ καὶ Μαδύτου, 62 ἀκτη τραχέα 63 ἐς θάλασσαν κατήκουσα, 'Αβύδω καταντίον. 64

ΧΧΧΙV. 'Ες ταύτην ών την ἀκτην έξ 'Αβύδου ὁρμεώμενοι, έγεφύρουν, τοῖσι πρωσεκέετο, την μεν 65 λευκολίνου Φωίνικες, την δ' ετέρην την βυβλίνην Αιγύπτιοι. εστι δε επτα στάδιοι 66 έξ 'Αβύδου ές την ἀπαντίον. και δη έξευγμένου τοῦ πώρου, ἐπιγενύμενος χειμών μέγας συνέκοψε τε ἐκεῖνα πάντα και διέλυσε.

ΧΧΧΥ. 'Ως δ' ἐπύθετο Ξέρξης, δεινὰ ποιεύμενος, τὸν Ελλήσποντον ἐκέλευε τριηκοσίας ἐπικέσθαι ⁶⁷ μάστιγι πληγὰς, καὶ κατεῖναι ἐς τὸ πέλαγος πεδέων Ζεῦγος. ⁶⁸ ἢδη δὲ ἤκουσα, ὡς καὶ στιγέας ⁶⁹ ἄμα

61. Εὐρώπην] tales fama canit tumidum super æquora Xerxem construxisse vias, multum cum pontibus
ausus Europamque Asiæ, Sestonque
admorit Abydo, incessitque fretum ταpidi super Hellesponti, non Eurum
Zephyrumque timens: cum rela ratesque in medium deferret Athon, Lucan,
ii. 672. μεγάλον πόντοιο γφύρωσε
πλατὺ νῶτον, Εὐρώπην τ' ᾿Ασίη Σηστόν
τ' ἐπέλασσεν ᾿Αβύδφ, καὶ πελάγευς
θεὸν ὑγρὸν ἀφειδεί τύψεν ἰμάσθλη. οδpos δ' αδ διόρυξεν ˇΑβω μέγα θ' ὑψηλόν
τε, Esth. 1571. ΒΑ.

62. Μαδύτου] Madytus, a few miles to the south-west of Sestos, is now

Maydo or Maita. L. R.

63. ἀκτὴ τραχέα] γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὸ Σηστοῦ καὶ Μαδύτου, Tzet.

64. καταντίον] is usually constructed with a genitive, Χαλκίδος κ., vi. 118. MUS. vi. 103. viii. 52. S.

65. την μέν] vol.i. p. 64. n. 64. and

c. 25. S.

66. ἔστι—στάδισ] i. 26. S. Compare iv. 85. W. Tournefort represents the strait as a mile in breadth; Gibbon allows it no more than five

hundred paces. R.

67. του Έλλησποντον — επικέσθαι] i. e. επι τ. Έ. iκέσθαι, vol. i. p. 209. n. 87. V. αν τύχη βακτηρίαν έχων, αν μη εκφύγω φεύγων αὐτον, εὖ μάλα μοῦ εφικέσθαι (αὐτῆ) πειράσεται, Plato, Hip. p. 292. Α. μέσον κάρα διπλοῖε κέντροισί μου καθίκετο, Soj hocles, Ε. R. 808. W. διακοσίαις ράβδων πλη-

γαις έτυψε τον Έλλήσποντον, και δύο ζεύγη δεσμών σιδηρών ἐκέλευσεν ἐμβαλειν είς το πέλαγος, ὡς δηθεν τὴν θάλασσαν, οἶα δούλην, δεσμών τοις κλοι-

oîs, Tzetzes. BA.

68. πεδέων ζεῦγος] Stanley seems right in suspecting this story to have originated in the strong metaphor which Æschylus uses in speaking of the double bridge; Έλλήσποντον ίερον, δούλον ως, δεσμώμασιν ήλπισε σχήσειν καλ πόρον μετερβύθμιζε, καλ πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλών, πολλήν κέλευθον ήνυσεν πολλώ στρατώ θεών δέ πάντων φετο καὶ Ποσειδώνος κρατήσειν, P. 751. (Schutz and BL. agree with Stanley in his interpretation.) Had any historical records of the Persians themselves reached us, we should perhaps see much fallacy and exaggeration in the Greek authors, which at present we can merely suspect. A Mede told D. Chrysostom that the Persians in their accounts differed entirely from the Greeks; Or. xi. p. 191. D. The next anecdote is too extravagant to be admitted even by the good-natured credulity of Herodotus. Juvenal sncers at the whole narrative; creditur' olim velificatus Athos, et quicquid Gracia mendax undet in historia: constratum classibus isdem suppositumque rotis solidum mure : credimus altos defecisse amnes, epotaque flumina Medo praudente. ille tamen quatis rediit Salamine relicta, in Corum atque Eurum solitus særire flagellis barbarus, Æolio nunquam hoc in curcere passos, ipsum comτούτοισι ἀπέπεμψε στίξοντας τον Ἑλλήσποντον. ἐνετέλλετο δη ὧν ραπίζοντας ⁷⁰ λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα· ⁷¹ " ὧ πικρον ὕδωρ, δεσπότης τοι δίκην ἐπιτιθεῖ τήνδε, ὅτι μιν ἠδίκησας, οὐδὲν

pedibus qui vinxerat Ennosigæum? mitius id sane, quod non et stigmate dignum credidit. huic quisquam vellet servire deorum? x. 173. V. compare Seneca, de Const. Sap. iv. 2. Virgil, Cul. 30. RU. Those who wrote on the Magicharged Herodotus with falsehood in attributing these frantic and impious actions to Xerxes; Diogenes L., Proœm. & ix. p. 7. Yet Pagans are not always very scrupulous in their treatment of divinities with whom they are offended. There is little doubt but that the Greeks purposely vilified the character of the Persian monarch even at the expense of truth. L. MI. also rejects these anecdotes of the ridiculous punishment of the Hellespont, as utterlyinconsistent with the character to whom they are ascribed, viii.1. " The information we have hitherto received of the ancient history, mythology, and manners of eastern nations, has been almost entirely derived through the medium of the Grecian writers; whose elegance of taste, harmony of language, and fine arrangement of ideas, have captivated the imagination, misled the judgment, and stamped with the dignified title of history the amusing excursions of fanciful romance. (p. xiii.) There seems to be nearly as much resemblance between the annals of England and Japan, as between the European and Asiatic relations of the same empire. The names and numbers of their kings have no analogy. Not a vestige is to be discovered of that prodigious force, which Xerxes led out of the Persian empire to overwhelm the states of Greece. Minutely attentive as the Persian historians are to their numerous wars with the kings of Turan or Scythia; and recording, with the same impartiality, whatever might tarnish as well as aggrandize the reputation of their country, we can, with little pretence to reason, suppose that they should have been silent on events of such magnitude, had any records remained

of their existence, or the faintest tradition commemorated their consequences. (p. xvi.) Those famous invasions have an appearance of being simply the movements of the governors of Asia Minor, to regulate or enforce a tribute which the Greeks might frequently be willing to neglect. (p. xvii.) The apparent conclusion to be drawn from the preceding observations are: - that the Greeks in their ancient histories of distant countries are often wrong; that their accounts of the East, as well with regard to manners, as historic facts, are inconsistent with the Asiatic authors; irreconcileable with Scripture; contradictory in themselves; and often impossible in nature: that as the later writers, Diodorus, Strabo, Plutarch, are often in complete opposition to the earlier historians, and complain of the repugnances with which they are every where perplexed, nothing can more strongly point to a fundamental error: that modern chronologers, commentators, and compilers of ancient history, differ likewise greatly in opinion: that a resemblance of names is often preferred to a consistency in facts: that the inventions of superstition, or the fictions of poets are often viewed as real events: that, such being the uncertain basis of ancient story, no materials ought to be despised: that the Persian and Arabian historians are entitled to attention, in whatever regards their own countries; their relations being grounded at least on national belief; and national belief never originating without some foundation. (p. xxxii.) RI.

69. $\sigma\tau\iota\gamma\epsilon\alpha s$] applies to the men and not to the instruments. S.

 ραπίζοντας] ραβδίζοντας, ράβδφ πλήττοντας, μαστιγοῦντας, Hesychius. SCHL.

71. ἀτάσθαλα] extraragant, senseless, frantic: an Homeric word ἀτασθαλίη, ii. 111. Heraldus. πρὸς ἐκείνου ἄδικον παθόν. καὶ βασιλεὺς μὲν Ξέρξης διαβήσεταί σε, ήν τε σύ γε βούλη, ήν τε μή σοὶ δὲ κατὰ δίκην ἄρα οὐδεὶς ἀνθρώπων θύει, ὡς ἐόντι δολερῷ τε καὶ ἀλμυρῷ ποταμῷ." το Τήν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι Ζημιοῦν, καὶ τῶν ἐπεστεώτων τῷ ζεύξι τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποταμεῖν τὰς κεφαλάς.

ΧΧΧΥΙ. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποίεον, τοῖσι προσεκέετο αὅτη ἡ ἄχαρις τιμή: τὰς δὲ ⁷³ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε: πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, ὑπὸ μὲν τὴν πρὸς τοῦ Εὐζείνου Πόντου ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας, ὑπὸ δὲ τὴν ἐτέρην τεσσερεσκαίδεκα καὶ τριηκοσίας, τοῦ μὲν Πόντου ἐπικαρσίας, ⁷⁴ τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον, ἵνα ἀνακωχεύη ⁷⁵ τὸν τόνον τῶν ὅπλων συνθέντες δὲ, ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, τὰς μὲν πρὸς τοῦ Πόντου τῆς ἐτέρης, τῶν ἀνέμων εἴνεκεν τῶν ἔσωθεν ἐκπιεύντων, τῆς δὲ ἐτέρης ⁷⁶ τῆς πρὸς ἐσπέρης τε καὶ τοῦ Αἰγαίου, εὕρου τε καὶ νότου εἵνεκα. διέκπλοον ⁷⁷ δὲ ὑπύφαυσιν ⁷⁸ κατέλιπον τῶν πεντηκοντέρων ⁷⁹ καὶ ⁸⁰ τριχοῦ, ἵνα καὶ ἐς τοῦ Πόντον ἔχη ὁ βὸυλόμενος πλέειν πλοίοις λεπτοῖσι, καὶ ἐκ τοῦ Πόντου ἔζω, ταῦτα δὲ ποιήσαντες, κατέ-

72. ποταμφ] " Sailing upwards from the Agean sea into the Hellespout, we were obliged to make our way against a constant smart current, which, without the assistance of a north wind, generally runs about three knots in an hour. At the same time we were land-locked on all sides; and nothing appeared in view but rural scenery: and every object conveyed the idea of a fine river running through an inland country. In this situation I could hardly persuade myself that I was at sea; and it was as natural to talk of its comparative great breadth, as to mention its embouchure, its pleasant stream, its woody banks, and all those circumstances which belong to rivers only," Wood, D. of the Troade, p. 320. Chandler, Tr. in As. Min. c. iii. p. 10. L. Hence it has the epithets α-γ άββοος, Homer, Il. B. 845. and πλατύs, H. S6. Æschylus, P. SS0. BL. Polybius, in his description of the Euxine, gives reasons for the stream always setting towards the Ægean, iv. 39. RO.

73. τὰς δὲ] understand γεφύρας, V. as with τὴν μὲν, c. 34. S.

74. ἐπικαρσίας] πλαγίας, οὐκ εὐ- θ είας. GL.

75. ἀνακωχεύη] might keep up: understand ὁ ρόος. S.

76. της δε έτέρης] i. e. τας δε της έτέρης, Schulz.

77. διέκπλοον] as a passage out; τον δ. των βραχέων δεικνύναι σφι, iv. 179. L. It is here put in apposition to $\delta \pi \delta \phi a \omega \sigma \nu$. S.

78. ὑπόφαυσιν] a clear space: ὑποφαύσεις in LXX. Ezekiel, xli. 16. is interpreted to mean windows. W.

79. τῶν πεντηκοντέρων] "The penteconter, or ressel of filiy oars, was to the Greek fleets of triremes as our frigates to line-of-battle ships," MI. lv. 1. These gallies and the ships were placed alternately; but in three places a penteconter was left out between the two triremes; over this interval there would consequently be a short suspension-bridge, under which small craft might pass to and fro. S.

80. kall and that.

τεινον έκ γης, στρεβλούντες 81 ονοισι 82 ξυλίνοισι, τα οπλα· ουκέτι χωρίς εκάτερα τάξαντες, άλλα δύο μεν λευκολίνου 83 δασάμενοι ές έκατέρην, τέσσερα δὲ τῶν βυβλίνων. παχύτης μὲν ἡ αὐτὴ καὶ καλλονή, κατά λόγον δὲ ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα τοῦ τάλαντον ὁ πηχυς είλκε. έπειδη δε έγεφυρώθη ο πόρος, κορμούς ξύλων καταπρίσαντες, καὶ ποιήσαντες ἴσους τῆς σχεδίης τῷ εὔρεϊ, κόσμῳ ἐπετίθεσαν κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου 84 θέντες δὲ ἐπεξῆς, ἐιθαῦτα αὖτις έπεζεύγνυον. 85 ποιήσαντες δέ ταῦτα, ῦλην 86 ἐπεφόρησαν κόσμω δε θέντες και την ύλην, γην επεφόρησαν κατανάξαντες 87 δε και την γην, φραγμον παρείρυσαν ένθεν και ένθεν,88 ίνα μη φοβέηται τα ύποξύγια την θάλασσαν ύπερορωντα, 89 καὶ οἱ ἴπποι.

ΧΧΧΥΙΙ. 'Ως δὲ τά τε τῶν γεφυρέων 90 κατεσκεύαστο καὶ τὰ περὶ τὸν "Αθων, οι τε χυτοίθι περί τὰ στόματα τῆς διώρυχος, οι τῆς ρηχίης 92 είνεκεν έποιήθησαν, ίνα μη πίμπληται τα στόματα του

SI. στρεβλουντες] understand αὐτά. S.

82. ovoisi] by capstans or windlasses. ὄνος τὸ περί τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεία πολύπουν καὶ συστρεφόμενον. GL.

83. λευκολίνου] of bleached hemp, opposed to ωμολίνου; ω. μακροί τόνοι, Æschylus, P. I. SA. πεπέρακεν δ στρατός, λινοδέσμω σχεδία πορθμόν ἀμείψας Ελλας, πυλύγομφυν ὅδισμα ζυγον αμφιβαλών αθχένι πόντου, Ρ. 65. BL.

84. κ. τ. δ. τοῦ τόνου The order of the words is κατύπερθε τοῦ τόνου τῶν όπλων, i. e. κ. των δ. έντεταμένων. S. The same inverted order occurs just before, ίσους της σχεδίης τω εύρει, and in έπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης, i. 51.

S5. ἐπεζεύγνυυν] they lashed them together. S.

86. υλην] faguts, technically called fascines. S.

87. κατανάξαντες] after rumming

down, from κατανάσσω. W. 88. \pi. \xi. kal \xi. \right] they threw up on

either side. W. 89. ὑπερορῶντα] here used literally,

looking over at. W.

90. γεφυρέων] The construction of these bridges has exercised the ingenuity of commentators. W. thinks that the 314 ships were placed lengthwise across the Hellespont. L.

shows that this could not be, from the dimensions of the vessels; and he professes not to understand the interpretation of R. But he expresses his own opinion with some diffidence, in giving which he apparently mistakes the penteconter for the quinquereme. S. disapproves of L.'s explanation, but frankly owns that there are many obscurities, upon which he can throw no certain light. LAU. abandons the commonly received notions as to the character of the two classes of vessels employed, and forms his calculations on this seemingly erroneous hypothesis. Therefore, as V. observes, the subject still requires elucidation. Yet, from a comparison of the charts of the Hellespont with the statement of Herodotus, thus much appears certain, that the bridges extended in a north-westerly direction from the Asiatic coast to that of Europe: that, allowing twenty feet for each of the three openings in the line, the ships next the Black Sea would occupy on the average the space of eleven feet and a half each in width, the other vessels rather more than thirteen feet.

91. οἱ χυτοὶ] τὰ χώματα, GL. χωστὰ, Hesychius. S.

92. pnxlns] surf, breakers. Compare BU. on E. P. V. 737.

ορύγματος, καὶ αὐτὴ ἡ διώρυξ παιτελέως πεποιημένη ἀγγελτο· ἐνθαῦτα χειμερίσας, ἄμα τῷ ἔαρι παρεσκευασμένος ὁ στρατὸς ἐκ τῶν
Σαρδίων ὡρμᾶτο ἐλῶν ἐς "Αβυδον. ὡρμημένῳ δέ οἰ, ὁ ἤλιος, ἐκλιπὼν⁹³ τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην, ἀφανὴς ἦν· οὕ τ' ἐπινεφέλων ἐόντων,⁹⁴ αἰθρίης τε τὰ μάλιστα· ἀντὶ ἡμέρης τε νὺξ⁹⁵ ἐγένετο. ἰδόντι
δὲ καὶ μαθόντι τοῦτο τῷ Ξέρξη ἐπιμελὲς ἐγένετο καὶ εἴρετο τοὺς
μάγους, " τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα;" οἱ δὲ ἔφραζον,⁹⁶ ὡς
" "Ελλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων" λέγοντες,
" ἤλιον εἶναι 'Ελλήνων προδέκτορα,⁹⁷ σελήνην δὲ σφέων." πυθόμενος δὲ ταῦτα, ὁ Ξέρξης, περιχαρὴς ἐὼν, ἐποιέετο τὴν ἔλασιν.

93. ἐκλιπων] This eclipse took place, April 19th, B. C. 481, as Xerxes was leaving Susa. It was probably the dread arising from this phænomenon, which induced Pythius, contrary to his naturally avaricious disposition, to make such magnificent presents for the purpose of predisposing Xerxes to grant his request. L. ήλιον νεφέλη προκαλύψασα ήφάνισε, μέχρις οἱ ἄνθρωποι ἐξέλιπον, Χεnophon, An. iii. 4,5. Pericles Athenienses, solis obscuratione territos, redditis ejus rei causis, metu liberarit: Sulpicius Gallus in exercitu L. Paulli de lunæ defectione disseruit, no velut prodigio divinitus facto, militum animi terrerentur (Livy, xliv. 37.); quod si Nicias in Sicilia scisset, non eodem confusus metu pulcherrimum Atheniensium exercitum perdidisset (Thucydides, vii. 50.); sicut Dion, cum ad destruendam Dionysii tyrannidem venit, nonest tali casu deterritus, Quinctilian, i. 10, 47. HUT. Zonaras, ii. relates that Annibal was terrified by an eclipse of the sun previously to his last battle with Scipio. GE. Columbus availed himself of his astronomical skill to regain his influence over the minds of the Indians by predicting an eclipse of the moon, A. D. 1594. Robertson, Am.

94. ἐπινεφέλων ἐόντων] τῆς αἰθρίας μᾶλλον ψύχος γίνεται, ἢ ἐπινεφέλων ὕντων, Aristotle, Pr. xxiv. 17. W. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὅντα, Thucydides, viii. 42. cælo svreno interdiu obscuruta lux cst, quum luna

sub orbem solis subisset, Livy, xxxvii. 4. V. and vii. 28. The construction is similar to that of $\pi\lambda$ o $\tilde{\iota}\mu\omega\tau\epsilon$ $\rho\omega\nu$ $\tilde{\iota}\nu$ - $\tau\omega\nu$, Th. i. 7. AR.

95. ἀντὶ ἡμέρης — νὺξ] i. 74, twice; 103. Compare Pindar, fr. on the Sun's Eclipse. V.

96. ἔφραζον] c. 219. GR.

97. προδέκτορα] for προδείκτορα, from προδείκνυμι. W. rex iter pronunciari jussit; sed, prima fere vigilia, luna deficiens primum nitorem sideris sui condidit; deinde sanguinis colore suffuso lumen omne fædavit ; solicitisque sub ipsum tanti discriminis casum ingens religio, et ex ea formido quædam incussa est. 'diis invitis in ultimas terras trahi se' querebantur: ' jum nec sidera pristinum præsture fulgorem: in unius hominis jactationem tot millium sanguinem impendi. cælum vanis cogitationibus peti.' jam pro seditione res erut ; quum ' Ægyptios vates,' quos cæli ac siderum peritissimos esse credebat, ' quid sentirent, expromere' (Alexander) jubet. At illi, qui satis scirent, lunum deficere, quum aut terram subiret, aut ' sole premeretur, rationem quidem non edocent vulgus; cæterum adfirmant. ' solem Græcorum, lunam esse Persarum: quoties illa deficiat, ruinam strugemque illis gentibus portendi. veteraque exempla' percensent ' Persidis regum, quos adversis diis pugnasse, lunæ ostendisset defectio.' edita in vulgus responsa rursus ad spem et fiduciam erexere torpentes. rex, impetu animorum utendum ratus, castra

ΧΧΧΥΙΙΙ. 'Ως δ' έξήλαυνε την στρατιήν, Πύθιος ό Λυδός, καταβρωδήσας τὸ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φάσμα, ἐπαρθείς τε τοῖσι δωρήμασι, ἐλθων παρὰ Ξέρξεα, ἔλεγε τάδε " ὧ δέσποτα, χρήσας ἄν τι τεῦ βουλοίμην τυχεῖν, 98 τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν ὑπουργήσαι, ἐμοὶ δὲ μέγα 99 γενόμενον." Ξέρξης δὲ πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χυηίσειν, ἡ τὸ ἐδεήθη, ἔφη τε ὑπουργήσειν, καὶ διαγορεύειν ἐκέλευε, ὅτευ δέοιτο. ὁ δὲ, ἐπεί τε ταῦτα ἤκουσε, ἔλεγε θαρσήσας τάδε " ὧ δέσποτα, τυγχάνουσί μοι παῖδες ἐόντες πέντε, καί σφεας καταλαμβάνει πάντας ἄμα σοὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. σὰ δὲ, ὧ βασιλεῦ, ἐμὲ ἐς τόδε ἡλικίης 100 ἤκοντα οἰκτείρας, τῶν μοι παίδων ἕνα παράλυσον τος της στρατηίης, τὸν πρεσβύτατον, ἵνα αὐτοῦ τε ἐμεῦ καὶ τῶν χρημάτων ἢ μελεδωνὸς, τοὺς δὲ τέσσερας ἄγευ ἄμα σεωυτῷ καὶ πρήξας τὰ νοέεις, νοστήσειας ὀπίσω." 2

ΧΧΧΙΧ. Κάρτα τε έθυμώθη ὁ Ξέρξης, καὶ ἀμείβεται τοῖσδε·
'' ὧ κακὲ ἄνθρωπε, σὺ ἐτόλμησας, ἐμεῦ στρατευομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
'Ελλάδα, καὶ ἄγοντος παῖδας ἐμοὺς καὶ ἀδελφεοὺς καὶ οἰκητους καὶ
φίλους, μνήσασθαι περὶ σέο παιδὸς, ἐων ἐμὸς δοῦλος, τὸν χρῆν πανοικίη ³ αὐτῆ γυναικὶ συνέπεσθαι; εὖ νῦν τόδ' ἐξεπίστασο, ὡς ἐν

πουί, Curtius, iv. 10, 1. &c. GE. ἐρχομένου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ γενομένου περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις ἐγένετο ἡλίου ἐξ ἀνατολῆς εἶτα ὡς ἡρώτησεν ὁ βαπιλεύς τοὺς μάντεις, 'τί σημεῖον τοῦτο;' ἀπώλειαν' εἶπεῖι 'τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων.' τοὐναντίον δὲ ἢν ἐσήμαινε γὰρ αὐτῷ τὴν ἤτταν, διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἐξέλιπεν ὁ ἤλιος: εἴ γε καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἤρχετο ὁ Ξέρξης, Scholiast on Arist. Th. t. iii. p. 297. V. The moon was eclipsed in the year in which the battle of Marathon was fought.

98. χρήσας - τυχεῖν] The construction is χρήσας τι τεῦ, βουλοίμην ἃν τυχεῖν (αὐτοῦ), ST. as αἰτήσας δωρεήν παρὰ Δαρείου, ἔτυχε (αὐτῆς), τ. 23.

χρήσας is from χρηίζω.

99. μέγα] δεήσομαι ύμῶν δίκαια, καὶ ὑμῖν γε ῥάδια χαρίζεσθαι, καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν, Andocides, de Myst. εὐχομένφ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε΄ σοὶ μὲν τοῦτο, θεὰ, σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα, Theognis, 14. V.

100. τόδε ἡλικίης] for τήνδε ἡλικίην,

so els τόδ' ήμέρας, Euripides, Ph. 1101. Al. 9. BA.

1. παράλυσον Compare iv. S4. vi. 94. Xerxes Pythio, quinque filiorum patri, unius vacationem petenti, quem vellet eligere permisit : deinde quem elegerat in partes duas distractum ab utroque riæ latere posuit, et hac rictima lustravit exercitum. habuit itaque, quem debuit, exitum: victus, et late longeque fusus, ac stratam ubique ruinam suam cernens, medius inter suorum cudarera incessit, Seneca, de Ir. iii. 17, 1. χάριν ήτήσατο παρά τοῦ βασιλέως, πλειόνων αὐτῶ παίδων ὅιτων, ένα παριέναι της στρατείας, καὶ καταλιπείν αὐτῷ γηροβοσκείν, Plutarch, de V. M. t. ii. p. 263. A. W. ἀφιέναι is commonly used, Ulpian, in Dem. p. 22, 15. Lycurgus, c. Leoc. p. 152, 33.

2. ὀπίσω] in imitation of Homer, ὑμὶν μὲν θεοὶ δοῖεν ἐκπέρσαι Πριdμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι· παΐδα δέ μοι λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι, II. A. 18. L.

3. πανοικίη] is here used adverbially in the same sense as πανοικί,

τοῖσι ωσὶ * τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμός δς, χρηστά μὲν ἀκούσας, τέρψιος έμπιπλέει 5 το σωμα ύπεναντία δε τούτοισι άκούσας, άνοιδέει. 5 ὅτε μέν νυν χρηστά ποιήσας, ἔτερα τοιαῦτα ἐπηγγέλλευ, ευεργεσίησι βασιλέα ου καυχήσεαι υπερβαλέσθαι έπεί τε δε ές τὸ άναιδέστερον έτράπευ, την μέν άξίην του λάμψεαι, ελάσσω δε της άξίης. σε μεν γάρ και τους τέσσερας των παίδων ρύεται τα ξείνια. τοῦ δὲ ἐνὸς, τοῦ περιέχεαι μάλιστα, τῆ ψυχῆ 9 ξημιώσειι." 'Ως δὲ ταθτα υπεκρίνατο, αυτίκα έκέλευε τοισι προσετέτακτο ταθτα πρήσσειν, των Πυθίου παίδων έξευρόντας τον πρεσβύτατον, μέσον διαταμείν· 10 διαταμόντας δέ, τὰ ἡμίτομα διαθείναι, 11 τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ τῆς όδοῦ, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά· καὶ ταύτη διεξιέναι τὸν στρατόν.

ΧΙ. Ποιησάντων δε τούτων τουτο, μετα ταυτα διεξή ε ο στρατός. ήγέοντο δὲ πρῶτοι μὲν οἱ σκευοψόροι τε καὶ τὰ ὑποΖύγια, μετὰ δὲ τούτους στρατός παντοίων έθνέων άναμίζ,12 ου διακεκριμένοι τῆ δὲ

Æschines S., de Div. i. p. 36. so πανστρατιή for πανστρατί, i. 62. L. vol.i. p. 300. n. 13.

4. ἐν τοῖσι ἀσὶ] ξυνέβαινε τῆ τε όψει έκάστφ άλγεινα και τη γνώμη αίσ. θεσθαι, Thucydides, vii. 75. WA.

5. έμπιπλέει] from έν and πιμπλέω, the latter µ being omitted on account of the µ preceding. M. G. G. 246. ubs. 1. 2. POR. on Arist. Av. 1310.

6. ἀνοιδέει] Μελέαγρον ἔδυ χόλος, όστε και άλλων οιδάνει έν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων, Homer, 11. 1. 549. W. iratus tumido delitigat ore, Horace, A. P. 94. fervens difficili bile tumet jecur, 1 Od. xiii. 4. ST. compares enégere, c. 13.

 τὴν — ἀξίην] understand τιμὴν,
 thy due reward. ὡς ὑπόσχη τ. ἀ. ὧν δέδρακε, Lucian, Pisc. xiv. t. i. p. 586.

L. B. 265.

S. λάμψεαι] λάμβω was an intermediate form between λήβω and λαμβάνω, whence the tenses λάμψομαι, i. 199. iii. 36. 146. vii. 157. ἐλάμφθην, ii. 89. λέλαμμαι, ix. 51. and the verbal λαμπτέος, iii. 127. M. G. G. 241.

9. τῆ ψυχή] That, which one loses by way of punishment, is put in the dative after ζημιοῦσθαι. M. vi. 21. BLO. 136. S. Thucydides, ii. 65. The rule in M. G. G. 404, 5. is incorrectly worded: "the punishment is

put in the dative, as in Latin: capite plectere, multare pecunia." The Latin nouns are in the ablative, and rather signify, as M. says in his note on this passage, "that which one loses by way of punishment," than "the punishment" itself. In the New Testament. where \(\). is used in the sense of ' to lose,' it is followed by an accusative, as by την ψυχην, St. Matthew, xvi. 26. W. St. Mark, viii. 36. τὰ πάντα, Phil. iii. 8. SCHL.

10. μέσον διαταμείν] διχοτομήσαι in Polybius, vi. 28, 2. and in the New Testament. This cruel mode of punishment was used by (1) the Chaldæans, Daniel, ii. 5. iii. 29. (2) the Ægyptians, iii. 13. (3) the Greeks, Diodorus, i. 2. (4) the Romans, Livy, i. 28. viii. 24. Suetonius, iv. 27. (5) the Hebrews, Jud. xix. 29. 1 Sam. xv. 33. 11 Sam. xii. 31. 1 Kin. iii. 25. SCHL. 1 Chr. xx. 3. Lowth; Ascen. sion of Isaiah, v. 11. and (6) the Persians.

11. διαθείναι] καὶ, διελών τὰ μέλη. διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν, Apol-

lodorus, iii. 12, 7. W.

 σ. π. ϵ. ἀναμίξ] σύμμικτος σ. π. έ. c. 55. W. πάμμικτος ύχλος φύρδην, Æschylus, P. 53. ατάκτως, συγκεχυμένως, BL. αναμεμιγμένως. Hesychius. αναμίζ occurs i. 103. vii. 41. Thucydides, iii. 107. Xenophon, Con.

ύπερημίσεες ήσαν, ένθαυτα διελέλειπτο, και ου συνέμισγον ουτοι βασιλέι. προηγεύντο μεν δή ίππόται χίλιοι, έκ Περσέων πάντων άπολελεγμένοι μετά δὲ, αἰχμοφόροι χίλιοι, καὶ οὖτοι ἐκ πάντων απολελεγμένοι, τας λόγχας κάτω ές την γην τρέψαντες μετα δέ, ίροι Νισαΐοι 12 καλεύμενοι ίπποι δέκα, κεκοσμημένοι ώς κάλλιστα. Νισαΐοι δὲ καλέονται ἵπποι ἐπὶ τοῦδε: 13 ἔστι πεδίον μέγα τῆς Μηδικής τω ούνομά έστι Νίσαιον. τούς ών δή ιππους τούς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. ὅπισθε δὲ τούτων τῶν δέκα ἵππων, ἄρμα Διὸς ίρὸν ἐπετέτακτο, τὸ ἵπποι μὲν εἶλκον λευκοὶ ὀκτώ ὅπισθε δὲ τῶν ἵππων, εἵπετο πεζή ἡνίοχος, ἐχόμενος τῶν χαλινῶν οὐδεὶς γαρ δη έπι τούτον τον θρόνον 14 ανθρώπων αναβαίνει, τούτου δέ ύπισθεν, αὐτὸς Ξέρξης ἐπ' ἄρματος ἵππων Νισαίων· 15 παραβεβήκεε 16 δέ οἱ ἡνίοχος, τῷ οὔνομα ἦν Πατιράμφης, 'Οτάνεω παῖς, ἀνδρὸς Περσέω.

ΧΙΙ. Έξηλασε μεν δη ουτω έκ Σαρδίων Ξέρξης μετεκβαίνεσκε δε, όκως μιν λόγος αίρεοι, 17 εκ τοῦ άρματος ες άρμαμαξαν. 18 αὐτοῦ

iv. 28. The words οὐ διακεκριμένοι are perhaps a gloss; V. or they may be added by the author to explain his own meaning, viz. that the soldiers were not classed according to their nations and tribes, as was customary among the Greeks. L. vol. i. p. 299. n. 6.

12. Νισαΐοι] τὸ πεδίον λέγεται ίδεῖν 'Αλέξανδρον το ανειμένον ταις ίπποις ταις βασιλικαις αὐτό τε πεδίον Νυσαιον καλούμενον και αί ίπποι ότι Νυσαίοι κληίζονται, λέγει 'Ηρόδοτος' είναι δὲ πάλαι μεν ές πεντεκαίδεκα μυριάδας των ζππων τότε δὲ Αλέξανδρον οὐ πολί πλείονας των πέντε καταλαβείν. πρώς ληστών γάρ διαρπαγήναι τὰς πολλàs αὐτῶν, Arrian, Al. vii. 13. Diodorus makes the number 160,000, xvii. p. 621. Bochart, Ph. ii. 14.

13. ἐπὶ τοῦδε] from the following reason. M. G. G. 584, 2. a.

'upon,' with the accusative, in answer to the question 'whither?' and with the genitive, in answer to the question 'where?' as ἐπ' ἄρματος, Μ. G. G. 586, c. 584, 2. a.

15. ἄρματος ἵππων Ν.] a chariot drawn by Nisæan horses. M. G. G. 133. obs. 2. or distinguished by, as

χόρτων εὐδένδρων Εὐρώταν, Euripides, I. T. 134. BA. pellitis ovibus Galesus, Horace, 11 Od. vi. 10. bipedum curru equorum, Virgil, G. iv. 389.

16. παραβεβήκεε | having mounted

the car, stood by him. M. S.

17. λόγος αίρεοι | inclination led. i.

132. iv. 127. S.

18. ἄρματος—άρμάμαξαν] chariot close carriage. The latter was a litter, with curtains, drawn by mules; Freinsheim; and was appropriated to the use of ladies; Xenophon, Cyr. iii. 1, S. 40. iv. 2, 29. It is distinguished from άμάξα, 3, 1. and from ἄρμα, An. i. 2, 16. 17. Cyr. vi. 3, 8. 30. 32-34. 4, 11. SCHN. matrem Darii currus rehebat, et in alio erat conjunx; turba feminarum reginas comitantium equis vectabatur: xv inde, quas 'armamaxas' appellant, sequebantur; in his erant liberi regis, Curtius, iii. 3, 22. 23. W. It appears from Plutarch, Them, that the Persians of former times used to seclude their females from public view with as much care as the modern Asiatics; εν ταις όδοιπορίαις ύπο σκηνης κυκλώ περιπεφραγμένας έπὶ τῶν άρμαμαξῶν ὀχεῖσθαι, ὡς ύπο μηδενός δρασθαι. Β.1.

δὲ ὅπισθεν, αἰχμοφόροι, Περσέων οἱ ἄριστοἱ τε καὶ γενναιότατοι, χίλιοι, κατὰ νόμον 19 τὰς λύγχαις ἔχοντες: μετὰ δὲ, ἵππος ἄλλη χιλίη ἐκ Περσέων ἀπολελεγμένη' μετὰ δὲ τὴν ἵππον, ἐκ τῶν λοιπῶν Περσέων ἀπολελεγμένοι μύριοι. οὖτος πεξὸς ἢν' καὶ τούτων χίλιοι μὲν ἐπὶ τοῖσι δύρασι ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων 20 ροιὰς εἶχον χουσέας, καὶ πέριξ συνεκλήϊον τοὺς ἄλλους: οἱ δὲ εἰνακισχίλιοι, ἐντὸς τούτων ἐόιτες, ἀργυρέας ροιὰς εἶχον. εἶχον δὲ χρυσέας ροιὰς καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τρέποντες τὰς λύγχας, καὶ μῆλα 21 οἱ ἄγχιστα ἐπόμενοι Ξέρξη. τοῖσι δὲ μυρίοισι ἐπετέτακτο ἵππος Περσέων μυρίη. μετὰ δὲ τὴν ἵππον, διέλειπε καὶ δύο σταδίους, καὶ ἔπειτα ὁ λοιπὸς ὅμιλος ἥιε ἀναμίξ.

ΧΙΙΙ. Έποιέετο δὲ τὴν ὑδὸν ἐκ τῆς Λυδίης ὁ στρατὸς ἐπί τε ποταμὸν Κάϊκον καὶ τὴν γῆν τὴν Μυσίην ἀπὸ δὲ Καΐκου ὁρμεώμενος, Κάνης ὕρος ἔχων ἐν ἀριστερῆ, διὰ τοῦ ᾿Αταρνέος ἐς Καρίνην ²² πόλιν. ἀπὸ δὲ ταύτης διὰ Θήβης ²³ πεδίου ἐπορεύετο, ᾿Ατραμύττειόν ²⁴ τε πόλιν καὶ Ἦνταδρον τὴν Πελασγίδα παραμειβόμενος, τὴν Ἦλην ²⁵ δὲ λαβὼν ἐς ἀριστερὴν χέρα, ἤϊε ἐς τὴν Ἰλιάδα

19. κατὰ νόμον] according to the Grecian custom, i.e. with the points upwards. L.

20. σαυρωτήρων] στυράκων, οθς ένιοι καλουσιν ουριάχους; GL. των έσχάτων σιδηρίων τοῦ δόρατος, Hesychius; κρόσφων, γρόσφων; D. κοί-λων σιδηρίων, εξ άκρου όξέων, οις έντιθέμενα τὰ ὑπίσω ἄκρα τῶν δοράτων, όρθα αὐτα ἐστάναι ποιεῖ, πηγνύμενα κατὰ γης, Eustathius; σαυρωτήρ ἐστι τὸ ἀποληγον μέρος τοῦ δόρατος, ὅπερ ἀντικείται τη αίχμη, Scholiast. T. The use of these ferrules may be learnt from Polybius, τὰ δόρατα ἄνευ σαυρωτήρων κατασκευάζοντες, μια τη πρώτη διά της επιδορατίδος έχρωντο πληγή, μετά δὲ ταῦτα κλασθέντων, λοιπον ἢν άπρακτα αὐτοῖς καὶ μάταια, vi. 25, 6. The etymology may be from σταυρός; Steph. Th. L. Gr. 8271.

21. μῆλα] ἦσαν (οί μηλοφόροι) τῶν δορυφόρων, καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχουτες, χίλιοι τὸν ἀριθμὸν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν ᾿Αθανάτων καλουμένων, Diuon in Ath. xii.

8. B.A.

22. Καρίνην] or rather Καρήνην ac-

cording to Stephanus. W. It was perhaps the same as the Certonium mentioned by Xenophon, An. HUT.

23. Θήβης] This city was called Υποπλακίη as being ὑπὸ ('at the foot of') Πλάκω ὑληέσση, and belonged Κιλίκεσο' ἀνδρεσσιν, Homer, Il. Z. 396. hence termed πόλις Κιλίκων ὑΔίπυλος, 415. Andromache was born there, X. 479. D. Euripides, An. I. L. Θήβαι' τὸ νῦν' Ἀδραμύττειον καλούμενον, Etymol.; Bochart, Ch. i. S.

24. 'Ατραμόττειον] Adramytteum, itinere facto, petit agrum opulentum, quem vocant Thebes campum, carmine Homeri nobilitatum, Livy, xxxvii. 19. Bochatt, Ch. i. S. 'Αθηναίων πόλις ἄποικος, ἔχουσα λιμένα καὶ ναύσταθμον, Strabo xiii. p. 417. SCHL. now Adramitti. L.

mitti. L.

25. '1δην] Ida aquosa, Horace, 111
Od. xx. 15. L. This mountain, and another in Crete, derived their names either from ίδη "a woody height," or ίδειν "to see." D. "Ida is a chain of hills, divided into several ridges, two summits of which overlank the whole sloping country towards Tenedus," Hobhouse. A. For the same

γην. και πρώτα μέν οι υπό τη "Ιδη νύκτα άναμείναντι βρονταί 36 τε καὶ πρηστήρες ἐπεισπίπτουσι, καί τινα αὐτοῦ ταύτη συχνὸν ὅμιλον

διέφθειραν.

XLIII. 'Απικομένου δὲ τοῦ στρατοῦ έπὶ τὸν Σκάμανδρον' δε πρωτος ποταμων, έπεί τε έκ Σαρδίων δρμηθέντες έπεχείρησαν τη ύδῷ, ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον,²⁷ οὐδ' ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τε καὶ τοῖσι κτήνεσι πινόμενος έπὶ τοῦτον δή τὸν ποταμὸν ως ἀπίκετο Ξέρξης, ές τὸ Πριάμου Πέργαμον 28 ἀνέβη, ἵμερον ἔχων θεήσασθαι. θεησάμενος δέ, καὶ πυθόμενος κείνων εκαστα, τῆ 'Αθηναίη τῆ 'Ιλιάδι έθυσε 29 βοῦς χιλίας· 30 χοὰς δὲ οι μάγοι τοῖσι ήρωσι ἐχέαντο. 31 ταῦτα δὲ ποιησαμένοισι, νυκτὸς φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε. άμα ημέρη δε έπορεύετο ένθευτεν, έν άριστερη μεν απέργων 'Ροίτειον 32 πόλιν, καὶ 'Οφρύνειον, 33 καὶ Δάρδανον, ήπερ δὴ 'Αβύδφ υμουρός έστι έν δεξιή δέ, Γέργιθας Τευκρούς.

ΧLΙΥ. Έπεὶ δ' ἐγένοντο ἐν ᾿Αβύδω, ἡθέλησε Ξέρξης ἰδέσθαι πάντα τὸν στρατόν. καὶ, προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτῷ ταύτη προεξέδρη 34 λίθου λευκοῦ ἐποίησαν δὲ ᾿Αβυδηνοὶ, ἐντειλαμένου πρότερον βασιλέος ένθαῦτα ως ίζετο, κατορῶν ἐπὶ τῆς

reason οἱ ὑψηλοὶ τόποι, ἀφ' ὧν ἔστι τὰ κύκλω σκοπιασθαι, were called σκοπιαί, as σ., καὶ πρώονες ἄκροι, καὶ νάπαι, Homer, Il. O. 553. hence also σκόπελος, scopulus, D. and specula, as præceps aërii specula de montis in undas deferar, Virgil, E. viii. 59.

26. Boovtal] subito coorta tempestas cum mugno fragore tonitribusque,

Livy, i. 16.

27. ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον] left its course or its channel, i. e. ceased to tlow. S. ἀπολείπων τ. β., ii. 19. W.

28. Πριάμου Πέργαμον] The citadel of Troy, called Priam's to distinguish it from two other places of the

same name. L. 29. ἔθυσε] 'Αλέξανδρον λέγουσιν, ανελθόντα ἐς Ίλιον, τῆ 'Αθηνά θῦσαι τη Ἰλιάδι, Arrian, Al. i. 11. Diodorus, xvii. 18. W. According to Homer, there was vnds 'Αθηναίης έν πόλει άκρη, 11. Z. 88. L.

30. Boss xillas Hence the sacrifice was called χιλιόμβη, Eustathius.

31. χοάς-έχέαντο] ξένηγισαν. V. sollemnes tum forte dapes, et tristia dona, ante urbem in luco, falsi Simoentis ad undam, libubat cineri Andromache, manesque vocabat Hectoreum ad tumulum, Virgil, Æ. iii. 301.

32. 'Poiretov] This town stood near a promontory of the same name, now Cape Barbieri, on which the tumulus, where Ajax was buried, is still visible.

L. A.

33. 'Οφρύνειων] now Renn-Keui.

34. προεξέδρη On the hill were placed seats for the nobles who formed the retinue of Xerxes, and in the centre of these seats was one much more elevated, for the king himself. L. θρόνος ύψηλος, Tzetzes, Ch. i. 937. έξέδρα is explained, Steph. Th. L. Gr. 3489. V. the preposition $\pi \rho \delta$ has the same sense here as in the verb προκατίζειν, i. 97. which is very different from what it bears in προποιείσθαι. S. consessu exstructo resedit, Virgil, Æ. v. 290.

ηιόνος, έθηειτο και τον πεζον και τας νέας. θηεύμενος δέ, ιμέρθη³⁵ των νεων άμιλλαν γινομένην ιδέσθαι. έπει δ' έγένετό τε και ένικων Φοίνικες Σιδώνιοι, ησθη τε τη αμίλλη και τη στρατιή.

ΧLV. 'Ως δὲ ῶρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ ᾿Αβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα Ξέρξης ἐωυτὸν ἐμακάρισε μετὰ δὲ τοῦτο, ἐδάκρυσε. ³6

ΧΙ. VI. Μαθων δέ μιν 'Αρτάβανος ὁ πάτρως, ὃς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως, οὐ συμβουλεύων Ξέρξη στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, οὖτος ὧνὴρ, φρασθεὶς ³? Ξέρξεα δακρύσαντα, εἴρετο τάδε· '' ὧ βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαο νῦν τε καὶ ἀλίγω πρότερον μακαρίσας γὰρ σεωυτὸν, δακρύεις.'' ὁ δὲ εἶπε· '' ἐσῆλθε ³β γάρ ³9 με λογισάμενον κατοικτεῖραι, ὡς βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τούτων γε, ἐόντων τοσούτων, οὐδεὶς ἐς ἐκατοστὸν ἔτος περιέσται.'' 'Ο δὲ ἀμείβετο λέγων· '' ἔτερα τούτου παρὰ ⁴ο τὴν Ζόην πεπόνθαμεν οἰκτρότερα. ἐν γὰρ οῦτω βραχέϊ βίω οὐδεὶς οῦτω ἄνθρωπος ἐων εὐδαίμων πέφυκε, οῦτε τούτων, οῦτε τῶν ἄλλων, τῷ οὐ παραστήσεται ⁴¹ πολλάκις καὶ οὐκὶ ἄπαξ τεθνάναι ⁴² βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ἐωειν. αἵ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι, ⁴³

35. $i\mu\epsilon\rho\theta\eta$] first agrist passive in a middle sense. BL. on M. G. G. 493.

e. see n. 37. below.

36. ἐδάκρυσε] tam angustis terminis tantæ multitudinis vivacitas ipsa concluditur, ut mihi non venia solum dignæ, verum etiam laude, videontur illæ regiæ lacrymæ, nam ferunt Xerxem, cum immensum exercitum oculis obiisset, illacrymasse, quod tot millibus tam brevis immineret occasus, Pliny, Ep. iii. 7. p. 205. L. Valerius M. ascribes the tears to a more selfish motive, mihi spelie alienam, revera suam conditionem deplorasse videtur; opum magnitudine, quam altiori animisensu, felicior, ix. 13, 1. V.
37. φρασθείs] in a middle sense:

37. $\phi pa\sigma \theta is$] in a middle sense; see n. 35. above. $\phi pa \zeta \epsilon u \nu$, in the active, "to say;" $\phi pa \zeta \epsilon \sigma \theta a \nu$, in the middle, "to say to one's self," i. e. "to consider, to observe;" DAL in like manner $\delta \phi d \mu \eta \nu$ "I said to myself," i. e. "I thought," Homer, II. Γ . 366. E. 190. &c. Compare St. Mat-

thew, ix, 3. 4. 21.

3S. ἐσῆλθε] This verb is used either with a dative or an accusative following it. The latter is more ficquent; i. 116. V. iii. 42. vi. 125. and occurs in Euripides; W. εἰσῆλθε μ' οἶκτος, εἰ γενήσεται τάδε, Μ. 927. μ' ἔλεος εἰσ., I. Α. 491. HO. M. G. G. 425.

 γὰρ] understand οὐ θαυμαστόν ἐστι, εἰ ἐγὼ, ὀλίγω πρότερον μακαρίσας ἐμεωυτὸν, νῦν δακρύω. ST.

40. παρά] in the course of. M.G.G.

588. β.

41. παραστήσεται] it will occur. μοι καθ' υπνον δόξα τις παρίσταται, Euripides, Rh. 776. HER. on Vic. v. 9, 8. Thucydides, vi. 34.

42. τεθνάναι] infinitive present of τέθνημι, the same as θνήσκω. DAL.

43. προσπίπτουσαι] συμπίπτειν is more common, i. 139. v. 35. Thucydides, iii. 59. iv. 68. V. in the sense of συμβαίνειν. BLO. In the place last quoted, προσπίπτειν occurs in a different signification. Here it may be regarded in a stronger light, as a

καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσαι, καὶ 44 βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον. οὕτω ὁ μὲν θάνατος, μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ἐόης, καταφυγὴ 45 αἰρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεὸς, γλυκὺν γεύσας 46 τὸν αἰῶνα, φθονερὸς 47 ἐν αὐτῷ 48 εὐρίσκεται ἐών."

ΧΙΝΙΙ. Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων· " 'Αρτάβανε, βιοτῆς μέν νυν ἀνθρωπηΐης πέρι, ἐούσης τοιαύτης, οἵην περ σὺ διαιρέαι 49 εἶναι, παυσώμεθα, μηδὲ κακῶν μεμνεώμεθα, 50 χρηστὰ ἔχοντες πρήγματα ἐν χερσί· φράσον δέ μοι τόδε· εἴ τοι ἡ ὅψις τοῦ ἐνυπνίου μὴ ἐναργὴς οὕτω ἐφάνη, εἶχες ᾶν τὴν ἀρχαίην γνώμην, οὐκ ἐῶν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡ μετέστης ἄν; φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ." 51 'Ο δὲ ἀμείβετο λέγων· " ὧ βασιλεῦ, ὅψις μὲν ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ὀνείρου, ὡς βουλόμεθα ἀμφότεροι, τελευτήσειε· 52 ἐγὼ δ' ἔτι καὶ ἐς τόδε δείματός εἰμι ὑπόπλεος, οὐδ' ἐντὸς ἐμεωντοῦ· 53 ἄλλα

metaphor taken from a storm; (St. Matthew, vii. 25.) yet we find, διὰ τὸ πρᾶγμα ἄφνω προσπεπτωκέναι, Demosthenes, adv. Eub. 5. ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν, Euripides, M. 227. νέορτόν τι προσπεσὸν, The ft. iv. 6. τὰ προσπεσόντα ὅστις εὄ φέρει βροτῶν, ἄριστος εἶναι, σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ, fr. inc. cxxi. compare I.T. 1320. Aut. fr. iii. 11.

44. καl] even though, however. Here this particle has not a copulative, but an intensive meaning, and is nearly the same as καί τοι, S. οτ καί

περ. Μ. G. G. 566, 3.

45. καταφυγή] possumus dicere, in luctu atque miseriis, mortem arummurum requiem esse; eam cunctu mortalium mala dissolvere; ultra neque curæ neque guudio locum esse, Sallust, C. 50. V. mortem a diis immortalibus non esse supplicii causa constitutam, sed aut necessitatem naturæ, aut luborum ac miseriarum quietem esse; itaque eam sapientes nunquam inviti, fortes etiam sæpe libenter, oppetiverunt, Cicero, Cat. iv. 4.

46. γεύσας] σοφώτερος Ἡρόδοτος, εἰπὰν, ὡς ὁ θεὸς, γλ. γ.τ. αἰ., φθ. ἐν αἰ. ἀν φαίνεται, καὶ μάλιστα τοῖς εὐδαιμονεῖν δοκοῦσιν, οῖς δέλεἀρ ἐστι λύπης τὸ ἡδὺ γευομένοις ὧν στερήσονται, Plutarch, p. 1106. τ. οῖνόν με γεύσας, Lubulus in Ath. i. 51. γ. ἡμᾶς μέλιτος,

Firmus Cæs., Ep. xxvii. From these passages it appears that $\gamma \epsilon \dot{\nu} \epsilon \sigma \theta a \iota$ is "to taste," i. 71, $\gamma \epsilon \dot{\nu} \epsilon \iota \nu$ "to give a taste." V. ΟΔ. βούλει σε $\gamma \epsilon \dot{\nu} \sigma \omega$ πρώτον ἄκρατον μέθυ; ΣΙ. δίκαιον $\tilde{\eta}$ γὰρ γεῦμα τὴν ἀνὴν καλεῖ. ΟΔ. γεῦσαί νυν, Euripides, C. 149. 155.

47. φθονερός] Compare BL. on Æsch. P. 368. MO. on Eur. Al. 1154. with p. 15. n. 11. The epithet invidenda, Horace, 11 Od. x. 7. may be

traced to this idea.

48. ἐν αὐτῷ] τῷ αἰῶνι, in the midst of our enjoyment of the sweets of life. S.

49. διαιρέαι] make out, describe,

define. AR.

50. μεμνεώμεθα] first person plural of the perfect subjunctive: DAL. Plato, Rep. viii. p. 225. Yet this form seldom occurs, the circumlocution of the participle with the substantive verb being generally used. M. G. G. 197, 4.

51. εἰπε ἄγε μοι τόδε Γειπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, Homer, Il. Ω.

350. DAL.

52. τ ελευτήσειε] Hence it appears that this form of the optative was used by the Ionians as well as the Attics and Æolians. DAL.

53. οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ] and almost beside myself. vol. i. p. 73. n. 75.

τε πολλά ἐπιλεγόμενος, καὶ δὴ καὶ ὑρέων τοι δύο τὰ μέγιστα πάντων έόντα πολεμιώτατα."

ΧΙΝΙΙΙ. Ξέρξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοῖοδε: " Δαιμόνιε ανδρών, κοια ταύτα λέγεις είναι δύο μοι πολεμιώτατα; κύτερά τοι ό πεδός μεμπτός 54 κατά το πληθός έστι, καὶ το Έλληνικον στράτευμα φαίνεται πολλαπλάσιον 55 εσεσθαι τοῦ ήμετέρου; 56 ή τὸ ναυτικόν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων; ἡ καὶ συναμφότερα ταυτα; εί γάρ τοι ταύτη ένδεέστερα φαίνεται είναι τὰ ημέτερα πρήγματα, στρατοῦ ἃν ἄλλου τις τὴν ταχίστην ἄγερσιν ποιοῖτο."

ΧLΙΧ. 'Ο δ' ἀμείβετο λέγων' ' ω βασιλεῦ, οὕτε στρατὸν τοῦτον, ύστις γε σύνεσιν έχει, μέμφοιτ' αν, ούτε των νεων τὸ πληθος· 1. "Ην τε πλεύνας συλλέξης, τὰ δύο τοι, τὰ λέγω, πολλώ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. τὰ δὲ δύο ταῦτά ἐστι γη 57 τε καὶ θάλασσα. οὕτε γάρ της θαλάσσης έστι λιμήν τοσούτος ούδαμόθι, ώς έγω είκάζω, δστις, έγειρομένου χειμώνος, δεξάμενός 58 σευ τουτο το ναυτικον, φερέγγνος εσται διασωσαι τας νέας. καί τοι οὐκὶ ενα αὐτὸν 59 δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἤπειρον, παρ' ἡν δὴ κομίσαι.60 ούκ ὧν δή ἐύντων τοι λιμένων ὑποδεξίων,61 μάθε, ὅτι αἰ συμφοραί των άνθρώπων άρχουσι, και οὐκὶ ώνθρωποι 62 των συμφορέων.63 2. Καὶ δή, των δύο τοι τοῦ ἐτέρου εἰρημένου, τὸ ἔτερον

54. μεμπτός] vol. i. p. 44. n. 47.

55. πολλαπλάσιον] much more nu-

merous; Thucydides, iv. 94. 56. τοῦ ἡμετέρου] The genitive is put with all words which imply the idea of a comparative. M. G. G. 334,

57. γη] αὐτη ή γη ξύμμαχος κείνοις πέλει, κτείνουσα λιμφ τους ύπερπώλους άγαν, Æschylus, P. 797. V.

58. δεξάμενος] ή στρατιά πολλή οὖσα οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι,

Thucydides, vi. 22. BLO.

59. αὐτὸν] i. e. μοῦνον, as in c. 10, 1. ήν τις ψαύση, παριών, ύδς αὐτοῖσι ἰματίοισι, ἀπ' ὧν ἔβαψε ἐωυτόν, βὰς έπι τον ποταμον, ii. 47. ST.

60. κομίεαι] first future middle, in

Attic κομιεί.

61. ὑποδεξίων] There is no good authority for this adjective; SCH. probably it should be ὑποδεξίμων, i. e. δυναμένων δέξασθαι το ναυτικόν, or

εύθετοι είς τὸ δ. τ. ν. V. SCHN. Adjectives in thos generally express ' fitness,' passive and active. M. G. G. 109. x1.

62. Δυθρωποι] Since the à does not suffer elision but blends with the & by crasis, the sign of apostrophe is not

wanted, S.

63. συμφορέων] "I returned, and saw under the sun, that the race is not to the swift, nor the battle to the strong, neither yet bread to the wise, nor yet riches to men of understanding, nor yet favour to men of skill; but time and chance happeneth to them all," Eccl. ix. 11. BE. neque regerentur magis, quam regerent casus, Sallust, J. 1. L. τοισιν εμπείροισι καί τὰς ξυμφοράς ζώσας δρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων, Sopliocles, Œ. R. 44. omnia summa rutione consilioque acta fortuna etiam, ut fit, secuta est, Livy, v. 19.

ἔρχομαι ἐρέων. γῆ δὲ πολεμίη τῆδέ ^{6‡} τοι κατίσταται' εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, τοσούτφ τοι γίνεται πολεμιωτέρη, ὕσφ ἃν προβαίνης ἐκαστέρω, τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος ⁶⁵ εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη. ⁶⁶ καὶ δή τοι, ὡς οὐδενὸς ἐναντιευμένου, ⁶⁷ λέγω τὴν χώρην, πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνφ γινομένην, λιμὸν τέξεσθαι. ἀνὴρ δὲ οὕτω ᾶν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος ⁶⁸ μὲν, ἀρὸωδέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος ⁶⁹ πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργψ θρασὺς εἴη."

L. 'Αμείβεται Ξέρξης τοῖσδε· "'Αρτάβανε, οἰκότως μὲν σύ γε τούτων ἕκαστα διαιρέαι ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο, το μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο. 1. Εἰ γὰρ δὴ βούλοιο ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ πρήγματι τὸ πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεσθαι, ποιήσειας ᾶν οὐδαμὰ οὐδέν· το κρέσσον δὲ, πάντα θαρσέοντα, ήμισυ τῶν δεινῶν πάσχειν μᾶλλον,

64. τηδε] in the following respect.

65. κλεπτόμενος πορευόμενος, Ηεsychius; μήτε λανθάνειν τους πολλούς πειρώμενον, μήθ', οἶα φιλεῖ, κλέπτοντα την εἴσοδον, Philo, V. M. i. p. 648. E. οί βάρβαροι την έξοδον ἐκεκλόφεσαν, Synesius, Prov. ii. p. 119, c. W. In English this mode of speech is very common, especially in Shakspeare; as in that fine passage, "Wither'd mur-der, Alarum'd by his sentinel, the wolf, Whose howl's his watch, thus with his stealthy pace, With Tarquin's ravishing strides, towards his design Moves like a ghost," Macb. ii. 1. But L. S. and SCHN. adopt another interpretation; being imperceptibly inveigled onwards by cupidity. always deceiving yourself with respect to advancing, i. e. always advancing imperceptibly. DAL.

66. πληθώρη] τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ πῶσι βροτοῖσιν δακτυλόδεικτον δ' οὕτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, "μηκέτ' ἐσέλθης," τάδε φωνῶν,

Eschylus, Ag. 1305. IV.

67. ωs οὐδ. ε.] on the supposition that no one opposes you. M. G. G. 568, 2. εἰ καὶ μηδεὶς τολμήσειε σοι εναντιοῦσθαι. ST.

68. βουλευόμενος] nam et prius, quam incipius, consulto, et ubi consulueris, mature facto opus est, Sallust, C. 1. βουλεύονται πολύν χρόνον, καί φασι,

πράττειν μεν δείν ταχύ τὰ βουλευθέντα, βουλεύεσθαι δέ βραδέως, Aristotle, E. vi. 9. W. αμαθία μεν θράσος, λογισμός δε όκνον φέρει, Thucydides, ii. 40. WA. χρη ἀεὶ τῆ μὲν γνώμη θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργφ δεδιότας παρασκευάζεσθαι, 11. το μέν καταφρονείν τους επιόντας έν των έργων τη άλκη δείκνυσθαι, τὸ δ' ήδη τὰς μετὰ φόβου παρασκευάς ἀσφαλεστάτας νομίσαντας ώς ἐπὶ κινδύνου πράσσειν, Th. vi. 34. V. Th. i. 78. βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, Isocrates, to Dem. 4. deliberandum est diu, quod statuendum est semel, Publius Syrus; cavendo ne metuant, homines metuendos ultro se efficient, Livy, iii. 65.

69. ἐπιλεγόμενος] calculating, ap-

prehending.

70. φοβέο] and the following imperative express a general maxim, answering to ἀνὴρ δὲ, &c. consequently they are equivalent to φοβητέον and ἐπιλεκτέον; βούλοιο to βούλοιτό τις; ποιήσειας to ποιήσειε, &c. In such expressions the second person is very commonly used both in Greek, and in Latin, as incipias, consulueris, by Sallust, in n. 68.

οὐδαμὰ οὐδὲν] Two or more negations, in Greek, do not destroy each other, but corroborate each other. M.

G. G. 601, 2.

η, πῶν χρημα προδειμαίνοντα, μηδαμὰ μηδὲν παθεῖν. εἰ δὲ, 7² ἐρίἔων πρὸς πῶν τὸ λεγόμενον, μὴ τὸ βέβαιον 7³ ἀποδέξεις, σφάλλεσθαι
ὀφείλεις ἐν αὐτοῖσι ὑμοίως καὶ ὁ ὑπεναντία τοὐτοισι λέξας. τοῦτο
μέν νυν ἐπ' ἴσης 7⁴ ἔχει· εἰδέναι δὲ, ἄνθρωπον ἐόντα, 7⁵ κῶς χρὴ τὸ
βέβαιον; δοκέω μὲν οὐδαμῶς. τοῖσι τοίνυν βουλομένοισι 7⁶ ποιέειν,
ὡς τὸ ἐπίπαν 77 φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα· τοῖσι δὲ ἐπιλεγομένοισί
τε πάντα καὶ ὀκνεῦσι, 78 οὐ μάλα ἐθέλει. 2. Όρᾶς τὰ Περσέων
πρήγματα ἐς δ δυνάμιος 79 προκεχώρηκε; εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι, οἰ πρὸ
ἐμεῦ γενόμενοι βασιλέες, γνώμησι ἐχρέοντο ὑμοίησι καὶ σὸ, 80 ἡ, μὴ
χρεόμενοι γνώμησι τοιαύτησι, ἄλλους συμβούλους εἶχον τοιούτους,
οὐκ ἄν κοτε εἶδες αὐτὰ ἐς τοῦτο προελθόντα· νῦν δὲ, κινδύνους ἀναβρίπτέοντες, 81 ἐς τοῦτό σφεα προηγάγοντο. μεγάλα γὰρ πρήγματα

72. εὶ δὲ, κ. τ. λ.] but if, while you cavil at every thing that is proposed, you do not point out that which can be depended upon for certain, you must, in such cases, be as much deceived as he who is of a contrary opinion on those subjects: in this respect, then, you are on an equal footing. DAL.

73. τὸ βέβαιον] In any question which is agitated, there may be many opinions which are σφαλερα], "uncertain and fallacious;" but only one which is "certain and true," and this is τὸ βέβαιον, mentioned here and just below. S. τὸ μὲν ἁμαρτάνειν πολλαχῶς ἐστὶ, τὸ δὲ κατορβοῦν μουαχῶς διὸ καὶ τὸ μὲν ῥάδιον, τὸ δὲ χαλεπόν ῥάδιον μὲν τὸ ἀποτυχεῖν τοῦ σκοπυῦ, χαλεπὸν δὲ τὸ ἐπιτυχεῖν, Aristotle, Ε. ii. 6.

74. ἐπ' ἴσης] Vig. iii. 5, 3. διαφέρουσι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον, i. 74.

75. ἄνθρωπον ἐόντα] who is a mere mortal; τὰ πάντα ταῦτα συλλαβεῖν, ἄ. ἔ., ἀδύνατόν ἐστι, i. 32. ST.

, 76. τοίσι—βουλομένοισι κ. τ. λ.] success, generally speaking, attends those who are willing to be active, and to exert themselves; but seldom those who are hesitating and timid on all occasions; DAL. for "there is something captivating in spirit and intepidity, to which we often yield, as to a resistless power; nor can he reasonably expect the confidence of others, who too apparently distrusts

himself;" Johnson, Ramb. No. 1.

77. &s τὸ ἐπίπαν] &s ἔξεστί μοι εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐπίπαν, to speak in general. ST.

78. δκνεῦσι] φοβουμένοις, Photius. BL. ὅκνος denotes "the reluctance to act which arises from timidity."

79. ès δ δυνάμιος] The neuter of the pronoun has the substantive in the genitive, instead of agreeing in gender with the noun, and this being put in the same case as the pronoun. M. G. G. 353, 4. αὐτυὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως, Thucydides, i. 118. M. G. G. 319, 4. satius fuerit, quameo magnitudinis crescere ut viribus suis conficeretur, Florus, iii. 12.

80. δμ. καλ συ means the same as όμ. τη ση. This mode of expression occurs just above, and is very common in our author, i. 93. iv. 109. vi. 21. 58. vii. 84. 86. 95. 100. 115. Pausanias has imitated it, δμοίως καλ δσοι λέγουσιν, i. p. 52. κατά ταὐτά οδτος ήχησε και κιθάρα κρουσθείτα, i. p. 101, 12. iv. p. 302. V. S. The English here would use as, the Latins ac, atque, or even et; yet kal still retains its proper signification, for instance, οὖτος καὶ κ:θάρα κρουσθεῖσα ήχησαν κατά ταὐτά: the verb however agrees only with the noun which precedes the conjunction. M. G. G. 620. b. or 607. obs. 2. Vic. viii. 7, 8.

81. κινδύνους ἀναβριπτέοντες] Thucydides has imitated this expression,

μεγάλοισι κινδύνοισι έθέλει καταιρέεσθαι. 32 'Ημεῖς τοίνυν, ὁμοιεύμενοι κείνοισι, ὥρην τε τοῦ ἔτεος καλλίστην πορευόμεθα, καὶ
καταστρεψάμενοι πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, νοστήσομεν ἀπίσω, οὕτε
λιμῷ ἐντυχόντες οὐδαμόθι, οὕτε ἄλλο ἄχαρι παθόντες οὐδέν. τοῦτο
μὲν γὰρ, αὐτοὶ πολλὴν φορβὴν φερόμενοι πορευόμεθα τοῦτο δὲ,
τῶν ἄν κου ἐπιβέωμεν 83 γῆν καὶ ἔθνος, τούτων τὸν σῖτον ἔξομεν
ἐπ' ἀροτῆρας δὲ, καὶ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα ἄνδρας."

LI. Δέγει 'Αρτάβανος μετὰ ταῦτα' " ὧ βασιλεῦ, ἐπεί τε ἀβρωδέειν οὐδὲν ἐἄς πρῆγμα, σὰ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι ἀναγκαίως γὰρ ἔχει περὶ πολλῶν πρηγμάτων πλεῦνα λόγον ἐκτεῖναι. * Κῦρος ὁ Καμβύσεω Ἰωνίην πᾶσαν, πλὴν 'Αθηναίων, κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι * Πέρσησι. τούτους ὧν τοὺς ἄνδρας συμβουλεύω τοι μηδεμιῆ μηχανῆ ἄγειν ἐπὶ τοὺς πατέρας. * καὶ γὰρ ἄνευ τούτων οἶοί τέ εἰμεν * τῶν ἐχθρῶν κατυπέρτεροι γίνεσθαι. ἢ γάρ σφεας,

iv. S5. 95. v. 103. vi. 13. Lucian, t. i. p. 768. Euripides employs the simple verb, Her. 149. In. fr. vii. 6. Rh. 154. ἀποκυβεῦσαι περὶ τῶν ὅλων, Polyænus; ἀπ. π. τῆς βασιλείας, Diodorus; ἐκκυβεὐειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, Polybius. V. κινδύνους for κινδύνων κύβους. S. B. 139. κίνδυνον ἀνοβρίψαι λέγουσι, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων, Photius; we say to run a risk. E. periculosæ plenum opus aleæ tractas, Horace, 11 Od. i. 6.

82. καταιρέεσθαι] to be brought to a fuvorable issue, to be prosperously settled. τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων μεγάλαις ἐπινοίαις κατορθοῦται, Chaiton, ii. p. 37, τὰ μ. τ. π. μεγάλων δείται κατασκεύων, Heliodorus, ix. p. 448. W. non fit sine periclo facinus magnum et commemorabile, Terence; φόνω καθαιρεῖτ', οὐ λόγω, τὰ π., Euipides, S. 759. V. καθαιρεῖν ἀγῶνα, Plutarch; ἡμέρα μιᾳ δύο καθηρηκῶς ἀγωνίσματα, Cim. 13. ἀγῶνας τοὺς μεγίστους σφι συγκαταιρέει, ix. 35. S.

83. ἐπιβέωμεν] second agrist subjunctive from ἐπιβίβημι a form of ἐπιβαίνω. DAL. M. G. G. 225.

81. π. λ. ἐκτεῖναι] μακρὰν ἐξέτεινας, Æschylus, Ag. 889. 1200. 1267. Sophocles, Aj. 1059. ὡς εἰδῆς ἄπαν, μείζον ἐκτενῶ λόγον, Tr. 69. V. Euripides, M. 1348. Plato, Rep. x. p.

605. D. Athenæus, xiii. 32. BL.

85. κατεστρέψατο — είναι] ἀκούειν σου κατέστραμμαι τάδε, Æschylus, Ag. 929. BL. Another construction is κατεστρέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγὴν,

i. 6. vol. i. p. 11. n. 52.

86. πατέρας] vol.i.p. 126. n. 98. cum Romani Ilion venissent, mutua gratulatio Iliensium ac Romanorum fuit : Iliensibus " Æneam, cæterosque cum eo duces a se profectos;" Romanis "se ab his procreatos" referentibus: tantaque lætitia omnium fuit, quantu esse post longum tempus inter parentes et liberos solet. juvabat Ilienses, nepotes suos Asiam ut avitum regnum vindicare, "optabilem Trojæ ruinam fuisse" dicentes, "ut tum feliciter renasceretur:" contra, Romanos, aritos lares et incunabula majorum templaque ac deorum simulacra, inexplebile desiderium videndi tenebat, Justin, xxxi. 8. (Tullus Hostilius) Albam ipsam, quamvis purentem, amulam tumen diruit, quum prius omnes opes urbis, ipsumque populum Romam traustulisset; prorsus ut consanguinca civitus non periosse, sed in suum corpus rediisse rursus videretur, Florus, i. 3.

87. εἰμὲν] c. 9, 3. for ἐσμέν. M.G. G. 212.

ην Επωνται, δει άδικωτάτους γίνεσθαι, καταδουλουμένους την μητρόπολιν, η δικαιοτάτους, συνελευθερούντας. άδικώτατοι μέν νυν γινόμενοι, οὐδὲν κέρδος μέγα ημῖν προσβάλλουσι δικαιότατοι δὲ γινόμενοι, οἴοί τε δηλήσασθαι μεγάλως την σην στρατιην γίνονται. ἐς θυμὸν ὧν βαλεῦ ⁸⁸ καὶ τὸ παλαιὸν Επος, ⁸⁹ ὡς εὖ εἴρηται, τὸ ⁹⁰ μη ἄμα ἀρχη πᾶν τέλος ⁹¹ καταφαίνεσθαι."

LII. 'Αμείβεται πρὸς ταῦτα Ξέρξης' "'Αρτάβανε, τῶν ἀπεφήναο γνωμέων σφάλλεαι κατὰ ταύτην δὴ μάλιστα, δε "Ιωνας φοβέαι, μὴ μεταβάλλωσι' τῶν ἔχομεν γνῶμα 9° μέγιστον, τῶν 93 σύ τε μάρτυς γίνεαι, καὶ οἱ συστρατευσάμενοι Δαρείω ἄλλοι ἐπὶ Σκύθας, ὅτι ἐπὶ τούτοισι ἡ πᾶσα Περσικὴ στρατιὴ ἐγένετο,94 διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι' οἱ δὲ δικαιοσύνην καὶ πιστύτητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν. πάρεξ δὲ τούτου, ἐν τῆ ἡμετέρη καταλιπόντας τέκνα τε καὶ γυναῖκας καὶ χρήματα, οὐδ' ἐπιλέγεσθαι χρὴ νεώτερόν τι ποιήσειν. οὕτω μηδὲ τοῦτο φοβέο, ἀλλὰ, θυμὸν ἔχων ἀγαθὸν, σῶζε οἶκόν τε τὸν ἐμὸν καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν' σοὶ γὰρ ἐγὼ μούνω ἐκ πάντων σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω."

LIII. Ταῦτα εἴπας, καὶ ᾿Αρτάβανον ἀποστείλας 95 ἐς Σοῦσα, δεύτερα μετεπέμψατο Ξέρξης Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους: ἐπεὶ δέ οἱ παρῆσαν, ἔλεγέ σφι τάδε: " ὧ Πέρσαι, τῶνδ' ἐγὼ ὑμέων χρήΞων, 96 συνέλεξα, ἄνδρας τε γίνεσθαι ἀγαθοὺς, καὶ μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθεν ἐργασμένα Πέρσησι, ἐόντα μεγάλα τε καὶ πολλοῦ ἄζια·

88. ἐς θυμὸν—βαλεῦ] viii. 68, 3. W. ἐνὶ θυμῷ ἀθάνατοι βάλλουσι, Homer, Od. Α. 200. σὸ τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε, Æschylus, P. V. 730. BL. ἄλλο τοι ἐρέω, σὸ δ' ἐνὶ Φρεσὶ βάλλεο σῆσι, Il. Α. 297. Δ. 39. DAL.

89. τὸ παλαιὸν ἔπος] παλαίφατος ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται, Æschylus, Ag. 727. τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ, Ch. 308. λ. ἐστὶ παλαιὸς, Ερίgτ. Anth. Pal. ii. 629. ἔστι τις λ. ἀνθρώπων, Pindar, N. ix. 13. λ. ἐ. ἀρχαῖος ὰ. φανεἰς, Sophocles, Tr. 1. τετιις τετιικ hoc est, Terence, Ad. v. 1, 17. BL.

90. $\tau\delta$] The neuter article often stands before quotations, M. G. G. 279. and marks the expression as inverted commas do in our own language; Sandford.

91. τέλος] Ahab, "the king of Israel, answered and said, Tell him (Ben-hadad), Let not him that girdeth on his harness boast himself as he that putteth it off," I Kings, λx. 11. W. prudens futuri temporis exitum caliginosa nocte premit deus; ridetque, si mortalis ultra fas trepidat, Horace, 111 Od. xxix. 29. BE.

92. γνῶμα] proof. Sophocles, Tr. 602. τάδε τῆς λύσιος τῆς νούσου γνῶματα, Aretœus, Morb. Ac. i. 1. W. 93. τῶν] i. e. ὧν πρηγμάτων. W.

94. ἐπὶ τούτοισι — ἐγένετο] rested with them, became dependent upon them, was in their power. M. G. G. 585. b. a. DAL.

95. ἀποστείλαs] ἀπολύσαs. W. 96. χρηζων] with a double genitive, M. G. G. 332.

άλλ' είς τε εκαστος και οι σύμπαντες προθυμίην έχωμεν' ξυνόν 97 γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται.98 τῶνδε δὲ εἴνεκα προαγορεύω ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου έντεταμένως ώς γὰρ έγω πυνθάνομαι, ἐπ' άνδρας στρατευόμεθα άγαθούς των ην κρατήσωμεν, οὐ μή τις ημίν άλλος στρατός άντιστη κοτε άνθρώπων. νῦν δὲ διαβαίνωμεν, ἐπευξάμενοι τοῖσι θεοῖσι, τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι." 99

LIV. Ταύτην μεν την ημέρην παρασκευάζοντο ές την διάβασιν. τη δε υστεραίη 100 ανέμενον τον ήλιον, έθέλοντες ίδέσθαι ανίσχοντα, θυμιήματά τε παντοία έπὶ τῶν γεφυρέων καταγίζοντες, καὶ μυρσίνησι 1 στορνύντες 2 την δδόν. ως δ' έπαν έτελλε ό ήλιος, σπένδων έκ χρυσέης φιάλης Εέρξης ές την θάλασσαν, ευχετο προς τον ήλιον, " μηδεμίαν οι συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ή μιν παύσει καταστρέψασθαι την Ευρώπην πρότερον, η έπι τέρμασι τοισι έκείνης γένηται." 3 εὐξάμενος δὲ, ἐσέβαλε 4 τὴν φιάλην ἐς τὸν Ἑλλήσποντον,

97. ξυνόν] ξ. ἐσθλὸν τοῦτο πόληί τε, παντί τε δήμφ, Tyrtæus in Stob. li. p. 193. ξυνά ἐλπίζω λέγειν, Æschylus, Τh. 76. ξ., κοινωφελη ήμιν και ύμιν,

Scholiast. BL.

98. σπεύδεται] understand ἡμῖν, i.e. σπεύδομεν. S. The active voice is by far more common, ην το σον σπεύδων ἀγαθόν, Euripides, Η. 119. δύο κακώ σπεύδεις, Ph. 591. πρόθυμον όνθ', α μη χρεών, δραν, σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Β. 900. i. 206. Thucydides, vi. 39. τὰ ἐναντία τῆ ἑαῦτων ώφελεία σπεύδοντες, Andocides, p. 20, 4. και το σον σπεύδουσ' άμα, και τουμον αὐτης, Sophocles, E. 253. V.

99. λελόγχασι] This resembles the opinions of some of the early divines, that angels had allotted to them different countries over which they were to preside. δ προφήτης Δανιήλ μέγα τι χρημα λέγει τοὺς ἀγγέλους εἶναι προστάγματι δέ θεοῦ πᾶσαν τὴν κτίσιν διαλαχείν, και των έθνων έπιστατείν, και τούτων τον μέν τους Πέρσας έφοραν, &c. Michael Glycas, Ann. Part. i. p. 61. Compare Daniel, x. 13. W. The Jews looked upon Michael as the guardian angel of their nation; Lowth. In after ages the realms of Christendom were considered to have each a tutelary saint; as St. George for England, St. Denis for France, &c.

 $\xi \chi \epsilon i \nu$ is the more usual word, $\theta \epsilon o l$, δσοι γην την Πλαταιίδα έχετε, καλ ήρωες, Thucydides, ii. 74. this is rather a poetical expression, κώρα, α σύν ματρί πολυκλάρων 'Εφυραίων είλαχας μέγα ἄστυ, Theocritus, xvi. 83. Πάν, 'Ομόλας έρατον πέδον δς τε λέλογχας, vii. 103. V. είληχασι occurs in Dinarchus, p. 98. BLO. $\lambda \dot{\epsilon} \lambda o \gamma \chi \alpha$ is used by the Dorians and Ionians, rarely by the Attics. M. G. G. 241. 183, 3.

100. τη -- ύστεραίη] Β. 106.

1. μυρσίνησι] The myrtle was with the ancients a very favorite plant, and always expressive of triumph or joy : the hero wore it as a mark of victory, and the bridegroom on his weddingday; and friends presented each other with myrtle garlands in the conviviality of the banquet. BE. viii. 99. & ὄχλος ἔστρωσαν ξαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τη δδώ άλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῆ ὁδῷ, St. Matth. xxi. 8. W.

2. στορνύντες] τὰς όδοὺς στορεννῦντεs, Strabo, xiv. p. 956. c. W. πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν, Æs-

chylus, Ag. 882.

3. γένηται] understand &ν; thus ούτε αὐτοὺς τοῦ χρυσοῦ ἄπτεσθαι πρίν άν σφι ἀπισωθή τη άξιη των φορτίων, οὔτ' ἐκείνους τῶν φορτίων ἄπτεσθαί πρότερον ἡ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι, καὶ χρύσεον κρητῆρα, καὶ Περσικὸν ξίφος, τὸν 5 " ἀκινάκην" καλέουσι. ταῦτα οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρῖναι, οὕτε εἰ, τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς, κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος, οὕτε εἰ μετεμέλησε οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι, καὶ ἀντὶ τούτων τὴν θάλασσαν ἐδωρέετο.

LV. 'Ως δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, διέβαινον, 6 κατὰ μὲν τὴν ἐτέρην τῶν γεφυρέων τὴν πρὸς τοῦ Πόντου ὁ πεζός τε καὶ ἡ ἴππος ἄπασα, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ Αἰγαῖον τὰ ὑποζύγια καὶ ἡ θεραπητη. 8 ἡγέοντο δὲ πρῶτα μὲν οἱ μύριοι Πέρσαι, ἐστεφανωμένοι πάντες, μετὰ δὲ τούτους ὁ σύμμικτος στρατὸς παντοίων ἐθνέων. 9 ταὐτην μὲν τὴν ἡμέρην οὖτοι τῆ δὲ ὑστεραίη, πρῶτοι μὲν οῖ τε ἱππόται καὶ οἱ τὰς λόγχας κάτω τρέποντες ἐστεφάνωντο δὲ καὶ οὖτοι μετὰ δὲ, οἴ τε ἵπποι οἱ ἰροὶ καὶ τὸ ἄρμα τὸ ἰρόν ἐπὶ δὲ, 10 αὐτός τε Ξέρξης καὶ οἱ αἰχμοφόροι καὶ οἱ ἱππόται οἱ χίλιοι ἐπὶ δὲ τούτοισι ὁ ἄλλος στρατός. καὶ αὶ νῆες ἄμα ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον. ἤδη δὲ ἡκουσα καὶ ὕστατον διαβῆναι βασιλέα πάντων.

LVI. Ξέρξης δὲ, ἐπεί τε διέβη ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα. διέβη δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐν ἐπτὰ ἡμέρησι καὶ ἐν ἐπτὰ εὐφρόνησι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον. ἐνθαῦτα λέγεται, Ξέρξεω ἤδη διαβεβηκότος τὸν Ἑλλήσποντον, ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλησπόντιον " ὧ Ζεῦ, 11 τί δὴ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση, καὶ

iv. 196. i. 199. see POR. on Eur. O. 141. ST.

4. ἐσέβαλε] 'Αλέξανδρος ταύρους τε σφάξας τῷ Ποσειδῶνι, ἀρἢκεν ἐς τὴν βάλασσαν καὶ σπείσας ἐπὶ τῆ θυσίκ, τήν τε φιάλην χρυσῆν οὖσαν, καὶ κρατῆρας χρυσοῦς ἐνέβαλλεν ἐς τὸν πόντον χαριστήρια εὐχόμενος σῶόν οἱ παραπέμψαι τὸν στρατὸν τὸν ναυτικὸν, Arrian, Al. vi. 19. Diodorus, xvii. 104. W.

5. τόν] The subjunctive article often, as in Latin, has the gender of the following noun; την ἄκρην, αλ κα-κεῦνται Κληΐδες τῆς Κύπρου, ν. 108. HER. on Vig. ii. 1. τῶν οἰκημάτων, τὰς ἐποιέετο θήκας ἐωυτῷ, ii. 124. ST.

6. διέβαινον] viam qui quondam per mare magnum stravit, iterque dedit legionibus ire per ultum, ac pedibus sulsas docuit superare lucunas, et contemsit equis insultans murmura ponti, Lucretius, iii. 10-12.

7. Alyasov now the Archipelago:

various etymologies are given of the name. A. L.

8. ἡ θεραπηίη] i. 199. v. 21. vii. 83. 184. τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν, Poliux, iii. 75. SCHL. vol. i. p. 206. n. 56. servitus crescit nova, Horace, 11 Od. viii. 18. agrestium fuga, spoliatique, et vulnerati, Livy, iii. 69.

9. σ . σ . $\epsilon \theta \nu \epsilon \omega \nu$] This is the body mentioned in the beginning of c. 40.

11. Zeû] Longinus censures the following expression of Gorgias of Leontium as unpardonably turgid, Ξέρξης ὁ τῶν Περτῶν Ζεὺς, c. 3. This passage of Herodotus is alluded to by Themistius, τὸν Ἑλλησπόντιον ἐξέπλησσον ἄστε θεὸν νομίσαι Ξέρξην τὸν Δα

οΰνομα άντὶ Δ ιὸς Ξέρξεα θέμενος, ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα ἐθέλεις ποιῆσαι, ἄγων πάντας 12 ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐξῆν τοι ποιέειν ταῦτα."

LVII. 'Ως δὲ διέβησαν πάντες, ἐς ὁδὸν ὡρμημένοισι τέρας σφι ἐφάνη μέγα, τὸ Ξέρξης ἐν οὐδενὶ λόγφ ἐποιήσατο. ἐγένετο δὲ καὶ ἔτερον αὐτῷ τέρας, ἐόντι ἐν Σάρδισι.

LVIII. Των ἀμφοτέρων λόγον οὐδένα ποιησάμενος, τὸ πρόσω ἐπορεύετο, σὺν δέ οἱ ὁ πεΖὸς στρατός. ὁ δὲ ναυτικὸς, ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων, παρὰ γῆν ἐκομίξετο, τὰ ἔμπαλιν ¹³ πρήσσων τοῦ πεΖοῦ· ὁ μὲν γὰρ πρὸς ἐσπέρην ἔπλεε, ἐπὶ Σαρπηδονίης ἄκρης τὴν ἄπιξιν ποιεύμενος, ἐς τὴν αὐτῷ προείρητο ἀπικομένω περιμένειν· ὁ δὲ κατ' ἤπειρον στρατὸς πρὸς ἦῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ¹⁴ ἐποιέετο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς Χερσονήσου, ἐν δεξιῆ μὲν ἔχων τὸν Ἑλλης τάφον ¹⁵ τῆς 'Αθάμαντος, ἐν ἀριστερῆ δὲ Καρδίην πόλιν, διὰ μέσης δὲ πορενόμενος πόλιος, τῆ οὔνομα τυγχάνει ἐὸν 'Αγορή· ¹⁶ ἐνθεῦτεν δὲ, κάμπτων τὸν κόλπον, τὸν Μέλανα καλεόμενον, καὶ Μέλανα ποταμὸν, ¹⁷ οὐκ ἀντισχόντα τότε τῆ στρατιῆ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἐπιλι-

ρείου, Or. xix. p. 226. A. γῆν δὲ ποιεῖ ταῖς τριήρεσι θάλατταν, καὶ θάλατταν τοῖς ὁπλίταις γῆν (according to W.'s conjectural enendation;) καὶ δοκεῖ τοῖς ὁρῶσι θεῶν ὁ μέγιστος ἐν ἀνθρώπου τύπφ πάντα κινεῖν, Libanius, Decl. xxi. p. 535. A. Plutarch, An. Tranq. p. 470. E. quis norus hic hominum terranque dienque fretunque permutat? certe sub Jore mundus erat, Ep. in Anth. Lat. i. p. 192. W. Compare Isocrates, Paneg. 41.

12. πάντας] vii. 157. παντοδαπών άνδρων γενεάς 'Ασίης άπο χώρης, Ερ. in Plut. Them. p. 116. κενώσας πασαν ηπείρου πλάκα, Æschylus, P. 721. μετά της 'Ασίης άπάσης, Demetrius, π. Epa. 245. quantum militum in Africam (A. U. C. 548.) transportatum sit, inter auctores discrepat: Calius, ut abstinet numero, ita ad immensum multitudinis speciem auget; 'volucres ad terram delapsas clamore militum' ait, 'tantumque multitudinem couscendisse naves, ut nemo mortalium, aut in Italia, aut in Sicilia, relingui videretur,' Livy, xxix. 35. Aristides, t. ii. p. 318. V. iv. 87. S. πάντας is

not here equivalent to παντοδαπούς or παντοίους, but is used by way of hyperbole. HER. on Vig. iii. 10, 4.

13. τὰ ἔμπαλιν] The reason will be obvious, on inspecting a map ἀνη τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἱέναι, εὐθὺς, τὰναντία ἀποστρέψας, ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο, Χεπορhon, Η. iii. 4, 12.

14. ἀνατολὰs] namely τὰs θερίνας; Paulmier de Grentemesnil. W. This is an instance ο δεν διὰ δυοῦν, as πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος ἡλίου φθινάσμασιν, Æschylus, P. 237. BL. ἡ. π. ἀντολὰς, P. V. 732. π. ἀ. φλογῶπας ἡλίοστιβεῖς, 816.

15. Ελλης τάφον] Helle, when drowned, was buried by her brother Phryxus, near Pactya. L. στεινωπόν δάωρ 'Αθαμαντίδος Ε., Dionysius, 515.

16. 'Αγορή] was without the Chersonese; Χεβρονήσου οί ὅροι εἰσὶν, οἰκ 'Αγορὰ, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ ὁρίου, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς ἀκτηῦς, Demosthenes, de Hal. 10. L.

17. Μέλανα π.] "Black River,"

now the Lurissa. L.

πόντα, τοῦτον τὸν ποταμὸν διαβὰς, ἐπ' οὖ καὶ ὁ κόλπος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, ἤϊε πρὸς ἐσπέρην, Αἶνόν 18 τε πόλιν Αἰολίδα καὶ Στεντορίδα λίμνην παρεξιὰν, ἐς ὁ ἀπίκετο ἐς Δορίσκον.

LIX. 'Ο δὲ Δορίσκος ἐστὶ τῆς Θρηΐκης αἰγιαλός τε καὶ πεδίον μέγας διὰ δὲ αὐτοῦ ῥέει ποτομὸς μέγας Έβρος 19 ἐν τῷ τεῖχός τε ἐδέδμητο βασιλήϊον, τοῦτο τὸ δὴ Δορίσκος κέκληται, καὶ Περσέων φρουρὴ ἐν αὐτῷ κατεστήκες ὑπὸ Δαρείου ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, 20 ἐπεί τε 21 ἐπὶ Σκύθας ἐστρατεύετο. ἔδοξε ὧν τῷ Ξέρξῃ ὑ χῶρος εἶναι ἐπιτήδεος 22 ἐνδιατάξαι τε καὶ ἐναριθμῆσαι τὸν στρατόν καὶ ἐποίες ταῦτα. τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας, ἀπικομένας ἐς Δορίσκον, οἱ ναύαρχοι, κελεύσαντος Ξέρξεω, ἐς τὸν αἰγιαλὸν, τὸν προσεχέα Δορίσκῳ, ἐκόμισαν ἐν τῷ Σάλη τε Σαμοθρηϊκή 23 πεπύλισται πόλις, καὶ Ζώνη, 24 τελευταία δὲ αὐτοῦ, Σέρξειον, 25 ἄκρη ὀνομαστή. ὁ δὲ χῶρος οὖτος τὸ παλαιὸν 26 ἢν Κικόνων. 27 ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες, τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες. 28 ὁ δὲ ἐν τῷ Δορίσκω τοῦτον τὸν χρόνον τῆς στρατιῆς ἀριθμὸν ἐποιέετο.

18. Alvov] Ænos also bore the name of Poltymbria or Poltyobria; it is now called Eno. L.

19. Eβροs] now the Mariza. L.

A.

20. ξξ-χρόνου] F. in B. 312. The ellipsis occurs in δέκατον ἔτος τόδς, ἐπεὶ ἦραν, Æschylus, Ag. 39. 955. Ch. 599. Sophocles, Aj. 490. Pindar, O. i. 40. BL.

21. ἐπεί τε] ἀφ' οῦ, Hesychius. BL. ex quo, Horace, 111 Od. iii. 21.

22. ἐπιτήδεος κ. τ. λ.] χ. ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, ix. 2. W. 25. ἐπιτηδεώτατον ἐμμαχέσασθαι πεδίον, τ, 2. π. ἐπιτήδειον ἵππφ ἐμμάχεσθαι, Suidas, V. HER. on Vig. ix. 3, 16. vol. i. p. 293. n. 34. τώδε τῷ παιδὶ ἤρκεσε τόδε τὸ οικημα ἐνιδρῶσαι, Xenophon, Con. ii. 18.

23. Σαμοθρηϊκίη] The Samothracians inhabited not only the island of Samothrace, but a maritime district of Thrace itself, containing several towns. Samothrace had many other names, and was celebrated for the mysteries of the Cabiri. Its modern

name is Samandruki. L. A.

24. Ζώνη] φηγοί ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μυλπῆς ('Ορφῆος), ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὅγ' ἐπιπρὸ θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν, Apollonius, i. 28. ἐρεινὸς τόπος, καὶ πόλις ὁμώνυμος, Scholiast. L.

25. Σέρρειον] There was also on this mountain a town of the same name. Enum cepit: deinceps alia castella, Cypsela, et Doriscon, et Serrheum, occupat, Livy, xxxi. 16. L.

26. το παλαιον] Æschylus, P. 106. Euripides, M. 820. πάλαι. BL.

27. Κικόνων] spretæ Ciconum matres, inter sacra deum nocturnique orgia Bacchi, discerptum lutos juvenem (Orphea) spursere per agros: tum quoque, marmorea coput a cercice revolsum gurgite quum medio portans Œagrius Hebrus volveret, 'Eurydicen' vox ipsa et frigidu lingua, 'ah! miseram Eurydicen!' anima fugiente vocabat; 'Eurydicen' toto referebant flumine ripæ, Virgil, G. iv. 520. L.

 LX. "Οσον μέν νυν ἔκαστοι παρεῖχον πλῆθος 20 ἐς ἀριθμὸν, οὺκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκές· οὐ γὰρ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων· σύμπαντος δὲ τοῦ στρατοῦ τοῦ πεζοῦ τὸ πλῆθος ἐφάνη ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες. 30 ἐξηρίθμησαν δὲ τόνδε τὸν τρόπον· συναγαγόντες ἐς ἔνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, καὶ συννάξαντες 31 ταύτην, ὡς μάλιστα εἶχον, περιέγραψαν ἔξωθεν κύκλον· περιγράψαντες δὲ, καὶ ἀπέντες τοὺς μυρίους, αἰμασιὴν 32 περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον, ΰψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν. ταύτην δὲ ποιήσαντες, ἄλλους ἐσεβίβαζον ἐς τὸ περιοικοδομημένον· μέχρις οὖ πάντας τοὐτψ τῷ τρόπῳ ἐξηρίθμησαν. 33 ἀριθμήσαντες δὲ, κατὰ ἔθνεα 34 διέτασσον.

LXXXII. Έστρατήγεον δὲ τούτων τε καὶ τοῦ συμπάντος στρατοῦ τοῦ πεζοῦ Μαρδόνιός τε ὁ Γωβρύεω, καὶ Τριτανταίχμης ὁ 'Αρτα-

καθελκύσας, εδίωκε - τότε δή και πάσας συντάζας επέπλει: μετά δε ταῦτα και οί 'Αθηναῖοι, καθελκύσαντες τὰς λοιπὰς τριήρεις, ἀνήχθησαν, 13. ἀνελκύσαι occurs, Thucydides, viii. 11. L. and καθελκύσαι, Til. vi. 50.

29. δσον - πληθος how large a

quota.

30. μυριάδες] Authors differ greatly as to the number of these troops, Diodorus, xi. 3. follows Ctesias, who reckons, ἄνευ τῶν ἄρμάτων, ὀγδοήκοντα μυριάδας, καὶ τριήρεις χιλίας, 23. Ælian, 700,000, V. H. xiii. 3. Pliny, 788,000, H. N. xxxiii. 10. Justin says, Xerxes septingenta millia de regno armaverat, et trecenta millia de auxiliis; ut non immerito proditum sit, flumina ab exercitu ejus siccata, Græciamque omnem vix capere exercitum ejus potuisse: naves quoque mille ducentas numero habuisse dicitur, Justin, ii. 10. L. τριήρεις μέν συναγαγων τριακοσίας καὶ χιλίας, τῆς δὲ πεζης στρατιάς πεντακοσίας μεν μυριάδας των απάντων, έβδομήκοντα δὲ των μαχίμων. Isocrates, Panath. 17. HUT. The inscription on the monument at Thermopylæ says, μυριάσιν ποτέ τῆδε τριηκοσίαις έμάχοντο έκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες. SP. If the aggregate of the army had amounted to a moderate number only, it would have been nugatory to levy that number throughout the whole empire, and to

collect troops from India and Ethiopia, to attack Greece, when the whole number required might have been collected in Lower Asia. R.

31. συννάξαντες] This word comes from συννάσσειν, to crowd together. RE.S. Though V. gives one or two examples in which συνάγειν may bear the same sense; still the first aorist of άγειν is of rare occurrence, (M. G.G. 221. Lobeck quoted by AR. on Thuc. ii. 97. BLO. on the same;) and the two aorists could scarcely be used in conjunction with each other, and in a different signification, as would here be the case if the common reading συνάξαντες were retained.

32. αίμασιὴν] τὸ ἐκ χαλίκων ῷκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον. GL. This is still the only sort of wall used in Greece and Asia Minor, by way of

fence. $L \Lambda U$.

33. έξηρίθμησαν] they had finished numbering. καινότερον φησιν έξεθρεν άριθμον, κατά μυρίους, οὐ καθί ἔνα μετρών λέγει δὲ διὰ τὸ μυρίανδρον τείχος, οὖπερ ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, Scholiast on Aristid. V. μύρια μύρια πεμπαστὰν, Æschylus, P. is said of a general thus reckoning the forces myriad by myriad. BL.

34. κατὰ ἔθνεα] This seems to have been customary in the Persian armies, Xenophon, An. i. 8, 6. SP.

Curtius, iv. 12, 7. HUT.

βάνου, τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ Σμερδομένης ὁ Ὁτάνεω· Δαρείου ἀμφότεροι οὖτοι ἀδελφεῶν παῖδες, Ξέρξη δὲ ἐγίνοντο ἀνεψιοί· καὶ Μασίστης ὁ Δαρείου τε καὶ ᾿Λτόσσης παῖς, καὶ Γέργις ὁ ᾿Αρίζου, καὶ Μεγάβυζος ³5 ὁ Ζωπύρου.

LXXXIII. Οὖτοι ἦσαν στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος πεζοῦ, χωρὶς τῶν μυρίων. τῶν δὲ μυρίων τούτων Περσέων τῶν ἀπολελεγμένων ἐστρατήγεε μὲν Ὑδάρνης ὁ Ὑδάρνεος ἐκαλέοντο δὲ ''ἀθάνατοι" ³δ οἱ Πέρσαι οὖτοι ἐπὶ τοῦδε· ³⁷ εἴ τις αὐτῶν ἐξέλιπε τὸν ἀριθμὸν, ἢ θανάτω βιηθεὶς ³⁸ ἢ νούσω, ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο ³⁹ καὶ ἐγίνοντο οὐδαμὰ οὔτε πλεῦνες μυρίων, οὔτε ἐλάσσονες κόσμον δὲ πλεῖστον παρείχοντο διὰ πάντων Πέρσαι, καὶ αὐτοὶ ἄριστοι ἦσαν. σκευὴν μὲν τοιαὐτην εἶχον, ἤπερ εἴρηται χωρὶς δὲ, χρυσόν ⁴⁰ τε πολλὸν καὶ ἄφθονον ἔχοντες ἐνέπρεπον. ⁴¹ ἀρμαμάξας τε ἄμα ἤγοντο ἐν δὲ, παλλακὰς, καὶ θεραπηΐην ⁴² πολλήν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένην.

35. Meydbuços] in Persian, was originally an ecclesiastical dignity signifying "Prefect of the Magi," or "of the Priests" in general; and afterwards denoted civil, and even military office; and at length became a simple appellative. BLO.

36. ἀθάνατοι] πᾶς οὖτος ὁ μυρίων ἀριθμὸς, ἀθ. λεγόμενοι, θνητοὶ πάντες ἐδείχθησάν ποτε, ὡς ἰστορεῖ Σωκράτης Σγολαστικὸς. Εccl. Hist. vii. 20. BA.

Σχολαστικόs, Eccl. Hist. vii. 20. BA. 37. ἐπὶ τοῦδε] διὰ τάδε, W. from this circumstance. M. G. G. 584. a.

38. βιηθείs] Many verbs in ζω are probably only lengthened forms of those in άω, έω, and όω, as βιάζω of βιάω from which βιηθείs is formed. M. G. G. 174. note.

39. ἀραίρητο] vii. 159. M. G. G. 168. obs. 2. had been chosen beforehand, to step into the place immediately on the vacancy's occurring. S.

40. xpvodv] proximi ibant, quos Persæ "immortales" vocant, ad decem millia: cultus opulentiæ barbaræ non alios magis honestabat: illi aureus torques, illi vestem auro distinctam habebant, manicatusque tunicas, gemmis etiam adornatas, Cuttius, iii. 3, 13. W.

41. ἔχοντες ἐνέπρεπον] Σαράγγαι είματα βεβαμμένα ἐν. ἔχ., c. 67. the same as είμασι βεβαμμένοις ἦσαν ἐμ-

πρεπείς or διαπρεπείς; so here χρυσ $\hat{\varphi}$ πολλ $\hat{\varphi}$ καὶ ἀφθόν $\hat{\varphi}$ δ. έμ. or δ. V.

42. θεραπητην] conjuges et liberi sequentur hanc aciem, parata hostibus prada, nisi pro carissimis pignoribus corpora opponimus, Curtius, iv. 14, 11. This Asiatic custom is often mentioned by Xenophon, Cyr. ii. as of Υρκάνιοι, άτε μέλλοντες ύστατοι πορεύεσθαι, καὶ τὰς ἁμάξας τὰς ἐαυτῶν καλ τους οἰκέτας ύστάτους εἶχον· στρατεύονται γὰρ δὴ οἱ κατὰ τὴν ᾿Ασίαν έχοντες οἱ πολλοὶ μεθ' ὧνπερ καὶ οἰκοῦσι, 2, 2. οἱ μὲν άμάξας καταλαβόντες μεστάς, ὧν έδεῖτο ἡ στρατιά οἱ δὲ καὶ άρμαμάξας γυναικών τών βελτίστων, των μέν γνησίων, των δέ καὶ παλλακίδων, διά το κάλλος συμπεριαγομένων πάντες γὰρ ἔτι καὶ νῦν οἱ κατὰ τὴν 'Ασίαν στρατευόμενοι, έχοντες τὰ πλείστου άξια, στρατεύονται, λέγοντες, ὅτι " μᾶλλον μάχοιντ' αν, εί τὰ φίλτατα παρείη." τούτοις γάρ φασιν ανάγκην είναι προθύμως ἀλέξειν, 3, 1 and 2. An instance is recorded of the battle being restored by the wives and mothers of the Persians, Justin, i. 6. A similar practice prevailed among the Germans, quodque fortitudinis incitamentum est, in proximo pignora, unde feminarum ululatus audiri, unde vagitus infantium; hi cuique sanctissimi testes, hi maximi laudatores: ad maσῖτα δέ σφι, χωρὶς τῶν ἄλλων στρατιωτέων, κάμηλοί τε καὶ ὑπο-Ζύγια ἦγον.

LXXXVII. 'Αριθμὸς δὲ τῆς ἴππου ἐγένετο ὀκτὼ μυριάδες, πάρεξ τῶν καμήλων καὶ τῶν ἀρμάτων. Οἱ μέν νυν ἄλλοι ἱππέες ἐτετάχατο κατὰ τέλεα, 'Αράβιοι 43 δὲ ἔσχατοι ἐπετετάχατο. ἄτε γὰρ τῶν ἵππων οὕτι ἀνεχομένων 44 τὰς καμήλους, ὕστεροι ἐτετάχατο, ἵνα μὴ φοβέοιτο τὸ ἱππικόν. 45

LXXXVIII. "Ίππαρχοι δὲ ησαν 'Αρμαμίθρης τε καὶ Τίθαιος, Δάτιος παιδες. ὁ δὲ τρίτος σφι συνίππαρχος Φαρνούχης καταλέλειπτο ἐν Σάρδισι νοσέων. ὡς γὰρ ὑρμέωντο ἐκ Σαρδίων, ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ⁴6 ἀνεθέλητον.⁴Τ ἐλαύνοντι γάρ οἱ, ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἵππου ὑπέδραμε κύων καὶ ὁ ἵππος, οὐ προϊδων, ἐφυβήθη τε καὶ, στὰς ὀρθὸς, ἀπεσείσατο τὸν Φαρνούχεα. πεσων δὲ, αἰμά τε ήμες, καὶ ἐς φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος. τὸν δὲ ἵππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐποίησαν ⁴8 οἱ οἰκέται, ὡς ἐκέλευε ἐς τὸν χῶρον, ἐν τῷ περ κατ-ἐβαλε τὸν δεσπότεα, ἀπαγαγόντες ἐν τοῖσι γούνασι ⁴9 ἀπέταμον τὰ σκέλεα. Φαρνούχης μὲν οῦτω παρελύθη τῆς ἡγεμονίης.

LXXXIX. Τῶν δὲ τριηρέων 50 ἀριθμὸς μὲν ἐγένετο ἑπτὰ καὶ διηκόσιιι καὶ χίλιαι.

tres, ad conjuges vulnera ferunt; nec illu numerare, aut exigere plagas, pavent: cibosque et hortamina pugnantihus gestunt. memoriæ proditur, quasdam acies, inclinatas jam et latantes a feminis restitutas, constantia precum et objectu pectorum, et monstrata cominus captivitate, quam longe impatientus feminurum suarum nomine timent, Tacitus G. 7. 8. SCHN.

43. 'Αράβιοι] ήλαυνον πάντες καμήλους ταχυτήτα οὐ λειπομένας Ίππων, c. 86.

44. ἀνεχομένων] vol. i. p. 47. n. 74. "I have myself seen horses manifest great terror at the first sight of some camels which were brought to France." L.

45. τδ ἱππικδν] understand στράτευμα, which is expressed by Xenophon, Cyr. iii. 3, 26. F. in B. 255.

46. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε] περιπίπτεν is used in the same sense followed by a dative without a preposition, Demosthenes, Mid. 27. or with ἐν, Diodorus, xii. 60. W. after ἐμπίπ-

τειν, ès would seem preferable. S.

47. ἀνεθέλητον] c. 133. τὰ μή τις εθέλει, i. 32. which are the same as al συμφοραὶ προσπίπτουσαι καὶ αὶ νοῦσοι συνταράσσουσαι, c. 46. The Ionians are particularly fond of seftening down expressions of a sorrowful kind. V. vol. i. p. 25. n. 17. and so πείσεται ἀστεργὲς οὐδὲν, Sophocles, Œ. R. 228. Cocyti palus inamabilis, Vitgil, G. iv. 479.

48. $\tau \delta \nu = \pi \pi \sigma \nu = \epsilon \pi o (\eta \sigma \sigma \nu)$ The verb is here used with but one accusative, and ωs εκέλευε supplies the place of the adverb κακώs. M. G. G. 409. n.

49. ἐν τοῖσι γούνασι] at the joints. GR. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει γούνατα τέσσερα, iii. 103. S.

50. τριηρέων] in Attic τριήρεων. W. χιλιὰς μὲν ἦν, ὧν ἦγε, πλῆθος αὶ δ' ὑπέρκοποι τάχει έκατὸν δὶς ἦσαν, ἐπτά τε, Æschylus, P. 3.17. νῆες δὲ σύμπασαι μακραὶ πλείονς τῶν χιλίων καὶ διηκοσίων, Diodorus, ii. χαλίων καὶ ἔτι πλεύνων, Plato, Leg. iii. t. ii. p. 699. Isocrates, Paneg. 26. 27. 33. Panath. 17. and Nepos, ii. 2. make the number

XCVI. Έπεβάτενον 51 δὲ ἐπὶ πασέων τῶν νεῶν Πέρσαι 52 καὶ Μῆδοι 53 καὶ Σάκαι.

ΧCVII. Τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐστρατήγεον οἴδε· ᾿Αριαβίγνης τε ὁ Δαρείου καὶ Πρηξάσπης ὁ ᾿Ασπαθίνεω καὶ Μεγάβα2ος ὁ Μεγαβάτεω καὶ ᾿Αχαιμένης ὁ Δαρείου της μὲν Ἰάδος τε καὶ Καρικῆς στρατιῆς ᾿Αριαβίγνης, ὁ Δαρείου τε παῖς καὶ τῆς Γωβρύεω θυγατρός ᾿Αἰγυπτίων δὲ ἐστρατήγεε ᾿Αχαιμένης, Ξέρξεω ἐων ἀπ᾽ ἀμφοτέρων ὅδὲ ἀδλφεύς τῆς δὲ ἄλλης στρατιῆς ἐστρατήγεον οἱ δύο. τριηκύντεροι δὲ καὶ πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι ὅδ καὶ ἰππαγωγὰ πλοῖα μακρὰ συνελθύντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τρισχίλια.

ΧCΙΧ. Τῶν μέν νυν ἄλλων οὐ παραμέμνημαι ταξιαρχέων, ὡς οὐκ ἀναγκαζόμενος 'Αρτεμισίης 56 δὲ, τῆς μάλιστα θῶμα ποιεῦμαι, 57 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης γυναικός ῆτις, ἀποθανόττος τοῦ ἀνδρὸς, αὐτή τε ἔχουσα τὴν τυραννίδα, καὶ παιδὸς 53 ὑπάρχοντος νεηνίεω, ὑπὸ 59 λήματός 60 τε καὶ ἀνδρηῖης ἐστρατεύετο,

1200. Ctesias, 23. and Cicero, in Verspeak of the fleet as consisting of 1000 triremes. Stanley, V.W. and L. consider Æschylus as corroborating our author's statement. MI. viii. 5. n. 34. and BL. think that $\pi\lambda\hat{\eta}\partial s$ corresponds with δ $\pi\hat{a}s$ $\delta\rho\theta\mu\delta s$, and at $\delta\pi\hat{\epsilon}\rho\kappa\sigma\sigma s$ with the $\xi\kappa\kappa\rho\tau\sigma s$ $\delta\rho\theta\mu\delta s$, the words used in the previous account of the Greck fleet, and that the latter were squadrons picked out of the former, respectively, and not an additional force: but $\pi\lambda\hat{\eta}\partial s$ may mean the bulk.

51. ἐπεβάτευον] c. 181. i. e. ἐπιβάται ἤσαν· W. οὔτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριῆρεσι στρατευομένους, Suidas; Harpocration. In Polybius, not to mention other authors, πλήρωμα signifies the ship's crew, and ἐπιβάται the morines, S. as i. 49, 5. 61, 4. Compare SCHN. on Xen. H. v. 1, 11. Owing to certain religious scruples, connected with the doctrines of Zoroaster. the Persians never served at sea, or engaged iu sea voyages; Robertson, Ind. not. x. § 1. The present instance is an exception.

52. Πέρσαι] The province of Persia proper is now Fars; its scriptural name was Elam. A.

53. $\hat{M\eta\delta00}$] Media is now Irak-Ajami; its scriptural name was Madai. A.L.

 34. ἀπ' ἀμφοτέρων] understand τοκήων, F. or take it adverbially for ἀμφωτέρωθεν. SCH. B. 52. 272. vol. i. p. 133. n. 57.

55. κέρκουροι] vessels originally invented by the Cyprians. L. Consult Steph. Th. L. Gr. dxxxii. b.

56. Aρτεμισίης] This princess is not to be confounded with a later Artemisia, queen of Caria, who built the mausoleum. V. A.

57. θῶμα ποιεῦμαι] i. e. θαυμάζω, which is sometimes constructed with a genitive. M. G. G. 373. obs.

58. παιδόs] This was probably Lygdamis, who was afterwards tyrant of Halicarnassus. W.

59. ὁπδ] with the genitive often expresses a cause arising from disposition of mind, &c. and answers to the Latin præ; from, by reason of M. G. G. 592. a.

60. λήματος] v. 72. W. ix. 62. valor, daring: Æschylus, P. 55. εὐτόλμφ ψυχῆς λήματι πειθόμενος, Simonides, Anal. t.i. p. 34. Euripides, Rh. 244. Aristophanes, E. 754. Pindar, N. i. 87. iii. 146. εὐληματεῖ λήματος καὶ

ούδεμιης ἐούσης οι ἀναγκαίης, ούνομα μεν δή ην αυτη Αρτεμισίη, θυγάτηρ δὲ ἦν Λυγδάμιος γένος δὲ, ἐξ 'Αλικαρνησσοῦ τὰ πρὸς πατρός, τὰ μητρόθεν δὲ Κρῆσσα. ἡγεμόνευε δὲ Αλικαρνησσέων τε καὶ Κώων 61 καὶ Νισυρίων 62 τε καὶ Καλυδνίων, 63 πέντε νέας παρεχομένη. καὶ συναπάσης τῆς στρατιῆς, μετά γε τὰς Σιδωνίων, νέας εύδοξοτάτας παρείχετο, πάντων τε των συμμάχων γνώμας άρίστας βασιλέϊ ἀπεδέξατο. ές μεν τοσόνδε ο ναυτικός στρατός είρηται.

C. Ξέρξης δὲ, ἐπεὶ ἠριθμήθη 64 τε καὶ διετάχθη ὁ στρατὸς, ἐπεθύμησε αυτός σφεας διεξελάσας θεήσασθαι. μετά δε, έποίες ταυτα, καὶ, διεξελαύνων έπὶ ἄρματος παρὰ ἔθνος εν εκαστον, ἐπυνθάνετο καὶ ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί· εως έξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα 65 ἀπίκετο καὶ τῆς ἵππου καὶ τοῦ πεζοῦ. ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, τῶν νεῶν κατελκυσθεισέων ές θάλασσαν, ένθαῦτα ὁ Ξέρξης, μετεκβας έκ τοῦ αρματος ές νέα Σιδωνίην, ίζετο υπό σκηνή χρυσέη, και παρέπλεε παρὰ τὰς πρώρας τῶν νεῶν, ἐπειρωτῶν τε ἐκάστας ὁμοίως καὶ 66 τὸν πεξον, και άπογραφόμενος. 67 τας δε νέας οι ναύαρχοι άναγαγόντες όσον τε τέσσερα πλέθρα άπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, ἀνεκώχευον, τὰς πρώρας ές γην τρέψαντες πάντες μετωπηδον, 68 και έξοπλίσαντες τους έπι-

ανδρείας εδ έχει, Hesychius. BL.

61. Κώων] Cos, an island with a town of the same name, was one of the Sporades. (L. by an oversight has ' Cyclades.') Merope and Cea were among its ancient names; it is now called Stan-Co; vol.i. p. 177. n. 21. It was the birth-place of Hippocrates and Apelles; and produced the whetstone, cos. A. L.

62. Νισυρίων] Nisyros, or Porphyris, another of the Sporades, is now called Nisari. It produces mill-

stones. A. L.

63. Καλυδνίων] Νίσυρόν τε, καλ Κῶν, νήσους τε Καλύδνας, Homer, Il.

B. 676. S.

64. ἡριθμήθη] The common reading ηρίθμησε appears owing to the eye of the copyist having caught ἐπεθύμησε

in the next line.

65. έξ έσχάτων ές έσχατα] understand πέρατα. Β. 215. ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἔως ἄκρων αὐτῶν, St. Matthew, xxiv. 31. St. Mark, xiii. 27. έξ ἄκρας els акраг, Themistius, xiii. p. 179. SCHL.

66. δμοίως καλ] M. G. G. 607. obs.

67. απογραφόμενος απέγραφον οί γραμματισταί, the secretaries wrote down what Xerxes ἀπεγράφετο caused to be written down: in this passage the difference of the two voices is clearly marked. ἀπογράφεσθαι often occurs in the above sense; the simple verb γράφεσθαι more rarely, to write down for one's own use, ii. 82. & (4iλιππος) τριήρεις κατασκευάζεται, καλ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται, Demosth. de Η. 4. (ἀντὶ τοῦ κατασκευασθηναι ποιεί, Ulpian;) τους στεφάνους τους χρυσους, ους εποιησάμην εγώ, επεβούλευσε διαφθειραί μοι, έλθων έπλ την οἰκίαν την τοῦ χρυσοχόου, Mid. 7. ἐποιησάμην, I ordered to be made. V. i. 31. In the following pa-sage, Plutarch does not observe this distinction, M. G. G. 492. c. αμα ήμέρα Ξέρξης μèν άνω καθηστο, τον στόλον ἐποπτεύων, καὶ τὴν παράταξιν χρυσούν δίφρον θέμενος, καὶ γραμματείς πολλούς παραστησάμενος, ων έργον ην ἀπογράφεσθαι κατὰ την μάχην τὰ πραττόμενα, Them. 13. ST.

68. μετωπηδόν] Thucydides, ii. 90. τὰς ἁμάξας μ. στήσας, Procopius, Β.

V. ii. 17. W. abreast.

βάτας ως ές πόλεμον. ὁ δ' έντος των πρωρέων πλέων έθηειτο καὶ τοῦ αίγιαλοῦ.

CI. 'Ως δὲ καὶ ταύτας διεξέπλωσε, καὶ ἐξέβη ἐκ τῆς νεὸς, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος, συστρατευόμενον αὐτῷ ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα. καλέσας δ' αὐτὸν, εἴρετο τάδε· " Δημάρητε, νῦν μοί σε ἡδύ τί ἐστι ⁶⁹ ἐπείρεσθαι τὰ θέλω. σὰ εἶς "Ελλην τε, καὶ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι σεῦ τε καὶ τῶν ἄλλων 'Ελλήνων τῶν ἐμοὶ ἐς λόγους ἀπικνεομένων, πόλιος οὐτ' ἐλαχίστης οὐτ' ἀσθενεστάτης. Το τῦν ὧν μοι τόδε φράσον, εἰ "Ελληνες ὑπομενέουσι τι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι. 2 οὐ γὰρ, ὡς ἐγὼ δυκέω, οὐδ' εἰ πάντες "Ελληνες καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πρὸς ἐσπέρης οἰκέοντες ἄνθρωποι συλλεχθείησαν, οὐκ ἀξιύμαχοί εἰσιτ' ἀμὸς ἐπιώντα ὑπομεῖναι, μὴ ἐόντες ἄρθμιοι. ἐθέλω μέντοι καὶ τὸ ἀπὸ σεῦ, τό ὁκοῖόν τι λέγεις περὶ αὐτῶν, πυθέσθαι." 'Ο μὲν ταῦτα εἰρώτα' ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη' " βασιλεῦ, κύτερα ἀληθητη χρήσομαι πρὸς σὲ, ἢ ἡδονῆ;" το ὁ δὲ μιν ἀληθητη χρήσασθιιι ἐκέλευε, φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον ἔσεσθαι ἢ πρότερον ἦν.

69. ἡδύ τί ἐστι] Pausanias has imitated this, viii. p. 679. ix. p. 768. σοl κλύεω, ἐμοί τε λέξαι, θυμὸς ἡδουὴν ἔχει, Pherecrates in Plut. on Mus. p. 1141. p. V.

70. οὐτ' ἐλαχίστης οὐτ' ἀσθενεστάτης i. e. καὶ μεγίστης καὶ ἰσχυροτάτης; so οὐ τῷ ἀσθενεστάτφ σοφιστῆ Πυθαγόρη, iv. 95. οἱ οὐκ ἐλάχιστον δυνάμενοι ἐν τῷ πόλει, Xenophon, H. vi. 4, 18. M. G. G. 463. vol. i. p. 296.

71. ὁπομενέουσι] HER. on Vig. vi. 1, 13. and M. G. G. *549, 7. give this solitary instance of ὑπομένειν followed by a participle; but S. understands ἐμὲ, on comparing this passage with ἔστι οὐδὲν ἔθνος, τὸ σὲ ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον, vii. 209. and he gives instances where the accusative is suppressed, c. 121. vi. 96. ix. 23. and where it is expressed, vii. 120. non laturos nuntium belli, et ad primam adventus famam terga versuvos, Seneca, de Ben. vi. 31, 1.

72. χείρας - ἀνταειρόμενοι] ii. 146. vii. 143. 212. οδτε χ. ἀνταιρομένους οδτε πολεμίους, Thucydides, iii. 32. BLO.

73. εὶ-συλλεχθείησαν-εἰσὶ] ἐστὶ

 $-\epsilon i - \tau i \chi \eta$ ἐπίσποιτο, i. 32. ε is used with the optative, and the indicative is put in the conclusion, when anything in the conclusion is determinately asserted, but the premises convey only a possible case. M. G. G. 524, 3.

74. ἄρθμιοι] unanimous, united; ix. 9. οὐ ποτ' ἄν ἀλλήλοις ἄ. οὐδὲ φίλοι εἶεν, Theognis, 326. κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι μή τινα φίλτερον ἄλλον ἔσεσθαι, Homer, H. Mer. 521. W.

75. τὸ ἀπὸ σεῦ] i. e. τὸ σὸν, understand γνῶμα οι νόημα, thy opinion; τὸ ἀπ' ἡμέων, i. e. τὸ ἡμέτερον, ix. 7, 2. W. HER. on Vig. ix. 1, 16. M. G. G. 573.

76. ἡδονῆ] πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω, ἡ σκλῆρ ἀληθῆ; φράζε σἡ γὰρ ἡ κρίσις. Euripides, fr. inc. xx. V. obsequium anticos, veritas odium parit, Terence, Au. i. 1, 41. in obsequio autem assentatio procul amoccatur; quæ non modo amico, sed ne libero quidem, digna est: aliter enim cum tyranno, aliter cum amico, vicitur. cujus autem aures veritati clausæ sunt, ut ab amico verum audire nequeut, hujus salus desperanda est, Cicero, de

CII. 'Ως δὲ ταῦτα ἤκουσε Δημάρητος, ἔλεγε τάδε 77 " βασιλεῦ, ἐπειδή⁷⁸ ἀληθηίη διαχρήσασθαι πάντως με κελεύεις, ταῦτα λέγοντα, τὰ μὴ ψευδόμενός τις ὕστερον ὑπὸ σεῦ ἀλώσεται τῷ Ἑλλάδι πενίη ⁷⁹ μὲν αἰεί κοτε σύντροφός ⁸⁰ ἐστι ἀρετὴ δὲ ἔπακτός ⁸¹ ἐστι, ἀπό τε σοφίης ⁸² κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ. τῷ διαχρεωμένη, ἡ Ἑλλὰς τἡν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην. αἰνέω μέν νυν πάντας τοὺς "Ελληνας τοὺς περὶ κείνους τοὺς Δωρικοὺς χώρους οἰκημένους "ἔρχομαι δὲ λέξων οὺ περὶ πάντων τούσδε τοὺς λόγους, ἀλλὰ περὶ Λακεδαιμονίων μούνων" πρῶτα μὲν, ὅτι οὺκ ἔστι ὅκως ⁸³ κοτὲ σοὺς δέζονται ⁸⁴ λόγους δουλοσύνην φέροντας τῷ 'Ελλάδι' αὖτις

Am. 24. BE. Nicias writes to the Athenians, τούτων εγώ ήδίω μεν αν είχον ύμῦν ἔτερα επιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς ὑμᾶς εἰδοῦτας τὰ ἐνθάδε βουλεύσασθαι and ὑμῶν βουλομένων τὰ ἡδιστα ἀκούειν, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλώσαι, Thucydides, vii. 14. his ego gratiora dictu alia esse scio: sed me vera pro gratis loqui, etsi meum ingenium non moneret, necessitas cogit: vellem equidem vobis placere, sed multo mulo vos salvos esse, Livy, iii. 68.

77. τάδε] Seneca puts very different words in the mouth of Demaratus, and attributes to him some of the arguments used by Artabanus; de Ben.

vi. 31. W. V.

78. ἐπειδὴ κ. τ. λ.] literally, since now you bid me by all means adhere to truth, saying those things, which one will not afterwards be convicted by you of fulsifying. κἃν λάβης ἐψευσμένον,

Sophocles, Œ. R. 461.

79. πενίη] Lucian, Nigr. 12. W. & πενία μόνα τὰς τάχνας ἐγείρει αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος, Theocritus, xxi. 1. μαυμετίας omnes artes perdocet, Plautus, St. i. 3, 23. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχὲς, Euripides, Pol. fr. v. 3. V. quemcunque cum aliqua laude miranur, eum paupertas ab incunabulis nutricuta est: paupertas, inquam, prisca apud sæcula omnium civitatum conditrix, omnium artium repertrix, Apulcius; Persius, Pr. 10. Manilius, i. Seneca, Ep. xv. 6. Gruter. "Necessity is the mother of Invention."

80. σύντροφος] i. 99. σύμφυτης καλ

σύντροφος, born and bred together with. S. Adjectives compounded with σὺν take a dative, when the preposition might be repeated before this

case. M. G. G. 397. a.

81. ἔπακτος] By ἐπακτὸς V. understands τὸ διδακτὸν as opposed to τὸ ἐν φύσει, and quotes Epicharmus, ά μελέτα φύσιος άγαθας πλεθνα δωρείται φίλοις; Democritus, πλεύνες έξ ασκήσιος αγαθοί γίνονται, ή από φύσιος; and Horace, doctrina vim promovet insitam, rectique cultus pectora roborant, IV Od. 33. There are two forms of this adjective, (1) & and h έπακτος and το έπακτον, (2) έπακτος, έπακτη, έπακτον: the former accentuation is here adopted (and retained by G.) contrary to the generality of Editions, and Steph. Th. L. Gr. 910— 914., both on account of the gender; and because the preposition is emphatic, the word signifying not merely adscititious, but introduced as an auxiliary, brought in by way of protection; S. ἐπαχθείσα ύπο σοφίης τε και τών νόμων, Ίνα, την πενίην καὶ την δεσποσύνην ἀπαμύνας, ἐκ δουλοσύνης τοὺς Ελληνας δύσηται. Compare viii. 112. ix. 1. Thucydides, i. 3. 107. iv. 64. v. 5.

82. σαφίης] a liberal education. S. ingenuas didicisse fideliter artes, Ovid.

53. οὐκ ἔστι ὅκωs] ἔστι is often used with a negative preceding, and a relative adverb following; in conjunction with which, it is equivalent to an adverb. M. G. G. 482. οψs. 2.

84. δέξονται] Thucydides, iv. 16.

δὲ, ὡς ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην, καὶ ἢν οὶ ἄλλοι Ελληνες πάντες τὰ σὰ φρονέωσι. ἀριθμοῦ δὲ πέρι 85 μὴ πύθη, ὅσοι τινὲς ἐόντες ταῦτα ποιέξιν οἶοί τέ εἰσι. ἤν τε γὰρ τύχωσι ἐξεστρατευμένοι χίλιοι, οὖτοι μαχήσονται τοι, ἤν τε ἐλάσσονες τούτων, ἤν τε καὶ πλεῦνες."

CIII. Ταῦτα ἀκούσας, Ξέρξης γελάσας ἔφη· " Δημάρητε, οἶον ⁸⁶ ἐφθέγξαο ἔπος, ἄνδρας χιλίους στρατιῆ τοσῆδε μαχήσασθαι! ἄγε, εἰπέ μοι, σὺ φὴς ⁸⁷ τούτων τῶν ἀνδρῶν αὐτὸς βασιλεὺς γενέσθαι· σὲ ὧν ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα πρὸς ἄνδρας δέκα μάχεσθαι; καί τοι, εἰ τὸ πολιτικὸν ὑμῖν πᾶν ἐστὶ τοιοῦτον, οἶον σὰ διαιρέεις, σέ γε, τὸν κείνων βασιλέα, ⁸⁸ πρέπει πρὸς τὸ διπλήσιον ἀντιτάσσεσθαι κατὰ νόμους τοὺς ὑμετέρους. εἰ γὰρ κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν τῆς στρατιῆς τῆς ἐμῆς ἀντάξιός ἐστι, σὰ δέ γε ⁸⁹ δίξημαι εἴκοσι εἶναι ἀντάξιον· ⁹⁰ καὶ οὕτω μὰν ὀρθοῖτ' αν ὁ λόγος ὁ παρὰ σεῦ εἰρημένος. εἰ δὰ τοιοῦτοί τε ἐόντες, καὶ μεγάθεα τοσοῦτοι, οἶος σύ τε καὶ οῖ παρὰ ἐμὰ φοιτῶσι 'Ελλήνων ἐς λόγους, αὐχεῖτε τοσοῦτον, ὅρα, ⁹¹ μὴ μάτην ⁹² κόμπος ὁ λόγος οὖτος εἰρημένος εἴη. ⁹³ ἐπεὶ ⁹⁴ φέρε ἴδω παντὶ τῷ οἰκότι· κῶς αν δυναίατο χίλιοι, ἣ καὶ μύριοι, ἡ καὶ πεντα-

St. Matthew, xi. 14. St. Luke, viii. 13. Acts, viii. 14. xi. 1. xvii. 11. 1 Thess. i. 6. ii. 13. SCHL. The compound ἐνδεξάμενος occurs, i. 60.

85. πέρι] might have been omitted.

M. G. G. 320, 3.

86. olov] used in exclamations.

M. G. G. 611. note P.

87. σὺ φὴs] So σὺ εἶs Ἦλλην, c. 101. W.

88. σέ γε, τὸν-βασιλέα] Γε is a particle of limitation, which the Greeks often use where no such limitation is expressed in other languages, as when one out of several things or persons before mentioned is to be distinguished, and the thought to be limited to this. M. G. G. 602. The article here before the substantive in apposition to the personal pronoun points out the ground of the conclusion. M. G. G. 274.

89. $\sigma \in \delta \in \gamma \in J$ $\Delta \in \text{occurs}$ in the apodosis, when the subject of it, or another word, is opposed to the subject of the protasis, or to some other word in it. M.G. G. 616, 3.

90. ἀντάξιον] Τρώων ἄνθ' ἐκατόν τε διηκοσίων τε Γέκαστος στήσεσθ' ἐν

πολέμφ' νῦν δ' οὐδ' ένδι ἄξιοί εἰμεν, Homer, Il. Θ. 233. not individually, but (ἀλέες) in the aggregate, ἀλλ' ὧς ἀντίσταθμοι καὶ ἰσοβαρεῖς ἐκατὸν καὶ διακοσίων, Ροτρhyτy, Q. H. xxv. W.

91. $\delta \rho \dot{\alpha} \kappa$, τ . λ .] The construction is δ , $\mu \dot{\eta}$ δ λ . $o\tilde{b}$. $\epsilon i \eta$ κ , μ . ϵi . S. so that it is not necessary to consider $\mu \dot{\alpha} \tau \eta \nu$ as used instead of an adjective: see M. G. G. 604. or 612. Æschylus however has $\tau \dot{b}$ $\mu \dot{\alpha} \tau \alpha \nu \ddot{\alpha} \chi \theta o s$, Ag. 160. BL.

92. $\mu d\tau \eta \nu$] signifies not in vain, but falsely, as in Euripides frequently; $\tilde{\pi}$ $\kappa d\mu \pi \sigma$; κ . 138. $\tilde{a} \rho'$ $\tilde{a} \lambda \eta \partial \tilde{e} s$, $\tilde{\eta}$ μ . $\lambda \delta \gamma \sigma s$; Ion, 278. $\kappa \rho \mu \pi d \tilde{g} \epsilon \iota \nu$ μ ., Hip. 982. $\kappa \epsilon \nu \delta s$ is used in much the same sense with $\kappa \delta \mu \pi \sigma s$, H. F. 147. and Sotion in Ath. viii. 15. MAR. Sophocles, E. C. 609.

93. δρα, μη—είη] When the verb following the conjunction really denotes a past action, it is put in the optative even after verbs of the pre-

sent tense. M. G. G. 518.

94. $\epsilon \pi \epsilon i \kappa. \tau. \lambda.$] for come, let me see what in all probability would be the case. S.

κισμύριοι, ἐόντες γε ἐλεύθεροι 95 πάντες ὑμοίως καὶ μὴ ὑπ' ἐνὸς ἀρχόμενοι, στρατῷ τοσῷδε ἀντιστῆγαι; ἐπεί τοι πλεῦνες περὶ 96 ἔνα ἔκαστον γινόμεθα ἡ χίλιοι, ἐόντων ἐκείνων πέντε χιλιαδέων. ὑπὸ μὲν γὰρ ἐνὸς ἀρχόμενοι κατὰ τρόπον τὸν ἡμέτερον, γενοίατ' ἄν, δειμαίνοντες τοῦτον, καὶ παρὰ τὴν ἐωυτῶν φύσιν ἀμείνονες. 97 καὶ ἴοιεν, ἀναγκαΞόμενοι μάστιγι, ἐς πλεῦνας ἐλάσσονες ἐύντες. ἀνειμένοι 98 δὲ ἐς τὸ ἐλεύθερον, οὐκ ᾶν ποιέοιεν τούτων οὐδέτερα. ἐσκέω δὲ ἔγωγε, καὶ ἀνισωθέντας πλήθεϊ, χαλεπῶς ᾶν Ἑλληνας Πέρσησι μούνοισι μάχεσθαι. ἀλλὰ παρ' ἡμῖν τοῦτό ἐστι, τὸ σὸ λέγεις. ἔστι γε μέντοι οὐ πολλὸν, ἀλλὰ σπάνιον. εἰσὶ γὰρ Περσέων, 99 τῶν ἐμῶν αἰχμοφόρων, οῦ ἐθελήσουσι Ἑλλήνων ἀνδράσι τρισὶ 100 ὁμοῦ μάχεσθαι· τῶν σὸ ἐὼν ἄπειρος, πολλὰ φλυηρέεις."

CIV. Πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει "ω βασιλεῦ, ἀρχῆθεν ἡπιστάμην, ὅτι, ἀληθητη χρεώμενος, οὐ φίλα τοι ἐρέω. σὰ δὲ ἐπεὶ ἠνάγκασας λέγειν τῶν λόγων τοὺς ἀληθεστάτους, ἔλεγον τὰ κατήκοντα 1 Σπαρτιήτησι. καί τοι, ὡς ἐγὼ τυγχάνω τὰ νῦν ² τάδε ³ ἐστοργὼς 4 ἐκείνους, αὐτὸς μάλιστα ἐξεπίστεαι, οῖ με, τιμήν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώῖα, ἄπολίν τε καὶ φυγάδα πεποιήκασι πατὴρ δὲ σὸς, ὑποδεξάμενος, βίον τέ μοι καὶ οἰκον δέδωκε. οὰκ ὧν οἰκός ἐστι ἄνδρα τὸν σώφρονα εὐνοίην φαινομένην διωθέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν μάλιστα. ἐγὼ δὲ οὕτε δέκα ἀνδράσι ὑπίσχομαι 5 οἶός τε

95. ἐόντες γε ἐλεύθεροι] Γε retains its limiting force with participles also: since they are free. M. G. G. 602.

96. $\pi\epsilon\rho l$] surrounding. S. This preposition shows that Xerxes expected to meet with an undisciplined and tumultuary force rather than an army regularly organized.

97. παρὰ τ. έ. φύσιν ἀμείνονες] πυκνότεραι παρὰ τὰ μνημονευόμενα, Thucydides, i. 23. M. G. G. 455. a. 588.

y. vol. i. p. 243. n. 20.

98. ἀνειμένοι] being devoted, entirely given up; ii. 165. 167. 173. ἐs τὸ άβροδίαιτον ἀνειμένος, Herodian, ii. 32. εἰs τὸ κέρδος, Euripides, Her. 3. J. E.

99. είσι — Περσέων] The genitive is put partitively after είναι. M. G. G.

355, 7.

100. τρισί] Darius II. having heard of the extraordinary strength of Polydamas, invited him to Susa; where

the Greek challenged three of "the Immortals," fought with them all at once, and slew them all: Pausanias, vi. 5. p. 464. V.

1. τὰ κατήκοντα] may here mean things characteristic of. L.

2. τὰ νῦν] κατὰ τὰ νῦν ὅντα πρήγ-

ματα, according to the now existing circumstances. SCHL.

3. τὰ νῦν τάδε] The demonstrative pronoun is used with adverbs of time in more accurate definitions, where in English 'just' is used; just now. τοῦτ' ἐκεῖ, just then, at that very time, Euripides, Ion, 556. nunc ipsum. Cicero, to Att. vii. 3. xii. 16. 40. M. G. G. 471, 9.

4. ἐστοργὼs] This second perfect (or perfect middle) has a force entirely transitive; the perfect active of this verb is not in use, on account of euphony. M. G. G. 494, 1.

5. ὑπίσχομαι] Ίσχω is formed from

εἶναι μάχεσθαι, οὖτε δυοῖσι, δ ἐκών τε εἶναι το υδο ἃν μουνομαχέοιμι. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη, ἢ μέγας τις ὁ ἐποτρύνων ἀγὼν, μαχοὶμην ἂν πάντων ἤδιστα ἐνὶ τούτων τῶν ἀνδρῶν, οῦ Ἑλλήνων ἔκαστός φησι 8 τριῶν ἄξιος εἶναι. 9 ὡς δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι, κατὰ μὲν ἔνα μαχεύμενοι, οὐδαμῶν εἰσὶ 10 κακίονες ἀνδρῶν ἀλέες δὲ, ἄριστοι ἀνδρῶν ἀπάντων. ἐλεύθεροι γὰρ ἐύντες, οὐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης, νόμος, 11 τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλῷ ἔτι μᾶλλον, ἢ οἱ σοὶ σέ. ποιεῦσι γῶν, τὰ ἃν ἐκεῖνος ἀνώγῃ ἀνώγει δὲ τωὐτὸ αἰεὶ, οὐκ ἐῶν φεύγειν 12 οὐδὲν πλῆθος ἀνθρώπων ἐκ μάχης, ἀλλὰ, 13 μένοντας ἐν τῷ τάξει, ἐπικρατἐειν, ἢ ἀπόλλυσθαι. σοὶ δὲ εἰ φαίνομαι, ταῦτα λέγων, φλυηρέειν τἆλλα 14 σιγᾶν ἐθέλω τὸ λοιπόν νῦν δὲ ἀναγκασθεὶς ἔλεξα. γένοιτο μέντοι κατὰ νόον τοι, βασιλεῦ."

CV. Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀμείψατο· Ξέρξης δὲ ἐς γέλωτά τε ἐτρέψατο, 15 καὶ οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίαν, 16 ἀλλ' ἠπίως αὐτὸν ἀπεπέμψατο. τούτω ὲὲ ἐς λόγους ἐλθων Ξέρξης, καὶ ϋπαρχον 17 ἐν

ξσχον, and used for ξχω; and from this compound comes ὑπισχνέομαι.
 M. G. G. 234, 252.

δυοῖσι] i. 32. Manetho, iii. 217.
 The Sibyl in Lactant. Div. Inst. iv.
 W. from the old form δυὸς, of which δύω is the dual. M. G. G. 138.

ξκών τε εἶναι] vol. i. p. 85. n. 10.
 οἶ—ἔκαστός φησι] The more usual construction would be οἱ ἔ, φασι; W. V. S. ST. but in this instance the verb is in the singular, referred to ἔ, although the proper subject is in the plural. M. G. 301. obs.

9. άξιος είναι] i. e. άντι στήσεσθαι, M. G. G. 572, 1. οτ αντάξιος είναι. V.

10. οὐδαμῶν εἰσὶ] The more usual expression would be οὐκ εἰσὶ οὐδ. ST.

11. νόμος] ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, "νόμων πάντων βασιλέα"
φήσας εἶναι, iii. 38. νόμοι βασιλεῖς,
Plato, Conv. p. 196. c. W. Compare
HE. on Pind. fr. inc. i. ii. Beck and
POR. on Eur. Hec. 787. Plato, Ep.
viii. t. iii. p. 354. n. c. L. ὁ νόμος
παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονε, Gal. iii. 24.
12. φεύγεω κ. τ. λ.] φοβουμένους

φείγειν κ. τ. λ.] φοβουμένους is implied, and the order of the words is φοβ. οὐδὲν π. ἀ., φείγειν ἐκ μ. ST. With regard to the fact, see ix. 55.71.

13. ἀλλὰ] Understand κελεύων before the two infinitives which follow; since an infinitive not unfrequently requires a word to be supplied which is the opposite to the preceding one. с. 143. M. G. G. 534. vóµos oùк èà τὸν τῆς ἐπικλήρου κύριον εἶναι, ἀλλ' ή τούς παίδας κρατείν των χρημάτων, Isæus, p. 80, 44. των νόμων οὐκ ἐώντων καταβάλλεσθαι, άλλ' άνειπεῖν, α Decree in Demosth. de Cor. 17. катаδύειν μεν ούκ εία, εί δε τριήρη ίδοιεν, άπλουν ποιείν, Xenophon, H. v. 1, 21. κωλυόντων γαμείν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, 1 Tim. iv. 3. retat partem sumi, sed ut compleatur, Cicero, de Leg. ii. 27. V. H. on Vic. viii. 1, 2.

14. ταθτα—τάλλα] the above particulars—all further particulars. S. Understand τὰ κατήκοντα Σπαρτιήτησι.

15. ἐτρέψατο] turned himself. The active is more usual, πανὺ καταφρονοῦντες, ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα, Thucydides, vi. 35. ἐς γέλων τὸ πρᾶγμ ἔτρεψας, Aristophanes, V. 1260. W.

 οὐκ ἐ. ὐργὴν οὐδεμίαν] ὐ. φανερὰν οὐκ ἐποιοῦντο,—ἀδήλως ήχθοντο,

Thucydides, i. 92. W.

17. ὅπαρχον] prefect; ὑπάρχον, existing, in readiness, v. 124.

τῷ Δορίσκῳ τούτῳ 18 καταστήσας Μασκάμην τὸν Μεγαδόστεω, τὸν δὲ ὑπὸ Δαρείου σταθέντα καταπαύσας, ἐξήλαυνε τὸν στρατὸν διὰ τῆς Θρηΐκης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

CVI. Κατέλιπε δὲ ἄνδρα τοιόνδε Μασκάμην γενόμενον, τῷ μούνῳ 19 Ξέρξης δῶρα πέμπεσκε, 20 ὡς ἀριστεύοντι 21 πάντων, ὅσους κατέστησε αὐτὸς ἢ Δαρεῖος ὑπάρχους πέμπεσκε δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος ὡς δὲ καὶ ᾿Αρταξέρξης ὁ Ξέρξεω τοῖσι Μασκαμείοισι ἐκγόνοισι. κατέστασαν γὰρ ἔτι πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος ὑπαρχοι ἐν τῆ Θρηΐκη καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου πανταχῆ. 22 οὖτοι ων πάντες, οῖ τε ἐκ Θρηΐκης 23 καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, πλὴν τοῦ ἐν Δορίσκῳ, 24 ὑπὸ Ἑλλήνων ὕστερον ταύτης τῆς στρατηλασίης ἐξηρέθησαν. τὸν δὲ ἐν Δορίσκῳ Μασκάμην οὐδαμοί κω 25 ἐδυνάσθησαν 26 ἐξελεῖν, πολλῶν πειρησαμένων. διὰ τοῦτο δέ οἱ τὰ δῶρα πέμπεται παρὰ τοῦ βασιλεύοντος αἰεὶ ἐν Πέρσησι.

· CVII. Των δὲ ἐξαιρεθέντων ὑπὸ Ἐλλήνων οὐδένα βασιλεὺς Ξέρξης ἐνόμισε εἶναι ἄνδρα ἀγαθὸν, εἰ μὴ Βύγην μοῦνον, τὸν ἐξ Ἡϊόνος, τοῦτον δὲ αἰνέων οὐκ ἐπαύετο, καὶ τοὺς περιεόντας αὐτοῦ ἐν Πέρσησι ²⁷ παῖδας ἐτίμα μάλιστα. ἐπεὶ καὶ ἄξιος αἴνου ²⁸ μεγάλου ἐγένετο Βόγης· δς, ἐπειδὴ ἐπολιορκέετο ²⁹ ὑπὸ ᾿Αθηναίων καὶ

18. $\tau o \omega \tau \varphi$] mentioned c. 59. before the digression relative to the numbering of the forces, and the names of their commanders. S.

19. $\tau \hat{\varphi} \mu o \dot{\nu} \nu \varphi$] to whom alone of the prefects. Compare iii. 160. W.

20 πέμπεσκε] Clarke generally renders this form by soleo "I am wont."
Τ.

· 21. ἀριστεύοντι] ix.74. i. e. ἀρίστφ ἔοντι. V.

22. τοῦ 'Ε. πανταχῆ] οὐδαμθει τῆς Εὐρώπης, c. 126. οὐδαμῆ Αἰγύπτου, ii. 43. τῶν χωρίων μηδαμοῦ, Plato, Leg. xii. p. 958. p. 'Ελλάδος γῆς μ., Sophocles, Ph. 259. V.

23. ἐκ Θρηΐκης] ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην, c. 37. τὸν ἐξ Ἡϊόνος, c. 107. vol.i. p. 276. n. 79.

24. τοῦ ἐν Δ.] and just below, τον ἐν Δ. Μ. Μ. G. G. 270. b.

25. οὐδαμοί κω] "Herodotus alone, among the Grecian historians, has had the candor to mention this, or to acknowledge that a Persian garrison

continued to exist in Europe." MI. xi. 3.

26. ἐδυνάσθησαν] This form occurs, ii. 19. 43. W. In the choruses it is sometimes found, but is probably erroneously put for the Doric ἐδυνάθην; compare Sophocles, Œ.R. 1216. Euripides, Ion, 866. E.

27. ἐν Πέρσησι] since ἔσφαξε τὰ ἐν Ἡϊόνι τέκνα. Ĺ.

28. αἴνου] ἐπαίνου, ἐγκωμίου, Suidas. SCHL.

29. ἐπολιορκέετο] 'Ηϊόνα τὴν ἐπὶ Στριμόνι, Μήδων ἐχόντων, πολιορκία εἶλον καὶ ἡνδραπόδισαν, Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος, Thucydides, i. 98. Æschines says that those, οἰ, πολλοὺς ὑποιμείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους, ἐπὶ τῷ Σ. ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους, were allowed as a reward τρεῖς λιθίνους Έρμᾶς στῆσαι ἐν τῆ στοᾳ τῆ τῶν 'Ερμῶν, on the first of which was written ἦν ἄρα κὰκείνοι ταλακάρδιοι, οἴ ποτε Μήδων παισὶν ἐπ' Ἡϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ βοάς λιμόν τ' Ἡτόνι Στρυμόνος ἀμφὶ βοάς λιμόν τ'

Κίμωνος ³⁰ τοῦ Μιλτιάδεω, παρεὸν αὐτῷ ὑπόσπονδον ἐξελθεῖν καὶ νοστῆσαι ἐς τὴν ᾿Ασίην, οὐκ ἐθέλησε, μὴ δειλίῃ δύξειε περιεῖναι βασιλέϊ, ἀλλὰ διεκαρτέρεε ἐς τὸ ἔσχατον. ὡς δ' οὐδὲν ἔτι φορβῆς ³¹ ἐνῆν ἐν τῷ τείχεϊ, συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἔσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας, καὶ ἔπειτα ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ. μετὰ δὲ ταῦτα, τὸν χρυσὸν ἄπαντα τὸν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα. ποιήσας δὲ ταῦτα, ἐωυτὸν ἐπέβαλε ³² ἐς τὸ πῦρ. ³³ οὕτω μὲν οὖτος δικαίως αἰνέται ἔτι καὶ ἐς τὸδε ὑπὸ Περσέων.

CVIII. Ξέρξης δὲ ἐκ τοῦ Δορίσκου ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· τοὺς δὲ αἰεὶ γινομένους ἐμποδων συστρατεύεσθαι ἠνάγκαΞε. ἐδεδού- λωτο γάρ, ὡς καὶ πρότερόν 34 μοι δεδήλωται, ἡ μέχρι Θεσσαλίης

αΐθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες 'Αρηα πρῶτοι δυσμενέων εὖρον ἀμηχανίην, in Ct. 62. L.

30. Kίμωνος] This was a grandson of the Cimon mentioned in vi. 34, 39. &c. and it was very common for children to be named after their grandfathers, L.

31. οὐδὲν—φορβῆς] Pausanias says that the walls of the city being built of unbaked bricks, Cimon turned the stream of the Strymon so as to wash against the walls and undermine them. But in that case Boges would have had no time to execute his desperate resolution. L.

32. $\hat{\epsilon}\pi\hat{\epsilon}\beta\alpha\lambda\hat{\epsilon}$] First $(\hat{\epsilon}\sigma\hat{\epsilon}\beta\alpha\lambda\hat{\epsilon})$ he threw his wives and children into the flames, and then $(\hat{\epsilon}\pi\hat{\epsilon}\beta\alpha\lambda\hat{\epsilon})$ threw himself besides into the same fire. S.

33. ἐs τὸ πῦρ] This action of Boges is recorded by many (with some variation as to his name), as Pausanias, viii. p. 614. Polyænus, vii. 24. Diodorus, xi. 60. W. Plutarch says that ἀπογνόντα τὰ πράγματα, τῆ πόλει πῦρ ένειναι, καὶ συνδιαφθείραι μετὰ τῶν φίλων και των χρημάτων ξαυτόν, Cim. p. 482. E. Similar instances of desperation are recorded by Diodorus, xvi. 45. xvii. 28. xviii. 22. Pausanias, x. 1. Plutarch, t. ii. p. 244. c. Polyanus, p. 821. The Abydenes through indignation and despair ad Saguntinum rabiem versi, matronas omnes in templo Dianæ, pueros ingenuos, virginesque, infantes etiam cum suis nutricibus, in gymnasium includi

juberent; aurum et argentum in forum deferri; sacerdotes victimasque adduci, et alturia in medio poni: ibi delecti primum, qui, ubi cæsam aciem suorum, pro diruto muro pugnantem, vidissent, extemplo conjuges liberosque interficerent; uurum, argentum, in mare dejicerent; tectis publicis privatisque ignes subjicerent ; et 'se fucinus perpetraturos,' præeuntibus exsecrabile carmen sacerdotibus, jurejurando uducti: tum militaris ætas ' neminem vivum, nisi victorem, acie excessurum,' Livy, xxxi. 17. Ctesias says of Sardanapalus, τελευτήσαι, έαυτον έμπρήσαντα έν τοις βασιλείοις, πυράν νήσαντα εψος τεσσάρων πλέθρων, έφ' ής επέθηκε χρυσας κλίνας έκατον και πεντήκοντα, και ίσας τραπέζας, καὶ ταύτας χρυσας· ἐποίησε δε εν τῆ πυρά και οἴκημα εκατόμπεδον έκ ξύλων, κάνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε, και κατεκλίθη ένταῦθα αὐτός τε μετά καὶ τῆς γυναικός αὐτοῦ, καὶ αί παλλακίδες έν ταις άλλαις κλίναις έπεστέγασε δὲ τὸ οἴκημα δοκυῖς μεγάλαις τε καὶ παχείαις, ἔπειτα ἐν κύκλω περιέθηκε πολλά ξύλα καὶ παχέα, ώστε μή είναι έξοδον ένταιθα έπέθηκε μέν χρυσίου μυριάδας χιλίας, αργυρίου δέ μυρίας μυριάδας ταλάντων, και ιμάτια, καί πορφύρας, καί στολάς παντοδαπάς. έπειτα υφάψαι εκέλευε την πυράν καλ έκαίετο πεντεκαίδεκα ημέραις, in Ath. xii. 38. V. Compare i. 176. and notes 61. and 64. And the end of Zimri, 1 Kings, xvi. 18.

34. πρότερον] v. 13—16. vi. 43—45. L.

πᾶσα, καὶ ἢν ὑπὸ βασιλέα δασμοφύρος, Μεγαβάζου τε καταστρεψαμένου, καὶ ὕστερον Μαρδονίου. παραμείβετο δὲ, πορευόμενος ἐκ Δορίσκου, πρῶτα μὲν τὰ Σαμοθρηϊκια τείχεα, τῶν ἐσχάτη πεπόλισται πρὸς ἐσπέρην πόλις, τῆ οὕνομά ἐστι Μεσαμβρίη, 35 ἔχεται δὲ ταύτης Θασίων πόλις, Στρύμη. 36 διὰ δέ σφεων τοῦ μέσου Λίσσος ποταμὸς διαβρέει ὅς τότε οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ παρέχων ³⁷ τῷ Ξέρξεω στρατῷ, ἀλλ' ἐπέλιπε. ἡ δὲ χώρη αὕτη πάλαι μὲν ἐκαλέετο Γαλαϊκὴ, νῦν δὲ Βριαντική ³⁸ ἔστι μέντοι τῷ δικαιοτάτῳ τῶν λόγων καὶ αῦτη Κικόνων.

· CIX. Διαβὰς δὲ τοῦ Λίσσου ποταμοῦ τὸ ρέεθρον 39 ἀποξηρασμένον, πόλις Ἑλληνίδας τάσδε παραμείβετο, Μαρώνειαν, 40 Δίκαιαν, 41 "Αβδηρα. ταύτας τε δὴ παρεξήῖε, καὶ κατὰ ταύτας δὲ, λίμνας ὀνομαστὰς τάσδε Μαρωνείης μὲν μεταξὸ καὶ Στρύμης κειμένην Ἰσμαρίδα κατὰ δὲ Δίκαιαν, Βιστονίδα, 42 ἐς τὴν ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ, Τραῦός τε καὶ Κόμψατος κατὰ δὲ "Αβδηρα, λίμνην μὲν οὐδεμίαν ἐοῦσαν οὐνομαστὴν παραμείψατο Ξέρξης, πυταμὸν δὲ Νέστον, 43 ρέοντα ἐς θάλασσαν. μετὰ δὲ ταύτας τὰς χώρας, ὶὼν τὰς ἡπειρώτιδας πόλις παρήῖε τῶν ἐν μιῆ λίμνη ἐοῦσα τυγχάνει, ὡσεὶ τριἡκοντα σταδών μάλιστά κη τὴν περίοδον, ἰχθυώδης τε καὶ κάρτα ἀλμυρή. ταύτην τὰ ὑποξύγια μοῦνα ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε. τῆ δὲ πόλι ταύτη οὔνομά ἐστι Πίστυρος. 44 ταύτας μὲν δὴ τὰς πόλις, τὰς παραθαλασσίας τε καὶ Ἑλληνίδας, ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήῖε.

CX. "Εθνεα δὲ Θρηΐκων, δι' ὧν τῆς χώρης όδον ἐποιέετο, τοσάδε Παῖτοι, Κίκονες, Βίστονες, Σαπαῖοι, Δερσαῖοι, Ἡδωνοὶ, Σάτραι. τούτων οἱ μὲν παρὰ θάλασσαν κατοικημένοι ἐν τῆσι νηυσὶ εἴποντο

35. Μεσαμβρίη] a different city from that mentioned, iv. 91. vi. 33. W. though it bears the same modern name also, Miserria. L.

36. Στρύμη] retains its ancient name; L. It appears to have been situated in an island formed by the division of the Lissus near its mouth. S.

37. ἀντέσχε—παρέχων] ἡ "Αζωτος πολιορκευμένη ἀ., ii. 157. Thucydides, ii. 70. V. Zosimus, i. 58. BLO. 38. Βριαντική] probably the Priati-

cus campus, Livy, xxxviii. 41. W. 39. βέεθρον] βείθρον μεν έστιν ό τόπος δι' οδ φέρεται το βεύμα βέρα δέ, αὐτὸ τὸ ὕδωρ, Ammonius, de Dif. Voc. p. 122. L.

40. Μαρώνειαν] Niaronea, on account of the excellent wine it produced, acknowledged Bacchus as its protector. It is now Marogna. A. L.

41. Δίκαιαν] now Mporou. L. 42. Βιστονίδα] now Lake Bouron.

L.

43. Nέστον] on coins ΜΕΣΤΟΣ, W. now Nesto, A. Mesto, D'Anville; or Mauroneri and Cara-Soui "Black Water." L. See WA. on Thucydides, ii. 96.

44. Πίστυρος] perhaps Τόπιρις. L.

οί δὲ αὐτῶν τὴν μεσόγαιαν οἰκέοντες, καταλεχθέντες τε ὑπ' ἐμεῦ, πλὴν Σατρέων, οἱ ἄλλοι πάντες πεζη ἀναγκαζόμενοι εἵποντο.

CXI. Σάτραι δὲ οὐδενός κω ἀνθρώπων ὑπήκοοι ⁴⁵ ἐγένοντο, ὅσον ἡμεῖς ϊδμεν, ἀλλὰ διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι, μοῦνοι Θρηϊκων. οἰκέουσί τε γὰρ οὕρεα ὑψηλὰ, ϊδησί τε παντοίησι καὶ χιόνι συνηρεφέα, καὶ εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι· οὖτοι οἱ τοῦ Διονύσου τὸ μαντήϊόν ⁴⁶ εἰσι ἐκτημένοι. τὸ δὲ μαντήϊον τοῦτο ἔστι μὲν ἐπὶ τῶν οὑρέων τῶν ὑψηλοτάτων· Βησσοι ⁴⁷ δὲ τῶν Σατρέων ⁴⁸ εἰσὶ οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, ⁴⁹ πρόμαντις δὲ ἡ χρέουσα, ⁵⁰ κατά περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον. ⁵¹

CXII. Παραμειψάμενος δὲ ὁ Ξέρξης τὴν εἰρημένην, 52 δεύτερα τούτων παραμείβετο τείχεα τὰ Πιέρων. 53 τῶν καὶ ἐνὶ Φάγρης 54 ἐστὶ οὔνομα, καὶ ἐτέρω Πέργαμος. 55 ταύτη μὲν δὴ παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα

45. οὐδενὸς—ὑπήκοοι] The ancients constructed ὑ, with a genitive rather than a dative; Xenophon, An. v. 5, 1. Cyr. iv. 2, 1. γένοιτ ἀν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος, Æschylus, P. 239. οὐκ ᾿Αργείων ὑ, ἀλλ᾽ ἐλευθέρα πόλις, Euripides, Her. 287. hence we should probably read ἄπαντα τοῦ πλουτεῖν ἐσθ᾽ ὑπήκοα, Aristophanes, Pl. 146. Ε. and MS. V. has τοῦ with τωι written above it. Τhucydides mentions Θρεκῶν οἱ αὐτόνομοι καὶ μαχαιροφόροι, οἱ Διοι καλοῦνται, ii. 96. V.

46. Δ. τὸ μαντήῖον] ὁ Θρηξὶ μάντις Διόνυσος, Euripides, Hec. 1249. W. Macrobius, Sat. i. 18. MUS.

47. $B\eta\sigma\sigma ol$] surnamed $\Lambda\eta\sigma\tau al$ "Banditti." L.

48. B. τῶν Σ. κ. τ. λ.] The order and sense of the words is οἱ τῶν Σ. εἶντες προφῆται ἐν τῷ ἱρῷ εἶσὶ Βησσοί. S.

49. προφητεύοντες τοῦ ίροῦ] Ξ. τίς προφητεύει θεοῦ; 'Ι. ἡμεῖς τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει, οῖ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, Δελφῶν ἀριστεῖς, οδς ἐκλήρωσεν πάλος, Euripides, Ion, 416. Other verbs in εύω, if they admit of resolution into the verb substantive and a word which governs a genitive, are constructed with that case, as ἐκαλλιστεύετο πασῶν γυνακῶν, Hip. 1013. Μ. 943. τῆσδ' ἀριστεύων χθονὸς, Rh. 194. V. Add vi. 61. vii.

180. MO. Anciently and properly, the προφήτης was only the έξηγητης. i. e. the interpreter and communicator of divinations (μαντείων) and oracles (χρησμών); he was also called ύποφήτης, Homer, II. Π. 235. One who spoke under the influence of inspiration and divine rapture was called μάντις. Plato, Tim.t. ix. p.392. Hence the χρησμολόγος says δε εμών επέων έλθη πρώτιστα προφήτης, Aristophanes, Av. 972. The same difference may be remarked in the verbs, as µavτεύεο Μοίσα, προφατεύσω δ' έγω, Pindar, fr. inc. cxxxv. but subsequently the distinction was not always observed. SCHL. Steph. Th. L. Gr. 9959-9961.

50. χρέουσα] προφητεύουσα, Hesychius. W. uttering the oracles.

51. ποικιλώτερον] put adverbially after χρέουσα. LAU.

 την εἰρημένην] understand χώρην. c. 115. S.

53. Πιέρων] The Pierians were originally of Pieria in Macedonia; out of which district they were driven by the Macedonians. L. Thucyd. ii. 99.

54. $\Phi \acute{\alpha} \gamma \rho \eta s$] Fifteen leagues from this, there was another town of the same name, on the Strymonian gulf. L.

55. $\Pi \acute{e} \gamma \alpha \mu os]$ preserves its ancient name. L.

την οδον έποιέετο, έκ δεξιης χερος το Πάγγαιον οδρος απέργων, έον μέγα τε και υψηλόν εν τῷ χρύσεά τε και άργύρεα ενι μεταλλα, τὰ νέμονται Πίερές τε και 'Οδόμαντοι και μάλιστα Σάτραι.

CXIII. 'Υπεροικέοντας δὲ τὸ Πάγγαιον πρὸς βυρέω ἀνέμου Παίονας, Δόβηράς τε καὶ Παιόπλας παρεξιών, ἥῖε πρὸς ἐσπέρην ἐς δ ἀπίκετο ἐπὶ ποταμόν τε Στρυμόνα καὶ πόλιν Ἡϊόνα, τῆς ἔτι Ζωὸς ἐων ἦρχε Βόγης, τοῦ περ ὀλίγω πρότερον δο τούτων λόγον ἐποιεύμην. ἡ δὲ γῆ αὕτη, ἡ περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος, καλέεται Φυλλίς κατατείνουσα, τὰ μὲν πρὸς ἐσπέρην, ἐπὶ ποταμὸν 'Αγγίτην, ἐκδιδόντα ἐς τὸν Στρυμόια τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην, τείνουσα ἐς αὐτὸν τὸν Στρυμόνα, ἐς τὸν δο μάγοι ἐκαλλιρέοντο, σφάζοντες ἵππους λευκούς.

CXIV. Φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποταμὸν, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοισι, ἐν Ἐννέα 'Οδοῖσι ⁵⁸ τῆσι 'Ηδωνῶν ἐπορεύοντο κατὰ τὰς γεφύρας, ⁵⁹ τὸν Στρυμόνα εὐρόντες ἐξευγμένον. 'Εννέα δὲ 'Οδοὺς πυνθανύμενοι τὸν χῶρον τοῦτον καλέεσθαι, τοσούτους ἐν αὐτῷ παῖδάς τε καὶ παρθένους ἀνδρῶν τῶν ἐπίχωρίων ζώοντας κατώρυσσον. Περσικὸν ⁶⁰ δὲ τὸ ζώοντας κατορύσσειν.

CXV. 'Ως δε άπὸ τοῦ Στρυμόνος επορεύετο ὁ στρατὸς, ενθαῦτα πρὸς ἡλίου δυσμέων εστὶ αἰγιαλὸς, εν τῷ υἰκημένην "Αργιλον 61

56. δ. πρότερον] c. 107. L.

57. es τδν] L. G. and ST. connect these words with ἐκαλλιρέοντο, W. and S. with σφάζοντες. ἀποσφάζουσι τους ανθρώπους ές το άγγος, iv. 62. sacrificantibus, cum hic more Romano suovetaurilia daret, ille (Tiridates) equum placando umni udornasset, nuntiavere 'Euphraten sponte adtolli,' Tacitus, An. vi. 37. W. They slew the horses so that their blood might run into the river. S. The Trojans offered bulls and horses alive to the Scamander, ποταμός, Ες πολείς ίερεύετε ταύρους, ζωούς δ' έν δίνησι καθίετε μώνυχας Υππους, Homer, II. Φ. 130. but the Persians, for fear of polluting the water, used to sacrifice the animals in a ditch dug near the river, in the manner described by Strabo, "When the Persians come to a lake, a river, or a fountain, they dig a trench, in which they slay the victim, taking great care that the pure water of the vicinity is not stained with the blood, as that would pollute it. They then place

the flesh of the victim on branches of myrtle or laurel, and burn it with small sticks, singing their theogony, and making libations of oil mixed with milk and honey, which they pour not into the fire, nor into the water, but on the earth. The singing of the theogony lasts some time; and while singing it they hold in their hand small branches of heath," xv. p. 1065. B. L.

58. Έννέα 'Οδοῖσι] vol. i. p. 246. n. 42. ην 'Αμφίπολιν 'Αγνων ωνόμασεν, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα περιβρέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῷ ἀπολαβῶν ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμὸν, περιφαη ἐς βάλασσάν τε καὶ τὴν ἡπειρον ἄκισεν, iv. 102. L.

59. κατὰ τὰς γεφύρας] by way of (i. e. over) the bridges. c. 21. S.

60. Περσικόν] understand εθος. SCH. on B. 82. See iii. 35. η ζώντες αν κατορύττοισθε Περσιστί; Anstides, t. ii. p. 414. W.

61. 'Αργίλου] είσι δε οι 'Αργίλιου 'Ανδρίων αποικοι, Thucydides, iv.

103. L.

πόλιν Έλλάδα παρεξίμε αυτη δε, καὶ ἡ κατύπερθε ταύτης, καλέεται Βισαλτίη. ἐνθεῦτεν δε, κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηΐου ⁶² ἐξ ἀριστερῆς χερὸς ἔχων, ἡμε διὰ Συλέος πεδίου καλεομένου, Στάγειρον ⁶³ πόλιν Ἑλλάδα παραμειβόμενος καὶ ἀπίκετο ἐς "Ακανθον, ἄμα ἀγόμενος τούτων ἔκαστον τῶν ἐθνέων καὶ τῶν περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος οἰκεόντων, ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον ⁶⁴ κατέλεξα τοὺς μὲν παρὰ θάλασσαν ἔχων οἰκημένους ἐν νηυσὶ στρατευομένους, τοὺς δ' ὑπὲρ θαλάσσης πεζῷ ἐπομένους. τὴν δὲ ὁδὸν ταύτην, τῷ βασιλεὺς Ξέρξης τὸν στρατὸν ἡλασε, οὕτε συγχέουσι Θρήϊκες, οὕτ' ἐπισπείρουσι, σέβονταί τε μεγάλως τὸ μέχρι ἐμεῦ.

CXVI. 'Ως δὲ ἄρα ἐς τὴν ' Ακανθον ἀπίκετο, ξεινίην τε ὁ Πέρσης τοῦσι ' Ακανθίοισι προεῖπε, 65 καὶ ἐδωρήσατό σφεας ἐσθῆτι Μηδικῆ, 66 ἐπαίνε ἐτε, ὁρέων αὐτοὺς προθύμους ἐόντας ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὸ ὅρυγμα ἀκούων. 67

CXVII. Έν 'Ακάνθω δε ε΄ όντος Ξέρξεω, συνήνεικε ὑπὸ νούσου ἀποθανεῖν τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος 'Αρταχαίην, 68 δόκιμον ἐόντα ταρὰ Ξέρξη, καὶ γένος 'Αχαιμενίδην, μεγάθει τε μέγιστον ἐόντα Περσέων ἀπὸ γὰρ πέντε πηχέων βασιληΐων 69 ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους φωνέοντά τε μέγιστον ἀνθρώπων ωστε Ξέρξεα, συμφορὴν ποιησάμενον μεγάλην, ἐξενεῖκαί 70 τε αὐτὸν κάλλιστα 71 καὶ

62. επί Ποσιδητου] near the temple of Neptune. M. G. G. 584. u.

63. Στάγειρον] now Stagros on the gulf of Contessa. It was the birth-place of Aristotle, A. L. and was also called τὰ Στάγειρα, D. Chrysostom, Or. xlvii. p. 525. A. Stephanus of Byz. W.

64. πρότερον] c. 108. 110. &c. L.

65. ξεινίην—προείπε] sent word before-hand that a hospitable entertainment should be provided: compare c. 118—120. ξ. τινὶ συντίθεσθαι, viii. 120. means to enter into engagements of hospitality with any one. S. ταίς πόλεσι, διαπέμψας ἀγγέλους πρ., ὅπου δέοι παρείναι, Χεπορhon, H. iii. 4, 3.

66. ἐσθῆτι Μηδικῆ] This dress was the invention of Semiramis, the wife of Ninus. It was so very graceful that, after their conquest of Asia, the Medes adopted it, and the Persians followed their example. L.

67. τὸ ὕρυγμα ἀκούων] i. e. περὶ τοῦ ἐρύγματος à. LAU. Something ap-

pears wanting to the sense, as εὐτρεπès εἶναι. S. or might not the meaning of the sentence, when completed, be sreing their zeal for the war, and being told of their exertions in excavating the trench: ὁρέων αὐτοὺς ἐ. πρ. ἐς τ. π. καὶ ἀκούων αὐτοὺς γενέσθαι πρ. ἐς τὸ ὅ.? ἔρυσσον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν *Αθων κατοικημένοι, c. 22.

68. 'Αρταχαίην] c. 22. L.

60. πέντε πηχέων β.) ὧν ἐπιστάτης ην σφοδρὸς Βουβάρης δ Σατράπης, καὶ 'Αρταχαίος σὸν αὐτῷ πεντάπηχυς μεγέθει, Tzetzes, Ch. i. 918. Four cubits were considered a fair height for a man; γενναίους καὶ τετραπήχεις, Aristophanes, R. 1012. V. If this were the measure in use at Babylon, it would make seven feet eight inches according to D'Anville. L.

70. ἐξενείκαι] is a term proper to funerals, as efferre in Latia. L. codaver efferri juheret, Livy, ii. 8. Valerius de publico est elalus, 16. extulit eum plebs, 33. ut funere ampliore efferre-

θάψαι ἐτυμβοχόεε ⁷² δὲ πᾶσα ἡ στρατιή, τούτω δὲ τῷ ᾿Αρταχαίη θύουσι ᾿Ακάνθιοι ἐκ θεοπροπίου ὡς ἥρωϊ, ἐπονομάζοντες τὸ οὕνομα. βασιλεὺς μὲν δὴ Ξέρξης, ἀπολομένου ᾿Αρταχαίεω, ἐποιέετο συμφορήν.

CXVIII. Οι 73 δε υποδεκόμενοι Έλλήνων την στρατιην, καὶ δειπνίζοντες Εέρξεα, ἐς πᾶν κακοῦ 74 ἀπικέατο, οῦτω ὥστε ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἴκων ἐγίνοντο· ὅκου γε 75 Θασίοισι ὑπὲρ 76 τῶν ἐν τῆ ἡπείρῳ πολίων τῶν σφετέρων δεξαμένοισι την Ξέρξεω στρατιην καὶ δειπνίσασι 'Αντίπατρος ὁ 'Οργέος ἀραιρημένος, ⁷⁷ τῶν ἀστῶν ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα. ⁷⁸

tur, iii. 18. Chrysis moritur: egomet iu junus prodeo: effertur; imus: funus procedit; sequimur; ad sepulcrum venimus: in ignem imposita est; fletur, Terence, An. 1. 1, 78—102.

71. κάλλιστα] funus, quanto tum potuit adparatu, fecit, Livy, ii. 7.

72. ετυμβοχόεε] περιεχόει, έθαπτε, Hesychius; Photius; τύμβου χωστοῦ ήξίου, Lex. Ms. Albert. έ. χωστώ τάφφ, Etymol. Μ. hence τυμβοχόα χειρώματα, Æschylus, Th. 1024. έρμα τυμβόχωστον τάφου, Sophocles, An. 860. BL. " Homer gives a corresponding description of the sepulchral barrow raised by the Grecian army under Agamemnon, in honor of the heroes who fell before Troy; ἀμφ' αὐτοῖσι μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον χεύαμεν 'Αργείων ίερδς στρατός αίχμητάων, άκτη έπι προύχούση. ως κεν τηλεφανής έκ ποντόφιν ανδράσιν είη, Od. Ω. 80. The custom of forming these sepulchral barrows, long lost over the greater part of Europe, is yet preserved in Spain: " By the road-side are seen wooden crosses, to mark the spot where some unhappy traveller lost his life. The passengers think it a work of piety to cast a stone upon the monumental heap. Whatever may have been the origin of this practice, it is general over Spain," Townsend, Journ. thr. Sp. t. i. p. 200." MI. viii. 1. "A cairne is a heap of stones thrown upon the grave of one eminent for dignity of birth, or splendour of achievements," Johnson, Journ. to the Hebr. p. 49. Ælian places τον 'Αρταχαίου καλούμενον τάφον on the Acanthian isthmus, ένθα τοι ή τοῦ Πέρσου φαίνεται διατομή, ῆ διέταμε τὸν Ἄθω, Η. Α. xiii. 20. W.

73. oi κ. τ. λ.] This passage is quoted by Athenæus, iv. 27. V.

74. ές παν κακού] αφικνείτο ές π. κινδύνου, Pausanias, vii. p. 552. p. 16. The genitive is often omitted, as eis π. ἀφίκετο βασιλεύς, Xenophon, H. vi. 1, 4. οὐ μετρίας τινάς καὶ φαύλας λαβών πληγάς, άλλ' είς π. έλθών διά την ύβριν καὶ τὴν ἀσέλγειαν τὴν τούτων, Demosthenes, Con. 5. Aristides, Cim. t. iii. p. 257. i. e. περί παντός κινδυνεύσας, Scholiast. είς πάντ' ἀφίγμαι οςcurs in a different sense, Euripides, Hip. 284. V. δ βασιλεύς είς τὸ έσχατον ήλθε κινδύνου, Diodorus, xvii. 97. ές τὸ ἔ. κακοῦ, i. 22. viii. 52. ἐν παντὶ ήδη ὄντων, Philostratus, Her. p. 214. Aristides, i. p. 278. Xen. H. v. 4, 29. SCH. on B. 133. M. G. G. 442, 3.

75. ὅκου γε] since, sceing that. H. xiii.

76. ὑπὲρ] for, in behalf of. M. G.
 G. 582.

77. ἀραιρημένος having heen chosen for this purpose. λέξουσιν, ὡς, ὅσα τις αίρετος ὡν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτ ἀρχὴ, ἀλλ ἐπιμέλεια τις καὶ διακονία ἀρχὰς δὲ ψήσουσιν ἐκείνας εἶναι, ἀς οἱ θεπμοθέται ἀποκληροῦσιν, κἀκείνας, ἀς δἱ δῆμος εἴωθε χειροτονείν ἐν ἀρχαιρεσίαις, τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψήφισμα, Æschines, in Ct. 7. V.

78. ἀπέδεξε — τετελεσμένα] έδαπάνησε, Athenæus, iv. 27. τον λόγον

CXIX. 'Ως δὲ παραπλησίως καὶ ἐν τῆσι ἄλλησι πύλισι οἱ ἐπεστεωτες άπεδείκνυσαν τὸν λόγον, τὸ γὰρ δεῖπνον τοιόνδε τι έγίνετο, οία έκ πολλού χρόνου προειρημένον, και περί πυλλού ποιεύμενον τοῦτο μέν, ως ἐπύθοντο τάχιστα των κηρύκων των πέριαγγελλόντων, δασάμενοι σίτον έν τησι πόλισι οι άστοι, άλευρά τε και άλφιτα 79 έποίευν 80 πάντες έπὶ μηνας συχνούς τοῦτο δέ, κτήνεα σιτεύεσκον, έξευρίσκοντες τιμής 81 τα κάλλιστα, ετρεφύν τε υρνιθας χερσαίους καὶ λιμναίους, εν τε οἰκήμασι 82 καὶ λάκκοισι, ες ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ τοῦτο δὲ, χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ποτήριά τε καὶ κρητήρας ἐποιεύντο, και τα άλλα όσα έπι τράπεζαν τιθέμται πάντα. ταῦτα μέν δή αυτώ τε βιισιλέϊ και τυισι υμοσίτοισι μετ' έκείνου έπεποίητο τη δὲ ἄλλη στρατιή, τὰ ἐς φορβην μοῦνα τασσόμενα. ὅκως δὲ ἀπίκοιτο ή στρατιή, σκηνή μεν έσκε πεπηγυία ετοίμη, 83 ές την αύτος σταθμον ποιεέσκετο Ξέρξης, ή δὲ ἄλλη στρατιή ἔσκε ὑπαίθριος. ὡς δὲ δείπνου γίνοιτο ώρη, οι μεν δεκύμενοι έχεσκον πόνον 84 οι δε, όκως πλησθέντες 85 νύκτα αὐτοῦ ἀγάγοιεν, τῆ ὑστεραίη 86 τήν τε σκηνήν άνασπάσαντες, καὶ τὰ ἔπιπλα πάντα λαβόντες, οὕτω ἀπελαύνεσκον, λείποντες οὐδὲν, ἀλλὰ φερόμενοι.

CXX. Ενθα δη Μεγακρέοντος, ανδρός 'Αβδηρίτεω, έπος εξι είρημένον έγένετο, δε συνεβούλευσε 'Αβδηρίτησι " πανδημεί, αἰστοὺς καὶ γυναϊκας, έλθόντας ές τὰ σφέτερα ίρὰ, εξεσθαι ἰκέτας τῶν θεῶν, παραιτεομένους καὶ τὸ λοιπόν σφι ἀπαμύνειν τῶν ἐπιόντων κακῶν τὰ ἡμίσεα' τῶν τε παροιχομένων ἔχειν σφι μεγάλην χάριν,

απέδωκε των δαπανημάτων, απελογίσατο, he laid before the citizens an account of the expenses, he proved to have been expended; τελεῖν γὰρ, τὸ δαπανῶν καὶ πολυτελεῖς, οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς, οἱ δλίγα, Ath. ii. 12. V. ἔφη έξακόσια καὶ χίλια τάλαντα ἀργιμίου τεπελέσθαι κόσα εἰκὸς ἄλλα δεδαπανῆσθαί ἐστι; ii. 125. ST.

79. ἄλευρα—ἄλφιτα] wheat-flour—barley-meal. L.

S0. εποίευν] They used hand-mills, consisting of a truncated cone of hard stone, with a sort of moveable cap of the same material; the grain was placed between the two stones, and the upper one was driven round by means of two levers. One of these mills, of very great antiquity, is still to

be seen at Santa Maura (the ancient Leucadia); others of the same kind have been found in the excavations carried on in the vicinity of Vesuvius. LAU.

81. τιμης] understand ἀντὶ μεγάλης, at a high price: ἀνήσατο τ. ἀργυρίου, Acts, vii. 16. S. or τ. τὰ κ., the best to be had for money.

82. οἰκήμασι] cages, aviaries. V. 83. ετοίμη] ἀνώγευν μέγα ἐστρωμένον ετοιμον, St. Mark, xiv. 15.

84. ἔχεσκον πόνον] vi. 108. ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντο, Homer, Il. A. 467.

85. πλησθέντες] ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, Homer, Il. A. 469.

86. τῆ ὑστεραίη] θατέρα, Sophocles, Œ. R. 782. στι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δὶς ἐκάστης ἡμέρης ⁸⁷ ἐνόμισε σῖτον αἰρέεσθαι' παρέχειν γὰρ ἃν ᾿Αβδηρίτησι, εἰ καὶ ἄριστον προείρητο ὑμοῖα τῷ δείπτῳ παρασκευάζειν, ἡ μὴ ὑπομένειν Ξέρξεα ἐπιόντα, ἡ, καταμείναντας, κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι." ⁸⁸ Οἱ μὲν δὴ, πιεζύμενοι, ὀμοίως ⁸⁹ τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέλεον.⁹⁰

CXXI. Ξέρξης δὲ ἐκ τῆς 'Ακάνθου, ἐντειλάμενος τοῖσι στρατηγοῖσι τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμη, 91 ἀπῆκε ἀπ' ἐωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας Θέρμη δὲ τῆ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ 92 οἰκημένη, ἀπ' ἦς καὶ ὁ κόλπος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει ταύτη γὰρ ἐπυνθάνετο συντομώτατον εἶναι μέχρι μὲν γὰρ 'Ακάνθου ὧδε τεταγμένος ὰ στρατὸς ἐκ Δορίσκου τὴν ὁδὸν ἐποιέετο τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατὸν, 93 μίαν αὐτέων ἔταξε παρὰ θάλασσαν ἰέναι ὁμοῦ τῷ ναντικῷ ταύτης μὲν δὴ ἐστρατήγεον Μαρδόνιός τε καὶ Μασίστης. ἑτέρη δὲ τεταγμένη ἤῖε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσόγαιαν, τῆς ἐστρατήγεον Τριτανταίχμης τε καὶ Γέργις. ἡ δὲ τρίτη τῶν μοιρέων, μετ' ἦς ἐπορεύετο αὐτὸς ὁ Ξέρξης, ἤῖε μὲν τὸ μέσον αὐτέων, στρατηγοὺς δὲ παρείχετο Σμερδομένεά τε καὶ Μεγάβυζον.

CXXII. Ό μέν νυν ναυτικὸς στρατὸς, ὡς ἀπείθη 94 ὑπὸ Ξέρξεω καὶ διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ "Αθῳ γενομένην, διέχουσαν 95

87. δìs έ. ἡμέρης] bis die, Virgil, E. iii. 34.

88. διατριβηναι] ἀπολέσθαι, Hesychius: a very rare signification. ἐκτρίβειν occurs in the sense of ἀπολλύειν, διαφθείρειν, vi. 37. S6. Sophocles, Œ. R. 428. Synesius, Prov. i. p. 108. D. W. S. ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν, Aristophanes, Pl. 351.

89. όμοίως] in the sense of δμως, VIG. vii. 9, 10. οὐδὲν κωλύει, εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, όμοίως δὲ μέθυσον καὶ ἀκρατῆ εἶναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρας ἄφρονα, Cebes, xxiii. p. 221. H. i. SEA. Polybius, i. 59. Philip, Ep. in Demosth. de Cor. 12. 32. St. i. 17. S. all the same.

90. ἐπετέλεον] The gratitude of Xerxes to the inhabitants of Abdera is noticed, viii. 120. S.

91. Θέρμη] This town was afterwards named Thessalonica, to the church of which St. Paul wrote two

epistles. Its modern name is Saloniki. L. A.

92. Θερμαίφ κόλπφ] called by Pliny Sinus Macedonicus, now Golfo di Saloniki. L. A.

93.τρεῖς μοίρας—δ.—τὸν π. στρατὸν] Verbs of dividing are constructed with a double accusative, with one of which εἰς is to be supplied. Μ. G. G. 413. οhs. 4. ii. 147. Ψ. iv. 148. S. τὸ σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους, Αlexis in Ath. vii. 124. κατατμηθείην λέπαδυα, Aristophanes, Εq. τόδ. CAS. ὅλον ἐν τοῦτο μοίρας, ὅσας προσῆκε, διένειμε, Plato, Tim. p. 35. Β. τὴν νῆσον πῶσαν δέκα μέρη κατανείμας, Crit. p. 113. Ε. V. F. Z. on Vig. ix. 2, 8. SCH. on B. 412.

94. ἀπείθη] vol. i. p. 69. n. 33.

95. διώρυχα—διέχουσαν] iv. 42. V. As έχειν i. 180. ii. 17. &c. signifies to stretch or tend towards some point, so διέχειν denotes to stretch across so as to reach the point aimed at. S.

δε ές κόλπον, έν τῷ "Ασσα τε πόλις καὶ Πίλωρος καὶ Σίγγος 96 καὶ Σάρτη οικηνται ένθευτεν, ως και έκ τοντέων των πολίων στρατιήν παρέλαβε, επλεε άπιέμενος 97 ές τον Θερμαΐον κόλπον. κάμπτων 98 δέ "Αμπελον,99 την Τορωναίην 100 ακρην, παραμείβετο Έλληνίδας τάσδε πόλις, έκ των νέας τε καὶ στρατιήν παρελάμβανε, Τορώνην, Γαληθόν, Σερμύλην, Μηκύβερναν, "Ολυνθον. ή μέν νυν χώρη αύτη Σιθωνίη καλέεται.

CXXIII. 'Ο δε ναυτικός στρατός ό Ξέρξεω, συντάμνων άπ' 'Αμπέλου άκρης έπὶ Καναστραΐον άκρην, τὸ ε δὴ πάσης τῆς Παλλήνης ανέχει μάλιστα, ένθευτεν νέας τε καὶ στρατιήν παρελάμβανε έκ Ποτιδαίης 3 και Αφύτιος και Νέης Πόλιος και Αίγης και Θεράμβω και Σκιώνης * και Μένδης και Σάνης. 5 αθται γάρ είσι αι την νύν Παλλήνην, πρότερον δε Φλέγρην 6 καλεομένην, νεμόμεναι. παραπλέων δὲ καὶ ταύτην τὴν χώρην, ἔπλεε ἐς τὸ προειρημένον, παραλαμβάνων στρατιήν καὶ έκ των προσεχέων πολίων τη Παλλήνη, ομουρεουσέων δε τῷ Θερμαίω κόλπω τησι οὐνόματά έστι τάδε,7 Λίπυξος, Κώμβρεια, Λίσαι, Γίγωνος, Κάμψα, Σμίλα, Αίνεια.8 ή δὲ τουτέων χώρη Κροσσαίη 9 ἔτι καὶ ἐς τόδε καλέεται. ἀπὸ δὲ Αί-

96. ∑lyyos] is now Porto Figuero: L. it gave the name to the Sinus Singiticus. A.

97. ἀπιέμενος] going away. M. G. G. 213. from and and leval, not and and léval, S. though BLO. explains it

as coming from adiévai.

98. κάμπτων] c. 193. doubling. μή μ', δ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κ., χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην, Æschrion in Ath. viii. 13. περί ά. κ. νεώσοικον σκοπείς; Aristophanes, Ach. 96. BL.

99. "Αμπελον] now Capo Xacro. L. 100. Topwvainv The gulf of Torone is now the gulf of St. Mamas. L.

1. 'Ολνυθον] now Hagios (i. e. St.) Mamas. L.

2. Καναστραίον ἄκρην, τδ] K. is originally an adjective from Κάναστρον and agreeing with ακρωτήριον understood; which may account for the relative following in the neuter gender. The cape is now called Cabo di Canistro, Mperliki, or Pailluri. L. Thucydides, iv. 110. W.

3. Ποτιδαίης] This town was after-Herod.

wards called Cassandria, a name which it still retains. A.

4. Σκιώνης] now called New Cas-

sandra. L.

5. Σάνης This is not the same town as that mentioned in c. 22.

6. Φλέγρην] celebrated by the poets as the scene of the battle between the gods and the giants. A.

7. τάδε The order, in which they ought to be placed, is not attended to in the maps; L. one map of the Ægean sea gives them as follows, Pipaxus, Combrea, Lisoe, Lampsa, Smila, Eneia, Gigonus.

S. Aireia] statum sacrificium conditori Eneæ cum magna ceremonia quotannis faciunt, Livy, xl. 4. A.

9. Κροσσαίη] Κρουσίς, μοίρα της Muydovías, Stephanus from Strabo, vii. Thucydides, ii. 79. Dionysius, A. R. i. p. 39. W. Is the name Κροσσαίη connected with kpoords "a fringe or border," as applied to a strip of inhabited country along the coast between the mountains and the sea? AR.

νείης, ές την έτελεύτων καταλέγων τας πόλις, άπο ταύτης ήδη ές αὐτόν τε τὸν Θερμαῖον κύλπον ἐγίνετο τῷ ναυτικῷ στρατῷ ὁ πλόος, καὶ γῆν τὴν Μυγδονίην. πλέων δὲ ἀπίκετο ες τε τὴν προειρημένην Θέρμην καὶ Σινδόν τε πόλιν καὶ Χαλέστρην, ἐπὶ τὸν 'Αξιὸν 10 ποταμόν· δε οὐρίζει χώρην την Μυγδονίην τε καὶ Βοττιαιίδα· 11 τῆς ἔχουσι τὸ παρὰ θάλασσαν στεινὸν χωρίον πόλις "Ιχναι τε καὶ $\Pi \dot{\epsilon} \lambda \lambda a$. 12

CXXIV. 'Ο μεν δή ναυτικός στρατός, αὐτοῦ, περί 'Αξιόν ποταμον και πόλιν Θέρμην και τας μεταξύ πόλις τουτέων, περιμένων βασιλέα, έστρατοπεδεύετο. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς έπορεύετο έκ τῆς 'Ακάνθου, τὴν μεσόγαιαν τάμνων 13 τῆς όδου, 14 βουλόμενος ές την Θέρμην ἀπικέσθαι. ἐπορεύετο δὲ διὰ τῆς Παιονικῆς καὶ Κρηστωνικής 15 έπὶ ποταμὸν Ἐχείδωρον, δε, έκ Κρηστωναίων άρξάμενος, ρέει δια Μυγδονίης χώρης καὶ έξίει παρα τὸ έλος τὸ έπ' 'Αξιώ ποταμώ.

CXXV. Πορευομένω δε ταύτη, λέοντές οι έπεθήκαντο τησι σιτοφόροισι καμήλοισι. καταφοιτέοντες γάρ οἱ λέοντες τὰς νύκτας, καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ήθεα, ἄλλου μεν οὐδενος απτοντο οὕτε ὑπο-Ζυγίου ούτε ἀνθρώπου, οἱ δὲ τὰς καμήλους ἐκεράϊζον μούνας. θωμάζω δέ τὸ αἴτιον, 16 ὅ τι κοτὲ ἦν, τῶν ἄλλων τὸ ἀναγκάζον ἀπεγομένους

10. 'Aξιδν] now the Vardari. A. L. This name is an oxytone, Homer, Il. B. 849. Euripides, B. 561. BA. according to the principle laid down, vol. i.

p. 278. n. 90.

11. Βοττιαιίδα] c. 127. The inhabitants were descended from the children who, previously to the time of Theseus, used to be sent as a tribute from Athens to Crete. L. Boica, (Thucydides, i. 65. Diodorns, xii. 47. W.) denotes the new country of the Bottiæans, to the east of Potidæa and the gulf of Therma, where they settled after they were driven out of their old country by the Macedonians, Th. ii. 99. But Bottima denotes their old country, situated much more to the westward, between the rivers Axius and Lydias. AR.

12. Πέλλα] when Edessa was annihilated, became the capital of Macedo. nia. Alexander was born there, and heuce was styled Pellæus jurenis, Juvenal, x. 168. Its ruins bear the name of Palatia. L. A.

13. τάμνων] iv. 136. Thucydides,ii. 100. WA. The phrase originated apparently in the circumstance of armies on the march being preceded by pioneers to clear a road, and to cut their way through forests, &c.

14. την μ. - της δ. The substantive is often put in the genitive after the adjective which qualifies it; and the adjective itself has the gender of the substantive. M. G. G. 442, 2.

15. Κρηστωνικής] lonic for Γρηστωνικής or Γρηστωνίας, Thucydides, ii. 99. WA.

16. θωμάζω - τὸ αἴτιον It was through instinct, φύσει τινί ἀποδόητω. όλίγα δε Ήρόδοτος ήδει έξετάζων τροφην τήνδε και τήνδε κατά την ήδονην λεόντων Θρακίων, Ælian, II. A. xvii. 36. W. The Arabs, and all those who inhabit countries where there are both lions and camels, know how partial the lion is to the flesh of the camel; Bellanger. L.

τοὺς λέοντας τῆσι καμήλοισι ἐπιτίθεσθαι, τὸ μήτε πρότερον ὁπώπεσαν θηρίον, μήτ' ἐπεπειρέατο ¹⁷ αὐτοῦ.

CXXVI. Εἰσὶ δὲ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία λέοντες πολλοί. οὖρος 18 δὲ τοῖσι λέονσί ἐστι ὅ τε δι ᾿Αβδήρων ρέων ποταμὸς Νέστος καὶ ὁ δι ᾿Ακαρνανίης ρέων ᾿Αχελῷσς. 19 οὕτε γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τοῦ Νέστου οὐδαμόθι πάσης τῆς ἔμπροσθεν Εὐρώπης 20 ὕδοι τις ἃν λέοντα, οὕτε πρὸς ἐσπέρης τοῦ ᾿Αχελῷσυ ἐν τῆ ὑπολοίπῳ ἠπείρῳ, ἀλλ᾽ ἐν τῆ μεταξὸ τούτων τῶν ποταμῶν γίνονται.

CXXVII. 'Ως δὲ ἐς τὴν Θέρμην ἀπίκετο ὁ Ξέρξης, ἵδρυσε αὐτοῦ τὴν στρατιήν. ἐπέσχε δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ στρατοπεδευόμενος τὴν παρὰ θάλασσαν χώρην τοσήνδε ἀρξάμενος ἀπὸ Θέρμης πόλιος καὶ τῆς Μυγδονίης, μέχρι Λυδίεω 21 τε ποταμοῦ καὶ 'Αλιάκμονος, 22 οἱ οἰρίΞουσι γῆν τὴν Βοττιαιΐδα τε καὶ Μακεδονίδα, ἐς τωὐτὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγοντες. ἐστρατοπεδεύοντο μὲν δὴ ἐν τούτοισι τοῖσι χωρίοισι οἱ βάρβαροι τῶν δὲ καταλεχθέντων τούτων ποταμῶν, ἐκ Κρηστωναίης ῥέων 'Εχείδωρος μοῦνος οὐκ ἀντέχρησε 23 τῆ στρατιῆ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλιπε.

CXXVIII. Ξέρξης δὲ ὁρέων ἐκ τῆς Θέρμης οὔρεα τὰ Θεσσαλικὰ, τόν τε "Ολυμπον ²⁴ καὶ τὴν "Οσσαν, ²⁵ μεγάθει τε ὑπερμήκεα ἐόντα, διὰ μέσου τε αὐτῶν αὐλῶνα στεινὸν ²⁶ πυνθανόμενος εἶναι, δι' οῦ

17. ἐπεπειρέατο] for ἐπεπείραντο, from πειράομαι, πεπείραμαι. Μ. G. G. 197. 5.

18. οὖρος] Aristotle observes that the lion is scarce, and not to be found every where. Taking Europe throughout, it is only to be met with ἐν τῷ μεταξῦ τόπῳ τοῦ Λέσου, Η. Α. viii. 28. D. Chrysostom asserts that there were none in Europe in his time, Or. xxi. p. 269. c. μηκέτι βόσκει λεόντας 'Ακαρνανία. Agathion in Philostr. Vit. Her. 7. W.

19. 'Αχελφος] anciently called Thoas, now Aspro Potamo "White Ri-

20. της ξμπροσθεν Ευρώπης] of anterior Furope, i. e. nearer to Asia. S.

21. Λυδίεω] τόν τ' ωκυρόαν διαβάς 'Αξιδν, Λυδίαν τε τόν τᾶς εὐδαιμονίας Βροτοῖς όλβοδόταν, πατέρα τε, τόν ξεκλυον εδίππον χώραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν, Euripides, B. 561. MUS, now the Mauroneri "Black Water," or Castoro. L.

22. 'Αλιάκμονος] now the Jenicora, A. or Platamona. Bellanger supposes the Lydias to run in a south-westerly direction, branching out of the Axius, passing through the marsh of Pella, and falling into the Haliacmon a little above its mouth. L. thinks 'Αλιάκμονος is an error of the copyists for 'Αστραιοῦ; both Ptolemy and Strabo making the Haliacmon fall into the Thermaic gulf.

23. ἀντέχρησε] c. 187. ἀπέχρησε, and ἀντέσχε, 186. V.

24. 'Ολυμπον] now Lacka. L. A. 25. 'Οσσαν] now Kissabo. L.

26. αὐλῶνα στεινὸν] Sonnini describes the view from the highest accessible part of Olympus as being very extensive and grand. The mountain seemed to touch Pelion and Ossa, and the vale of Tempe appeared only a nurrow gorge, while the Peneus was scarcely perceptible. A.

ρέει ὁ Πηνειὸς, ἀκούων τε εἶναι ταύτη ὁδὸν ἐς Θεσσαλίην φέρουσαν, ἐπεθύμησε πλώσας θεήσασθαι τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πηνειοῦ· ὅτι τὴν ἄνω ὁδὸν ἔμελλε ἐλᾶν διὰ Μακεδύνων, τῶν κατύπερθε οἰκημένων, ἐς Πεβραιβοὺς ²⁷ παρὰ Γύννον ²⁸ πόλιν· ταύτη γὰρ ἀσφαλέστατον ἐπυνθάνετο εἶναι. ὡς δὲ ἐπεθύμησε, καὶ ἐποίεε ταῦτα· ἐσβὰς ἐς Σιδωνίην νέα, ἐς τήν περ ἐσέβαινε αἰεὶ, ὅκως τι ἐθέλοι τοιοῦτο ποιῆσαι, ἀνέδεξε σημήϊον καὶ τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι, καταλιπὼν αὐτοῦ τὸν πεζὸν στρατόν. ἐπεὶ δὲ ἀπίκετο, καὶ ἐθεήσατο Ξέρξης τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πηνειοῦ, ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέσχετο. καλέσας δὲ τοὺς κατηγεμόνας τῆς ὁδοῦ, εἴρετο, ²⁹ εὶ τὸν ποταμόν ἐστι ³⁰ παρατρέψαντα ἔτέρη ἐς θάλασσαν ἐξαγαγεῖν.

CXXIX. Την δε Θεσσαλίην λύγος 31 εστι το παλαιον είναι λίμνην, ώστε γε συγκεκληϊσμένην πάντοθεν υπερμήκεσι ούρεσι. τὰ μεν γὰρ αυτής προς την ηω έχοντα τό τε Πήλιον 32 ούρος καὶ η "Όσσα ἀποκλήει, συμμίσγοντα τὰς υπωρείας ἀλληλοισι τὰ δε προς βορέω ἀνέμου, "Ολυμπος τὰ δε προς έσπέρην, Πίνδος 33 τὰ δε πρὸς

27. Περβαιβούς] μενεπτόλεμοι Περαιβοί, Ηοπετ, ΙΙ. Β. 749. ἰστέον ὅτι οἱ μὲν καθ "Ομηρον καὶ οἱ νεώτεροι ἐν ἑνὶ ρ΄ γράφουσι τοὺς Πεβραιβούς ἔτεροι δέ τινες παλαιοὶ ἐδίπλαζον τὰ ἀμετάβολον. καὶ λέγει ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, (i. e. Stephanus Byz. Vig. i. 19, 1.) ὅτι Αἰολεῖς ὅντες οἱ Πεβραιβοὶς ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, "Πεβραιβοὺς" ἐαυτοὺς καλοῦντες, καὶ πόλιν "Γόννον" παρ' αὐτοῖς οὖσαν, καὶ "γόννατα," καὶ ἄλλα τινὰ, Ευσιαιὶιίως, p. 335. W. G.

28. Tovvov] oppidum Gonni xx millia ab Larissa abest, in ipsis faucibus saltus, quæ Tempe adpellantur, situm, Livy, xxxvi.10. Gonnus, xlii.

54. A. L.

29. εἴρετο] His motive for the ques-

tion is shown, c. 130. S.

30. έστι] The construction at full length is εἰ οἶόν τέ ἐστι, παρατρέψαντα (νοὶ. i. p. 8. n. 94. p. 175. n. 1.) τὸν παταμὸν, ἐξαγαγεῖν τὸ ῥεῦμα ἑτέρη ὁδῷ ἐς θάλασσαν; so ἔστι, οδρος ὑπερβάντα εἶναι ἐν Μακεδονίη, ν. 17. LAU.

31. λόγος] τὸ παλαιὸν καὶ ἐλιμνάξετο, ὡς λόγος, τὸ πεδίον ὑπὸ δὲ σεισμῶν ἡήγματος γενομένου, καὶ τὴν Ὅσσαν ἀποσχίζοντος ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, διεξέπεσε ταὐτη πρὸς θάλασσαν ὁ Πηνειὸς, Strabo, ix. p. 658. λ. Philostratus speaks of σεισμοὶ, as ἀναπτύξαντες Θεσσαλίαν, Ic. p. 835. and gives a picture of Neptune δήξοντας τη τριαίνη τὰ ὄρη, p. 831. cum Thessaliam scopulis inclusa teneret Peneo stognante palus, et mersa negarent arva coli, trifida Neptunus cuspide montes impulit adversor; tum, forti saucius ictu, dissiluit gelido rertex Ossaus Olympo: carceribus laxantur aquæ, fractoque meatu redduntur fluviusque mari tellusque colonis, Claudian, de R. P. ii. 179. According to others discessit Olympo Herculea gravis Ossa manu; and Diodorus, iv. 18. Theopompus, Ph. ix. V. Our author's descriptions of the country of Thessaly, the Strait of Thermopylæ, and other places, prove how well he had considered the scenes of particular actions. That of Thessaly is one of the most pointed, clear, and concise imaginable. R.

32. Πήλιον] now Petra or Samation. L. The giants ter sunt conati imponere Pelio Ossam scilicet, atque Ossæ frondosum involvere Olympum, Virgil, G. i. 281. "Οσσαν ἐπ' Οὐλύμπωμ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' "Οσση Π. εἰνοσίφυλλον, "ν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη, Homer, Od. Λ. 314. HE.

33. Ilivoos] sacred to Apollo and the Muses. L. A.

μεσαμβρίην τε καὶ άνεμον νότον, ή "Οθρυς" τὸ μέσον δὲ τούτων των λεχθέντων ουρέων ή Θεσσαλίη 34 έστι, έουσα κοίλη. ώστε ών ποταμων ές αυτήν και άλλων συχνων έσβαλλύντων, πέντε δε των δοκίμων μάλιστα τωνδε, Πηνειού και 'Απιδανού 35 και 'Ονοχώνου και Ένιπέος και Παμίσου οι μέν νυν ές το πεδίον τουτο συλλεγόμενοι έκ των οὐρέων των περικληϊόντων την Θεσσαλίην οὐνομαζόμενοι, δί ένος αὐλωνος, καὶ τούτου στεινού, έκροον έχουσι ές θάλασσαν, προσυμμίσγοντες τὸ ΰδωρ πάντες ές τωὐτό. ἐπεὰν δὲ συμμιχθέωσι τάγιστα, ένθευτεν ήδη ο Πηνειός, τω ουνόματι κατακρατέων,36 άνωνύμους τους άλλους είναι ποιέει. 37 το δε παλαιών, λέγεται, ούκ έόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ διεκρύου τούτου, τοὺς ποταμοὺς τούτους, καὶ πρὸς τοῖσι ποταμοῖσι τούτοισι τὴν Βοιβηΐδα λίμνην, οὖτε οὖνομάζεσθαι, κατά περ νῦν, ρέειν τε οὐδεν εσσον ή νῦν ρέοντας δε, ποιέειν την Θεσσαλίην πάσαν πέλαγος. Αυτοί μέν νυν Θεσσαλοί φασι Πυσειδέωνα ποιήσαι τον αὐλῶνα, δι' οῦ ρέει ο Πηνειος,38 οίκότα λέγοντες. όστις γαρ νομίζει Ποσειδέωι α την γην σείειν, καί τα διεστεώτα ύπο σεισμού του θεού τούτου έργα είναι, και αν, έκεινο ίδων, φαίη Ποσειδέωνα 39 ποιήσαι. έστι γαρ σεισμού έργον, ώς έμοι έφαίνετο είναι, ή διάστασις των ουρέων.

34. Θεσσαλίη] ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίβρομος οὐρεσι γαῖα, πάμπαν ἔὐρὐηνός τε καὶ εὔβοτος, Apollonius, iii. 1054. ὅτι ἡ Θεσσαλία περιέχεται ὅρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ: εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ ᾿Απίδανοῦ, καὶ Πανισοῦ, καὶ ᾿Ενιπέως, τούτων συμμιγνυμένων, ὁ Πηνειὸς τῷ ὁνόματι κατακρατῶν, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ, Scholiast.

35. 'Απιδανού] now the Epideno. L. 36. τῷ οὐνόματι κατακρατέων] ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οῦνομα τῷ νεηνίσκῷ τούτῷ 'Οἰόλυκος ἐγένετο' καὶ κως τὸ οῦνομα τοῦτο ἐπεκράτησε, iv. 149. ST.

37. ποιέει] Many verbs, besides the accusative of the person, take also an accusative of an adjective or substantive, which is a predicate, and expresses a quality or property, which is attributed to the object by the verb. These same verbs frequently take, with the predicate, the infinitive εἶναι. M. G. G. 414, 1. b.

38. Myveids] Owing to this circum-

stance the Peneus was called Araxes from ἀράσσειν. In the time of Eustathius it was called Salabrias; in that of Tzetzes, Salambria; whence the modern name, Salampria: σαλά-βη and σαλάμβη, according to Hesychius, signifying "the opening of gates." L. Å.

39. Ποσειδέωνα] Hence the common epithets of Neptune, evvooiyaios, (Homer, Il. H. 455. &c. ἐνοσίχθων. 445. Sc.) σεισίχθων, (Pindar, I. i. 76.) γαίης κινητήρ, (καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, Hom. H. Nept. xxi. 2.) He was regarded as the author of all such convulsions, Diodorus, xv. 49. Ammianus, χτίι. 8. δοκεί μοι το βήξαι τον 'Ισθμον Ποσειδώνος δείσθαι, Philostratus, Vit. Her. vi. W. τιμᾶται Ποσειδών παρά Θεσσαλοίς, δτι διατεμών τὰ ὅρη τὰ Θετταλικά, λέγω δη τὰ Τέμπη, πεποίηκε δι' αὐτῶν ἐπιτρέχειν τὸν ποταμὸν Τίηνειον, πρότερον δια μέσου τοῦ έλεος δέοντα, και πολλά τῶν χωρίων διαφθείροντα, καὶ Καλλίμαχος (H. in Det. 105.) "φεύγε δε και Πηνειδς έλισσόCXXX. Οἱ δὲ κατηγεόμενοι, εἰρομένου Ξέρξεω, εἰ ἔστι ἄλλη ἔξοδος ἐς θάλασσαν τῷ Πηνειῷ, ἐξεπιστάμενοι ἀτρεκέως, εἶπον " Βασιλεῦ, ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, ἀλλ' ἥδε αὐτή· ⁴0 οὕρεσι γὰρ περιεστεφάνωται ⁴1 πᾶσα Θεσσαλίη." Ξέρξεα δὲ λέγεται εἰπεῖν πρὸς ταῦτα· " Σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί. ταῦτ' ἄρα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο γνωσιμαχέοντες ⁴2 καὶ τἆλλα, καὶ ὅτι χώρην ἄρα εἶχον εὐαίρετόν τε καὶ ταχυάλωτον. τὸν γὰρ ποταμὸν πρῆγμα ἀν ἦν μοῦνον ἐπεῖναί σφεων ἐπὶ τὴν χώρην, χώματι ἐκ τοῦ αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα ⁴3 καὶ παρατρέψαντα δι ὧν νῦν ρέει ρεέθρων ὅστε Θεσσαλίην πᾶσαν ἔξω τῶν οὐρέων ὑπόβρυχα ⁴⁴ γενέσθαι." Ταῦτα δὲ ἔχοντα ἔλεγε ἐς τοὺς 'Αλεύεω παῖδας, ὅτι πρῶτοι 'Ελλήνων, ⁴5 ἐόντες Θεσσαλοὶ, ἔδοσαν ἑωυτοὺς βασιλέῖ· δοκέων ὁ Ξέρξης ἀπὸ παντός σφεας τοῦ ἔθνεος ⁴6 ἐπαγγέλλεσθαι φιλίην. εἴπας δὲ ταῦτα, καὶ θεησάμενος, ἀπέπλεε ἐς τὴν Θέρμην.

CXXXI. 'Ο μεν δη περί Πιερίην διέτριβε ημέρας συχνάς. το γαρ δη οδρος το Μακεδονικον έκειρε της στρατίης τριτημορίς, ενα ταύτη διεξίη απασα η στρατιή ές Πεβραιβούς. Οι δε δη κήρυκες, οι

μενος δια Τεμπέων," Scholiast on Pind. P. iv. 246. The plain was formerly a marsh; but earthquakes having formed an opening in it, and Ossa having been separated from Olympus, the Peneus discharged itself into the sea by this mouth, and the country became dry; Strabo, ix. p. 658. A. Baton has given the following narrative: "During a public sacrifice, a man named Pelorus told Pelasgus, διότι ἐν τῆ Αίμονία σεισμῶν μεγάλων γινομένων βαγείη τὰ Τέμπη όρη ονομαζόμενα, και διότι διά του διαστήματος δρμησαν το της λίμνης δδωρ έμβάλλοι είς τὸ τοῦ Πηνειοῦ ρείθρον, καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν άπασαν γεγυμνωσθαι, και αναξηραινομένων των δδάτων πεδία θαυμαστά τώ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι. In consequence of this intelligence Pelorus was sumptuously entertained: and, therefore, when they took possession of that territory, a feast to Jupiter Pelorus was celebrated, at which strangers and servants were entertained. This festival is still kept up un-

der the name of Peloria;" in Ath. xiv. 45. its institution took place nearly nineteen centuries B.C. L. Compare Xenophon, H. iv. 7, 4.

40. ήδε αὐτη] this only; Abresch. W. ήδε αὕτη, the common reading.

is tautology.

41. περιεστεφάνωται] οδρεσιν άμφοτέρωθε περίδρομος ἐστεφάνωτο, Oppian, Hal. ii. 121. W. The metaphor is similar in the expression στεφάνωμα πύργων, Sophocles, An. 124.

42. γνωσιμαχέοντες] vol. i. p. 128.

n. 21.

43.. ἐκβιβάσαντα] τῶν δικαίων λόγων ἡμῶς ἐκβιβάσαντες, Thucydides, v. 98. BLO.

44. ὑπύβρυχα] from ὑπόβουξ. τον δ' δρ' ὑ θῆκε πολὸν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη αἶψα μάλ' ἀνοχεθέειν, μεγάλου ὑπό κυματος ὁρμῆς, Homer, Od. E. 319. W.

45. πρῶτοι 'Ελλήνων] Compare vi. 48. &c. and vii. 6. S.

46. ἀπό π.—τοῦ ἔθνεος] on behalf of the whole nation. S.

ἀποπεμφθέντες 47 ές την Ελλάδα ἐπὶ γῆς αΐτησιν, ἀπικέατο οἱ μὲν, κεινοὶ,48 οἱ δὲ, φέροντες γῆν τε καὶ ὕδωρ.

CXXXII. Τῶν δὲ δόντων ταῦτα ἐγένοντο οἴδε, ⁴⁹ Θεσσαλοὶ, Δόλοπες, Ἐνιῆνες, ⁵⁰ Περραιβοὶ, Λοκροὶ, Μάγνητες, Μηλιέες, ᾿Αχαιοὶ οἱ Φθιῶται, καὶ Θηθαῖοι, ⁵¹ καὶ οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ, πλὴν Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων. ἐπὶ τούτοισι οἱ Ἔλληνες ἔταμον ὅρκιον, οἱ τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειράμενοι. ⁵² τὸ δὲ ὅρκιον ὧδε ⁵³ εἶχε ""Οσοι τῷ Πέρση ἔδοσάν σφεας αὐτοὺς, "Ελληνες ἐόντες, μὴ ἀναγκασθέντες, καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, τούτους δεκατεῦσαι ⁵⁴ τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ." τὸ μὲν δὴ ὅρκιον ὧδε εἶχε τοῖσι Ἑλλησι.

CXXXIII. Έs δὲ ᾿Αθήνας καὶ Σπάρτην οὐκ ἀπέπεμψε ὁ Πέρσης ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας, τῶνδε εἴνεκα πρότερον Δαρείου πέμψαντος ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτο, οἱ μὲν 55 αὐτῶν τοῦς αἰτέοντας ἐς τὸ βάραθρον, 56

47. οἱ ἀποπεμφθέντες] c. 32. L.

48. κεινοί] κενοί, Hesychius; ix. 57. 85. πλουτοῦντας εξαπέστειλε κενούς, St. Luke, i. 53. W. νοστήσαντας κεινῆσι χερσί, i. 73. ST. "I süll returned as empty as I went," Dryden,

Virg. P. i. 47.

49. o'b's The same people are mentioned by Diodorus, xi. 3. These nine were of the number of the twelve original Amphictyonic states. The other three were the Dorians, Ionians, and Phocians. V. Æschines has omitted one, the Dolopians; and, instead of the Enianes, names the Œtæans, probably the same people; F. L. 36. Harpocration makes the Achæans and Phthiotæ distinct; and substitutes the Delphians for the Thessalians and Locrians; Taylor.

50. 'Εντήνες] Homer, Il. B. 749. W. Livy, xliv. 10. WA. c. 185.198. more

commonly called Aiviaves. L.

51. Θηβαίοι] Thebes, now Theba, L. was the birth-place of Pindar, Pelopidas, and Epaminondas. A.

52. oi $\tau \hat{\varphi} \beta \pi$. despáneros] c. 156. W. 53. $\delta \delta \epsilon$ The form differs slightly

in Diodorus, xi. 3. W.

54. δεκατεῦσαι] According to Lycurgus, (τὰς τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας πόλεις ἀπάσας δεκατεύσω,) p. 158. and Diodorus, xi. 29. this oath was taken just before the battle of Platæa.

At the present period, Diodorus says, τούς έθελοντί των Έλλήνων έλομένους τὰ Περσών δ. τοις θεοις, ἐπὰν τῷ πολέμφ κρατήσωσι, χί. 3. Λακεδαιμόνιοι Θηβαίους, τους κατ' ἀνάγκην ἡσυχίαν άγειν βουλευσαμένους μόνους των Έλλήνων κατά την των Περσών έφοδον, έψηφίσαντο δεκατεύσειν τοίς θεοίς, κρατήσαντες τῷ πολέμω τῶν Βαρβάρων, Polybius, ix. 39. This decree they confirmed subsequently by an oath. The oath at Platæa is doubted of by Theopompus, and not mentioned by Herodotus. The Thebans, being almost the only people ekovi Mndiσαντες, were particularly pointed at by this vath. οἱ ᾿Αθηναῖοι οὕτως εἶχον της γνώμης, ώς νθν Θηβαίους, το λεγόμενου, δεκατευθηναι έλπις είη, Xenophon, H. vi. 3, 20. νῦν ἐλπὶς, τὸ πάλαι λ., δ. Θ., 5, 35. Aristides, t. ii. p. 82. έδοξε τὰς πόλεις τὰς μηδισάσας δεκατεῦσαι ἀλλ' οἱ 'Αθηναῖοι ἐπέσχον ὕστερον και Θεμιστοκλής, Scholiast. τας π. δ. is τὰς τῶν πολιτῶν οὐσίας δ. i. e. to oblige them to pay a tithe to the god at Delphi; Steph. Th. L. Gr. 3192. V. Compare AR. on Thuc. ii. 71. iii. 57.

55. οἱ μὲν] ᾿Αθηναῖοι, and οἱ δὲ—Λακεδαιμόνιοι; these words being understood from ᾿Αθήνας καὶ Σπάρτην. V. HER. on Vig. i. 4.

56. βάραθρον] είς τὸ β. ἐμβαλῶ,

οί δὲ ἐς φρέαρ ⁵⁷ ἐσβαλόντες, ἐκέλευον γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐκ τούτων φέρειν παρὰ βασιλέα. τούτων μὲν εἴνεκα οὐκ ἔπεμψε Ξέρξης τοὺς αἰτήσοντας.

CXXXVIII. 'Η δὲ στρατηλασίη ἡ βασιλέος οὔνομα μὲν εἶχε, 58 ὡς ἐπ' ᾿Αθήνας ἐλαύνει, κατίετο δὲ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. πυνθανόμενοι δὲ ταῦτα πρὸ πολλοῦ, οἱ Ἑλληνες οὐκ ἐν ὑμοίῳ πάντες ἐποιεῦντο· οἱ μὲν γὰρ ἀὐτῶν, δόντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ Πέρση, εἶχον θάρσος, ὡς οὐδὲν πεισόμενοι ἄχαρι πρὸς τοῦ βαρβάρου· οἱ δὲ, οὐ δόντες, ἐν δείματι μεγάλῳ κατέστασαν, ἄτε οὔτε νεῶν ἐουσέων ἐν τῷ Ἑλλάδι ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, οὔτε βουλομένων τῶν πολλῶν ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, μηδιζόντων δὲ προθύμως. ⁵⁹

CXXXIX. Ένθαῦτα ἀναγκαίη ἐξέργομαι 60 γνώμην ἀποδέξασθαι, ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, ὅμως δὲ, τῷ γ' ἐμοὶ φαίνεται εἶναι ἀληθὲς, οὐκ ἐπισχήσω. εἰ ᾿Αθηταῖοι, 61 καταρρωδήσαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον, ἐξέλιπον τὴν σφετέρην, ἢ καὶ μὴ ἐκλισόντες, ἀλλὰ μείναντες, ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ξέρξη, κατὰ τὴν θάλασσαν οὐδαμοὶ ἃν ἐπειρῶντο ἀντιεύμενοι βασιλέϊ. εἰ τοίνυν κατὰ τὴν θάλασσαν μηδεὶς ἢντιοῦτο Ξέρξη, κατά γε ἃν τὴν ἤπειρον τοιάδε ἐγίνετο' εἰ καὶ πολλοὶ τειχέων κιθῶνες 62 ἦσαν ἐληλαμένοι 63 διὶ

Alexis in Ath. vii. 65. Plato, Gor. p. 516. ε. άρας μετέωρον ές το β. έ., Aristophanes, Eq. 1359. Pl. 431. τόπος 'Αθήνησι βαθύς, δπου καὶ τούς Δαρείου πρέσβεις έβαλον, Scholiast; ἀπέκτειναν πάντας καὶ ές φάραγγας έσέβαλον, Thucydides, ii. 67, twice. V. Plutarch, Arist. p. 320. A. "The βάραθρον is a pit at Athens, in the quarter of the Ceraides of the tribe Æneis, into which it was the practice to throw criminals sentenced to death, as the Lacedæmonians threw them into the Ceadas;" Vocab. Rhet. in Bibl. Coisl. p. 491. χάσμα τι φρεατώδες καl σκοτεινον, έν ω τους κακούργους έβαλλον έν δέ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχου ὀγκίνοι, οί μεν άνω, οί δε κάτω, Sch. on Ar. Pl. 431. L. Xenophon, H. i. 7, 21. βέοεθοον. Homer, Il. O. 14. T.

57. φρέαρ] τίνος χάριν ὑπολαμβάνετε τοὺς ὑμετέρους προγόνους, ἀνδρες Λακεδαιμόνιοι, καθ' οὺς καιροὺς ὁ Ξέρξης ἀπέστειλε πρεσβευτὴν πρὸς ὑμᾶς, ὕδωρ καὶ γῆν αἰτούμενος, ἀπώσαντας ἐς τὸ φ. τὸν παραγεγονότα, καὶ προσεπιβάλλοντας τῆς γῆς, κελεύειν ἀπαγγεῖλαι τῷ Ξέρξη, διότι παρὰ Λακεδαιμονίων ἔχει τὰ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καὶ γῆν; Polybius, ix. 38. L.

58. οὕνομα—εἶχε] had the name, was said, was represented, professed, though untruly. H. on Vig. v. 7, 15. obs. 4. ὕνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ, Rev. iii. 1. Compare Virgil, A. iv. 171, 172. Ovid, Her. v. 131. SCHL. caussu fuit, Livy, iv. 26.

59. προθύμως] εἰ ἐλευθέρως ἔξεστι εἰπεῖν, ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι ἐμήδιζον, viii. 73. LAU. See Plato, de Leg. iii. σπάνιου ἢν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῆ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι, Thucy dides, iii. 56. TR.

60. ἐξέργομαι] Thucydides, ii. 13. BLO.

61. εἰ 'Αθηναῖοι κ.τ.λ.] Compare Thucydides, i. 74. BLO.

62. τειχέων κιθώνες Hence perhaps έλαβεν ἀφορμὴν ἀστείου λόγου καὶ δ εἰπὼν τὸ τείχος " ἰμάτιον πόλεως," του Ίσθμου 64 Πελοποννητίοισι, 65 προδοθέντες αν Λακεδαιμόνιοι ύπο των συμμάχων, ούκ έκοντων, άλλ' ύπ' άναγκαίης, κατά πόλις 66 άλισκομένων ύπὸ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ τοῦ βαρβάρου, έμουνώθησαν μουνωθέντες δέ αν, καὶ ἀποδεξάμενοι έργα μεγάλα, ἀπέθανον γενναίως. ή ταῦτα αν επαθον· ή προ τοῦ, ὁρέωντες αν 67 καὶ τοὺς άλλους "Ελληνας μηδίζοντας, ύμολογίη 68 αν έχρήσαντο προς Ξέρξεα. καὶ ουτω αν, έπ' ἀμφύτερα,69 ή Ελλάς έγίνετο ὑπὸ Πέρσησι. την γαρ ωφελείην την των τειχέων των δια του Ίσθμου έληλαμένων ου δύναμαι πυθέσθαι, ήτις αν ήν. το βασιλέος επικρατέοντος της θαλάσσης. νῦν δὲ, 'Αθηναίους ἄν τις λέγων σωτήρας 71 γενέσθαι τῆς Έλλάδος, ούκ αν άμαρτάνοι⁷² τὸ ἀληθές. ⁷³ οὖτοι γὰρ ἐπὶ ὁκύτερα τῶν πρηγμάτων έτραποντο, ταυτα ρέψειν 14 εμελλε. ελόμενοι δε την

Eustathius, on Il. Γ. 57. Δημάδης δ βήτωρ έλεγε τὸ τείχος είναι " ἐσθῆτα της π.," Athenæus, iii. 55. W. V. The whole wall is, as it were, a breastplate, or coat of mail, to preserve those who are behind it from the assault of an enemy. S.

63. ἐληλαμένοι] just below; ix. 9. Æschylus, P. 878. BL.

64. 'Ισθμού] This isthmus, now Hexamili "Six Miles," is between the gulfs of Lepanto and Engia. L. A.

65. Πελοποννησίοισι Πέλοπος νησος "Island of Pelops" is now called Morea from the number of "mulberry trees." L. A.

66. κατά πόλις] φαμέν Μαραθωνί τε μόνοι προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρφ, καί ότε το ύστερον ήλθεν, ούχ ίκανοί όντες κατά γην αμύνεσθαι, εσβάντες es τάς ναθς πανδημεί έν Σαλαμίνι ξυνναυμαχήσαι, ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα τὴν Πελοπόννησον πορθείν, άδυνάτων αν όντων πρός ναῦς πολλάς άλλήλοις ἐπιβοηθεῖν, Thucydides, i. 73. AR.

67. δρέωντες αν] In a proposition where av is put twice, besides the finite verb a participle or an infinitive is often found; and of the double av, one belongs to the finite verb, the other to the participle or infinitive. δ. av is here equivalent to εί έωρων. M. G. G. 600, 5. οὐκ ἃν αὐτὸν γνωρίσαιμ' αν είσιδων, Euripides, O. 373.

68. δμολογίη Compare viii. 108. έπιχειρέοντι δέ κ.τ.λ. C.

69. ἐπ' ἀμφότερα] in both cases.

SCH. on B. 167.

70. ἀφελείην-ήτις-ην] In dependent propositions the subject is often wanting, because it is constructed with the verb of the preceding proposition. M. G. G. 295, 3.

71. σωτῆρας] ὥστε εἰς τόδε ἡμέρας σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζεσθαι,

Lesbonax, Protr. p. 174. W.

72. ἀμαρτάνοι] A metaphor taken from archery: vol. i. p. 26. n. 35. of which the following examples occur among many others; i. 207. iii. 81. Dionysius, A. R. p. 435, 37. 133, 9. Thucydides, i. 33. Euripides, Al. 337. Æschylus, Ag. 1654. Procopius, p. 138, 1.9, 78. BLO.

73. τὸ ἀληθὲς] In all the above instances a genitive follows the verb, and also in ix. 33. 78. a writer in Suidas, under ěphei; Lucian, de Hist. Scr. 9. Antipho, p. 138, 17. in the same sense as ψευσθηναι τὰληθοῦς, p. 134, 40. V. Here, however, λέyou may be repeated from what precedes; W. or κατά may be understood. S.

74. ρέψειν] to preponderate: a metaphor taken from one of the scales in a balance. Compare Homer, Il. O. 72. X. 212. S. in his Lexicon; and T.'s notes.

Έλλάδα περιεῖναι έλευθέρην, τοῦτο ⁷⁵ τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν, ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ οὖτοι ⁷⁶ ἦσαν οἱ ἐπεγείραντες, καὶ βασιλέα μετά γε θεοὺς ⁷⁷ ἀνωσάμενοι. ⁷⁸ οὐδέ σφεας χρηστήμια φοβερὰ, ἐλθόντα ἐκ Δελφῶν, καὶ ⁷⁹ ἐς δεῖμα βαλόντα, ἔπεισε ἐκλιπεῖν τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ, καταμείναντες, ἀνέσχοντο τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώρην δέξασθαι. ⁸⁰

CXL. Πέμψαντες γὰρ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, χρηστηριάξεσθαι ἦσαν ἐτοῖμοι. καί σφι ποιήσασι ⁸¹ περὶ τὸ ἰρὸν τὰ νομιξόμενα, ὡς, ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες, ἵζοντο, χρῷ ἡ Πυθίη, τῷ οὕνομα ἦν ᾿Αριστονίκη, τάδε·

ὧ μέλεοι, τί κάθησθε; 82 λιπὼν φεῦγ' ἔσχατα 83 γαίης δώματα καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα. οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον, οὔτε τὸ σῶμα, οὔτε πόδες νέατοι, οὔτ' ὧν χέρες, οὔτε τι μέσσης λείπεται, ἀλλ' ἄξηλα 84 πέλει. κατὰ γάρ μιν ἐρείπε πῦρ τε καὶ ὀξὺς "Αρης, Συριηγενὲς ἄρμα διώκων. 85 πολλὰ δὲ κἄλλ' ἀπολεῖ πυργώματα, κοὐ τὸ σὸν οἶον πολλοὺς δ' ἀθανάτων νηοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει, οἵ που νῦν ἰδρῶτι 86 ἐεούμενοι ἐστήκασι,

75. τοῦτο] understand κατὰ, in this respect. τ. καὶ πολιοῦ πέραν πόντου (ἄνθρωπος) χωρεῖ, Sophocles, An. 340. MUS.

76. αὐτοὶ οὖτοὶ] "I maintain, therefore, that these men (the Athenians who fought at the battle of Marathon) were the authors of our liberty, and of that of the inhabitants of this continent. The Greeks, enlightened by the victory which we gained at Marathon, and having it always before their eyes, dared afterwards to fight for the salvation of their country. The first prize of valor is therefore due to them for the victory of Marathon, the second belongs to those who won the battles of Salamis and Artemisium;" Plato, in Men. t. ii. p. 240. Ε.

17. μετά γε θεούς] μετὰ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχύν, ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα. Æschylus, Th. 1077. BL.

78. ἀνωσάμενοι] νέφος τοσούτο ἀνθρώπων ἀ., viii. 109. W. 79. καὶ] although. V.

80. ἀνέσχοντο — δέξασθαι] ἐτόλμησαν δ. The participle is more usual after ἀνέχεσθαι. Μ. G. G. 550. obs. 3.

81. ποιήσασι κ. τ. λ.] ὅ τι τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσασι περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομιζόμενα, i. 49. ST.

82. τί κάθησθε;] τίνας ποθ' έδρας τάσδε μοι θοάζετε, ίκτηρίοις κλάδοισιν εξεστεμμένοι; Sophocles, Œ. R. 2.

 ξσχατα] understand ἐs. S. ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις, Æschylus, P. V. 687. BL.

84. ἄζηλα] ἃ μὴ εὐχόμεθα γενέσθαι ἡμῖν, Scholiast on Plat. ἃ οὐδεὶς ζηλώσει, Schol. on Æsch. ἄ. κοὐκ εὐδαίμονα, Euripides, Ι. Τ. 620. Æschylus, P. V. 146. Ch. 1004. Sophocles, El. 1484. BL. who thinks that ἀΐδηλα is the right reading here.

85. Σ. α. διώκων] Σύριον α. δ., ἐπάγει τοξοδαμνον "Αρην, Æschylus, P.

86. BL.

86. [δρῶτι] et mæstum inlacrimat templis ebur, æraque sudant, Virgil, G. i. 480.

δείματι παλλόμενοι. κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισι αἶμα μέλαν κέχυται, προϊδὸν κακότητος ἀνάγκας. ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε ⁸⁷ θυμόν.

CXLI. Ταῦτα ἀκούσαντες, οἱ τῶν 'Αθηναίων θεοπρόποι συμφορῆ τῆ μεγίστη ἐχρέωντο. προβάλλονσι δέ σφεας αὐτοὺς 88 ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρησμένου, Τίμων ὁ 'Ανδροβούλου, τῶν Δελφῶν ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, 89 συνεβούλευέ σφι, ἰκετηρίην 90 λαβοῦσι, δεύτερα, αὖτις ἐλθόντας, χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἰκέτας. πειθυμένοισι δὲ ταῦτα τοῖσι 'Αθηναίοισι, καὶ λέγουσι "Πναξ, χρῆσον ἡμῖν ἄμεινόν τι περὶ τῆς πατρίδος, αἰδεσθεὶς τὰς ἰκετηρίας τάσδε, τάς τοι ῆκομεν φέροντες ἡ οῦ τοι ἄπιμεν ἐκ τοῦ ἀδύτου, ἀλλ' αὐτοῦ τῆδε μενέομεν, ἔστ' ἃν καὶ τελευτήσωμεν." ταῦτα δὲ λέγουσι ἡ πρόμαντις χρῷ δεύτερα τάδε. 91

οὐ δύναται ⁹² Παλλὰς Δί' 'Ολύμπιον ἐξιλάσασθαι, λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνῆ. σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω, ⁹³ ἀδάμαντι πελάσσας ' ⁹⁴

87. ἐπικίδυατε] As ἐπικίδυημι signifies to sprinkle upon, this metaphor may be taken from the healing powder which used to be sprinkled upon wounds. S. Of a similar description is the following metaphor, "Lay not that flattering unction to your soul; It will but skin and film the ulcerous place, Whiles rank corruption, mining all within, Infects unseen," Shakspeare, Ham. iii. 4. But ST. prefers ἐπικίρνατε mix up; for as wine becomes softer and milder by water being mixed with it, so the ills, into which a man infuses fortitude of mind, become thereby less harsh and rough. Expressions borrowed from the custom of diluting wine with water are numerous, both in Greek and in Latin. Consult V. on Eur. Hip. 253. POR. on M. 138. vii. 151. Aristophanes, Pl. 853.

SS. προβάλλουσι σ. av.] giving themselves up for lost; W. properly consting themselves forward on the ground as men in utler despair. S. προβαλεῖν ἀκήδευτα σώματα, Plutarch, Peric. Steph. Th. L. G. 2037. The corresponding Latin verb projicere is of much more frequent occurrence in

this sense; matresfamilias slentes, projectæ ad pedes suorum, petierunt, ne se et communes liberos hostibus dederent, Cæsar, B. G. vii. 26. ut templa deorum immortalium adirent, et, ante simulaera projecti, victoriam ab diis exposeerent, B. C. ii. 5. queritur sere projectum ac proditum, i. 29. Livy, xxii. 44.

89. τῷ μάλιστα] δοκίμφ. Μ. G. G.

289, 3.

90. [κετηρίην] vol. i. p. 216. n. 68, Those who went to consult the Pythian oracle on account of any misfortune used to bear these boughs; Æschylus, Ch. 1021. BL.

91. τάδε] This oracle was the contrivance of Themistocles, who, "despairing of persuading the people by human reasons, had recourse to machinery, as in a tragedy, and gave them prodigies and oracles;" Plutarch, p. 116. D. The prodigies consisted in the disappearance of the serpent, which was supposed to guard the citadel; viii. 41. The oracles were those relating to Salamis. L.

92. οὐ δύναται] vol. i. p. 57. n. 90. 93. ἔπος ἐρέω] The os is made long τῶν ἄλλων γὰρ ἀλισκομένων, ὅσα Κέκροπος οὖρος ἐντὸς ἔχει, κευθμών τε Κιθαιρῶνος 95 ἐαθέοιο, τεῖχος τριτογενεῖ 96 ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς μοῦνον ἀπόρθητον 97 τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεξὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ήσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας. ἔτι 98 τοι κοτὲ κἀντίος ἔσση. ὧ θείη Σαλαμὶς, 99 ἀπολεῖς δὲ σὰ τέκνα γυναικῶν, ή πον σκιδναμένης Δημήτερος, 100 ἡ συνιούσης.

CXLII. Ταῦτά σφι, ἠπιώτερα γὰρ τῶν προτέρων καὶ ἦν καὶ ἐδόκεε εἶναι, συγγραψάμενοι, ἀπαλλάσσοντο ἐς τὰς 'Αθήνας, ὡς δὲ ἀπελθόντες οἱ θεοπρόποι ἀπήγγελον ἐς τὸν δῆμον, γνῶμαι καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐγίνοντο διξημένων τὸ μαντήῖον, καὶ αἴδε συνεστηκυῖαι¹ μάλιστα τῶν πρεσβυτέρων ἔλεγον μετεξέτεροι, δοκέειν σφι τὸν θεὸν τὴν ἀκρόπολιν χρῆσαι περιέσεσθαι ἡ γὰρ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν 'Αθηνέων ῥηχῷ² ἐπέφρακτο. οἱ μὲν δὴ κατὰ τὸν φραγμὸν

by Homer before the digamma; Γερέω is 'I tell' and ἐρέω 'I ask.' ΗΕ.

94. ἀδάμαντι πελάσσας] The participle is masculine as referring to Apollo, who is speaking by the mouth of his priestess, approximating it (in point of firmness) to adamant. S. ἀλλ' ἔκ τοι Γερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ότω, Homer, Il. A. 204. W.

95. Κιθαιρώνος] anciently called

Asterius, now Elateïas. L.

96. τριτογένει] τριτογένης, in Homer τριτογένεια, Il. Δ. 515. is an epithet of Minerva, ή έκ της τριτοῦς (i.e. κεφαλής) τοῦ Διὸς γεννηθείσα; headborn. τριτὸ in the Cretan dialect signifies "a liead," D.

97. ἀπόρθητον] Æschvlus, P. 354. Euripides, M. 822. BL. İn the former passage a transposition appears requisite, AT. ἔτ' ἄρ' λθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; ΑΓ. θεοὶ πόλιν σάζουσι Παλλάδος θεῶς ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

98. ἔτι κ. τ. λ.] the time shall surely yet arrive, when thou shalt meet them in the field; Bellanger. L.

90. Σαλαμίς] The heroes Ajax and Teucer, and Solon the lawgiver, were

natives of this isle; which is now Coluri, A. L.

100. Δημήτεροs] put by metonymia for corn, as Ceres medio succiditur æstu, Virgil, G. i. 297. altera frumentis (terra) favet, altera Baccho; densa magis Cereri, rarissima quæque Lyæo, ii. 228. Cererem corruptam undis expediunt; frugesque receptas et torrere parant flammis et frangere saxo, Æ. i. 181. 705. vii. 113. viii. 181.

1. συνεστηκυίαι] vol. i. p. 108. n. 58.

2. ἡηχῷ] φραγμῷ. G.L. οἱ μὲν συμβουλεύυυσιν ἔχεσθαι τῆς ἀκροπόλεως,
ῥάχω γὰρ ἔπέφρακτο, Syrianus; the
citadel was κοτίνοις τότε πυκυοῖς καταπεφραγμένη according to Sopater;
ῥάχους καλοῦσι Τροιζήνιοι πῶν ὅσον
ἄκαρπον ἐλαίας, κότινον, καὶ φαυλίαν,
καὶ ἀγριέλαιον, Pausanias, ii. 32. οἱ
μὲν πρεσβύται τῆς ἀκροπόλεως ἔχεσθαι
παρήνουν οὕτω παρελήρουν πεφράχθαι
γὰρ αὐτὴν ῥάχω τὸ ἀρχαῖον, καὶ τὸν
χρησμὸν εἰς τοῦτο φέρειν, Aristides,
Them. t. iii. p. 307. ἀντὶ τοῦ τετειχίσθαι ἡάχος δὲ ἐστιν εἶδος ξύλου,
Scholiast. V.

συνεβάλλοντο τοῦτο τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι οἱ δ' αν ἔλεγον, τὰς νέας το σημαίνειν τὸν θεὸν, καὶ ταύτας παραρτέεσθαι ἐκέλευον τὰ ἄλλα ἀπέντας. τοὺς ὧν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος, ἔσφαλλε τὰ δύο τὰ τελευταῖα ἡηθέντα το ὑπὸ τῆς Πυθίης,

ῶ θείη Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὰ τέκνα γυναικῶν, ή που σκιδναμένης Δημήτερος, ἡ συνιούσης.

κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αὶ γνῶμαι τῶν φαμένων, τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι. οἱ γὰρ χρησμολόγοι ταύτη ⁵ ταῦτα ἐλάμ-βανον, ὡς ἀμφὶ Σαλαμῖνα δεῖ σφέας ἐσσωθῆναι, ναυμαχίην παρασκευασαμένους.

CXLIII. ³Ην δὲ τῶν τις 'Αθηναίων ἀνὴρ ἐς πρώτους νεωστὶ παριὼν, τῷ οὕνομα μὲν ἔην Θεμιστοκλέης, παῖς δὲ Νεοκλέος ⁶ ἐκαλέετο. οὖτος ὧ'νὴρ οὐκ ἔφη πᾶν ὀρθῶς τοὺς χρησμολόγους συμβάλλεσθαι, λέγων τοιάδε· '' εἰ ἐς 'Αθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον ⁷ ἐόν κως, ⁸ οὐκ ᾶν οὕτω μιν ⁹ δοκέειν ἠπίως χρησθῆναι, ἀλλὰ ὧδε, '' ὧ σχετλίη Σαλαμὶς,'' ἀντὶ τοῦ '' ὧ θείη Σαλαμὶς,'' εἴπερ γε ἔμελλον οἱ οἰκήτορες ἀμφ' αὐτῆ τελευτήσειν. ἀλλὰ γὰρ ἐς τοὺς πολεμίους τῷ θεῷ εἰρῆσθαι τὸ χρηστήριον, συλλαμβάνοντι κατὰ τὸ ὀρθὸν, ἀλλὶ οὐκ ἐς 'Αθηναίους.'' παρασκευά ἐςσθαι ὧν αὐτοὺς ὡς ναυμαχήσοντας συνεβούλευε, ὡς τούτου ἐόντος τοῦ ξυλίνου τείχεος. ταύτη Θεμιστοκλέος ¹⁰ ἀποφαινομένου, 'Αθηναῖοι ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἰρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων· οῖ οὐκ ἔων ναυμαχίην ἀρτέ-

3. τὰs νέαs] Our navy is often designated as "the wooden walls of old England."

4. βηθέντα] This is another instance in which Apollo Pythius played the equivocator; Burton, Anat. of Mel.

p. 43.

5. ταύτη] c. 143. in this sense; τοῦτον τὸν τρόπον, οῦτους, Scholiasts on Aristoph. BL. καὶ ἡ νίκη τὴν ἐξήτησιν ἐπιστώσατο, Polyænus, i. 30, 1. responsa secutus, obruit Eous classes, urbemque carinis vexit, et arsuras Medo subduxit Athenas, Claudian, Fl. M. Th. 150. V.

6. Νεοκλέος] The father of Epicurus bore the same name; bence Menander says, χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος δυό μὲν ὑμῶν πατρίδα δουλοσύνας δύσαθ, ὁ δ' ἀφροσύνας, An. V. P.

Gr. t. i. p. 203. which Grotius has thus translated, salvete, o Neoclis nati duo: quippe per illum libera gens Cecropis fuctu, per hunc sapiens. L.

7. το έπος είρημένον] i. e. το πάθος

έν τῷ χρησμῷ εἰρημένον.

9. μιν] is here put for έωντον, as the accusative before δοκέειν; and χρησθηναι is to be taken in a passive

sense. S.

10. Θεμιστοκλέος] viii. 63. for Θεμιστοκλέεος (vol. i. p. 11. n. 47.), of which the contracted form Θεμιστοκλέους occurs, viii. 61. Compare vii. 144. viii. 57. 61. 79. 59. M. G. G. 79. obs. 6.

 $\epsilon \sigma \theta a \iota,^{11}$ τὸ δὲ σύμπαν εἶναι, 12 οὐδὲ χεῖρας ἀνταείρεσθαι, ἀλλὰ ἐκλιπόντας χώρην τὴν ᾿Αττικὴν, ἄλλην τινὰ οἰκί $2\epsilon \iota \nu,^{13}$

CXLIV. Έτέρη τε Θεμιστοκλέϊ γνώμη ξμπροσθε ταύτης ε΄ς καιρον ἠρίστευσε, ὅτε ᾿Αθηναίοισι γενομένων χρημάτων μεγάλων ε΄ν τῷ κοιτῷ, ¼ τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρείου, ξε ξμελλον λάξεσθαι 16 ἀρχηδὸν ¼ ἔκαστος δέκα δραχμάς. 18 τότε Θεμιστοκλέης ἀνέγνωσε 19 ᾿Αθηναίους, τῆς διαιρέσιος ταύτης παυσαμένους, νέας τούτων τῶν χρημάτων 20 ποιήσασθαι διηκοσίας ε΄ς τὸν πόλεμον, τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων. 21 οὖτος γὰρ ὁ πόλεμος συστάς ἔσωσε τότε τὴν Ἑλλάδα, ἀναγκάσας θαλασσίους 22 γενέσθαι ᾿Αθηναίους. αὶ δὲ, ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν, 23 ἐς δέον δὲ

 ν. ἀρτέεσθαι] i. e. ἐs ν. ἀ. to prepare themselves for a sea-fight: ν. παρασκευάζεσθαι, c. 142. π. ὡs ναυμαχήσονταs, c. 143. S.

12. τδ—σύμπαν εἶναι] vol. i. p. 85. n. 10. generally; M. G. G. 546. for κατὰ τ. σ. REI. on Vic. v. 6, 11.

13. οἰκίζειν] vol. ii. p. 63. n. 13.

14. ἐν τῷ κοινῷ] οὕτε ἐν κ. ἔχομεν, Thucydides, i. 80. ταμείφ δηλονότι, Scholiast; V. οὕτε ἐν τῷ κ. τῆς πόλεώς ἐστιν οὐδὲν, Aristotle, P. ii. 7. BLO. F. B. 260.

15. ἀπὸ Λ.] vol. i. p. 276. n. 79. τὰς τοῦ Λ. τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους, Thucydides, vi. 91. DU.

16. λάξεσθαι] κληρώσασθαι, Ηε-

sychius. V.

17. δρχηδον] ήβηδον, GL. ἀνδρακὰς, Homer, Od. N. 14. κατὰ ἄνδρα, Didymus. ἐπλεόνασε τότε ᾿Αθηναίοις τὰ μέταλλα τοῦ ἀργυρίου ταῦτα ἐψηφισαντο ᾿Αθηναίοι τὰ ὀρχηδον μερίσασθα, τουτέστι τοὺς ἄνδρας μόνον καὶ (μὴ?) τοὺς παῖδας, Scholinst on Arist. noster nostra qui est magister curiæ, dividere urgenti dixit nummos in viros, Plautus, Au. i. 2, 29. V.

18. δέκα δραχμάς 75. 6d. L.

19. ἀνέγνωσε] quum pecunia publicu, quæ ex metallis redibat, largitione magistratuum quotannis interiret; ille persuasit populo, ut ea pecunia classis centum navium ædificaretur, Nepos, ii. 2. Polyænus, i. 30. p. 64. τὴν Λαυριωτικὴν πρόσοδον ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων ἔθος ἐχόντων ᾿Αθηναίων διανέμεσθαι, μόνος εἰπεῖν ἐτόλμη-

σε, παρελθών εἰς τον δῆμον, ὡς χρη, την διανομήν ἐδσαντας, ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσασθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον, Plutarch, Them. iv. V. ST.

20. τούτων τῶν χρημάτων] from or with this money. M. G. G. 342. b.

21. λέγων] speaking of, meaning. έλεγεν ότι "σὺ μὲν πεποίησαι τοὺς λόγους." εμε λέγων, Isocrates, Panath. 85. "hoc" inquit "non poterit sic abire, cum hic adsit," me autem dicebat, Cicero, de Fin. v. 3. V. or saying, using as the pretext, i. e. έλεγε μέν έπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον δείν τοὺς 'Αθηναίους κατασκευάσασθαι τριήρεις, έργω δε εβούλετο εκείνους τοις βαρβάροις άξιομάχους ποιήσασθαι, άφ' ων αὐτοῖς προείδε πόλεμον ἐσόμενον, for Plutarch says, οἱ μὲν ἄλλοι πέρας φοντο του πολέμου την έν Μαραθώνι τῶν βαρβάρων ἦτταν είναι, Θεμιστοκλής δε άρχην μειζόνων άγώνων, εφ' ους έαυτον υπέρ της όλης Ελλάδος ήλειφεν αεί, και την πόλιν ήσκει πόρδωθεν ήδη προσδοκών το μέλλον, Them. iii. ST. 'Α. Θ. έπεισεν, Αίγινήταις πολεμοῦντας, καὶ ἄμα τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου όντος, τας ναθς ποιήσασθαι, Thucydides, i. 14. Plato, de Leg. iii. t. ii. p. 698. E. L.

22. θαλασσίουs] Thucydides, i. 7. θαλασσουργούs, Scholiast; sea-furing. Lucian, ii. 96. Arrian, Al. vii. 19, 10. to whom θαλάσσια ξέργα μεμήλει, Homer, Il. B. 614. BLO.

23. ai δè-έχρήσθησαν] In Greek the object, which was in the genitive

ούτω τη 'Ελλάδι έγένοντο. αὐταί τε δη αὶ νέες τοῖσι 'Αθηναίοισι προποιηθείσαι ὑπῆρχον, ἐτέρας τε έδεε προσναυπηγέεσθαι. έδοξέ τέ σφι, μετά τὸ χρηστήριον βουλευομένοισι, ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον δέκεσθαι τῆσι νηυσὶ πανδημεί, τῷ θεῷ πειθομένους, αμα Έλλήνων τοῖσι βουλομένοισι.24 τὰ μεν δή χρηστήρια ταῦτα τοῖσι 'Αθηναίοισι έγεγόνεε.

CXLV. Συλλεγομένων δὲ ἐς τωὐτὸ 25 τῶν 26 περὶ τὴν Ἑλλάδα Ελλήνων των τα άμείνω φρονεόντων, και διδύντων σφίσι λόγον και πίστιν, ένθαῦτα έδύκεε βουλευομένοισι αυτοῖσι, πρῶτον 27 μεν χρημάτων 28 πάντων καταλλάσσεσθαι τάς τε έχθρας καὶ τοὺς κατ' άλλήλους έόντας πολέμους. ήσαν δε πρός τινας και άλλους έγκεχρημένοι, 29 ό δὲ ὧν μέγιστος 'Αθηναίοισί τε καὶ Λίγινήτησι. μετὰ δὲ, πυνθανόμενοι Ξέρξεα σύν τῷ στρατῷ εἶναι ἐν Σάρδισι, ἐβουλεύσαντο κατασκόπους πέμπειν ές την 'Ασίην των βασιλέος πρηγμάτων, ές *Αργος τε άγγέλους, ομαιχμίην 30 συνθησομένους προς τον Πέρσην, καὶ es Σικελίην 31 άλλους πέμπειν παρα Γέλωνα τον Δεινομένεος, es τε Κέρκυραν, 32 κελεύσυντας 33 βοηθέειν τη Έλλάδι, καί ές Κρήτην

or dative with the active (als exphoar-70), may become the subject of the passive. M. G. G. 490.

24. ἄμα-τοῖσι βουλομένοισι] έκόντων τῶν ξυμμάχων, Thucydides, i. 96.

WA.

25. ἐs τωὐτὸ] at the isthmus, c. 172. or at Corinth, Diodorus, xi. 1. V.

26. των κ.τ.λ.] οί περί την Έλλάδα Ελληνες are distinguished from the Greek inhabitants of Asia and Thrace : οί τὰ ἀμείνω φρονέοντες are opposed to those who favored the Persians. S.

27. πρώτον This Plutarch attributes to Themistocles as the most important thing of all which he did; p.

114. F. V.

28. χρημάτων] χρήματα often signifies things in general. P. μή ποτ' έπ' ἀπρήκτοισι νόον γ' ἔχε, μηδὲ μενοίνα χρήμασι, των άνυσις γίγνεται οὐδεμία, Theognis, 461. W. χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν, Archilochus, fr. xvi. 1. G. σκοπέειν χρη παντός χρήματος την τελευτήν, 1. 32, 16. έκ πολλων και πονηρών χρημάτων, Xenoplion, Cyr. v. 2, 34. SCHN. τί χρημα δρών-7a, Sophocles, Œ. R. 1129. According to RE. χ. is here the same as χρείων, "things useful and necessary to be

done." S.

29. ἐγκεχρημένοι taken in hand: έγκεχειρημένοι, Ιοιιία έγκεχερημένοι, by syncope έγκεχρημένοι; an instance of a similar change occurs in Suidas. S. P. derives it from eyxpaoual in a passive sense, έν χρήσει όντες: others from eyxpaw to engage, to dush into. Schulz. D. L. ST. Compare vi. 75. Homer, Il. II. 352. 356. Neither of these interpretations seems to be proposed with any great degree of confidence or positiveness.

30. δμαιχμίην] an offensive and defensire alliance; viii. 140, 1. Thucydides, i. 18. WA. δμαιχμίη denotes equality in the confederates; ξυμμαxin implies subserviency to some one principal member of the league. BLO.

31. Σικελίην] also called Trinacria "Three Promontories," and Sicania:

see SICANI, SICULI, in A. L.

32. Képkupav] anciently called Drepane, Scheria, and Phæacia, now Corfu from Kopupà the name of its citadel. L. A.

33. κελεύσοντας] to exhort them.

άλλους φρονήσαντες, 34 εἴ κως εν τε γένοιτο 35 το Έλληνικὸν, 36 καὶ εἰ συγκύψαντες τωὐτὸ πρήσσοιεν πάντες, ὡς δεινῶν ἐπιόντων ὁμοίως πᾶσι Ἑλλησι. τὰ δὲ Γέλωνος πρήγματα μεγάλα ἐλέγετο εἶναι, οὐδαμῶν Ἑλληνικῶν τῶν οὑπολλὸν μέ²ω. 37

CXLVI. 'Ως δὲ ταῦτά σφι ἔδυξε, καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας, πρῶτα μὲν κατασκόπους πέμπουσι ἐς τὴν 'Ασίην ἄνδρας τρεῖς. οἱ δὲ, ἀπικόμενοί τε ἐς Σάρδις, καὶ καταμαθόντες τὴν βασιλέος στρατιὴν, ὡς ἐπάϊστοι 38 ἐγένοντο, βασανισθέντες 39 ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοῦ πε≥οῦ στρατοῦ, ἀπήγοντο ὡς ἀπολεύμενοι. Καὶ τοῖσι μὲν κατακέκριτο 40 θάνατος Ξέρξης δὲ, ὡς ἐπύθετο ταῦτα, μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην, πέμπει τῶν τινὰς δορυφόρων, ἐντειλάμενος, ἢν καταλάβωσι τοὺς κατασκόπους Ξῶντας, ἄγειν παρ' ἐωυτόν. ὡς δὲ ἔτι περιεόντας αὐτοὺς κατέλαβον, καὶ ἢγον ἐς ὄψιν τὴν βασιλέος, τὸ ἐνθεῦτεν, πυθόμενος ἐπ' οἶσι ἦλθον, ἐκέλευέ σφεας τοὺς δορυφόρους περιάγοντας ἐπιδείκνυσθαι 41 πάντα τε τὸν πεξὸν στρατὸν καὶ τὴν

34. φρονήσαντες] with this view or design. V.

35. φ. εἴ κως — γένοιτο] vol. i. p. 206. n. 54. βουλομένην εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλέες, vi. 52. LAU. bacchutur vates, magnum si pectore possit excussisse deum, Virgil, Æ. vi. 78. ii. 756.

36. το Ἑλληνικον] This passage proves that the Amphictyonic council was not a meeting of the states-general of Greece. If so, the Greeks would have been assembled by its order; whereas they assembled of themselves, pressed by the danger of their country. Besides which the Amphictyons would have convened at Thermopyles or at Delphi, instead of Corinth. See De St. Croix, on Anc. Fed. Gov. L.

37. οὐδαμῶν — μέζω] there being no Greek states to whose power that of Gelon was not much superior; being far superior to any of the Greek states. S. vol. i. p. 146. n. 78. The rule, that several negatives strengthen the negation, has this exception, viz. when the negatives belong to two different verbs. M. G. G. 601. b. HER. on Vic. ii. 2. nil Claudiæ non perficient manus, Horace, iv Od. iv. 73.

38. ἐπάῖστοι] namely, as κατάσκοποι ὅντες. ST. 39 βασανισθέντες] after being examined. It does not always imply torture. S.

40. τοῖσι — κατακέκριτο] M. G. G. 376. obs. 2. AR. on Thuc. i. 95, 3.

41. ἐπιδείκνυσθαι] A similar conduct was pursued by Caius Fabricius, with regard to the spies of Pyrrhus; BE. and by Scipio, δ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγός Πόπλιος, ἐπαναχθέντων ὡς αὐτὸν τῶν κατασκόπων, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ κολάζειν τοὺς ἐαλωκότας, καθά περ έθος έστι τοις άλλοις, ώς τούναντίον, συστήσας αὐτοῖς χιλίαρχον, ἐπέταξε, πάντα καθαρίως ύποδείξαι τὰ κατὰ την παρεμβολήν. γενομένου δε τούτου, προσεπύθετο των ανθρώπων, εί πάντα φιλοτίμως αὐτοῖς ὑποδέδειχεν ὁ συσταθείς. των δε φησάντων, δούς εφόδια καί παραπομπήν, έξαπέστειλε, προστάξας, έπιμελως 'Αννίβα διασαφείν περί των ἀπηντημένων αὐτοίς, Polybius, xv. 5. Polyanus, viii. 16, 8. speculatores quum excepti a custodibus Romanis deducti od Scipionem essent, traditos eos tribunis militum, jussosque omisso metu visere omnia, per castra, qua rellent, circumduci jussit: percunctatusque, satin' per commodum omnia explorassent, datis, qui prosequerentur, retro ad Hannibalem dimisit, Livy, xxx. 29. "But in justice to Xerxes it ought not to be forgotten that he CXLVII. Έπιλέγων δὲ τὸν λύγον τόνδε, ταῦτα ἐνετέλλετο, ὡς,
'' εἰ μὲν ἀπώλοντο οἱ κατάσκοποι, οὕτ' ἃν τὰ ἐωυτοῦ πρήγματα
προεπύθοντο οἱ "Ελληνες ἐόντα λόγον μέζω· ⁴³ οὕτ' ἄν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο, ⁴⁴ ἄνδρας τρεῖς ἀπολέσαντες· νοστησάντων
δὲ τούτων ἐς τὴν Ἑλλάδα, δοκέειν" ἔφη '' ἀκούσαντας τοὺς "Ελληνας τὰ ἐωυτοῦ πρήγματα, πρὸ τοῦ στόλου τοῦ γινομένου ⁴⁵ παραδώσειν σφὲας ⁴⁶ τὴν ἰδίην ἐλευθερίην, καὶ οὕτω οὐδὲ δεήσειν ἐπ' αὐτοὺς στρατηλατέοντας πρήγματα ἔχειν." οἶκε ⁴⁷ δὲ αὐτοῦ αῦτη ἡ
γνώμη τῆ γε ⁴⁸ ἄλλη· ἐὼν γὰρ ἐν 'Αβύδω, ὁ Ξέρξης εἶδε πλοῖα ⁴⁹
ἐκ τοῦ Πόντου σιταγωγὰ διεκπλώοντα τὸν Ἑλλήσποντον, ἔς τε Αϊγιναν καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα· οἱ μὲν δὴ πάρεδροι αὐτοῦ, ὡς
ἐπύθοντο πολέμια εἶναι τὰ πλοῖα, ἐτοῖμοι ἦσαν αἰρέειν αὐτὰ, ἐσβλέ-

stands first on record for this treatment, generous at least, if we refuse to call it magnanimous, of enemies whose lives were forfeited by the law of nations of all ages;" MI, viii. 2. Polycanus, vii. 15, 2. Plutarch, Apoph. p. 173. c. Frontinus attributes a similar act of generosity to Valerius Lævinus, iv. 7, 7. W. V.

42. θηεύμενοι] c. 44. 212. viii. 88. γήθει σέλας θηεύμενος, Apollonius, i. 436. W. From θάω, besides θαύω, θαθμα, &c. came θεάρμαι, θαέσμαι, θηεόμαι, which is the lonic form. V.

43. λόγου μέζω] beyond description, S.

44. ἐσινέατο] This termination is used, by the Ionians, in the imperfect in those verbs which have otherwise opro, αυτο. M. G. G. 198. b.

45. πρό τοῦ σ. τοῦ γ.] before the expedition which was taking place. S.

46. σφέαs] is redundant since τους "Ελληνας precedes, but, on account of several words intervening, is added for the sake of perspicuity; S. so 'Οθρυάδην μιν, i. 82. Αίγυπτίαν οι οικέοντες-Αίγυπτοι, ii. 13. τοῦτον τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν — ἔλεγον — τὸν ἀδελφεὸν ἐωντοῦ — τοῦτον — αὐτὸν καλέσαντα, 107. τὸν μάντιν — τοῦτον, vii. 221. πειράσομαι τῷ πάππφ — συμμαχεῖν αὐτφ, Χεnophon, Cyr. i. 3, 15. βασιλέα

-αiτδν, An. ii. 4, 3. ST. Τολμίδην-τοῦτον, 2, 9. δ Κλέαρχος is repeated after a parenthesis, An. i. 8, 9. as δρων δη, Cyr. i. 3, 2. δγωδ δξ-ούτω δη καὶ <math>δγωδ, ii. 2, 6. τφ 1πποκράτει-αὐτωρ, Thucydides, iv. 93. <math>δε τδν ναδν-δε τοῦτον, Pausanias, i. 24. τοῦτον τδν Μωῦσην-τοῦτον, Acts, vii. 35. HUT. The same pleonasm is commou in Latin, in haud magna oppida—εο, Livy, xxv. 27. W. urbem novam—εam, i. 19. cultrum—eum, 58. Crevier. vol. i. p. 10. n. 33. and p. 109. n. 67.

47. οἶκε] M. G. G. 231.

48. $\tau \hat{\eta} \gamma \epsilon$ it is probable that these were the sentiments of Xerxes, since on one other occasion at least he showed

similar sentiments. S.

49. πλοῖα] All the Greeks, and especially the Athenians, carried on extensive commerce with the coast of the Enxine, and particularly with the Tauric Chersonese. They carried thither the wines of Cos, Thasos, &c. vases, and Athenian merchandise, which were then in as great request for their elegance, as those of London or Paris are at the present day. They brought from these countries, in exchange, corn, wax, honey, wool, hides, goat-skins, timber, &c. and this traffic was a great source of wealth to the Athenians. L.

ποντες ες τὸν βασιλέα, ὁκότε παραγγελέει 50 ὁ δὲ Ξέρξης εἴρετο αὐτοὺς, " ὅκη πλέοιεν;" οἱ δὲ εἶπαν, " ἐς τοὺς σοὺς πολεμίους, ὧ δέσποτα, σῖτον ἄγοντες." ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, " οὐκ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ πλέομεν, ἔνθα περ καὶ οὖτοι, τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι 51 καὶ σίτω; τί δῆτα ἀδικέουσι οὖτοι, ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες;" Οἱ μέν νυν κατάσκοποι, οΰτω θεησάμενοί τε καὶ ἀποπεμφθέντες, ἐνόστησαν ἐς τὴν Εὐρώπην.

CXLVIII. Οἱ δὲ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρση, μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν 52 τῶν κατασκόπων, δεύτερα 53 ἔπεμπον ἐς "Αργος ἀγγέλους. 'Αργεῖοι δὲ λέγουσι τὰ κατ' ἐωυτοὺς γενέσθαι ὧδε' πυθέσθαι γὰρ αὐτίκα κατ' ἀρχὰς τὰ ἐκ τοῦ βαρβάρου ἐγειρόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πυθόμενοι δὲ, καὶ μαθόντες, ὡς σφεας οἱ "Ελληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, πέμψαι θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς, τὸν θεὸν ἐπειρησομένους, '' ὡς σφι μέλλει ἄριστον ποιεῦσι γενέσθαι; νεωστὶ 54 γὰρ σφέων τεθνάναι ἔξακισχιλίους ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Κλεομένεος τοῦ 'Αναζανδρίδεω'' τῶνδε δὴ εἴνεκα πέμπειν. τὴν δὲ Πυθίην ἐπειρωτῶσι αὐτοῖσι ἀνελεῖν τάδὲ,

έχθρε περικτιόνεσσι, φίλ' άθανάτοισι θεοίσι, είσω τον προβόλαιον 55 έχων, πεφυλαγμένος ήσο, καὶ κεφαλήν 56 πεφύλαζο· κάρη δε το σωμα σαώσει.

50. παραγγελέει] M. G. G. 173.

51. ἐξηρτυμένοι] κατεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, Suidas; S. ii. 32. ὁ μὲν ανάρτυτος ἦν' ὁ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος, Athenæus, xii. 3. ἄπαντα αὐτῷ ἐξηρτυμένα ἦν, Menander, Ecl. Leg. p. 124. W. τἄνδον ἐξάρτυε, Euripides, El. 422. V. (ναῦς) ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, Polybius, i. 25, 3. 36, 8. ταῖς χορηγίσις ἐξηρτῦσθαι, καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς, iii. 18, S. Diodoru, in imitation of Polybius, has ναῦς καλῶς ἐξηρτυσμένας, xii. 31. S. Thucydides, vi. 17. BL.

52. ἀπόπεμψιν] sending off, which may mean either mission, or dismissal.

C T

53. δεύτερα] secondly, in the next place, answering to πρῶτα μέν, c. 146. L.

54. veworl] vi. 78-80.83. L.

55. προβόλαιον] προβόλους δύο, vii.
 76. i. e. ἀκόντια, see Athenæus, xi. 72.
 v. l. πρόβολος, in the Ionic dialect

προβόλεος, (as άδελφος, άδελφεος,) by poetic license προβόλαιος; προβόλιον in Xenophon; (Pollux v. 3 and 4. P.) είσω τ. π. έχων is putting yourself in an attitude either to strike, or to parry the blows of the adversary; being on your guard; couching your hunting spear; with your lance in the rest. The position consisted in having the dart resting against the inner part of the shoulder, the right foot being advanced so as to present the body in profile. The description of this is given at length by Xenophon, in speaking of the chace of the wild boar: the following extract may suffice, προσφέρειν δὲ τὸ προβόλιον φυλαττόμενον μη έκκρούση καλ προτείναι έντος της ωμοπλάτης, ή ή σφαγή, Cyn. x. 12. 16. 'against the inside of the shoulder, by the side of the collarbone,' or 'by the side of the throat:' σφαγή was the hollow above the breast-bone between the two collarΤαῦτα μὲν τὴν Πυθίην χρῆσαι πρότερον μετὰ δὲ, ὡς ἐλθεῖν τοὺς ἀγγέλους ἐς δὴ τὸ "Αργυς, ⁵⁷ ἐπελθεῖν ⁵⁸ ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, καὶ λέγειν τὰ ἐντεταλμένα. τοὺς δὲ πρὸς τὰ λεγύμενα ὑποκρίνασθαι, ὡς " ἐτοῖμοί εἰσι 'Αργεῖοι ποιέειν ταῦτα, τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισίμενοι Λιικεδαιμονίοισι, καὶ ἡγεόμενοι κατὰ τὸ ἡμισυ πάσης τῆς συμμαχίης καὶ τοι κατά γε τὸ δίκαιον ⁵⁹ γίνεσθαι τὴν ἡγεμονίην ἑωυτῶν, ἀλλ' ὕμως σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἡμισυ ἡγεομένοισι."

CXLIX. Ταῦτα μὲν λέγουσι τὴν βουλὴν ὑποκρίνασθαι, καί περ ἀπαγορεύοντός σψι τοῦ χρηστηρίου μὴ ποιέεσθαι τὴν πρὸς τοὺς Ἑλληνας συμμαχίην σπουδὴν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκονταέτιδας, 60 καί περ τὸ χρηστήριον φοβεομένοισι, ΐνα δή σφι οἱ παῖδες ἀνδρωθέωσι ἐν τούτοισι τοῖσι ἔτεσι μὴ δὲ σπονδέων ἐουσέων, ἐπιλέγεσθαι, 61 ἢν ἄρα σφέας καταλάβη πρὸς τῷ γεγονότι 62 κακῷ ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, μὴ τὸ λοιπὸν ἔωσι τῶν Λακεδαιμονίων ὑπήκοοι. τῶν δὲ ἀγγέλων τοὺς ἀπὸ τῆς Σπάρτης πρὸς τὰ ἡηθέντα ἐκ τῆς βουλῆς ἀμείψασθαι τοῖσδε, "περὶ μὲν σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας περὶ δὲ ἡγεμονίης αὐτοῖσι ἐντετάλθαι ὑποκρίνασθαι, καὶ δὴ λέγειν, σφίσι μὲν εἶναι δύο βασιλέας, 'Αργείοισι δὲ ἔνα· 63

bones. C. εἴσω ἔχων may also signify keeping in, restraining, not bringing out. S. ST.

56. κεφαλήν] perhaps denoted the citadel, which was called Larissa according to Strabo, Stephanus, and

others. V.

51. ês—τὸ Αργος] According to Diodorus, "the Argives, having sent ambassadors to the assembly of the Greeks, ἐπηγεέλλοντο συμμαχήσειν, ἐὰν αὐτοῖς μέρος τι τῆς ἡγεμονίας συγχωρήσωσιν. The assembly decidedly answered them, that if they found it more revolting to their feelings to acknowlege a Greek for their general, than to have a barbarian for their master, ὀρθῶς αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν but that if it was their ambition to command the Greek forces, they should raise themselves to that honor by great actions;" xi. 3. L. V.

58. ἐπελθεῖν] ix. 7. 11. W.

59. κατὰ $-τ\dot{b}$ δίκαιον] On account of the pre-eminence of the Argives, in the time of Agamemnon, above all the rest of the Greeks, they considered themselves now entitled to the clief

command over the confederate forces. S. παραινέσεις εγίγνοντο: — Αργείοις δὲ ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ήγεμονίας, καὶ τῆς ἐν Πελοπουνήσφ ποτὲ ἰσομοιρίας μὴ διὰ παυτὸς στερισκομένους δνέχεσθαι, Thucydides, v. 69. BLO. vol.i.p. 4, n. 33.

60. τριηκονταέτιδαs] Adjectives compounded with έτοs have, in the feminine, often a peculiar form in

έτις. M. G. G. 113, 3.

61. ἐπιλέγεσθαι] that they were apprehensive; φροντίζειν, μεριμνῶν, φορειδοθαι; see vii. 47. 49. 52. 236. C. This infinitive, as well as ὑποκρίνασθαι and ἔχειν, is dependent on λέγουσι; S. and so is ἀμείψασθαι which follows. LAU.

62. πρός τῷ γεγονότι] vi. 78—50.

83. L.

63. ἕνα] As no mention is made of the Argive king at this period by any other historian, the regal power must have been little or none. ᾿Αργεῖοι, ἄτε ἰσηγορίαν καὶ τὸ αὐτόνομον ἀγαπῶντες ἐκ παλαιστάτου, τὰ τῆς ἐξουσίας τῶν βασιλέων ἐς ἐλάχιστον προσήγαγον, "so that they left to Cisus and his posterity nothing but the empty

οὐκ ὧν δυνατὸν εἶναι τῶν ἐκ Σπάρτης οὐδέτερον ⁶³ παῦσαι τῆς ἡγεμονίης: μετὰ δὲ δύο τῶν σφετέρων ὀμόψηφον τὸν ᾿Αργεῖον εἶναι, κωλύειν οὐδέν." οὕτω δὴ οἱ ᾿Αργεῖοί φασι οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, ⁶⁴ ἀλλ' ἐλέσθαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἄρχεσθαι, ἤ τι ὑπεῖξαι Λακεδαιμονίοισι προειπεῖν τε τοῖσι ἀγγέλοισι, "πρὸ δύντος ἡλίου ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς ᾿Αργείων χώρης εἰ δὲ μὴ, περιέψεσθαι ὡς πολεμίους."

CL. Αὐτοὶ μὰν 'Αργεῖοι τοσαῦτα τούτων πέρι λέγουσι. ἔστι δὲ ἄλλος λόγος λεγόμενος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς Ξέρξης ἔπεμψε κήρυκα ἐς "Αργος, πρότερον ἤ περ ὀρμῆσαι ⁶⁵ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ἐλθόντα δὲ τοῦτον λέγεται εἶπαι· ' "Ανδρες 'Αργεῖοι, βασιλεὺς Ξέρξης τάδε ὑμῖν λέγει· 'Ημεῖς νομίζομεν Πέρσην ⁶⁶ εἶιαι, ἀπ' οῦ ἡμεῖς γεγόναμεν, παῖδα Περσέος τοῦ Δανάης, γεγονότα ἐκ τῆς Κηφέος θυγατρὸς 'Ανδρομέδης. οὕτω ᾶν ὧν εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι. οὕτε ὧν ἡμέας οἰκὸς ⁶⁷ ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους ⁶⁸ ἐκστρατεύεσθαι, οὕτε ὑμέας, ἄλλοισι τιμωρέοντας, ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι, ἀλλὰ παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι. ἢν γὰρ ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, οὐδαμοὺς μέζονας ⁶⁹ ὑμέων ἄζω.'' ⁷⁰ Ταῦτα

name of king. And the people capitally condemned Meltas, and deprived him of the royal authority;" Pausanias, ii. 19. V. It is, however, to be presumed that royalty was not then entirely abrogated, but that the title descended to the posterity of Meltas. I.

63. οὐδέτερον] Compare v. 75. L. This perhaps was one of those emergencies mentioned in vol. i. p. 226. n. 59. Considering the mere shadow of authority with which the nominal king of Argos was invested, the Spartan answer might have been in the style of the invective which Herdonius poured forth against Tarquin II. cut non adporere, adfectare eum imperium in Latinos? quod si sui bene crediderint cives, credere et Latinos, quamquam ne sic quidem alienigenæ, debere. sin suos ejus pæniteut, quid spei melioris Latinis portendi? Livy, i. 50.

64. πλεονεξίην] The Argives went so far, that τὰς Μυκήνας κατέσκαψαν, because that city sent eighty auxiliaries to Thermopylæ with Leonidas; Diodorus, xi. 65. Pausanias, ii. 16. They

also withheld their assistance from the Spartans in the Peloponnesian war; Thuydides, ii. 9. Diodorus, xii. 42. They had indeed every reason to hate their imperious and interfering neighbours. V.

65. δρμήσαι] 'Αγησίλαος, &σπερ &ρμησεν, ἐπὶ τὴν Φρυγίαν ἐπορεύετο, Χεπορhon, Η. iii. 4, 29. τοὶ διώκειν &ρμήθησαν, Homer, Il. K. 359. defessi litora cursu contendunt petere, Virgil, Æ. i. 161.

66. Πέρσην] See the genealogical table of the Achæmenides; and vii. 61. But this was probably a fiction of the Greeks. W. V.

67. ούτε — οίκδς] οὺ ποιέετε δίκαια έπὶ τοὺς πατέρας στρατευόμενοι —μεμνημένοι ὅτι ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, viii. 22. W. V.

68. προγόνους] progenitors, πατέρας, viii. 22. W. προπάππους, προπάστορας, συγγενέας, ἡ πρεσβυτάτους ἄνδρας, Hesychius. SCHL.

69. μέζονας] i. e. τιμιωτέρους or έν

μείζονι τιμή. V.

70. άξω] ἐν οὐδεμιῆ μοίρη μεγάλη ῆγον, ii. 172. ταύτη δὴ τὸν "Ελληνα τοῦ βαρβάρου πρῶτον ἄγω, Synesius, ἀκούσαντας 'Αργείους λέγεται πρῆγμα ποιήσασθαι,⁷¹ καὶ παραχρῆμα μὲν οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν. ⁷² ἐπεὶ δέ σφεας παραλαμβάνειν ⁷³ τοὺς "Ελληνας, οὕτω δὴ, ἐπισταμένους, ὅτι οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι, μεταιτέειν,⁷⁴ ἵνα ἐπὶ προφάσιος ⁷⁵ ἡσυχίην ἄγωσι.

CLI. Συμπεσεῖν δὲ τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσί τινες 'Ελλήνων, πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον ⁷⁶ γενόμενον τούτων. τυχεῖν ἐν Σούσοισι τοῖσι Μεμνονίοισι ⁷⁷ ἐόντας ἐτέρου πρήγματος εἴνεκα ἀγγέλους 'Αθηναίων, Καλλίην ⁷⁸ τε τὸν 'Ιππονίκου καὶ τοὺς μετὰ τούτου ἀναβάντας. 'Αργείους δὲ, τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον πέμψαντας καὶ τούτους ἐς Σοῦσα ἀγγέλους, εἰρωτᾶν 'Αρταξέρξεα τὸν Ξέρξεω, '' εἴ σφι ἔτι ἐμμένει, τὴν ⁷⁹ πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο; ⁸⁰ ἡ νομιζοίατο πρὸς αὐτοῦ εἶναι πολέμιοι;" βασιλέα δὲ 'Αρταξέρξεα

Dion. p. 47. A. Pausanias often imitates the phrase. W. πολλῷ ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου, i. 107.

71. πρῆγμα ποιήσασθαι] vol.i. p. 9. n. 12. μεγάλα π., i. 119. μεγα π. ταῦτα, iii. 42. i. e. περὶ πολλοῦ π. ST. τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν, Sophocles, Αn. 34. On the contrary, τοῦτο ἤκουσαν μὲν οἱ ἔφοροι, πρ. μέν τοι οὐδὲν ἐποιήσαντο τὸ παραντίκα, vi. 63. παρ' οὐδὲν ἔθεντο, Æschylus, Ag. 221. V.

72. οὐ. ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν] the same as οὐ. ἐπαγγελλομένους οὐδὲ μ. οὐ. ἀπαγγελλομένους οὐδὲ μ. οὐ-δέν. As the Argives at first had made no promises or professions, (for they had not assembled to consult with the other Greeks, c. 145. 148.) so they made no demands in return (either from the Lacedæmonians or from the other Greeks,).

73. παραλαμβάνειν] occurs c. 168, twice; 169. in the same sense to denote 'the effort, wish, or intention to do a thing,' to invite to join the alliance. S. The present and imperfect often have this force; δρμάσθαι, i. 24. ἀκοντίζων, 43. πολλάκις αὐτοῦ πολλά καὶ διδόστος καὶ δεομένου λαβεῖν οὐκ ἡθέλησεν, Plutarch, Arist. 25. ST. κάγὰ μὲν ἦδον ἄθλους 'Ηρακλέους, λύρη δὲ ἔρωτας ἀντεψώνει, Απαcreon, i. 7. μη μ' ἐκδίδασκε, Sophocles, Œ. R. 1370.

74. μεταιτέειν] viz. τὸ ῆμισυ τῆς ἀρχῆς. ST.

75. ἐπὶ προφάσιος] π. τῆσδε (ἔνεκα being understood, S.), iv. 135. ἐπὶ προφάσεως, Aristænetus, i. 18. W. ἐ. π. ταύτης, viz. τοῦ μὴ μεταλαβεῖν τῆς ἡγεμονίας. ST. διὰ πρόφασιν τοιήνδε, vii. 230. S.

76. ὅστερον] Artaxerxes, having heard of his losses in Cyprus, resolved to make peace with the Greeks. Artabazes and Megabyzes sent ambassadors for this purpose to Athens. The conditions appearing reasonable to the Athenians, they sent plenipotentiary ambassadors on their parts to Artaxerxes. Callias, son of Hipponicus, was at the head of the embassy; in Olymp. lxxxii. y. 4. i. e. 449. B. C. Diodorus, xii. 4. W. L.

77. Μεμνονίοισι] μέχρι Σούσων, τοῦτο γὰρ Μεμνόνιον ἄστυ καλέεται, ν. 54. ἐς τὰ βασιλήῖα τὰ Μεμνόνια καλεόμενα, 53. The city was built by Tithonus, father of Memnon; and its citadel was called Memnonium. L.

78. Καλλίην] AR. on Thuc. iii. 91. 79. έμμένει, τὴν] τὴν οὐσίαν, ἡν κατέλιπε τῷ νίεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν, Lysias, p. 348. ῷ τὸν πέπλυν ἔχριον πόκφ, τοῦτ' ἡράνισται, Sophocles, Tr. 687. V. The example from Terence, vol. i. p. 241. n. 2. corresponds more closely.

80. συνεκεράσαντο] εμίξαντο, Pollux; φιλίαι συνεκρήθησαν, iv. 152. V.

" μάλιστα έμμένειν" φάναι, " καὶ οὐδεμίαν νομίζειν πόλιν "Αργεος φιλιωτέρην."

CLII. Εὶ μέν νυν Ξέρξης τε ἀπέπεμψε ταῦτα λέγοντα κήρυκα ἐς "Αργος, καὶ 'Αργείων ἄγγελοι, ἀναβάντες ἐς Σοῦσα, ἐπειρώτων 'Αρταξέρξεα περὶ φιλίης, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἶπαι' οὐδέ τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἀποφαίνομαι ⁸¹ ἄλλην γε, ἢ τήν περ αὐτοὶ 'Αργεῖοι λέγουσι. ἐπίσταμαι δὲ τοσοῦτο, ὅτι, εἰ πάντες ⁸² ἄνθρωποι τὰ οἰκήῖα κακὰ ἐς μέσον συνενείκαιεν, ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι, ἐγκύψαντες ἃν ⁸³ ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ, ἀσπασίως ἔκαστοι αὐτῶν ἀποφεροίατο ⁸⁴ ὀπίσω, τὰ ἐσενείκαντο. οῦτω δὴ οὐκ 'Αργείοισι αἴσχιστα πεποίηται. ⁸⁵ ἐγὼ δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, ⁸⁶ πείθεσθαί γε μὲν ὧν οὺ παντάπασι ὀφείλω' καί μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον. ⁸⁷ ἐπεὶ καὶ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα 'Αργεῖοι ἦσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἐστήκες, πᾶν ⁸⁸ δὴ

See vol. ii. p. 83. n. 87.

81. γν.—ἀποφαίνομαι] vol.i. p. 211. n. 100.

82. εὶ πάντες κ. τ. λ.] εἰδέναι, ὅτι καλ αὐτολ ἔς τε τὰ ξωυτῶν ἐγκύψαντες. καὶ τὰ ἐκείνοις παρέοντα ἐπιφρασάμενοι, εύρησουσι έωυτούς άμεινον πρήσσοντας. Eusebius in Stob. cv. p. 567. W. πασιν ανθρώποις έστλν έγκλήματα, Plutarch, t. ii. p. 863, 29. V. Herodotus perhaps borrowed this reflection from Solon, (qui) aiebat, ' si in unum locum cuncti mala sua contulissent, futurum, ut propria deportare domum, quam ex communi miseriarum acerro portionem suam ferre mallent:' quo colligebat, non oportere nos, quæ fortuito patiamur, præcipuæ et intolerabilis amaritudinis judicare, Valerius M., vii. 2. Ext. ii. p. 632. L. Compare Nos. 557. and 558. of the Spectator, TR. and Horace, 1 S. i. 1-22. which forms the mottoes.

83. ἐγκύψαντες αν] if they were to look more closely.

84. $\frac{\partial \pi}{\partial \nu} \phi \epsilon \rho o [\alpha \tau o]$ The change of ν into α is very frequent in the optative. M. G. G. 198.

85. πεποίηται] Our author seems here to have enveloped, in somewhat studied obscurity, his meaning; which appears to be this. As every one, on

close inspection, deems his own misfortunes more tolerable than those of his neighbour, so he imagines his own faults to be less censurable than those of others; and hence he is apt to deem others more reprehensible than himself. Upon this principle it is that the Greeks blame the Argives for their conduct, although they themselves have been guilty of actions equally culpable. ST. V. δ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῆ βαλέτω, St. John, viii. 7. St. Matthew, vii. 1—5.

86. τὰ λεγόμενα] ἐμοὶ μὲν οὖν λέγειν μὲν τὰ ὑπὸ Ἑλλήνων λ. ἀνάγκη:
πείθεσθαι δὲ πᾶσιν οὐκ ἔτι ἀνάγκη,
Pausanias, vi. 3. p. 458. W. Thucydides says, more concisely, τοιαῦτα λ.
παρελάβομεν, ii. 102. ΒĹΟ.

87. πάντα τὸν λόγον] π. ἔχεις λ., Æschylus, Ag. 565. Sophocles, Aj. 480. BL.

88. πᾶν κ. τ.λ.] i. e. πάντα καὶ μέγιστα κακὰ μᾶλλον βουλόμενοι παθέειν ἢ τὴν παρέουσαν λύπην. ST. πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν γε κρέσσον καὶ ὅ τι ἄν ἄλλο παθέειν ἐστὶ, νὶ. 12. μισῶ γυναῖκας, αἴτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἴλοντο, Euripides, Ετ. ft. i. 35. In such expressions προαιρεῖτθαι followed by ἀντὶ is more usual. V.

βουλόμενοί σφι είναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης. Τὰ μὲν περὶ ᾿Αργείων εἴρηται.

CLIII. 'Ες δὲ τὴν Σικελίην ἄλλοι τε ἀπίκατο ⁸⁹ ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων, συμμίζοντες Γέλωνι, καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων Σύαγρος.

CLVI. 'Ο δὲ (Γέλων), ἐπεί τε παρέλαβε τὰς Συρηκούσας,90 τύραννος ἐγεγόνεε μέγας.

CLVII. Τότε δὲ, ὡς οἱ ἄγγελοι τῶν Ἑλλήνων ἀπίκατο ἐς τὰς Συρηκούσας, ἐλθόντες αὐτῷ ἐς λόγους, ἔλεγον τάδε· " ἔπεμψαν ἡμέας Λακεδαιμόνιοἱ τε, και 'Αθηναῖοι, καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι, παραλαμψομένους σε πρὸς τὸν βάρβαρον· τὸν γὰρ 91 ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντως κου πυνθάνεαι· ὅτι Πέρσης ἀνὴρ μέλλει, ἔεὐξας τὸν 'Ελλήσποντον, καὶ ἐπάγων πάντα τὸν ἡῷον στρατὸν ἐκ τῆς 'Ασίης, στρατηλατήσειν 92 ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα· πρόσχημα μὲν ποιεύμενος, ὡς ἐπ' 'Αθήνας ἐλαύνει, ἐν νόῳ δὲ ἔχων πᾶσαν τὴν 'Ελλάδα ὑπ' ἑωυτῷ ποιήσασθαι. σὸ δὲ δυνάμιός τε ἥκεις μεγάλης, 93 καὶ μοῖρά τοι τῆς 'Ελλάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα, 94 ἄρχοντί γε Σικελίης· βοήθει τε τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν 'Ελλάδα, καὶ συνελευθέρου. ἀλὴς μὲν γὰρ γινομένη 95 πᾶσα ἡ Έλλὰς, χεὶρ μεγάλη συνάγεται, καὶ ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι· ἢν δὲ ἡμέων οἱ μὲν καταπροδιδῶσι, οἱ δὲ μὴ θέλωσι τιμωρέειν, τὸ δὲ ὑγιαῖνον τῆς 'Ελλάδος ἢ ὀλίγον, τοῦτο δὲ ἤδη δεινὸν γίνεται, μὴ πέση πᾶσα ἡ 'Ελλάς. μὴ γὰρ ἐλπίσης, ῆν

89. $\lambda\pi l\kappa\alpha\tau o]$ In the third person plural of the perfect and pluperfect, where the Ionians and Dorians change the ν before $\tau\alpha$: and τo into α , the original aspirated consonant is replaced before the α ; but in this verb κ remains instead of χ . M. G. G. 198, 5. c. 157.

90. Συρηκούσας] Syracuse was the birth-place of Theoreitus and Archimedes. Urbem Syracusas maximom esse Græcarum urbium, pulcherrimamque omnium sæpe audistis, Cicero, in Ver. 11. iv. 52. a very interesting description of the city follows, 52 and 53. L. A.

91. τον γάρ κ. τ. λ.] i. e. πάντως γ. κ. π., δτι Π. ά., ἐπιὼν ἐπὶ τὴν Ἑ., μ., ζ. δεc. τον ἐπιόντα ἐ. τ. Ἑ. occurs again c. 177. W. A similar construction is noticed vol. i. p. 92. n. \$2. V.

92. μέλλει — στρατηλατήσειν] The Attic writers join the present and the future with the verb μέλλω, but never the aorist; Th. Magister; Phavorinus; Phrynichus: in μέλλει δλέσσαι, Homer, Il. Ω. 46, αν is understood. L.

93. δυνάμιος—ήκεις μεγ.] for δ. εδ ηκεις: a solitary instance, W. but not on that account to be rejected. S. To the examples of the latter phrase, vol. i. p. 219. n. 90. add μορφής εδ ήκούσας, Lucian, Im. c. 11. εὐτόκιος, γένους εδ ήκων, Suidas; φύσεως εδ ή., Philostratus, V. A. viii. 18. πιθανότητος εδ ήκει, Hyperides in Dion. Hal. t. ii. p. 179, 40. V.

94. μέτα] Instead of the composition of a preposition with the verb εἰμὶ, the preposition only is often put. M. G. G. 594, 2.

95. γινομένη] The nominative absolute. M. G. G. 562, 1.

ήμέας καταστρέψηται ὁ Πέρσης, μάχη κρατήσας, ὡς οὐκὶ ήξει παρὰ σέ γε, ἀλλὰ πρὸ τούτου φύλαξαι. βοηθέων γὰρ ἡμῖν, σεωυτῷ τιμωρέεις τῷ δὲ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ ὡς τὸ ἐπίπαν ⁹⁶ χρηστὴ ἐθέλει ⁹⁷ ἐπιγίνεσθαι." Οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον.

CLVIII. Γέλων δὲ πολλὸς ἐνέκειτο 98 λέγων τοιάδε· "Ανδρες Ελληνες, λόγον ἔχοντες πλεονέκτην, 99 ἐτολμήσατε, ἐμὲ σύμμαχον ἐπὶ τὸν βάρβαρον παρακαλέοντες, ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ, ἐμεῦ πρότερον δεηθέντος βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι, ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, ἐπισκήπτοντός 100 τε τὸν Δωριέος 1 τοῦ 'Αναξανδρίδεω πρὸς Έγεσταίων 2 φόνον ἐκπρήξασθαι, ὑποτείνοντός 3 τε τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν, ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὑφελείαι τε καὶ ἐπαυρέσιες 4 γεγόνασι, οὕτε ἐμεῦ εἴνεκα ἤλθετε βοηθήσοντες, cὕτε τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρηξόμενοι· τό τε κατ' ὑμέας, 5 τάδε ἄπαντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται. ἀλλὰ, εὖ γὰρ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη· νῦν δὲ, ἐπειδὴ περιελήλυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπῖκται ἐς ὑμέας, οὕτω δὴ Γέλωνος μνῆστις γέγονε· ἀτιμίης δὲ πρὸς ὑμέων κυρήσας, οὐκ ὁμοιώσομαι ὑμῖν, ἀλλ' ἑτοῖμός εἰμι βοηθέειν, παρεχόμενος διηκοσίας 6 τε τριήρεας καὶ δισμυρίους ὁπλίτας καὶ δισχιλίην ἵππον καὶ δισχιλίους

96. &s τδ ἐπίπαν] for the most part, always, universally. H. on Vig. i. 19.

97. ἐθέλει] nec vera virtus, cum semel excidit, curat reponi deterioribus,

Horace, III Od. v. 29.

98. πολλδε ἐνέκειτο] violently inveighed against them. S. π. ἢν λισσόμενος δ ξείνος, ix. 91. πολδε ἢν δ Θεμιστοκλέης ἐν τοῖοι λόγοισι, viii. 59. π. ἐνέκειτο τὸ τοῦ Καίσαρος ὅνομα ἐπικαλούμενος, D. Cassius, xlii. 24. W. Κλέων δὲ π. ἐν. λέγων, pronounced a bitter invective, Thucydides, iv. 22. See BL. on Æsch. Th. 6. So the Latin multus instabat; BLO. as Marius vero multus atque ferox instare, Sallust, B. J. S6.

99. πλεονέκτην] arrogant and self-

ish. L. S.

100. ἐπισκήπτοντος] understand ἐμεῦ ὑμῖν. S.

1. Δωριέσς] v. 45. 46. vii. 205.

W. L.

2. 'Eyeoralwo] Egesta was at first called Acesta; the Romans changed the appellation to Segesta to avoid the former ill-omened name; Festus, p. 500. L. vol. i. p. 11. n. 49.

3. ὑποτείνοντος] Thucydides, viii. 48. understand ἐλπίδα, Scholiast; ὑποτείνων μισθοὺς, Aristophanes, A. 632.ὑπισχνούμενος, Scholiast; Suidas. V. The ellipsis is supplied by Synesius, ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος, Ep. 105. p. 247. A. and by an anonymous author in Suid. t. iii. p. 548. Dionysius supplies ὑποσχέσεις, A. R. t. ii. p. 749. SCH. on B. 88.

4. ἐπαυρέσιες] Thucydides, ii. 53.

W.

5. τὸ—κατ' ὑμέας] Diodorus supplies the ellipsis, ἀήττητον τὴν πατρίδα, τὸ καθ' αὐτὸν μέρος, ἀποδεικνύων, xix. 72. SCH. on B. 158. The meaning of the passage is εἰ ἐβουλήθην τὴν ἀφ' ὑμῶν βοήθειαν προσδοκῶν, τάδε πάντα ὑπὸ B. ἃν ἐνέμετο; compare vol. i. p. 77. n. 19. ST.

6. διηκοσίας κ. τ. λ.] According to Ephorus, Gelon, besides 200 ships, armed only 2000 cavalry, and 10,000 infantry, Scholiast on Pind. P. i. 146. but afterwards Dionysius is said to have equipped, from Syracuse alone, 120,000 infantry, 12,000 cavalry, and 400 ships of war; Diudorus, ii, 5. W.

τοξύτας καὶ δισχιλίους σφενδονήτας καὶ δισχιλίους ἱπποδρύμους ψελούς σῖτύν τε ἀπάση τῆ Ἑλλήνων στρατιῆ, ἔστ' ἢν διαπολεμήσωμεν, ὑποδέκομαι παρέξειν. ἐπὶ δὲ λύγω τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι, ἐπ' ῷδ στρατηγός τε καὶ ἡγεμων τῶν Ἑλλήνων ἔσομαι πρὸς τὸν βάρβαρον ἐπ' ἄλλω δὲ λόγω οὕτ' ἂν αὐτὸς ἔλθοιμι, οὕτ' ἂν ἄλλους πέμψαιμι."

CLIX. Ταῦτα ἀκούσας, οὔ τε ἡνέσχετο 9 ὁ Σύαγρος, εἶπέ τε τάδε·

"ΤΗ κε 10 μεγ' οἰμώξειεν ὁ Πελοπίδης 'Αγαμέμνων, πυθύμενος
Σπαρτιήτας 11 τὴν ἡγεμονίην ἀπαραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνός 12 τε καὶ
Συρηκουσίων. ἀλλὰ τούτου μὲν τοῦ λόγου μηκέτι μνησθῆς, ὅκως τὴν
ἡγεμονίην τοι παραδώσομεν. ἀλλ', εἰ μὲν βούλεαι βοηθέειν τῆ Έλλάδι, ἵσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, εἰ δ' ἄρα μὴ δικαιοῖς
ἄρχεσθαι, σὸ δὲ μὴ βοηθέειν." 13

CLX. Πρός ταῦτα ὁ Γέλων, ἐπειδὴ ώμα ἀπεστραμμένους 14 τοὺς λύγους τοῦ Συάγρου, τὸν τελευταῖόν σφι τόνδε ἐξέφαινε λύγον "⁷Ω ξεῖνε Σπαρτιῆτα, ὀνείδεα 15 κατιόντα ἀνθρώπω φιλέει ἐπανά-

7. orov] Sicily was so celebrated for its fertility, that it was called one of the granaries of Rome; and Pliny says that it rewarded the husbandman an hundred-fold. A.

8. $\ell\pi l \rightarrow \lambda$. $\tau o\iota \hat{\phi}\delta\epsilon \rightarrow$, $\ell\pi' \hat{\phi}$] The relative is put for various conjunctions, as here for $\&\sigma\tau\epsilon$, on condition that; but because this relative properly refers to a pronoun demonstrative, the latter is sometimes expressed, and the preposition is put before both pronouns. M. G. G. 479. a. Thucydides, i. 103. BL. AR.

9. ἢνέσχετο] This is one of the verbs which receive a double augment.

M. G. G. 170.

10. ἢ κε] An imitation of Homer, ἢ κε μέγ' οἰμάζειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, Il. H. 125. W. and not very unlike ἢ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Il. A. 255. V.

11. Σπαρτήταs] "In all confederacies the Spartans were looked on as the principal associates; and in all wars carried on by public contributions, they challenged the chief command as their right and peculiar. Nor could any exigency prevail with them to depart from that claim, or resign it to the greatest of princes. Gelon,

king of Sicily, though promising to furnish them with large supplies against the barbarians, on condition he might be declared captain-general of the Grecian forces, was rejected," Potter, iii. I.

12. ὑπὸ Γέλωνος] L. considers the omission of the article to imply contempt; by a Gelon and by Syracusans.

13. σὐ δὲ μὴ βοηθέεω] vol. i. p. 186. n. 15. Here δικαίεε may be understood from the preceding verb. S.

14. ἀπεστραμμένους] arerse from his proposal, and indignantly rejecting it. S.

15. δνείδεα κ. τ. λ.] τό ψευδες ὅνειδος οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται,
Æschines, F. L. 46. ἐν τοῖσι ἀσὶ τῶν
ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμός, vii. 39. ἀνθρώπω may refer both to the participle
preceding and to the infinitive following; with the former it is equivalent
to ἐς τὸν ἄνθρωπον. Οτ ἐς τὸν θυμόν
may be understood. Compare οὕτω
μαίνεσθε, ἄστε, κατιόντος τοῦ οἴνου ἐς
τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακὰ,
i. 212. V. irritunt animos demissa per
aurem, Horace, Α. Ρ. 180. The metaphor may be borrowed from drawing
water, ἐξ αὐτοῦ (τοῦ φρέατος) ἀντλές-

γειν 16 τὸν θυμόν. σὰ μέντοι, ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα 17 ἐν τῷ λόγῳ, οὕ με ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῷ ἀμοιβῷ γενέσθαι. ὅκου 18 δὲ ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης, οἰκὸς καὶ ἐμὲ μᾶλλον ὑμέων περιέχεσθαι, στρατιῆς τε ἐόντα πολλαπλασίης ἡγεμόνα καὶ νηῶν πολὸ πλεύνων. ἀλλ' ἐπεί τε ὑμῖν ὁ λόγος οὕτω προσάντης κατίσταται, ἡμεῖς τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. εἰ τοῦ μὲν πεδοῦ ὑμεῖς ἡγέοισθε, τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐγώ· εἰ δὲ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν, τοῦ πεδοῦ ἐγὼ θέλω· καὶ ἣ τούτοισι ὑμέας χρεών ἐστι ἀρέσκεσθαι, 19 ἡ ἀπιέναι συμμάχων τοιῶνδε ἐρήμους."

CLXI. Γέλων μὲν δὴ ταῦτα προετείνετο· 20 φθάσας δὲ ὁ ᾿Αθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων, ἀμείβετό μιν τοῖσδε· 21 '' ¾ Ω βασιλεῦ Συρηκουσίων, οὐκ ἡγεμόνος δεομένη, ἡ Ἑλλὰς ἀπέπεμψεν ἡμέας πρὸς σὲ, ἀλλὰ στρατιῆς. σὰ δὲ, ὅκως μὲν στρατιὴν πέμψεις, μὴ ἡγεύμενος τῆς Ἑλλάδος, οὐ προφαίνεις ὑς δὲ στρατηγήσεις αὐτῆς, γλίχεαι. ὅσον μέν νυν παντὸς τοῦ Ἑλλήνων στρατοῦ ἐξέου ἡγέεσθαι, ἐξήρκει ἡμῖν τοῖσι ᾿Αθηναίοισι ἡσυχίην ἄγειν, ἐπισταμένοισι, ὡς ὁ Λάκων ἰκανός τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεύμενος ἐπεί τε δὲ, ἀπάσης 22 ἀπελαυνόμενος, 23 δέεαι τῆς ναυτικῆς ἄρχειν, οὕτω ἔχει 24 τοι· οὐδ', ἡν ὁ Λάκων ἐπίη τοι ἄρχειν αὐτῆς, ἡμεῖς ἐπήσομεν. ἡμετέρη γάρ ἐστι αὕτη γε, μὴ αὐτῶν βου-

ται κηλωνητω, ἀντὶ δὲ γαυλοῦ, ῆμισυ ἀσκοῦ οἱ προσδέδεται: ὑποτύψας δὲ τούτφ, ἀντλέει, καὶ ἔπειτα ἐγχέει ἐς δεξαμενὴν, νὶ. 120. οτ from a casting net, σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, St. Matthew, xiii. 47.

16. ἐπανάγειν] Steph. Th. L. Gr. 828, 829. literally to bring up against. Ἐνάγειν is often used by our author in the sense of 'to incite,' iv. 79. 145.

v. 49. L.

17. ὑβρίσματα] Yet it was natural that the mother country should preserve some sort of authority over the colony; and Corinth, the μητρόπολις of Syracuse, had on the present occasion placed her forces under the command of the Lacedæmonian generals. L.

18. ōkov] where, in a case in which. AR. on Th. iii. 12. Euripides, O. 538. contemtu tutus esse, ubi in jure parum præsidii esset, Livy, i. 56.

19. ἀρέσκεσθαι] to rest contented with, to be satisfied with, to make up

your mind to. iii. 34. iv. 78. (ix. 66, twice; S.) Thucydides, ii. 68. viii. 84. Lucian, t. i. p. 648. t. ii. p. 639. Longinus, 33. In the same sense $\sigma \tau \acute{e} \rho \gamma e \iota \nu$ is used by Isocrates, de P. 30. and $\mathring{\alpha} \gamma \alpha \pi \mathring{\alpha} \nu$ by Lysias, V. and Demosthenes, H. 2.

20. προετείνετο] The active voice of this verb signifies 'to propose or offer (conditions of peace, &c.),' Polybius, v. 103, 7. and often: but the middle denotes 'to claim certain privileges or rewards for services or benefits conferred,' 'to propose that one's self should have;' ix. 34, twice; S. v. 24. The passive occurs, Isocrates, Panath. 44. V. Polyb. i. 31, 7. &c.

21. ἀμείβετό μιν τοῖσδε] i. 35. W. 22. ἁπάσης] agrees with ἡγεμονίης,

implied in the preceding verb ἡγέεσθαι. HER. on Vig. iii, 1, 9.

23. ἀπελαυνόμενος] being repulsed; and so perhaps in v. 94. S.

24. έχει] understand έωυτον το πρηγμα. W.

λομένων Λακεδαιμονίων, τούτοισι μέν ων ήγεεσθαι βουλομένοισι ουκ άντιτείνομεν, άλλφ δε παρήσομεν ουδενί ναυαρχέειν. μάτην 25 γαρ αν ώδε πάραλον Ελλήνων στρατόν πλειστον είημεν 26 έκτημένοι, εί Συρηκουσίοισι, έόντες 'Αθηναΐοι, 27 συγχωρήσομεν της ήγεμονίης, 28 άρχαιότατον μέν εθνος παρεχόμενοι, μοῦνοι δὲ έόντες οὐ μετανάσται 29 Έλλήνων. των καὶ "Ομηρος ο ἐποποιὸς ἄνδρα ἄριστον έφησε ές Ίλιον άπικέσθαι τάξαι τε καὶ διακοσμήσαι στρατόν.30 ούτω ούκ ὅνειδος ἡμῖν ἐστὶ οὐδὲν λέγειν ταῦτα."

CLXII. 'Αμείβετο Γέλων τοισδε' " Ξείνε 'Αθηναίε, υμείς οίκατε τους μεν άρχοντας έχειν, τους δε άρξομένους 31 ουκ έξειν. έπεί τοίνυν, οὐδεν ὑπιέντες,32 εχειν τὸ πᾶν εθέλετε, οὐκ αν φθάνοιτε 33

25. μάτην] μ. γ. ήβην ὧδέ γ' αν κεκτήμεθα πολλήν έν "Αργει, μή σε τιμωρούμενοι, Euripides, Her. 283. E.

26. εἴημεν] M. G. G. 524, 5. 27. ἐδντες 'A.] The force of these words is explained just below; it is the same in χλευάζει ύμας, αξιών 'Αθηναίους ύντας πρός τον έκ Πέλλης δρμώμενον διαδικάζεσθαι, Demosthenes, H. 2. οὐκ αἰσχρὸν, εἰ ὑμεῖς ὄντες ᾿Αθηναῖοι βάρβαρον άνθρωπον φοβηθήσεσθε, Rh. 10. δ Ίππίας Αἰαντίδη θυγατέρα ἐαυτοῦ Αρχεδίκην, 'Αθηναίος ων Λαμψακηνώ, έδωκεν, Thucydides, vi. 59. V.

28. συγχωρήσομεν της ή.] 'to resign' or 'give up to' takes the genitive of the thing instead of the accusa-

tive. M. G. G. 331. c.

29. οὐ μετανάσται] i. 56. W. τὴν Αττικήν άνθρωποι φκουν οί αὐτοὶ ἀεὶ, Thucydides, i. 2. Hudson. μ., μέτοικοι καί μετά το γενηθήναί που άναστατωθέντες ἐκείθεν; from νάω, the same as νέω, whence νδστος is derived; Eustathius. P. ovyádes, Hesychius. T. These were held in less honor than the αὐτόχθονες, who were considered more noble; because the μέτοικοι were supposed διὰ μοχθηρίαν τρόπου καταλείποντες τὰς ἰδίας χώρας, as was generally the case. ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην, Homer, Il. I. 644. Π. 59. D. τίς εξρηκε της έαυτοῦ πατρίδος έγκώμιον τοιούτον οίον Εὐριπίδης; "ή πρώτα μέν λεώς ούκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν, αὐτόχθονες δ' έφυμεν αί δ' άλλαι πόλεις. πεσσών δμοίως διαφοραίς εκτισμέναι, άλλαι παρ' άλλων είσιν είσαγώγιμοι," (Er. fr. i. 7.) Plutarch, de Exil. p. 604.

D. V.

30. στρατόν] 'Αθηναίων, τῶν ἡγεμόνευ' νίδς Πετεώο, Μενεσθεύς τώδ' ούπω τις δμοίος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνηρ, κοσμήσαι Ιππους τε και ανέρας ασπιδιώ-Tas, Homer, Il. B. 551. Gale. W.

31. ἀρξομένους] c. 159. W. 32. ὑπιέντες] συγχωρήσαντες, Suidas. W. ὑφέσθαι is 'to lower one's sails;' ὑ. μοι δοκεῖ πνευσεῖται γὰρ πολύ, Aristophanes, R. 1218. νῦν ἐν κακοίς μοι πλείν ύφειμένη δοκεί, Sophocles, E. 337. i.e. μη δλον το ίστίον άναπετασάση· μεταφορικῶς δὲ λέγεται άπο των πλεόντων, ot, προς την βίαν των ανέμων ουκ αντίσχοντες, υφιασι τῶν ἱστίων, Scholiast. KU. ἄσπερ αν εί πλέων, και παρον έξ ουρίας κομίζεσθαι, είτα ὑφιέμην ὑπὸ δειλίας, Aristides, pr. Cim. t. iii. p. 251. ἀπὸ μεταφορας των χαλώντων τὰ ίστία, Scholiast. μή Βοûτε άλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου, Aristoph. V. 336. της γλώττης, Philostratus, V. Ap. iii. 25. της δργης, V. ii. 121, 4. ὑπεls της ὀργης, i. 156. iii. 52. ἐλπίζων δέ σφεας ύπήσειν της άγνωμοσύνης, ix. 4. Though the genitive appears to be the usual construction, yet here the verb may be put absolutely, and οὐδεν for κατ' οὐδεν in no respect; unless the accusative is the proper case and the genitive only attributable to an ellipsis, of Ti for instance. S. The English verb ABATE has a similar usage; "You would abate the strength of your displeasure," Shakspeare, M. of V. v. " Some diseases have abated of their virulence," Dryden, H. and P.

33. οὐκ ἀν φθάνοιτε] M. G. G. 553.

τὴν ταχίστην ὀπίσω ἀπαλλασσύμενοι καὶ ἀγγέλλοντες τῷ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ 34 αὐτῷ ἐξαραίρηται." οὖτος δὲ ὁ νόος τοῦδε τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθέλει λέγειν δῆλα γὰρ, ὡς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐστὶ 35 τὸ ἔαρ δοκιμώτατον τῆς δὲ τῶν Ἑλλήιων στρατιῆς, τὴν ἑωυτοῦ στρατιήν. 36 στερισκομένην ὧν τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐωυτοῦ συμμαχίης εἶκα $\overset{2}{\epsilon}\epsilon_{3}$? ὡς εὶ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον εἴη.

CLXIII. Οι μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι, τοσαῦτα τῷ Γέλων χρηματισάμενοι, ἀπέπλεον. Γέλων δὲ πρὸς ταῦτα, δείσας μὲν περὶ τοῖσι Ἑλλησι, ³³ μὴ οὐ δυνέωνται ³⁹ τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, δεινὸν δὲ καὶ οὺκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος, ⁴⁰ ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον, ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἐων Σικελίης τύραννος, ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ⁴¹ ἠμέλησε, ⁴² ὁ δὲ ἄλλης εἰχετο ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἐπύθετο τὸν Πέρσην διαβεβηκότα τὸν Ἑλλήσποντον, πέμπει πεντηκοντέροισι τρισὶ Κάδμον τὸν Σκύθεω, ⁴³ ἄνδρα Κῶον, ἐς Δελφοὺς, ἔχοντα χρήματα πολλὰ καὶ φιλίους λόγους, ⁴⁴ καραδοκήσοντα τὴν

c. HER. and SEA. on Vig. v. 14, 5. you cannot be too quick, if you take your departure home as soon as possible; S. you have no time to lose in doing so; you cannot make too much haste. E. on Eur. Her. 721. MO. on Al. 678. A more familiar expression with us is the sooner you do it, the better.

34. τὸ ἔαρ] Περικλης τὸν ἐπιτάφιον λέγων, " την νεότητα έκ της πόλεως ανηρησθαι, ώσπερ το έαρ εκ τοῦ ενιαυτοῦ εὶ εξαιρεθείη," Aristotle, Rh. i. 7, 2. των μεταφορών εὐδοκιμοῦσι μάλιστα αί κατὰ ἀναλογίαν ὅσπερ Π. ἔφη, "τ. ν. την ἀπολομένην ἐν τῷ πολέμφ οῦτως ήρανίσθαι ἐκ τ. π., ὥ. εἴ τις τὸ ἔ. ἐκ τ. έ. ἐξέλη," Rh. iii. 10, 3. WA. In the funeral oration the metaphor is much more in place, W. ver enim tanquam adolescentiam significat, ostenditque fructus futuros; reliqua tempora demetendis fructibus et percipiendis accommodata sunt: fructus autem senectutis est unte partorum bonorum memoria et copia, Cicero, de Sen. xix. Childhood is called &. mavrds Biov in Stobæus, p. 435, 37. Δημάδης δ βήτωρ έλεγεν είναι " έ. τοῦ δήμου" τοὺς ἐφή-Bous, Athenaus, iii. 55. V.

35. $\epsilon \sigma \tau$] $\epsilon \tilde{l} \nu a l$ would be more correct; δ , γ , δs ($\lambda \epsilon \gamma \epsilon l$ or $\epsilon \theta \epsilon k \epsilon l$ $\lambda \epsilon \gamma \epsilon l \nu a l$ $\epsilon \nu$ $\tau \hat{\phi} \hat{\epsilon}$. $\epsilon \tilde{l} \nu a l$ $\tau \delta$ ϵ . &c. S. but Herodo-

tus often deviates from the regular construction. G.

36. στρατιήν] understand είναι δοκιμώτατον. S.

37. $\epsilon i \kappa \alpha j \epsilon]$ i. e. $\delta \mu o i o \nu \hat{\epsilon} \nu \delta \mu i j \epsilon$. ST. 38. $\delta \epsilon i \sigma a s - \pi \epsilon \rho l$ $\tau o i \sigma l$ E.] This construction is imitated by Thucydides, Aristophanes, and Philostratus as well as the other sophists. V.

39. δυνέωνται] δυνεώμεθα, iv. 97.

 W_{*}

40. οὐκ ἀνασχετον ποιησάμενος] So οὐκέτι ὰ. ἐποιοῦντο, Thucydides, i. 118. BLO.

41. δδδν] line of conduct. ἐν ἔσεισεν ἀγρίαις δδοῖς, Sophocles, An. 1256. πραγμάτων ὀρθὰν ὁδδι, Pindar, O. vii. 84. ποίαν ὁ. ἔλθω πρ., Libanius, t. i. p. 167. ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὁ., p. 388. ὁρᾶς τὴν ἐμὴν ὁ., p. 805. ΜUS. rium consilii inreniehant, Livy, iv. 48.

42. ταύτην—ημέλησε] This is not a solitary instance of this verb taking an accusative; θνήσκοντας άμελεῖ, Euripides, Ion, 442. Plutarch, Demosth. p. 1553. O. M. p. 608. MUS. M. G. G. 326. obs. 2.

43. Σκύθεω] vol. i. p. 261. n. 21.

44. φιλίους λόγους] conciliatory words to be used if occasion should require. ἔλεγε πρὸς αὐτὸν πολλοὺς καὶ φ. λ., viii. 106. W.

μάχην, ή πεσέεται, 45 καὶ ην μεν ὁ βάρβαρος νικᾳ, τά τε χρήματα αὐτῷ διδόναι, καὶ γην τε καὶ ὕδωρ, τῶν ἄρχει ὁ Γέλων ην δε οί Ελληνες, ὀπίσω ἀπάγειν.

CLXIV. 'Ο δὲ Κάδμος οὖτος, πρότερον τούτων παραδεξάμενος παρὰ πατρὸς τὴν τυριιντίδα Κώων εὖ βεβηκυῖαν, 46 ἐκών τε εἶναι 47 καὶ δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενὸς, ἀλλὰ ἀπὸ δικαιοσύνης, 48 ἐς μέσον 49 Κώοισι καταθεὶς τὴν ἀρχὴν, οἴχετο ἐς Σικελίην. ἔνθα μετὰ Σαμίων ἔσχε τε καὶ κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην, τὴν ἐς Μεσσήνην μεταβαλοῦσαν 50 τὸ οὔνομα. τοῦτον δὴ ὧν ὁ Γέλων τὸν Κάδμον καὶ τοιούτω τρόπω ἀπικόμενον, διὰ δικαιοσύνην, τὴν οἱ αὐτὸς ἄλλην συνήδεε ἐοῦσαν, ἔπεμπε· δς ἐπὶ τοῖσι ἄλλοισι δικαίοισι τοῖσι ἐξ ἐωυτοῦ ἐργασμένοισι καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτων ἐλείπετο· κρατήσας γὰρ μεγάλων χρημάτων, τῶν οἱ Γέλων ἐπετράπετο, παρεὸν 51 κατασχέσθαι, 52 οὐκ ἐθέλησε· ἀλλ', ἐπεὶ οἱ Ελληνες ἐπεκράτησαν τῆ ναυμαχίη, 53 καὶ ἔθέλησε· ἀλλ', ἐπεὶ οἱ Ελληνες ἐπεκράτησαν τῆ ναυμαχίη, 53 καὶ Ξέρξης οἰχώκες ἀπελαύνων, καὶ δὴ καὶ ἔκεῖνος ἀπίκετο ἐς τὴν Σικελίην, ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων. 54

CLXV. Λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπὸ τῶν ἐν Σικελίη οἰκημένων, ὡς ὅμως, καὶ ⁵⁵ μέλλων ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὁ Γέλων ἐβοήθησε ᾶν τοῖσι "Ελλησι, εἰ μὴ ὑπὸ Θήρωνος ⁵⁶ τοῦ Αἰνησιδήμου ⁵⁷

45. πεσέεται] This form renders it probable that the circumflexed termination of Doric futures implied a contraction. M. G. G. 180. c. 168.

46. εὖ βεβηκυῖαν] well established, εὐσταθῆ. Archilochus says, the gods οften μάλ' εὖ βεβηκότας ὑπτίους κλίνουσιν, in Stob. p. 261, 53. ὁ πόλεμος οὕτος εὖ τὴν 'Ελλάδα ἔτι βεβηκυῖαν διέσεισεν ἐκ βάθρων, Pausanias, iii. τ. εὖ βήσεται ἡ πόλις, μᾶλλον δὲ ἐστήξει, Philostratus, V. A. iv. 8. Sophocles, E. 985. V. W. μοίρα ἐπ' ἐσθλὰ βεβῶσαν, 1099. βεβάναι εὐτυχία, Euripides, Her. 611. ΜUS. Hence is derived βέβαιος 'stable, firm.' S.

47. εἶναι] Thomas M. notices this passage as remarkable from the absence of negation. W. vol. i. p. 85.

48. ἀπό δικαιοσύνης] This preposition is put with words which signify a quality of the mind, an interest, from which an action is produced; from a love of justice. M. G. G. 573.

49. ε's μέσον] ε's μ. τ. ά. τιθείς, ίσονομίην ὑμίν προαγυρεύω, iii. 142. ST.

50. μεταβαλοῦσαν] L. has proved that this change took place between Olymp. lxxi, 4. and Olymp. lxxvi, 1.

51. παρεόν] HER. on Vig. vi. 1, 2. 52. κατασχέσθαι] to keep for his own use; κατέχειν, to keep for another. KU. L.

53. ναυμαχίη] at Salamis. L.

54. ἀπὸ π.τ. χ. ἄγων] Though Herodous often makes use of timesis, instances are rare of more than one word intervening between the preposition and its verb: ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, Sophocles, Ph. 1187. ἀ. νῦν με λείπετε, 1207. BL.

55. καὶ] i. e. καὶ περ, ST. καὶ τοι; as ὅστε, καὶ τοὶς Λακεδαιμονίους πρόσθεν οὐ δεχόμενοι, τότε τὴν πόλιν αὐτοῖς παρέδωκαν, Xenophon, H. iv. 4. 15. See M. G. G. 607. 111. obs. T. on Hom. II. A. 63.

10m. 11. A. 63. 56. Θήρωνος] Pindar, O. ii. iii. L.

57. Αἰνησιδήμου] c. 154. S.

'Ακραγαντίνων 58 μουνάρχου έξελασθεὶς έξ Ίμέρης Τήριλλος ὁ Κρινίππου, τύραννος έων 'Ίμέρης, ἐπῆγε ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον 59 Φοινίκων καὶ Λιβύων καὶ 'Ιβήρων καὶ Λιγύων ⁶⁰ καὶ 'Ελισύκων ⁶¹ καὶ Σαρδονίων καὶ Κυρνίων ⁶² τριήκοιτα μυριάδας, καὶ στρατηγὸν αὐτῶν 'Αμίλκαν τὸν "Αννωνος, Καρχηδονίων ⁶³ ἐόντα βασιλέα· ⁶⁴ κατὰ ξεινίην ⁶⁵ τε τὴν ἐωυτοῦ ὁ Τήριλλος ἀναγνώσας, καὶ μάλιστα

58. 'Ακραγαντίνων] Acragas was called Agrigentum by the Romans; its modern name is Girgenti. L.

59. ὑπ' αὐτὸν τ. χ. τ.] τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, Diodorus, xi. 1. Ephorus in Schol. on Pind. P. i. 146. W. Both these historians state that it was by virtue of a treaty which Xerxes had made with the Carthaginians that they carried the war into Sicily. L.

60. Λιγόων] called by the Romans Ligures. L. The principal harbour probably derives its modern name, Leghorn, A. from the designation por-

tus Ligurinus.

61. Έλισύκων] mentioned by Hecatæus, ἔθνος Λιγύων, Stephanus of Byz.; connected perhaps with the Helvii and Helvetii. W. gens Elesycum prius loca hac tenebat, atque Narbo civitas erat ferocis maximum regni caput, Avienus, O. M. 584. L.

62. Κυρνίων] ἀπείριτος εἰν ἁλὶ Κύρνος, ἢν ρὰ τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν, Dionysius, 458. now Corsica. L. Ajaccio in this island was the bitth-place of Napoleon Buonaparte.

A.

63. Καρχηδονίων] Though Herodotus has mentioned the Carthaginians in more places than one, and in the fourth book has enumerated the different nations of Libya, he has given us no detailed account of this people, and made no mention of their empire, their power, or their commerce. But, without departing from his plan and causing his readers to lose sight of the subject proposed to be treated of, he could not have spoken of the Carthaginians in a suitable manner: and, besides, the Greeks had too little connexion with the Carthaginians to take much interest in such a digression, as no people then had much intercourse with that nation but the Sicilians. L.

64. βασιλέα] This title was often given to the generals and chief magistrates of the Carthaginians: Polyænus, i. 27, 2. W. (Hannibal) prator factus est, postquam rex fuerat anno secundo et vigesimo: ut enim Romæ consules, sic Carthagine quotannis annui bini reges creabantur, Nepos, xxii.

7, 4. L.

65. ξεινίην] As there is nothing in the manners of modern times which at all resembles the ancient customs respecting hospitality, the most remarkable particulars are here collected. The barbarous disposition to consider all strangers as enemies gave way to the very first efforts towards civilization; and, as early as the time of Homer, provision was made for the reception of travellers into those families with which they were connected by the ties of hospitality. This connexion was esteemed sacred, and was under the particular sanction of Zeùs ξένιος. The same word ξένος, which had originally denoted a barbarian and an enemy, (ix. 11.) then became the term to express either a host or his guest. When persons were united by the tie of hospitality, each was Eéros to the other; though, when they were together, he, who received the other, was properly distinguished as ξενοδόκος. In Euripides (Al. 559.) and in Plato, we find mention of Eevaves, apartments appropriated to the reception of such visitors; hospitale cubiculum, Livy, i. 58. The bond of hospitality might subsist, (1) hetween private individuals; (2) between private persons and states; (3) between different states. Private hospitality was called Eevla; public, προξενία. Persons, who, like Glaucus and Diomede, ratified their hospitality in war, were called δορύξενοι; (Homer, διὰ τὴν 'Αναξίλεω τοῦ Κρητίνεω προθυμίην, δε, 'Ρηγίου ἐὼν τύραννος, τὰ ἐωντοῦ τέκια δοὺς ὑμήρους 'Αμίλκα, ἐπῆγέ μιν ἐπὶ τὴν Σικελίην, τιμωρέων τῷ πενθερῷ Τηρίλλου γὰρ εἶχε θνγατέρα 'Αναξίλεως, τῆ οὔνομα ἢν Κυδίππη. οὕτω δὴ οὐκ οἴόν τε γενόμενον βοηθέειν τὸν Γέλωνα τοῖσι Έλλησι, ἀποπέμπειν ἐς Δελφοὺς τὰ χρήματα.

CLXVI. Πρὸς δὲ, καὶ τάδε λέγουσι, ὡς συνέβη τῆς αὐτῆς ἡμέρης 66 ἔν τε τῆ Σικελίη Γέλωνα καὶ Θήρωνα νικᾶν ᾿Αμίλκαν τὸν Καρχηδόνιον, καὶ ἐν Σαλαμᾶνι τοὺς "Ελληνας τὸν Πέρσην. τὸν δὲ ᾿Αμίλκαν, Καρχηδόνιον ἐόντα πρὸς πατρὸς, μητρύθεν δὲ Συρηκούσιον, βασιλεύσαντά τε κατ᾽ ἀνδραγαθίην Καρχηδονίων, ὡς ἡ συμβολή τε ἐγίνετο καὶ ὡς ἐσσοῦτο τῆ μάχη, ἀφανισθῆναι πυνθάνομαι οὖτε γὰρ ἔῶντα οὖτε ἀποθανόντα φανῆναι οὐδαμοῦ γῆς τὸ πᾶν γὰρ ἐπεξελθεῖν διξήμενον 67 Γέλωνα.

Il. Z. 215-236.). This connexion was in all cases hereditary, and was confirmed by gifts mutually interchanged; which, at first, were called σύμβολα; (Euripides, M. 613.) afterwards, when reduced to a kind of tickets instead of presents, ἀστραγάλοι, (tesseræ hospitales, Plantus, Poen. v. 2, 87. 92.). Every thing gave way to this connexion: Admetus could not bear the thought of turning away his Eévos, Hercules, even when his wife was just dead; and is highly praised for it, (Eur. Al.). Hospitality might however be renounced by a solemn form of abjuration, and yet, after that, might be renewed by a descendant. Thus, between the city of Sparta and the family of Alcibiades, προξενία had subsisted : his grandfather had solemnly renounced it; but he, by acts of kindness, revived it again, (Thucydides, v. 43. vi. 89.). See Feithius, Ant. Hom. iii. 13. Potter, iv. 21. Thomasinus, de Tess. Hosp. BE. BA. on Eur. Al. 613. MI. ii. 4. T. ou Hom. Il. Z. 14. 215.

66. τῆς αὐτῆς ἡμέρης] Aristotle, Poet. 23. (?) agrees with this account; but Diodorus, xi. 24. makes the victory of Gelon coincide with the battle of Thermopylæ. W. Ælian, V. II. vi. 11. V. What was more honorable to Gelon than the victory itself, was the stipulation which he made that

for the future the Carthaginians should sacrifice no more children to Saturn. Plutarch, Ap. p. 175. A. de S. Num. Vind. p. 552. B. Diodorus does not mention this condition; and it would seem to have been soon neglected, as the barbarous practice was continued till Olymp. cxvii.; ibid. xx. 14.

67. διζήμενον According to Polyæ. nus, Gelon was perfectly aware of the manner in which Amilcar perished. " Gelon, the tyrant of Sicily, being encamped opposite to Himilco, king of Carthage, who had come into Sicily, dared not to give him battle. But having clothed in his royal apparel Pediarchus, the commander of his archers, who strongly resembled him, he order. ed him to advance beyond the camp. and to sacrifice upon the altars. He also ordered a body of archers to accompany him, clothed in white and with myrtle branches in their hands, and their bows concealed behind these branches; and commanded them, when they should see Himilco advance in like manner from his camp to sacrifice, to draw their arrows on him. Pediarchus having done as he was ordered, Himilco, who had not the slightest suspicion. came out of his camp to offer up victims. Whilst he was engaged in sacrificing and pouring libations, a shower of arCLXVII. "Εστι δὲ ὑπ' αὐτῶν Καρχηδονίων ὅδε ὁ λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, 68 ὡς οἱ μὲν βάρβαροι τοῖσι "Ελλησι ἐν τῆ Σικελίη ἐμάχοντο, ἐξ ἡοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης 69 ὁψίης. 70 ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται ἐλκύσαι τὴν σύστασιν ὁ δὲ 'Αμίλκας ἐν τούτῳ τῷ χρόνω μένων ἐν τῷ στρατοπέδω ἐθύετο καὶ ἐκαλλιρέετο, 71 ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίξων ἰδὼν δὲ τροπὴν τῶν ἑωυτοῦ γινομένην, ὡς ἔτυχε ἐπισπένδων τοῖσι ἱροῖσι, ὧσε ἐωυτὸν ἐς τὸ πῦροῦτω δὴ κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι. ἀφανισθέντι δὲ 'Αμίλκα τρόπω είτε τοιούτω, ὡς Φοίνικες 72 λέγουσι, είτε ἐτέρω, ὡς Συρηκούσιοι, Καρχηδόνιοι τοῦτο μέν οἱ θύουσι, 73 τοῦτο δὲ μνήματα 74 ἐποίησαν ἐν πάσησι τῆσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, ἐν αὐτῆ τε μέγιστον Καρχηδόνιο. Τὰ μὲν ἀπὸ 75 Σικελίης, τοσαῦτα.

CLXVIII. Κερκυραΐοι δὲ, τάδε ὑποκρινάμετοι τοῖσι ἀγγέλοισι, τοιάδε ἐποίησαν καὶ γὰρ τούτους παρελάμβανον οἱ αὐτοὶ, οἵπερ καὶ ἐς Σικελίην ἀπίκατο, λέγοντες τοὺς αὐτοὶς λόγους, τοὺς καὶ πρὸς Γέλωνα ἔλεγον. οἱ δὲ παραυτίκα μὲν ὑπίσχοντο το πέμψειν τε καὶ ἀμυνέειν, φράξοντες, ὡς " οὕ σφι περιοπτέη το ἐστὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπολ-

rows poured suddenly upon him, and thus he perished; "i. 27, 2. L. V.

68. οἰκότι χρεωμένων] λόγφ οἰκότι χρεωμενοι, iii. 111. φέρε, ίδω παντὶ τῷ οἰκότι, vii. 103. & δὶ ἐστὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ εἰκόσι ζητεῖν, Hyperides in Clem. Al., Str. vi. p. 747. and in Theodoret, Or. Gr. vi. p. 102. W.

69. δείλης] of evening, δειλης of a

timid female.

70. μέχρι δ. ὀψίης] Dionysius, viii. 49. ἐς τὸ τελευταΐον τῆς δ. μέρος τὸ περὶ ἤλίου δυσμὸς, Photius; till late in the evening; opposed to which is π. δείλην πραΐην, in the early part of the evening, viii. 6. π. δ. ἤδη ὀψίαν, Thucydides, viii. 26. iii. 74. Dion., τ. p. 351. Lucian in As. p. 100. in Gal. p. 177. δ. δ. γινομένην, viii. 9. Ælian, H. A. i. 14. ὀψία (δείλινή, ὑστέρη, Hesychius) is often used substantively, &ρα οτ δείλη being understood. Steph. Th. L. Gr. 7127. D. S. B. 58. SCH. LEI. SCHL. BLO. and AR. on Thuc. iii. 74.

71. ἐκαλλιρέετο] S. has overlooked this passage, in giving c. 113. as the only instance of the verb taking for its

subject the person offering sacrifice.
72. Φοίνικες] i. e. the Carthaginians.

V, W

73. οἱ θύουσι] Gregory Naz. says of the emperor Julian, πολλούς είδως των πρό αύτοῦ δόξης ήξιωμένων, ώς αν ύπερ άνθρωπον νομισθείεν, τέχναις τισίν έξ ανθρώπων αφανισθέντας, και δια τούτο θεούς νομισθέντας, έρωτι της αὐτης δόξης έαλωκώς, βίψαι κατά τοῦ ποταμοῦ πειράται τὸ σῶμα, St. ii. p. 117. B. See the deaths of Heraclides of Pontus, and Empedocles in Diogenes, v. 89. 91. viii. 67. " quî scis an prudens huc se dejecerit, atque servari nolit?" dicam; Siculique poetæ narrabo interitum: "deus immortalis haberi dum cupit Empedocles, ardentem frigidus Ætnam insiluit," Horace, A. P. 462. V.

74. μνήματα] μνημήτον έωυτης καταλιπέσθαι, WA. and τοῦτο άναθεῖναι

μνημόσυνον έ., ii. 135.

75. ἀπὸ] for περὶ, as πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, c. 195. τὰ ἀ. τούτων τῶν ποταμῶν, iv. 53. τὰ ἀ. τῆς νήσου, 195. S. ST.

76. ὑπίσχοντο] v. 30. IV. M. G. G.

234.

.77. περιοπτέη] Verbals, which go-

λυμένη ήν γάρ σφαλή, σφείς γε οὐδεν άλλο ή 78 δουλεύσουσι τή πρώτη των ήμερέων άλλα τιμωρητέον είη 79 ές το δυνατώτατον." ύπεκρίναντο μεν ούτω ευπρόσωπα. 80 έπει δε εδει βοηθέειν, άλλα νοεύντες, επλήρωσαν νέας εξήκονται μύγις δε άναχθέντες, προσέμιξαν τη Πελοποννήσω, και περί Πύλον 81 και Ταίναρον 82 γης της Λακεδαιμονίων ανεκώχευον τας νέας, καραδοκέοντες 83 και οδτοι τὸν πόλεμον, ή πεσέεται ἀελπτέοντες εξ μεν τους "Ελληνας ύπερβαλέεσθαι, δυκέοντες δὲ τὸν Πέρσην, κατακρατήσαντα πολλον, άρξειν πάσης της Έλλάδος. ἐπυίευν ών ἐπίτηδες, ίνα έχωσι πρὸς τον Πέρσην λέγειν τοιάδε. " ΤΩ βασιλεύ, ήμεις, παραλαμβανόντων των Ελλήνων ήμέας ές τον πόλεμον τουτον, έχοντες δύναμιν ουκ έλαχίστην, οὐδὲ νέας έλαχίστας παρασχόντες αν,85 άλλα πλείστας μετά γε 'Αθηναίους, οὐκ ἐθελήσαμέν τοι ἀντιοῦσθαι, 86 οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιήσαι." Τοιαύτα λέγοντες ήλπιζον πλέον τι των άλλων οισεσθαι τά περ αν και έγένετο, ως έμοι δοκέει. προς δε τους Ελληνάς σφι σκηψις έπεποίητο, τη περ δή καὶ έχρήσαντο αίτιωμένων γάρ των Ελλήνων, ότι ουκ εβοήθεον, έφασαν " πληρωσαι μεν έξήκοντα τριήρεας, υπο δε έτησιέων ανέμων υπερβαλέειν Μαλέην 87

vern an accusative, often change the object into the subject, and are then referred to it with a passive signification, and put in the same gender, number, and case; like the Latin participle of the future passive. M. G. G. 447, 3. b.

78. οὐδὲν ἄλλο ἡ] After this phrase, ποιοῦσι, γίγνεται, or some equivalent word, is usually left out. M. G. G. 612. 111.

79. τιμωρητέον είη] Here the verbal is used impersonally, as the Latin gerund. M. G. G. 447.

80. εὐπρόσωπα] εὐπρεπῶs. ad εα rex, aliter atque animo gerebut, placide respandit, Sallust, J. 75. specious words. ἀφορμὴν εὐπρόσωπον, Pausanias, iv. p. 288. V.

81. Πύλον] also bore the name of Coryphasium; it is now Navarino. A. L. 82. Ταίναρον] now Cape Matapan;

L. a modern Greek corruption of μέτωπον, "front," from its bold projection into the sea. A.

83. καραδοκέοντες] c. 163. viii. 67. περοκοποῦντες όποτέροις ἃν πρόσθωνται. ut, quæ facillima et tutissima esset, qui-

etem præstarent, spectatoresque belli, fortunarum alienarum eventum sine ullo discrimine rerum suarum opperirentur, Livy, xxxv. 4S. nam, utrius partis melior fortuna belli esset, ad ejus societatem inclinaturos, xxxi. 32. mediam et tutissimam viam consilii,-qui erentum exspectarerimus, ut fortunæ adplicaremus nostra consilia, xxxii. 21. consilium erat, qua fortuna rem daret, ea inclinare vires, i. 27. The attempt of the Corcyræans to excuse this Thu πρότερον απραγμοσύνην may be seen in Thucydides, i. 32. V. καραδοκοθντες τας του πολέμου βοπας, Diodorus, xi. 15. κ. τὸ τοῦ π τέλος, 3. IV.

84. ἀελπτέοντες] ἀΓελπτεῦντες, Homer, II. H. 310. derived from ἄελπτος; as ἀβλεπτεῖν from ἄβλεπτος, and ἀσεπτεῖν from ἄσεπτος. V.

85. παρασχόντες &ν] understand εἰ εβουλήθημεν τοῖσι «Ελλησι συμμαχίην συνθέσθαι. vol. i. p. 52. n. 27. ST.

86. ἀντιοῦσθαι] ἐναντιοῦσθαι. S. 87. Μαλέην] This promontory retains its ancient name: the Italians call it Capo di Santo Angelo. L. The dangers, attendant on doubling this

οὺκ οἶοί τε γενέσθαι οὕτω οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Σαλαμῖια, καὶ οὐδεμιῆ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης." οὖτοι μεν οὕτω διεκρούσαντο 88 τοὺς "Ελληνας.

CLXIX. Κρῆτες δὲ, ἐπεί τέ σφεας παρελάμβανον οἱ ἐπὶ τοὐτοισι ταχθέντες Ἑλλήνων, ἐποίησαν τοιόνδε· πέμψαντες κοινῆ θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς, τὸν θεὸν ἐπειρώτων, " εἰ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέουσι τῆ Ἑλλάδι;" ἡ δὲ Πυθίη ὑπεκρίνατο· "⁷Ω νήπιοι, ἐπιμέμφεσθε, ⁸⁹ ὅσα ὑμῖν ἐκ τῶν Μενέλεψ τιμωρημάτων ⁹⁰ Μίνως ⁹¹ ἔπεμψε μηνίων δακρύματα, ⁹² ὅτι οἱ μὲν ⁹³ οὐ συνεξεπρήξαντο ⁹⁴ αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον ⁹⁵ γενόμενον, ὑμεῖς δὲ κείνοισι τὴν ἐκ Σπάρτης ἀρπαχθεῖσαν ὑπ' ἀνδρὸς βαρβάρου γυναῖκα." ⁹⁶ Ταῦτα οἱ Κρῆτες ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, ἔσχοντο τῆς τιμωρίης.

CLXXI. Ἡ μὲν δὴ Πυθίη, ὑπομνήσασα ταῦτα, ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι Ελλησι.

CLXXII. Θεσσαλοὶ δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης ⁹⁷ τὸ πρῶτον ἐμήδισαν, ὡς ⁹⁸ διέδεξαν, ⁹⁹ ὅτι οὕ σφι ῆνδανε τὰ οἱ ᾿Αλευάδαι ¹⁰⁰ ἐμηχανέωντο. ἐπεί τε γὰρ ἐπυθέατο τάχιστα μέλλοντα διαβαίνειν τὸν Πέρσην ἐς

cape, gave rise to the proverb cum ad Maleam deflexeris, obliviscere quæ sunt domi. A.

88. διεκρούσαντο] ταύτη διακρουσάμενος αὐτοὺς τῆ προφάσει, Dionysius, A. R. x. 17. nadrnoav; P. deceived by their delays, or shuffling duplicity. It occurs frequently in Demosthenes, S. F. L. 12. 49. 73. Mid. 9. 37. 51. 55. c. Tim. 9. 33. Pho. 6. N. X. 3. B. i. 14. The disingenuous conduct of the Corcyræans had well nigh cost them dear. The Greeks, at the end of the war, wished to destroy them: but Themistocles dissuaded them, by representing, that if they destroyed all the cities, which had not made common cause against the barbarians, Greece would suffer greater injury than if the Persians were to conquer it. L.

89. ἐπιμέμφεσθε] understand ταῦτα; τ. ἐπιμεμφόμενοι, ii. 161. The order is ἐ. τ. δ., β. Μίνως ἔ, ὑ. ἐκ τ. τ. Μενέλεφ, μ., ὅτι κ. τ. λ. ₩.

90. Μενέλεφ τιμωρημάτων] succours to avenge Menelaus. S. The auxiliaries sent, under Idomeneus and Meriones, to Menelaus are here called M. τιμω-

ρήματα, (i.e. βοηθήματα, so τιμωροί M. stands for βοηθοί M., c. 171.) as 'the gifts sent to Hercules' are called 'Ηρακλείδωρήματα, Sophocles, Tr. 681. V. The dative often accompanies substantives, which are derived from or allied to verbs governing the dative: they said τιμωρεῖν τινὶ, M. G. G. 396. as in c. 171.

91. Mivws] Minos the second was posterior to Minos the first by about

120 years. L.

92. M. ξ. μ. δακρύματα] a complete trimeter, either accidental, or taken from the response of the Pythoness. RE.

93. oi µèv] the Greeks. ST.

94. συνεξεπρήξαντο] συνεπρήξαντο Μενέλεφ τὰς 'Ελένης άρπαγάς, v. 94. V.

95. θάνατον] Minos was suffocated in a bath; Zenobius, iv. 92. V.

96. γυναῖκα] Helen. L.

97. ὑπὸ ἀναγκαίης] c. 174. S.

98. &s] Vig. viii. 10, 16.

99. ως διέδεξαν] us they showed very plainly. i. 31. 73. ii. 134. 162. iii. 72. 82. viii. 3. ix. 58. S.

100. οί 'Αλευάδαι] c. 6. L. 130. S.

τὴν Εὐρώπην, πέμπουσι ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἀγγέλους. ἐν δὲ τῷ Ἰσθμῷ ¹ ἢσαν ἀλισμένοι πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος, ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων τῶν τὰ ἀμείνω φρονεουσέων ² περὶ τὴν Ἑλλάδα. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τούτους τῶν Θεσσαλῶν οἱ ἄγγελοι, ἔλεγον " "Ανδρες Έλληνες, δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν ³ τὴν 'Ολυμπικὴν, ἵνα Θεσσαλίη τε καὶ ἡ σύμπασα ἢ Ἑλλὰς ἐν σκέπη τοῦ πολέμου. ἡμεῖς μέν νυν ἐτοῖμοί εἰμεν συμφυλάσσειν πέμπειν δὲ χρὴ καὶ ὑμέας στρατιὴν πολλὴν, ὡς, εὶ μὴ πέμψετε, ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρση οὐ γάρ τοι, προκατημένους τοσοῦτο πρὸ τῆς ἄλλης 'Ελλάδος, μούνους πρὸ ὑμέων δεῖ ἀπολέσθαι. βοηθέειν δὲ οὐ βουλύμενοι, ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίαν 5 οἶοί τέ ἐστε προσφέρειν οὐδαμὰ γὰρ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ. ἡμεῖς δὲ πειρησόμεθα αὐτοί τινα σωτηρίην μηχανεώμενοι." Ταῦτα ἔλεγον οἱ Θεσσαλοί.

CLXXIII. Οἱ δὲ "Ελληνες πρὸς ταῦτα ἐβουλεύσαντο ἐς Θεσσαλίην πέμπειν κατὰ θάλασσαν πεζὸν στρατὸν, φυλάζοντα τὴν ἐσβολήν. ὡς δὲ συνελέχθη ὁ στρατὸς, ἔπλεε δι Εὐρίπου ἀπικόμενος δὲ τῆς 'Αχαιτης 6 ἐς "Αλον, ἀποβὰς, ἐπορεύετο ἐς Θεσσαλίην, τὰς νέας αὐτοῦ καταλιπών. καὶ ἀπίκετο ἐς τὰ Τέμπεα, 7 ἐς τὴν ἐσβολὴν, ῆπερ ἀπὸ Μακεδονίης τῆς κάτω ἐς Θεσσαλίην φέρει παρὰ Πηνειὸν ποταμὸν, μεταξὸ δὲ Οὐλύμπου τε οὕρεος ἐόντα καὶ τῆς "Οσσης. ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύοντο τῶν Ἑλλήνων κατὰ μυρίους ὁπλῖται συλλεγέντες, καί σφι προσῆν ἡ τῶν Θεσσαλῶν ἵππος. ἐστρατήγεε δὲ, Λακεδαιμονίων μὲν, Εὐαίνετος ὁ Καρήνου, ἐκ τῶν πολεμάρχων ⁸ ἀραιρημένος, γένεος μέντοι ἐὼν οὐ τοῦ βασιλητου 'Αθηναίων δὲ, Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος. "Εμειναν δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐνθαῦτα ἀπικόμε-

1. 'Ισθμώ] c. 145. L.

2. των τὰ ἀμείνω φρονεουσέων] Έλλήνων τ. τ. ἀ. φρονεόντων, c. 145.

3. την ἐσβολην] the pass, i. e. the passage between two hills. This signification occurs, c. 173, thrice; 175. i. 185. Thucydides, iii. 112. Xenophon, An. i. 2, 21. BLO. H. iv. 7, 7.

πρδ] in advance of.

άναγκαίην — οὐδεμίαν] κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας, Euripides, Al. 986. W.
 τῆς 'Αχαιίης] of Phthiotis. L.

7. Τέμπεα] τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. GL. τέμπος is an Æolian word for τέμενος; Suidas.

This valley is now called Mpampa. L.

8. πολεμάρχων] βασιλέως άγοντος, ὑπ' ἐκείνου πάντα άρχεται, καὶ τοῖς μὲν πο ἐκείνου πάντα άρχεται, καὶ τοῖς μὲν κοι τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρου, αὐθις δὶ οὖτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις, καὶ οὖτοι τῆ ἐνωμοτία, Thucydides, v. 66. Each polemarch commanded a μόρα. In the city the polemarchs presided over the συσσίτια, and sent rations to those who were absent from a reasonable cause. It would seem, from what follows, that they were generally of the blood royal. W. L. Xenophon, H. iv. 5, 8. νοι 9 γὰρ ἄγγελοι παρὰ 'Αλεξάνδρου 10 τοῦ 'Αμύντεω, ἀνδρὸς Μακεδόνος, 11 συνεβούλευόν σφι ἀπαλλάσσεσθαι, μὴ δὲ, μένοντας ἐν τῷ ἐσβολῷ, καταπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐπιόντος σημαίνοντες τὸ πλῆθός τε τῆς στρατιῖς, καὶ τὰς νέας. ὡς δὲ οὖτοί σφι ταῦτα συνεβούλευον, χρηστὰ γὰρ ἐδόκεον συμβουλεύειν, καί σφι εὔνοος ἐφαίνετο ἐων ὁ Μακεδων, ἐπείθοντο. δοκέειν δέ μοι, ἀρρωδίη ἦν τὸ πεῖθον, ὡς ἐπύθοντο καὶ ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολὴν 12 ἐς Θεσσαλοὺς κατὰ τὴν ἄνω Μακεδονίην διὰ Περβαιβῶν κατὰ Γόννον πύλιν, τῷ περ δὴ καὶ ἐσέβαλε ἡ στρατιὴ ἡ Ξέρξεω καταβάντες δὲ οἱ Ελληνες ἐπὶ τὰς νέας, ὀπίσω ἐπορεύοντο ἐς τὸν 'Ισθμόν.

CLXXIV. Αυτη έγένετο ή ές Θεσσαλίην στρατητη, βασιλέος τε μέλλοντος 13 διαβαίνειν ές την Ευρώπην έκ της 'Ασίης, και έόντος ήδη έν 'Αβύδφ. Θεσσαλοι δε, έρημωθέντες συμμάχων, ουτω δη έμήδισαν προθύμως, ουδ' έτι ένδοιαστως, 14 ώστε έν τοισι πρηγμασι έφαίνοντο βασιλεϊ άνδρες έόντες χρησιμώτατοι.

CLXXV. Οἱ δὲ "Ελληνες, ἐπεί τε ἀπίκατο ἐς τον Ἰσθμον, ἐβουλεύοντο προς τὰ λεχθέντα ἐξ ᾿Αλεξάνδρου, ἦ τε στήσονται τὸν πόλεμον καὶ ἐν οἴοισι χώροισι ἡ νικῶσα δὲ γνώμη ¹⁵ ἐγένετο, τὴν ἐν Θερμοπύλησι ¹⁶ ἐσβολὴν φυλάξαι. στεινοτέρη γὰρ ἐφαίνετο ἐοῦσα

9. ἀπικόμενοι] iv. 118. τῷ παρὰ Κυαξάρους ἡκοντι ἀγγέλῳ, Xenophon, Cyr. iv. 5, 53. πεμπόμενοι, Thucydides, vii. 8. These participles are often suppressed. SCHW. SCH. on B.215.

10. 'Αλεξάνδρου] The Athenians retained a grateful sense of the friendly offices of this prince, and of none more than the present. V. viii. 140.

LAU.

11. ἀνδρὸς Μακεδόνος] "a Macedonian man, as Herodotus in the simple language of his age calls him, though king of Macedonia by inheritance from a long race of ancestors, claiming their descent from Hercules;" MI. viii. 2.

12. ἄλλην—ἐσβολῆν] "so that the Greeks, in their station in Tempe, might be taken in the rear;" MI.

viii. 2.

13. μέλλοντος] The construction of the participle with the genitive absolute expresses several relations of propositions to each other, and stands for various conjunctions with the finite

verb. It here serves as a definition of time, resolvable by $\delta \tau \epsilon$, $\hat{\epsilon} \pi \epsilon_i \delta \hat{\eta}$, &c. and is followed by $\delta \tilde{\tau} \sigma \kappa \delta \hat{\eta}$, as if in confirmation. M. G. G. 565.

14. ἐνδοιαστῶs] Hence perhaps Thucydides says ἐ. ἀκροῶνται, vi. 10. which is imitated by D. Cassius, p. 387, 92. Dionysius also has the word, A. R. p. 388. BLO.

15. ἡ νικῶσα—γνώμη] Xenophon suppresses the substantive, An. vi. 1,

11. 2, 7. B. 50. SCHW. SCH.

16. Θερμοπύλησι] "Here only one pass was known, where the ridge, at its eastern extremity, meets the sea. This was termed the gate; a term of precisely the same import in the common speech of many parts of England;" MI. viii. 2. "The gate of a country is not like the gate of a house; but rather a difficult pass to be surmounted before we can penetrate into the most valuable part of the country;" A. Drummond, Trav. p. 246. Hence Margate, Ramsgate, &c. Ghaut in India denotes a mountain pass. BU.

της ές Θεσσαλίην, καὶ ἄμα ἀγχοτέρη 17 της εωυτων την δε ἀτραπον, δι' ην ήλωσαν οι άλόντες 18 Έλληνων εν Θερμοπύλησι, οὐδε ηδεσαν ἐοῦσαν πρότερον, ήπερ, ἀπικόμενοι ἐς Θερμοπύλας, ἐπύθοντο Τρηχινίων. 19 ταύτην ὧν ἐβουλεύσαντο φυλάσσοντες την ἐσβολην, μη παριέναι ἐς την Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον τὸν δὲ ναυτικὸν στρατὸν πλέειν γης της Ίστιαιωτιδος 20 ἐπὶ ᾿Αρτεμίσιον. 21 ταῦτα 22 γὰρ ἀγχοῦ τε ἀλλήλων ἐστὶ, ωστε πυνθάνεσθαι τὰ κατὰ ἑκατέρους ἐόντα οῖ τε χῶροι οὕτω ἔχουσι.

CLXXVI. Τοῦτο μὲν, τὸ ᾿Αρτεμίσιον ἐκ τοῦ πελάγεος τοῦ Θρηϊκίου ἐξ εὐρέος ²³ συνάγεται ἐς στεινὸν πόρον, τὸν μεταξὸ ἐόντα νήσου τε Σκιάθου ²⁴ καὶ ἡπείρου Μαγνησίης. ²⁵ ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ, τῆς Εὐβοίης ήδη τὸ ᾿Αρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλός. ἐν δὲ, ᾿Αρτέμιδος ἰρόν. ἡ δὲ αὖ ²⁶ διὰ Τρηχῖνος ἔσοδος ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐστὶ, τῆ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον. οὐ μέντοι κατὰ τοῦτό γ᾽ ἔστι τὸ στεινότατον τῆς χώρης τῆς ἄλλης, ἀλλ᾽ ἔμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὅπισθε κατά τε ᾿Αλπηνοὺς, ὅπισθε ἐόντας, ἐοῦσα ἁμαξιτὸς μούνη καὶ ἔμπροσθε, κατὰ Φοίνικα ποταμὸν, ἀγχοῦ ᾿Ανθηλῆς ²⁷ πύλιος, ἀμαξιτὸς ἄλλη μούνη. τῶν δὲ Θερμοπυλέων ²⁸ τὸ μὲν πρὸς ἐσπέρης, ὕρος ἄβα-

17. ἀγχοτέρη] This adjective is formed from the adverb ἀγχοῦ 'near,' which occurs just below; ἀγχίων is another form of the comparative. M. G. G. 132. ἀγχοτάτω, c. 176.

18. ήλωσαν οἱ ἀλόντες] The participle with the article may be rendered by those who &c. In that case the same verb is often put both as a finite verb, and as a participle; οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους, c. 220. This construction is particularly frequent in Plato, M. G. G. 556, 4. 269. obs.

19. Τρηχινίων] Trachis, now Zeitun, A. was so named from τραχύς,

" lough." I

20. Ίστιαιώτιδος] A district in the north of Eubæa; Histiæa, its capital,

is now Oriv. L.

21. 'Αρτεμίσιον] The coast, on the north-north-east of Eubœa, was so named from a temple of Diana; as well as the branch of the sea between that part of the island and the main land, L. "the road of Artenisium," MI. viii. 3.

22. ταῦτα] Thermopylæ and Artemisium. L.

23. ἐκ τοῦ π.—ἐξ εὐρέοs] As in Plato, Rep. iv. p. 252., the division of the words which belong to each other is the cause of the preposition's being repeated. M. G. G. 594, 1.

24. Σκιάθου] now Sciatho. L. A.

25. Μαγνησίης] The promontory of Magnesia was also called Sepias "cuttle-fish;" because Thetis, to escape from Peleus, there changed herself into this hsh. Hence the neighbouring shore was sacred to her and the other Nereids. c. 191. 183. It is now Cape St. George, Berliei, or Monasteri. L. Euripides, An. 1255.

26. ή δε αθ] for τοθτο δε, ή &c. answering to τοθτο μέν. HER. on

V16. i. 16.

27. ' $A\nu\theta\eta\lambda\bar{\eta}s$] In the temple of Ceres Amphictyonis near this town, the Amphictyonic council held its autumnal sessions. L.

28. τῶν — Θερμοπυλέων] hoc jugum, ab Lewcate et mari ad occidentem verso per Ætoliam ad olterum mare orienti objectum teudeus, ea aspreta rupesque interjectus habet, ut non modo exercitus, sed ne expediti quidem facile ullas ad

τόν 19 τε καὶ ἀπόκρημνον, ὑψηλὸν, ἀνατεῖνον ἐς τὴν Οἴτην 20 τὸ δὲ πρὸς τὴν ὴῶ τῆς ὁδοῦ, θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα. 21 ἔστι δὲ ἐν τῷ ἐσόδῳ ταύτη θερμὰ λουτρὰ, 22 τὰ "χύτρους" 23 καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι, καὶ βωμὸς ἴδρυται 'Ηρακλέος ἐπ' αὐτοῖσι. ἐδέδμητο δὲ τεῖχος κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολὰς, καὶ τό γε παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν. ἔδειμαν δὲ Φωκέες τὸ τεῖχος, δείσαντες, ἐπεὶ Θεσσαλοὶ ἦλθον ἐκ Θεσπρωτῶν οἰκήσοντες γῆν τὴν Αἰολίδα, 24 τήν περ νῦν ἐκτέαται. ἄτε δὴ πειρωμένων 25 τῶν Θεσσαλῶν καταστρέφεσθαί σφεας, τοῦτο προεφυλάξαντο οἱ Φωκέες καὶ τὸ ὕδωρ τὸ θερμὸν τότε ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ᾶν χαραδρωθείη ὁ χῶρος, πᾶν μηχανεώμενοι, ὅκως μή σφι ἐσβάλοιεν οἱ Θεσσαλοὶ ἐπὶ τὴν χώρην. τὸ μέν νυν τεῖχος τὸ ἀρχαῖον ἐκ παλαιοῦ τε ἐδέδμητο, καὶ τὸ πλέον αὐτοῦ ἤδη ὑπὸ χρόνου ἔκειτο. τοῖσι δὲ, αὖτις ὀρθώσασι, ἔδοξε ταύτη ἀπαμύνειν ἀπὸ τῆς

transitum calles inveniant, extremos ad orientem montes Etam vocant, quorum quod altissimum est, Callidromon adpellutur: in cujus valle ad Muliacum sinum vergente iter est non latius quam Lx passus. hæc una militaris via est, qua traduci exercitus, si non prohibeantur, possint. ideo Pylæ, et ub aliis, quia calidæ aquæ in ipsis faucibus sunt, Thermopylæ locus adpellatur, nobilis Lacedamoniorum adversus Persas morte magis memorabili, quam pugna, Livy, xxxvi. 15. Strabo, ix. p. 428. W. Θερμοπύλας κατέλαβεν (δ 'Αντίοχος), ώς την δυσχωρίαν προβαλούμενος τοις πολεμίοις. δίοδος δ' έστιν αί Θερμοπύλαι στενή και έπιμήκης και αὐτὴν περιέγει, τῆ μὲν θάλασσα τραχεία καὶ ἀλίμενος, τῆ δὲ ἔλος ἄβατόν τε καί βαραθρώδες. κορυφαί τε είσιν έν αὐτῆ δύο ὐρῶν ἀπόκρημνοι καὶ τούτων, την μέν, Τειχιούντα καλούσι, την δέ, Καλλίδρομον. έχει δὲ δ τόπος θερμῶν ύδάτων πηγάς, καὶ Θερμοπύλαι ἀπὸ τοῦδ' ἐπικλητζονται, Appian, Syr. 17. V. See A.

19. ὅρος ἄ. κ.τ.λ.] οὔρεα ὑψηλὰ καὶ ἄβατα, c. 198. ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, ἐνθα πρόσβασιν ἀνθρώπφ οὐδεμίαν εἶναι, iii. 111. V.

20. Οἴτην] This chain of mountains is now called Banina. L. A.

21. θάλασσα — καὶ τενάγεα] qua loca usque ad mare invia palastri limo et voraginihus claudunt, Livy, xxxvi.

18. V.

22. θερμὰ λουτρὰ] ἄ ναύλοχα καὶ πετραία θ. λ., καὶ πάγους Οίτας περιναιετάοντες, οἴ τε μέσσαν Μηλίδα παρ λίμναν χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας, ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται, Sophocles, Ττ. 642. W. ἐν Θερμοπύλησι θεὰ γλανκῶπτς 'Αθήνη ποίει θερμὰ λοετρὰ παρὰ ἡτημῖνι θαλάσσης, Pisander in Schol. on Arist. N. 1034. V. Catullus, lxviii. 53. MUS.

23. χύτρους caldrons. L. Pausanias says the bluest water he ever saw was that at Thermopylæ, which flowed es την κολυμβήθραν, ήν τινα υνομάζουσιν οί έπιχώριοι χ. γυναικείους, iv. 35. His preceptor Herodes Atticus, who displayed his munificence in the construction of many public edifices, had baths built here for the accommodation of invalids; κολυμβήθρας τοις νοσούσι παιωνίους, Philostratus, Vit. p. 551. Compare St. John, v. 2-4. V. W. L. The feminine form occurs in Xenophon, φέροντας πῦρ ἐν χύτραις, "in kettles," H. iv. 5, 4. In the preceding section he mentions a place called τὰ θερμὰ on the north of the Isthmus of Corinth.

24. $\gamma \hat{\eta} \nu$ τὴν Αἰολίδα] τὴν τότε μὲν Αἰ., νῦν δὲ Θετταλίαν καλουμένην, Diodorus, iv. 67. W. Thucydides, i. 2. iii. 2. notes. A R.

25. ατε δη π.] on the supposition that, &c. M. G. G. 568, 2.

Έλλάδος τον βάρβαρον. κώμη δέ έστι άγχοτάτω τῆς όδοῦ, ᾿Αλπηνοὶ οὕνομα· ἐκ ταύτης δὲ ἐπισιτιεῖσθαι εδ ἐλογίζοντο οἰ Ελληνες.

CLXXVII. Οἱ μέν νυν χῶροι οὖτοι τοῖσι "Ελλησι εἶναι ἐφαίνοντο ἐπιτήδεοι. ἄπαντα γὰρ προσκεψάμενοι, καὶ ἐπιλογισθέντες, ὅτι οὕτε πλήθεις ἔξουσι χρᾶσθαι οἱ βάρβαροι, οὕτε ἵππῳ, ταύτη σφι ἔδοξε δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ὡς δὲ ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἐύντα ἐν Πιερίη, διαλυθέντες ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐστρατεύντο αὐτῶν οἱ μὲν ἐς Θερμοπύλας πεξῆ, ἄλλοι δὲ κατὰ θάλασσαν ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον.

CLXXVIII. Οι μὲν δὴ "Ελληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχθέντες. Δελφοὶ δ' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐχρηστηριάΖοντο τῷ θεῷ, ὑπὲρ ἐωυτῶν καὶ τῆς 'Ελλάδος καταρρωδηκότες. καί σφι ἐχρήσθη "ἀνέμοισι 28 εὕχεσθαι μεγάλους γὰρ τούτους ἔσεσθαι τῷ 'Ελλάδι συμμάχους." Δελφοὶ δὲ, δεξάμενοι τὸ μαντήϊον, πρῶτα μὲν, 'Ελλήνων τοῖσι βουλιμένυισι εἶναι ἐλευθέροισι ἐξήγγειλαν τὰ χρησθέντα αὐτοῖσι καί σφι δεινῶς καταρρωδέουσι τὸν βάρβαρον ἐξαγγείλαντες, χάριν ἀθάνατον κατέθεντο μετὰ δὲ ταῦτα, οι Δελφοὶ τοῖσι ἀνέμοισι βωμόν τε ἀπέδεξαν ἐν Θυίη. 29 τῷ περ τῆς Κηφισοῦ θυγατρὸς Θυίης 30 τὸ τέμενός ἐστι, ἐπ' ἦς καὶ ὁ χῶρος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει καὶ θυσίησί σφεας μετήϊσαν. Δελφοὶ μὲν δὴ κατὰ τὸ χρηστήριον ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀνέμους ἱλάσκονται.

CLXXIX. 'Ο δὲ ναυτικὸς Ξέρξεω στρατὸς, ὁρμεωμενος ἐκ Θέρμης πόλιος, παρέβαλε ³¹ νηυσὶ τῆσι ἄριστα πλεούσησι δέκα ἰθὺ Σκιάθου· ἔνθα ἦσαν προφυλάσσουσαι τέες τρεῖς 'Ελληνίδες, Τροι-Ξηνίη ³² τε καὶ Αἰγιναίη καὶ 'Αττική. προϊδόντες δὲ οὖτοι ³³ τὰς νέας τῶν βαρβάρων, ἐς ψυγὴν ὥρμησαν.

26. ἐπισιτιεῖσθαι] Xenophon, H. ii. 1, 21. Au. vii. 1, 5. SCHL.

27. πλήθεϊ] angustias Themistocles quærebat, ne multitudine circumiretur,

Nepos, ii. 3. V.

28. ἀνέμυισι] Δελφοὶ, Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύσαντος, ἀνειπούσης τῆς Πυθίας, " & Δ., λίσσεσθ' ἀνέμους, καὶ λώτον ἔσται," βωμὸν καὶ θυσίαν ποιήσαντες τοῖς ἀνέμοις, ἀρωγούς αὐτοὺς ἔσχον, Clement of A., Str. vi. p. 454. The Athenians received an oracle to the like effect. As it was the policy of Themistocles to make Athens a maritime power, he most probably bribed the oracle to second

his views; δεινδς γὰρ ἔρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα. V.

29. Ouln Herodotus is the only author, who mentions this place. L. See SCH. on B. 263.

30. Ovins] There was a priestess of Bacchus of this name, who was the mother of Delphus by Apollo; Pausanias, x. 6. W. L.

31. παρέβαλε] is here taken in a middle sense, moved itself towards, stood for. S.

32. Τροιζηνίη] Træzene is now Damala. L. A.

33. οὖτοι] refers to the Træzenians, Æginetans, and Athenians, who were CLXXX. Την μεν δη Τροιζηνίην, της ήρχε Πρηξίνος, αὐτίκα αἰρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι. καὶ ἔπειτα τῶν ἐπιβατέων αὐτης τὸν καλλιστεύοντα 34 ἀγαγόντες ἐπὶ τῆς πρώρης τῆς νηὸς ἔσφαξαν, διαδέξιον 35 ποιεύμενοι, τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον. τῷ δὲ σφαγιασθέντι τούτῳ οὔνομα ἦν Λέων τάχα 36 δ' ἄν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο. 37

CLXXXI. 'Η δὲ Αἰγιναίη, τῆς ἐτριηράρχεε 'Ασωνίδης, καί τινά σφι θόρυβον παρέσχε, Πυθέω 38 τοῦ Ἰσχενόου ἐπιβατεύοντος, 39 ἀνδρὸς ἀρίστου γενομένου ταύτην τὴν ἡμέρην' ος, ἐπειδὴ ἡ ναῦς ἡλίσκετο, ἐς τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος, ἐς ο κατεκρεουργήθη 40 ἄπας. ὡς δὲ πεσῶν οὐκ ἀπέθανε, ἀλλ' ἢν ἔμπνοος, οἱ Πέρσαι, οἵπερ ἐπεβάτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, δι' ἀρετὴν τὴν ἐκείνου περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ἰώμενοι τὰ ἔλκεα, καὶ σινδόνος 41 βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες. καί μιν, ὡς ὀπίσω ἀπίκοντο ἐς τὸ

on board of the three ships. HER. on Vig. iii. 1, 9.

34. καλλιστεύοντα] κάλλιστον έόντα. From a misunderstanding of this passage, καλλιστεύειν has been sometimes rendered fortissine se gerere. MUS.

35. διαδέξιον κ.τ.λ.] i. e. ποιούμενοι διαδέξιόν τι οἰωνὸν, τοῦτον, ὅν εἶλον πρῶτον, τῶν Ἑλλήνων, εἶναι καὶ κάλλιστον ἀπάντων. So ὅρνιθα μὲν τόδ' αἴσιον ποιούμεθα, τὸ σόν τε χρηστὸν, καὶ λόγων εὐφημίαν, Euripides, I. A. 607. V.

36. τάχα κ. τ.λ.] and probably he might also, in some measure, be indebted to his name for this. i. 70. ST.

37. ἐπαύροιτο] ἀφ' ὧν ἡμῖν τὰγαθὰ γίγνεται, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ τὰ κακὰ ἐπαυρισκοίμεθα, Democritus in Stob. Ecl. Eth. ii. p. 205. τίν' αἰτίαν σχῶν, ῆς ἐπηυρόμην ἐγώ; Euripides, Hel. 468. W. V.

38. $\Pi \nu \theta \dot{\epsilon} \omega$] from the nominative $\Pi \nu \theta \dot{\epsilon} \eta s$, viii. 92. by syncope for $\Pi \nu \theta \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \omega$, as $\dot{A} \nu \delta \rho \dot{\epsilon} \omega$, vi. 126. S.

39. ἐπιβατεύοντος] ἐπιβάτου ἐόντος. vol. i. p. 254. π. 58. οὐδἐπώ ποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, οὕτε ἱππεὺς, οὕτε ὁπλίτης, οὕτε τριήραρχος, οὕτ' ἐπιβάτης, Lysias, δ. Κ. i. p. 107. L.

40. κατεκρεουργήθη] he was cut to pieces; used here hyperbolically, as κατακοπέντα, viii. 92. δ Πύθης εως τοῦ-

δε έπὶ τῆς νεώς ἐμάχετο, εως ἄπας κατεκρεουργήθη, this and the use of καταχορδεύων in vi. 75. are given by Longinus, 31. as instances of the judicious and emphatic employment of common verbs: dixeris egregie, notum si callida verbum reddiderit junctura novum, Horace, A. P. 47. Edvθος, έν τοις Λυδιακοίς, "Κάμβλητα," φησί, "τον βασιλεύσαντα Λυδών, πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργου. τοῦτον οὖν ποτὲ νυκτὸς την έαυτου γυναϊκα κατακρεουργήσαντα καταφαγείν έπειτα πρωί, εύρόντα την χείρα της γυναικός ένουσαν έν τῶ στόματι, ξαυτον άποσφάξαι περιβοήτου της πράξεως γενομένης," Athenæus, x. 8. κρεουργηδον διασπάσαντες, iii. 13. V. W. laniatum corpore toto Deiphobum ridit, lacerum crudeliter ora, ora munusque ambas, populataque tempora raptis auribus, et truncas inhonesto volnere nares, Virgil, Æ. vi. 494.

41. σινδόνος κ.τ.λ.] Those, who embalin mummies, κατειλίσσουσι πῶν τὸ σῶμα σ.β.τ. κατατετμημένοισι, ii. 86. W. with bandages of cotton utuntur gossipii lanugine Ægyptii, (linearum petiarum loco, quilus nostri tantum utuntur,) ad ulcera vulneraque omnia sananda, Prosper Alpinus, de Pl. Æg. p. 69. L. SCHL.

ἐωυτῶν στρατόπεδον, ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεύμενοι πάση τῆ στρατιῆ, περιέποντες εὐ· τοὺς δὲ ἄλλους, τοὺς ἔλαβον ἐν τῆ νητ ταύτη, περιετπον ὡς ἀνδράποδα.

CLXXXII. Αὶ μὲν δὴ δύο τῶν νεῶν οὕτω ἐχειρώθησαν ἡ δὲ τρίτη, τῆς ἐτριηράρχεε Φόρμος, ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, φεύγουσα, ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τοῦ μὲν σκάφεος ⁴² ἐκράτησαν οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ ἀνδρῶν οὕ. ὡς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα οἱ ᾿Αθηναῖοι, ἀποθορώντες, κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι, ἐκομίσθησαν ἐς ᾿Αθήνας ταῦτα οἱ Ἔλληνες, οἱ ἐπ' ᾿Αρτεμισίω στρατοπεδευόμενοι, πυνθάνονται παρὰ πυρσῶν ⁴³ ἐκ Σκιάθου. πυθόμενοι δὲ, καὶ καταβρωδήσαντες, ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου μετωρμίζοντο ἐς Χαλκίδα, ⁴⁴ φυλάζοντες μὲν τὸν Εὔριπον, λείποντες δὲ ἡμεροσκόπους ⁴⁵ περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς Εὐβοίης.

CLXXXIII. Τῶν δὲ δέκα νεῶν τῶν βαρβάρων τρεῖς ἐπέλασαν περὶ τὸ ἔρμα 46 τὸ μεταξὸ ἐὸν Σκιάθου τε καὶ Μαγνησίης, καλεόμε-

42. σκάφεσς] When the words σκάφη νεῶν are joined, there is no periphrasis; but the former word signifies only the lull of the ressel, without masts or rigging, just as they appear on the stocks, or sometimes, when disabled, after a battle. ὑπτιοῦτο σ. ν., θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν, ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν, Æschylus, P. 424. Euripides, Rh. 389. This vessel, which struck near the mouth of the Peneus, had become a mere wreck. C. ναὸς σ., Eur. Tr. 688. C. 696. BL.

43. παρὰ πυρσῶν] παρὰ is generally used with animate objects, after the verbs ἀκούειν, μανθάνειν, πυνθάνεσθαι, &c. but sometimes also with inanimate objects, αὐτῷ ἐξουσία ἢν σαφῶς εἰδέναι π. της βασάνου, Antiphon, p. 112, 12. V. M. G. G. 588, 4. Torches were raised above the walls, as signals: if they were held steady, it indicated friends; hut if they were waved to and fro, an enemy. L. They seem also to have announced the number of the enemy, and the direction in which they were approaching. AR. τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατεινομένων σημαίνειν δ τι οὖν, κυρίως έστι φρυκτωρείν, Hesychius. Compare Thucydides, iii. 22. 80. ii. 94. BL. Stanley on Æsch. Ag. 1. W.

44. Χαλκίδα] now Egripo. L.

Pliny derives the name from χαλκός "brass," which was first used there.

45. ήμεροσκόπους] Æschylus, Th. 66. Sophocles, An. 259. Aristophanes, Av. 1174. τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας, Scholiast; BL. c. 192. 219. These scouts used to go out before daybreak, and repair to the place where they were to keep watch; they returned at night-fall. Sometimes, however, they remained out all night; and then they made signals to their party by fires, which in the day-time was done by smoke. Turnebus, Adv. xxvii. 7. χρη ή. καθιστάναι ἐπὶ τόπφ ύψηλώ και ως έκ πλείστου φαινομένο, έμπείρους πολέμου και ποδώκεις παραγγέλλεσθαι δε τοίς ημεροσκόποις αίρειν τὰ σύσσημα ἐνίοτε, καθάπερ οἱ πυρσευταί τοὺς πυρσούς ως δε δεί τοῦτο γίνεσθαι, καί ως αίρειν τούς φρυκτούς, έν τῆ Παρασκευαστικῆ β!βλφ πλειόνως είρηται, Æneas, Pol. 6. 7. L. speculator, (hemerodromos vocant Græci, ingens die uno cursu emetientes spatium) contemplatus regium agmen e specula quadam, pragressus nocte media Athenas pervenisset, Livy, xxxi. 24. W. ἡμεροδρόμος, vi. 105. ix. 12. S.

46. έρμα] ὕφαλον πέτραν, Ηατρο-

νον δὲ Μύρμηκα. 47 ἐνθαῦτα οἱ βάρβαροι ἐπειδὴ στήλην 48 λίθου ἐπέθηκαν, κομίσαντες ἐπὶ τὸ ἔρμα, ὁρμηθέντες αὐτοὶ ἐκ Θέρμης, ὥς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνες καθαρὸν, ἐπέπλεον πάσησι τῆσι νηυσὶ, ἔνδεκα ἡμέρας παρέντες μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης. τὸ δὲ ἔρμα σφι κατηγήσατο, 49 ἐὐν ἐν πόρφ μάλιστα, Πάμμων Σκύριος. 50 πανημερὸν δὲ πλώυντες, οἱ βάρβαροι ἐξανύουσι 51 τῆς Μαγνησίης χώρης ἐπὶ Σηπιάδα τε καὶ τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξὺ Κασθαναίης τε πόλιος ἐόντα καὶ Σηπιάδος ἀκτῆς.

CLXXXIV. Μέχρι μέν νυν τούτου τοῦ χώρου καὶ Θερμοπυλέων, ἀπαθής τε κακῶν 5° ἔην ὁ στρατὸς, καὶ πλῆθος ἔην τηνικαῦτα ἔτι, ὡς ἐγὼ συμβαλλεόμενος εὐρίσκω, τόσον τῶν μὲν ἐκ τῶν νεῶν τῶν ἐκ τῆς ᾿Ασίης, ἐουσέων ἑπτὰ καὶ διηκοσιέων καὶ χιλιέων, τὸν μὲν ἀρχαῖον ἐκάστων τῶν ἐθνέων ἐόντα ὅμιλον, 5³ τέσσερας καὶ εἴκοσι μυριάδας, καὶ πρὸς, χιλιάδα τε καὶ τετρακοσίους, ὡς ἀνὰ διηκοσίους 5⁴ ἄνδρας λογιζομένοισι ἐν ἐκάστη νητ. ἐπεβάτενον δὲ ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν, χωρὶς ἑκάστων τῶν ἐπιχωρίων ἐπιβατέων, 55 Περσέων τε καὶ Μήδων καὶ Σακέων τριήκοντα ἄνδρες. οὖτος ἄλλος ὅμιλος γίνεται τρισμύριοι καὶ ἐξακισχίλιοι, καὶ πρὸς, διηκόσιοί τε καὶ δέκα. προσθήσω δ' ἔτι τοὐτῷ καὶ τῷ προτέρῷ ἀριθμῷ τοὺς ἐκ τῶν πεντηκοντέρων ποιήσας, 56 ὅ τι 57 πλέον ἦν αὐτέων ἢ ἔλασσον, ἀν' ὀγδώ-

cration; ἔπαισεν ἄφαντον ε΄., Æschylus, Ag. 976. ερματι προσβαλών ἄλετο, Eu. 561. ἀσήμων ὑπέρ έρμάτων φορεῦμαι, Anacreon in Hesych. BL. μὴ περὶ ἔρμα περιβάλη τὴν ναῦν, Thucydides, vii. 25. BLO.

47. Μύρμηκα] " Aut."

48. στήλην] This stone pillar served, instead of a buoy, to mark the rock, which was level with the water's edge. Herodotus alludes to this, just below, where he speaks of the impediment as being removed. L.

49. κατηγήσατο] guided to, showed the way to, pointed out. ii. 49. 56. vi. 135. W. ix. 104. vii. 215. S.

50. Σκύριος] Scyros is now Sciro.

51. ξξανύουσι] understand τον πλουν. ST.

52. ἀπαθης—κακῶν] i. 32. This genitive is often suppressed, as προείπον τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι, Thucydides, i. 26. BLO.

53. τον-άρχαῖον-βμιλον] the ori-

ginal contingent furnished by the several Asiatic nations, exclusive of the Persians, Medes, and Sacians, in contradistinction to those raised in Europe. L. This accusative is dependent on ξύρίσκω which precedes. S.

54. ἀνὰ διηκοσίους] Compare DU. and BLO. on Thuc. viii. 29.

55. ἐπιβατέων] Though the verb ἐπιβατεύειν is used exclusively of those who served as marines, W. the substantive here seems to denote the mariners and rowers. S. ST.

56. ποιήσας] making; i. e. τιθείς, setting dorm, supposing; assuming. είτιλ τῶν ξένων ἀτελεῖς, δέκα θήσω· οὐκ οἰμαι πέντε εἶναι· καὶ μὴν τῶν γς πολιτῶν οὐκ εἰτὶ πέντε ἢ εξ· οὐκ οὖν ἀμφοτέρων ἐκκαίδεκα· ποιήσωμεν αὐτοὺς εἰκοσιν· εἰ δὲ Βούλεσθε, τριάκοντα, Demosthenes, Lep. 7. fac sane esse summum mahum, dolere; Cicero, T. Q. iii. 18. In this sense the Greeks often use καὶ δὴ (especially with the per-

κοντα άνδρας ένειναι. συνελέχθη δε ταυτα τα πλοία, ως και πρότερόν 58 μοι εἰρέθη, τρισχίλια. ήδη ων ανδρες αν εἶεν ἐν αὐτοῖσι τέσσερες μυριάδες και είκοσι. τοῦτο μέν νυν τὸ ἐκ τῆς 'Ασίης ναυτικὸν ην, σύμπαν έδν πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες τε επεισι έπὶ ταύτησι έπτα, καὶ πρὸς, έκατοντάδες εξ, καὶ δεκάς. τοῦ δὲ πεζοῦ, έβδομήκοντα και έκατον μυριάδες εγίνοντο των δε ίππεων, οκτώ μυριάδες. προσθήσω δ' έτι τούτοισι τας καμήλους τους έλαύνοντας 'Apaβίους, και τους τα άρματα Λίβυας, πληθος ποιήσας δισμυρίους ανδρας. καὶ δὴ τό τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πληθος, συντιθέμενον, γίνεται διηκόσιαί τε μυριάδες και τριήκοντα και μία, και προς, χιλιάδες έπτα, και έκατοντάδες έξ, και δεκάς. τοῦτο μέν τὸ έξ αὐτῆς τῆς 'Ασίης στράτευμα έξαναχθέν ειρηται, άνευ τε 59 τῆς θεραπηίης της έπομένης και των σιταγωγών πλοίων και δσοι ένέπλεον τούτοισι.

CLXXXV. Τὸ δὲ δὴ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στράτευμα ἔτι προσλογιστέα τούτω παντί τω έξηριθμημένω. δόκησιν 60 δε δει λέγειν. νέας μέν τυν οι άπο Θρηΐκης "Ελληνες, και έκ των νήσων των έπικειμένων τη Θρηίκη, παρείχοντο είκοσι καὶ έκατόν. έκ μέν νυν τουτέων των νεων ανέρες τετρακισχίλιοι και δισμύριοι γίνονται. πεζού δέ, τον Θρήϊκες παρείχοντο, καὶ Παίονες καὶ 'Εορδοί 61 καὶ Βοττιαΐοι και τὸ Χαλκιδικον 62 γένος και Βρύγοι και Πίερες και Μακεδόνες καὶ Περραιβοί καὶ Ένιηνες καὶ Δόλοπες καὶ Μάγνητες καὶ 'Αχαιοὶ καὶ ὅσοι τῆς Θρηΐκης τὴν παραλίην νέμονται, τούτων των έθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι. αὖται ὧν αὶ μυ-

fect tense), as Euripides, M. 387. Hel. 1058. Æschylus, Eu. 892. Sophocles, Ε. 1465. ποιῶ δη ύμας έξαπατηθέντας ύπ' έμου ήκειν είς Φάσιν καί δή καὶ ἀποβαίνομεν είς την χώραν. γνώσεσθε δή που δτι οὐκ ἐν τῆ Ἑλλάδι έστε, Xenophon, An. v. 7, 5. και δή σφεας ποιέω ίσους εκείνοις είναι, c. 186. V. HER. οιι Vic. viii. 7, 14. Ε.
 (τὴν στρατιὰν) πεποίηκε χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, Thucydides, i. 10. BLO.

57. 8 τι κ.τ.λ.] understand où λοylzopa:, I do not reckon what is more or less. We should say simply, more or less; in Latin, plus minus. S.

58. πρότερον] c. 97. L.59. ἄνευ τε] This is the usual place of the conjunction, although the connexion is άνευ θεραπητης τε καὶ πλοίων. Numerous instances are given by E.

on Eur. Her. 622.

60. δόκησιν | ταὐτό δ' οὐχὶ γίνεται, δ. είπεῖν, κάξακριβῶσαι λόγον, Sophocles, Τ. 432. W. δ. δη τάδ' ἄν λέγοιμί σοι, Euripides, Her. 396. &s έμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω, Β. 619. MUS. περί δε τούτου οὐκ οδός τ' είμλ άκριβη λόγον είπεῖν, άλλά μόνον ώς αν ξμοιγε δοκή έχειν. ST.

61. 'Εορδοί] They occupied a district between the Lyncestæ and the

territory of Edessa. L.

62. Χαλκιδικόν] This race inhabited the three peninsulas of Pallene, Sithonia, and Athos, with the neighbouring part of Thrace. A. L.

ριάδες, κείνησι προστεθείσαι τῆσι ἐκ τῆς ᾿Ασίης, γίνονται αἰ πᾶσαι ἀνδρῶν αὶ μάχιμοι μυριάδες διηκόσιαι καὶ ἐξήκοντα καὶ τέσσερες· ἔπεισι δὲ ταύτησι ἐκατοντάδες ἐκκαίδεκα, καὶ δεκάς.

CLXXXVI. Τοῦ μαχίμου 63 δὲ τούτου ἐόντος ἀριθμὸν τοσούτου, τὴν θεραπηΐην τὴν ἐπομένην τούτοισι, καὶ τοὺς ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντας, καὶ μάλα ἐν τοῖσι ἄλλοισι πλοίοισι τοῖσι ἄμα πλέσυσι τῆ στρατιῆ, τούτους τῶν μαχίμων ἀνδρῶν οὐ δοκέω εἶναι ἐλάσσονας, ἀλλὰ πλεῦνας. καὶ δή σφεας ποιέω ἴσους ἐκείνοισι εἶναι, καὶ οὕτε πλεῦνας, οὕτε ἐλάσσονας οὐδέν ἐξισούμενοι δὲ οὕτοι τῷ μαχίμω, ἐκπληροῦσι τὰς ἵσας μυριάδας ἐκείνησι. οὕτω πεντηκοσίας τε μυριάδας καὶ εἴκοσι καὶ ὀκτὼ, καὶ χιλιάδας τρεῖς, καὶ ἐκατοντάδας δύο, καὶ δεκάδας δύο ἀνδρῶν ἤγαγε Ξέρξης ὁ Δαρείου μέχρι Σηπιάδος καὶ Θερμοπυλέων.

CLXXXVII. Οὖτος μὲν δὴ τοῦ συνάπαντος τοῦ Ξέρξεω στρατεύματος ἀριθμός. γυναικῶν δὲ σιτοποιέων, καὶ παλλακέων, καὶ εὐνούχων, οὐδεὶς ἃν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν οὐδ' αὖ ὑποζυγίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων, καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν ⁶⁴ τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἃν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς ἃν εἴποι ἀριθμόν. ὥστε οὐδέν μοι θῶμα παρίσταται προδοῦναι ⁶⁵ τὰ βέεθρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν ⁶⁶ ἀλλὰ μᾶλλον, ὅκως τὰ σιτία ἀντέχρησε, θῶμά μοι, μυριάσι τοσαύτησι. εὐρίσκω γὰρ συμβαλλεόμενος, εἰ χοίνικα ⁶⁷ πυρῶν

63. τοῦ μαχίμου] understand στρατεύματος. F. on B. 255. These words do not signify that the whole number above-mentioned were actually men who nsed weapons; but that such was the amount of the men to be brought into action on sea and land: it therefore includes the rowers, who certainly must have kept their posts at the oar, even in the hottest engagement. LAU.

64. κυνῶν Ἰνδικῶν] i. 192. The force with which Columbus took the field against the Indians in Hispaniola "consisted only of two hundred foot, twenty horse, and twenty large dogs;" Robertson, Am. A. D. 1495.

65. προδοῦναι] understand τοσαύτας μυριάδας, since the verh is transitive, to fuil. ἐνδοῦναι καταποθέντα τῷ στρατοπέδω. Thomas Mag. V.

66 έστι τῶν] πλην Ἰώνων καὶ ᾿Αχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν, Thu-

cydides, iii. 92. W. The verb elul seems at first to have been referred to a subject preceding, and to have been in the same number as the relative following. But generally, it stands in the third person singular of the present, though the relative following be in the plural, and the chief verb of the proposition in the imperfect, agrist, or future: and foriv of does not accord with the construction of the proposition, but stands by itself in an adjective sense, as eviol. M. G. G. 482. In Attic writers the phrase is common; in Herodotus very rare. V. τούτω τῷ λόγφ είσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο. ii. 124. S.

67. χοίνικα] about a pint and a half. This was the daily ration of corn allowed to soldiers and to slaves: hence called ή χοῖνιξ ἡμερήσιος, D. Lacrtius, viii. 18. τὰ Πυθαγόρου αινίγματα τοιαῦτά ἐστι· "μὴ καθῆσθαι ἐπὶ

εκαστος τῆς ἡμέρης 68 ἐλάμβανε καὶ μηθὲν πλέυν, ἔνδεκα μυριάδας μεδίμνων τελεομένας ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη, καὶ πρὸς, τριηκοσίους τε ἄλλους μεδίμνους καὶ τεσσεράκοντα. 69 γυναιξὶ το δὲ καὶ εὐνούχυισι, καὶ ὑποΖυγίοισι καὶ κυσὶ, οὐ λογίζομαι. ᾿Ανδρῶν δ' ἐουσέων τοσουτέων μυριαδέων, κάλλεύς τε εἴνεκα καὶ μεγάθευς οὐδεὶς αὐτῶν ἀξιονικότερος ἦν αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος.

CLXXXVIII. 'Ο δὲ δὴ ταυτικὸς στρατὸς ἐπεί τε ὑρμηθεὶς ἔπλεε, καὶ κατέσχε τῆς Μαγνησίης χώρης ἐς τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξὸ Κασθαναίης τε πόλιος ἐύντα καὶ Σηπιάδος ἀκτῆς, αὶ μὲν δὴ πρῶται τῶν νεῶν ὥρμεον πρὸς γῆ, ἄλλαι δ' ἐπ' ἐκείνησι ἐπ' ἀγκυρέων ἄτε γὰρ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐύντος οὐ μεγάλου, πρόκροσσαι⁷¹ ὑρμέοντο ἐς πόντον καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. ταύτην μὲν τὴν εὐφρύνην οὕτω ἄμα δὲ ὄρθρω, ἐξ αἰθρίης ⁷² τε καὶ νηνεμίης, τῆς θαλάσσης ἐεσάσης, ⁷³ ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπηλιωτης, ⁷⁴ τὸν δὴ

χοίνικα· '' ἀντὶ τοῦ, μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἀεὶ προσδέχεσθαι, Athenæus, x. 77. SCHL.

68. της ημέρης] έκάστης is under-

stood. SCH. on B. 85.

69. τριηκοσίους—καὶ τεσσεράκοττα] Forty-eight chænives made a medimnus. The number of medimni, therefore, ought to have been 110,067; but in dividing 5,283,220 by 48 in order to reduce the chænices to medimni, our author appears to have committed the oversight of carrying to the quotient the last dividend 340, instead of the result of 3220 and then of 340, divided by 48, which would give 67. St.

70. γυναιξί κ. τ. λ.] These datives are governed by τὸ δυθὲν understood. ST.

71. πρόκροσσα] iv. 152. Homer, II. Ξ. 35. T.'s note. ἐξορμήσαντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοηδρόμουν, πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον, Athenæus, i. 54. W. κλιμακηδύν κρύσσαι γὰρ καλοῦνται αἰ τειχομάχοι κλίμακες, Didymus; in French "par échelons;" in Latin in quincuncen locatæ. There were eight rows; that nearest the shore being longest, and the others each diminishing by one ship; so that the front line, which was furthest out at sea, would contain seven ships less than the rear rank; and the ships

would assume the form of a truncated equilateral triangle. S. RE.

72. ἐξ αἰθρίηs] vol. i. p. 52. n. 22. 73. ζεσάσης] A frequent repetition of sibilants may be observed in this passage. The same metaphor occurs in κύματα ἐπὶ πολὺ μετεωρισθέντα καὶ αναζέσαντα, Gregory Naz., St. i. p. 55. Β. ἐν ζέοντι τῷ κλύδωνι, Libanius, t. ii. p. 516. c. παρὰ τῷ Ἡροδότω, κατὰ μὲν τὰ λήμματα δαιμονίως ὁ χειμών πέφρασται, τινὰ δὲ περιέχει τῆς ὕλης άδοξότερα, καὶ τοῦτο μὲν ἴσως "ζ. κα ὶ της θ." ως τὸ "ζ." πολύ τὸ ῦψος περισπά διὰ τὸ κακόστομον. ἀλλ' "δ άνεμος," φησίν, " ἐκόπασε" (c.191.) καὶ, " τοὺς περί τὸ ναυάγιον ἐκβρασσομένους (c. 138.) ἐξεδέχετυ τέλος ἄχαρι." (viii. 13.) ἄσεμνον γὰρ τὸ " κοπάσαι " καὶ ἰδιωτικόν τὸ δ' " ἄχαρι" τηλικούτου πάθους ἀνοίκειον, Longinus, 43. W.

74. ἀπηλιώτης] This, "according to Stuart's account of the tower of the winds, yet remaining at Athens, was

Ελλησποντίην 75 καλέουσι οι περί ταῦτα τὰ χωρία οἰκημένοι. ὅσοι μέν νυν αὐτῶν αὐξόμενον ἔμαθον τὸν ἄνεμον, καὶ τοῖσι οὕτω εἶχε ὄρμου, ⁷⁶ υἱ δ' ἔφθησαν τὸν χειμῶνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας, καὶ αὐτοί τε περιῆσαν καὶ αἱ νέες αὐτῶν " ὅσας δὲ τῶν νεῶν μεταρσίας 77 έλαβε, τας μεν έξέφερε πρώς Ίπνους 78 καλεομένους 79 τους έν Πηλίφ, τὰς δὲ ἐς τὸν αἰγιαλύν αἱ δὲ περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα 80 περιέπιπτον, αι δε ές Μελίβοιαν πύλιν,81 αι δε ές Κασθαναίην έξεβράσσοντο.82 ήν δέ τοῦ χειμώνος χρημα 83 ἀφόρητον.

CLXXXIX. Λέγεται δε λόγος, ώς 'Αθηναΐοι τον Βορην έκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο, ἐλθύντος σφι ἄλλου 84 χρηστηρίου, "τὸν γαμβρον 85 έπίκουρον καλέσασθαι." Βορης δέ, κατά τον Ελλήνων

the east. But the Hellespont lay nearly north-east from Sepias: and the effects of the storm described by Herodotus show that the wind must have been some degrees northward of the east. The accuracy, however, in stating winds, usual with our seamen, was not common among the ancients; nor is it at this day in the Mediterranean, where generally winds are still named from the countries whence they blow, without any very exact reference to the points of the compass;" MI. viii. 3. The modern compass is divided into thirty-two points; the Greeks had but eight divisions, as appears from the above-mentioned octagonal tower, built by Andronicus Cyrrhastes, and called 'the temple of the eight winds.' On each side of the octagon is the name of the wind which it faces. LAU. These winds are N. BOPEAS, N.E. KAIKIAS, E. ΑΠΗΛΙΩΤΗΣ, S.E. ΕΥΡΟΣ, S. NO-ΤΟΣ, S.W. ΛΙΨ, W. ΖΕΦΥΡΟΣ, N.W. ∑KIPON; Potter, i. 8. The names are somewhat different, according to Pliny, N. H. ii. 47. xviii. 34. L.

75. Έλλησποντίην The names of winds in ias are formed from other nouns: so Στρυμονίης from the Strymon, viii. 118. Kaiklas, from the Caicus, έτησίαι, γονίας, ορνιθίας, συκοφαντίας, &c. BL.

76. τ. ουτω είχε δρμου] whose station was such as to enable them to draw their ships up on the beuch. Compare Thucydides, iii. 111, 2. AR. M. G. G. 315, 1.

77. μεταρσίαs] out at seu.78. 'Ιπνοὺs] "Ovens;" caverns so called. L.

79. καλεομένουs] The Greek historians generally add this participle to the name of a place, when it is significant of its nature or situation. Thucydides, ii. 24. 55. AR.

80. Σηπιάδα (οἱ ἄνεμοι) πνεύσαντες έρδωμένως περί την Σ. άκραν συνέτριψαν πασαν την παρασκεύην του Περσικοῦ στόλου, Clement of A., Str. vi. p. 753, 36. στόλος είς Ἰπνοῦντα τόπον τραχὺν τῶν περί Πήλιον παρενεχθείς, Strabo, ix. p. 675. c. p. V.

81. ές Μελίβοιαν πόλιν] ad Melibæam urbem: sita est in radicibus Ossæ montis, qua parte in Thessaliam vergit, opportune imminens super Demetriadem, Livy, xliv. 13. L.

82. ἐξεβράσσοντο] τούτων ἄμα ταῖς ναθσιν έκβρασθέντων, οί 'Ρηγίνοι πολλούς τῶν ναυτῶν ἐζώγρησαν, Diodorus, xiv. p. 719. το σώμα έξεβράσθη ταιs Ερυθραίς κατά την άκτην, Hippias in Ath. vi. 74. Toup.

83. χρημα] vol. i. p. 22. n. 67. 84. ἄλλου] different from those mentioned, c. 140. 141. L.

85. γαμβρόν] Βορέας κήδος συνήψε τοις 'Αθηναίοις, άρπάσας 'Ωρείθυιαν την Έρεχθέως, έξ ης έσχε Ζήτην καὶ Κάλαϊν καὶ Κλεοπάτραν, Scholiast on Soph. An. 991. Suidas says that the oracle ordered the Athenians avéma συγγενεί θύειν είναι δε συγγενής λέγεται (δ B.) διὰ τὴν 'Ω., Themistocles is described as στησάμενος την ναυμαχίαν κατιόντος τοῦ πνεύματος, Ατίλόγον, ἔχει γυναῖκα ᾿Αττικὴν, 86 · Ὠρειθυίην τὴν Ἐρεχθέος. κατὰ δὴ τὸ κῆδος τοῦτο, οἱ ᾿Αθηναῖοι, ὡς φάτις ιρμηται, 87 συμβαλλέομενοί σφι τὸν Βορῆν γαμβρὰν εἶναι, καὶ ναυλοχέοντες τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι, ὡς ἔμαθον αὐξόμενον τὸν χειμῶνα, ἣ καὶ πρὸ τούτου, ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκαλέοντο τόν τε Βορῆν καὶ τὴν Ἡρειθυίην τιμωρῆσαί σφι καὶ διαφθεῖραι τῶν βαρβάρων τὰς νέας, ὡς καὶ πρότερον 88 περὶ "Αθων' εἰ μέν νυν διὰ ταῦτα τοῖσι βαρβάροισι ὑρμέουσι ὁ Βορῆς ἐπέπεσε, οὐκ ἔχω εἰπεῖν. οἱ δ' ὧν ᾿Αθηναῖοί σφι λέγουσι βοηθήσαντα τὸν Βορῆν πρότερον, καὶ τότε ἐκεῖνα κατεργάσασθαι καὶ ἱρὸν, 89 ἀπελθόντες, Βορέω ἰδρύσαντο παρὰ ποταμὸν Ἰλισσόν.

CXC. Έν τούτψ τῷ πότψ νέας οι ἐλαχίστας λέγουσι 90 διαφθαρηται, τετρακοσιέων οὐκ ἐλάσσονας, ἄνδρας τε ἀναριθμήτους, χρημάτων τε πληθος ἄφθονον ὥστε ᾿Αμειτοκλέϊ τῷ Κρητίνεω, ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα, μεγάλως ἡ ναυηγίη ἐγένετο χρηστή 10 πολλὰ μὲν χρύσεα ποτήρια ὑστέρῳ χρότψ ἐκβρασσόμενα ἀνείλετο, πολλὰ δὲ ἀργύρεα θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὖρε, ἄλλα τε χρύσεα ἄφατα χρήματα περιεβάλλετο. ἀλλ' ὁ μὲν, τἆλλα οὐκ εὐτυχέων, εὐρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο ἦν γάρ τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα 92 παιδοφόνος.93

CXCI. Σιταγωγῶν δὲ ὁλκάδων καὶ τῶν ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός. 94 ὥστε δείσαντες οἱ στρατηγοὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ, μή σφι κεκακωμένοισι ἐπιθέωνται 95 οἱ Θεσσαλοὶ, ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο. ἡμέρας γὰρ δὴ ἐχείμαζε τρεῖς. τέλος δὲ, ἔντομά 96 τε ποιεῦντες καὶ καταείδοντες γόησι τῷ

stides, t. iii. p. 349. on which the Scholiast says: ούτω φησίν ἔστησαν τὰς ναῦς, ὥστ' ἔχειν Βορέαν ὅπισθεν, ἵνα προσβαλὰν τοῖς Πέρραις ὁξέως ἐπέλθοι· τοῦτο δὲ φησίν ἀπὸ τοῦ μύθου, ὅτι ὁ Βορέας, ἐραστ'ης ὧν 'Ωρειθυίας, συν-έπραξε τοῖς 'Α. V. Pausanias also mentions Boreas as διὰ τὸ κῆδος ἀμύναντα (τ. 'Α.) τῶν τριήρων τῶν βαρβαμικῶν ἀπολέσαι τὰς πολλὰς, i. 19. W. Some make Boreas to be a prince of Thrace. L.

86. 'Αττικὴν] The country of Attica was also called Atthis, or Acte, "Shore." L. A.

87. ώς φ. ω.] ώς ό ματαιότερος λόγος ω., iii. 56. ST. 88. πρότερον] vi. 44. 95. vii. 22. L. 89. *ipδν*] Plato, Ph. t. iii. p. 229. c. L. 90. λέγουσι] Diodorus, xi. 12. W.

91. ναυηγίη ἐγένετο χρηστὴ] according to the proverb "It is an ill wind that blows no one any good."

92. ἦν—λυπεῦσα] ἐλύπει. S.

93. συμφορή — παιδοφόνος] ἀχάριτι συμφορή ἐλυπείτο, τρόπον ὅντινα οὖν φονεύσας ἔνα τῶν παίδαν. ST. That such is the sense will appear on a comparison of i. 35. 41. iii. 50. 52. S.

94. οὐκ ἐπῆι ἀριθμὸς] i. e. τοσαῦτα ὥστε μὴ δύνασθαι ἀριθμεῖσθαι: so αὐτῶν δὲ Ταραντίνων οὐκ ἐ. ἀ., c. 170. ST.

95. ἐπιθέωνται] Μ. G. G. 208, 3. 210, 2.

96. ἔντομα] in ii. 119. is used of

ανέμω ⁹⁷ οἱ μάγοι, πρός τε τούτοισι, καὶ τῆ Θέτι καὶ τῆσι Νηρηίσι θύοντες, ἔπαυσαν τετάρτη ἡμέρη, ἢ ἄλλως κως αὐτὸς ἐθέλων ἐκόπασε. ⁹⁸ τῆ δὲ Θέτι ἔθυον, πυθόμενοι παρὰ τῶν Ἰώνων τὸν λόγον, ὡς ἐκ τοῦ χώρου τούτου ἀρπασθείη ὑπὸ Πηλέος, εῖη τε ἄπασα ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιὰς ἐκείνης τε καὶ τῶν ἄλλων Νηρηίδων. ΄Ο μὲν δὴ τετάρτη ἡμέρη ἐπέπαυτο.

CXCII. Το το δε Έλλησι οι ημεροσκόποι, από των άκρων 99 των Ευβοϊκών καταδραμόντες δευτέρη ημέρη, απ' ης ο χειμών πρώτος έγένετο, έσημαινον πάντα τὰ γενόμενα περί την ναυηγίην. οι δε, ως επύθοντο, Ποσειδέωνι Σωτηρι εὐξάμενοι, και σποιδάς προχέαντες, την ταχίστην οπίσω ηπείγοντο έπι τὸ 'Αρτεμίσιον, έλπίσαντες ολίγας τινάς σφι άντιξόους έσεσθαι νηας. οι μεν δη, τὸ δεύτερον έλθόντες, περί τὸ 'Αρτεμίσιον έναυλόχεον, Ποσειδέωνος Σωτηρος έπωνυμίην άπὸ τούτου ετι και ές τόδε νομίζοντες.

CXCIII. Οι δε βάρβαροι, ως επαύσατό τε ο άνεμος και το κυμα εστρωτο, 100 κατασπάσαντες τας νηας, επλεον παρά την ήπειρον.

human victims. sanguine placastis ventos et virgine cæsa: sanguine quærendi reditus, animaque litandum Argolica, Virgil, Æ. ii. 116. Apollonius uses the same word of a sacrifice near this identical spot: after mentioning Σηπιας άκρη, Σκίαθος, Μάγνησα, and τύμβος Δολοπήτος, he says ένθα έ. μήλων κείαν, ὀρινομένης άλδς οίδματι, adding presently την δ' ακτην 'Αφέτας Αργους έτι κικλήσκουσιν, i. 582-591. τοις μέν κατοιχομένοις περί ήλίου δυσμας έναγίζουσι τοις δε ουρανίδαις ύπδ την έω, ανατέλλοντος τοῦ ηλίου. έντομα δὲ, τὰ σφάγια κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς έναγιζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῆ γῆ αὐτῶν ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοις χθονίοις. τοις δε οὐρανίοις άνω ἀναστρέφοντες την τράχηλον σφάζουσιν. "Ομηρος, " αδ ξέρυσαν μεν πρώτα" (Il. A. 459. T.), Scholiast; Steph. Th. L. G. 9271. GR.W. S. ST. all agree in thinking human sacrifices are here intended. L. thinks that human victims are never meant, unless expressly signified.

97. καταείδοντες γόησι τῷ à.] trying to charm the wind by ewhanters. For the construction see vol.ii. p. 10. α. 66. ἀνωλόλυξε, και κατῆδε βάρβαρα μέλη, μαγεύουσα, Euripides, I. T. 1338. Seneca, Μ. 684. ἔθνσεν αὐτοῦ παΐδα,

ἐπφδὸν Θρηκίων ἀημάτων, Æschylus, A. 1300. At Sicyon a priest used to sacrifice, ἡμερούμενος τῶν πνευμάτων τὸ ἄγριον καὶ δὴ καὶ Μηδείας, ὡς λέγουσιν, ἐπφδὰς ἐπάδει, Pausanias, ii. 12. V. The γόητες were perhaps a certain class among the μάγοι. De Pauw. S.

98. ἐκόπασε] τρίτη ἡμέρη ἐπεί τε ὧν ἐ., Abydenus in Euseb. Pr. Ev. v. 12. οἱ ἄνεμοι παραχρῆμα ἐκόπασαν καὶ τὸ κὸμα ἐστορέθη, Ælhan in Suid. ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, St. Matthew, xiv. 32. W. ἡσύχασεν, ἐπαύσατο, Hesychius; rested from fatigue after violent exertion. SCHL. V.

99. τῶν ἄκρων] This passage confirms the second interpretation given

in vol. i. p. 291. n. 20.

100. κὖμα ἔστρωτο] fluctus simul ac ventus posuit, sternuntur et conflaccescunt, et mox fluctus esse desimunt, A. Gellius, N. A. ii. 30. Ποσειδων ἀκύμονα πόντου τίθησι νῶτα, Euripides, I. Τ. 1445. auso Venus ipsu favebit, sternet et ασμοτεας, αφμοτε nata, vins, Ovid, Her. xix. 159. Υ. ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν, τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὑs ἔσχατα φυκία κινεῖ, Theocrit. vii. 57. Η Ε. omne stratum silet æquor, et omnes ventosi ceciderunt murmuris aura, Virgil, E. ix. 57.

κάμψαντες δὲ τὴν ἄκρην τῆς Μαγνησίης, ἰθεῖαν ἔπλεον ἐς τὸν κίλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων ¹ φέροντα. ἔστι δὲ χῶρος ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ τῆς Μαγνησίης, ἔνθα λέγεται ² τὸν Ἡρακλέα καταλειφθῆναι ὑπὸ Ἰήσονός τε καὶ τῶν συνεταίρων, ³ ἐκ τῆς ᾿Αργοῦς ἐπ᾽ ὕδωρ πεμφθέντα, εὖτ᾽ ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον ἐς Αἶαν ⁴ τὴν Κολχίδα ἐνθεῦτεν γὰρ ἔμελλον ὑδρευσάμενοι ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν. ⁵ ἐπὶ τούτου δὲ τῷ χώρῳ οὕνομα γέγονε ᾿Αφέται. ⁶ ἐν τούτῳ ὧν ὕρμον οἱ Ξέρξεω ἐποιεῦντο.

CXCIV. Πεντεκαίδεκα δὲ τὴν νηῶν τουτέων ἔτυχόν τε ὕσταται πολλὸν ἐξαναχθεῖσαι, καί κως κατεῖδον τὰς ἐπ' ᾿Αρτεμισίω τῶν Ἑλλήνων νῆας. ἔδοξάν τε δὴ τὰς σφετέρας εἶται οἱ βάρβαροι, καὶ πλέυντες ἐσέπεσον ἐς τοὺς πολεμίους τῶν ἐστρατήγες ὁ ἀπὸ Κύμης τῆς Αἰολίδος ὕπαρχος Σανδώκης ὁ Θαμασίου τὸν δὴ πρότερον τούτων βασιλεὺς Δαρεῖος, ἐπ' αἰτίῃ τοιἦδε λαβὼν, ἀνεσταύρωσε, ἐόντα τῶν βασιληΐων δικαστέων τοὶ ὁ Σανδώκης ἐπὶ χρήμασι ἄδικον δίκην ἐδίκασε. ἀνακρεμασθέντος ὧν αὐτοῦ, λογιζόμενος ὁ Δαρεῖος,

1. Παγασέων] The town, the promontory near it, and the gulf of Volos, all bore this name, which is a Doric derivative from πηγυύναι "to build," (because the Argo was built there,) or πηγή "a spring." ferunt olim Pogasæ nuvalibus Argo egressum longe Phasidos isse riam, Propertius, i. 20, 17. L.

2. λέγεται] μυθολογεῖται τοὺς 'Αργοναύτας τὸν 'Η. καταλιπεῖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν' οὐ γὰρ ἐθέλειν αὐτὸν ἄγειν τὴν 'Αργώ μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς ὑπερ-βάλλοντα πολὺ τῶν πλωτήρων, Ατίstotle, Pol. iii. 9- 'Ησίοδος ἐν τῷ Κήϋκος γάμφ '' ἐκβάντα'' φησὶν '' αὐτὸν ἐψ' ἔδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ 'Αφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι, Scholiast on Αρ. Ri. L.

3. συνεταίρων] οίδα έορτην την " έταιρίδεια," άγομένην έν Μαγνησία: η έταιρίδεια, " άγομένην έν Μαγνησία: η έταιρίδεια, γράφων άδε: " την τῶν έταιριδείων έορτην συντελοῦσι Μάγνητες: ἱστοροῦσι δὲ, πρῶτον Ἰάσονα, τὸι Αἴσονυς, συναγαγόντα τοὺς 'Αργοναύτας, Έταιρείφ Διὰ θῦσαι," Athenæus, xiii. 31. L.

 ἐπὶ τὸ κ. ἔπλεον ἐς Αἶαν] ἐς τὴν Ἐρυθραίην ἐπὶ ξύλον πλείν, V. Hom.

 ἐπὶ ξύλα παρέπεμψάν τινας ἐς 'Ασίνην, Thucydides, iv. 13. πέμπουσιν άνδρας είς Παγασάς έπι σίτον, Xenophon, H. v. 4, 56. πέμψας τριήρεις ές Λακεδαίμονα ἐπὶ χρήματα, i. 6, 8. i. e. χ. αξούσας, 9. έχωρουν είς αγοραν επ' άλφιτα, Aristophanes, C. 819. The poets use μετά, as πλέων ές Τεμέσην μ. χαλκόν, Homer, Od. A. 183. τδ χρύσειον έπλει μ. κῶας Ἰήσων Αἰσονίδας, οί δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο, Theocritus, xiii. 16. lecti juvenes, Argivæ robora pubis, auratam optantes Colchis arertere pellem, Catullus, lxiv. 4. V. Κόλχων ές alar - (ἄνδρες ἄριστοι) τὸ πάγχρυσον δέρος Πελία μετηλθον, Euripides, M. 2. naris, qua nominatur nomine Argo, qua vecti Argivi delecti viri, petebant illani pellem inauratam arietis, Colchie, imperio regis Pelia, Ennius in Rh. ad Her. ii. 2. Cic. T. Q. i. 20. BA. quem Pelias rex in Colchos abire jubet ; pellemque arietis memorabilens gentibus reportaret, Justin, xlii. 2. See also vol. i. p. 6.

5. ἀφήσειν] to launch out or put to sea. Compare MUS. on Soph. A). 250. BLO. on Thuc. vii. 19.

6. 'Αφέται] now Fetio. A.

7. βασιληΐων δικαστέων] iii. 14. W.

Ι.

εθρέ οι πλέω άγαθα 8 των άμαρτημάτων πεποιημένα es οίκον τον βασιλήϊον εύρων δε τοῦτο ὁ Δαρεῖος, καὶ γνοὺς, ώς ταχύτερα αὐτὸς η σοφώτερα έργασμένος είη, έλυσε. βασιλέα μεν δη Δαρείον ούτω διαφυγών μη ἀπολέσθαι,9 περιην τότε δὲ ἐς τοὺς Ελληνας καταπλώσας, έμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγών έσεσθαι. 10 ώς γάρ σφεας είδον προσπλέοντας οί "Ελληνες, μαθόντες αὐτῶν τὴν γινομένην άμαρτάδα, έπαναγθέντες, εὐπετέως σφέας εἶλον.

CXCV. Έν τουτέων μιῆ 'Αρίδωλις πλέων ήλω, τύραννος 'Αλαβάνδων 11 των έν Καρίη· έν έτέρη δε ο Πάφιος στρατηγός Πενθύλος ο Δημονόου, ος ηγε μεν δυώδεκα νηας έκ Πάφου, 12 ἀποβαλων δέ σφεων τας ενδεκα τω χειμωνι τω γενομένω κατά Σηπιάδα, μιη τη περιγενομένη καταπλέων έπ' 'Αρτεμίσιον ήλω. τούτους οί "Ελληνες, έξιστορήσαντες, τὰ έβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ 13 τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, άποπέμπουσι δεδεμένους ές τον Κορινθίων Ίσθμόν.

CXCVI. 'Ο μέν δη ναυτικός ό των βαρβάρων στρατός, πάρεξ των πεντεκαίδεκα νεών, των είπον Σανδώκεα στρατηγέειν, απίκετο ές 'Αφέτας. Εέρξης δε και ό πεδός, πορενθείς διά Θεσσαλίης και 'Αχαιίης, έσβεβληκώς ην και δή τριταίος 14 ές Μηλιέας έν Θεσσαλίη μεν αμιλλαν ποιησάμενος ιππων των έωυτου, αποπειρώμενος καί της Θεσσαλίης ίππου, πυθόμενος, ώς αρίστη είη των έν "Ελλησι" ἔνθα δη αί Ἑλληνίδες ἵπποι ἐλίποντο πολλόν. τῶν μέν νυν ἐν Θεσσαλίη ποταμών, 'Ονόχωνος μοῦνος οὐκ ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τὸ ρέεθρον, πινόμενος των δε έν 'Αχαιίη ποταμών ρέοντων, ούδε ύστις ὁ μέγιστος αὐτῶν ἐστὶ Ἡπιδανὸς, οὐδὲ οὖτος ἀντέσχε, εὶ μή φλαύρως.

CXCVIII. Ταῦτα μέν τὰ ἐν Θεσσαλίη, καὶ τὰ ἐν 'Αχαιίη. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν χώρων ἢίε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κόλπον 15 θαλάσσης, έν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ ρηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. περὶ δὲ τὸν

^{8.} πλέω ἀγαθὰ 7 vol. i. p. 264. n. 56.

^{9.} διαφυγών μη ἀπολέσθαι] καὶ πάρος άπεφυγέτην σφών το μη πίτνειν κακώς, Sophocles, Œ. C. 1739. έφευγε το μή είδέναι, Απ. 269.

^{10.} δ. ἔσεσθαι] perhaps δ., περι-έπεσθαι; RE. for, although past tenses are often expressed by such a circumlocution, this seems a solitary instance of periphrasis for the future tense. S.

^{11. &#}x27;Αλαβάνδων Alabanda was near the modern village of Karpuseli. A.

^{12.} Πάφου] now Bafo, A.

^{13.} ἀπδ] περί.

^{14.} τριταίος] here means on the third day before, three days before. πυθόμεναι παραγεγονέναι τον Φιλάμμωνα τριταΐον ἀπό Κυρήνης, Polybius, xv. 33, 11. S.

^{15.} κόλπον] The Maliac gulf, L. now the gulf of Zeiton. A.

κόλπον τουτόν έστι χώρος πεδινός, τῆ μέν εὐρύς, τῆ δὲ καὶ κάρτα στεινός, περί δε τον χώρον ούρεα ύψηλα και άβατα περικληίει πασαν την Μηλίδα γην, Τρηχίνιαι πέτραι καλεύμεναι. πρώτη μέν νυν πόλις έστι έν τῷ κόλπῳ, ιόντι ἀπὸ 'Αχαιίης, 'Αντικύρη' 16 παρ' ην ποταμός Σπερχήϊος,17 ρέων έξ Ένιηνων, ές θάλασσαν έκδιδοι. ἀπὸ δὲ τούτου διὰ εἴκοσί κου σταδίων ἄλλος ποταμός, τῷ οὔνομα κείται 18 Δύρας, 19 τον, βοηθέοντα τῷ Ἡρακλέϊ καιομένω, λόγος έστι 20 αναφανήναι. άπο δε τούτου δι' άλλων είκοσι σταδίων άλλος ποταμός έστι, δς καλέεται Μέλας.21

CXCIX. Τρηγίε δε πόλις άπο του Μέλανος τούτου ποταμού πέντε στάδια άπέχει. ταύτη δὲ καὶ εὐρύτατόν έστι πάσης τῆς χώρης ταύτης έκ των ουρέων ές θάλασσαν, κατ' α Γρηγίς πεπόλισται δισχίλιά τε γάρ καὶ δισμύρια πλέθρα τοῦ πεδίου έστί, τοῦ δὲ οὕρεος, τὸ περικληΐει τὴν γῆν τὴν Τρηχινίην, ἔστι διασφάξ πρὸς μεσαμβρίην Τρηχίνος δια δὲ τῆς διασφάγος 'Ασωπός ποταμός ρέει παρά τὴν ύπωρέην τοῦ οῦρεος.

CC. "Εστι δε άλλος Φοίνιξ ποταμός, οὐ μέγας, προς μεσαμβρίην τοῦ 'Ασωποῦ' δε, έκ τῶν οὐρέων τούτων βέων, έε τὸν 'Ασωπὸν ἐκδιδοῖ, κατά δὲ τὸν Φοίνικα ποταμὸν στεινότατόν έστι άμαξιτὸς 22 γάρ μία μούνη δέδμηται.²³ άπὸ δὲ τοῦ Φοίνικος ποταμοῦ πεντεκαίδεκα στάδιά έστι ές Θερμοπύλας. έν δὲ τῷ μεταξύ Φοίνικος ποταμοῦ καὶ Θερμοπυλέων, κώμη τέ έστι, τῆ οῦνομα 'Ανθήλη κεῖται, παρ' ην δή παραβρέων ο 'Ασωπος ές θάλασσαν έκδιδοί, και χώρος περί αυτήν

16. 'Αντικύρη] There was another city of this name in Phocis; and both were celebrated for the production of hellebore. A. L.

17. Σπερχήιος] ferit amne citato Maliacas Sperchios aquas, Lucan, vi. 366. W. from σπέρχειν " to hasten."

18. κείται] is placed, is. κείμαι, as well as other verbs of gesture, has the signification of είμί. εως οὖν γης ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα, πύργοι τ' ἄθραυστοι ἦσαν, Euripides, Hec. 16. ὧν ἔκειτ' αγων, S. 675. δπλων ε. α. πέρι, Sophocles, Aj. 949. τοῖς ἐν ἀξιώμαστυ ῆρωστ κειμένοις, Athenaus, i. 22. ΜΑΚ. τῆ οὔνομα ἀνθήλη κεῖται, c. 200. άλέσι μέν σφί έστι 'Ατάραντες ού., ένὶ δὲ ἐκάστω αὐτῶν οῦ, οὐδὲν κέςται,

iv. 184. V. ii. 17. vii. 216.

19. Δύρας] Δ., δυ φασίν ἐπιχειρῆσαι την 'Ηρακλέους σβέσαι πυράν on the summit of Mount Œta, Strabo, ix. p. 428. V.

20. λόγος ἐστὶ] iii. 115. W. 5. vii. 129. i. e. μυθεύονται. V.

21. Mélas] "Black." ab amniculo. quem Metana vocant, Livy, xxxvi. 22.

22. άμαξιτδς] understand δδός. F. Β. 192. εχώρουν κατά την ες τον Πειραιᾶ άμαξιτον ἀναφέρουσαν, Xenophon, H. ii. 4, 10.

23. δέδμηται] is constructed. δδοῦ, την έδειμαν, ii. 124. tales fama canit Xerxem construxisse vius, Lucan, ii. 672. W.

εὐρὺς, ἐν τῷ Δήμητρός τε ἰρὸν 'Αμφικτυονίδος Q4 ἴδρυται, καὶ ἔδραι εἰσὶ 'Αμφικτύοσι 25 καὶ αὐτοῦ τοῦ 'Αμφικτύονος ἰρόν.

CCI. Βασιλεὺς μὲν δη Ξέρξης ἐστρατοπεδεύετο τῆς Μηλίδος ἐν τῆ Τρηχινίη οἱ δὲ δη Ἑλληνες ἐν τῆ διόδῳ. καλέεται δὲ ὁ χῶρος οὖτος ὑπὸ μὲν τῶν πλεόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων Πύλαι. ἐστρατοπεδεύοντο μέν νυν ἐκάτεροι ἐν τούτοισι τοῖσι χωρίοισι. ἐπεκράτεε ²⁶ δὲ ὁ μὲν τῶν πρὸς βορῆν ἄνεμον ἐχόντων πάντων μέχοι Τρηχῖνος, οἱ δὲ τῶν πρὸς νότον καὶ μεσαμβρίην φερόντων ²⁷ τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ἡπείρου.

CCII. ⁷Ησαν δὲ οἴδε 'Ελλήνων οἱ ὑπομένοντες τὸν Πέρσην ἐν τοὑτῳ τῷ χώρῳ. Σπαρτιητέων τε τριηκόσιοι ὑπλῖται, καὶ Τεγεητέων καὶ Μαντινέων ²⁸ χίλιοι, ἡμίσεες ἐκατέρων. ἐξ 'Ορχομενοῦ τε τῆς 'Αρκαδίης, εἴκοσι καὶ ἐκατόν. καὶ ἐκ τῆς λοιπῆς 'Αρκαδίης, χίλιοι. τοσοῦτοι μὲν 'Αρκάδων. ἀπὸ δὲ Κορίνθου, τετρακόσιοι. καὶ ἀπὸ Φλιοῦντος, ²⁹ διηκόσιοι. καὶ Μυκηναίων ³⁰ ὀγδώκοντα. οὖτοι μὲν ἀπὸ Πελοποννήσου παρῆσαν. ἀπὸ δὲ Βοιωτῶν, Θεσπιέων τε ἐπτακόσιοι, καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι.

CCIII. Προς τούτοισι ἐπίκλητοι ἐγένοντο Λοκροί 31 τε οὶ Όπούν-

24. Δ.—'Αμφικτυονίδοs] the same as the Pylæan Ceres: $\Delta \eta \mu \eta \tau \rho l \tau \hat{\eta}$ Πυλαίη, τ $\hat{\eta}$ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν 'Ακρίσιος τὸν νηδν ἐδείματο, Callimachus, Ερ. κli. W. Πύλας τόπος Θεσσαλίας, ἐν $\hat{\phi}$ καl τὸ τῆς Πυλαίας Δήμητρυς ἱερὸν 'ίδρυται, Erotian; Δ. ἱ., ἐν $\hat{\phi}$ κατὰ πᾶσαν Πυλαίαν θυσίαν ἐτέλουν οἱ 'Αμφικτυύνες, Strabo, p. 429. την σύνοδον Π. ἐκάλουν' ἔθυον δὲ Δήμητρι οἱ Πυλαγόραι, Ulpian on Dem. p. 43, 27. V.

25. 'Αμφικτύσσι] vol. i. p. 218. n. 88. Δελφοl, πολεμοῦντες πρὸς τοὺς δμόρους, τὸν 'Ακρίσιον μετεπέμψαντο ἐξ 'Αργους, δε, κατὰ ζῆλον τοῦ 'Αμφικτύωνικοῦ συνεδρίου, δ κατεστήσατο 'Αμφικτύων ὁ Δευκαλίωνος ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσσαλίας, ἔτερον ἐν Δελφοῖς κατεστήσατο, καὶ τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἀναλαβὰν, τὰς συνόδους ἀντὶ μιᾶς δύο πεποίηκε, καὶ νόμους ἔθετο, καθ' οδς ἔμελλον ἔκαστα διοικεῦν, Scholiast on Eur. O. 1093. This assembly was held alternately at Delphi, in the spring, and in the temple of Ceres near Anthela, in the autumn. L. 'Έλ-

λάνων άγοραι Πυλάτιδες, Sophocles, Tr. 648.

26. ἐπεκράτες κ.τ.λ.] The order is (κατὰ) δὲ τὸ ἐπὶ τ. τ. ἡ ἐπ. δ μὲν (Πέρσης) πάντων τῶν (χωρίων) π. β. ἄ. ἐ. μ. Τ., οἱ δὲ ("Ελληνες) τ. π. ν. κ. μ. Φ. S.

μ. φ. S.
27. φερόντων] understand τόπων οτ χωρίων; so τὴν ἐπὶ θάλασσαν φέρουσαν χώρην, and τὰ μέρεα ἐς θ. φέροντα, iv. 99. τὰ ἐς τὴν μεσόγαιαν φ., 100. 101. W.

28. Μαντινέων] Mantinea was celebrated for the battle in which Epa-

minondas fell. A.

29. Φλιοῦντος] There are three towns of this name; (1) in Argolis, now Drepano or Thermisi, (2) in Sicyonia, now Staphliacu, and (3) in Elis. L.A.

30. Μυκηναίων] Krabata stands near the ruins of Mycenæ; the name of which was probably derived from

μυχός " a recess." A.

31. Aokpol] Diodorus makes them amount to 1000, Pausanias to 6000, which is less probable. V. W. L.

τιοι πανστρατιή, και Φωκέων χίλιοι. αὐτοί γάρ σφεας ἐπεκαλέσαντο οί "Ελληνες, 32 λέγοντες δι' άγγελων, ώς " αυτοί μεν ήκοιεν πρόδρομοι των άλλων, οί δε λοιποί των συμμίιχων προσδόκιμοι πασάν είσι 33 ημέρην ή θάλασσά τέ σφι είη έν φυλακή, υπ' 'Αθηναίων τε φρουρεομένη καὶ Αίγινητέων καὶ τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντων καί σφι είη δεινον ουδέν ου γάρ θεον είναι τον έπιοντα έπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἄνθρωπον' εἶναι δὲ θνητον οὐδένα, οὐδὲ έσεσθαι, τῷ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γινομένω οὐ συνεμίχθη. 34 τοῖσι δὲ μεγίστοισι αὐτῶν,35 μέγιστα· 36 ὀφείλειν ὧν καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὡς έόντα θνητὸν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσέειν 37 ἄν." Οἱ δὲ, ταῦτα πυνθανόμενοι, έβοήθεον ές την Τρηχίνα.

CCIV. Τούτοισι ήσαν μέν νυν καὶ άλλοι στρατηγοί κατά πόλιας έκάστων· ὁ δὲ 38 θωμαζόμενος μάλιστα, καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ήγεόμενος, Λακεδαιμόνιος ήν, Λεωνίδης ο 'Αναξανδρίδεω' κτησάμενος την βασιλητην έν Σπάρτη έξ άπροσδοκήτου.39

CCV. Διξων γάρ οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων ἀδελφεων, Κλεομένεός τε καὶ Δωριέος, ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιληίης. ἀποθανόντος δε Κλεομένεος απαιδος έρσενος γόνου, Δωριέος τε οὐκέτι 40 έόντος, άλλα τελευτήσαντος και τούτου έν Σικελίη, ούτω δή ές Λεωνίδην ἀνέβαινε ή βασιληΐη καὶ διότι πρότερος έγεγόνεε Κλεομβρότου, (ούτος γαρ ήν νεώτατος 'Αναξανδρίδεω παῖς,) καὶ δὴ καὶ εἶχε Κλεομένεος θυγατέρα. ος 41 τότε ή ε ές Θερμοπύλας, έπιλεξάμενος

32. aὐτοὶ — οἱ "Ελληνες] namely, those who marched to Thermopylæ. LAU.

33. ήκοιεν-είσι] Herodotus is fond of varying the moods; so ίδέσθαι δκόσοι τέ είσι, καὶ ὅ τι ποιέοιεν, c. 208.

34. συνεμίχθη] understand τοισι άγαθοισι. S. ουκ αν γένοιτο χωρις έσθλα και κακά άλλ' έστι τις σύγκρασις, ωστ' έχειν καλως, Euripides, Ao. fr. vi. 3. alterum enım ex altero, sicuti Plato ait, verticibus inter se contrariis deligatum est; sustuleris unum, abstuleris utrumque, A. Gellius from Chrysippus, N. A. vi. 1. V.

35. αὐτῶν] θνητων.

36. μεγίστοισι - μεγίστα] Sometimes two superlatives in two different propositions are compared with each other, in order to show that a quality exists in the highest degree in one subject, in the same measure as it is possessed by another in the highest degree. In this construction the two propositions may be condensed into one by the omission of τοσούτφ and δοφ. M. G. G. 462.

37. από της δόξης πεσέειν] to be frustrated in his expectations, to be disappointed of his hope; L. MI. oóβος πασι βαρβάροις παρην γνώμης αποσφαλείσιν, Æschylus, P. 397. έγω γνώμης πολλον έκτος έβην, Theognis, 962. BL. to fall from his glory. S.

38. τούτοισι - μέν νυν - δ δέ | This formula is of the same signification as the Latin, cum-tum. M. G. G. 188.

obs. 3.

39. έξ ἀπροσδοκήτου] unexpectedly. M. G. G. 574.

40. οὐκέτι] v. 42-48. vii. 158. L. 41. 8s] The relative refers to the end of c. 204., the passage from διξών ἄνδρας τε τοὺς κατεστεῶτας τριηκοσίους, 42 καὶ τοῖσι ἐτὐγχανον παῖδες ἐόντες. παραλαβῶν δὲ ἀπίκετο καὶ Θηβαίων 43 τοὺς ἐς τὸν ἀριθμὸν λογισάμενος εἶπον, 44 τῶν ἐστρατήγες Λεοντιάδης ὁ Εὐρυμάχου. τοῦδε δὲ εἴνεκα τούτους σπουδὴν 45 ἐποιήσατο Λεωνίδης μούνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι σφέων μεγάλως κατηγόρητο 46 μηδίζειν. παρεκάλες ὧν ἐς τὸν πόλεμον, θέλων εἰδέναι, εἴ τε συμπέμψουσι, εἴ τε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν Ἑλλήνων συμμαχίην οἰ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, 47 ἔπεμπον.

CCVI. Τούτους μεν τους άμφι Λεωνίδην πρώτους ἀπέπεμψαν Σπαρτιῆται, ἵνα, τούτους ὁρῶντες, οἱ ἄλλοι σύμμαχοι στρατεύωνται μὴ δὲ καὶ οὖτοι μηδίσωσι, ῆν αὐτοὺς πυνθάνωνται ὑπερβαλλομένους μετὰ δὲ, Κάρνεια 48 γάρ σφι ἦν ἐμποδών, ἔμελλον, ὑρτάσαντες καὶ φυλακὰς λιπύντες ἐν τῷ Σπάρτη, κατὰ τάχος βοηθέειν πανδημεί. ὡς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων ἐνένωντο καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα ποιήσειν ἦν γὰρ κατὰ τωὐτὸ Ὁλυμπιὰς 49 τούτοισι τοῖσι πρήγμασι 50 συμπεσοῦσα. οὐκ ὧν δοκέοντες κατὰ τάχος οὕτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλησι πόλεμον, ἔπεμπον τοὺς προδρόμους. 51 Οῦτοι μὲν δὴ οὕτω διει ένωντο ποιήσειν.

to θυγατέρα being parenthetical. M.

G. G. 477. a.

42. τοὺς κατεστεῶτας τριηκοσίους] The only permanent corps, which we know of, was that of the 300 knights. The ephors chose from among the citizens, in the flower of their age, three men, who were called hippagretæ; and each of these chose a hundred knights. The knights appear to have served on foot, near the king's person, in the centre: τῷ μέσφ, ἦπερ ὁ βασιλεὺς Άγις ἦν, καὶ περὶ αὐτὸν οί τριακόσιοι. ἱππῆς καλυύμενοι, Thucydides, v. 72. L. S.

43. Θηβαίων] This genitive depends on τους, which is used relative-

ly. M. G. G. 354, 5.

44. elmov] c. 202. L.

45. σπουδήν] haste. vi. 120. ix. 1. 66. 89. Thucydides, iii. 49. Polybius, i. 27, 9. Euripides, Ph. 863. SCHL.

46. κατηγόρητο] used impersonally, a charge had been brought against

them. P.

47. ἀλλοφρονέοντες] though disaffected. There were two parties at Thebes: those ἀπὸ τῆς ἐτέρας μερίδος sent 400 men; Diodorus, xi. 4. W.

48. Κάρνεια] Κ. γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ύντα, Thucydides, v. 75, twice; 76. Καρνείος ην μην, ίερομηνια Δωριεῦσι, 54. τοῦ γ. Καρνείου πολλὰς έχον. τος ίερας ήμέρας, οὐκ ἐστρατεύοντο, Scholiast. V. The festival, according to Demetrius of Scepsis, lasted nine days, Athenæus, iv. 19. and was instituted in the twenty-sixth Olympiad, according to Sosibius in his Chronicle, Ath. xiv. 37. in honor of Apollo, Theocritus, v. 82. Of the reason for its institution various accounts are given; Pausanias, iii. 13. L. Potter, ii. 20. It coincided with the Athenian month Μεταγειτνιών; Plutarch, Nic. Hudson. On another occasion the Lacedæmonians were detained at home by the Hyacinthia; ix. 7. 11. V. vol. i. p. 295. n. 62.

49. 'Ολυμπιάς] The seventy-fifth Olympiad; ην της ώρης μέσον θέρος, viii. 12. Compare 26. and 72. W.

50. κατὰ τωὐτὸ—τ. τ. πρήγμασι] κατὰ τὸ αὐτὸ, Diodorus, xx. 76. SCH. i. e. κ. τὸν αὐτὸν χρόνον, which governs a dative. M. G. G. 386, 1.

 προδρόμους] Æschylus thus describes an army taking the field;

CCVII. Οι δε εν Θερμοπύλησι "Ελληνες, επειδή πέλας εγένετο της έσβολης ο Πέρσης, καταρρωδέοντες, έβουλεύοντο περί απαλλαγης. τοισι μέν νυν άλλοισι Πελοποννησίοισι έδόκεε, έλθουσι ές Πελοπόννησον, τὸν Ἰσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῆ. Λεωνίδης δὲ, Φωκέων και Λοκρών περισπερχεύντων 52 τη γνώμη ταύτη, αὐτοῦ τε μένειν έψηφίζετο, πέμπειν τε άγγέλους ές τας πόλιας, κελεύοντας σφι έπιβοηθέειν, ώς έόντων αυτών όλίγων στρατόν των Μήδων άλέξασθαι.

CCVIII. Ταῦτα βουλευομένων σφέων, ἔπεμπε Ξέρξης κατάσκοπον ίππέα, ιδέσθαι,53 όκόσοι τέ είσι και ο τι ποιέοιεν. ακηκόεε δέ, ἔτι έων έν Θεσσαλίη, ως άλισμένη εἴη⁵⁴ ταύτη στρατιή ολίγη, καὶ τους ήγεμόνας, ώς είησαν Λακεδαιμόνιοί τε και Λεωνίδης έων γένος Ήρακληίδης. ώς δε προσέλασε ο ίππευς προς το στρατόπεδον, έθηεῖτό τε, καὶ κατώρα πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον τοὺς γάρ ἔσω τεταγμένους τοῦ τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν φυλακῆ, οὐκ οἶίι τε ήν κατιδέσθαι ο δε τους έξω εμάνθανε, τοισι προ του τείχεος τα οπλα έκειτο. έτυχον δε τουτον τον χρόνον Λακεδαιμόνιοι έξω τεταγμένοι. τους μεν δή ώρα γυμναζομένους των άνδρων, τους δε τας κύμας κτενιζομένους. 55 ταῦτα δή θεώμενος έθώμαζε καὶ τὸ πληθος έμάνθανε, μαθών δὲ πάντα ἀτρεκέως, ἀπήλαυνε ὁπίσω κατ' ήσυγίην ου τε γάρ τις έδιωκε, άλογίης τε ένεκύρησε 56 πολλης άπελθων δὲ, ἔλεγε πρὸς Ξέρζεα τά περ ὑπώπεε πάντα.

μεθείται στρατός στρατόπεδον λιπών βεί πολύς ὧδε λεώς πρόδρομος ίππότας, Th. 79.

52. περισπερχεόντων] Ας περισπερχής is derived from περισπέρχεσθαι, so from περισπερχής may be derived περισπερχέειν, i.e. περισπερχής είναι; as λυσιτελέειν for λυσιτελής είναι, ασεβέειν for ασεβής είναι, ασελγέ-ειν for ασελγής είναι. S. Herodotus might have used περισπερχθέντων, περιθύμως έχοντων, ii. 162. κάρτα θυμωθέντων, vii. 39. δργισθέντων, Hesychius. σπερχομένη μέγα δή τι καί οὐ φατόν, Callimachus, Del. 60. The simple verb occurs, i. 32. v. 33. V.

53. έπεμπε — ιδέσθαι] Verbs of 'sending,' &c. take after them an infinitive mood to express an object. M.

G. G. 535, 5. b.

54. ἀλισμένη είη] The perfect preserves its proper signification through all its moods, and expresses a condition continuing during the present, or, since the pluperfect has these moods in common with it, a past time. and arising from a past action. M. G. G. 500.

55. τὰς κόμας κτενιζομένους τὰς κεφαλάς κοσμέονται, c. 209. Λακεδαιμόνιοι, ὅτε μόνοι τῶν Ἑλλήνων ἔμελλον δέχεσθαι βασιλέα, τριακόσιοι τον άριθμον ύντες, εκάθηντο ασκούντες τας κόμας, D. Chrysostom, in Or. Syn. de Calv. p. 65. Β. Λακεδαιμονίους ύρας έν Θερμοπύλαις κτ., καὶ μετά την Φροντίδα των τριχών το κάλλιστον έργον έξειργασμένους, Libanius, t. ii. 489. c. W. V. Potter, iii. 8.

56. ἀλογίης-ένεκύρησε] met with contempt. The usual construction of this compound verb is with the dative: but see vol. i. p. 194. n. 95. W. катеφρουήθη, Strabo, p. 716. A. ἀτιμίης

κυρήσας, c. 158. V.

CCIX. 'Ακούων δὲ, Ξέρξης οὐκ είγε συμβαλέσθαι τὸ ἐὸν, ὅτι παρασκευάξοιντο ως ἀπολεύμενοί 57 τε καὶ ἀπολέοντες κατὰ δύναμιν. άλλ', αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιέειν, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος ἐύντα ἐν τῷ στρατοπέδω. ἀπικόμενον δέ μιν εἰρώτα Εέρξης εκαστα τούτων, έθέλων μαθέειν το ποιεύμενον προς των Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ εἶπε. "Ήκουσας μέν μευ καὶ πρότερον, εὖτε δρμωμεν έπὶ τὴν Ἑλλάδα, περὶ των ἀνδρων τούτων ἀκούσας δὲ, γέλωτά με έθευ, 58 λέγοντα τά περ 59 ώρων έκβητόμενα πρήγματα ταῦτα. ἐμοὶ γὰρ τὴν ἀληθηίην ἀσκέειν ἀντία σεῦ, ὧ βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός έστι. ἄκουσον δέ καὶ νῦν. οι ἄνδρες οὖτοι ἀπίκαται μαγεσόμενοι ήμιν περί της έσόδου, και ταυτα παρασκευάξονται. νόμος γάρ σφι ούτω έχων έστί έπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τη ψυχη,60 τότε τὰς κεφαλὰς κοσμέονται.61 ἐπίσταο δὲ, εὶ τούτους τε καὶ τὸ ύπομένον 62 έν Σπάρτη καταστρέψεαι, έστι ούδεν άλλο έθνος άνθρώπων, τό σε, βασιλεῦ, ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον νῦν γὰρ προς βασιλητην τε και καλλίστην πόλιν των έν "Ελλησι προσφέρεαι καὶ ἄνδρας ἀρίστους." Κάρτα τε δή ἄπιστα Ξέρξη έφαίνετο τὰ λεγόμενα είναι, και δεύτερα έπειρώτα, " ὅντινα τρόπον, τοσοῦτοι έόντες, τη έωυτοῦ στρατιή μαγέσονται;" ὁ δὲ εἶπε " " βασιλεῦ, έμοὶ χρᾶσθαι 63 ώς ἀνδρὶ ψεύστη, 64 ἢν μὴ ταῦτά τοι ταύτη 65 έκ β ῆ, τῆ ἐγὼ λέγω."

CCX. Ταῦτα λέγων, οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρξεα. τέσσερας μὲν δὴ παρεξῆκε 66 ἡμέρας, ἐλπίζων αἰεί 67 σφεας ἀποδρήσεσθαι. πέμπτη

57. &s ἀπολεύμενοι κ. τ. λ.] i. e. to sell their lives as dearly as they could. LAU.

55. γέλωτά με ἔθευ] οὐ γ. ἐμὲ θήσεσθε, iii. 29. χλεύην με ποιεῦ καὶ γ. καὶ λάσθην, Æschrion in Ath. viii. 13. ἔθου με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην, LXX. Job, xvii. $6.\ W.$

ιὐτοῖs ἀπέβην, LXX. Job, xvii. 6. W. 59. τά περ] τῆ περ would seem bet-

ter. RE. W. S. ST.

60. κινδυνεύειν τῆ ψυχῆ] to risk their life. τοίσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοίσι τέκνοισι καὶ τοίσι τ. i. 120. Steph. Th. L. G. 4988. Thucydides, ii. 65. vi. 10. 47. where other instances are adduced by BLO.

61. κοσμέονται] μάλιστα περί τοὺς κινδύνους ἐθεράπευον τὴν κόμην, λιπαράν το φάνεσθαι καὶ διακεκριμένην, Plutarch, t.i. p. 53. d. V. The biographer of Lycurgus adds that this legis-

lator used to say that long hair added grace to a fine man, and rendered such as were ugly still more frightful. Long hair distinguished a free man from a slave. It was only from the time of their victory over the Argives that the Lacedæmonians suffered their hair to grow; i. 82. L.

62. τδ ὑπομένον] vol. i. p. 59. n. 5.

63. χρασθαι] i. e. χρω. V.

64. ψεύστη] vol. i. p. 146. n. 79.

65. ταῦτα - ταύτη] οὐ τ. τ. μοῖρὰ πω τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται, Æschylus, P. V. 520. Euripides, M. 366. Aristophanes, E. 840. nequaquam istucistac ibit, a Tragedian in Cic. de N. D. iii. 26. V.

66. παρεξηκε] he allowed to pass; εξηκε, iii. 146. he sent out. V.

67. aiel every moment.

δὲ, ὡς οὐκ ἀπαλλάσσοντο, ἀλλά οἱ ἐφαίνοντο ἀναιδείη τε καὶ ἀβουλίη διαχρεώμενοι μένειν, πέμπει ἐπ' αὐτοὺς Μήδους τε καὶ Κισσίους, θυμωθεὶς, ἐντειλάμενός σφεας Ζωγρήσαντας ἄγειν ἐς ὄψιν τὴν ἐωυτοῦ. ὡς δ' ἐπέπεσον φερόμενοι ⁶⁸ ἐς τοὺς Ελληνας οἱ Μῆδοι, ἔπιπτον πολλοί· ἄλλοι δ' ἐπεσήϊσαν, καὶ οὐκ ἀπελαύνοντο, ⁶⁹ καίπερ μεγάλως προσπταίοντες. δῆλον δ' ἐποίευν παντί τεω καὶ οὐκ ἡκιστα ⁷⁰ αὐτῷ βασιλέϊ, ὅτι πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες. ⁷¹ ἐγίνετο δὲ ἡ συμβολὴ δι' ἡμέρης.

68. φερόμενοι] charging with headlong impetuosity. M. G. G. 557. βία φερομένων, Æschylus, Ch. 73.

69. οὐκ ἀπελαύνοντο] v. 94. they were not repulsed or beaten off. S. iii. 51, thrice.

70. οὐκ ἣκιστα] vol. i. p. 296. n. 79. M. G. G. 463.

71. π. μ. ἄνθρωποι—ο. δ. ἄνδρες] On another occasion Xerxes says "of new ά. γεγόνασί μοι γυναίκες αί δὲ γ., ά.," viii. 88. Xerxes hoc se deceptum niebat, quod multos quidem homines haberet; riros autem nullos, Frontinus, iv. 2, 9. fatentes "jure ac merito sese increpitos; neque illo die virum quenquam in acie Romana fuisse, præter unum ducem," Livy, xxvii. 13. οί 'Αρκάδες ὑπερεφίλουν τον Λυκομήδην και μόνον ἄνδρα ήγοῦντο, Xenophon, H. vii. 1, 24. δ'Αντίοχος ἀπήγγειλε, ὅτι βασιλευς άρτοκόπους και όψοποιούς και θυρωρούς παμπληθείς (i. e. πολλούς μέν άνθρώπους) έχοι άνδρας δέ, οἱ μάχοιντ' άν Ελλησι, πάνυ ζητών, οὐκ άν ἔφη δύνασθαι ίδειν. 38. οθτοι είσλη οἱ πλείστον

μέν των βοσκημάτων διαφέροντες, άνδρες δὲ καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι μόνον νομιζόμενοι, Hi. 7, 3. An. i. 7, 4. Caius Marius, rusticanus vir, sed plane vir, et ita tulit dolorem, ut vir; et, ut homo, majorem ferre sine causa necessaria noluit, Cicero, T. Q. ii. 22. V. οὐκ ἀνθρώπων ἐαυτῷ δεῖν, ἀλλὰ ἀνδρῶν, Philostratus, i. 16. avhp signifies avδρείος, πρόθυμος, άνδρικον έχων Φρόνημα. HUT. Father d'Orleans, speaking of the French army at the evermemorable battle of Cressy, says, "les François avoient beaucoup de troupes et point d'armée, grande multitude d'hommes et peu de soldats, des rois à leur tête et point de chefs." SP. Alexander Mucedonas monebut, "ne multitudine hostium moverentur: quemadmodum Dario majorem turbam hominum esse, sic virorum sibi," Justin, xi. 13. See Crombie, Gym. i. p. 325. 339.

72. βραχυτέροισι] vol. i. p. 214. n. 38.

73. βοῆ τε καὶ πατάγφ] iii. 79. This

στρεφον 74 ἀντίοι εἶναι 75 τοῖσι βαρβάροισι· μεταστρεφόμενοι δὲ, κατέβαλλον πλήθεϊ ἀναριθμήτους τῶν Περσέων· ἔπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Σπαρτιητέων ἐνθαῦτα ὀλίγοι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐδυνέατο παραλαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πειρεώμενοι, καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, ἀπήλαυνον ὀπίσω.

CCXII. Έν ταύτησι τῆσι προσόδοισι⁷⁶ τῆς μάχης λέγεται βασιλέα, θηεύμενον, τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, δείσαντα περὶ τῆ στρατιῆ. Τότε μὲν οὕτω ἡγωνίσαντο τῆ δ' ὑστεραίη οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον ἄτε γὰρ ὀλίγων ἐόντων, ἐλπίσαντές σφεας κατατετρωματίσθαι τε καὶ οὐκ οἵους τε ἔσεσθαι ἔτι χεῖρας ἀνταείρασθαι, συνέβαλλον. οἱ δὲ Ἑλληνες κατὰ τάζις τε καὶ κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι ἦσαν, καὶ ἐν μέρει ἕκαστοι ἐμάχοντο, πλὴν Ψωκέων οὖτοι δὲ ἐς τὸ οὖρος ἐτάχθησαν, φυλάζοντες τὴν ἀτραπόν. ὡς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἡ τῆ προτεραίη ἐνώρων, ἀπήλαννον.

CCXIII. 'Απορέοντος 77 δὲ βασιλέος, ὅ τι χρήσεται τῷ παρεύντι πρήγματι, 78 'Επιάλτης 79 ὁ Εὐρυδήμου, ἀνὴρ Μηλιεὺς, ἦλθέ οἱ ές λύγους, ὡς μέγα τι παρὰ βασιλέος δοκέων οἴσεσθαι, ἔφρασέ τε τὴν ἀτραπὸν, 80 τὴν διὰ τοῦ οὔρεος φέρουσαν ἐς Θερμοπύλας, καὶ διέφθειρε

was the barbarian manner of advancing to the attack; Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ' ἐνοπη τ' ἴσαν, ὅρνιθες Γώς οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῆ μένεα πνείοντες 'Αχαιοὶ, ἐν θυμῷ μεμαῶντες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν, Homer, Il. Γ. 2. W. The reason of this was, Τρώων ἀλαληπὸς ἀνὰ στρατὰν εὐρὺν ὀρώρει οὐ γὰρ πάντων ῆεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς, ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες, Δ. 436. Τ.

74. ἃν—ὑπέστρεφον] ἃν with the indicative, particularly of the imperfect, often expresses 'the repetitiou' of an action, 'the habitude.' i. 42. iii. 51. 119. M. G. G. 598, 2. a. or 599.

75. à $\nu\tau$ loi ϵ [$\nu\alpha$ i] i. e. $\delta\sigma\tau\epsilon$ à. ϵ [. ST.

76. προσόδοισι] ix. 101. Thucydides, v. 70. Arrian, ii. 10, 1. BLO.

77. ἀπορέοντος κ. τ. λ.] ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιθ' αὐτῷ, Æschines, in Ct. 33. W.

78. πρήγματι] might be suppressed. B. 230.

79. Έπιάλτης] Ionic for Ephialtes. Polyænus, vii. 15, 5. The action of

Εphialtes, properly speaking, was not treason. L. Θώραξ ο Θεσσαλος, καὶ Τραχινίων οἱ δυνατοὶ, Καλλιάδης καὶ Τιμαφέρνης, παρῆσαν στρατιὰν ἔχοντες· καλέσας δὲ Ξέρξης τούτους τε καὶ τὸν Δημάρατον καὶ τὸν Ἡγίαν τὸν Ἐφέσιον, ἔμαθεν ὡς οἰκ ὰν ἡττηθεῖεν Λακεδαιμόνιοι εἰ μὴ κυκλωθείησαν. ἡγουμένων δὲ τῶν δὺο Τραχινίων, διὰ δυσβάτου στρατός Περσικὸς διελήλυθε, μυριάδες τέσσαρες· καὶ κατὰ νώτου γίνονται τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ κυκλωθέντες ἀπέθανον μαχόμενοι ἀνδρείως ἄπαντες, Ctesias, 24. V.

80. ἀτραπόν] κατὰ τὴν ἀ. τὴν διὰ τῆς Οἴτης τείνουσαν περιαγαγῶν τὴν μετὰ 'Υδάρνου στρατιὰν, ὁ Τραχίνιος κυκλώσασθαί σφισι τοὺς 'Ελληνας παρεόχε, Pausanias, iii. p. 211. A traitor pointed out this defile to Alexander the Great; Diodorus, xvii. 67. Polyænus, iv. 3, 27. and the Heracleotæ and Ænianes, two centuries afterwards, showed it to Brennus and the Gauls; Pausanias, x. p. 852. where it is smid, there were two ἀτραποί διὰ τῆς Οἴτης.

τοὺς ταύτη ὑπομείναντας Ἑλλήνων. ὅστερον δὲ, δείσας Λακεδαιμονίους ἔφυγε ἐς Θεσσαλίην· και οἱ φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων, ⁸¹ τῶν ᾿Αμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην ⁸² συλλεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη.⁸³ χρόνω δὲ ὕστερον, κατῆλθε γὰρ ἐς ᾿Αντικύρην, ἀπέθανε ὑπὸ ᾿Αθηνάδεω, ἀνδρὸς Τρηχινίου. ὁ δὲ ᾿Αθηνάδης οὖτος ἀπέκτεινε μέν Ἑπιάλτεα δι᾽ ἄλλην αἰτίην, ἐτιμήθη μέντοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων οὐδὲν ἦσσον. Ἐπιάλτης μὲν οὕτω ὕστερον τούτων ἀπέθανε.

CCXV. Ξέρξης δὲ, ἐπεί οἱ ήρεσε τὰ ὑπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης κατεργάσεσθαι, αὐτίκα, περιχαρὴς γει όμενος, ἔπεμπε Ύδάρνεα καὶ τῶν 84 ἐστρατήγεε Ύδάρνης. ὡρμέατο δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς 85 ἐκ τοῦ στρατοπέδου. τὴν δὲ ἀτραπὸν ταύτην ἐξεῦρον μὲν οἱ ἐπιχώριοι Μηλιέες: ἐξευρόντες δὲ, Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο 86 ἐπὶ Φωκέας τότε, ὅτε οἱ

μία μὲν ἡ ὑπὲρ Τραχῖνος, ἐτέρα δὲ ἡ διὰ τῆς Αἰνιάνων, όδεῦσαι στρατῷ ράων, δι' ῆς καὶ 'Υδάρνης ποτὲ Μῆδος κατὰ νώτου τοῖς περὶ Λεωνίδην ἐπέθετο Έλλησι. Αρρίαη writes that ὁ 'Αντίοχος ἐς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν Αἰτωλοὺς ἀνέπεμψε, μἡ τις λάθοι κατὰ τὴν λεγομένην ''' Ατραπὸν'' περιελθών ἢ δὴ καὶ Λακεδαιμονίοις τοῖς ἀμφὶ Λεωνίδαν Ξέρξης ἐπέθετο, ἀφυλάκτων τότε τῶν ὀρῶν ὕντων, Αρρίαη, Syr. 18. V.

81. Πυλαγόρων The Pylagori were οί προεστώτες Πυλαίας ή οί πεμπόμενοι ἀπό τῶν πόλεων είς 'Αμφικτυονίαν δήτορες, Εστε έκει αγορεύσαι, Etymol. M. Besides these members of the council, there were the 'Ιερομνήμονες. οί πεμπόμενοι είς Πυλαίαν ίερογραμματείς, Hesychius; οί π. είς τὸ τῶν Αμφικτυόνων συνέδριον έξ έκάστης πόλεως των τοῦ συνεδρίου μετεχουσων οί είς Π. ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς, Suidas; οί π. σύνεδροι είς τους 'Αμφικτυόνας ύπερ της πόλεως, Libanius. Æschines, when elected Πυλαγόρας, ἀφίκετο είς τοὺς 'Αμφικτύονας, καὶ τοὺς ίερομνήμονας πείθει ψηφίσασθαι. &c. Demosthenes, Cor. 49. The Amphictyonic decrees run thus: έδοξε τοις Πυλαγόραις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν 'Αμφικτυόνων καὶ τῷ κοινῷ τῶν 'Αμφικτυύνων, &c. ibid. 51, twice. τον ίερομνημονά φησι των Αθηναίων καὶ τοὺς Πυλαγόρας τοὺς άελ πυλαγορούντας πορεύεσθαι είς Πύλας καί είς Δελφούς έν τοις τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων. Æschines, in Ct. 40. V. W. Wolf. From Eschines we gather the following additional particulars: "ἐκκλησίαν" τῶν ᾿Αμφικτυόνων ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὺς Π. καὶ τοὺς ἰερομνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνθύοντας καὶ χρωμένους τῷ θεῷ, 39. and that the deputation from Athens consisted of three Pylagoræ and one Hieromnemon. The latter officer appears to have acted as Registrar or Notary. The etymology corresponds with those of the titles "Remembrancer" and "Recorder." To the references in vol. i. p. 218. n. SS. add Potter, i. 16.

82. Πυλαίην] understand σύνοδον.

83. à. ἐπεκηρύχθη] a price was set upon his head by proclamation. S.

84. $\tau \hat{\omega} \nu$] viz. the "Immortal" band; c. 83. 211. L.

85, περὶ λύχνων ἀφὰς] "λυχνοκαυτίαν" ἡν οἱ πολλοὶ λέγουσι, "λυχναψίαν" Κηφισόδωρος ἐν "Τὶ, Athenœus, xv. 61. λυχνοκαίη was the name of an Egyptian festival, ii. 62. S. τῆς ώρας οὖσης περὶ λ. ά., Diodorus, xix. 21. Philostratus, de V. A. vii. 15. A late hour of the night is described as ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ ἔσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ ἤθον, Sophocles, Aj. 285. W. i. e. περὶ πρῶτον ὕπνον, Thucydides, ii. 2. π. λ. ά. is ad lumina prima, Horace, 11 Ep. ii. 98.

86. Θεσσαλοῖσι κ.] ἡγεῖσθαι, especially in the sense of 'to lead,' takes the dative after it. M. G. G. 338. a.

Φωκέες, φράζαντες τείχει την έσβολην, ησαν έν σκέπη του πολέμου ἔκ τε τόσου ⁸⁷ δη κατεδέδεκτο ἐοῦσα ουδεν χρηστή Μηλιευσι.

CCXVI. "Εχει δὲ ὧδε ἡ ἀτραπὸς αῦτη· ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ 'Ασωποῦ ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφάγος ῥέοντος οὕνομα δὲ τῷ οὕρεῖ τούτῳ καὶ τῆ ἀτραπῷ ⁸⁸ τωὐτὸ κεῖται "'Ανόπαια "⁸⁹ τείνει δὲ ἡ 'Ανόπαια αῦτη κατὰ ῥάχιν τοῦ οὕρεος, λήγει δὲ κατά τε 'Αλπηνὸν πόλιν, ⁹⁰ πρώτην ⁹¹ ἐοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ Μελάμπυγόν ⁹² τε καλεόμενον λίθον καὶ κατὰ Κερκώπων ⁹³ ἔδρας, τῆ καὶ τὸ στεινότατόν ἐστι.

CCXVII. Κατά ταύτην δη την άτραπὸν καὶ οὕτω ἔχουσαν οἱ Πέρσαι, τὸν ᾿Ασωπὸν διαβάντες, ἐπορεύοντο πᾶσαν την νύκτα, ἐν δεξιῆ μὲν ἔχοντες οὕρεα τὰ Οἰταίων, ἐν ἀριστερῆ δὲ τὰ Τρηχινίων. ηως τε διέφαινε, θε καὶ ἐγένοντο ἐπ᾽ ἀκρωτηρίω τοῦ οὕρεος. κατὰ δὲ τοῦτο τοῦ οὕρεος θε ἐφύλασσον, ὡς καὶ πρότερόν θε μοι δεδήλωται, Φωκέων χίλιοι ὑπλῖται, ῥυύμενοί τε την σφετέρην χώρην καὶ φρουρέοντες την ἀτραπόν. ἡ μὲν γὰρ κάτω ἐσβολὴ ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν εἴρηται, θτ την δὲ διὰ τοῦ οὕρεος ἀτραπὸν ἐθελονταὶ Φωκέες ὑποδεξάμενοι Λεωνίδη ἐφύλασσον.

CCXVIII. "Εμαθον δέ σφεας οι Φωκέες ώδε ἀναβεβηκότας ἀναβαίνοντες γαρ ἐλάνθανον 98 οι Πέρσαι τὸ οῦρος, πᾶν ἐὸν δρυῶν 99 ἐπίπλεον. ἦν μὲν δὴ νηνεμίη, ψόφου δὲ γινομένου πολλοῦ, ὡς οἰκὸς

87. ἔκ τε τόσου κ.τ.λ.] v. 88. vi. 84. understand χρόνου, even so long ago as that, it had been shown to be used for no good by the Malians. S.

SS. τῆ ἀτραπῷ] Thucydides, iv. 36. where he compares the situation of the Spartans in Sphacteria with this at Thermopylæ. The article is used κατ' ἐξοχήν. BLO.

89. οὔνομα—τῆ ἀ.—κ. "'Ανόπαια"] In such phrases the name is put in the nominative, and not in the genitive or dative, as in Latin. M. G. G. 306.

90. 'Αλπηνον πόλιν] κώμη, 'Αλπηνοι ούνομα, c. 176, twice; 229. S.

91. πρώτην] in position, not in rank. W.

92. Μελάμπυγου] Zenobius, Ad. v. 10. Suidas; Erasmus, Chil. p. 207.

93. $K\epsilon\rho\kappa\omega\pi\omega\nu$] These appear to have been banditti who infested the mountain passes. L.

94. ηώς τε διέφαινε] viii. 83. ix. 47.

95. κατά – τοῦτο τοῦ οἔρεος] This construction is different from that noticed in vol. i. p. 119. n. 22. and in vol. ii. p. 47. n. 79. M.

96. πρότερον] c. 212. L. 97. είρηται | c. 202. L.

98. ἀναβαίνοντες — ἐλάνθανον] understand τοὺς Φωκέας. The same happened when Brennus, at the head of his Gauls, ἐποιείτο τὴν όδὺν διὰ τῆς ἀτραποῦ, for then also τῶν Φωκέων τυῖς ἔχουσιν ἐπὶ τῆ ἀτραπῷ τὴν Φρουρὰν, οὐ πρότερον ἐπιόντες οἱ βάρβαροι παρέσχοντο αἴσθησιν, πρὶν ἡ πλησίον ἐγεγύνεσαν, Pausinias, x. 22. V.

99. δρνών] These mountains, according to all travellers, are now woodless, MI, viii. 3. His quotation from Statius, A. i. 426. alludes to the preparations for the armada against Troy, and is therefore quite irrelevant.

ψν, φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσὶ, ἀνά τε ἔξραμον 100 οἰ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὅπλα' καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρῆσαν. ὡς δὲ εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα, ἐν θώματι ἐγένοντο' ἐλπόμενοι γὰρ οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, ἐνεκύρησαν στρατῷ. ἐνθαῦτα Ὑδάρνης, καταβρωδήσας μὴ οἱ Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι, εἴρετο τὸν Ἐπιάλτεα, ποδαπὸς εἴη ὁ στρατός πυθόμενος δὲ ἀτρεκέως, διέτασσε τοὺς Πέρσας ὡς ἐς μάχην. οἱ δὲ Φωκέες, ὡς ἐβάλλοντο τοῖσι τοξεύμασι πολλοῖσὶ τε καὶ πυκνοῖσι, οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ τοῦ οὕρεος τὸν κόρυμβον,¹ ἐπιστάμενοι, ὡς ἐπὶ σφέας ὡρμήθησαν ἀρχὴν,² καὶ παρεσκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι. Οὖτοι μὲν δὴ ταῦτα ἐφρόνεον οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτεα καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων ³ μὲν οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ οὖρος κατὰ τάχος.

CCXIX. Τοισι δὲ ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι Ἑλλήνων πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίης, ἐσιδὼν ἐς τὰ ἰρὰ, ἔφρασε τὰν μέλλοντα ἔσεσθαι ἄμα ἠοῖ σφι θάνατον. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτόμολοι ἡ ἤισαν, οἱ ἐξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν περίοδον, (οὖτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσήμηναν) τρίτοι δὲ οἱ ἡμεροσκόποι, καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων, ἤδη διαφαινούσης ἡμέρης, ἐνθιῦτα ἐβουλεύοντο οἱ Ἑλληνες, καὶ σφεων ἐσχίζοντο αἱ γνῶμαι οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔων τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. μετὰ δὲ τοῦτο διακριθέντες, οἱ μὲν δ ἀπαλλάσσοντο, καὶ διασκεδιισθέντες κατὰ πόλις ἕκαστοι ἐτράποντο, οἱ δὲ αὐτῶν ἄμα Λεωνίδη μένειν αὐτοῦ παρεσκευάδατο.

CCXX. Λέγεται δὲ καὶ ὡς αὐτός σφεας ἀπέπεμψε Λεωνίδης, μὴ ἀπόλωνται κηδόμενος αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιητέων τοῖσι παρεοῦσι οὐκ ἔχειν ⁶ εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἐς τὴν ἦλθον φυλάζοντες

100. ἀνά τε ἔδραμον] iii. 78. they jumped up.

1. κόρυμβον] (οι Έλληνες) πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς δύφος ἀνατείνοντα "κορύμβους" λέγουσι, Hesychius, ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὅχθου, Æschylus, P. 664. W. It is formed from κορύς, the Æolic form of κὰρ "a head." BL. Callidromum, et Rhoduntiam, et Tichiuntu (hæc nomina cacuminibus suut) occupaeree, Livy, xxxi. 16. V. Compare the fall of the three hundred and six Fanii; vincebat auxilio loci paucitas, ni jugo circummissus Veiens in verticem collis erasisset, ii. 50. summum cacumen, Justin, ii. 11.

 ἀρχὴν] expressly. This word Herod. Vol.

does not occur in this adverbial sense either in Homer or in Hesiod, but very frequently in Herodotus and in subsequent writers. L.

quent writers. L.
3. Φωκέων] In like manner Brennus slighted the Phocian troops, and made

a bold push for Delphi. V.

4. αὖτόμολοι] Diodorus mentions but one, Tyrastiades of Cyme; xi. 8. W.

5. οί μεν] ἀπαλλαξείοντες, Diodo-

rus, xi. 9. W.

6. ἔχειν] Sometimes an accusative with an infinitive is put, which is governed by a verb of 'saying' or 'thinking' understood; or because the idea of 'saying' or 'thinking' is contained

Vol. II.

άρχήν. ταύτη καὶ μᾶλλον τῆ γνώμη πλεῖστός εὶμι, Λεωνίδην, ἐπεί τε ἤσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οἰκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, κελεῦσαί σφεας ἀπαλλάσσεσθαι. αὐτῷ δὲ ἀπιέναι οὐ καλῶς ἔχειν. μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλείπετο, καὶ ἡ Σπάρτης εὐδαιμονίη οὐκ ἐξηλείφετο. ἐκέχρητο 10 γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτησι 11 χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐγειρομένου, " ἡ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἡ τὸν βασιλέα σφεων ἀπολέεσθαι." ταῦτα δέ σφι ἐν ἔπεσι ἔξαμέτροισι χρῷ, ἔχοντα ὧδε·

in the principal verb. Here ε. depends on νομίζων which is contained in κηδό-

μενος. M. G. G. 536.

7. πλεῖστός εἰμι] vol.i. p. 74. n. 86. καὶ νῖν ἔθ αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι, Suphocles, Œ. R. 557. W. ἐγὰ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῷ γνώμη, Thucydides, iii. 38. Ε. πλείων εἰμὶ τὴν γνώμην πρὸς 'Ομήρου τετάχθαι, Lucian, Dem. Enc. t. iii. p. 494. It would be more usual to have said ταύτη καὶ μᾶλλον τῆ γνώμη προστίθεκαι οι τίθεμαι. V. κρείσσους ὕντες ἄπαντες λογισμῷ, Th. iii. 83. AR. Compare Th. 31. vii. 15. 72. with Xenophon, Cyr. i. 6, 11. An. i. 3, 6. and with v. 126. BLO. vol. i. p. 107. n. 49.

8. ἀπαλλάσσεσθαι] Λεωνίδης, φιλοτιμούμενος αύτῷ τε δόξαν περιθείναι μεγάλην καὶ τοῖς Σπαρτιάταις, προσέταξε τούς μεν άλλους Έλληνας άπαντας άπιέναι, καὶ σώζειν έαυτοὺς, αὐτοὺς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους έφησε δείν μένειν, Diodorus, xi. 9. hortatur socios " recedant, et se ad meliora patriæ tempora reservent: sibi cum Spartanis fortunam experiendam; plura se patriæ quam vitæ debere : cæteros ad præsidia Græciæ servandos." audito regis imperio, discessere cateri; soli Lacedamonii remanserunt, Justin, ii. 11. "sibi vero cum Spartanis suis aleam sortis esse subeundam," Orosius, ii. 9. V. [The common reading is aliam sortem : iustead of rejecting the latter word altogether, with V., it may be changed into the genitive; and the expression will be similar to funestam mundo votis petit omnibus horum, in casum quæ

cuncta ferat: plucet alea fati alterutrum mersura caput, Lucan, vi. 6.] δ 'Αναξίβιος, γνοὺς μὴ εἶναι ἐλπίδα σωτηρίας, όρῶν δὲ καὶ ἐκπεπληγμένους ἄπαυτας, εἶπε πρὸς τοὺς παρόντας· 'ἱ ἄνδρες, ἐμοὶ μὲν καλὸν ἐνθάδε ἀποθανεῖν· ὑμεῖς δὲ, πρὶν συμμίξαι τοῖς πολεμίοις σπεύδετε ἐς τὴν σωτηρίαν," Xenophon, H. iv. 8, 38.

9. ελείπετο-εξηλείφετο The imperfect is used for *\(\text{\$\emsigma} \text{\$\lambda} \text{\$\emsigma} \text{ with the}\) future infinitive; as ην for ε. εσεσθαι, Euripides, B. 602. Ε. ἀπωλλύμεθα, Thucydides, iii. 57. elyov, Th. viii. 56. ΑR. ύμας δε χρη νῦν πόλει τ' ἀρήγειν καί θεών έγχωρίων βωμοίσι, τιμάς μη 'ξαλειφθήναι ποτέ, Æschylus, Th. 10. (i. e. ωστε μη ἀπολέσθαι, Hesychius;) Ch. 496. Eur. Hip. 1236. Thuc. iii. 57. ΒL. ἐξαλείψαι Λακεδαίμονα ἐκ τῆς 'Ελλάδος, " to expunge it from," Aristides, ii. 857. The nature of the metaphor appears from the following passages; έξαλειφθήτωσαν έκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν, LXX. Ps. Ixviii. 28. τον όλβον οὐδεν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, ὅν γ' ἐξαλείφει ράον, ή γράφει, θεδς, Eur. Peleus, fr. iv. BLO.

10. ἐκέχρητο] ii. 147. 151. iii. 64. W. In the latter passage, vol. i. p. 139., ἐκέχρηστο has been inadvertently

left.

11. Σπαρτιήτησι] (Lacedæmoniis) initio hujus belli sciscitantibus Delphis oracula, responsum fuerat "aut regi Spartanorum aut urbi cadendum," Justin, ii. 11. Delphis means "at Delphi," as in 12. iii. 5. xvi. 3. V.

ύμιν δ', & Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο,12 η μέγα άστυ 'ρικυδές ὑπ' ἀνδράσι Περσείδησι 13 πέρθεται ή το μεν ουχί, 14 άφ' Ηρακλέους δε γενέθλης πενθήσει βασιλη 15 φθίμενον Λακεδαίμονος ούρος. ου γαρ τον 16 ταύρων σχήσει μένος ουδέ λεόντων άντιβίην Ζηνὸς γὰρ ἔχει μένος οὐδέ έ φημὶ σχήσεσθαι, 17 πρίν τωνδ' έτερον δια πάντα δάσηται. 18

Ταῦτά τε δή ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην, καὶ βουλόμενον κλέος καταθέσθαι μοῦνον Σπαρτιητέων, ἀποπέμψαι τοὺς συμμάχους μαλλον, 19 η γνώμη διενεχθέντας ούνω ακόσμως οίχεσθαι τούς οίχομένους. 20

CCXXI. Μαρτύριον δέ 21 μοι καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτου πέρι γέγονε οὐ γὰρ μοῦνον τοὺς ἄλλους, άλλα καὶ τὸν μάντιν, ες είπετο τῆ στρατιῆ ταύτη, Μεγιστίην 22 τὸν 'Ακαρνῆνα,23 λεγόμενον είναι τὰ ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος,²⁴ τοῦτον ²⁵ είπαντα ἐκ τῶν

12. εὐρυχόροιο] spacious and fit for choruses; ἔνθα ἐστὶν εὐρὺ χορεύειν. This epithet is applied to countries or towns in a state of prosperity, and full of cheerful assemblies. It is of very frequent occurrence in Homer. D. Taylor on Demosthenes, Mid. 15. gives many other instances. W. evρυχόρου ταμίαι Σπάρτας, Pindar, N. x. 97. T.

13. Περσείδησι] a patronymic from

Περσεύς, c. 150. vi. 54. W.

14. ή τὸ μὲν οὐχὶ] understand γίνεται, i. e. ή ήν τουτο μη γίνηται. ST.

15. $\beta \alpha \sigma i \lambda \hat{\eta}$ The accusative singular in $\hat{\eta}$ is rare. M. G. G. 82, 2. $\alpha \gamma \gamma \epsilon \lambda (\eta \nu) \epsilon^{\dagger} \eta$ Tud $\hat{\eta}$ $\sigma \tau \epsilon \hat{\iota} \lambda \alpha \nu$ 'Axaiol, Homer, Il. Δ. 384. W. V. Μηκιστη, O. 339. ξυγγραφη, Aristophanes, Ach. 1116. ST. Instead of this form the tragedians use éa, the two syllables being blended by synæresis: E. iepéa, Euripides, Al. 25. Μενοικέα, Ph. 927. Τυδέα, 1181. Πηλέα, Απ. 22. Πενθέα, Β. 1059. Θησέα, Η. Γ. 618. 'Οδυσσέα, Sophocles, Aj. 104. MO. as in Latin aurea percussum rirga, versumque venenis, Virgil, Æ. vii. 190.

16. τον] namely, Xerxes. W.

17. σχήσεσθαι] for ἀποσχήσεσθαι τοῦ πολέμου, i. e. παύσεσθαι πολεμοῦντα. ST.

18. διὰ πάντα δάσηται] i. e. διαδάσηται πάντως. ST.

19. μᾶλλον implies a repetition of the author's own persuasion, ταύτη μ. τη γνώμη πλειστός είμι; so that all from αὐτῷ δὲ ἀπιέναι to this μᾶλλον inclusive is to be taken as parenthetical.

20. οίχεσθαι τοὺς οἰχομένους] Μ.

G. G. 556, 4.

21. μαρτύριον δέ] These words are often put elliptically, the words which follow (as far as γέγονε) being sup-

pressed. Vig. iii. 11, 1.

22. Μεγιστίην] Philostratus, V. A. iv. 23. Tzetzes, Ch. x. 685. W. Ælian, N.A. viii. 5. λέγουσιν δτι μάντις τις των Λακεδαιμονίων εἶπεν ὅτι, " ἐὰν μείνωμεν, τελευτώμεν "καὶ όμως ήρήσαντο μη φυγείν, άλλὰ ἐνδόξως θανείν, Scholiast on Arist. Pan. οὐκ ἔτλη Σπάρτης ήγεμόνας προλιπείν, Simonides, in An. Gr. t. i. p. 131. xxxi. V.

23. 'Ακαρνηνα] Acamania was anciently Curetis; A. it is now called

Carnia. L.

24. Μελάμποδος] ii. 49. ix. 33. L.

25. τοῦτον | Properly the demonstrative pronouns are used only when they refer to a noun, which has preceded in another proposition; frequently, however, they are put also

ίρων τα μέλλοντά σφι έκβαίνειν, φανερός έστι Λεωνίδης άποπέμπων, ίνα μη συναπόληταί 26 σφι. ὁ δὲ, ἀποπεμπόμενος, αὐτὸς μὲν οὐκ ἀπελίπετο, 27 τὸν δὲ παῖδα συστρατενόμενον, ἐόντα οἱ μουνογενέα, ἀπέπεμψε.

CCXXII. Οὶ μέν νυν σύμμαχοι οὶ ἀποπεμπόμενοι οιχοντό τε άπιόντες, καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη. Θεσπιέες δὲ καὶ Θηβαίοι κατέμειναν μοῦνοι 28 παρά Λακεδαιμονίοισι. τούτων δὲ, Θηβαῖοι μὲν ἀέκοντες έμενον και ου βουλόμενοι κατείχε 29 γάρ σφεας Λεωνίδης, έν ομήρων λόγω ποιεύμενος. Θεσπιέες δε εκύντες μάλιστα οι ούκ έφασαν, ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἀπαλλάξεσθαι: άλλα, καταμείναντες, συναπέθανον. ἐστρατήγεε δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδρόμεω.

CCXXIII. Ξέρξης δὲ, ἐπεὶ ἡλίου ἀνατείλαντος σπονδὰς ἐποιήσατο, έπισχων χρόνον, ές άγορης κου μάλιστα πληθώρην 30 πρόσοδον

when the noun goes before in the same proposition. This especially takes place, when the case governed by the verb is separated from it by a parenthesis. M. G. G. 467, 2. a. So in Latin, cultrum, quem sub reste abditum hubebat, eum in corde defigit, Livy, i. 58.

26. συναπόληται] Μ. G. G. 519.27. ἀπελίπετο] When transitives are used as neuters, an ellipsis is generally the foundation of such usage. M. G. G. 496, 1. The active voice is used, c. 222. viii. 63, twice; the middle by Plutarch, της δε Έρυξους μη απολιπομένης αλλ' επεσθαι βουλομένης, οὐδὲ ἡ μήτηρ, καίπερ οὖσα πρεσβύτις, ἀπελείπετο, de V. M. p. 261. c. W. and Xenophon, Cyr. i. 6, 21. έγω μέν οὐκ ἀπολείψομαί σου, οὐδ' ἄν σκευοφόρον έμε δέη σοι συνακολουθείν, iii. 1, 42. S.

28. μοῦνοι] Diodorus says, only the Thespians, xi. 9. Pausanias substitutes the Mycenæans for the Thebans, Μυκηναίοι πέμπουσιν ές Θερμοπύλας ύγδοήκοντα άνδρας, ο Λακεδαιμονίοις μέτεσχον τοῦ ἔργου, ii. 6. x. 20. V.

29. κατείχε] Plutarch, who loses no opportunity of attacking the veracity of our author, in order to substantiate against him the charge of malignity, says that Leonidas could not have been so mad ωστε κατέχειν έν δ.

λ. τοις τριακοσίοις τούς τετρακοσίους δπλα έχοντας; indeed that he ought to have stood in more fear of being surrounded by these than by the barbarians; t. ii. p. 865. But, besides the 700 Thespians, the 300 Spartans were attended by their Helots, c. 229. viii. 25. At Platæa, πεντακισχιλίους, έόντας Σπαρτιήτας, ἐφύλασσον ψιλοὶ τῶν είλωτέων πεντακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι, περί ἄνδρα εκαστον έπτὰ τεταγμένοι, ix. 28. W.

30. ές ἀγορῆς — πληθώρην] ἀμφί άγορὰν πλήθουσαν, Xenophon, An. i. 8, 1. HUT. περί π. à. ii. 1, 6. BLO. Philostratus, V. A. vii 29. δπότε άγορὰ πλήθει, V. A. ii. 36. Ερα τρίτη περί π. à., an anonymous writer in Phavorinus. DU. ἐν τῆ ἀγορῷ πλη-θούση, Thucydides, viii. 92. D. Chrysostom divides the day into five parts; (1) πρωΐ " morning." (2) περί π. α. " the forenoon," (3) μεσημβρία " noon," (4) δείλη " afternoon," (5) έσπέρα " evening;" Or. lxvi. p. 614. c. b. The day commenced with sunrise and ended with sun-set; it consisted of twelve hours, six before noon and six after. In spring and autumn, when the sun rises and sets at six, the full market would be at nine; in summer earlier, and in winter later, proportionably. L. πλήθουσα άγορα answers to our full 'change. SP.

έποιέετο καὶ γὰρ ἐπέσταλτο ἐξ Ἐπιάλτεω οῦτω. ἀπὸ γὰρ τοῦ οῦρεος ή κατάβασις συντομωτέρη τέ έστι, καὶ βραχύτερος ὁ χῶρος πολλον, ήπερ ή περίοδος τε και άνάβασις. οι τε δή βάρβαροι οι άμφι Ξέρξεα προσήμσαν και οι αμφι Λεωνίδην "Ελληνες, ώς την έπι θανάτω 31 εξοδον ποιεύμενοι, ήδη πολλώ μαλλον ή κατ' άρχας έπεξήϊσαν ές τὸ εὐρύτερον τοῦ αὐχένος. τὸ μεν γὰρ ἔρυμα τοῦ τείχεος έφυλάσσετο, οί δε άνα τας προτέρας ημέρας 32 υπεξιύντες ές τα στεινόπορα εμάχοντο. τότε δή, συμμίσγοντες έξω των στεινών, ἔπιπτον πλήθεϊ πολλοί τῶν βαρβάρων ὅπισθε γὰρ οἱ ἡγεμόνες τῶν τελέων, εχοντες μάστιγας,33 ερβάπιζον πάντα ανδρα, αίεὶ ές τὸ πρόσω έποτρύνοντες, πολλοί μεν δή έσεπιπτον αυτων ές την θάλασσαν καὶ διεφθείροντο, πολλῷ δ' ἔτι πλεῦνες κατεπατέοντο ζωοὶ ὑπ' άλλήλων ήν δε λύγος οὐδείς τοῦ ἀπολλυμένου. ἄτε γὰρ ἐπιστάμενοι 34 τον μελλοντά σφι έσεσθαι θάνατον έκ των περιϊόντων το ούρος, ἀπεδείκνυντο ρώμης ύσον είχον μέγιστον ές τοὺς βαρβάρους, παραγρεώμενοί 35 τε καὶ ἀτέοντες.36

CCXXIV. Δόρατα μέν νυν τοῖσι πλεόνεσι αὐτῶν τηνικαῦτα ήδη ἐτύγχανε κατεηγότα, ³⁷ οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. καὶ Λεωνίδης τε ἐν τούτῳ τῷ πύνῳ πίπτει, ἀνὴρ γενόμενος ἄριστος, καὶ ἔτεροι μετ' αὐτοῦ ἀνυμαστοὶ Σπαρτιητέων, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν ἀξίων ³⁸ γενομένων ἐπυθόμην τὰ οὐνόματα. ³⁹ ἐπυθόμην δὲ καὶ

31. ἐπὶ θανάτφ] Seneca reports the following exhortation of Leonidas to his soldiers "οῦτως ἀριστῶτε, ὡς ἐν ἄδου δειπνήσοντες," Suas. ii. p. 18. Compare A. Gellius, N. A. iii. 7. V. Diodorus, xi. 9. S.

32. ἀνὰ τὰς προτέρας ἡμέρας] refers to ἐφυλάσσετο, as well as to ἐμάχοντο. W. We have the following anecdote from later authorities, νύκτωρ ἀναστάντες ἐβάδιζον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ τὴν σκηνὴν ὀλίγου δεῖν βασιλέως, ὡς ἐκεῖνον αὐτὸν ἀποκτεγοῦντες, καὶ τρὶ ἐκεῖνον αὐτὸν ἀποκτεγοῦντες, καὶ τρὶ ἐκεῖνον τεθνηξόμενοι, Plutarch, t. ii. p. 866. λ. statim regis prætorium petunt, aut cum illo, aut, si ipsi oppressi essent, in ipsius potissinum sede morituri, Justin, ii. 11. Orosius, ii. 9. Diodorus, xi. 9 and 10. V.

33. μάστιγαs] c. 21. 56. 103. Ctesias says that, on the preceding days, after two ineffectual charges, εἶτα μαστιγοῦνται ἐπὶ τῷ πολεμεῖν καὶ, μαστιγούμενοι, ἔτι ἡττῶντο, 23. L.

34. ἐπιστάμενοι κ. τ. λ.] " meminerint, qualitercunque præliantibus, cudendum esse; caverent, ne fortius mansisse, quam dimicasse videantar," Justin, ii. 11.

35. παραχρεώμενοι] iv. 159. reckless of themselves. W.

36. ἀτέοντες] This word is used in imitation of Homer, II. 7, 332. ἐν ἄτη ὅντες, ὅ ἐστι βλαπτόμενοι καὶ ἀφροντιστοῦντες ἐαντῶν, Didymus. Compare ἀφειδῶς ἐχρῶντο τοῖς ἰδίοις σώμασιν εἰς κοινὴν σωτηρίαν, Diodorus, xii. 60. ἀφειδεῖν τῆς ψυχῆς ἔνεκα νίκης, xii. 62. W. as if possessed; with frantic desperation. S.

37. κατεηγότα] Ionic for κατεαγότα, perfect middle, used in a passive sense. ἄγω "I break" takes the syllabic instead of the temporal augment. M. G. G. 221.

38. àξίων] understand δνομασθήναι.

39. τὰ οὐνόματα] κεῖται καὶ στήλη

άπάντων των τριηκοσίων. καὶ δὴ καὶ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ὀνομαστοὶ, ἐν δὲ δὴ καὶ Δαρείου δύο παῖδες, ᾿Αβροκόμης τε καὶ Ὑπεράνθης, ⁴ο ἐκ τῆς ᾿Αρτάνεω θυγατρὸς Φραταγούνης γεγονότες Δαρείω. ὁ δὲ ᾿Αρτάνης, Δαρείου μὲν τοῦ βασιλέος ἦν ἀδελφεὸς, Ὑστάσπεος δὲ τοῦ ᾿Αρσάμεω παῖς Ὁς καὶ ἐκδιδοὺς τὴν θυγατέρα Δαρείω, τὸν οἶκον ⁴¹ πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐπέδωκε, ὡς μούνου οἱ ἐούσης ταύτης τέκνου.

CCXXV. Ξέρξεω τε δὴ δύο ἀδελφεοὶ ἐνθαῦτα πίπτουσι μαχεόμενοι καὶ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδεω Περσέων τε καὶ Λακεδαιμονίων ἀθισμὸς ἐγένετο πολλὸς, ἐς ὁ τοῦτόν τε ἀρετῆ οἱ Ἑλληνες ὑπεξείρυσαν, καὶ ἐτρέψαντο τοὺς ἐναντίους τετράκις. τοῦτο 42 δὲ συνεστήκεε, μέχρι οὖ οἱ σὺν Ἐπιάλτη παρεγένοντο. ὡς δὲ τούτους ήκειν ἐπύθοντο οἱ Ἑλληνες, ἐνθεῦτεν ἤδη ἐτεροιοῦτο τὸ νεῖκος. ⁴3 ἔς τε γὰρ τὸ στεινὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεχώρεον ὀπίσω, καὶ παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, ἐλθόντες ἔξοντο ⁴4 ἐπὶ τὸν κολωνὸν πάντες ἀλέες οἱ ἄλλοι, πλὴν Θηβαίων. ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῆ ἐσόδω, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ⁴5 ἔστηκε ἐπὶ Λεωνίδη. ⁴6 ἐν τούτων σφέας

πατρόθεν τὰ ὀνόματα ἔχουσα, οι πρὸς Μήδους τὸν ἐν Θερμοπύλαις ἀγῶνα ὑπέμειναν, Pausanias, iii. 14. He also mentions μνῆμα (τοι̂ς) λόγου μάλιστα ἀξίως μαχέσασθαι μετὰ δὴ αὐτὸν δοκοῦσι Λεωνίδην, 12. V.

40. 'Αβροκόμης-'Υπεράνθης] vol. i.

p. 181. n. 60.

41. οἶκον] τὴν πᾶσαν οὐσίαν, Απmonius; ή οἰκονομία ἐπιστήμη ἐφαίνετο, ή οίκους δύνανται αύξειν άνθρωποι. οίκος δ' ήμιν έφαίνετο, δπερ κτήσις ή σύμπασα κτησιν δέτοῦτο ἔφαμεν είναι, ό τι έκάστω ωφέλιμον είη είς τον βίον, Xenophon, Œ. vi. 4. i. &c. This sense of the word is taken from Homer, τρύχουσι Γοίκον, Od. A. 248. τοι φθινύθουσιν έδυντες Γυίκον έμον, 250. έσθίεταί μοι Γοίκος, ύλωλε δὲ πίονα Γέργα. δυσμενέων δ' ανδρών πλείος δόμος, Δ. 318. ούτ' ἐστιν, ούτ' ἔσται ποτὲ, ὅτω έγω απ' έμου φύντι καταλείψω τον έμον οίκον, Xen. Cyr. v. 4, 30. Περικλής τον οίκον ελάττω τον αύτοῦ κατέλιπεν ή παρὰ τοῦ πατρὸς παρέλαβεν, Isocrates, de l'. 40. ή μήτηρ ή έμη έπὶ παντί τῷ οἴκω ἐπίκληρος ἐγένετο, Isæus, p. 82, 2. δύ οὐσίας καρπούμενος διατελείς -σύ, δ τὰς δύο λειτουργούσας οὐσίας παρειληφώς:—ἀνάγνωθι τὰς μαρτυρίας, ώς δι' σίκων λειτουργούντων σύτσο κεκληρονόμηκε, Demosthenes, Phæ. 7. ἐσφέρειν ἐκ τῶν ἰδίων σίκων χρήματα, Thucydides, viii. 63. Later writers use οἰκία in the same sense, κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, St. Matthew, xxiii. 14. V. consumens luxu flagitiisque domum, Claudian, Ep. xxv. 8. SCHL.

42. τοῦτο] τὸ ἀγώνισμα. ST.
43. ἐτεροιοῦτο τὸ νεῖκος] ἐνθεῦτεν

ήδη έ. το πρηγμα, ix. 102. W.

44. ἐλθόντες Υζοντο] In participles of 'going, coming,' the idea of quickness is implied. They must be rendered by the finite verb followed by κal, went and posted themselves. In Greek the participle, in English the former verb with the conjunction, might be omitted. M. G. G. 557. obs.

45. λέων] "I am the most courageous of animals; he whom I guard, and upon whose tomb I recline, was the most valiant of men. Had he not possessed my courage as well as my name, I should not be seen on this tomb," Simonides, Epig in Anal. t.i.

τῷ χώρῳ ἀλεξομένους μαχαίρησι, τοῖσι αὐτῶν 47 ἐτύγχανον ἔτι περιεοῦσαι, 48 καὶ χερσὶ, καὶ στόμασι, 49 κατέχωσαν 50 οἱ βάρβαροι βάλλοντες οἱ μὲν, ἐξ ἐναντίης ἐπισπόμενοι, καὶ τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος
συγχώσαντες οἱ δὲ περιελθύντες πάντοθε περισταδόν.

CCXXVI. Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιέων τυιούτων γενομένων, ὅμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης τὸν τύδε φασὶ εἶπαι τὸ ἔπος πρὶν ἡ συμμίξαι σφέας τυῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρός τευ τῶν Τρηχινίων, ὡς, ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τυξεύματα, 51 τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν οϊστῶν

p. 132. xxxv. W. "Behold, near the rock of Phocis, this tomb. It is the monument of the three hundred conquerors of the Medes; who, far from Sparta, have eclipsed the glory of the Medes and of the Lacedæmouians. If you perceive the figure of an animal with a fine mane, say, This is the monument of King Leonidas," Lollins Bassus, Epig. in Anal. t. ii. p. 162. viii. L.

46. ἐπὶ Å.] in honor of Leonidas. Ἰππολύτφ ἔπι, Euripides, Hip. 32. Beck; Clement of Å., Coh. ad G. t. i. p. 32, 20. L. M. G. G. 586. δ.

47. τοισι αὐτῶν] those of them, to whom, &c. i. e. such of them us happened to have their swords still left.
ατε γὰρ νέειν ἐπιστάμενοι, τοισι αὶ νῆες
διεφθείροντο, ἐς τὴν Σαλαμινα διένεον,
viii. 89. V.

48. περιεοῦσαι] understand ai μάχαιραι. It was the custom of that age, when the spear was broken, to use the sword: δόρατα μέν νυν τοῖσι πλεόνεσι αὐτῶν τηνικαῦτα ἤδη ἐτύγχανε κατεηγότα, οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας, c. 224. V.

49. στόμασι] adolescentum greges Lacedæmone vidimus ipsi, incredibili contentione; certantes pugnis, calcibus, unguibus, morsu denique, Ciccro, T. Q. v. 27. Longinus therefore appears mistaken in considering this as hyperbolical, 28. W. πολλοί καὶ τῆς τῶν Βραχυτέρων ξιφῶν χρήσεως στερηθέντες, τοῖς τε χεροί καὶ τοῖς στόμασι ἀντ' ἐκείνων ἢγωνίζοντο, κατασπῶντες τοὺς ἀντιπάλους, δάκνοντες, σπαράπτοντες, ἄτε καὶ τῷ μεγέθει τῶν σωμάτων πολὺ αὐτῶν ὑπερέχοντες, D. Cassius, xxxviii.

49. δ δὲ Κελτός προθυμίαν εἶχεν, ἐμφὸς τῷ πολεμίφ, καὶ χεροὶ καὶ στόματι δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτὸν, an uncertain author in Suidas. Toup. On the morning after the battle of Cannæ, præcipue convertit onnes substratus Numida mortuo superincubanti Romuno vieus, naso auribusque laceratis; quum, manibus ad capiendum telum inutilihus, in rahiem ira versus, laniando dentibus hostem exspirusset, Livy, xxii. 51. BE.

50. κατέχωσαν] κατεχώσθησαν ύπδ των βαρβάρων, Aristides, t. ii. p. 190. έπλ τον κολωνον, έφ' οδ λέγονται Λακεδαιμόνιοι περιχωσθήναι τοῖς τοξεύμασι, Philostratus, V. A. iv. 23. ώς πολλοίς όλίγους καταχώσας τῶν Λακεδαιμονίων έν Πύλαις, Libanius, Or. xxxv. p. 690. Α. W. τελευτώντες έγκατέχωσαν αὐτούς τῷ πλήθει τῶν βελῶν, Dionysius, A. R. ix. 21. Toup. De Pauw speaks very contemptuously of this battle: " In fact, the whole of the affair was nothing more than the massacre of some men, whose lives were thrown away without any utility either to their own state, or to the rest of Greece. It was certainly the greatest imprudence on the part of the Lacedæmonians, to occupy such a confined post, without having fortified all the other passages, through which an enemy could fall on their flank and rear," Diss. on the Gr. iv. 9. 6.

51. ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα] This expression is also used metaphorically, τοιαῦτά σου (λυπεῖς γὰρ), ἄστε τοξότης, ἀφῆκα θυμῷ, καρδίας τοξεύματα βέβαια, Sophocles, An. 1096.

ἀποκρύπτουσι⁵² τοσοῦτό τι πληθος⁵³ αὐτῶν εἶναι τὸν δὲ, οὐκ ἐκπλαγέντα τοὐτοισι, εἶπαι, ἐν ἀλογίη ποιεύμενον τὸ τῶν Μήδων πληθος, ὡς " πάντα σφι ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξεῖνος ἀγγέλλοι, εἰ, ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἤλιον, ὑπὸ σκιῆ ἔσοιτο πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη, καὶ οὐκ ἐν ἡλίω." ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα τοιουτότροπα ἔπεά φασι Διηνέκεα τὸν Λακεδαιμόνιον λιπέσθαι μνημόσυνα.

CCXXVII. Μετὰ δὲ τοῦτον ἀριστεῦσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο ἀδελφεοὶ, 'Αλφεός τε καὶ Μάρων, 'Ορσιφάντου παῖδες. Θεσπιέων δὲ εὐδοκίμες μάλιστα, τῷ οὕνομα ἦν Διθύραμβος, 'Αρματίδεω.

CCXXVIII. Θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτη τῆ περ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι, ἡ τοὺς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε $^{.55}$

μυριάσιν ποτέ τῆδε τριηκοσίαις έμάχοντο έκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

Ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται τοῖσι δὲ Σπαρτιήτησι ὶδίη·

 $\tilde{\omega}$ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λ ακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι 56 πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μεν δή τοῦτο τῷ δὲ μάντι τόδε.

μνημα τόδε κλεινοίο Μεγιστία, ὅν ποτε Μηδοι Σπερχειὸν ποταμὸν κτείναν ἀμειψάμενοι, μάντιος, ὑς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδως, οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπείν.

Έπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλησι, ἔξω ἡ τὸ τοῦ μάντιος ἐπίγραμμα. ᾿Αμφικτυόνες εἰσί σφεας οἱ ἐπικοσμήσαντες τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω, Σιμωνίδης 57 ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.

52. ἀποκρύπτουσι] sagittis Persarum solem obscurari solere, Valerius M., iii. 7. V.

53. $\pi\lambda\hat{\eta}\theta$ os] It is not improbable that the original reading was $\nu\epsilon\phi$ os. W. S.

54. ἐν ἡλίφ] This is quite an Anglicism.

55. τάδε] ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον

γράμματα λέγοντα τάδε, i. 187. γ. λ. τ., ibid.

56. βήμασι] An allusion to τὰς καλουμένας βήτρας of Lycurgus: dum sanctis patriæ legibus obsequimur, Cicero, T. Q. i. 42. V. W. They were verbul or oral laws. L.

57. Σιμωνίδης] The celebrated ele-

giac poet. A.

CCXXIX. Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων λέγεται, Ευρυτόν τε καὶ 'Αριστόδημον, παρεών αὐτοῖσι ἀμφοτέροισι, κοινῷ λόγῳ χρησαμένοισι, ή άποσωθήναι όμου ές Σπάρτην, ώς μεμετιμένοι τε ήσαν έκ του στρατοπέδου υπο Λεωνίδεω, και κατεκέατο έν 'Αλπηνοισι οφθαλμιώντες 58 ές τὸ εσχατον. 59 ή, εί γε μη εβούλοντο νοστήσαι, αποθανέειν άμα τοῖσι άλλοισι παρεύν σφι τούτων τα έτερα ποιέειν, ουκ έθελησαι ύμοφρονέειν άλλα, γνώμη διενειχθέντας, Εύρυτον μέν, πυθόμενον των Περσέων την περίοδον, αιτήσαντά τε τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα, ἄγειν αὐτὸν κελεῦσαι τὸν είλωτα ἐs τους μαχημένους όκως δε αυτον ήγαγε, τον μεν άγαγώντα σίχεσθαι φεύγοντα, τὸν δὲ, ἐσπεσόντα ἐς τὸν ὅμιλον, διαφθαρῆναι ᾿Αριστόδημον δέ, λειποψυχέοντα,60 λειφθηναι. εί μέν νυν ην μούνον 'Αριστόδημον άλγήσαντα άπονοστησαι ές Σπάρτην, ή και όμου σφέων άμφοτέρων την κομιδήν γενέσθαι, δοκέειν έμοι, οὐκ ἄν σφι Σπαρτιήτας μηνιν οὐδεμίαν προσθέσθαι. 61 νυνὶ δέ, τοῦ μέν αὐτῶν ἀπολομένου, τοῦ δὲ, τῆς μὲν αὐτῆς ἐχομένου προφάσιος, οὐκ ἐθελήσαντος δὲ άποθνήσκειν, άναγκαίως σφι έχειν μηνίσαι μεγάλως 'Αριστοδήμω.

CCXXX. Οι μέν τυν ούτω σωθηναι λέγουσι 'Αριστόδημον έs

58. ὀφθαλμιῶντες] νοσεῖ που ἄνθρωπος ὁφθαλμιὰς, Ρίατ, Gor. p. 496. A. XP. οἶμαι ἀπαλλά-ξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, βλέψαι ποήσας. Πλ. οὐ βούλομαι πάλιν ἀναβλέψαι, Ατί-stophanes, Plut. 114. ὑφθαλμιᾶς τις; εἰσὶ θινείδαι τυφλοί, Timocles in Ath. vi. p. 223. c. V. ἐντυχών τινι ἀνθρώπφ ὀφθαλμιῶντι, ἀπιόντι ἐξ ἰατρείου, Xenophon, H. ii. 1, 3.

59. ἐς τὸ ἔσχατον] c. 107. ἐσχάτως ἔχειν οτ διακεῖσθαι, "το be extremely ill," occurs in Diodorus, xviii. 48. Polybius, Agatharchidas, &c. W. ἐς τὰ ἔσχατα, Χειορρίοι, ΙΙ. ν. 4, 33. εἰς τοὕσχατον, πρὸς τ., ἐπ' ἔσχατον απε

also met with. V.

60. λειποψυχέοντα] failing in courage, being faint-hewted. In other authors the word signifies "fainting," Thucydides, iv. 12. (see BLO.) 'Αψυχία is properly opposed to εὐψυχία; but as the Ionians use ἀψυχίη to express "fainting," which the other Greeks call λειποψυχία, it is possible that Herodotus may have used λειποψυχέειν in the sense of ἀψυχέειν: yet,

at the same time, it may be suspected that φιλοψυχέοντα was the original reading. μέγαν ποιείτε και άλκιμον έν φρεσί θυμόν, μηδέ φιλοψυχείτε, Τγτtæus, i. 17. εί γαρ ήν, τον κίνδυνον τον παρόντα διαφυγόντας, άδεως διάγειν τον ἐπίλοιπον χρόνον, οὐκ αν ἢν θαυμαστὸν φιλοψυχείν, Theopompus in Clem. of A., Str. vi. p. 749, 10. δ φιλών την ψυχην αύτου, απυλέσει αυτην, St. John, xii. 25. V. The eye of the transcriber might be caught by the beginning of the next word ΛΕΙφθηναι, which would easily account for the change. φειδοψυχέοντα (if there were authority for the word) would more closely correspond in point of letters: ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι, Tyrt. i. 14. RE. had conjectured δειλοψυχέοντα.

61. προσθέσθαι | Sometimes the construction of a proposition, which properly is independent, is determined by a parenthesis. The infinitive is here put on account of δοκέειν ἐμοί preceding, instead of προσέθεντο, which ought to follow υὐκ ἄν. M. G. G.

538, 2.

Σπάρτην, καὶ διὰ πρόφασιν τοιήνδε οἱ δὲ, ἄγγελον πεμφθέντα 62 έκ τοῦ στρατοπέδου, 63 ἐξεὸν αὐτῷ καταλαβεῖν τὴν μάχην γινομένην, οὐκ ἐθελῆσαι, ἀλλ', ὑπομείναντα ἐν τῆ ὑδῷ, περιγενέσθαι τὸν δὲ συνάγγελον αὐτοῦ, ἀπικόμενον ἐς τὴν μάχην, ἀποθανεῖν.

CCXXXI. 'Απονοστήσας δὲ ἐς Λακεδαίμονα, ὁ 'Αριστόδημος ὅνειδός τε εἶχε καὶ ἀτιμίην' πάσχων δὲ τοιάδε ἠτίμωτο, οὕ τέ οἱ πῦρ οὐδεὶς ἔνανε ⁶⁴ Σπαρτιητέων, οὕ τε διελέγετο, ὅνειδός τε εἶχε, '' ὁ τρέσας ⁶⁵ 'Αριστόδημος'' καλεόμενος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τῆ ἐν Πλαταιῆσι μάχη ⁶⁶ ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσάν οἱ αἰτίην.

CCXXXII. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλον, ἀποπεμφθέντα ἄγγελον ἐς Θεσσαλίην, τῶν τριηκοσίων τούτων περιγενέσθαι, τῷ οὔνομα εἶναι Παντίτην· νοστήσαντα δὲ τοῦτον ἐς Σπάρτην, ὡς ἤτίμωτο, ἀπάγξασθαι.

CCXXXIII. Οι δὲ Θηβαῖοι, τῶν ὁ Λεοντιάδης ἐστρατήγεε, τέως μὲν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐόντες ἐμάχοντο, ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι, πρὸς τὴν βασιλέος στρατιήν' ὡς δὲ εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων γινόμενα τὰ πρήγματα, οὕτω δὴ, τῶν σὺν Λεωνίδη Ἑλλήνων ἐπειγομένων ἐπὶ τὸν κολωνὸν, ἀποσχισθέντες τούτων, χεῖράς τε προέτεινον, καὶ ἤισαν ἆσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων, ὡς "καὶ μηδίζουσι, καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐν πρώτοισι ἔδοσαν βασιλέϊ, ὑπὸ δὲ ἀναγκαίης ἐχόμενοι, ἐς Θερμοπύλας ἀπικοίατο, καὶ ἀναίτιοι εἶεν τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος βασιλέϊ." ὥς τε ταῦτα λέγοντες, περιεγίνοντο εἶχον γὰρ καὶ Θεσσαλοὺς τῶν λόγων τούτων μάρτυρας. Οὐ μέντοι τά γε πάντα εὐτύχη-

62. ἄγγελον πεμφθέντα] One of the three hundred, being ordered to convey a letter of Leonidas to Sparta, is said to have answered the king, "μαχατὰς τοὶ, οὐκ ἀγγελιαφόρος, είπόμαν," Plutarch, t. ii. p. 866. c. or rather "οῦ κάρυξ, ἀλλὰ μαχατὰς, ἀκολούθηκα," p. 225. ε. V.

63. τοῦ στρατοπέδου] namely, that

under Leonidas. L.

61. πῦρ—ἔνανε] This was a common mode among the Greeks of showing their detestation of those who were infamous: μήτε πῦρ ἐναύεω, μήτε συσσιτεῖν μηδένα, μήτε θυσῶν τῶν γενομένων κοινωνεῖν, Lycurgus, in Arist. p. 106. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα μηδένο τούτω

κοινωνεῖν, μηδὲ λαμβάνειν, μηδ' αὐτὸν τούτφ διδόναι, Demosthenes, in Arist. i. 13. μήτε πῖρ ἐναύειν, μήτε ἀποκρίνεσθαι πυνθανομένοις, Plutarch, t. ii. p. 538. λ. At Sparta this ignominy was attached by the law to τοὺς τρέσαντας καὶ ἐν μάχη καταδειλιάσαντας, Αρορhth. p. 191. μ. W. The verb ἐναύειν is appropriated to this expression. V. The above custom is frequently alluded to by the tragedians, TR.

65. δ τρέσας] τρεσσάντων ἀνδρῶν πῶσ' ἀπόλωλ' ἀρετη, Tyrtæus, ii. 14. yet quondam etiam victis redit in præcordia virtus, Virgil, Æ. ii. 367. V.

66. μάχη] ix. 71. W.

σαν· ως γὰρ αὐτοὺς ἔλαβον οἱ βάρβαροι ἐλθόντας, τοὺς μέν τινας καὶ ἀπέκτειναν προσιόντας, τοὺς δὲ πλεῦνας αὐτῶν, κελεύσαντος Ξέρξεω, ἔστι Ξον στίγματα ⁶⁷ βασιλήϊα, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιάδεω· τοῦ τὸν παῖδα Εὐρύμαχον χρόνω μετέπειτα ⁶³ ἐφόνευσαν Πλαταιέες, στρατηγήσαντα ἀνδρῶν Θηβαίων τετρακοσίων, ⁶⁹ καὶ σχύντα τὸ ἄστυ τὸ Πλαταιέων.

CCXXXIV. Οἱ μὲν δὴ περὶ Θερμοπύλας "Ελληνες οὅτω ἠγωνίσαντο. Ξέρξης δὲ, καλέσας Δημάρητον, εἰρώτα ἀρξάμενος ἐνθένδες "Δημάρητε, ἀνὴρ εἶς ἀγαθύς, τεκμαίρομαι δὲ τῷ ἀληθητης ὅσα γὰρ εἶπας, ἄπαντα ἀπέβη οὕτω. νῦν δέ μοι εἰπὲ, κόσοι τινές εἰσι οἱ λοιποὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τούτων ὁκόσοι τοιοῦτοι τὰ πολέμια, εἴτε καὶ ἄπαντες;" 'Ο δ' εἶπε' " Παβασιλεῦ, πλῆθος μὲν πάντων τῶν Λακεδαιμονίων πολλὸν, καὶ πόλις πολλαίς τὸ δὲ θέλεις ἐκμαθέειν, εἰδήσεις. Θεστι ἐν τῷ Λακεδαίμονι Τὶ Σπάρτη, πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστά κη. οὖτοι πάντες εἰσὶ ὁμοῖοι τοῖοι ἐνθάδε μαχεσαμένοισι οἵ γε μὲν το ἄλλοι Λακεδαιμόνιοι τούτοισι μὲν οὐκ ὁμοῖοι, ἀγαθοὶ δέ." Εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης " Δημάρητε, τέψ τρόπφ ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν; ἱθι ἐξηγέο. σὸ γὰρ ἔχεις αὐτῶν τὰς διεξύδους τῶν βουλευμάτων, Το δὶα βασιλεὺς Τὸ γενόμενος."

CCXXXV. 'Ο δὲ ἀμείβετο· '' ³Ω βασιλεῦ, εὶ μὲν δὴ συμβουλεύεσι μοι προθύμως, δίκαιόν μέ σοί ἐστι φράζειν τὸ ἄριστον. εὶ ⁷⁵

67. τοὺς—πλεῦνας—ἔστιζον στίγματα] If a verb active is followed by the accusative of a cognate noun (i. e. a substantive derived from the same primitive) in order to give an additional definition, the accusative also of the person, to which the verb refers, is added. M. G. G. obs. 5. Compare ii. 113. Galatians, vi. 17.

68. μετέπειτα] about fifty years afterwards, in the first year of the Peloponnesian war; Thucydides, ii. 2—5. ἔπραξαν δι' Εὐρνμάχου τοῦ Λεοντιάδου ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου.—οἱ Πλαταίῆς ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας· καὶ Εὐρύμαχος εἶς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδύντες. V. W.

69. τετρακοσίων] 300 according to Diodorus, xii. 41. δλίγφ πλείους τριακοσίων, Thucydides, ii. 2. W. who adds, ήγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπο-

ρος δ 'Ονητορίδου.

70. είδήσεις] The Attic future is είσομαι. Μ. G. G. 230, 2.

71. Λακεδαίμονι] By Lacedæmon is here meant ή Λάκαινα χώρη, c. 235. or Laconia. W. Observe the distinction here made between the Spartans and the Lacedæmonians (τοὺς ἐκ τῶν περιοικίδων πόλεων, or τοὺς περιοίκους Thucydides, iv. 53.): all the Spartans were Lacedæmonians, but all the Lacedæmonians were not Spartans. V. The περίοικοι were accounted as much inferior to the Spartans, as the Latins and some others were, for a long time, regarded by the Romans. BLO.

72. μέν] c. 152. S. i. e. μέντοι. ST.

73. τὰς διεξόδους τ. β.] iii. 156. W. 74. βασιλεύς] τούτων. W.

75. εί] Before this, understand τὸ δὲ ἄριστον ἃν είη. ST.

της ναυτικής στρατιής νέας τριηκοσίας άποστείλειας έπὶ την Λάκαιναν χώρην· έστι δè 76 έπ' αὐτῆ νῆσος ἐπικειμένη, τῆ οὐνομά ἐστι Κύθηρα,⁷⁷ την Χίλων,⁷⁸ άνηρ παρ' ημίν σοφώτατος γενόμενος, " κέρδος μέζον," έφη, " είναι Σπαρτιήτησι κατά τῆς θαλάσσης καταδεδυκέναι μᾶλλον ή ύπερέχειν," αλεί τι προσδοκών άπ' αὐτῆς τοιοῦτο ἔσεσθαι, οἷόν τι έγω έξηγέομαι οὐ τι τὸν σὸν στόλον προειδώς, άλλα πάντα όμοίως φοβεόμενος ανδρών στόλον. έκ ταύτης ών της νήσου δρμεώμενοι, 79 φοβεύντων τούς Λακεδαιμονίους. παροίκου δέ πολέμου σφι έύντος οἰκηΐου, οὐδὲν δεινοὶ ἔσονταί τοι, μή, τῆς ἄλλης Ελλάδος, άλισκομένης ύπὸ τοῦ πεζοῦ, βυηθέωσι ταύτη. καταδουλωθείσης δε της άλλης Έλλάδος, άσθενες ήδη το Λακωνικόν μουνον λείπεται. ην δε ταυτα μη ποιης, τάδε τοι προσδόκα εσεσθαι εστι της Πελοποννήσου ισθμός στεινός έν τούτω τω χώρω πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων έπὶ σοὶ, μάχας ἰσχυροτέρας ἄλλας τῶν γενομένων προσδέκεο έσεσθαί τοι. έκεῖνο δὲ ποιήσαντι, άμαχητὶ ο τε ισθμώς ούτος και αι πόλις προσχωρήσουσι."

CCXXXVI. Λέγει μετὰ τοῦτον 'Αχαιμένης, ἀδελφεός τε ἐων Ξέρξεω καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς, παρατυχών τε τῷ λόγῳ, καὶ δείσας, μὴ ἀναγνωσθῆ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα " 5 Ω βασιλεῦ, ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον 80 λόγους, ὃς φθονέει τοι εὖ πρήσσοντι, ἢ καὶ προδιδοῖ πρήγματα τὰ σά. καὶ γὰρ δὴ καὶ τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι οἱ Έλληνες χαίρουσι 81 τοῦ τε εὐτυχέειν φθονέουσι, καὶ τὸ κρέσσον στυγέουσι, 82 εἰ δ', ἐπὶ τῆσι παρεούσησι τύχησι, 83 τῶν

76. $\delta \hat{\epsilon}$] in the ancient form of the language is used to mark the suspension of the leading thought, by interposed propositions; whose relation to the leading proposition, in the more cultivated state of the language, was expressed by $\gamma d\rho$. In this sense the proposition with $\delta \hat{\epsilon}$ may precede; as it does here, being followed by $\delta \nu$ a few lines below. M. G. G. 616.

77. Κύθηρα] now Cerigo, was sacred to Venus. Α. L. τὰ Κύθηρα νῆσος ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῆ Λακωνικῆ κατὰ Μαλέαν, Thucydides, iv. 53.

78. Χίλων] D. Laerius, i. 72. What Chilo had dreaded actually came to pass in the Peloponnesian war, when the Athenians under Nicias took possession of the island; Thucydides, iv. 53. &c. W. L.

79. δρμεώμενοι] A place, from which hostile excursions were made, was called δρμητήριου; Dionysius, A. R. iii. p. 179. vi. p. 342. SCHW. Zonaras, An. t. i. p. 390. c. SCH. on B. 224.

50. ἐνδεκόμενον] c. 237. v. 92. W. 51. χρεώμενοι—χαίρουσι] χαίρουσιν ὀνομάζοντες, Antiphanes in Ath. iv. p. 169. τ. V. like using, i. e. are wont to use: but χρέωνται χαίροντες would mean (1) use with delight: as τιμώμενοι χαίρουσι, delight in heing honored, Euripides, Hip. 8. which is the same as τ. τέρπονται, Β. 321. οτ τιμαῖς τέρπονται, Al. 53. so gaudet decerpens, Horace, E. ii. 19. V. BL. See HER. on Vig. v. 14, 7. or (2) use with impunity. vol. i. p. 131. p. 47.

82. τ. κ. στυγέουσι] ή ανθρωπεία

νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι, ἄλλας ἐκ τοῦ στρατοπέδον τριηκοσιας ἀποπέμψεις περιπλώειν Πελοπόννησον, ἀξιόμαχοί τοι γίνονται οι ἀντίπαλοι ἀλὴς δὲ ἐων, ὁ ναυτικὸς στρατὸς δυσμεταχείριστός τε αὐτοῖσι γίνεται, καὶ ἀρχὴν οὐκ ἀξιόμαχοί τοι ἔσονται καὶ πᾶς ὁ ναυτικὸς τῷ πεζῷ ἀρήξει, καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῷ, ὁμοῦ πορευόμενος εἰ δὲ διασπάσεις, οὕτε σὰ ἔσεαι κείνοισι χρήσιμος, οὕτε κεῖνοι σοί. τὰ σεωυτοῦ δὲ τιθέμενος εὖ, γιώμην ἔχε ⁸⁴ τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, τῷ τε στήσονται τὸν πόλεμον, τά τε ποιήσυσι, ὅσοι τε πλῆθός εἰσι. ἱκανοὶ γὰρ ἐκεῖνοί γε αὐτοὶ ἑωυτῶν πέρι φροντίζειν εἰσὶ, ἡμεῖς δὲ ἡμέων ὡσαύτως. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἢν ἵωσι ἀντία Πέρσησι ἐκ μάχην, οὐδὲ ἕν τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται." 85

CCXXXVII. 'Αμείβεται Ξέρξης τοῖσδε· "'Αχαίμενες, εὖ τέ μοι δοκέεις λέγειν, καὶ ποιήσω ταῦτα. Δημάρητος δὲ λέγει μὲν, τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶναι ἐμοὶ, γνώμη μέντοι ἔσσοῦται ὑπὸ σεῦ. οὐ γὰρ δὴ κεῖνό γε ἐνδέξομαι, ὅκως ⁸⁶ οὐκ εὐνοέει τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι, τοῖσί τε λεγομένοισι πρότερον ἐκ τούτου σταθμώμενος, καὶ τῷ ἐόντι, ὅτι πολιήτης μὲν πολιήτης εὖ πρήσσοντι φθονέει, καὶ ἔστι δυσμενὴς τῷ σιγῆ· ⁸⁷ οὐδ' αν, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, πολιήτης ἀνὴρ τὰ ἄριστά οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο, ⁸⁸ εὶ μὴ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι σπάνιοι δ' εἰσὶ οἱ τοιοῦτοι' ξεῖνος δὲ ξείνψ εὖ πρήσσοντί ἐστι εὐμενέστατον ⁸⁹ πάντων, συμβουλευομένου ⁹⁰ τε αν συμβουλεύσειε ⁹¹

φύσις ἀσμένη ἐδήλωσεν οὖσα πολεμία τοῦ προύχοντος, Thucydides, iii. 84. AR.

AR. 83. τύχησι] understand ἡμέων, W.

as the antecedent to των. S.

S4. γνώμην έχε] make up your mind, adopt the resolution.

85. ἀνιεῦνται] ἰάομαι, ἀνιάομαι, Ιοnic ἀνιέομαι. The preposition does not change the signification of the verb, any more than re in resurcire, and remediare. S. P.

86. δκως] is used after verbs of 'saying, believing,' &c. instead of δτι, that. viii. 19. Strictly, however, it seems here to have meant how. M. G. G. 623, 3. The use of 'how' or 'as how' in English would be a very low vulgarism.

87. $\tau \hat{\eta} \sigma \iota \gamma \hat{\eta}$] Is there a parallel instance of the use of $\sigma \iota \gamma \hat{\eta}$ with the article? S.

88. ὑποθέοιτο] From this it would seem that the Attic form, ὑπόθοιτο (M. G. G. 208, 2.), should rather have a circumflex on its penultimate.

89. εὐμενέστατον] δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες, Euripides, O. 232. W.

90. συμβουλευσμένου κ.τ.λ.] The order of construction, after supplying what was elliptical, would run thus: σ. τοῦ ἀστοῦ ἀνδρὶ πολιήτη, οτ σ. ξείνου ξείνο, ὁ πολιήτης ᾶν συμβουλεύσειε αὐτῷ τὰ ἄριστα. The genitive absolute is used both here, and above (συμβουλευσμένου τοῦ ἀστοῦ), instead of the dative, which is required by ὑποθέοιτο and συμβουλεύσειε. S.

91. συμβουλευομένου — συμβουλεύσειε] This verb in the active signifies to counsel or give advice; in the middle to consult or ask advice; L. a difference which the Latins express by consulere alicui, and consulere aliquem. τὰ ἄριστα, ούτω ὧν κακολογίης πέρι 90 τῆς ἐς Δημάρητον, ἐόντος 93 έμοι ξείνου, έχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω."

CCXXXVIII. Ταῦτα είπας, Ξέρξης διεξήϊε διὰ τῶν νεκρῶν καὶ Λεωνίδεω, άκηκοως, ότι βασιλεύς τε ην και στρατηγός Λακεδαιμονίων, εκέλευσε άποταμόντας την κεφαλήν άνασταυρωσαι.93 δηλά μοι πολλοίσι μέν καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι, έν δὲ δὴ καὶ ⁹⁵ τῷδε οὐκ ηκιστα γέγονε, ότι βασιλεύς Ξέρξης πάντων δη μάλιστα άνδρων έθυμώθη ζώοντι Λεωνίδη οὐ γάρ ἄν κοτε ές τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, έπει τιμάν μάλιστα νομίζουσι, των έγω οίδα άνθρώπων, Πέρσαι ἄνδρας άγαθούς τὰ πολέμια. Οἱ μὲν 96 δή ταῦτα έποίευν, τοῖσι ἐπετέτακτο ποιέειν.

CCXXXIX. "Ανειμι 97 δε έκεισε 98 του λόγου, τη μοι το πρότερον 99 εξέλιπε. Έπύθοντο Λακεδαιμόνιοι, ότι βασιλεύς στέλλοιτο έπὶ τὴν Ελλάδα, πρῶτοι καὶ ούτω δὴ ἐς τὸ χρηστήριον τὸ ἐς Δελφούς ἀπέπεμψαν ένθα δή σφι έχρήσθη, τὰ ολίγω πρότερον εἶπον έπύθοντο δὲ τρόπω θωμασίω. Δημάρητος γὰρ ὁ Αρίστωνος, φυγών ές Μήδους, ώς μεν έγω δοκέω, και το οίκος έμοι συμμάγεται, ούκ ην εύνοος Λακεδαιμονίοισι, πάρεστι δε είκάζειν, είτε ευνοίη ταυτα έποίησε, είτε καὶ καταχαίρων έπεί τε γὰρ Ξέρξη εδοξε στρατηλατέειν έπὶ την Ελλάδα, έων έν Σούσοισι ὁ Δημάρητος καὶ πυθόμενος ταῦτα, ήθέλησε Λακεδαιμονίοισι έξαγγεῖλαι. άλλως μὲν δή οὐκ εἶγε σημηναι έπικίνδυνον γαρ ην, μη λαμφθείη ο δε μηχανάται 100

92. κ. πέρι] ἔχεσθαι, to refrain, also governs a genitive without a preposition; vi. 85. W.

93. ¿óvτos] understand αὐτοῦ. This is another instance within a few lines of the needless use of the genitive absolute: ἐόντα ξεῖνον would be the more natural construction here. ST.

94. ἀνασταυρῶσαι] The bones of Leonidas were brought by Pausanias from Thermopylæ, forty years after his death. His tomb stood near that of Pausanias, opposite the theatre. Funeral orations were annually pronounced in honor of these great men over their tombs; and games were celebrated, in which Spartans only were permitted to contend. There was a column also on the same spot, whereon were engraved the names of the warriors who fell at Thermopylæ, together with those of their fathers; Pausanias, iii. 14. L. With respect to the insults offered to the dead, consult Potter, iii. 11.

95. ἐν δὲ δὰ καὶ] v. 95. H. on Vig. iv. 14.

96. oi µèv] vii. 36. S.

97. aveiui] elui in composition throws back the accent. M. G. G. 214. ol . 1.

98. ἐκεῖσε] c. 220. S.

99. τὸ πρότερον] is the same as πρό-

TEDOV. S.

100. μηχανάται] Polvænus, ii. 20. ήδη δέ τις, ἐν δέλτω ἐγξύλω γράψας, κηρών ἐπέτηξε, καὶ άλλα εἰς τὸν κηρὸν everpater, Aneas, Pol. p. 462. bellum, quod Xerxes per quinquennium instruxit, Demaratus per tabellas primum scriptas, deinde ceratas, suis prodidit, Orosius, ii. 9. άλλοι πάλιν έν τφ

τοιάδε· δελτίον δίπτυχον 1 λαβών, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε, καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε τὴν βασιλέος γνώμην· ποιήσας δὲ ταῦτα, ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φερόμενον κεινὸν τὸ δελτίον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι οἱ πρὸς τῶν ὑδοφυλάκων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀπίκετο ἐς τὴν Λακεδαίμονα, οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρίν γε δή σφι, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, Κλεομένεος μὲν θυγάτηρ, Λεωνίδεω δὲ γυνὴ ² Γοργὼ ὑπέθετο, ἐπιφρασθεῖσα αὐτὴ, τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύουσα, καὶ εὐρήσειν σφέας γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ. πειθόμενοι δὲ, εὖρον καὶ ἐπελέξαντο, ἔπειτα δὲ τοῖσι ἄλλοισι Ἑλλησι ἐπέστειλαν. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέγεται γενέσθαι.

τῆς δέλτου ξύλφ γράψαντες κηρὸν ἐπέτηξαν, καὶ ἄλλα εἰς τὸν κηρὸν ἔγραψανείτα, ὅτε ῆλθε παρ' δν δεῖ. τὸν κηρὸν ἐκκνήσας, καὶ ἀναγνοὺς, ὁμοιοτρόπως ἀντεπέστειλεν, Julius Afr., Cest. 53. Justin, ii. 10. V. W.

δελτίον δίπτυχον] This the Attics called γραμματεῖον δίθυρον, Pollux, On. iv. 8. οτ γραμματίδιον, Hesychius. Stosch, on B. 53. The writing tablet of the ancients consisted of two triangular pieces of wood; which,

when opened, formed a square; when closed, a triangle or Δ . Over the wood, melted wax was poured; upon this, when cold, the letters were scratched with an iron style, which was pointed for the purpose at one end, and flat at the other end to erase, if necessary, what was written. LAU.

2. γυνη Justin commits an error therefore in saying, hærentibus in conjectura viris, soror regis Leonidæ consilium scribentis invenit, ii. 10. W.

ARGUMENT OF THE EIGHTH BOOK.

AFTER three undecisive engagements, the Greek fleet retires from Artemisium: i-xxvi. Xerxes marches into Bœotia, after sending a detachment against Delphi, which fails in its object: xxvii. xxix-xxxix. The allied fleet makes for Salamis : xl. The Athenians abandon their city : xli. Enumeration of the Grecian naval forces: xlii-xlix. The barbarians ravage Attica with fire and sword, and take the Acropolis from a handful of Athenians, who rashly endeavoured to hold it against them: I-liv. The confederates are anxious to withdraw to the Isthmus: lvi. Themistocles prevents this step: lvii-lxv. The Asiatic fleet appears off Phalerus, and thence, contrary to the advice of Artemisia, advances against Salamis; while the army moves towards the Isthmus, which is fortified by the Peloponnesians: lxvi-lxxiii. In consequence of a private communication from Themistocles, the fleet of Xerxes surrounds that of the Greeks: lxxivlxxvii. Aristides brings intelligence of this fact: lxxviii-lxxxii. The above manœuvre brings on the battle of Salamis, in which the Persians are defeated: lxxxiii-xcix. In compliance with the advice of Mardonius, Xerxes despatches his fleet to the Hellespont: c-civ. cvii. The Greeks. after some debate, desist from the pursuit: cviii-cxii. Xerxes leaves 300,000 chosen troops with Mardonius, and proceeds over land to the Hellespont with the remainder of his forces, most of whom perish from famine and disease: cxiii-cxvi. cxx. The bridges being destroyed by a storm, the king crosses the strait in ships: cxvii. The Greeks divide the spoils, and consecrate donations to the gods: cxxi. Honors paid to Themistocles: cxxiii. cxxiv. Artabazus, who had escorted the king into Thrace, on his return takes Olynthus, but is repulsed at Potidæa: cxxviexxix. The Persian fleet anchors off Samos to watch the Asiatic Greeks. The allies, being solicited by the Ionians to liberate them from the yoke, sail as far as Delos: cxxx-cxxxii. Mardonius, during the winter, consults the oracles: cxxxiii. He proposes terms to the Athenians through Alexander of Macedon: cxxxvi. cxl. The Athenians spurn his proposals, and request prompt succours from Sparta : cxli-cxliv.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΟΓΔΟΗ.

OYPANIA.

Ι. Οἱ δὲ Ἑλλήνων ¹ ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντες ἦσαν οἴδε· ᾿Αθηναῖοι ² μὲν, νέας παρεχόμενοι ἐπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ ἐκατόν· ³ ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιέες, ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, ⁴ συνεπλήρουν ⁵ τοῖσι ᾿Αθηναίοισι τὰς νέας· Κορίνθιοι δὲ τεσσεράκοντα νέας παρείχοντο· Μεγαρέες δὲ, εἴκοσι· καὶ Χαλκιδέες ἐπλήρουν εἴκοσι, ᾿Αθηναίων σφι παρεχόντων τὰς νέας· Αἰγινῆται δὲ, ὀκτωκαίδεκα· Σικυώνιοι δὲ, δυώδεκα· Λακεδαιμόνιοι δὲ, δέκα· δ Ἐπιδαύριοι ² δὲ, ὀκτώ· Ἐρετριέες δὲ, ἐπτά· ΤροιΞήνιοι δὲ,

1. οἱ δὲ Ἑλλήνων] vii. 175. 202. S. 2. 'Aθηναίοι Add to these 127 vessels, the 53 others mentioned c. 14. and this will make up the number of 180, c. 44. By adding to these the 20 ships furnished to the Chalcidians, we have the entire number of 200 vessels alluded to, c. 61. and stated as the Athenian quota by Diodorus, xv. 78. and Nepos, ii. 3. V. L. S. G. ναῦς ἐς τὰς τριακοσίας ὀλίγω ἐλάσσους τῶν δύο μοιρῶν, Thucydides, i. 74. Α R. τριακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν τριήρεων, τὰς διακοσίας ἡ πόλις παρέσχετο, Demosthenes, de Cor. 70. κεκτημένοι τριήρεις διπλασίας μεν ή σύμπαντες οί άλλοι, Isocrates, Paneg. 31. Lysias, Epit. p. 105. Plutarch, Them. 14. p. 467. Gottleber. των συμπασών τριήρων τὰ δύω μέρη μόνοι πληροῦντες, Aristides. V.

3. έπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ έκατὸν] On the composition of numbers, see M. G. G. 140.

4. ἄ. τῆς ν. ἐόντες] ἡπειρῶται ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' ᾿Αρτεμισίφ, Thucydides, iii. 54. AR.

5. συνεπλήρουν] helped to man. τὰ πληρώματα, viii. 43. 45. sometimes applies to both sailors and marines. It is probable that the Platæans, being ἀθάλασσοι, acted mostly in the latter capacity. ἐμβάντες εἰς τὰς ἡμετέρας τριήρεις, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἰκεῖα σκάφη οὐχ ὑπῆρχε, συνεναυμάχουν ἡμῖν ἐπί τε ᾿Αρτεμισίᾳ καὶ ἐν Σαλαμῖνι, Demosthenes, c. Neær. 25. ἐς τὰς ναῦς ἐτόλμησαν μετὰ ᾿Αθηναίων ἐσβῆναι, Pausanias, ix. 1. V. S.

6. Λ.—δέκα] Σπαρτιᾶται εἰς τὴν ναυμαχίαν δ. μόνον συνεβάλοντο τριήρεις: οἱ δὲ πατέρες ἡμῶν κρείττους ναῦς παρπέντε· Στυρέες δè, δύο· καὶ Κεῖοι, δύο τε νέας καὶ πεντηκοντέρους δύο· Λοκροὶ δέ σφι οἱ 'Οπούντιοι ἐπεβώθεον, 8 πεντηκοντέρους ἔχοντες ἐπτά.

ΙΙ. Ήσαν μèν ων οὖτοι οἱ στρατευόμενοι ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον εἰρηται δέ μοι καὶ ὡς τὸ πλῆθος ⁹ ἔκαστοι τῶν νεῶν παρείχοντο. ἀριθμὸς δὲ τῶν συλλεχθεισέων νεῶν ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον ἢν, πάρεξ τῶν πεντηκοντέρων, μία καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διηκόσιαι. ¹⁰ τὸν δὲ στρατηγὸν, τὸν τὸ μέγιστον κράτος ἔχοντα, παρείχοντο ¹¹ Σπαρτιῆται, Εὐρυβιάδεα Εὐρυκλείδεω. οἱ γὰρ σύμμαχοι οὐκ ἔφασαν, "ἢν μὴ ὁ Λάκων ἡγεμονεύῃ, ᾿Αθηναίοισι ἔψεσθαι ἡγεομένοισι, ἀλλὰ λύσειν τὸ μέλλον ἔσεσθαι στράτευμα."

ΙΙΙ. 'Εγένετο γὰρ κατ' ἀρχὰς λύγος, πρὶν ἢ καὶ ἐς Σικελίην πέμπειν ἐπὶ συμμαχίην, ὡς τὸ ναυτικὸν 'Αθηναίοισι χρεὼν εἴη ἐπιτρέπειν. ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ 'Αθηναῖοι, μέγα πεποιημένοι περιεῖναι τὴν 'Ελλάδα, καὶ γνόντες, εἰ στασιάσουσι περὶ τῆς ἡγεμονίης, ὡς ἀπολέεται ἡ 'Ελλάς' ὀρθὰ νοεῦντες' στάσις ¹² γὰρ ἔμφυλος πολέμον ὁμοφρονέοντος τοσούτων κάκιόν ἐστι, ὅσων πόλεμος εἰρήνης. 'Επιστάμενοι ὧν αὐτὸ τοῦτο, οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ' εἶκον, μέχρι ὅσον κάρτα ἐδέοντο αὐτῶν, ὡς διέδεξαν. ὡς γὰρ δὴ, ὡσάμενοι τὸν Πέρσεα, ¹³ περὶ τῆς ἐκείνου ¹⁴ ἤδη τὸν ἀγῶνα ἐποιεῦντο, πρόφασιν ¹⁵ τὴν Παυσανίεω ΰβριν ¹⁶ προϊσχόμενοι, ἀπείλοντο ¹⁷

έσχον καὶ μείζω δύναμιν έχούσας, ή σύμπαντες οἱ κινδυνεύσαντες, Isocrates, Panathen. 17. ᾿Αθηναίους ἐν τῷ πρὸς Ξέρξην πολέμφ διακοσίας ναῦς ιδίᾳ πληροῦντας Λακεδαιμονίοις δέκα ναῦς παρεχομένοις ὑποτετάχθαι, Diodorus, xv. Τδ. Ἕλλησιν ἡν ὁ πᾶς ἀριθμὸς εἰς τριακόδας δέκα νεῶν, Æschylus, P. 344. V.

 'Επιδαύριοι] The modern name of the town is Epidaura. L. It was celebrated as the birth-place of Æsculapius. A.

8. ἐπεβώθεον] c. 14. 45. 72. ix. 23. ἄνεμοι θεοΐσι βωθέοντες, Abydenus in Euseb. Pr. Ev. ix. 14. W.

 ώs τὸ πλῆθος κ. τ. λ.] how each made up that sum, namely, by furnishing their respective quotas: vii. 60. ὅσον τι πλῆθος the conjecture of SCH. would seem preferable. S. ST.

10. μ. καὶ έ. καὶ δ.] Diodorus says 280; W. which amounts to the same

with the nine fifty-oared galleys added.

11. παρείχοντο] showed for commander, had at their head. S. SCHN. LAU.

12. στάσις κ. τ. λ.] " ὅσφ γὰρ εἰ-ρήνη," φησὶν (Ἡρόδοτος), "πραστέρα πολέμον, τσσούτφ πόλεμος ἔφυ στάσεως ἱμερώτερος," Choricius, Or. in S. D. 11. W. The character of Themistocles is finely drawn by Thucydides, i. 138. Consult also MI, viii. 4. TR.

13. Πέρσεα] The Ionians especially declined several nouns of the first declension after the third (imparisyllabic). M. G. G. 91, 1.

14. περί τῆς ἐκείνου] understand γῆς. SCH. on B. 46. V. c. 41. 106.

15. πρόφασω] iv. 165. vi. 137. This word might have been suppressed. V. 16. την Π. εβρω] Pausanias dis-

την ηγεμονίην 18 τους Λακεδαιμονίους. άλλα ταυτα μεν υστερον EYÉVETO.

ΙΥ. Τότε δέ 19 ούτοι, οί καὶ ἐπ' 'Αρτεμίσιον 'Ελλήνων ἀπικόμενοι, ώς είδον νέας τε πολλάς καταχθείσας ές τὰς 'Αφέτας καὶ στρατιῆς ἄπαντα πλέα, ἐπεὶ αὐτοῖσι παρὰ δύξαν 20 τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε, ή ώς αὐτοὶ κατεδόκεον, καταβρωδήσαντες, δρησμον εβούλευον άπο τοῦ 'Αρτεμισίου εσω 21 ές την 'Ελλάδα. γνόντες δέ σφεας οἱ Εὐβοέες ταῦτα βουλευομένους, εδέοντο Εὐρυβιάδεω προσμείναι χρύνον ολίγον, έστ' αν αυτοί τέκνα τε καί τους οἰκέτας 22 ὑπεκθέωνται. ώς δ' οὐκ ἔπειθον, μεταβάντες, τὸν 'Αθηναίων στρατηγόν πείθουσι Θεμιστοκλέα έπὶ μισθώ τριήκοντα ταλάντοισι, έπ' ω τε καταμείναντες προ της Ευβοίης ποιήσονται την ναυμαχίην.

V. 'Ο δε Θεμιστοκλέης τους "Ελληνας επισχείν ώδε ποιέει' Εύρυβιάδη τούτων των χρημάτων μεταδιδοί πέντε τάλαντα,23 ώς παρ' έωντοῦ 24 δηθεν διδούς. ώς δέ οι οῦτος άνεπέπειστο, 25 'Αδείμαντος 26

gusted the Greeks by his arrogance, and his ostentations imitation of Asiatic luxury and pomp. On the other hand, the equity and integrity of Aris-tides contributed in no slight degree to induce the allies to commit the authority to the Athenians. This occurred four years afterwards, Ol. LXXV, 4. παραλαβόντες οἱ 'Αθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν έκόντων των ξυμμάχων διά τδ Π. μίσος, Thucydides, i.96. The virtues of Aristides, and the faults of Pausanias, caused πάντας, ωσπερ ἀπδ μιας δρμής, αποκλίναι πρός τους 'Αθηvaious; and enabled the latter people, χωρίς κινδύνου παραλαβείν την κατά θάλατταν ἀρχήν, Diodorus, xi. 46. 44, ejus (Aristidis) æquitate factum est, ut summa imperii maritimi a Lacedæmoniis transferretur ad Athenienses. namque ante id tempus et mari et terra duces erant Lacedæmonii: tum autem et intemperantia Pausania, et justitia factum est Aristidis, ut omnes fere civitates Gracia ad Atheniensium societatem se applicarent; et, adversus barbaros, hos duces deligerent sibi, Nepos, iii. 2. V.

17. ἀπείλοντο κ. τ. λ.] " ἀφαιροῦμαι" οἱ δόκιμοι μετὰ αἰτιατικῆς ἀμφοῖν και του πράγματος και του προσώπου

μόνον, Thomas M.; ἀπαιτεῖν and ἀποστερείν have the same construction. V. vol. i. p. 281. n. 31.

18. ἡγεμονίην] CAS. on Polyb. i.

2. W. V.

19. τότε δέ κ. τ. λ.] This refers to οί δὲ καταβρωδέοντες κ. τ. λ., vii. 207.

20. παρὰ δόξαν] vol. i. p. 46. n. 61. 21. έσω] i. e. by the Enripus, and round Sunium, into the Saronic gulf. LAU.

22. οἰκέτας] τοὺς κατὰ τὸν οἶκον πάντας, Hesychius; TR. πάντας τοὺς έν τῷ οἴκφ, Thomas M. Compare c. 44. 142. where it includes τέκνα: 106. 146. where it means τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας; W. and c. 40. 41. where it applies to Tas y.

23. τάλαντα] The presence of the accusative shows the reason why verbs of 'imparting' and 'participating with ' govern a genitive of the thing, with a dative of the person. M. G. G.

360, 3.

24. παρ' έωυτοῦ] ii. 129. vii. 29. W. SCH. on B. 341. This expression answers to the familiar phrase out of his own pocket. Plutarch gives Pelagon as the name of the person who brought Themistocles the money γὰρ ὁ 'Ωκύτου, Κορίνθιος στρατηγὸς, τῶν λοιπῶν ἤσπαιρε ²⁷ μοῦνος, φάμενος '' ἀποπλώσεσθαί τε ἀπὸ τοῦ 'Αρτεμισίου, καὶ οὐ παραμενέειν'' πρὸς δὴ τοῦτον εἶπε ὁ Θεμιστοκλέης, ἐπομόσας· '' Οὐ σύ γε ἡμέας ἀπολείψεις, ἐπεί τοι ἐγὰ μέΖω δῶρα δώσω, ἢ βασιλεὺς ἄν τοι ὁ Μήδων πέμψειε ἀπολιπόντι τοὺς συμμάχους.'' Ταῦτά τε ἄμα ἠγόρευε, καὶ πέμπει ἐπὶ τὴν νέα τὴν 'Αδειμάντου τάλαντα ἀργυρίου τρία. οὖτοί τε δὴ, πληγέντες δώροισι, ²⁸ ἀναπεπεισμένοι ἦσαν, καὶ τοῖσι Εὐβοέεσι ἐκεχάριστο· αὐτός τε ὁ Θεμιστοκλέης ἐκέρδηνε, ἐλάνθανε δὲ τὰ λοιπὰ ²⁹ ἔχων, ³⁰ ἀλλ' ἠπιστέατο οἱ μεταλαβύντες τούτων τῶν χρημάτων, ἐκ τῶν 'Αθηναίων ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ³¹ τὰ χρήματα.

VI. Ο ΰτω δὴ κατέμεινάν τε ἐν τῆ Εὐβοίη, καὶ ἐναυμάχησαν. ἐγένετο δὲ ὧδε· ἐπεί τε δὴ ἐς τὰς ᾿Αφέτας περὶ δείλην πρωίην 32 γινομένην ἀπίκατο οἱ βάρβαροι, πυθύμενοι μὲν ἔτι καὶ πρότερον περὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον ναυλοχέειν νέας Ἑλληνίδας ὀλίγας, τότε δὲ αὐτοὶ ἰδύντες, πρόθυμοι ἦσαν ἐπιχειρέειν, εἰ κως ἕλοιεν αὐτάς. ἐκ μὲν δὴ τῆς ἀντίης προσπλώειν οὕ κώ σφι ἐδόκεε, τῶνδε εἴνεκα, μή κως, ἰδόντες οἱ Ἦλληνες προσπλώοντας, ἐς φυγὴν ὑρμήσειαν, φεύγοντάς τε εὐφρόνη καταλάβοι· καὶ ἔμελλον δῆθεν ἐκφεύζεσθαι. " ἔδει δὲ μηδὲ πυρφόρον," 33 τῷ ἐκείνων λόγῳ, " ἐκφυγόντα περιγενέσθαι."

from the Eubœans, t. i. p. 115. V.

25. ἀνεπέπειστο] (δ Θεμιστοκλῆs) τὸν Εὐρυβιάδην, ὡς οὐκ ἔπειθε λέγων, ἐπρίατο, Aristides, t. iii. p. 313. W. V.

26. 'Αδείμαντος] c. 94. L.

27. ἤσπάιρε] οἶ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, ἰχ. 120. ἤσπαιρ, ὡς ὅτε βοῦς, Homer, Il. N. 571. struggled against, resisted, was reluctant; Valla; V. SCHN. palpitated, trembled, was agitated by fear. P. W. S. See BL. on Æsch. P. 970.

28. πληγέντες δώροισι] This metaphor, though somewhat harsh, is not without a parallel; τοῖς πεντήκοντα άμα ταλάντοις οὐκ ἔτρωσε οὐδ' ἔκαμψε τὸν Καλχηδόνιον, Themistius, Or. ii. p. 26. Λ. non ullam raτæ labefactes munere vestis, Catullus, lxix. 3. W. aurum per medios ire satellites, et per-tumpere amat saxa, potentius ictu fulmineo: diffidit urbium portas vir Manieo:

cedo, et subruit æmulos reges muneribus; munera navium sævos illaqueant duces, Horace, 111 Od. xvi. 9.

29. τὰ λοιπὰ] According to Phanias of Lesbos he also gave a talent to Architeles an Athenian, who commanded the sacred galley, threatening, if he attempted returning home, to denounce him as a traitor who had received a bribe from the enemy. L.

30. $\lambda \dot{\alpha} \nu \theta a \nu \epsilon \tau$. λ . $\dot{\epsilon} \chi \omega \nu$] he kept the rest unknown to any one. M. G. G. 552.

552, 2.

31. ἐπὶ τῷ λόγφ τούτφ] for this express purpose, viz. of inducing them to remain at Artemisium. LAU.

32. δείλην πρωίην] the afternoon.

S. See LEI. on B. 59.

33. πυρφόρον] The fire-bearer, in the Lacedæmonian army, was so called from his bearing the eternal sacrificial fire. His person was consequently sacred. It was only therefore in the most sanguinary battles and in a war

VII. Πρὸς ταῦτα ὧν τάδε ἐμηχανέοντο τῶν νεῶν ἀπασέων ἀποκρίναντες διηκοσίας, περιέπεμπον ἔξωθεν Σκιάθου, ὡς ᾶν μὴ ὀφθέωσι ὑπὸ τῶν πολεμίων περιπλώουσαι Εὔβοιαν κατά τε Καφηρέα 34 καὶ περὶ Γεραιστὸν 35 ἐς τὸν Εὔριπον τὰν δὴ περιλάβοιεν, οἱ μὲν, ταὐτη ἀπικύμενοι, καὶ φράξαντες αὐτῶν τὴν ὀπίσω φέρουσαν ὁδὸν, σφεῖς δὲ, ἐπισπόμενοι ἐξ ἐναντίης. ταῦτα βουλευσάμενοι, ἀπέπεμπον τῶν νεῶν τὰς ταχθείσας, αὐτοὶ οὐκ ἐν νύψ ἔχοντες ταὐτης τῆς ἡμέρης τοῖσι Ελλησι ἐπιθήσεσθαι, οὐδὲ πρότερον, ἡ τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι παρὰ τῶν περιπλωύντων ὡς ἡκύντων. ταύτας μὲν δὴ περιέπεμπον τῶν δὲ λοιπέων νεῶν ἐν τῆσι ᾿Αφέτησι ἐποιεῦντο ἀριθμόν.

VIII. 'Εν δὲ τούτω τῷ χρόνω, ἐν ῷ οὖτοι ἀριθμὸν ἐποιεῦντο τῶν νεῶν' ἢν γὰρ ἐν τῷ στρατοπέδω τούτω Σκυλλίης 36 Σκιωναῖος, δύτης 37 τῶν τότε ἀνθρώπων 38 ἄριστος, ὃς καὶ ἐν τῆ ναυηγίη 39 τῆ κατὰ τὸ Πήλιον γενομένη πολλὰ μὲν ἔσωσε τῶν χρημάτων τοῖσι Πέρσησι, πολλὰ δὲ καὶ αὐτὸς περιεβάλετο οὖτος ὁ Σκυλλίης ἐν νόω μὲν εἶχε ἄρα καὶ πρότερον αὐτομολήσειν ἐς τοὺς "Ελληνας, ἀλλ' οὐ γάρ οἱ παρέσχε, 40 ὡς τότε. ὕτεω μὲν δὴ τρόπω τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη ἀπίκετο ἐς τοὺς "Ελληνας, οὐκ ἔχω εἶπαι ἀτρεκέως θωμάζω δὲ, εὶ τὰ λεγόμενά ἐστι ἀληθέα. λέγεται γὰρ, ὡς ἐξ 'Αφετέων δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνέσχε, πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον,

of extermination, in which no quarter was given, that the life of "the firebearer" was endangered; and then it was said "μηδὲ ἄγγελον διασωθῆναι," Diodorus, xi. 23. Xenophon, de R. L. p. 688. Hence the expression, which first occurs in this passage, passed into a proverb. W. See Suidas; Zenobius, Cent. v. 34. Diogenian, vii. 15. S.

34. Καφηρέα] importunus Caphareus, Ovid, M. xiv. 481. now Xylophagos, "Timber-eater," i. e. destroyer of ships, or Cabo d'Oro. L. A.

35. Γεραιστόν] now Geresto. L.
36. Σκυλλίης] The name of this siver is variously spelt. δ Σκιωναίος Σκύλλις καταδύναι καὶ ἐς τὰ βαθύτατα θαλάσσης πάσης ἔχει φήμην ἐδιδάξατο δὲ Κυάναν τὴν θυγατέρα δύεσθαι, l'ausanias, x. 19. Athenæus, vii. p. 296. F. V. W. Androtius painted him cutting the anchors of the Persian

ships. During the tempest which overtook that fleet off Mount Pelion, both he and his daughter plunged under water, tore up the anchors which held the Persian vessels, and thus occasioned them considerable damage. Statues were erected both to the father and to the daughter, in the temple of Apollo at Delphi, by order of the Amphictyons. L.

37. δύτης] κολυβηταὶ, δυόμενοι. δ γὰρ δύτης, εὐτελές: εἴρηκε δ' αὐτὸ 'Ηρόδοτος ἐπὶ τοῦ Σκυλλίου, Pollux, vii. 137. (qui) urinantur, corporaque immergunt undis, exportantque maris prædas, et rapta profundo naufrogia, Manilius, v. 432. V.

38. $\tau \hat{\omega} \nu \tau \delta \tau \epsilon \hat{\alpha} \nu \theta \rho \hat{\omega} \pi \omega \nu$] of the men of that time. M. G. G. 270. a.

ἐν τῆ ναυηγίη] vii. 188. L.
 οὐ γάρ οἱ παρέσχε] οὕ πω γὰρ καιρός οἱ π. W. vol. i. p. 215. n. 55.

σταδίους μάλιστά κη τούτους ες δγδώκοντα διὰ τῆς θαλάσσης διεξελθών. λέγεται μέν νυν καὶ ἄλλα ψευδέσι εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, τὰ δὲ μετεξέτερα ἀληθέα. περὶ μέν τοι τούτου γνώμη μοι ἀποδεδέχθω, πλοίω μιν ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον. ὡς δὲ ἀπίκετο, αὐτίκα ἐσήμηνε τοῖσι στρατηγοῖσι τήν τε ναυηγίην, ὡς γένοιτο, ⁴1 καὶ τὰς περιπεμφθείσας τῶν νεῶν περὶ Εὐβοιαν.

ΙΧ. Τοῦτο δὲ ἀκούσαντες, οἱ Ελληνες λόγον σφίσι αὐτοῖσι ἐδίδοσαν. πολλῶν δὲ λεχθέντων, ἐνίκα, τὴν ἡμέρην ἐκείνην αὐτοῦ μείναντάς τε καὶ αὐλισθέντας, μετέπειτα, νύκτα μέσην παρέντας, πορεύεσθαι, καὶ ἀπαντᾶν τῆσι περιπλωούσησι τῶν νεῶν. μετὰ δὲ τοῦτο, ὡς οὐδείς σφι ἐπέπλωε, δείλην ὀψίην ⁴² γινομένην τῆς ἡμέρης φυλάξαντες, αὐτοὶ ἐπανέπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἀπόπειραν αὐτῶν ποιήσασθαι ⁴³ βουλόμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου.

Χ. 'Ορέοντες δέ σφεας οι τε άλλοι στρατιῶται οι Ξέρξεω και οι στρατηγοι ἐπιπλώοντας νηυσι ολίγησι, πάγχυ σφι μανίην 44 ἐπενείκαντες, ἀνηγον και αὐτοι τὰς νέας, ἐλπίσαντές σφεας εὐπετέως αἰρήσειν οἰκότα κάρτα ἐλπίσαντες. τὰς μέν γε τῶν Ἑλλήνων ὀρέοντες ὀλίγας νέας, τὰς δὲ ἐωυτῶν πλήθει τε πολλαπλασίας και ἄμεινον πλωούσας, καταφρονήσαντες ταῦτα, 45 ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς ἐς μέσον ὅσοι μέν νυν τῶν Ἰώνων ἤσαν εὕνοοι τοισι "Ελλησι ἀέκοντές τε ἐστρατεύοντο, συμφορήν τε ἐποιεῦντο μεγάλην, ὁρέοντες περιεχομένους αὐτοὺς, και ἐπιστάμενοι, ὡς οὐδεις αὐτῶν ἀπονοστήσει' οὕτω ἀσθενέα σφι ἐφαίνετο εἶναι τὰ τῶν Ἑλλήνων πρήγματα. ὅσοισι δὲ καὶ ἡδομένοισι ἦν 46 τὸ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς

41. δs γένοιτο] The fact (τὸ ὅτι) had been communicated previously, vii. 192. V. the particulars (τὸ ὡς) were communicated by the diver. WY. L.

42. δείλην δψίην] See BLO. on Thuc. iii. 74.

43. ἀπόπειραν — ποιήσασθαι] i. e. ἀποπειρᾶσθαι, which occurs often in Procopius, and Menauder. ἀνάπειραν π. and διάπειραν π. are much the same: Polybius, v. 2, 4. x. 20, 6. xxvi. 7, 8. Diodorus, xiii. 8. W. ἀπόπειραν λαμβάνειν, Thucydides, vii. 21. Polyb. xxvii. 4, 2. Miles. Corp. H. Byz. p. 257. d. BLO.

44. μανίην] Compare with this Shakspeare's animated description of the contempt felt by the French for

the English army, just previously to the battle of Agincourt. BE. Henry V, iii. 5. and iv. 2.

45. καταφρονήσαντες ταῦτα] upon observing (W.) these advantages (L. and we may add, for the verb implies still more.) with no slight self-satisfaction, and, at the same time, with feelings of contempt. So κ. την τυρανήδα, vol. i. p. 32. n. 6. signifies setting his mind on the sovereignty from a consciousness of his own superiority to the rest of the citizens: κ. ᾿Αρκάδων κρέσουνες εἶναι, i. 66. bears obviously a similar meauing: so also Thucydides, iii. 83. vi. 11. Xenophon, H. iv. 5, 12.

46. ὅσοισι - ἡδομένοισι ἢν] vol. i. p. 56. n. 77. ως σφι ἀσμένοισι ἐπέλαμέκαστος, πρωτος νέα 'Αττικήν έλων, παρά βασιλέος δωρα λάμψεται. 'Αθηναίων γάρ αὐτοῖσι λόγος ἦν πλεῖστος ἀνὰ τὰ στρατόπεδα.⁴⁷

ΧΙ. Τοισι δὲ "Ελλησι ὡς ἐσήμηνε, ⁴8 πρῶτα μὲν, ἀντίπρωροι ⁴9 τοισι βαρβάροισι γενόμενοι, ἐς τὰ μέσον τὰς πρύμνας συνήγαγον δεύτερα δὲ σημήναντος, ἔργου εἰχοντο, ἐν ἀλίγω περ ἀπολαμφθέντες, καὶ κατὰ στόμα. 50 ἐνθαῦτα τριήκοντα νέας αἰρέουσι τῶν βαρβάρων, καὶ τὸν Γόργου τοῦ Σαλαμινίων βασιλέος ἀδελφεὸν, Φιλάονα τὸν Χέρσιος, λόγιμον ἐόντα ἐν τῷ στρατοπέδω ἄνδρα. πρῶτος 51 δὲ Ἑλλήνων νέα τῶν πολεμίων εἶλε ἀνὴρ 'Αθηναῖος, Λυκομήδης Αἰσχρέου, καὶ τὸ ἀριστήϊον ἔλαβε οὖτος. τοὺς δὶ ἐν τῷ ταυμαχίῃ ταὐτη ἐτεραλκέως 52 ἀγωνιζομένους νὺξ ἐπελθουσα διέλυσε. οἱ μὲν δὴ "Ελληνες ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον ἀπέπλωον, οἱ δὲ βάρβαροι ἐς τὰς 'Αφέτας, πολλὸν παρὰ δύζαν ἀγωνισάμενοι. ἐν ταύτη τῷ ναυμαχίῃ 'Αντίδωρος Λήμνιος, μοῦνος τῶν σὰν βασιλέϊ Ἑλλήνων ἐόντων, αὐτομολέει ἐς τοὺς "Ελληνας καὶ οἱ 'Αθηναῖοι διὰ τοῦτο τὸ ἔργον ἔδοσαν αὐτῷχῶρον ἐν Σαλαμῖνι.

ΧΗ. 'Ως δὲ εὐφρύνη ἐγεγόνεε, ἦν μὲν τῆς ὥρης μέσον θέρος,⁵³ ἐγίνετο δὲ ὕδωρ τε ἄπλετον διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καὶ σκληραὶ βρονταὶ ἀπὸ τοῦ Πηλίου οἱ δὲ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ⁵⁴ ἐξεφορέοντο ἐς τὰς 'Αφέτας, καὶ περί τε τὰς πρώρας τῶν νεῶν εἰλέοντο, καὶ ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς ⁵⁵ τῶν κωπέων. οἱ δὲ στρατιῶται οἱ ταύτη, ἀκούον-

ψε, c. 14. $\tau \hat{\varphi}$ πλήθει οὐ βουλομέν φ ην, Thucydides, ii. 3. BLO. βουλομένοις έσεσθαι, Th. iv. 85. L.

47. τὰ στρατόπεδα] the army both of the Ionians and of the Persians.

4S. ἐσήμηνε] vol. i. p. 263. n. 39.

49. ἀντίπρωροι] The epithet, which properly belongs to the ships, is here applied to the men. Xenophon, H. vii. 5, 23. Thucydides, vii. 36. BLO.

50. κατὰ στόμα] engaging prow to prow, coming to close quarters. Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσῶν κ. σ., Euripides, Rh. 409. S.

51. πρῶτος] Σωκλῆς π., ᾿Αθηναῖος, ἐνέβαλε Περσικῆ νητ, καὶ ἐνεπάγη δ ἔμβολος, Scholiast on Arist. V. See BL. on Asch. A9. P. 417.

52. έτεραλκέως] εἶδον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς γινομένην έτεραλκέα τὴν μάχην, ix. 103. μάχης έ. νίκην, Homer, Il. H. 26. Θ. 171. V. 53. Έρης μ. θέρος] A pleonasm; SCH. on B. 336. for ή Έρη μέσου θέρους. H. on Vig. iii. 7, 5.

54. νεκροὶ καὶ — νανήγια] ἀλλά θ' όμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν κύμαθ' άλὸς φορέουσι πυρός τ' όλοοῦο θύελλαι, Homer, Od. M. 67. θάλασσα ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον, Æschylus, P. 426. ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς ἀνδρῶν 'Αχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων, Ag. 661. V. ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο, Thucydides, i. 54, twice. BL.

55. ταρσοὺς] κυρίως τῶν ὀρνίθων τὴν πτέρωσιν ἀρ' οῦ καὶ τὸν τῶν κωπῶν ὅμοιον σχηματισμόν. GL. ἐς τοὺς τ. ὑποπίπτουντες τῶν πολεμίων νεῶν, Thacydides, vii. 40. The ταρσοὶ are either (1) the rows of oars, so called with allusion to the outspread ταρσὸς, or wing of a bird: ὅρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέι χροιῷ, ταρσὸν ἀνα

τες ταῦτα, ἐς φύβον κατιστέατο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολέεσθαι, ἐς οἶα κακὰ ἦκον. 56 πρὶν γὰρ ἢ καὶ ἀναπνεῦσαί σφεας ἔκ τε τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος τοῦ γενομένου κατὰ Πήλιον, ὑπέλαβε ναυμαχίη καρτερή. ἐκ δὲ τῆς ναυμαχίης ὔμβρος τε λάβρος, καὶ ρεύματα ἰσχυρὰ ἐς θάλασσαν ὡρμημένα, βρονταί τε σκληραί. Καὶ τούτοισι μὲν τοιαύτη νὺξ ἐγίνετο.

ΧΙΙΙ. Τοισι δὲ ταχθεισι αὐτῶν περιπλώειν Εἴβοιαν ἡ αὐτή περ ἐσῦσα νὺξ πολλὸν ἦν ἔτι ἀγριωτέρη, τοσούτω ὅσω ἐν πελάγει φερομένοισι ἐπέπιπτε, καὶ τὸ τέλος σφι ἐγένετο ἄχαρι' ὡς γὰρ δὴ πλώουσι αὐτοῖσι χειμών τε καὶ τὸ ΰδωρ ἐπεγίνετο, ἐοῦσι κατὰ τὰ Κοιλα ⁵⁷ τῆς Εὐβοίης, φερόμενοι τῷ πνεύματι καὶ οὐκ εἰδότες τῷ ἐφέροντο, ἐξέπιπτον πρὸς τὰς πέτρας. ἐποιέετό ⁵⁸ τε πᾶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅκως ἀν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικὸν, μηδὲ πολλῷ πλέον εἰη. Οὖτοι μέν νυν περὶ τὰ Κοιλα τῆς Εὐβοίης διεφθείροντο.

ΧΙV. Οἱ δ' ἐν ᾿Αφέτησι βάρβαροι, ὥs σφι ἀσμένοισι ἡμέρη ἐπέλομψε, ἀτρέμας τε εἶχον τὰς νέας, καί σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρήσσουσι ἡσυχίην ἄγειν ἐν τῷ παρεόντι. τοῖσι δὲ "Ελλησι ἐπεβώθεον νέες τρεῖς καὶ πεντήκοντα 'Αττικαί. αὖταί τε δή σφειις ἐπέβρωσαν ἀπικόμεναι, καὶ ἄμα ἀγγελίη ἐλθοῦσα, ὡς τῶν βαρβάρων οἱ περιπλώοντες τὴν Εὕβοιαν πάντες εἴησαν διεφθαρμένοι ὑπὸ τοῦ γενομένου χειμῶνος. φυλάξαντες δὲ τὴν αὐτὴν ὥρην, 59 πλώοντες ἐπέπεσον νηυσὶ Κιλίσσησι ταύτας δὲ διαφθείραντες, ὡς εὐφρόνη ἐγένετο, ἀπέπλωον ὀπίσω ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον.

πλώσας, ὡσεί τέ τις ὡκύαλος νηῦς, χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς, Moschus, ii. 59. τοὺς ταρσοῦς τῶν νεῶν πτερώσας, Plutarch, de Ant. 63. In our own language we have the expression " to feather an oar," i. e. to make its blade skim horizontally above the surface of the water. Or (2) the bludes of the oars, which were called ταρσοί and πτερὰ, Pollux; Eustathius. Thucydides is imitated by D. Cassius, 627, 52. Appian, i. 478. Polyænus, v. 22. BLO. We have the converse of this metaphor in the phrase, remigium alarum, Virgil, Æ. i. 305. vi. 19.

56. ès οἶα κακὰ ἦκον] considering the great evils into which they were come. ST. ὅτι ès τοιαῦτα κ, ἦ. M. G. G. 480. obs. 3. 57. τὰ Κοῖλα] vol. i. p. 262. n. 36. and p. 291. n. 20.

58. ἐποιέετο κ. τ. λ.] ὥστε δοκεῖν τὸ θεῖον ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν Ἑλλήνων, ἴνα, τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν ταπεινωθέντος, ἀντίπαλος ἡ τῶν Ἑλλήνων δύναμις γένηται, καὶ πρὸς τὰς ναυμαχίας ἀξιόχρεως, Diodorus, xi. 13. Isocrates speaks of πόλεις as ὡμαλισμένας ὑπὸ τῶν συμφορῶν, ad Phil. 5. ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἑλληνας πρὸς ἀλλήλους, Τhucydides, viii. 57. V. imitated by Polyænus, τὸν πόλεμον ἡγωνοθέτει τοῖς Ἑλλησιν, ἀεὶ προστιθέμενος τοῖς ἡττωμένοις ἀεὶ γὰρ ἐπανισῶν τὸ ἐλαπτούμενον, τὴν ἰσχὸν τοῦ νικῶντος κατέλυεν, viii. 16, 2. ΒLΟ.

59. την αὐτην ἄρην] the same time as on the preceding day; L. namely, δείλην ὀψίην φυλάξαντες, c. 9. S.

ΧV. Τρίτη δὲ ἡμέρη, δεινόν τι ποιησάμενοι 60 οὶ στρατηγοὶ τῶν βαρβάρων, νέας οὕτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, 61 καὶ τὸ ἀπὸ Ξέρξεω δειμαίνοντες, οὐκ ἀνέμειναν ἔτι τοὺς Ἑλληνας μάχης ἄρξαι, ἀλλὰ, παρακελευσάμενοι, κατὰ μέσον ἡμέρης ἀνῆγον τὰς νέας. συνέπιπτε δὲ, ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τάς τε ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας καὶ τὰς πεζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλησι. ἦν δὲ πᾶς ὁ ἀγὼν 62 τοῖσι κατὰ θάλασσαν περὶ τοῦ Εὐρίπου ὥσπερ τοῖσι ἀμφὶ Λεωνίδεα, τὴν ἐσβολὴν φυλάσσειν. οἱ μὲν δὴ παρεκελεύοντο, ὅκως μὴ παρήσουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους οἱ δ', ὅκως τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα διαφθείραντες, τοῦ πύρου κρατήσουσι.

XVI. 'Ως δὲ ταξάμενοι οἱ Ξέρξεω ἐπέπλωον, οἱ Ἑλληνες ἀτρέμας εἶχον πρὸς τῷ 'Αρτεμισίω, οἱ δὲ βάρβαροι, μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν, ἐκυκλέοντο, ὡς περιλάβοιεν αὐτούς. ἐνθεῦτεν οἱ Ἑλληνες ἐπανέπλωόν τε καὶ συνέμισγον. ἐν ταύτη τῆ ταυμαχίη παραπλήσιοι ἀλλήλοισι ἐγίνοντο. ⁶³ ὁ γὰρ Ξέρξεω στρατὸς ὑπὸ μεγάθεώς τε καὶ πλήθεος αὐτὸς ὑπὸ ἐωυτοῦ ἔπιπτε, ⁶⁴ ταρασσομενέων τε τῶν νεῶν καὶ περιπιπτουσέων περὶ ἀλλήλας. ⁶⁵ ὅμως μέντοι ἀντεῖχε, καὶ οὐκ εἶκε δεινὸν γὰρ χρῆμα ἐποιεῦντο, ὑπὸ νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τράπεσθαι. ⁶⁶ πολλαὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων νέες διεφθείροντο, πολλοὶ δὲ ἄνδρες, πολλῷ δὸ ἔτι πλεῦνες νέες τε τῶν βαρβάρων καὶ ἄνδρες. Οὕτω δὲ ἀγωνιζόμενοι, διέστησαν χωρὶς ἐκάτεροι.

XVII. 'Εν ταύτη τῆ ναυμαχίη Αλγύπτιοι μὲν τῶν Ξέρξεω στρατιωτέων ἠρίστευσαν' οι ἄλλα τε μεγάλα ἔργα ἀπεδέξαντο, καὶ νέας αὐτοῖσι ἀνδράσι είλον 'Ελληνίδας πέντε. τῶν δὲ 'Ελλήνων κατὰ

60. δεινόν τι ποιησάμενοι] iii.155. v. 33.87. viii.93. S. Iu c. 16. χρημα is supplied.

61. λυμαίνεσθαι] to injure and insult. Μ. G. G. 384, 7. φ λυμαινόμενοι, έδόκεον "Αμασιν λυμαίνεσθαι, iii. 16. W.

62. δ άγων Diodorus, xi. 13. W.

63. παραπλήσιοι - έγίνοντο] L. takes this to mean that the amount of effective combatants was pretty nearly the same on both sides; and asks how could Herodotus, if the advantage had been equal on both sides, have said (a few lines lower down) that "the Persians lost many more vessels and men than the Greeks"? But might not this loss have been proportionate to

their respective forces, so that the comparative advantage would still have been the same?

64. ἔπιπτε] angustias enim Themistocles, inter Eubæam continentemque (vol. i. p. 14. n. 93.) terram, quærebat, ne multitudine navium circumiretur, Nepos, ii. 3. V.

65. περὶ ἀλλήλαs] κὰν π. σφίσιν αὐτοῖς τὰ πλείω πταίωσιν, Thucydides, vi. 33. W. vol. i. p. 258. n. 95. The triremes appear not to have availed themselves of their sails in navai engagements. LAU.

66. τράπεσθαι] present passive (vol. i. p. 39. n. 83.); τραπέσθαι, second

aorist middle. SCH. S.

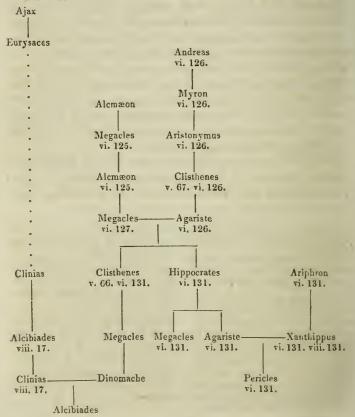
ταύτην τὴν ἡμέρην ἠρίστευσαν 'Αθηναΐοι, 67 καὶ 'Αθηναίων Κλεινίης 68 ὁ 'Αλκιβιάδεω' δε δαπάνην οἰκητην παρεχόμενος ἐστρατεύετο ἀνδράσι τε διηκοσίοισι καὶ οἰκητη νητί.

67. ἡρίστευσαν 'Αθηναῖοι] ἀριστεῦσαι ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ναυμαχίαις φασὶ παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλησιν 'Αθηναίους, παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις Σιδωνίους, Diodorus, ix. 13. τὸ καλὸν 'Αρτεμίσιον, ὅθι παιδες 'Αθηναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας, Pindar, fr. xivii. Plutarch, t. ii. p. 552. Β. Themistocles δυοῦν ναυμαχίαιν δύο ἵστησι τρόπαια, ὥς φησι

Πίνδαρος, κρηπίδα της ε. τοις Ελλησι βαλόμενος, Aristides, t. iii. p. 310. V.

68. Κλεινίης] ίδιοστόλω τριήρει περί 'Αρτεμίσιον ἐνδόξως ἐναυμάχησε, Plutarch, t. i. p. 191. He fell at Coronea, leaving one son Alcibiades, three or four years old. See the learned notes of V. W. and L., and the annexed genealogical table.

GENEALOGICAL TABLE OF THE ALCMÆONIDÆ.

XVIII. 'Ως δὲ διέστησαν, ἄσμενοι ἐκάτεροι ἐς ὅρμον ἡπείγοντο. οἱ δὲ Ἑλληνες, ὡς διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης ἀπηλλάχθησαν, τῶν μὲν νεκρῶν καὶ τῶν ναυηγίων ἐπεκράτεον' τρηχέως δὲ περιεφθέντες, καὶ οὐκ ἥκιστα 'Αθηναῖοι, τῶν αὶ ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρωμέναι ἦσαν, δρησμὸν ⁶⁹ δὴ ἐβούλευον ἔσω ἐς τὴν Ἑλλάδα.

ΧΙΧ. Νόφ δὲ λαβὼν ὁ Θεμιστοκλέης, ὡς, εἰ ἀποβραγείη ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τό τε Ἰωνικὸν φῦλον το καὶ τὸ Καρικὸν, οἶοί τε εἴησαν τῶν λοιπῶν κατύπερθε γενέσθαι, ἐλαυνόντων τῶν Εὐβοέων πρόβατα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ταύτη συλλέξας τοὺς στρατηγοὺς, ἔλεγέ σφι, ὡς '' δοκέοι ἔχειν τινὰ παλάμην, τῆ ἐλπίζοι τῶν βασιλέος συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους.'' ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτο παρεγύμνου. ἐπὶ δὲ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τάδε ποιητέα εἶναί σφι ἔλεγε· '' τῶν τε προβάτων τὶ τῶν Εὐβοεικῶν καταθύειν ὅσα τις ἐθέλοι· κρέσσον γὰρ εἶναι τὴν στρατιὴν ἔχειν, ἢ τοὺς πολεμίους· '' παραίνεί τε '' προειπεῖν τοῖσι ἐωυτῶν ἑκάστους πῦρ ἀνακαίειν· κομιδῆς δὲ πέρι, τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν, ὥστε ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα.'' Ταῦτα ἤρεσέ σφι ποιέειν· καὶ αὐτίκα, πῦρ ἀνακαυσάμενοι, ἐτράποντο πρὸς τὰ πρόβατα.

XX. Οι γὰρ 72 Εὐβοέες, παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος 73 χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα, οὕτε τι 74 ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, οὕτε προεσάξαντο, 75 ὡς παρεσομένου σφι πολέμου, περιπετέα τε ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα. Βάκιδι γὰρ ὧδε ἔχει περὶ τούτων ὁ χρησμὸς,

φράζεο βαρβαρόφωνον, ⁷⁶ ὅταν ζυγὸν ⁷⁷ εἰς ἄλα βάλλη βύβλινον, ⁷⁸ Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας ⁷⁹ αἶγας.

δρησμόν] τῶν ἐν ταῖς ναυσὶ κατὰ κράτος ἥδη φευγόντων εἰς τὸ εἴσω τῆς Ἑλλάδος, Aristides, t. ii. p. 191. Polyænus says the same. W.

70. φῦλον | SCH. on B. S2.

71. προβάτων] The flocks were probably brought by the Eubœans to supply the fleet. The fires were to be kindled both to dress the meat. S. and, perhaps, as a blind to the enemy; who, from the heights about Aphetæ, could see the fires at Artemisium, a distance of about ten miles. LAU. iv. 135.

72. ol γὰρ] This whole chapter would seem more naturally to follow immediately after c. 4. S.

73. Βάκιδος] Pausanias, x. 12. 14. Cicero, Div. i, 18. Clement of A., Str. i. p. 398. W. Aristophanes, P. 1071. and Scholiast. L.

74. 71] at all. S. iv. 19. W.

75. ἐξεκομίσαντο—προεσάξαντο] v. 34. W. ἐ. is the same as ὑπεξέθεντο, c. 4. carried out of the island into a place of safety; π. drove beforehand out of the country into the towns. R.E. S.

76. βαρβαρόφωνον] φ. β., δ. βάλλη
 is the same as φ., δ. βαρβαρόφωνος β. S.
 77. ζυγόν] πολύγομφον ὕδισμα ζ.

αμφιβαλών αὐχένι πόντου, Æschylus, P. 71. W.

78. βύβλινον] vii. 36. W.

τούτοισι δὲ οὐδὲν τοῖσι ἔπεσι χρησαμένοισι ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι, παρῆν σφι συμφορῆ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα.80

ΧΧΙ. Οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπρησσον, παρῆν δὲ ὁ ἐκ Τρηχῖνος κατάσκοπος. ἢν μὲν γὰρ ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ κατάσκοπος Πολύας, γένος ᾿Αντικυρεὺς, τῷ προσετέτακτο, (καὶ εἶχε πλοῖον κατῆρες ἐτοῖμον,) εἰ παλήσειε ⁸¹ ὁ ναυτικὸς στρατὸς, σημαίνειν τοῖσι ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι ὡς δ' αὐτως ἢν ᾿Αβρώνυχος ὁ Αυσικλέος, ᾿Αθηναῖος, καὶ παρὰ Λεωνίδῃ ἐτοῖμος τοῖσι ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ ἐοῦσι ἀγγέλλειν τριηκοντέρῳ, ἤν τι καταλαμβάνῃ νεώτερον τὸν πεζόν. οὖτος ὧν ὁ ᾿Αβρώνυχος ἀπικόμενός σφι ἐσήμαινε τὰ γεγονότα περὶ Λεωνίδεα καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. οἱ δὲ, ὡς ἐπύθοντο ταῦτα, οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ⁸² ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν, ἐκομίζοντο δὲ, ὡς ἔκαστοι ἐτάχθησαν, Κορίνθιοι πρῶτοι, ΰστατοι δὲ ᾿Αθηναῖοι. ⁸³

XXII. 'Αθηναίων δε νέας τὰς ἄριστα πλωούσας ἐπιλεξάμενος, Θεμιστοκλέης 84 ἐπορεύετο περὶ τὰ πότιμα ὕδατα, ἐντάμνων 85 ἐν τοῖσι λίθοισι γράμματα, τὰ Ἰωνες, ἐπελθόντες τῷ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον, ἐπελέξαντο. 86 τὰ δὲ γράμματα τάδε ἔλεγε " ᾿Ανδρες Ἰωνες, οὐ ποιέετε δίκαια, ἐπὶ τοὺς πατέρας 87 στρατενό-

πολυμηκάδαs] SCH. on B. 14.
 πρὸς τὰ μέγιστα] the same as ἐς τὰ μ., c. 144. S.

81. παλήσειε] διαφθαρείη, βλαφθείη, ἐκπέσοι, Hesychius. παλαίω, παλάω, Ιοιία παλέω, denotes not only to wrestle or struggle in general, but to be engaged in a desperate and perilous conflict. S. SCHN. σαλευθείη καὶ σφόδρα κινηθείη, Erotian. W.

82. ἐs ἀνὰβολὰs] with procrastination. εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀ., Thucydides, vii. 15. οὐκ εἰς ἀ., ἀλλὰ τὸ πρῶτον, Plutarch, Demetr. οὐδὲν ἐς ἀ. ὑπερ-ἐθεντο, Josephus, 308, 34. BLO.

83. 'Αθηναίοι] Later writers tell of Grecian victories off Artemisium, utterly inconsistent with the events that followed; but Plato's slight mention (de Leg. iv.) of the actions there, confirms Herodotus's account; and even Plutarch (Them.) gives some degree of corresponding testimony; MI. viii.

84. Θεμιστοκλέης] This artifice is mentioned by Plutarch, Them. p. 116.

B. Polyanus, i. 30, 6. Aristides, i. p. 314. W. Compare Justin, ii. 12. Orosius, ii. 10. V.

85. ἐντάμνων] iv. 87. insecans, Columella; res inserere atque insecare in animis auditorum, the author of the books to Herennius, iii. 14. iv. 49. the same as ἐγκολάπτων, i. 93. 187. III Maccabees, ii. 27. Gruter's Inscr. p. cccci. 22. V.

86. ἐπιλεξάμενος—ἐπελέξαντο] This is not a solitary instance of the same word occurring in our author in two different significations within the space

of a few lines. S.

87. πατέρας] vii. 51. W. quod facinus agitatis? bellum inferre olim conditoribus vestris, nuper etiam vindicibus, cagitatis? Justin, ii. 12. οὖτω ὰν εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι οὖτε ὧν ἡμέας οἰκὸς ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους στρατεὐεσθαι, οὖτε ὑμέας ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι, ἀλλὰ παρ' ὑμῖν αὐτοῖοι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, vii. 150. V.

μενοι καὶ τὴν Ἑλλάδα καταδουλούμενοι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν 88 πρὸς ἡμέων γίνεσθε· εἰ δὲ ὑμῖν ἐστὶ τοῦτο μὴ δυνατὸν ποιῆσαι, ὑμέες δὲ ἔτι καὶ νῦν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν 89 ἔξεσθε 90 καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν Καρῶν δέεσθε τὰ αὐτὰ ὑμῖν ποιέειν· εἰ δὲ μηδέτερον τούτων οἶόν τε γίνεσθαι, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε 91 ἢ ὥστε ἀπίστασθαι, ὑμέες γε ἐν τῷ ἔργῳ,92 ἐπεὰν συμμίσγωμεν, ἐθελοκακέετε, μεμνημένοι ὅτι ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, καὶ ὅτι ἀρχῆθεν ἡ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμῖν γέγονε." Θεμιστοκλέης δὲ ταῦτα ἔγραφε, δοκέειν ἐμοὶ, ἐπ' ἀμφότερα 93 νοέων· ἵτα, ἣ λαθόντα τὰ γράμματα βασιλέα, Ἰωνας ποιήση μεταβαλέειν καὶ γενέσθαι πρὸς ἐωντῶν, ἢ, ἐπεί τε ἀνενειχθῆ, καὶ διαβληθῆ πρὸς Ξέρξεα, ἀπίστους ποιήση τοὺς Ἰωνας, καὶ τῶν ναυμαχιέων αὐτοὺς ἀπόσχη.94

ΧΧΙΙΙ. Θεμιστοκλέης μὲν ταῦτα ἐνέγραψε· τοῖσι δὲ βαρβάροισι αὐτίκα μετὰ ταῦτα πλυίω ἦλθε ἀνὴρ Ἱστιαιεὺς,95 ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' ᾿Αρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων. οἱ δ' ὑπ' ἀπιστίης τὸν μὲν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακἢ, νῆας δὲ ταχείας ἀπέστειλαν προκατοψομένας. ἀπαγγειλάντων δὲ τούτων τὰ ἦν, οὕτω δὴ ἄμα ἡλίω σκιδναμένω 96 πῶσα ἡ στρατιὴ ἔπλωε ἀλὴς ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον. ἐπισχόντες δὲ ἐν τούτω τῷ χώρω μέχρι μέσου ἡμέρης,97 τὸ ἀπὸ τού-

S8. μάλιστα μèν κ. τ. λ.] Thucydides appears to have had this passage in his view, δίκαιοί γ' ἐστὲ, μ. μ. ἐκποδὰν στῆναι ἀμφοτέροις· εἰ δὲ μὴ, τοὐναντίον, ἐπὶ τούτους μεθ' ἡμῶν ἰέναι, i. 40. BLO.

89. ἡμῶν] Verbs of all kinds are accompanied by the dative of the personal pronouns, which represent the action with reference to a person, but might also have been omitted without injury to the sense. viii. 68, 1. This pleonasm is very common in Latin and in English. M. G. G. 392. vol. i. p. 163. n. 32.

90. ἐκ τοῦ μέσου—εζεσθε] vol. i. p. 157. n. 85.

91. κατέζευχθε] ἀνάγκαις ταϊσδ' ενέζευγμαι τάλας, Æschylus, P. V. 108. ἀνάγκη ζυγείς, Sophocles, Ph. 1025. ἄτη ξυγκατέζευκται κακῆ, Αj. 123. W.

92. έν τῷ ἔργω] in the action. μετέστησαν έν τῷ ἔ. Thucydides, i. 107. ὦμολόγουν, ἐπειδὰν ἐν αὐτῷ τῷ ἔ. γίνωνται, ἐπὶ τὸ 'Ρ. τρέφεσθαι, Procopius, p. 122. BLO.

93. ἐπ' ἀμφότερα] iii. 87. Thucy-dides, i. 139. iv. 58. 88. vii. 48. μέρη being understood. BLO.

94. ἀπόσχη] Leotychides made use of a similar artifice, ix. 97. L.

95. 'Ιστιαιεύs] Histiwa was anciently named Talantia, afterwards Oreum, and is now called Orio. L.

96. ἡλίφ σκιδναμένω] An imitation of the Homeric expressions, ὅσην τ' ἐπικίδναται ἡὼς, II. H. 451. 458. and κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἄλα κίδναται ἡὼς, Ψ. 227. πρὶν σκεδασθήναι θεοῦ ἀκτίνας, Æschylus, P. 508. σπείρειν ἀ., Philo, V. Cont. p. 899. r. Aurora novo spargit lumine terras, Lucretius, ii. 143. imitated by Virgil, prima n. spargebat l. t. A., Æ. iv. 584. jam p. n. s. l. t. A.; jam sole infuso, ix. 459. and Lucan. W. BL. "Now morn, her rosy steps in the eastern clime Advancing, sow'd the earth with orient pearl," Milton, P. L. v. 1. TR.

97. μέχρι μέσου ἡμέρης] Thucydides, iii. 80. Many adjectives of three

του ἔπλωον ἐς Ἱστιαίην. ἀπικύμενοι δὲ, τὴν πύλιν ⁹⁸ ἔσχον τῶν Ἱστιαιέων καὶ τῆς Ἐλλοπίης μοίρης, γῆς δὲ τῆς Ἱστιαιήτιδος τὰς παραθαλασσίας κώμας πάσας ἐπέδραμον.

ΧΧΙν. Ένθαῦτα δὲ τούτων ἐόντων, Ξέρξης ἑτοιμασάμενος τὰ περὶ τοὺς νεκροὺς, ἔπεμπε ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν κήρυκα προετοιμάσατο δὲ τάδε ὅσοι τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐωυτοῦ ἦσαν νεκροὶ ἐν Θερμοπύλησι, ἦσαν δὲ καὶ δύο μυριάδες, ὑπολιπόμενος τούτων ὡς χιλίους, τοὺς λοιποὺς, τάφρους ὀρυξάμενος, ἔθαψε, φυλλάδα τε ἐπιβαλων καὶ γῆν ἐπαμησάμενος, ⁹⁹ ἵνα μὴ ὀφθείησαν ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ. ὡς δὲ διέβη ἐς τὴν Ἱστιαίην ὁ κήρυξ, σύλλογον ποιησάμενος παντὸς τοῦ στρατοπέδου, ἔλεγε τάδε ""Ανδρες σύμμαχοι, βασιλεὺς Ξέρξης τῷ βουλομέτῳ ὑμέων παραδίδωσι, ἐκλιπόντα τὴν τάξιν καὶ ἐλθόντα θεήσασθαι, ὅκως μάχεται πρὸς τοὺς ἀνοήτους τῶν ἀνθρώπων, οἶ ἡλπισαν τὴν βασιλέος δύναμιν ὑπερβαλέεσθαι."

XXV. Ταῦτα ἐπαγγειλαμένου, μετὰ ταῦτα οὐδὲν ἐγίνετο πλοίων σπανιώτερον. οὕτω πολλοὶ ἤθελον θεήσεσθαι. διαπεραιωθέντες δὲ, ἐθηεῦντο διεξιόντες τοὺς νεκρούς πάντες δὲ ἤπιστέατο τοὺς κειμένους εἶναι πάντας Λακεδαιμονίους καὶ Θεσπιέας, ὁρέοντες καὶ τοὺς εἴλωτας. οὐ μὲν οὐδ' ἐλάνθανε τοὺς διαβεβηκότας Ξέρξης ταῦτα πρήξας περὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐωυτοῦ' καὶ γὰρ δὴ καὶ γελοῖον ἦντῶν μὲν, χίλιοι ἐφαίνοντο νεκροὶ κείμενοι' οἱ δὲ, πάντες ἐκέατο ἀλέες συγκεκομισμένοι ἐς τωὐτὸ χωρίον, τέσσερες χιλιάδες. ταὐτην μὲν τὴν ἡμέρην πρὸς θέην ἐτράποντο' τῷ δ' ὑστεραίη οἱ μὲν ἀπέπλωον ἐς Ἱστιαίην ἐπὶ τὰς νῆας, οἱ δὲ ἀμφὶ Ξέρξεα ἐς ὁδὸν ὁρμέατο.

ΧΧVΙ. Ἡκον δέ σφι αὐτόμολοι ἄνδρες ἀπ' ᾿Αρκαδίης 100 ολίγοι

terminations are used as common by Homer and the Attic writers. M.G.G. 118, 3.

98. τὴν πόλιν] κατῆρεν εἰς τὴν Εὕβοιαν μετὰ παντός τοῦ στόλου, καὶ, τὴν τῶν 'Ιστιαιέων π. βία χειρωσάμενος, &c. Diodorus, xi. 13. V.

99. ἐπαμησάμενος] 'Οδυσσεδε εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶν εὐρεῖαν' φύλλων γὰρ ἔην χύσις δίλθα πολλή· ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων, Homer, Od. E. 481. Plutarch, speaking of the tortoise's burying its eggs on the shore, says τὸ λειότατον ἐπαμᾶται τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ μαλακάτατον, t. ii. p. 982. n. Origen gives the

verb a middle signification, speaking of a mourner as κόνιν ἐπαμώμενος, " scattering dust on his own head," c. Cels. vi. p. 285. Iamblichus uses the active form, which is very rare, γῆς ἐπαμήσαντες τοῖς πεσοῦσι, V. P. p. 160. Polyænus mentions this artifice of Xerxes, vii. 15, 4. which was afterwards imitated by Agesilaus, who ordered some trusty Σπαρτιάτας, " νεκροὺς, ἐπαμησαμένους κόνιν, ἀποκρύψαι," ii. 1, 23. V.

100. ἀπ' ᾿Αρκαδίης] Carya, civitas Peloponnesi, cum Persis hostibus contra Græciam consensit; postea Græci, per victoriam gloriose bello liberati, τινès, βίου τε δεύμενοι καὶ ἐνεργοὶ ¹ βουλύμενοι εἶναι. ἀγαγόντες δὲ τούτους ἐς ὅψιν τὴν βασιλέος, ἐπυνθάνοντο οἰ Πέρσαι περὶ τῶν Ἐλλήνων, τὰ ποιέοιεν εἶς δέ τις ² πρὸ πάντων ἦν ὁ εἰρωτέων αὐτοὺς ταῦτα. οἱ δέ σφι ἔλεγον, ὡς 'Ολύμπια ³ ἄγοιεν, καὶ θεωρέοιεν ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἰππικόν. ὁ δὲ ἐπείρετο, ⁴ ὅ τι τὸ ἄεθλον εἵη σφι κείμενον, περὶ ὅτευ ἀγωνίξονται οἶ δ' εἶπον τῆς ἐλαίης ⁵ τὸν διδόμενον στέφανον. ἐνθαῦτα εἴπας γνώμην γενναιοτάτην Τριτανταίχμης ὁ 'Αρταβάνου δειλίην ὧφλε 6 πρὸς βασιλέος. πυνθανόμενος γὰρ τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον, ἀλλ' οὐ χρήματα, οὔ τε ἠνέσχετο σιγῶν, εἶπέ τε ἐς πάντας τάδε ' Παπαὶ, Μαρδόνιε, κοίους ἐπ' ἄνδρας ἤγαγες μαχησομένους ⁷ ἡμέας, οῖ οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς !" Τούτω μὲν δὴ ταῦτα εἵρητο.

XXVII. Έν δὲ τῷ διὰ μέσου χρόνω, επεί τε τὸ έν Θερμοπύλησι τρῶμα ἐγεγόνεε, αὐτίκα Θεσσαλοὶ 9 πέμπουσι κήρυκα ές Φω-

communi consilio Caryatibus bellum indixcrunt. itaque, oppido capto, viris interfectis, civitate deleta, matronas eorum in servitutem abduxerunt: ncc sunt passi stolas neque ornatus mutronales deponere: uti non uno triumpho ducerentur, sed æterno servitutis exemplo, gravi contumelia pressæ, pænas dure viderentur pro civitate. ideo qui tunc architecti fuerunt, ædificiis publicis designaverunt earum imagines oneri ferundo collocatas, ut etiam posteris nota pæna pecenti Caryatium memoriæ traderetur, Vitruvius, i. 1. V. L. This town of Arcadia was, after its capture, incorporated with Laconia. S. Among the ruins in the Acropolis is a small temple (that of Erechtheus) supported by Caryatides; and it is difficult to say whether they more gratify the eye by their sculptural beauty, or offend it by their architectural incongruity. LAU. The design was borrowed from Egyptian Architecture; there is a specimen of it in the new Church at St. Pancras.

1. ἐνεργοί] actively employed. V. "The practice of seeking hire in foreign military service appears to have obtained among that mountain-people (the Arcadians) before it became usual with the other European Greeks," MI. viii. 4.

2. εls—τιs] probably Tritantæchmes. S.

3. 'Ολύμπια] See Barthélemy, V. du J. A. xxxviii. West, Diss. on O. G. These games were founded anew by Iphitus, twenty-seven Olympiads before that in which Coræbus gained the prize, and which is always reckoned as the first Olympiad, answering to the year 776 B. C. They were celebrated at the summer solstice; and there was an armistice (ἐκεχειρία) not only during the celebration, but for some time both before and after, to allow of the Greeks attending the games and returning to their homes in safety. L. vii. 206. TR.

4. ἐπείρετο] Here ἐπὶ has the signification noticed in vol. i. p. 114. n. 6.

5. τῆs ἐλαίηs] of the wild olive, τοῦ κοτίνου. L. This sacred olive was surrounded by a wall and distinguished by the name καλλιστέφανος, "the tree of the crowns of glory;" West, xvi.

6. &φλε] second agrist of δφλισκά-

7. μαχησομένους] vii. 103. The other form of the future, μαχέσομαι, occurs i. 103. G.

8. ἐν-τῷ διὰ μέσου χρόνῳ] in the mean time. H. on V1G. iii. 7, 5. 1x.
9. Θεσσαλοί] "The history of this

 Θεσσαλοί] "The history of this people is reduced to confused accounts of conquests over the northern inhabitants of their own country, and of eternal predatory war with the κέας, ἄτε σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, 10 ἀπὸ δὲ τοῦ ὑστάτου τρώματος καὶ τὸ κάρτα. ἐσβαλόντες γὰρ πανστρατιῆ αὐτοί τε οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν ἐς τοὺς Φωκέας οὐ πολλοῖσι ἔτεσι πρύτερον ταύτης 11 τῆς βασιλέως στρατηλασίης, ἐσσώθησαν ὑπὸ τῶν Φωκέων, καὶ περιέφθησαν τρηχέως.

ΧΧΙΧ. Τούτων δή σφι ἔχοντες ἔγκοτον 12 οἱ Θεσσαλοὶ, πέμψαντες κήρυκα, ἢγόρευον τάδε· " Ω Φωκέες, ἤδη τι μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. πρόσθεν τε γὰρ ἐν τοῖσι Ελλησι, ὅσον χρόνον ἐκεῖνα ἡμῖν ἤνδανε, πλέον αἰεί κοτε ὑμέων ἐφερόμεθα· νῦν τε παρὰ τῷ βαρβάρφ τοσοῦτον δυνάμεθα, ὥστε ἐπ' ἡμῖν ἐστὶ τῆς γῆς τὲ ἐστερῆσθαι καὶ πρὸς 13 ἢνδραποδίσθαι ὑμέας· ἡμέες μέντοι, τὸ πᾶν ἔχοντες, οὐ μνησικακέομεν· ἀλλ' ἡμῖν γενέσθω ἀντ' αὐτῶν πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου· καὶ ὑμῖν ὑποδεκόμεθα τὰ ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώρην ἀποτρέψειν."

ΧΧΧ. Ταῦτά σφι ἐπαγγέλλοντο οἱ Θεσσαλοί. οἱ γὰρ Φωκέες μοῦνοι τῶν ταύτῃ ἀνθρώπων οὺκ ἐμήδιζον, κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὡς ἐγὼ συμβαλλεόμενος εὐρίσκω, κατὰ 14 δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν· 15 εἰ δὲ Θεσσαλοὶ τὰ Ἑλλήνων ηὖξον, ὡς ἐμοὶ δοκέειν, ἐμήδιζον ᾶν οἰ Φωκέες. ταῦτα ἐπαγγελλομένων Θεσσαλῶν, '' οῦ τε δώσειν' ἔφασαν '' χρήματα, παρέχειν τέ σφι Θεσσαλοῖσι ὑμοίως μηδίζειν, εἰ ἄλλως βουλοίατο· ἀλλ' οὐκ ἔσεσθαι, ἐκόντες εἶναι, προδόται τῆς 'Ελλάδος.''

ΧΧΧΙ. Έπειδη δε άνηνείχθησαν οὖτοι οἱ λόγοι, οὕτω δη οἱ Θεσσαλοὶ, κεχολωμένοι τοῖσι Φωκεῦσι, ἐγένοντο ἡγεμόνες τῷ βαρβάρῳ τῆς ὁδοῦ. ἐκ μὲν δη τῆς Τρηχινίης ἐς τὴν Δωρίδα ἐσέβαλον. τῆς γὰρ Δωρίδος χώρης ποδεὼν ¹⁶ στεινὸς ταύτη κατατείνει, ὡς τριήκοντα σταδίων μάλιστά κη εὖρος, κείμενος μεταξὺ τῆς τε Μηλίδος καὶ τῆς Φωκίδος χώρης, ἤπερ ¹⁷ ἦν τὸ παλαιὸν Δρυσπίς ἡ δὲ χώρη

Phocians, their southern neighbours; whence arose a national animosity, that nearly involved the subjugation of all Greece, when assailed by a foreign enemy; " ΜΙ. v. 1. See vii. 176. την πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἡ προῦπηρχε Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, Æschines, F. L. 43. W.

10. ἐνέχοντες — χόλον] i. 118. vi. 119. The simple verb occurs, Euripides, Hec. 1118. Sophocles, Tr. 269. W. H. on Vig. v. 7, 12.

11. πρότερον ταύτης] Η. on Vic.

12. ἔγκοτον] is a substantive here and vi. 73. 133. ix. 110. W.

13. και πρὸς] HER. on Vic. ix. 8, 7. vol.i. p. 87. n. 34.

14. κατὰ] ix. 37. on account of, through, from, out of, owing to; so κατ' ἄλλο just above. M. G. G. 581. k.

15. $\tau \delta$ ξ. $\tau \delta$ Θεσσαλῶν] $\tau \delta$ ξ. $\tau \delta$ Λακεδαιμονίων, ix. 37. is the same as $\tau \delta$ ξ. $\tau \delta$ ξ. δ ε Λακεδαιμονίουs in the same chapter. W.

16. ποδεων strip. S.

17. ήπερ] refers to Δωρίδος χώρης. L.

αὖτη ἐστὶ μητρόπολις Δωριέων τῶν ἐν Πελοποννήσω. ταὐτην ὧν τὴν Δωρίδα γῆν οὐκ ἐσίναντο ἐσβαλόντες οἰ βάρβαροι ἐμήδιζόν 18 τε γὰρ, καὶ οὐκ ἐδόκεε Θεσσαλοῖσι.

ΧΧΧΙΙ. 'Ως δὲ ἐκ τῆς Δωρίδος ἐς τὴν Φωκίδα ἐσέβαλον, αὐτοὺς μὲν τοὺς Φωκέας οὐκ αἰρέουσι. οἰ μὲν γὰρ τῶν Φωκέων ἐς τὰ ἄκρα τοῦ Παρνησσοῦ ¹⁹ ἀνέβησαν ἔστι δὲ καὶ ἐπιτηδέη δέξασθαι ὅμιλον τοῦ Παρνησσοῦ ἡ κορυφὴ κατὰ Νέωνα ²⁰ πόλιν κειμένη ἐπ' ἑωυτῆς. ²¹ Τιθορέα οὕνομα αὐτῆ ἐς τὴν δὴ ἀνηνείκαντο, ²² καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν οἱ δὲ πλεῦνες αὐτῶν ἐς τοὺς 'Ο ἐόλας Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο, ἐς Αμφισσαν ²³ πόλιν, τὴν ὑπὲρ τοῦ Κρισαίου πεδίου οἰκεομένην. οἱ δὲ βάρβαροι τὴν χώρην πᾶσαν ἐπέδραμον τὴν Φωκίδα. Θεσσαλοὶ γὰρ οὕνω ἡγον τὸν στρατόν ὁκόσα δὲ ἐπέσχον, ²⁴ πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, καὶ ἐς τὰς πόλις ἐνιέντες πῦρ καὶ ἐς τὰ ἰρά.

ΧΧΧΙΙΙ. Πορευόμενοι γαρ ταύτη παρά τον Κηφισσον ποταμόν, έδηΐουν πάντα, καὶ κατὰ μὲν ἔκαυσαν Δρύμον πόλιν, κατὰ δὲ Χαράδρην καὶ Έρωχον καὶ Τεθρώνιον ²⁵ καὶ ᾿Αμφίκαιαν ²⁶ καὶ Νέωνα καὶ Πεδιέας καὶ Τριτέας καὶ Ἐλάτειαν ²⁷ καὶ Ὑάμπολιν ²⁸ καὶ Πα-

18. ἐμήδιζον κ. τ. λ.] both because they favored the Medes, and because it did not so please the Thessalians; for the Persians appear to have put themselves under the guidance of the latter people, and to have inflicted more or less injury, entirely at their discretion. V.

19. Παρνησσού] anciently Larnassus, from λάρναξ "the ark" of Deucalion. Its two principal summits were Nauplia and Hyanipea; whence it was called biceps, Persius, pr. 2. Phocis—: mons ibi verticibus petit arduns astra duobus, nomine Parnussus, superutque cacumine nubes: hic ubi Deucalion, cum consorte tori parca rate vectus, adhæsit, Carycidus nymphas et numina montis adorant, Ovid, M. i. 313—320. These deities were Apollo and Bacchus, Parnassus gemino petit æthera colle, mons Phæbo Bromioque sacer, Lucan, v. 72. L. Æschvlus, Eu. 1—28.

20. Νέωνα] 'Ορτήσιον Κάφις διὰ τοῦ Παρνασοῦ κατῆγεν ὑπ' αὐτὴν τὴν Τιθόραν, οῦ πω τοσαύτην πόλιν οὖσαν ὅση νῦν ἐστὶν, ἀλλὰ φρούριον ἀποβρῶγι κρημνῷ περικοπτόμενον εἰς δ καὶ πάλαι ποτε Φωκέων οἱ Ξέρξην ἐπιόντα λαι ποτε Φωκέων οἱ Ξέρξην ἐπιόντα

φεύγοντες ἀνεσκευάσαντο καὶ διεσώθησαν, Plutarch, Sull. p. 461. p. W. G. Neon was probably built on one of the lower points of Parnassus opposite to the peak Tithorea. S.

21. κειμένη ἐπ' ἐωντῆs] situated by itself, standing alone, detached; S. perhaps as distinguished from Hyanipea and Nauplia, which formed the

two heads.

22. ἀνηνείκαντο] the same as ἀνεσκευάσαντο in Plutarch; they carried up their chattels; c. 36. iii. 148. W. Understand τὰ ἐωυτῶν. ST.

23. "Αμφισσαν] This city was so named from its being "surrounded" by mountains; it is now called Salo-

na. L.

24. ἐπέσχον] i. 104. 108. vii. 19. viii. 35. they occupied, overspread, or extended over. Thucydides, ii. 101. also "to occupy, or engage," iv. 199. S.

25. Τεθρώνιον] now Belitza or Old

Thebes. L.

26. 'Αμφίκαιαν] also called Amphiclea, and Ophiteia " serpentine." L.

27. 'Ελάτειαν] This was the largest city in Phocis; it is now but a village, called Leuta. L.

ραποταμίους 29 καὶ "Αβας" ἔνθα ἦν ἱρὸν 'Απόλλωνος πλούσιον, θησαυροῖσί 30 τε καὶ ἀναθήμασι πολλοῖσι κατεσκευασμένον ἦν δὲ καὶ τότε, καὶ τῦν ἐστὶ, χρηστήριον αὐτόθι καὶ τοῦτο τὸ ἱρὸν συλήσαντες ἐνέπρησαν. καὶ τινας διώκοντες εἶλον τῶν Φωκέων πρὸς τοῖσι οὖρεσι.

ΧΧΧΙΥ. Παραποταμίους δὲ παραμειβόμενοι, οἱ βάρβαροι ἀπίκοντο ἐς Πανοπέας. ³¹ ἐνθεῦτεν δὲ ἥδη διακρινομένη ἡ στρατιὴ αὐτῶν ἐσχίζετο. τὸ μὲν πλεῖστον καὶ δυνατώτατον τοῦ στρατοῦ, ἄμα αὐτῷ Ξέρξη, πορευόμενον ἐπ' ᾿Αθήνας, ἐσέβαλε ἐς Βοιωτοὺς, ἐς γῆν τῶν ᾿Ορχομὲτίων. ³² Βοιωτῶν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος ἐμήδιζε τὰς δὲ πόλις αὐτῶν ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι ³³ ἔσωζον, ὑπὸ ᾿Αλεξάνδρου ἀποπεμφθέντες. ἔσωζον δὲ, τῆδε βουλόμενοι δῆλον ποιέειν Ξέρξη, ὅτι τὰ Μήδων Βοιωτοὶ φρονέοιεν. Οὖτοι μὲν δὴ τῶν βαρβάρων ταύτη ἐτράποντο.

ΧΧΧΥ. "Αλλοι δὲ αὐτῶν, ἡγεμόνας ἔχοντες, ὁρμέατο ἐπὶ τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Δελφοῖσι, ἐν δεξιῆ τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες. ὅσα δὲ καὶ οὖτοι ἐπέσχον τῆς Φωκίδος, πάντα ἐσιναμώρεον' καὶ γὰρ τῶν Πανοπέων τὴν πόλιν ἐνέπρησαν καὶ Δαυλίων 34 καὶ Αἰολιδέων. 35 ἐπορεύοντο δὲ ταύτη, ἀποσχισθέντες τῆς ἄλλης στρατιῆς, τῶνδε εἴνεκα, ὅκως, συλήσαντες τὸ ἰρὸν τὸ ἐν Δελφοῖσι, βασιλέϊ Ξέρξη ἀποδέξαιεν τὰ χρήματα. πάντα δ' ἠπίστατο τὰ ἐν τῷ ἰρῷ ὅσα λόγου ἦν ἄξια Ξέρξης, ὡς ἐγὰ πυνθάνομαι, ἄμεινον ἢ τὰ ἐν τοῖσι οὶ-

'Αλυάττεω άναθήματα. ΧΧΧVΙ. Οἱ Δελφοὶ δὲ, πυνθανόμενοι ταῦτα, ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην

κίοισι έλιπε, πολλων αίει λεγόντων, και μάλιστα τα Κροίσου του

28. 'Υάμπολιν] " City of the Hyantes." L.

29. Παραποταμίους] "Along the river," viz. the Cephissus. L. Nearly all these towns, with several others, twenty-two in all, were destroyed by Philip at the conclusion of the sacred war. V.

30. θησαυροΐσι] Perhaps the different cities of Phocis deposited their riches in a common treasury, as the Greek cities sent theirs to Delphi. i. 50. L.

31. Πανοπέας] afterwards Phanotea. L.

32. 'Ορχομενίων] Orchomenos, anciently called Minyea, was celebrated for the fountain of Acidalia sacred to

the Graces. L.

33. διατεταγμένοι] εἰς οι κατὰ τὰς πόλις τῶν Βοιωτῶν. These Macedonians were previously posted at the entrance of the several towns, that the Persians, as they advanced, might at once know which were friendly civies. ST.

34. Δαυλίων] Daulis, so named from being "overgrown with woods and coppices," was anciently called Anacris. L.

35. Αἰολιδέων] V. W. and De Pauw conjecture Λιλαιέων. The objection to which is, that the Persians did not advance beyond Delphi, whereas Lilea is 180 stadia further. L. vol. i. p. 220. n. 2.

ἀπίκατο' ἐν δείματι δὲ μεγάλφ κατεστεῶτες, ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων, " εἴτε σφέα κατὰ γῆς κατορύξουσι, εἴτε ἐκκομίσουσι ἐς ἄλλην χώρην;" ὁ δὲ θεός 36 σφεας οὐκ ἔα κινέειν, φὰς " αὐτὸς ἱκανὸς εἶναι τῶν ἑωυτοῦ προκατῆσθαι." ³⁷ Δελφοὶ δὲ, ταῦτα ἀκούσαντες, σφέων αὐτῶν πέρι ἐφρόντιξον. τέκνα μέν νυν καὶ γυναῖκας πέρην ³⁸ ἐς τὴν Άχαιἵην ³⁹ διέπεμψαν αὐτῶν δὲ οἱ μὲν πλεῖστοι ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς, καὶ ἐς τὸ Κωρύκιον ἄντρον ⁴⁰ ἀνηνείκαντο, οἱ δὲ ἐς "Αμφισσαν τὴν Λοκρίδα ὑπεξῆλθον. πάντες δὲ ὧν οἱ Δελφοὶ ἐξέλιπον τὴν πόλιν, πλὴν ἐξήκοντα ἀνδρῶν καὶ τοῦ προφήτεω.⁴¹

36. δ δὲ θεδς] Compare this with the alarm of the Delphians at the approach of Brennus and the response then delivered by Apollo; Pausanias, x. 23. W.

37. προκατήσθαι] ἀδύνατον ἐφαίνετό σφι εἶναι ἑωντούς τε Ἰώνων π. φρουρέοντας τὸν πάντα χρόνον· καὶ ἑωντων μὴ προκατημένων, Ἰωνας οὐδεμίαν ἐλπίδα εἰχον χαίρουντας ἀπαλλάξειν, ix. 106. στρατηγοὶ προκαθεδούμενοι τῆς χώρας, Eusebius, Pr. Ev. ix. 27. W.

38. πέρην] across the Corinthian

gulf. LAU.

39. 'Αχαιΐην] Achæa was originally called Ægialea "Sea Coast," and then Ionia. L.

40. το Κωρύκιον άντρον Κωρυκλς πέτρα, κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων άναστροφη, Æschylus, Eu. 22. " It takes its name from the nymph Corycia. It is the most remarkable of all the caverns I have ever seen. It greatly surpasses them in size, and can be penetrated for a considerable distance without the assistance of a torch. The roof is sufficiently high. The springs, that are found in it, yield water; but a still greater quantity filters through the roof, and drops of it are seen on the ground all over the cavern. The inhabitants of Parnassus believe that this cavern is consecrated to the Corycian nymphs and to Pan;" Pausanias, x. 32. IV. "The Castalian spring issues from the hollow between the two summits of Parnassus. At the bottom of this space between the rocks,

we perceived, at the height of about thirty feet above our heads, an opening in the rock, through which we threw stones. It was a grotto in which there was water, and we conceived it to be the 'Corycian Cavern;' at least we found no other correspond-. ing to the situation of it," Spon and Wheler, Tr. in Gr. t. ii. p. 37. "The inhabitants of Delphi affirm that the cave appears, at certain times of the year, as if made of gold. Philoxenus therefore cannot be blamed for having said, 'At Parnassus we see the palaces of the Nymphs, the roofs of which are gilt;" Antigonus C., H. M. 141. This appearance was produced by the sun's rays falling on the drops of water. A beautiful description of the cavern may be found in Barthélemy, V. du J. A. t. ii. p. 30. L. There is another cavern of the same name in Cilicia; Cebes, T. 26. p. 343.

41. τοῦ προφήτεω] In later times, when the number of those who came to consult the oracle greatly increased, besides two Pythonesses and an assistant, there were several of these interpreters: Plutarch, t. ii. p. 410. F. Ælian, H. A. x. 26. Diodorus, xvi. 26. W. The Pythoness spoke in an unintelligible and incoherent manner. The interpreter reduced the response to a regular form, and so delivered it to the applicants. The interpreters were Δελφῶν ἀριστεῖς, οὖς ἐκλήρωσεν πάλος, Euripides, Ion, 416. L.

ΧΧΧΥΙΙ. Έπεὶ 42 δὲ ἀγχοῦ τε ἦσαν οἱ βάρβαροι ἐπιόντες, καὶ ἀπώρεον τὸ ἰρὸν, ἐν τούτω ὁ προφήτης, τῷ οὔνομα ἦν ᾿Ακήρατος, ὁρῷ πρὸ τοῦ νηοῦ ὅπλα 43 προκείμενα ἔσωθεν ἐκ τοῦ μεγάρου ἐξενηνειγμένα ἰρὰ, τῶν οὐκ ὅσιον ἦν ἄπτεσθαι ἀνθρώπων οὐδενί. ὁ μὲν δὴ ἤῖε Δελφῶν τοῖσι παρεοῦσι σημανέων τὸ τέρας οἱ δὲ βάρβαροι ἐπειδὴ ἐγίνοντο ἐπειγόμενοι κατὰ τὸ ἰρὸν τῆς Προνηΐης 44 ᾿Αθηναίης, ἐπιγίνεταί σφι τέρεα ἔτι μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος. θωῦμα μὲν γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστὶ, ὅπλα ἀρήϊα αὐτόματα φανῆναι ἔξω 45 προκείμενα τοῦ νηοῦ τὰ δὲ δὴ ἐπὶ τοῦτω δεύτερα ἐπιγενόμενα καὶ διὰ πάντων 46 φασμάτων ἄξια θωνμάσαι 41 μάλιστα. ἐπεὶ γὰρ δὴ ἦσαν ἐπιόντες οἱ βάρβαροι κατὰ τὸ ἰρὸν τῆς Προνηΐης ᾿Αθηναίης, ἐν τούτω ἐκ μὲν τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοὶ 48

42. ἐπεὶ κ.τ. λ.] οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, Homer, Il. Γ. 15.

43. δπλα] " A little before the battle of Lcuctra, it was given out that the temples had opened of their own accord; and that the arms kept in the temple of Hercules had disappeared, ώς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν μάχην ἐξωρμημένου: but some say ὡς ταῦτα πάντα τεχνάσματα ἡν τῶν προεστηκότων," Xenophon, Η. vi. 4, 7. Thebis, ut ait Cultisthenes, in templo Herculis valvæ clausæ repagulis subito se ipsæ aperuerunt; armaque, quæ fixu in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa, Cicero, de Div. i. 34. V. L. Diodorus, xv. 54.

44. Προνητης] i. 92. W. ἀνομάζετο Προναία, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς τδρνσθαι, Suidas; Etymol. M.; Hesychius; Pausanias, x. 8. Diodorus, xi. 14. Parthenius, Erot. 25. p. 389. "We see at Delphi the very large and magnificent temple of Minerva Pronæa. It is near the entrance and exactly opposite to that of Apollo;" Demosthenes, c. Arist. t. iii. p. 476. L. Æschylus, Eu. 21. Callimachus, fr. ccxx. SCH. SCHW. on B. 13.

45. $\tilde{\epsilon}\sigma\omega\theta\epsilon\nu$ — $\tilde{\epsilon}\xi\omega$] answer to each other, as $\tilde{\epsilon}\xi\omega\theta\epsilon\nu$ $\epsilon\tilde{\epsilon}\sigma\omega$, Æschylus, Th. 562.

46. διὰ πάντων] before all others, is peculiar to Herodotus. M. G. G. 580, 2. e. n. i. 25. vi. 63.

47. ἄ. θωυμάσαι] Thucydides, i. 138. ἄξιος is sometimes followed by the infinitive active for the passive. " ἄξιοι" ἔφασαν " είναι σφέας ζημιῶσαι," ix. 77. Μ. G. G. 532. obs. 2.

48. κεραυνοί] "Those who had been sent to pillage the temple of Apollo advanced as far as that of Minerva. Suddenly there arose a violent storm, accompanied with thunder and lightning; and fragments of the rock, struck down by the tempest, fell on the barbarians, and crushed numbers of them. The rest, frightened, and considering it an interposition of the god, took to flight. Thus did the providence of the gods preserve this temple from pillage. The Delphians, wishing to leave to posterity an eternal monument of the protection of the gods, erected a trophy near the temple of Minerva Pronæa, with the following inscription: µvaµd τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας Δελφοί με στᾶσαν, Ζανὶ χαριζόμενοι σύν Φυίβφ, πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων, καὶ χαλκοστέφανον δυσάμενοι τέμενος, Diodorus, xi. 14. miserat Xerxes quatuor millia armutorum Delphos ad templum Apollinis diripiendum ; quæ manus tota imbribus et fulminibus deletu est, ut intelligeret, quam nullæ essent hominum adversus Deus vires, Justin, ii. 12. Pausanias, in describing the similar discomfiture of the Gauls, has imitated Herodotus,

αὐτοῖσι ἐνέπιπτον, ἀπὸ δὲ τοῦ Παρνησσοῦ ἀποβραγεῖσαι, δύο κορυφαὶ ἐφέροντα πολλῷ πατάγῳ ἐς αὐτοὺς καὶ κατέλαβυν συχνούς σφεων, ἐκ δὲ τοῦ ἰροῦ τῆς Προνηΐης βοή τε καὶ ἀλαλαγμὸς ἐγίνετο.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Συμμιγέντων δὲ τούτων πάντων, φόβος τοῖσι βαρβάροισι ἐνεπεπτώκες. 49 μαθόντες δὲ οἱ Δελφοὶ φεύγοντάς σφεας, ἐπικαταβάντες, ἀπέκτειναν πληθός τι αὐτῶν. οἱ δὲ περιεύντες ἰθὰ Βοιωτῶν ἔφευγον. ἔλεγων δὲ οἱ ἀποιοστήσαντες οὖτοι τῶν βαρβάρων, ὡς ἐγὰ πυνθάνομαι, ὡς πρὸς τούτοισι καὶ ἄλλα ὥρων θεῖα δύο γὰρ ὁπλίτας, μέξονας ἡ κατὰ 50 ἀνθρώπων φύσιν, 51 ἔχοντας ἔπεσθαί 52 σφι, κτείνοντας καὶ διώκοντας.

ΧΧΧΙΧ. Τούτους δὲ τοὺς δύο Δελφοὶ λέγουσι εἶναι ἐπιχωρίους ἤρωας, Φύλακόν τε καὶ Αὐτύνοον, 53 τῶν τὰ τεμένεὰ ἐστι περὶ τὸ ἰρόν· Φυλάκου 54 μὲν, παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν κατύπερθε τοῦ ἰρου τῆς Προτηΐης· Αὐτονάου δὲ, πέλας τῆς Κασταλίης, ὑπὸ τῆ Ύαμπείη κιρυφῆ, οἱ δὲ πεσύντες ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ λίθοι ἔτι καὶ ἐς ἡμέας ἦσαν σύοι, ἐν τῷ τεμένεϊ τῆς Προτηΐης 'Αθηναίης κείμενοι, ἐς τὸ ἐνέσκηψαν 55 διὰ τῶν βαρβάρων φερύμενοι. Τούτων μέν νυν τῶν ἀνδρῶν αὕτη ἀπὸ τοῦ ἰροῦ ἀπαλλαγὴ γίνεται. 56

κεραυνοί τε ἐφέροντο ἐς τοὺς Γαλάτας, καὶ ἀποβραγείται πέτραι τοῦ Παρνασοῦ, δείματά τε ἄνδρες ἐφίσταντο ὁπλίται τοῖς βαρβάροις, i. 4. Just., xxiv. 8. V. Plutarch pretends that the temple was plundered; Nu. p. 66. c. W. L.

49. ἐνεπεπτάκεε] In this instance the pluperfect is put in order to show something as an immediate, instantaneous, result of an action; since the former seems to be spoken of as complete, when the latter is finished. M.

G. G. 505, 111. 2.

Herod.

50 ħ κατὰ] When one substantive is not compared with another, but the quality of one thing, in its proportion to another, is considered and compared in degree with this proportion; where in Latin quam pro is used, then ħ κ. or ħ πρὸs is put after the comparative. iv. 95. Sophocles, Œ. C. 598. Plato, Rep. ii. p. 211. Xenophon, M. iv. 2, 24. M. G. G. 449. c. Compare vol. i. p. 123. n. 70. and p. 75. n. 97.

51. κατὰ ἀνθρώπων φύσιν] φ. may mean ἡλικίην, as in Sophocles, Tr. 308. or (as in γυνη, θηλυς οὖσα, κοὐκ

ανδρός φύσις, 1064. ά. φ. is put for ανήρ,) ανθρώπων φύσιν may be a periphrasis for ανθρώπων, V. which is often used in such expressions; μείζων ή κατ' ανθρώπον, Plato, Ap. p. 20. ε. Isocrates, Εν. 9. δψεις σεμνότερον ή κ. ανθρώπου (άνθρωπον 1) φ. έχούσας, Josephus, Α. I. i. 19, 1. W. S. χαλεπωτέρως ή κατὰ τήν ανθρωπείαν φ., Thucyddes, ii. 50.

52. ἔχοντας ἔπεσθαι] for ἔχεσθαι ἔποντας, kept following. HER. Stephens; H. on Vig. vi. 2, 3. S. M. G. G. 567. note. Aristophanes, R. 202.

53. Φ. τε καl Aὐ.] In the repulse of Brennus, l'ausanias speaks of δ Υπέροχος, καl δ Λαοδόκος τε καl Πύβρος οί δὲ καl τέταρτον Φ. ἐπιχώριον Δελφοῖς ἀπαριθμοῖσιν ήρωα, κ. 23. W. Justin mentions a youth supra luminum modum, and, as his companions, insignis pulcitudinis duas armoins, insignis pulcitudinis duas armoins trirgines ex propinquis dualns Dianæ Minercaque ædibus, xxiv. 8. These were very probably Hyperoche and Laodice, iv. 33. V.

ούκ 54. Φυλάκου] Pausanias, x. 8. W. Vol. II. ΧΙ. 'Ο δὲ Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατὸς ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου, ᾿Αθηναίων δεηθέντων, ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας. τῶνδε δὲ εἴνεκα προσεδεήθησαν αὐτῶν σχεῖν πρὸς Σαλαμῖνα ᾿Αθηναῖοι, ἵνα αὐτοὶ παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ὑπεξαγάγωνται ἐκ τῆς ᾿Αττικῆς, πρὸς δὲ καὶ βουλεύσωνται τὸ ποιητέον αὐτοῖσι ἔσται. ἐπὶ γὰρ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι βουλὴν ἔμελλον ποιήσεσθαι, ὡς ἐψευσμένοι γνώμης, δοκέοντες γὰρ εὐρήσειν Πελοποννησίους πανδημεὶ ἐν τῆ Βοιωτίη ὑποκατημένους τὸν βάρβαρον, τῶν μὲν εὖρον το οὐδὲν ἐὸν, οἱ δὲ ἐπυνθάνοντο τὸν Ἰσθμὸν αὐτοὺς τειχέοντας, το Πελοπόννησον περὶ πλείστου τε ποιευμένους περιεῖναι, καὶ ταύτην ἔχοντας ἐν φυλακῆ, τὰ δὲ ἄλλα ἀπιέναι. ταῦτα πυνθανόμενοι, οὕτω δὴ προσεδεήθησάν σφεων σχεῖν πρὸς τὴν Σαλαμῖνα.

ΧΙΙ. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατέσχον ἐς τὴν Σαλαμῖνα, 'Αθηναῖοι δὲ ἐς τὴν ἑωυτῶν. μετὰ δὲ τὴν ἄπιξιν, κήρυγμα ⁵⁹ ἐποιήσαντο, " 'Αθηναίων τῆ τις δύναται, σώ≥ειν τὰ τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας." ἐνθαῦτα οἱ μὲν πλεῖστοι ἐς Τροιξῆνα ⁶⁰ ἀπέστειλαν, οἱ δὲ ἐς Αἴγιναν, οἱ δὲ ἐς Σαλαμῖνα. ἔσπευσαν δὲ ταῦτα ὑπεκθέσθαι, τῷ χρηστηρίω τε βουλόμενοι ὑπηρετέειν, καὶ δὴ καὶ τοῦδε εἴνεκα οὐκ ῆκιστα λέγουσι οἱ 'Αθηναῖοι ὄφιν⁶¹ μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλιος ἐνδιαιτέεσθαι ἐν τῷ ἱρῷ. λέγουσί τε ταῦτα, καὶ δὴ καὶ ὡς ἐόντι ἐπιμήνια ⁶² ἐπιτελέουσι

55. ἐνέσκηψαν] This verb denotes the action of bodies striking a resisting object with violence, and being arrested in their rapid motion by the impact. AR.

56. γ (veral] "From this story it is not difficult to detach the preternatural machinery; and we find an account remaining, neither improbable, nor very defective:" ML viii. 4.

very defective; "MI. viii. 4.

57. εδρον] They ascertained this fact most probably in sailing through the Eubæan channel. LAU.

58. τειχέοντας] Plutarch, Th. p.

116. c. Diodorus, xi. 16. W.

59. κήρυγμα] At Athens it was a crime, punishable with death or banishment, for any citizen to abandon his country in time of danger, or even to withdraw his wife and children from the perils with which the city might be threatened, before permission to that effect had been published by decree. L.

60. Tpois nva] The Træzenians re-

ceived them with the greatest kindness, and ordained that they should be maintained at the public expense, assigning two oboli a day to each person. They permitted the children to gather fruit wherever they pleased, and paid masters to instruct them. They also ornamented a portico in the public square with the marble statues of several of the must illustrious Athenian ladies and their children, L.

61. ὅφιν] οἰκουρὸς δράκων, φύλαξ τῆς πολιάδος, Eustathius. This serpent was nourished in the citadel even till the time of Philostratus, Ic. ii. p. 837. W. Plutarch, t. i. p. 116. ε. οὐ δύναμαὶ 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει, ἐξ οὖ τὸν ὕφιν εἶδον τὺν οἰκουρόν ποτε, Aristophanes, L. 758. τὸν ἱερὸν δράκοντα, τὸν φύλακα τοῦ ναοῦ τῆς 'Αθηνᾶς ἐν τῆ ἀκροπόλει, Scholiast. V. This temple was that of Minerva Polias. L.

62. ἐπιμήνια] Understand θύματα, SCH, on B. 117, or σιτία.

προτιθέντες 63 τὰ δ' ἐπιμήνια μελιτύεσσά 63 ἐστι. αὔτη δ' ἡ μελιτύεσσα, ἐν τῷ πρόσθεν αἰεὶ χρόνῷ ἀναισιμουμένη, 65 τότε ἦν ἄψαυστος. σημηνάσης δὲ ταῦτα τῆς ἰρείης, μᾶλλόν τι οἱ ᾿Αθηναῖοι καὶ προθυμότερον 66 ἐξέλιπον τὴν πόλιν, ὡς καὶ τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίης τὴν ἀκρόπολιν. ὡς δέ σφι πάντα ὑπεξέκειτο, ἔπλωον ἐς τὸ στρατόπεδον.

ΧΙΙΙ. Έπεὶ δὲ οἱ ἀπ' ᾿Αρτεμισίου ἐς Σαλαμῖνα κατέσχον τὰς νέας, συνέρρεε καὶ ὁ λοιπὸς πυνθανόμενος ὁ τῶν Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατὸς ἐκ Τροιζῆνος ἐς γὰρ Πώγωνα ⁶⁷ τὸν Τροιζηνίων λιμένα προείρητο συλλέγεσθαι. συνελέχθησάν τε δὴ πολλῷ πλεῦνες νέες, ἢ ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ ἐναυμάχεον, καὶ ἀπὸ πολίων πλεύνων. ναύαρχος μέν νυν ἐπῆν ωὐτὸς ὅσπερ ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ, Εὐρυβιάδης ὁ Εὐρυκλείδεω, ἀνὴρ Σπαρτιήτης, οὐ μέντοι γένεός γε ⁶⁸ τοῦ βασιληΐου ἐών. νέας δὲ πολλῷ πλείστας τε καὶ ἄριστα πλωούσας παρείχοντο ᾿Αθηναῖοι.

ΧΙΙΙΙ. 'Εστρατεύοντο δὲ υἴδε' ἐκ μὲν Πελοποννήσου, Λακεδαιμόνιοι, ἐκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι' ⁶⁹ Κορίνθιοι δὲ, τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι, τὸ καὶ ἐπ' 'Αρτεμισίω' Σικυώνιοι δὲ πεντεκαίδεκα παρείχοντο νῆας' 'Επιδαύριοι δὲ, δέκα' Τροιζήνιοι δὲ, πέντε' 'Ερμιονέες δὲ, τρεῖς' ἐόντες οὖτοι, πλὴν 'Ερμιονέων, Δωρικόν τε καὶ Μακεδνὸν ⁷⁰ ἔθνος, ἐξ 'Ερινεοῦ τε καὶ Πίνδου ⁷¹ καὶ τῆς Δρυσπίδος

63. προτιθέντες] ἐγκρυφίας, δυ καὶ ἀΑκξανδρεῖς, τῶ Κρόνφ ἀριεροῦντες, προτιθέασιν ἐσθίειν τῷ βουλομένφ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἰερῷ, Diocles in Ath. iii. 74. Ath. iv. 14. viii. 37. Hesychius, on Θιαγόνες; Pausanias, iv. 20. ix. 19. οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως, οὖς οὐκ ἐξὸν ῆν φαγεῖν εἶ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις, St. Matthew, xii. 4. V.

64. μελιτόεσσα] μάζα μέλιτι δεδευμένη τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μελιτοῦττα, Hesychius. μελιτοῦτταν ἐγὰ μάξω, Aristophanes, L. 601. SCH. on B. 149. This latter is the new Attic form, and occurs, Eusebius, c. Hi. p. 466. V. Athenæus, iii. 82. iv. 63. xiv. 52. S. The old Attic was μελιτοῦσσα. M. G. G. 121. obs. 1.

65. ἀναισιμουμένη] The disappearance of this honey-paste is easily accounted for. Compare the history of Bel and the Dragon; Aristophanes, Pl. 668, &c.

66. μ. τι—κ. προθυμότερον] somewhat the more, and the more readily. The

67. $\Pi \dot{\omega} \gamma \omega \nu a$] "Beard:" so called from its projecting before the town. L.

68. μέντοι — γε] HER. on Vig. viii. 8, 14.

69. παρεχόμενοι] Compare with the present quotas of the several states, the contingent which each furnished at Artemisium, c. 1. L.

70. Makedudu] i. 56. W.

71. Πίνδου] One of the four cities

ύστατα όρμηθέντες. οι δε Έρμιονέες εισί Δρύοπες, ύπο Ήρακλέος τε και Μηλιέων έκ της νυν Δωρίδος καλεομένης χώρης έξαναστάντες. ουτοι μέν νυν Πελοποννησίων έστρατεύοντο.

ΧΙΙΥ. Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἔξω ἠπείρου τ² ᾿Αθηναῖοι μὲν, πρὸς τ³ πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι νῆας ὀγδώκοντα καὶ ἐκατὸν, μοῦνοι τ² ἐν Σαλαμῖνι γὰρ οὐ συνεναυμάχησαν Πλαταιέες ᾿Αθηναίοισι, διὰ τοιόνδε πρῆγμα ἀπαλλασσομένων τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου, ὡς ἐγίνοντο κατὰ Χαλκίδα, οἱ Πλαταιέες, ἀποβάντες ἐς τὴν περαίην τῆς Βοιωτίης χώρης, πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκετέων. Οὖτοι μέν νυν τούτους σώξοντες ἐλείφθησαν. ᾿Αθηναῖοι δὲ, ἐπὶ μὲν Πελασγῶν ἐχόντων τ⁵ τὴν νῦν Ἑλλάδα καλεομένην, ἦσαν Πελασγοὶ, σὐνομα ἐόμενοι Κραναοί το ἐπὶ δὲ Κέκροπος τῆ βασιλέος, ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι ἀκδεξαμένου δὲ Ἐρεχθέος τὴν ἀρχὴν, ᾿Αθηναῖοι μετωνομάσθησαν ὅ Ἰωνος δὲ τοῦ Ξούθου στρατάρχεω γενομένου ᾿Αθηναίοισι, ἐκλήθησαν ἀπὸ τούτου Ἰωνες.

XLV. Μεγαρέες δὲ τωὐτὸ πλήρωμα παρείχοντο, τὸ καὶ ἐπ' 'Αρτεμισίω' 'Αμπρακιῶται ⁷⁸ δὲ, ἐπτὰ νέας ἔχοντες, ἐπεβώθησαν' Λευκάδιοι ⁷⁹ δὲ, τρεῖς' ἔθνος ἐόντες οὖτοι Δωρικὸν ἀπὸ Κορίνθου.

of Doris. It stood near a river of the same name, and was also called Cyphas. L. On this passage, and c. 46. consult Müller's Dorians, i. 1, 1, 2, 1, 3, and 4.

72. ἐκ τ. ἔ. ἢ.] i. e. ἐκ τ. ἢ. τῆς κει-

μένης έ. Πελοποννήσου. ST.

73. πρδs] here denotes superior when compared. ii. 35. iii. 94. In point of numbers the Athenian vessels constituted very nearly half the fleet; in other respects they were vastly superior. The wonder is that, considering the short period (about nine days, LAU) which had elapsed since the engagement at Artemisium, where half their ships were damaged, c.18. they should have been able to repair these damages so far as to muster a still larger squadron than on the former occasion. S. M. G. G. 591. γ. AR. on Thuc, iii. 11.

74. μοῦνοι] all themselves. S.

75. $\ell \pi l - \Pi$. $\ell \chi \ell \nu \tau \omega \nu$] The participle with its substantive in the genitive case, in marking an epoch in history, is sometimes accompanied by $\ell \pi l$. M. G. G. 565, 1.

76. Κραναοί] ἐξῆς ᾿Αθήνας φασιν οἰκητὰς λαβεῖν τὸ μὲν Πελασγοὺς πρῶτον, οῦς δὴ καὶ λόγος Κραναοὺς καλεῖσθαι μετὰ δὲ ταῦτα Κεκροπίδας Ἡρόδοτος ἱστορεῖ δὲ ταῦτα συγγράφων, Scymnus, Per. 558. V. The Athenians were not thus named after king Cranaus, but because the country was κραναὴ " rugged." SA. IV. Respecting their Pelasgic origin, consult L's Chron. viii. 11. and De la Nauze, H. de l'Ac. des Inscr. t. xxiii. p. 125. S.

77. Κέκροπος] ante Deucalionis tempora regem habuere Cecropem: quem, ut omnis antiquitas fabutosa est, hiformem tradidere; quia primus marem fæminæ matrimonio juuxit, Jus-

tin, ii. 6. L.

78. 'Αμπρακιῶται] Ampracia or Ambracia, Livy, xxxviii. 4. gave its name to the Ambracian gulf. Arta

stands near the site. L.

79. Λευκάδιοι] Leucas was once a peninsula: Leucada continuam reteres habnere coloni; nunc freta circueunt, Ovid, M. xv. 289. L. It is now Santa Maura, one of the Ionian isles.

ΧΕΙΙ. Νησιωτέων δέ, Αίγινηται τριήκοντα παρείχοντο. ήσαν μέν σφι καὶ ἄλλαι80 πεπληρωμέναι νέες άλλα τῆσι μέν τὴν έωυτων έφύλασσον, τριήκοντα δὲ τῆσι ἄριστα πλωούσησι ἐν Σαλαμῖνι ἐναυμάχησαν. Αίγινηται δέ είσι Δωριέες, ἀπὸ Ἐπιδαύρου τη δὲ νήσω πρότερον ούνομα ην Οἰνώνη. 81 μετά δὲ Αἰγινήτας, Χαλκιδέες τὰς έπ' 'Αρτεμισίφ είκοσι 82 παρεχόμενοι, καὶ 'Ερετριέες τὰς ἐπτά' οὖτοι δὲ "Ιωνές εἰσι. μετὰ δὲ, Κεῖοι τὰς αὐτὰς παρεχόμενοι ἔθνος ἐὸν Ίωνικον απο 'Αθηνέων.83 Νάξιοι δε παρείχοντο τέσσερας άποπεμφθέντες μεν ές τους Μήδους ύπο των πολιητέων, κατά περ ώλλοι νησιώται· άλογήσαντες δέ των έντολέων, απίκατο ές τους Ελληνας, Δημοκρίτου 84 σπεύσαντος, άνδρος των άστων δοκίμου, καὶ τότε τριηραρχέοντος. Νάξιοι δέ είσι "Ιωνες, άπ' 'Αθηνέων γεγονότες. Στυρέες δὲ τὰς αὐτὰς παρείχοντο νῆας, τὰς καὶ ἐπ' ᾿Αρτεμισίω. Κύθνιοι 85 δε, μίαν, καὶ πεντηκόντερον εόντες συναμφότεροι οὖτοι Δρύοπες, καὶ Σερίφιοί 86 τε, καὶ Σίφνιοι, 87 καὶ Μήλιοι 88 ἐστρατεύοντο ούτοι γάρ ούκ έδοσαν μούνοι νησιωτέων τω βαρβάρω γην τε καὶ ὕδωρ.

ΧΕΝΙΙ. Οὖτοι μέν, ἄπαντες έντὸς οἰκημένοι Θεσπρωτῶν καὶ 'Αχέροντος 89 ποταμοῦ, ἐστρατεύοντο' Θεσπρωτοί γάρ είσι ὁμουρέ~

80. ἄλλαι] viz. twelve, making the Eginetan vessels forty-two in all. S.

81. Οἰνώνη] or Οἰνοπίη; Œnopiam Minos petit, Eacideia regna: Enopiam reteres appellarere; sed ipse Eacus Æginam genitricis nomine dix-

it, Ovid, M. vii. 472. L.

82. τας-είκοσι The article is put especially, even where otherwise it would not be introduced, in order to denote that the substantive to which it belongs has been already mentioned: so τὰς ὀγδώκοντα καὶ τριηκοσίας νηας, c. 82. with reference to c. 48. M. G. G. 265.

83. από 'Αθηνέων α. Κορίνθου, с. 45. à. Ἐπιδαύρου, and à. 'A. again, c. 46. à. Λακεδαίμονος, and à. 'A. a third time, c. 48. W. Thucydides has àπ' 'Αθηναίων, vii. 57. V. ἀπὸ, of, signifies extraction, derivation, origin, beginning;' which sense, strictly speaking, seems founded on the notion of 'removal from:' so pastor ab Amphryso, Virgil, G. iii. 2. M. G. G. 573.

84. Δημοκρίτου] Δημόκριτος τρίτος πρέε μάχης, ὅτε πὰρ Σαλαμίνα Ελληνες

Μήδοις σύμβαλον έν πελάγει πέντε δὲ νηας έλεν δηίων, έκτην δ' από χειρών ρύσατο βαρβαρικών Δωρίδ' αλισκομένην, Simonides, An. Gr. t. i. p. 133.

85. Κύθνιοι] Cythnos, one of the Cyclades, was also called Ophiusa and Dryopis. Its cheese was considered excellent. It is now called Cythno, Cauro, or Thermia. The inhabitants were held in low estimation: "If I took you for Siphnians, Cythnians, or such like," says Demosthenes to the Athenians, "I would not advise you to adopt ideas so elevated;" π. Συντ. 11. L.

86. Σερίφιοι] saxum Seriphium was used by the Romans as a place of banishment, Tacitus, iv. 21. It is now

called Serfo. L.

87. Σίφνιοι] Siphnos was one of the Cyclades, now Siphano or Siphan-

88. Μήλιοι Melos is now Milo; L. it was one of the Cyclades, Thucydides, ii. 9.

89. 'Axéportos] now the Calamas.

οντες 'Αμπρακιώτησι καὶ Λευκαδίοισι, οῖ ἐξ ἐσχατέων χωρέων ἐστρατεύοντο. τῶν δὲ ἐκτὸς τούτων οἰκημένων, Κροτωνιῆται μοῦνοι ἢσαν, οῖ ἐβώθησαν τῆ Ἑλλάδι κινδυνευούση, κηὶ μιῆ, 90 τῆς ἢρχε ἀνὴρ τρὶς 91 πυθιονίκης, Φάϋλλος· Κροτωνιῆται δὲ γένος εἰσὶ 'Αχαιοί.

ΧLVIII. Οἱ μέν νυν ἄλλοι τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο· Μήλιοι δὲ, καὶ Σίφνιοι, καὶ Σερίφιοι, πεντηκοντέρους. Μήλιοι μὲν, γένος ἐόντες ἀπὸ Λακεδαίμονος, δύο παρείχοντο· Σίφνιοι δὲ, καὶ Σερίφιοι, "Ιωνες ἐόντες ἀπ' 'Αθηνέων, μίαν ἐκάτεροι· ἀριθμὸς 92 δὲ ἐγένετο ὁ πᾶς τῶν νεῶν, πάρεξ τῶν πεντηκοντέρων, τριηκόσιαι καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ὀκτώ.

ΧΙΙΧ. 'Ως δὲ ἐς τὴν Σαλαμῖνα συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ ἀπὸ τῶν εἰρημένων πολίων, ἐβουλεύοντο, προθέντος Εὐρυβιάδεω γνώμην ἀποφαίνεσθαι τὸν βουλόμενον, ὅκου δοκέοι ἐπιτηδεώτατον εἶναι ναυμαχίην ποιέεσθαι τῶν αὐτοὶ χωρέων 93 ἐγκρατέες εἰσί ἡ γὰρ

Both the Acheron and the Cocytus flow into the marsh of Acherusia; and, from the disagreeable appearance of these streams, Homer applied their names to rivers in the infernal regions.

L. These rivers were six in number, and their names are contained in the following line: Στυξ, 'Αχέρων, Φλεγέθων, Λήθη, Κωκυτόs, 'Αορνος.

90. νητ μιή] It is very unlikely that Crotona, the most powerful Greek settlement in Italy, should have sent one ship, and but one, at the public expense. Phayllu-, according to Pausanias, έναυμάχησε καὶ έναντία τοῦ Μήδου, ναθν τε παρασκευασάμενος οἰκείαν, καλ Κροτωνιατών δπόσοι ἐπεδήμουν τῆ Έλλάδι ἐνεβίβασε, x. 9. V. in consequence of which a statue was erected in honor of him at Delphi: and, in consideration of his zeal and conrage, (ότι) ιδιόστολον έχων ναθν έπλευσεν είς Σαλαμίνα, Alexander the Great admitted the Crotonians to a share in the spoils of the Persians; Plutarch, Al. p. 685. p. W. L. It appears not improbable that Phayllus had been present at the Olympic games, which were just over; and that, being in a trireme of his own, he induced his fellow-countrymen who were in Greece at the time to join him in this publicspirited enterprise. After the above

explanation, no alteration in the text appears necessary. V. however suggests $\nu\eta\bar{\tau}$ oin $\bar{\tau}\bar{\nu}\eta$, (from c. 17. and Pausanias,) and L. approves of this. We might introduce (from Plutarch) a change more closely resembling the present text by reading IDIH for MIH; yet $\tau\bar{\eta}s$ $\bar{\eta}\rho\chi\epsilon$ κ . τ . λ . would better suit the text as it now stands.

91. $\tau \rho ls$] viz. twice in the pentathlen, and once in the foot-race. L.

92. ἀριθμὸs] The sum of the numbers given by Herodotus is 366. By subtracting which from 378, the amount here specified, we get 12 as the number of the Æginetan ships detached from the main body, c. 46. S. If so, the Athenians furnished 180 vessels, the Corinthians 40, and the Æginetans (30 + 12 \pm) 42. Now Pau-anias says of these latter, ἐν τῷ Μηδικῷ πολέμφ παρέχεσθει πλοῖα μετά γε ᾿Αθηναίους πλεῖστα, ii. 29. V.

93. χωρέων] This genitive is governed by the adjective εγκρατέες, in which the idea of mastery' is implied, M. G. G. 339. a. The advert of place δκου, and the superlative degree επιτηδεώτατου, would each of them also govern a genitive; as τῆς πόλιος δ. ἦν ε., ii. 172. M. G. G. 357. 8.

Αττική ἀφεῖτο 94 ήδη, τῶν δὲ λοιπέων πέρι προετίθεε. αἰ γνῶμαι δὲ τῶν λεγόντων αὶ πλεῖσται συνεξέπιπτον, "πρὸς τὸν Ἰσθμὸν πλώσαντας, ναυμαχέειν πρὸ τῆς Πελοποννήσου." ἐπιλέγοντες τὸν λόγον τόνδε, ὡς "ῆν 95 νικηθέωσι τῆ ναυμαχίη, ἐν Σαλαμῖνι μὲν ἐύντες, πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα σφι τιμωρίη οὐδεμία ἐπιφανήσεται' πρὸς δὲ τῷ Ἰσθμῷ, ἐς τοὺς ἐωυτῶν ἐξοίσονται." 96

L. Ταῦτα τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου στρατηγῶν ἐπιλεγομένων, ἐπήλυθε ⁹⁷ ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, ἀγγέλλων " ἥκειν τὸν βάμβαρον ἐς τὴν ᾿Αττικὴν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυμπολέεσθαι." ὁ γὰρ διὰ Βοιωτῶν τραπόμενος στρατὸς ἄμα Ξέρξη, ἐμπρήσας Θεσπιέων τὴν πόλιν, αὐτῶν ἐκλελοιπότων ⁹⁸ ἐς Πελοπόννησον, καὶ τὴν Πλαταιέων ὡσαύτως, ἦκέ τε ἐς τὰς ᾿Αθήνας, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐδηΐου. ἐνέπρησε δὲ Θέσπειάν τε καὶ Πλάταιαν, ⁹⁹ πυθόμενος Θηβαίων, ὅτι οὐκ ἐμή-διζον.

L1. 'Απὸ δὲ τῆς διαβάσιος τοῦ 'Ελλησπόντου, ἔνθεν πορεύεσθαι ἤρξαντο οἱ βάρβαροι, ἔνα αὐτοῦ διατρίψαντες μῆνα, 100 ἐν τῷ διέβαινον ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐν τρισὶ ἐτέροισι μήνεσι ἐ ἐγένοντο ἐν τῆ ᾿Αττικῆ, Καλλιάδεω ἄρχοιτος ² ᾿Αθηναίοισι. καὶ αἰρέουσι ἐρῆμον τὸ ἄστυ, καὶ τινας ὀλίγους εὐρίσκουσι τῶν 'Αθηναίων ἐν τῷ ἰρῷ ἐύντας, ταμίας ³ τε τοῦ ἱροῦ, καὶ πένητας ἀνθρώπους οῖ, φραξάμενοι τὴν

94. ἀφεῖτο] Μ. G. G. 209, 1.

95. ħν] If in the conclusion the future is put, (from the consequences being considered as necessary,) and the condition is considered as a case probably happening, then the condition is expressed by ħν with the subjunctive. M. G. G. 523, 1. Therefore πολιορκήσονται signifies the necessary consequence was that they would be besieged.

96. ἐξοίσονται] c. 76. S. διασωθή-

σονται. ST.

97. ἐπήλυθε] M. G. G. 505. 111. 2. ἐληλύθεε, Werfer, and M. but the pluperfect here does not seem to admit of the explanation given c. 38.

95. ἐκλελοιπότων] Diodorus says ἐπεφεύγεισαν είs Π. πανδημεί, xi. 14.

W.

99. Θ. τε καὶ Π] Homer, Il. B. 498

-504. Herodotus often uses the plural form Πλαταιῆσι, vii. 231. ix.

89. 11.

100. μῆνα] The forces might have remained a month at the Hellespont, though the passage of it was effected in seven days and seven nights. vii. 56. W.

μήνεσι] The dative plural appears to have been formed originally from the nominative plural, by annexing the syllable σι or the vowel ι. M. G. G. 75. iv. 43. G.

2. K. ἄρχοντος] ἐπὶ might be inserted as in Thucydides, ii. 2. M. G.

G. 565, 1.

3. ταμίαs] These treasurers were chosen by lot from among those citizens who possessed a yearly income of five hundred medimni. They were ten in number, and had under their care the statues of Minerva and Victory, the riches of the temple, and the public treasury: τὰργύριον τῶβυσσον παρὰ τῷ σιῷ, Aristophanes, L. 174. L.

ακρόπολιν θύρησί 4 τε καὶ ξύλοισι, ημύνοντο τοὺς ἐπιόντας. αμα μὲν ύπ' ἀσθενείης βίου 5 οὐκ ἐκχωρήσαντες ές Σαλαμίνα, πρὸς δὲ 6 καὶ, αὐτοὶ δοκέοντες έξευρηκέναι τὸ μαντήϊον, τὸ ἡ Πυθίη σφι ἔχρησε, " τὸ ξύλινον τεῖχος 7 ἀνάλωτον ἔσεσθαι" αὐτὸ δὴ τοῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον κατά τὸ μαντήϊον, καὶ οὐ τὰς νῆας.

LII. Οι δε Πέρσαι ιδόμενοι επί επί τον καταντίον της άκροπόλιος όχθον, ο τον 'Αθηναΐοι καλέουσι 'Αρήΐον πάγον, 10 έπολιόρκεον τρόπον τοιόνδε δκως στυπείον περί τούς δίστους περιθέντες άψειαν, έτόξευον ές τὸ φράγμα. ένθαῦτα 'Αθηναίων οι πολιορκεύμενοι όμως ημύνοντο, καίπερ ές τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι, καὶ τοῦ φράγματος προδεδωκότος. 11 οὐδὲ λόγους τῶν Πεισιστρατιδέων προσφερόντων περί ομολογίης ένεδέκοντο άμυνομενοι δέ, άλλα τε άντεμηχανέοντο, καὶ δὴ καὶ, προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, όλοιτρόχους 12 ἀπίεσαν ωστε Ξέρξεα έπὶ χρόνον συχνὸν ἀπορίησι ἐνέχεσθαι, οὐ δυνάμενον σφεας έλεῖν.

4. θύρησι] boards; ii. 96. S. oτ perhaps doors, which they had collected from the deserted houses in the

city.

5. δπ' ἀσθενείης βίου] τοὺς χρήμασι ασθενεστέρους, the poorer classes, ii. 88. V. The substantive is sometimes omitted, and the adjective put absolutely in opposition to πλούσιος, as γεγραμμένων των νόμων, δ τ' ασθενής δ πλούσιός τε την δίκην ίσην έχει, Euripides, S. 433. and in E. 267. L. it is put in opposition to πένης, 253.

6. αμα μέν-πρός δέ] HER. on Vig.

vii. 2, 6.

7. τὸ ξύλινον τεῖχος] vii. 141. 142.

8. ἐπὶ] with an accusative sometimes stands in answer to the question where?' as εis, e. g. ίζεσθαι επί τι, to go any-whither, in order to seat one's self there. M. G. G. 586. c.

9. ὄχθον] Hence the expressions ἀνιέναι, ἀναβαίνειν, ἀνάγειν είς 'Α. π., D. Laertius, ii. 101. adscendere in Areopagum, Cicero, de Div. i. 25. V. It was on this eminence that the Venerians planted the battery of mortars, which did such irreparable mischief to the Parthenon. LAU.

10. 'Aρήιον πάγον] This hill is generally thought to have taken its name from the circumstance of Mars being

there brought to trial before the gods for the murder of a son of Neptune: but Æschylus, the earliest author who alludes to the etymology, assigns it to a different origin, and represents Minerva as the founder of the court : π . "Αρειον τόνδ' 'Αμαζόνων έδραν σκηνάς θ', δτ' ήλθον Θησέως κατά φθόνον στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν, τήνδ' ύψίπυργου άντεπύργωσαν τότε "Αρει δ' έθυον, ένθεν έστ' ἐπώνυμος πέτρα, πάγος τ' Αρειος, Επ. 682, κερδών άθικτον τούτο βουλευτήριον, αίδοίον, φρούρημα γης, καθίσταμαι, 701. ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπόν αίεν άδεκαστον τοῦτο Β., 680. Whoever the founder might have been, Solon is allowed to have placed the tribunal on a firmer basis; Cicero, Off. i. 22. Of the Archons it is allowed that the six Thesmothetæ (after passing their accounts) were among the judges. They took cognisance of greater felonies, and of all religious matters: hence Socrates and St. Paul were brought before this court. L. To avoid undue influence, their sittings were held in the dark; Potter, i. 19.

11. προδεδωκότος | having betrayed them, viz. by catching fire. LAU.

12. όλοιτρόχους] όλοοίτροχος, τ. 92. στρογγύλος, τροχοειδής λίθος, Scholiast. G.

LIII. Χρόνω δ' ἐκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δή τις ἔσοδος τοῖσι βαρβάροισι: ἔδεε γὰρ, κατὰ τὸ θεοπρόπιον, 13 πᾶσαν τὴν ᾿Αττικὴν τὴν ἐν τῷ ἡπείρω γενέσθαι ὑπὸ Πέρσησι. ἔμπροσθε ὧν πρὸ 14 τῆς ἀκροπόλιος, ὅπισθε δὲ τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, τῷ δὴ οὕτε τις ἐφύλασσε, οὕτ' ᾶν ἤλπισε, μή κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη ἀνθρώπων, ταὐτη ἀνέβησάν τινες κατὰ τὸ ἰρὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς ᾿Αγλαύρου, 15 καίτοιπερ 16 ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου. ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς ἀναβεβηκότας οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, οἱ μὲν ἐἰρἱιπτεον ἐωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐς τὸ μὲναρον κατέφευγον. τῶν δὲ Περσέων οἱ ἀναβεβηκότες πρῶτον μὲν ἐτράποντο πρὸς τὰς πύλας, ταὐτας δὲ ἀνοίξαντες, τοὺς ἰκέτας ἐφύνευον ἐπεὶ δέ σφι πάντες κατέστρωντο, 17 τὸ ἰρὸν συλήσαντες, ἐνέπρησαν 18 πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν.

LIV. Σχών δὲ παντελέως τὰς 'Αθήνας, Ξέρξης ἀπέπεμψε ἐς Σοῦσα ἄγγελον ἰππέα, 19 'Αρταβάνω 20 ἀγγελέοντα 21 τὴν παρεοῦσάν σφι εὐπρηξίην. ἀπὸ δὲ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρη ἡμέρη συγκαλέσας 'Αθηναίων τοὺς φυγάδας, ἐωυτῷ δὲ ἐπομένους, ἐκέλευς τρόπω τῷ σφετέρω θῦσαι τὰ ἰρὰ, ἀναβάντας ἐς τὴν ἀκρόπολιν' εἴ τε

13. τὸ θεοπρόπιον] vii. 141. ST.

14. $\xi \mu \pi \rho \rho \sigma \theta \epsilon - \pi \rho \delta$] The insertion of the preposition must be regarded as a pleonasm, unless the construction of the adverb with a genitive is accounted for by supposing an ellipsis. SCHW. on B. 462. The acropolisis on all sides perpendicularly precipitous; excepting at the entrance, which is narrow and steep. On the right-hand side, after you have passed the propylæa, is s en a little door, generally kept locked by the Turkish garrison. This door leads to a break-neck path down the precipice, probably the same as that by which the Persians obtained possession of the citadel. LAU. vol. i. p. 49. n. 90.

15. 'Αγλαίρου] This princess is said to have devoted herself to death for the good of her country. A temple was erected to her memory, on a craggy acclivity to the south-west, close to the propylæa of the citadel. "The youth on going to the wars made oath in this temple, and those who passed from the class of children to that of youths, in complete armour,

also made oath to fight even to death for the country which had nurtured them;" Ulpian, on Dem. F. L. p. 391. c. p. L.

16. καίτοιπερ] Eusebius in Stob. S.

xliv. p. 310. W.

17. κατέστρωντο] ἀνήρηντο, Pollux, ix. 153. The verb is properly used of those who fall strewed on the field of battle. ix. 76. V.

18. ἐτέπρησαν] Xerxes protinus accessit astu; idque, nullis defendentishus, interfectis sacerdolibus (ταμίας τοῦ ἐροῦ, c. 51.) quos in arce invenerat, incendio delevit, Nepos, Th. 4. W.

19. ἄγγελον ἰππέα] οὕτε τις ἄγγε-

19. ἄγγελον ἱππέα] οὕτε τις ἄγγελος, οὕτε τις ἱππεὸς ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται, Æschylus, P. 14. BL.

20. 'Aρταβάνω] who had been appointed regent during the king's ab-

sence, vii. 52. 53. ST.

21. ἀγγελέοντα] Ξ. ἔπεμπε ἐς Πέρσας ἀ. τ. π. σ. συμφορὴν, c. 97. V. Verbs of motion are accompanied regularly by future participles to express the object of those verbs. M. G. G. 556, 7.

δὴ ὧν, ὄψιν τινὰ ἰδὼν ἐνυπνίου, $\frac{c^2}{c^2}$ ἐνετέλλετο ταῦτα, εἴ τε καὶ ἐνθύμιόν $\frac{c^2}{c^2}$ οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἰρόν. οἱ δὲ φυγάδες τῶν ᾿Αθηναίων ἐποίησαν τὰ ἐντεταλμένα.

LV. Τοῦ δὲ εἴνεκεν τούτων ἐπεμνήσθην, φράσω. ἔστι ἐν τῆ ἀκροπόλι ταύτη Ἐρεχθέος 24 τοῦ γηγενέος λεγομένου εἶναι νηὸς, ἐν τῷ ἐλαίη 25 τε καὶ θάλασσα 26 ἔνι τὰ λόγος παρὰ ᾿Αθηναίων Ποσειδέωνά τε καὶ ᾿Αθηναίην, ἐρίσαντας 27 περὶ τῆς χώρης, μαρτύρια θέσθαι. 28 ταύτην ὧν τὴν ἐλαίην ἄμα τῷ ἄλλῳ ἱρῷ κατέλαβε ἐμπρησθῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων δευτέρη δὲ ἡμέρη ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, ᾿Αθηναίων οἱ θύειν ὑπὸ βασιλέος κελευόμενοι, ὡς ἀνέβησαν ἐς τὸ ἰρὸν, ὥρων βλαστὸν 29 ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα. 30 οὖτοι μέν νυν ταῦτα ἔφρασαν.

22. ἔψιν – ἐνυπνίου] vii. 18. 47. Our author elsewhere has ὅ. ἐν τῷ ἕπνφ, iii. 30. 65. &c. IV.

23. ἐνθόμων] a feeling of religious self-reproach. In Thucydides, vii. 50. it signifies ominous, portentous. BLO. ἐνθυμιστὸν πυιησάμενος, ii. 175. TR.

24. Έρεχθέος] οῖ δ' ἄρ' ᾿Αθήνας εἶχον εὐπτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἑρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' ᾿Αθήνη θρέψε, λιὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ξείδωρος ᾿Αρουρα, κὰδ δ' ἐν' Ἀθήνης ἐ ͼἶσεν, έῷ ἐνὶ πίονι νηῷ ἐνθάδε μιν παύροιοι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι ἄθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαντῶν, Homer, Il. B. 546. Yearly sacrifices to Minerva Polias and to Ercchtheus are mentioned, v. 82. This king is said to have sacrificed his daughter for the good of the country in obedience to the Delphic oracle; Lycurgus, c. Leocr. p. 217. L.

25. έλαίη] This olire-tree was called μορία, ἀστή ἐ,, and πάγκυφος: it was said to be still in existence when Pliny wrote; Athenis quoque olea durare traditur in certamine edita a Mi-

nerca, H. N. xvi. 44. L.

26. θάλασσα] This sea was a deep well of salt water, in which when the south wind blew you heard ἦχον κυμάτων; and on the stone of this well is a figure of a trident, said to be a testimony of the contest between Neptune and Minerva; Pausanias, i. 26. Νεριμπιε is said καὶ ἐν ἀκροπόλει τοισούτον ἀπεχούση θαλάσσης βόθιον δείστος σούτον ἀπεχούση θαλάσσης βόθιον δείστος σούτον ἀπεχούση θαλάσσης βόθιον δείστος δούτον δούτον δούτον δούτον δούτον δούτον δούτον δείστος δούτον δείστος δούτον δείστος δούτον δείστος δούτον δείστος
ξαι, Libanius, Lam. Nic. p. 203. c. W. Salt springs occur elsewhere in Attica. AR. on Th. ii. 19. There were also salt-water springs in the temple of Neptune Hippias near Mantinea, and at Mylassa in Caria; Paus. viii. 10. L. The word sea is used in the Bible for a large cistern, described 1 Kgs. vii. 23. "the brazen sea," 11 Kgs. xxv. 13. Τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν, LXX. BE.

27. ξρίσαντας] This is said to have happened in the reign of Cecrops, when the gods were settling in what cities they should receive peculiar honors. Neptune, striking the ground with his trident, produced this sea, called Erechtheis: Minerva afterwards produced the olive; on which Jupiter adjudged the city to her, and it was named after her; Apollodorus, iii. 13, 1. L. Other accounts say that Neptune produced the horse, which was the emblem of war, and therefore was judged inferior to the olive, the emblem of peace. TR.

28. π. 'A.—μαρτύρια θέσθαι] These words S. considers to have been taken from some ancient poet: produced as testimonies from the Athenians. The construction is, $\tau \grave{\alpha} \lambda$. (έστὶ) Π . $\tau \epsilon \kappa \alpha l$

'Α., ἐ. π. τ. χ., θ. μ. π. 'Α.

29. βλαστόν] δευτέρα δὲ ἡμέρα βλαστός ἀνέδραμεν εἰς πῆχυν εκ τοῦ κεκαυμένου, Libanius, Ant. p. 378. c. Pausanias has not only doubled the length of this shoot, but shortened the

LVI. Οι δὲ ἐν Σαλαμῖνι Ἑλληνες, ὡς σφι ἐξηγγέλθη, ὡς ἔσχε τὰ περὶ τὴν ᾿Αθηναίων ἀκρόπολιν, ἐς τοσοῦτον θόρυβον ἀπίκοντο, ώστε ἔνιοι τῶν στρατηγῶν οὐδὲ κυρωθῆναι ἔμενον τὸ προκείμενον πρῆγμα, ἀλλ' ἔς τε τὰς νῆας ἐσέπιπτον, καὶ ἱστία ἀείροντο, ὡς ἀποθευσόμενοι, τοῖσί τε ὑπολειπομένοισι αὐτῶν ἐκυρώθη πρὸ τοῦ Ἰσθμοῦ ναυμαχέειν. τύζ τε ἐγίνετο, καὶ οῖ, διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, ἐσέβαινον ἐς τὰς νῆας.

LVII. Ἐνθαῦτα δὴ Θεμιστοκλέα, ἀπικόμενον, ἐπὶ τὴν νῆα, εἴρετο Μνησίφιλος, ³¹ ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, '' ὅ τί σφι εἴη βεβουλευμένον ;'' πυθύμενος δὲ πρὸς αὐτοῦ, ὡς '' εἴη δεδογμένον ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἱσθμὸν καὶ πρὸ τῆς Πελοποννήσου ναυμαχέειν,''³² εἶπε, '' Οὖτοι ἄρα ἦν ἀπαίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ Σαλαμῖνος, περὶ οὐδεμῖης ἔτι ³³ πατρίδος ναυμαχήσεις. κατὰ γὰρ πόλις ἔκαστοι τρέψονται καὶ οὕτε σφέας Εὐρυβιάδης κατέχειν δυνήσεται, οὕτε τις ἀνθρώπων ἄλλος, ὥστε μὴ οὐ ³⁴ διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν ἀπολέεταί τε ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίησι. ἀλλ', εἴ τις ἐστὶ μηχανὴ, ἴθι καὶ πειρῶ διαχέαι ³⁵ τὰ βεβουλευμένα, ἤν κως δύνη ἀναγνῶσαι Εὐρυβιάδεα μεταβουλεύσασθαι, ³⁶ ὥστε αὐτοῦ μενέειν.''

LVIII. Κάρτα δη τῷ Θεμιστοκλεϊ ήρεσε ή ὑποθήκη καὶ, οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος, ἥιε ἐπὶ την νῆα την Εὐρυβιάδεω ἀπικό-

time in the same proportion, αὐθημερὸν ὅσον τε ἐπὶ δὖο βλαστῆσαι πήχεις, i. 27. W. So true is the Virgilian description of Fame, mobilitate riget, riresque acquirit eundo, Æ. iv. 175. V. sunt et miracula fortuita: nam et olira in totum ambusta revixit; et in Bæotia derosæ a locustis ficus germinarere, Pliny, H. N. iii. 17. L. βλαστὸς and βλαστάνειν are words peculiarly relating to the growth of trees, although, like other words, often used in a wider signification. AR. on Th. iii. 26. Compare the beautifulchorus of Sophocles, Œ. C. 694, &c.

30. ἀναδεδραμηκότα] The perfect here presupposes the existence of a future in ήσα, which does not, however, appear to have been used. M. G. G. 183, 4.

31. Μνησίφιλος] Themistocles was the disciple of Muesiphilus, who was of the same ward of Phrear. This Mnesiphilus was neither an orator nor a natural philosopher, but a professor of politics; Plutarch, Th. p. 112. p. As he was not much known out of Attica, Themistocles thought it adviseable to act upon his suggestion without mentioning its author. L. V.

32. ναυμαχέειν] c. 49.

33. περι οὐδεμιῆς ἔτι] ήμεῖς ἀπό τε τῆς οὐκ οὔσης ἔτι (πόλεως) ὁρμώμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν βραχεία ἐλπίδι οὔσης κινουνεύουτες, ξυνεσώσαμεν ὑμᾶς τε, τὸ μέρος, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, Thucydides, i. 74. BLO.

34. μη οὐ] This combination of negatives is equivalent to the Latin quin or quo minus. It is used with infinitives, after negative propositions or verbs. M. G. G. 601. a. or 608. vol. i. p. 285. n. 64.

35. διαχέαι] ή διατριβή τοῦ πολέμου διέχεεν αἰτῶν τὰ Βουλέψατα, Dionysius, A. R. iii. p. 141. διαχέαι τὰς ὑποθήκας, Th. Simocatta, ii. 13. τὴν εἰρήνην δ., Th. S., iii. 9. W.

μενος δὲ, ἔφη " θέλειν οἱ κοινόν τι πρῆγμα συμμίξαι." ὁ δ' αὐτὸν ἐς τὴν νῆα ἐκέλευε ³⁷ ἐσβάντα λέγειν, εἴ τι ³⁸ θέλει. ἐνθαῦτα ὁ Θεμιστοκλέης παριΖόμενός οἱ καταλέγει κεῖνά τε πάντα, τὰ ἤκουσε Μνησιφίλου, ἐωυτοῦ ποιεύμενος, καὶ ἄλλα πολλὰ προστιθεὶς, ἐς δ ἀνέγνωσε χρηΐζων ἔκ τε τῆς νηὸς ἐκβῆναι, συλλέζαι τε τοὺς στρατηγοὺς ἐς τὸ συνέδριον.

LIX. 'Ως δὲ ἄρα συνελέχθησαν, πρὶν ἡ τὸν Εὐρυβιάδεα προθετναι τὸν λόγον, τῶν εἴνεκα συνήγαγε τοὺς στρατηγοὺς, πολὺς ³⁹ ἦν ὁ Θεμιστοκλέης ἐν τοῖσι λόγοισι, οἶα κάρτα δεόμενος λέγοντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς, 'Αδείμαντος ὁ 'Ωκύτου, εἶπε, ''⁷Ω Θεμιστόκλεες, ⁴⁰ ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ⁴¹ ῥαπίζονται.'' ⁴² ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, '' Οἱ δέ γε ἐγκαταλειπόμενοι ⁴³ οὐ στεφανεῦνται.''

LX. Τότε μεν 44 ήπίως προς τον Κορίνθιον αμείψατο προς δε τον

36. μεταβουλεύσασθαι] vii. 12. W. 37. ἐκέλευε] This tense seems to resemble the use of the infinitive mood, in similar circumstances, in Latin: tum Eurybiades jubere, &c. AR.

38. ε τι] This whole narrative is told in the most natural and simple style. quin age, si quid habes, Virgil, E. iii. 52. incipe, si quid habes, ix. 32. ε lα λέγ', ε τι λέγεις, Theocritus, v. 78. ε lπὲ δ τι καὶ λέγεις, Lucian, t. i. p. 747. δρά γ', ε τι δράσεις, Euripides, I. A. 817. V.

39. πολύς κ.τ. λ.] i.e. πολλὰ ἔλεγε.

ST. vol. i. p. 60. n. 16.

40. Θεμιστόκλεες] M. G. G. 79. obs. 6.

41. προεξανιστάμενοι] those starting before the signal is given; προπηδῶντες, W. πρό τοῦ χρόνου εἰς τὸ στά-

διον είσπηδωντες. J.

αγώνα, ανέδησε τον ήνίοχον, Thucydides, v. 50. Λίχαν μαστιγοῦντες, ἄνδρα γέροντα, έξήλασαν, Xenophon, H. iii. 2, 21. Λ. μαστιγούσιν οί Έλλανοδίκαι, Pausanias, vi. 2. not that these umpires inflicted the blows themselves: but they directed the μαστιγονόμους, or άλύτας as they were properly called, "the clerks of the course," to punish those who were in any way disorderly. άλυτάρχης ὁ τῆς ἐν τῷ ᾿Ολυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκυσμίας ἄρχων Ἡλεῖοι γὰρ τους ραβδοφόρους ή μαστιγοφόρους " ἀλύτας" καλοῦσιν, Etymol. Mag. Plutarch adds that Eurybiades, in the wa:mth of discussion, ἐπαραμένου τὴν βακτηρίαν ώς πατάξων, Themistocles exclaimed πάταξον μέν οδν, άκουσον δέ, Th. t.i. p. 117. p. Ælian, V. H. xiii. 40. Compare Thucydides, viii. 84. V. BL. thinks that this part of the story originated from a misconception of the anecdote as related by Herodotus.

43. ἐγκαταλειπόμενοι] ἀπολειπόμενοι, λειπόμενοι, Plutarch; W. those left behind in the ruce. St. Paul uses this metaphor, 11 Cor. iv. 9. as well as many others derived from the Grecian games. V. Sophocles makes the simple participle synonymous with ἡσσημένοι, and opposes it to νικῶντες, Λj. 1240—1252. L.

44. τότε μέν] this is opposed to

τότε δη, c. 61. V.

Εὐρυβιάδεα ἔλεγε ἐκείνων μὲν οὐκέτι οὐδὲν τῶν πρότερον λεχθέντων, ὡς, ἐπεὰν ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος, διαδρήσονται παρεόντων ⁴5 γὰρ τῶν συμμάχων οὐκ ἔφερε οἱ κόσμον οὐδένα κατηγορέειν ὁ δὲ ἄλλου λόγου εἴχετο, λέγων τάδε· 1. " Ἐν σοὶ νῦν ἐστὶ σῶσαι τὴν Ἑλλάδα, ἢν ἐμοὶ πείθη ναυμαχίην αὐτοῦ μένων ποιέεσθαι, μηδὲ, πειθόμενος τούτων τοῖσι λέγουσι, ἀναΞεύξης ⁴6 πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νῆας. ἀντίθες γὰρ ἐκάτερον, ἀκούσας. πρὸς μὲν τῷ Ἰσθμῷ συμβάλλων, ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ⁴7 ναυμαχήσεις, ἐς δ ⁴8 ἤκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, νῆας ἔχουσι βαρυτέρας ⁴9 καὶ ἀριθμὸν ἐλάσσονας τοῦτο δὲ, ⁵ο ἀπολέεις Σαλαμῖνά τε καὶ Μέγαρα καὶ Αἴγιναν, ἤνπερ καὶ τὰ ἄλλα εὐτυχήσωμεν. ἄμα γὰρ τῷ ναυτικῷ αὐτῶν ⁵ὶ ἔψεται καὶ ὁ πεΞὸς στρατός. καὶ οὕτω σφέας αὐτὸς ἄξεις ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον, κινδυνεύσεις τε ἀπάση τῆ Ἑλλάδι. 2. * Ἡν δὲ τὰ ἐγὼ

45. παρεόντων κ.τ.λ.] The construction is το κατηγορέειν τῶν π. σ.

οὐκ έ. οἱ οὐδένα κ. S.

46. ἀναζεύξης] ἀναζειγνύναι, which properly signifies the putting the horses to a carriage previously to commencing a land journey, is sometimes applied to a ship getting under weigh, or commencing her voyage. AR.

47. ἐν π. ἀναπεπταμένω] ἀναπεπταμένη τῆ θαλάττη ταῦτα ἔπραττον, Longus, P. iii. p. 177. W. Before these

words understand τοῦτο μέν.

48. és b] és is here used for èv, as below in § 2. iii. 64. &c. W. but, when this is the case, it not only means 'to be' or 'to do something' in a place, but implies also 'the moving' into the place in order ' to be' or 'to do something' there; Schulz. so ίζόμενος ές τον βασιλή τον θρόνον is going and sitting on the royal throne, iii. 64. and here we must understand ναυμαχείν or ναυμαχήσειν, i. e. ές δ ίέναι ναυμαχήσοντας or ές δ ίέναι ώστε ναυμαχείν, S. or ès & πλεύσασι ήκιστα ημίν σύμφορόν έστι ν. ST. ίζεσθαι, followed by es with an accusative, occurs, i. 199. iii. 140. viii. 71. (where we also meet with ίζόμενοι έν τω 'Ισθμώ.) καθίζουσιν ές το ໂερον, Thucydides, iii. 75. κ. ές το 'Ηραΐον ίκέται, ibid. οὐδέ είς τὸ συνέδριον ήθελε καθίζειν, Xenophon, H. vii. 1, 39. V. On second thoughts, ès δ perhaps means on which account; and τὸ ἀναζεῦξαι τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμὸν is to be understood (as the subject) with ℌ. ℌ. o. è. By no means withdraw to the Isthmus; for, in the first place, by so doing you will have to engage in the open sea; on which account such a measure would be greatly to our disadvantage, considering the inferiority of our numbers: and, in the next place, even if victory should declare in our favor, you will be losing Salamis and Megara and Ægina. S.

49. βαρυτέρας] Plutarch describes them as ἀτενεῖς (or ἁλιτενεῖς, compare Athenæus, v. p. 204. ε. S.) καὶ ταπεινότεραι, Th. p. 119. c. W. M. proposes

to read βραχυτέρας.

50. τοῦτο δὲ] τοῦτο μὲν is quite omitted, as in v. 45. HER. on Vig. i. 16. ST. is mistaken in supposing the μὲν (after πρὸs) to be put for τοῦτο μέν : the particles correspond as follows, πρὸs μὲν (A) τῶ Ἰ. σ., [τοῦτο μὲν (B)] ἐν π. ἀ. ν., &c. τοῦτο δὲ (B), &c. ἡν δὲ (A) τὰ ἐγὰ &c. Απd so in v. 45. Συβαρῖται μὲν (A), [τοῦτο μὲν (B)] τέμενός τε &c. τοῦτο δὲ (B), αὐτοῦ &c. οἱ δ' (A) αὖ Κρωτωνιῆται ἀποδεικνῦσι Καλλή μὲν (C) &c. Δωρίεῖ δὲ (c) &c.

51. αὐτῶν] i. e. τῶν Περσέων. ST.

Herod. Vol. II. Q

λέγω ποιήσης, τοσάδε έν αὐτοῖσι 52 χρηστὰ εὐρήσεις πρῶτα μεν, έν στεινώ συμβάλλοντες νηυσὶ ολίγησι προς πολλας, ην τα οἰκότα ἐκ του πολέμου έκβαίνη, πολλον κρατήσομεν. το γαρ έν στεινώ ναυμαχέειν, προς ήμέων έστί· έν εθρυχωρίη δέ, προς έκείνων.53 αδτις δè, 54 Σαλαμίς περιγίνεται, ές την ημιν υπέκκειται 55 τέκνα τε καὶ γυναϊκες. καὶ μὴν καὶ τόδε ἐν αὐτοῖσι ἔνεστι, τοῦ καὶ περιέχεσθε μάλιστα δμοίως αὐτοῦ τε μένων, προναυμαχήσεις Πελοποννήσου, καὶ 56 πρὸς τῷ Ἰσθμῷ· οὐδέ σφεας, εἴ περ εὖ φρονέεις, ἄξεις ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον. 3. *Ην δέ γε καὶ τὰ έγὰ έλπίζω γένηται, καὶ νικήσωμεν τησι νηυσί, ούτε υμίν ές τον Ίσθμον παρέσονται οί βάρβαροι, οὖτε προβήσονται ἐκαστέρω τῆς 'Αττικῆς, ἀπίασί ⁵⁷ τε οὐδενὶ κόσμω, 58 Μεγάροισί τε κερδανέομεν περιεούσι, και Αιγίνη, και Σαλαμίνι, έν τη ήμιν και λόγιον έστι των έχθρων κατύπερθε γενέσθαι. ολκότα μέν νυν βουλευομένοισι άνθρώποισι, ώς το ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι μή δε οικότα βουλευομένοισι, ουκ εθέλει ουδε ο θεος προσχωρέειν προς τας ανθρωπηίας γνώμας." 59

LXI. Ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέους, 60 αὖτις ὁ Κορίνθιος ᾿Αδείμαντος ἐπεφέρετο, 61 σιγᾶν τε κελεύων, τῷ μὴ ἔστι πατρὶς, καὶ Εὐρυβιάδεα οὺκ ἐῶν 62 ἐπιψηφίζειν ἀπόλι 63 ἀνδρί πόλιν γὰρ τὸν Θε-

52. αὐτοῖσι] i. e. τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεχθεῖσι. ST.

53. προς ἡμέων - προς ἐκείνων] in our favor (contrasted with ἥκιστα ἡμῖν σύμφορον)—in their favor. M. G. G. 590, 6.

54. $\pi\rho\bar{\omega}\tau\alpha\,\mu\dot{\epsilon}\nu-\alpha\bar{\ell}\tau\iota s\,\delta\dot{\epsilon}$] The former is contrasted with the $\tau\rho\bar{\omega}\tau\rho$ understood, and the latter with the $\tau\rho\bar{\omega}\tau\rho$ $\delta\dot{\epsilon}$ in the preceding section. HER. on V1G, vii. 4, 3.

55. ès τἡν - ὑπέκκειται] where they are (brought and) deposited for safety. M. G. G. 578, 3. ès τὴν whither for èν τῆ where.

56. δμοίως—καλ] just the same—as if. M. G. G. 607. obs.

57. ἀπίασι] The verb εἶμι, I am going, in the present has regularly the signification of the future. M.G.G. 504, 3.

58. οὐδενὶ κόσμφ] This phrase with φεύγειν or ἀπιέναι occurs also in Polybius and Lucian. BLO.

59. γνώμας] rigilando, agendo, bene consulendo, prospere omnia cedunt;

ubi socordiæ tete atque ignaviæ tradideris, nequicquam deos implores; irati infestique sunt, Sallust, C. 52. W. 60. Θεμιστοκλέουs] This is the At-

60. Θεμιστοκλέουs] This is the Attic form of the genitive. M. G. G. 79. obs. 6. vol. ii. p. 85. n. 10.

61. ἐπεφέρετο] and, in this and the following chapters, ἐκέλευε, προέφερε, ἔλες, ἐδήλου, διέβαινε, ἀνεδιδάσκετο; —the scene is here brought forward in as lively a manner as possible, and the imperfect tense will either signify began to do so and so, or, as if the reader had the whole picture present to his mind, it may signify, there was Adimantus inveighing against him, &c. AR. On the use of the imperfect for the agrist see M. G. G. 505. 11.

62. οὐκ ἐῶν κ. τ. λ.] dissuading him from collecting the votes to oblige a man without a country. οὕτ ἐπεψήφισεν ᾿Αθηναίοις (to oblige the Athenians) τὸν τῶν δέκα στρατηγῶν θάνατον, Ælian, V. H. iii. 17. V. The dative is put with transitive and intransitive verbs, to show that an action takes

μιστοκληα παρεχόμενον, ούτω 64 έκέλευε γνώμας 65 συμβάλλεσθαι. ταῦτα δέ οι προέφερε, ὅτι ἡλώκεσάν τε καὶ κατείχοντο 66 αί 'Αθήναι, τότε δη ο Θεμιστοκλέης κεινόν τε και τους Κορινθίους πολλά τε καὶ κακά ⁶⁷ έλεγε, ⁶⁸ έωυτοῖσί τε ἐδήλου λόγω ⁶⁹ ώς εἴη καὶ πόλις 70 και γη μέζων ήπερ κείνοισι, έστ' αν διηκόσιαι 71 νηές σφι έωσι πεπληρωμέναι ούδαμούς γάρ Ελλήνων αὐτούς ἐπιόντας ἀποκρούσεσθαι.

LXII. Σημαίνων δε ταυτα τῷ λόγω διέβαινε ές Εὐρυβιάδεα, λέγων μαλλον έπεστραμμένα. 72 " Σύ εί μενέεις αυτού, και μένων έσεαι άνηρ άγαθός. 73 - εί δε μή, 74 άνατρέψεις την Ελλάδα, τὸ πᾶν 75 γάρ

place with reference to a person or thing; particularly for the advantage of any one, for the pleasure of any one. M. G. G. 387. compare 395, 1. On this principle, some of the datives noticed vol. i. p. 163.n. 32. may be accounted for.

63. ἀπόλι] M. G. G. 114. note.

vol. i. p. 25. n. 17.

64. παρεχόμενον, οῦτω] The participle is here used as a definition of time, and might be resolved into 876 and the finite verb; ούτω follows by way of confirmation. M. G. G. 565, 1. when Themistocles had a city which he could call his own, then, and not till then, might he contribute his opinions.

65. γνώμας] The substantive is

sometimes understood. B. 51.

66. ή.-καὶ κ.] The pluperfect shows an action which is past, but which still continued, either by itself or in its following and accompanying circumstances, during another action which is past. The imperfect expresses an action continuing during another action which is past. M. G. G. 497. The 'action which is past' is here expressed by προέφερε.

67. πολλά τε καὶ κακὰ] multæ et claræ domus, Livy, iii. 32. multa et mira efficere, Lucretius, v. 1180. M.

G. G. 444, 4.

68. $\lambda \in \mathcal{A} \in \mathcal{A}$ with a double accusative. M. G. G. 410. b.

69. λόγω] the same as åληθέιλ.and the order is έ. τε ώς λόγω (to all intents and purposes) και π. και γ. είη £. S.

70. πόλις] Justin represents him as

having told the Athenians with truth, patrium municipes esse, non mænia; civitatemque non in ædificiis, sed in cicibus positam, ii. 12. W. " rls," elπεν, " ἄπολις, έχων σ' τριήρεις;" Suidas; urbem carinis rexit, et arsuras Medo subduxit Athenas, Claudian, F. M. T. C. 151. "ήμεις τοι," είπεν, "ω μοχθηρέ, τὰς μέν οἰκίας καὶ τὰ τείχη καταλελοίπαμεν, οὐκ ἀξιοῦντες ἀψύχων ενεκα δουλεύειν πόλις δ' ήμιν έστι μεγίστη των Έλληνίδων, αί διηκόσιαι τριήρεις. αὶ νῦν ὑμῖν παρεστᾶσι βοηθοί, σώζεσθαι δι' αύτῶν βουλομένοις. εί δ' άπιτε δεύτερον ήμας προδόντες, αὐτίκα πεύσεταί τις Έλλήνων, 'Αθηναίους καὶ πόλιν έλευθέραν, καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτη-μένους, ης ἀπέβαλον," Plutarch, Th. 11. V. ST. θεοί πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεας· ἀνδρων γὰρ ὅντων, ἔρκυς ἐστὶν ἀσφαλès, Æschylus, P. 353. L.

71. διηκόσιαι] viz. 180 manned by themselves, and 20 lent to the Chalci-

dians.

72. μ. έπεστραμμένα] more animated, more energetic; J. or more

sharp, more rough. S.

73. ἀγαθός:—] This is an instance of that kind of ellipsis, which is called aposiopesis. Understand σώσεις την Έλλάδα, οτ ὀρθώσεις; υτ καλῶς οτ εὖ αν έχοι with Tryphon, on Tropes. V. καὶ ἢν μὲν ξυμβἢ ἡ πεῖρα·—εἰ δὲ μὴ, Thucydides, iii. 3. M. G. G. 608. IV. 3. οτ 617, 1. α. καν μεν αποφήνω μόνην άγαθων άπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ ὑμῖν, δι' έμέ τε ζωντας ύμας: - εί δὲ μη, Aristophanes, Pl. 469. Hudson. el vous eveστι· - εί δὲ μη, Euripides, Ant. fr. xix. The following is an instance of the ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσι ⁷⁶ αἰ νῆες. ἀλλ' ἐμοὶ πείθεο. εἰ δὲ ταῦτα μὴ ποιήσεις, ἡμεῖς μὲν, ὡς ἔχομεν, ἀναλαβόντες τοὺς οἰκέτας, κομεύμεθα ἐς Σίριν⁷⁷ τὴν ἐν Ἰταλίη, ήπερ ἡμετέρη τέ ἐστι ἐκ παλαιοῦ ἔτι, καὶ τὰ λόγια ⁷⁸ λέγει, ὑπ' ἡμέων αὐτὴν ⁷⁹ δέειν κτισθῆναι' ὑμεῖς δὲ, συμμάχων τοιῶνδε μουνωθέντες, ⁸⁰ μεμνήσεσθε τῶν ἐμῶν λόγων.''⁸¹

LXIII. Ταῦτα δὲ Θεμιστοκλέος λέγοντος, ἀνεδιδάσκετο 82 Εὐρυβιάδης. δοκέειν δέ μοι, ἀρρωδήσας μάλιστα τοὺς 'Αθηναίους, ἀνεδιδάσκετο, μή σφεας ἀπολίπωσι, ἢν πρὸς τὸν 'Ισθμὸν ἀνάγη τὰς νῆας.
ἀπολιπόντων γὰρ 'Αθηναίων, οὐκέτι ἐγίνοντο ἀξιόμαχοι οἱ λοιποί.
ταύτην δὲ αἰρέεται τὴν γνώμην, αὐτοῦ μένοντας διαναυμαχέειν.

LXIV. Οῦτω μὲν οἱ περὶ Σαλαμῖνα, ἔπεσι ἀκροβολισάμενοι, 83 ἐπεί τε Εὐρυβιάδη ἔδοζε, αὐτοῦ παρεσκευάζοντο ὡς ναυμαχήσοντες. ἡμέρη τε ἐγίνετο, καὶ ἄμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι σεισμὸς ἐγένετο ἔν τε τῆ γῷ καὶ τῷ θαλάσση. ἔδοζε δέ σφι εὕζασθαι τοῖσι θεοῖσι, καὶ ἐπικαλέσασθαι τοὺς Αἰακίδας 84 συμμάχους. 85 ὡς δέ σφι ἔδοζε, καὶ ἐποίευν ταῦτα εὐζάμενοι γὰρ πᾶσι τοῖσι θεοῖσι, αὐτόθεν μὲν ἐκ Σαλαμῖνος Αἴαντά τε καὶ Τελαμῶνα ἐπεκαλέοντο, ἐπὶ δὲ Αἰακὸν καὶ τοὺς ἄλλους Αἰακίδας νῆα ἀπέστελλον ἐς Αἴγιναν.

LXV. "Εφη δε Δικαΐος ὁ Θεοκύδεος, άνηρ 'Αθηναΐος, φυγάς τε

full expression, ἐὰν ἀγχιστεύση σε, ἀγαθόν ἀγχιστεύστω εἶὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεύσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὰ, LXX. Ruth, iii. 13. BLO. ταῦτα δὴ τὰ κάλλιστα, c. 80. Many instances of this ellipsis may be found in Hippocrates; CAS. it occurs also, LXX. Daniel, iii. 15. St. Luke, xiii. 9. St. Matthew, xv. 5. Wintle: and is fully treated of in B. 504—511.

74. el 8è 4h] Thucydides, i. 26. 28. ii. 5. Xenophon, H. i. 3, 3. An. iv. 3, 5. St. Matthew, vi. 1. ix. 17. St. Luke, v. 36. Demosthenes, Ch. 3. vol. i. p.

270. n. 9.

75. το παν] the whole and sole chance of success.

76. pépovoi] contribute. S.

77. Σίριν] This town was at the mouth of a river of the same name: it is now called Senno. It was colonized by Ionians, who changed the name to Policum. L. 'Αρχίλοχος δ

ποιητής υπερτεθαύμακε την χώραν των Σιριτών διά την ευδαιμονίαν, calling it εφίμερος καὶ ερατός χώρος ὁ ἀμφὶ Σίριος ροὰς, Athenæus, xii. p. 523. D. V. 78. τὰ λόγια] These oracles in-

78. $\tau \lambda \lambda \delta \gamma a$] These oracles induced the Athenians, in process of time, to colonize Thurium in the neighbourhood of Siris; Diodorus, xii. 10. W.

79. αὐτὴν] vol. i. p. 133. n. 59.

80. συμμάχων—μουνωθέντες] Verbs denoting 'want or destitution' govern a genitive. M. G. G. 330.

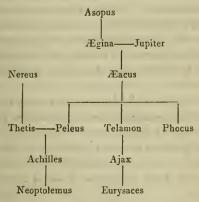
81. $\mu\epsilon\mu\nu\eta\sigma\epsilon\sigma\theta\epsilon\tau$. ϵ . $\lambda\delta\gamma\omega\nu$] M. G. G. 325. b. Another construction is

given, vol. i. p. 22. n. 74.

82. ἀνεδιδάσκετο] The active signifies to cause a person to change his opinion, the middle to cause himself to change his opinion, i. e. to change his own opinion, the passive to be caused to change his opinion. L. ἀναδιδάξοντας, Thucydides, viii. 86. V.

καὶ παρὰ Μήδοισι λύγιμος γενύμενος, "τοῦτον τὸν χρόνον, ἐπεί τε ἐκείρετο ἡ 'Αττικὴ χώρη ὑπὸ τοῦ πε2οῦ στρατοῦ τοῦ Ξέρξεω, ἐοῦσα ἐρῆμος 'Αθηναίων, τυχεῖν τότε ἐων ⁸⁶ ἄμα Δημαρήτω τῷ Λακεδαιμονίω ἐν τῷ Θριασίω πεδίω 'ἱδεῖν δὲ κονιορτὸν χωρέοντα ἀπὸ 'Ελευσῖνος, ὡς ἀνδρων μάλιστά κη ⁸⁷ τρισμυρίων ἀποθωυμά2ειν τέ σφεας τὸν κονιορτὸν, ὅτεων κοτε εἴη ἀνθρώπων, καὶ πρόκα τε φωνῆς ἀκούειν, καὶ οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον. ⁸⁸ εἶναι δ' ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἑλευσῖνι γινομένων τὸν Δημάρητον, εἴρεσθαί τε αὐτὸν, " ὅ τι τὸ φθεγγύμενον εἴη τοῦτο." αὐτὸς δὲ εἰπεῖν " Δημάρητε, οὐκ ἔστι ὅκως οὐ ⁸⁹ μέγα τι σίνος ἔσται τῆ

83. ἀκροβολισάμενοι] after skirmishing; ὼθισμός λόγων a bandying of words to and fro, c. 78. ix. 26. W. S4. Aἰακίδας] Consult Pausanias, ii. 29. Apollodorus, iii. 3, 1. 11, 7.

85. συμμάχους] v. 80. παρακεκλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν βοήθειαν, Plutarch, Th. 119. ε. W.

S6. τυχείν—έων] that he happened

to be. Vig. v. 11, 15.

87. μάλιστά κη] as near as may be, ii. 75. vii. 30. W.

88. ἴακχον] την ἀδην, ήν οἱ μεμυημένοι άδουσι, Hesychius; δ ἴακχος ἡκούσθη ἐκ τοῦ Θριασίου πεδίου, ὑμυούμενος τε καὶ ἀδόμενος, Suidas. On the 20th of the month Boëdromion (30th of September), which was the sixth day of the festival of the mysteries of Ceres, a figure of Bacchus the son of Jupiter and Proserpine, crowned

with myrtle and holding a torch in his hand, was carried in procession from the chapel in the Ceramicus to Eleusis. During the march this mystic hymn, in which the invocation "laκχe! was frequently repeated, was sung in honor of the god: Plutarch, Cam. p. 138. p. Aristophanes, R. 314—413. Scholiast; Arrian, Al. ii. 16. Cicero, de N. D. iii. 23. συνιούσης τῆς ναυμαχίας, ἐξεφοίτα ὁ "Ιακχος συνναυμαχήσων, Aristides, El. Or. i. p. 451. Bacch. t. ip. 55. Th. Enc. t. iii. p. 350. Panath. t. i. p. 248. V. L. Potter, ii. 20.

39. οὐκ ἔστι ὅκως οὐ] unquestion-

" βασιλέος στρατιή. τάδε γαρ αρίδηλα, ερήμου εούσης της 'Αττικής, " ότι θείον τὸ φθεγγόμενον, ἀπὸ Ἐλευσίνος ἰὸν ές τιμωρίην Αθη-" ναίοισί τε καὶ τοῖσι συμμάχοισι. καὶ ην μέν γε κατασκήψη ές την " Πελοπόννησον, κίνδυνος αὐτῷ τε βασιλέι και τῆ στρατιή τῆ ἐν τη " ήπείρω έσται ήν δε έπι τας νησε τράπηται τας έν Σαλαμίνι, τον " ναυτικόν στρατόν κινδυνεύσει βασιλεύς άποβαλέειν. την δε όρτην " ταύτην ἄγουσι 'Αθηναῖοι ἀνὰ πάντα ἔτεα τῆ Μητρὶ καὶ τῆ Κούρη '90 " καὶ αὐτῶν τε ὁ βουλόμενος καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μυεῖται. 91 " καὶ τὴν φωνὴν, τῆς ἀκούεις, ἐνταύτη τῆ ὑρτῆ ἰακχάζουσι."92 Πρὸς ταῦτα εἰπεῖν Δημάρητον, "Σίγα τε καὶ μηδενὶ ἄλλφ τὸν λόγον " τοῦτον είπης. ην γάρ τοι ές βασιλέα ανενειχθη τα έπεα ταῦτα, " άποβαλέεις την κεφαλην, καί σε ούτε έγω δυνήσομαι ρύσασθαι, " οὖτ' ἄλλος ἀνθρώπων οὐδὲ εἶς. ἀλλ' ἔχ' ήσυχος. 93 περὶ δὲ στρατιῆς " τῆσδε θεοῖσι μελήσει." Τὸν μὲν δὴ ταῦτα παραινέειν ἐκ δὲ τοῦ κονιορτού και της φωνης γενέσθαι νέφος, και, μεταρσιωθέν, φέρεσθαι έπὶ Σαλαμῖνος έπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν Ἑλλήνων.94 οῦτω δὲ αὐτους μαθείν, ότι τὸ ναυτικόν τὸ Ξέρξεω ἀπολέεσθαι μέλλοι." Ταυτα μεν Δικαίος ο Θεοκύδεος έλεγε, Δημαρήτου τε καὶ άλλων μαρτύρων καταπτόμενος.⁹⁵

LXVI. Οι δέ 96 ές τον Ξέρξεω ναυτικόν στρατόν ταχθέντες, έπειδή έκ Τρηγίνος, θεησάμενοι τὸ τρώμα τὸ Λακωνικόν, διέβησαν ές την Ίστιαίην, έπισχόντες ημέρας τρείς, έπλωον δι' Ευρίπου, και έν έτέρησι τρισί ήμέρησι έγένοντο έν Φαλήρω. ως μεν έμοι δοκέειν, οὐκ ἐλάσσονες ἐύντες ἀριθμὸν ἐσέβαλον ἐς τὰς ᾿Αθήνας, κατά τε ηπειρον καὶ τῆσι νηυσὶ ἀπικόμενοι, ἡ ἐπί τε Σηπιάδα 97 ἀπίκοντο

ably ; LAU. it is impossible but that. TR. M. G. G. 482. obs. 2.

90. τη Μητρί και τη Κούρη] to Ceres and Proserpine. Cereri et Liberæ, Cicero, Ver. iv. 48. Ceres mater ac Proserpina, Livy, xxiv. 38. They were called by the Greeks ai μεγάλαι θεαί. V.

91. μυείται] Originally no foreigners were initiated before their adoption by some Athenian. This was done in the instances of Hercules, the Dioscuri, and Anacharsis. Afterwards, the Athenians became less particular; Sylla, Pomponius Atticus, Augustus, &c. were initiated. L.

92. ἰακχάζουσι] ἄδειν τὸν Ίακχον, Hesychius. V.

93. έχ' ήσυχος] The use of the adjective for the adverb is an Attic idiom. ἀλλ' ἔ. ή., Euripides, M. 550. ἄφοβος έχε, O. 1273. L.

94. Έλλήνων] νέφος, δρμηθέν ἀπ' 'Ελευσίνος, καὶ ὑψωθὲν ὑπὲρ τῶν νεῶν, έγκατέσκηψεν είς τὰς ναῦς ἄμα τῷ μέλει τῶ μυστικῶ, Aristides, t.i. p. 258. W.

95. καταπτόμενος] vi. 68. μάρτυρας προφέρων, Eustathius. W. L. appealing to the testimony.

96. οί δὲ κ.τ.λ.] This resumes the

thread from c. 25. L.

97. Σηπιάδα] vii. 186. W.

καὶ ἐς Θερμοπύλας. ἀντιθήσω γὰρ τοῖσί τε ὑπὸ τοῦ χειμῶνος αὐτῶν ἀπολομένοισι, καὶ τοῖσι ἐν Θερμοπύλησι καὶ τῆσι ἐπ' ᾿Αρτεμισίω ναυμαχίησι, τούσδε τοὺς τύτε οὕκω ἐπομένους βασιλέϊ, Μηλιέας τε καὶ Δωριέας καὶ Λοκροὺς καὶ Βοιωτοὺς, πανστρατιῆ ἐπομένους, πλὴι Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων, καὶ μάλα Καρυστίους τε καὶ ᾿Ανδρίους καὶ Τηνίους τε καὶ τοὺς λοιποὺς νησιώτας πάντας, πλὴν τῶν πέντε πολίων, ⁹⁸ τῶν ἐπεμνήσθην πρότερον τὰ οὐνόματα. ⁹⁹ ὕσω γὰρ δὴ προέβαινε ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρσης, τοσούτω πλέω ἔθνεά οἱ εἴπετο.

LXVII. Έπεὶ ὧν ἀπίκατο ἐς τὰς ᾿Αθήνας πάντες οὖτοι, πλὴν Παρίων Πάριοι δὲ, ὑπολειφθέντες ἐν Κύθνω, ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον, κῆ ἀποβήσεται ¹00 οἱ δὲ ¹ λοιποὶ ὡς ἀπίκοντο ἐς τὸ Φάληρον, ἐνθαῦτα κατέβη αὐτὸς Ξέρξης ἐπὶ τὰς νῆας, ἐθέλων σφι συμμίξαι τε καὶ πυθέσθαι τῶν ἐπιπλωύντων τὰς γνώμας. ἐπεὶ δὲ ἀπικύμενος προΐζετο, παρῆσαν μετάπεμπτοι οἱ τῶν ἐθνέων τῶν σφετέρων τύραννοι καὶ ταξίαρχοι ἀπὸ τῶν νηῶν, καὶ ἵζοντο, ὡς σφι βασιλεὺς ἐκάστω τιμὴν ἐδεδώκεε, πρῶτος μὲν ὁ Σιδώνιος βασιλεὺς, μετὰ δὲ ὁ Τύριος, ἐπὶ δὲ ὧλλοι.² ὡς δὲ κύσμω ἐπεξῆς ἵζοντο, πέμψας Ξέρξης Μαρδόνιον, εἰρώτα, ἀποπειρώμενος ἐκάστου, εἰ ναυμαχίην ποιέοιτο.

LXVIII. Έπεὶ δὲ περιϊών εἰρώτα ὁ Μαρδόνιος, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Σιδωνίου, οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατὰ τωὐτὸ γνώμην έξεφέροντο κελεύοντες ναυμαχίην ποιέεσθαι, ᾿Αρτεμισίη δὲ τάδε ἔφη· 1. " Εἰπεῖν μοι ³ πρὸς βασιλέα, Μαρδόνιε, ὡς ἐγὼ τάδε λέγω· Οὕτε κακίστην γενομένην ἐν τῆσι ναυμαχίησι τῆσι πρὸς Εὐβοίη, οὕτε ἐλάχιστα ἀποδεξαμένην, δέσποτα, τήνδε ἐοῦσαν γνώμην ⁴ με δίκαιόν

98. τῶν πέντε πολίων] viz. Naxos, Melos, Siphnos, Seriphos, and Cythnos, c. 46. As the islands in the Archipelago had towns of the same name, πόλις is often used as synonymous with νῆσος, i.144. iii. 139. W. Χίου τῆς μεγίστης πόλεως, Thucydides, viii. 15. Eupolis calls Chios a beautiful city. L.

99. ἐπεμνήσθην—τὰ οὐνόματα] M. G. G. 325. obs. For another construction, see vol. i. p. 22. n. 74. where for "generally" read "also."

100. κἢ ἀποβήσεται] σκοπέειν χρὴ πάντος χρήματος τὴν τελευτὴν κ. ὰ., ὶ. 32. καραδοκήσοντα τὴν μάχην, ἢ πεσέεται, vii. 163, 168. τἢ δοκέω ἀποβή-

σεσθαι τὰ πρήγματα, c. 68, 2. IV.

οἱ δὲ] δὲ is used after parentheses, like the Latin sed, vero, autem.
 M. G.G. 616.

 ὧλλοι] for οἱ ἄλλοι; upon the same principle we should read τἆλλα (and not τἄλλα) for τὰ ἄλλα.

3. εἰπεῖν μοι] ὧ ξεῖν, ἀγγέλλειν Λ., vii. 228. The use of the pronoun resembles that in Homer, " Γειπέμεναί μοι, Τρῶες," ΙΙ. Ξ. 501. ἐν τῷ " ε. μ. Τ.," ἀντὶ τοῦ " εἴπατε," περιττὸν δοκεῖ τὸ "μοι" κεῖσθαι, Eustathius. W. M. G. G. 392. f.

4. $\tau \eta \nu \delta \epsilon \epsilon \delta \hat{v} \sigma \alpha \nu \gamma \nu \omega \mu \eta \nu I$ this which is my opinion, i. e. (as is immediately added) $\tau \hat{\alpha} \tau \cdot \phi$. $\tilde{\alpha} \cdot \hat{\epsilon} s \pi \cdot \tau \hat{\alpha} \sigma \hat{\alpha}$. S.

έστι ἀποδείκνυσθαι, τὰ τυγγάνω φρονέουσα ἄριστα ές πρήγματα τὰ σά. καί τοι τάδε λέγω, φείδεο των νηων, μηδε ναυμαχίην ποιέο. τοὶ γὰρ ἄνδρες τῶν σῶν ἀνδρῶν κρέσσονες τοσοῦτό εἰσι κατὰ θάλασσαν, όσον άνδρες γυναικών. τί δὲ πάντως δέει σε ναυμαχίησι άνακινδυνεύειν; οὐκ ἔχεις μὲν τὰς ᾿Αθήνας, τῶν περ είνεκα ὡρμήθης στρατεύεσθαι, έχεις δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα; ἐμποδων δέ τοι ϊσταται οὐδείς οι δέ τοι ἀντέστησαν, ἀπήλλαξαν ούτω, ως κείνους ἔπρεπε. 2. Τη δε έγω δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ των ἀντιπολέμων πρήγματα, τούτο φράσω ην μέν μη έπειχθης ναυμαχίην ποιεύμενος,5 άλλα τας νηας 6 αὐτοῦ ἔχης πρὸς γη μένων, ή και προβαίνων ές την Πελοπόννησον, εὐπετέως τοι, δέσποτα, χωρήσει τὰ νοέων ἐλήλυθας. ου γαρ οδοί τε πολλον χρόνον εδσί 7 τοι αντέχειν οι "Ελληνες, αλλά σφεας διασκεδάς, κατά πόλις δε έκαστοι φεύξονται. ούτε γάρ σίτος πάρα σφίσι έν τη νήσω ταύτη, ως έγω πυνθάνομαι ούτε αυτού 8 οίκος, ην συ έπι την Πελοπόννησον έλαύνης τον πεζον στρατόν, άτρεμιείν τους έκείθεν αυτών ήκοντας ουδέ σφι μελήσει προ τών 'Αθηναίων ναυμαχέειν. 3. *Ην δε αὐτίκα ἐπειχθης 9 ναυμαχήσαι, δειμαίνω, μή ὁ ναυτικὸς στρατὸς κακωθείς τὸν πεζὸν προσδηλήσηται.10 προς δέ, ω βασιλεύ, και τόδε ές θυμον βαλεύ, ώς τοισι μέν χρηστοισι των ανθρώπων κακοί δούλοι 11 φιλέουσι γίνεσθαι, τοισι δέ κακοΐσι χρηστοί. σοὶ δὲ, ἐόντι ἀρίστω ἀνδρῶν πάντων, κακοὶ δοῦλοί είσι, οι έν συμμάχων λόγω λέγονται είναι, έόντες Αιγύπτιοί τε καὶ Κύπριοι καὶ Κίλικες καὶ Πάμφυλοι, τῶν ὄφελός ἐστι οὐδέν."

LXIX. Ταῦτα λεγούσης 12 πρὸς Μαρδόνιον, ὅσοι μὲν ησαν

5. ἐπειχθῆς ν. ποιεύμενος] Observe the variation of the construction in § 3. ην ἐ. ναυμαχῆσαι. HER. on Vig. vi. 13.

6. τὰς νῆας κ.τ.λ.] πάντες 'Αχαιοί ναῦς ἔχοντες ἥσυχοι θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρηϊκίας χθονὸς, Euripides, Hec. 35. SCH. on B. 181.

7. οδοί $\tau \epsilon$ —εἰσὶ] for οδοί $\tau \epsilon$ έσονται, i. e. δυνήσονται, Harpocration. V.

8. αὐτοῦ] The emendation of Koen.

V. c. 57. 60, 2. 62. S.

9. ἐπειχθῆs] On this presentiment Plutarch makes an ill-natured remark, ταῦτα μὲν οὖν μέτρων ἐνδεῖ, τῷ Ἡροδότφ, Σίβυλλαν ἀποφῆναι τὴν Ἡρτεμισίαν, τὰ μέλλοντα προθεσπίζουσαν οῦτως ἀκριβῶς, t. ii. p. 870. quamquam, multa bene ac divinitus invenientes, ex adyto tamquam cordis, responsa

dedere sanctius, et multo certa ratione mugis, quam Pythia, quæ tripode ex Phæbi lauroque profatur, Lucretius, i. 737. and this was an instance which required no very extraordinary sagacity to anticipate the probable result: W. V. "There needs no ghost, my lord, come from the grave To tell us this," Shakspeare, Ham. i. 5.

 προσδηλήσηται] ναυτικός στρατός κακωθείς πέζον ώλεσε στρατόν, ΑΞ-

schylus, P. 734. BL.

11. δούλοι] Naumachius gives the following advice to the mistress of a family μήτε κακή δμώεσσι τεοίς έσου μήτε μάλ' έσθλη φαίνεο· βηΐτεροι γὰρ άεί που πῆμα φέρονται. Θάρσεῖ δειδιότων, μάλ' ἐπικρατέουσιν ἄνακτες, in Stob. S. lxxi. p. 438. W.

12. λεγούσης | The ellipsis of au-

εύνοοι τη 'Αρτεμισίη, συμφορήν έποιεύντο τούς λύγους, ώς κακύν τι πεισομένης προς βασιλέος, ότι ουκ έα ναυμαχίην ποιέεσθαι, οί δέ αγαιόμενοί 13 τε καὶ φθονέοντες αὐτῆ, ᾶτε έν πρώτοισι 14 τετιμημένης δια πάντων των συμμάχων, ἐτέρποντο τῆ κρίσι, 15 ώς απολεομένης αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αὶ γνωμαι ἐς Ξέρξεα, κάρτα τε ήσθη τῆ γνώμη της 'Αρτεμισίης, και νομίζων έτι πρότερον σπουδαίην είναι, τότε πολλώ μαλλον αίνεε. όμως 16 δε τοισι πλέοσι πείθεσθαι έκέλευε, τάδε καταδόζας· προς μεν Ευβοίη σφέας έθελοκακέειν, 17 ώς ου παρεύντος αὐτοῦ, τότε δὲ αὐτὸς παρεσκεύαστο θεήσασθαι ναυμαγέοντας.

LXX. Έπειδή δὲ παρήγγελλον 18 άναπλώειν, άνηγον τὰς νηας έπὶ τὴν Σαλαμίνα, καὶ παρεκρίθησαν διαταχθέντες κατ' ἡσυχίην. τότε μέν νυν οὺκ ἐξέγρησέ σφι ἡ ἡμέρη νανμαγίην ποιήσασθαι νὸξ γαο έπεγένετο οι δέ παρεσκευάξοντο ές την υστεραίην. τους δέ Ελληνας είχε δέος τε καὶ ἀρρωδίη, οὐκ ήκιστα δὲ τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου. ἀρρώδεον δέ, ὅτι αὐτοὶ μέν έν Σαλαμῖνι κατήμενοι ὑπέρ γης της 'Αθηναίων ναυμαχέειν μέλλοιεν' νικηθέντες τε, έν νήσω απολαμφθέντες πολιορκήσονται, 19 απέντες την εωυτων αφύλακτον.

LXXI. Των δε βαρβάρων ὁ πεζος ὑπὸ τὴν παρεούσαν νύκτα έπορεύετο έπὶ τὴν Πελοπόννησον καίτοι τὰ δυνατὰ πάντα έμεμηχάνητο, ὅκως κατ' ήπειρον μη ἐσβάλοιεν οἱ βάρβαροι. ὡς γὰρ ἐπύθοντο τάχιστα Πελοποννήσιοι τους άμφι Λεωνίδεα έν Θερμοπύλησι τετελευτηκέναι, συνδραμόντες έκ των πολίων, ές τον Ίσθμον ίξοντο. καί σφι έπην στρατηγος Κλεόμβροτος, 20 ο 'Αναξανδρίδεω, Λεωνίδεω

τοῦ, αὐτῆς, οι αὐτῶν, with such genitives of participles is very frequent: us προδόντων, c. 90. ταῦτα λεγόντων, c. 94. SCH. on B. 33.

13. ἀγαιόμενοι] θαυμάζοντες, ή φθονουντες, ή μισουντες, Eustathius. V. vol. i., p. 279. n. 1.

14. ἐν πρώτοισι] Æschylus, P. 449. BL. In Latin imprimis.

15. κρίσι] The dative very frequently occurs in Ionic writers with a single ι; as πόλι, i. 105. δυνάμι, ii. 102. όψι, ii. 141. στάσι, vii. 153. εῖ is also used by them, more rarely ii; the contracted form et is not uncommon. M. G.G. 80. obs. 2.

16. ὅμως] We might put the following words into the mouth of Xerxes, video meliora, proboque; deteriora sequor: V. "We see the

good, and we approve it too: Condemn the wrong, and yet the wrong pursue."

17. ἐθελοκακέειν] and played the part of cowards. The infinitive of the present is used in oblique speech, where in direct speech the indicative of the imperfect would be used. M.G.

18. παρήγγελλον] namely, the commanders of the respective nations or

divisions. S.

19. πολιορκήσονται] The indicative and optative, after on in the sense of 'because,' are here interchanged. M. G. G. 507, 3.

20. Κλεόμβροτος] He died soon afterwards, ix. 10. He is seldom mentioned by ancient writers. V.

δὲ ἀδελφεός. ἰΖόμενοι δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ, καὶ συγχώσαντες ²¹ τὴν Σκιρωνίδα ὁδὸν, ²² μετὰ τοῦτο ὥς σφι ἔδοξε βουλευομένοισι, οἰκοδόμεον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τεῖχος. ἄτε δὴ ἐουσέων μυριαδέων ²³ πολλέων καὶ παντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου, ἥνετο τὸ ἔργον καὶ γὰρ λίθοι καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ φορμοὶ ²⁴ ψάμμου πλήρεες ἐσεφορέοντο, καὶ ἐλίνυον ²⁵ οὐδένα χρόνον οἱ βοηθήσαντες ἐργαζόμενοι, οὕτε νυκτὺς, οὕτε ἡμέρης.

LXXII. Οἱ δὲ βωθήσαντες ἐς τὸν Ἰσθμὸν πανδημεὶ, οἴδε ἦσαν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοὶ τε καὶ ᾿Αρκάδες πάντες καὶ Ἡλεῖοι²⁶ καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικνώνιοι καὶ Ἐπιδαύριοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Τροιξήνιοι καὶ Ἑρμιονέες. οὖτοι μὲν ἦσαν οἱ βοηθήσαντες καὶ ὑπεραὐρωδέοντες τῷ Ἑλλάδι²⁷ κινδυνευούση τοῖσι δὲ ἄλλοισι Πελοποννησίοισι ἔμελε οὐδέν. ᾿Ολύμπια δὲ καὶ Κάρνεια ²⁸ παροιχώκες ἤδη.

LXXIII. Οἰκέει δὲ τὴν Πελοπόννησον ἔθνεα ἐπτά. τούτων δὲ τῶν ἐπτὰ ἐθνέων αἱ λοιπαὶ πόλις, πάρεξ τῶν κατέλεξα, ἐκ τοῦ μέσου ἐκατέατο· εἰ δὲ ἐλευθέρως ἔξεστι εἰπεῖν, ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι, ἐμήδιξον.

LXXIV. Οι μεν δη 29 εν τῷ Ίσθμῷ τοιούτῳ πόνῳ συνέστασαν,

21. συγχώσαντες] They obstructed the road in all probability by intersecting or demolishing the causeway in parts, and by piling huge fragments of rocks in other places. S.

22. τὴν Σκιρωνίδα ὁδον] This road led out of Megaris, over the Scironian rocks, to the Isthmus. It was so called, after the robber Sciron, who was destroyed by Theseus; Pausanias, i. 44.

Strabo, ix. 391. W. L.

23. μυριαδέων] The Ionic genitive plural in έων is noticed, M. G. G.

74, 5.

24. φορμοί] οἱ καλούμενοι ψίαθοι, Scholiast, on Thuc. Hence is derived the adverb φορμηδον, Thucydides, ii. 75. iv. 48. ἀνταείρεσθαι πύργους ξυλίνους, ἢ ἄλλα ὕψη ἐκ φορμῶν πληρουμένων ψάμμου, ἢ ἐκ λίθων, ἢ ἐκ πλίνθων, Ænens, Com. 32. Polyænus, iii. 10, 15. χώσας φορμοῖς ἀχύρων σεσαγμέτοις τὰς τάφρους, Polybius, i. 19, 13. W.1. D.U. C.18.

25. ἐλίνυον] ἐσχόλαζον, ἔληγον, ἄκνουν, Hesychius; ἐπαύοντο. V. It is an Ionic verb, BL. and occurs, i. 67. S. vii. 56.

26. Ἡλεῖοι] Pausanias, v. 4. Diodorus, however, says that the Eleans did not march against Xerxes; as, being devoted exclusively to the service of the god Jupiter, they were exempted from carrying arms; t. ii. p. 547. λα-βόντες παρὰ τῶν Ἑλλήνων συγχώρημα διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἸΟλυμπίων, ἰερὰν καὶ ἀπύρθητον ικοῦν τὴν Ἡλείαν, ἄπειροι πάντος ὅντες δεινοῦ, καὶ πάσης πολεμικῆς περιστάσεως, Polybius, iv. 73. L.

27. ὑπεραβρωδέοντες τη 'E.] Another construction is δειμαίνοντες περλ τη Π., c. 74. M. G. G. 387, 1.

28. 'Ολύμπια—Κάρνεια] With the former understand ἀγωνίσματα, with the latter ίερά. F. B. 12. 122. For an account of the Carnean festival see Potter, ii. 20.

29. of μèν δħ] This formula, followed by δè, is used by Herodotus to repeat the substance of what was mentioned before, in order to make a transition to something new. M. G. G. 288, obs. 3.

ἄτε περὶ 30 τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, 31 καὶ τῆσι νηνοὶ οὐκ ἐλπί Ζοντες ἐλλάμψεσθαι· οἱ δὲ ἐν Σαλαμῖνι ὅμως, ταῦτα 32 πυνθανόμενοι, ἀρρώδεον, οὐκ οῦτω περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες, ὡς περὶ τῆ Πελοποννήσω. εως μὲν δὴ αὐτῶν ἀνὴρ ἀνδρὶ παραστὰς σιγῆ λόγον ἐποιέετο, θῶμα ποιεύμενοι τὴν Εὐρυβιάδεω ἀβουλίην· 33 τέλος δὲ, ἐξερράγη 34 ἐς τὸ μέσον, σύλλογός τε δὴ ἐγίνετο, καὶ πολλὰ ἐλέγετο περὶ τῶν αὐτῶν· οἱ μὲν, ὡς "ἐς τὴν Πελοπόννησον χρεὼν εἴη ἀποπλώειν, καὶ περὶ ἐκείνης κινδυνεύειν, μηδὲ πρὸ χώρης δοριαλώτου μένοντας μάχεσθαι." ᾿Αθηναῖοι δὲ καὶ Αἰγινῆται καὶ Μεγαρέες, "αὐτοῦ μένοντας ἀμύνασθαι."

LXXV. Ένθαῦτα Θεμιστοκλέης, 35 ὡς ἐσσοῦτο τῆ γνώμη ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων, λαθὼν ἐξέρχεται ἐκ τοῦ συνεδρίου. ἐξελθὼν δὲ, πέμπει ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ Μήδων ἄνδρα 36 πλοίω, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρεών· τῷ οὔνομα μὲν ἦν Σίκιννος, οἰκέτης δὲ καὶ παιδαγωγὸς ἦν τῶν Θεμιστοκλέος παίδων. τὸν δὴ ὕστερον τούτων τῶν πρηγμάτων Θεμιστοκλέης Θεσπιέα τε ἐποίησε, ὡς ἐπεδέκοντο οἱ Θεσπιέες πολιήτας, καὶ χρήμασι ὅλβιον. ὃς τότε, πλοίω ἀπικόμενος, ἔλεγε πρὸς τοὺς στρατηγοὸς τῶν βαρβάρων τάδε· "Επεμψέ με στρατηγὸς ὁ 'Αθηναίων λάθρη τῶν ἄλλων 'Ελλήνων· τυγχάνει γὰρ

30. $\pi\epsilon\rho$ l] Before this word, an Attic writer would have inserted $\tau\delta\nu$. S.

31. δρόμον θέοντες] τὸν περὶ σωτηρίας ἀγῶνα τρέχειν, Eunapius, Max. p. 100. τὸν π. τῆς ψυχῆς θέειν, Jul. p. 115. τρέχων π. τ. ψ., ix. 37. W. θ. π. ψμέων αὐτῶν, viii. 140, 1. SCH. τὸν π . ψ. δ. δραμεῖν, Aristophanes, V. 376. B. 72.

32. ταῦτα] refers to τὴν τοῦ Ἰσθμοῦ ἀποτείχισιν; and before it we must

understand καίπερ.

33. θῶμα ποιεύμενοι τὴν Ε. ἀ.] Instead of a verb active a circumlocution is often used; the substantive derived from that verb active being joined with ποιείσθαι. Though the object of this verb, which with the simple verb would have been in the accusative, is properly in the circumlocution put in the genitive; yet it may be put in the accusative, provided the circumlocution answers in its signification to a verb active; and in this case the verb ποιείσθαι has a double accusative. i. 68. M. G. G. 413. obs. 5.

34. ἐξερράγη] This metaphor may be derived from different objects; ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε πυταμοί πυρος, Æschylus, P. V. 375. ille quidem feræ bestiæ vinctæ, aut clausæ et refringeræ claustra cupienti, regis iram verbisæquabat: cujus si talis animus est, solvamus nos ejus vincula, et claustra refringamus, ut erumpere diu coërcitam iram in hostes communes possit, Livy, xxvi, 7. V.

 Θεμιστοκλέης] δε αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα, Thucy-

dides, i. 74.

36. άνδρα] ἀνηρ ελλην, ἐξ λθηναίων στρατοῦ ἐλθών, ἔλεξε παιδι σῷ Ξέρξη τάδε, ὡς, '' εἰ μελαίνης νυκτὸς Τξεται
κνέφας, Ελληνες οὐ μενοῖεν,'' Æschylus, Ρ. 361. but Plutarch says ἢν τῷ
γένει Πέρσης ὁ Σίκιννος αἰχμάλωτος,
Τb. p. 118. B. W. noctu, de serris
suis quem habuit fidelissimum, ad regem misit, ut ei nunciaret suis verbis,
"adversarios ejus in fuga esse," Nepos, Th. 4. V.

φρονέων τα βασιλέος,37 και βουλόμενος μαλλον τα υμέτερα κατύ περθε γίνεσθαι ή τὰ τῶν Ελλήνων πρήγματα φράσοντα, ὅτι ο "Ελληνες δρησμον βουλεύονται κατοβρωδηκότες, και νύν παρέχε κάλλιστον υμέας έργον απάντων έξεργάσασθαι, ήν μή περιίδητε διαδράντας 38 αυτούς, ούτε γαρ αλλήλοισι ομοφρονέουσι, ούτ' έτι άντιστήσονται ύμιν προς έωυτούς τε σφέας όψεσθε ναυμαχέοντας τους το ύμέτερα φρονέοντας καὶ τοὺς μή." 'Ο μέν, ταῦτά σφι σημήνας, έκποδών άπαλλάσσετο.

LXXVI. Τοῖσι δὲ ώς πιστὰ ἐγίνετο τὰ ἀγγελθέντα, τοῦτο μὲν, ές την νησίδα την Ψυττάλειαν, μεταζύ Σαλαμίνός τε κειμένην καί της ηπείρου, πολλούς των Περσέων ἀπεβιβάσαντο τοῦτο δὲ, ἐπειδή έγίνοντο μέσαι νύκτες, 39 ανηγον 40 μεν το απ' εσπέρης κέρας κυκλούμενοι προς την Σαλαμινα· 41 άνηγον δε οι άμφι την Κέον τε και

37. Φρονέων τὰ βασιλέος attached to the king's interest. BLO. τους τά 'Αθηναίων φρονούντας, Thucydides, viii. 31. Μ. G. G. 284, 1. τὰ ὑμέτερα o., just below.

38. περιέδητε διαδράντας | περιοράν (with the agrist περιϊδείν and the future περιόψεσθαι) to overlook any thing, to permit it to happen, is one of the verbs which is followed by a participle instead of an infinitive, M. G. G. 549, 7.

39. μέσαι νύκτες δέδυκε μέν ά σελάνα καὶ Πληϊάδες, μ. δὲ ν., Sappho, fr. xxviii. 1. σχεδον ήσαν μ.ν., Xenophon, An. iii. 1,23. περί μέσας νύκτας, i. 7.1. πρωαίτερον μέσων νυκτών, Thu-

cydides, viii. 101. BL.

40. ἀνηγον κ.τ.λ.] got under weigh. The sense is the same whether κέρας means the right wing of the Greeks, or the left wing of the Persians: iu the former case, it is governed by κυκλούμενοι and ανηγον is put absolutely, as it is immediately afterwards; in the latter case αὐτὴν (i. e. τὴν νῆσον) must be understood after the participle, and képas will be governed by the verb. S. The western wing of the Persians extended itself so as to outflank the western wing of the Greeks. The castern division of the Persians, which had been stationed off the eastern coast of Attica, in a line extending from Ceos on the left towards Cynosura on the right, now doubled Cape Sunium and advanced towards Munychia, stretching across the channel as they proceeded up the Saronic gulf so that no squadron might pass down the gulf unobserved. The incessant labor of the rowers during the night must have incapacitated them from any very great exertion in

the succeeding engagement.

41. Σαλαμινα] The following description of the scene of action is given by LAU. who resided some months near the spot. " As you stand on the shore of Eleusis, you see before you a bay about ten miles broad, and perhaps as many deep; at the mouth of the bay lies the island of Salamis, by which this portion of the sea is so completely land-locked, that it affords excellent anchorage for trading vessels; towards the west-southwest is a strait, about half a mile across, leading into the Saronic gulf; on the south-south-east the bay communicates with the same gulf, by a frith from two to three miles over; just without this frith is a small island (Psyttalea), on which the current from the hay bears generally pretty hard: within this little island, and just without the frith, the Greek fleet appears to have been arrayed for battle."

τὴν Κυνύσουραν 42 τεταγμένοι, κατεῖχών τε μέχρι Μουνυχίης 43 πάντα τὸν πορθμὸν τῆσι νηυσί. τῶν δε δὲ εἴνεκεν ἀνῆγον τὰς νῆσς, ἴνα δὴ τοῖσι Ελλησι μηδὲ φυγέειν ἐξῆ, ἀλλ', ἀπολαμφθέντες ἐν τῆ Σαλαμῖνι, δοῖεν 44 τίσιν τῶν ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ ἀγωνισμάτων. ἐς δὲ τὴν νησῖδα, τὴν Ὑυττάλειαν 45 καλεομένην, ἀπεβίβαξον τῶν Περσέων, τῶνδε εἴνεκεν, ὡς, ἐπεὰν γένηται ναυμαχίη, ἐνθαῦτα μάλιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν ναυηγίων ἐν γὰρ δὴ πύρῳ τῆς ναυμαχίης τῆς μελλούσης ἔσεσθαι ἔκειτο ἡ νῆσος τια τοὺς μὲν περιποιῶσι, τοὺς ὰὲ διαφθείρωσι. ἐποίευν δὲ σιγῆ ταῦτα, ὡς μὴ πυνθανοίατο οἱ ἐναντίοι. Οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο.

LXXVII. Χρησμοῖσι δὲ οὐκ ἔχω ἀντιλέγειν, ὡς οὐκ εἰσὶ ἀληθέες, οὐ βουλόμενος ἐναργέως λέγοντας πειρᾶσθαι καταβάλλειν, ἐς τοιάδε πρήγματα 46 ἐσβλέψας.

άλλ' ὅταν ᾿Αρτέμιδος χρυσαύρου ⁴⁷ ἰερὸν ἀκτὴν νηυσὶ γεφυρώσωσι καὶ εἰναλίην Κυνόσουραν ἐλπίδι μαινομένη, ⁴⁸ λιπαρὰς πέρσαντες ᾿Αθήνας, δῖα Δίκη σβέσσει κρατερὸν Κύρον, "Υβριος υἰὺν, ⁴⁹

42. Κυνόσουραν] D'Anville places this headland to the south-east of Brauron, and to the north-east of Prasiæ. In the generality of maps it is placed by far too much to the north. Barthelemy conceived it to be a promontory of Salamis; L. which seems to accord much better with the words of the oracle that follows.

43. Mouvuxins] On the present state

of this harbour see A. and L.

44. $\xi \hat{\eta} - \delta o \hat{\epsilon} \nu$] The subjunctive seems to mark an object of certain and immediate accomplishment, the optative an object of probable but uncertain accomplishment and one dependent on the former. Compare HER. on Vig. viii. 10, 1. M.G. G. 519. and AR. on Th. iii. 22. In the instance before us, there was no doubt but what the flight of the Greeks would be completely intercepted by the manœuvre of the Persians, and the probable consequence of their being thus intercepted was their utter destruction; yet this, after all, was but a probability, the other was a certainty.

45. Ψυττάλειαν] Our author would

seem to have had before his eyes the following passage of Æschylus, νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων, βαιὰ, ούσορμος ναυσίν ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν φθαμέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο, κτεῖνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν, φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων, P. 453. W. νησίον ἔρημον καὶ πετρῶδες, Strabo, ix. Stanley. BL.

46. πρήγματα] Bothe conjectures

προδόήματα. S.

47. χρυσαόρου] Φοίβου 'Απόλλωνος χ., Homer, Il. Ε. 409. W. χρυσοφασ-γάνου, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντος, Scholiast. T.

48. ἐ. μαινομένη] By an alteration in the punctuation, these words are now connected with the preceding verb. Xerxes was actuated by revenge, rather than hope, in his destruction of Athens: but, after describing his orders for blockading the channels from the bay of Salamis, Æchylus says τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου (? see the various readings) φρενὸς, οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἡπίστατο, P. 378.

49. Κόρον, "Υβριος υίον] ἐθέλοντι

Herod. Vol. II. R.

δεινον μαιμώοντα, δοκεῦντ' ἀνὰ πάντα τίθεσθαι. 50 χαλκὸς 51 γὰρ χαλκῷ συμμίζεται, αἴματι δ' Αρης πόντον φοινίζει. 52 τότ' ἐλεύθερον Ἑλλάδος ἢμαρ εὐρύοπα Κρονίδης ἐπάγει καὶ πότνια Νίκη.

ές τοιαῦτα 53 μὲν, καὶ οὕτω ἐναργέως λέγοντι Βάκιδι ἀντιλογίης χρησμῶν πέρι οὕτε αὐτὸς λέγειν 54 τολμέω, οὕτε παρ' ἄλλων ἐνδέκομαι. 55

LXXVIII. Των δε εν Σαλαμίνι στρατηγων εγίνετο ωθισμός λόγων πολλός, ήδεσαν δε ου κω, ότι σφέας περιεκυκλέοντο τήσι νηυσι οι βάρβαροι, άλλ', ωσπερ της ημέρης ωρων αυτούς τεταγμένους, εδύκεον κατά χώρην είναι.

άλεξεῖν "Υβριν, Κόρον ματέρα θρασύμυθον, Pindar, O. xiii. 12. "Υ. θεδς πρώτον κακον ώπασεν άνδρι, οδ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι· τίκτει τοι Κόρος "Γ., δταν κακφ όλβος επηται ανθρώπφ, καὶ ὅτφ μη νόος ἄρτιος η, Theognis, 151. Of the evils which introduce themselves into states, Pythagoras mentions πρώτον τρυφήν, έπειτα κόρον. είτα ὕβριν, μετὰ δὲ ταῦτα ὅλεθρον, Stobæus, S. xli. p. 247. Ecphantas, one of the same sect, says, & Πολυτέλεια μάτηρ τᾶς 'Ακρασίας' αὕτα δὲ τᾶς Υβριος, έξ ἇς τῶν ἐν ἀνθρωπίνοις κακῶν τὰ πολλὰ, S. xlvi. p. 335. There is a studied ambiguity in the oracle; as κόρος signifies a youth, and in that sense might apply to Xerxes. W. S. ύβρις φυτεύει τύραννον ύ., ην πολλών ύπερπλησθη μάταν, Sophocles, Œ. R. 873. L. δ Θουκυδίδης έν ταῖς ἱστορίαις (iii. 39.) " εἰώθασιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων," φησίν, " οίς αν μάλιστα καί δι' έλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραγία έλθη, είς ύβριν τρέπεσθαι." και Φίλιστος όμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὧδε λέγων, " εἰώθασι μάλιστα οἱ παρὰ δόξαν ἀπροσδοκήτως εὖ πράσσοντες εἰς ΰ. τρ.," Clement of A., Str. vi. p. 740. G. Demosthenes, O. ii. and Sallust, H. fr. have also imitated this passage of Thucydides. Hudson. AR. кóoos° πλησμονή, χορτασία, τρυφή, Hesychius; anaforía, Scholiast on Pind. BL.

50. ἀνὰ πάντα τίθεσθαι] The true reading is doubtful. W. Perhaps ἀ, τ. is put by uncsis for ἀνατίθεσθαι (in the sense of μετατίθεσθαι, Steph. Th. L. G. 9397. c.) to change, i.e. to over-

throw, to turn upside down; as if he had said ἄνω κάτω τίθεσθαι, so τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω τὰ δὲ κάτω, ἄνω, iii.
3. The middle voice will signify to do this for his own advantage and gratification. S. Whether ἀνατίθεσθαι can be used in such a sense is very questionable: we might therefore read ὰν ἄπαντα πιθέσθ εὐ, that all things will obey him; ST. or ἄμα πάντα πατεισθαι, to trample on all things promiscuously. Bothe.

51. χαλκός] The beaks of the tri-

remes were of brass. L.

52. φοινίζει] αἰμάξει, βάψει, Snidas. SA. quotes as from Homer, φοινίσσετο δ' αἴματι γαῖα, perhaps by a slip of the memory for ἐρυθαίνετο δ' αἴματι γαῖα, ll. K. 484.

53. τοιαῦτα] supply πρήγματα ἐσβλέψαs from the words preceding the

oracle. ST.

54. λέγειν] According to this text the construction seems to be οὖτε αὐτὸς τ. λ. π. ἀ. χ. Β. λ. οὖ. ἐ., οὖτε ἐ. π. ὰ. λόγους περὶ ἀντιλογίης χ. But W. proposes δἰ ἀντιλογίης; to which Abresch adds ἐλθεῖν for λέγειν. ST. would read ἀντιλογίην, taking ἀντιλογίην λέγειν as a periphrasis for ἀντιλέγειν.

55. ἐνδέκομαι] From this it appears that all were not influenced by the same superstitious respect for oracles as Herodotus was. Many attributed these prophecies of Bacis to the suggestion of Themistocles. Aristophanes burlesques them with great freedom, Eq. 994, &c. Av. 960, &c. V.

LXXIX. Συνεστηκότων 56 δε των στρατηγών, έξ Αλγίνης διέβη Αριστείδης ὁ Αυσιμάχου, ἀνήρ 'Αθηναΐος μέν, έξωστρακισμένος 57 δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου τὸν ἐγὰ νενόμικα, πυνθανόμενος αὐτοῦ τὸν τρόπον, άριστον άνδρα 58 γενέσθαι έν 'Αθήνησι καὶ δικαιότατον. ούτος ώνηρ, στας έπὶ τὸ συνέδριον, έξεκαλέετο Θεμιστοκληα, έόντα μέν έωντῷ οὐ φίλον, έχθρὸν δὲ τὰ μάλιστα ὑπὸ δὲ μεγάθεος τῷν παρεόντων κακών, λήθην έκείνων ποιεύμενος, έξεκαλέετο, θέλων αύτώ συμμίζαι. προακηκόεε δέ, ότι σπεύδοιεν οι άπο Πελοποννήσου άνάγειν τας εξας προς τον Ίσθμον. ως δε έξηλθε οι Θεμιστοκλέης, έλεγε 'Αριστείδης τάδε. "'Ημέας στασιάζειν χρεών έστι, έν τε τῷ ἄλλφ καιρώ καὶ δή καὶ έν τώδε, περὶ τοῦ ὁκότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα έργάσεται. λέγω δέ τοι, ὅτι ἶσόν ἐστι πολλά τε καὶ όλίγα λέγειν περί ἀποπλόου τοῦ ἐνθεῦτεν Πελοποννησίοισι. ἐγὼ γὰρ αὐτόπτης τοι λέγω γενόμενος, ότι νῦν, οὐδ' ην θέλωσι, Κορίνθιοί τε καὶ αὐτὸς Εὐρυβιάδης οἶοί τε ἔσονται ἐκπλῶσαι' περιεχόμεθα γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλω. ἀλλ' ἐσελθών σφι ταῦτα σήμηνον."

LXXX. 'Ο δὲ ἀμείβετο τοῖοδε· '' Κάρτα τε χρηστὰ διακελεύεαι, καὶ εὖ ἤγγειλας. τὰ γὰρ έγὼ ἐδεόμην γενέσθαι, αὐτὸς αὐτόπτης γενόμενος ἥκεις. ἴσθι γὰρ, ἐξ ἐμέο 59 τὰ ποιεύμενα ὑπὸ Μήδων. ἔδεε

56. συνεστηκότων] vol. i. p. 190. p. 54.

57. εξωστρακισμένος] from όστρα-κον, "a shell or tile." Ostracism was a species of judgement, introduced at Athens after the expulsion of the Pisistratidæ, by which those citizens were banished who, from their wealth or talents, were considered capable of subverting the democracy. When ostracism was called for, the public place was boarded round, ten avenues being left. The people came up to vote by tribes, and each individual, after writing his vote on the shell, threw it into the urn. If there were six thousand votes against a person, he was obliged to quit the city within ten days. This practice was also adopted at Argos, Miletus, Megara, and elsewhere. It differed from exile in three respects: (1) it was for a definite time, ten or (as Diodorus says, xi. 55.) five years; (2) it was to a definite place; and (3) the effects of the party were not

confiscated. So far from being looked upon as a disgrace, it was rather regarded as a testimony of superior merit. Themistocles, Thucydides, and Alcibiades, as well as Aristides, were ostracised. Bellanger. L. Potter, i. 25. MI. viii. 5.

58. ἄριστον ἄνδρα] This perhaps alludes to the following anecdote. Aristides being present in the theatre at the representation of "the Seven Chieftains," when the passage οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει (Æschylus, Th. 589.) was recited, the audience immediately showed by their universal plaudits as well as by their gestures, that they applied the character to this distinguished citizen. W. εἶ τὐ γε Ξάνθιππον αἰνεῖς ἐγὰ δ' ᾿Αριστείδαν ἐπαινέω, ἄνδρα ἰερᾶν ἀπ' ᾿Αθηνῶν ἐλθεῖν ἕνα λῷστον, Timocreon in Plut. Th. p. 122. p. V.

59. ἐξ ἐμέο] through me. HER. on Vig. ix. 3, 5. The construction is γ. γ. ἐξ ἐ. (ποιεύμενα) τὰ π. δ. Μ.

111.

γὰρ, ὅτε οὐκ ἐκόντες ἔθελον ἐς μάχην κατίστασθαι οἱ Ἑλληνες, ἀέκοντας παραστήσασθαι. σὰ δὲ, ἐπεί περ ἤκεις χρηστὰ ἀπαγγέλλων, αὐτός σφι ἄγγειλον. ἢν γὰρ ἐγὼ αὐτὰ λέγω, δόξω πλάσας λέγειν, καὶ οὐ πείσω, ὡς οὰ ποιεύντων τῶν βαρβάρων ταῦτα. ἀλλά σφι σήμηνον αὐτὸς παρελθὼν, ὡς ἔχει. ἐπεὰν δὲ σημήνης, ἢν μὲν πείθωνται, ταῦτα δὴ τὰ κάλλιστα ἢν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὀμοῖον ἡμῖν ἔσται. ⁶⁰ οὐ γὰρ ἔτι διαδρήσονται, εἴπερ περιεχόμεθα πανταχόθεν, ὡς σὰ λέγεις."

LXXXI. Ταῦτα 61 ἔλεγε παρελθών ὁ ᾿Αριστείδης, φάμενος " ἐξ Αἰγίνης τε ήκειν, καὶ μόγις ἐκπλῶσαι λαθών τοὺς ἐπορμέοντας περιέχεσθαι γὰρ πᾶν τὸ στρατόπεδον τὸ Ἑλληνικὸν ὑπὸ τῶν νεῶν τῶν Ξέρξεω παραρτέεσθαί τε " συνεβούλευε " ὡς ἀλεξησομένους." Καὶ ὁ μὲν, ταῦτα εἵπας, μετεστήκες τῶν δὲ αὖτις ἐγίνετο λόγων ἀμφισβασίη οἱ γὰρ πλεῦνες τῶν στρατηγῶν οὐκ ἐπείθοντο τὰ ἐξαγγελθέντα.

LXXXII. 'Απιστεόντων δὲ τούτων, ἤκε τριήρης ἀνδρῶν Τηνίων, αὐτομολέουσα, τῆς ἦρχε ἀνὴρ Παναίτιος ὁ Σωσιμένεος, ἤπερ δὴ ἔφερε τὴν ἀληθητην πᾶσαν. 62 διὰ δὲ τοῦτο τὸ ἔργον ἐνεγράφησαν Τήνιοι ἐν Δελφοῖσι ἐς τὸν τρίποδα 63 ἐν τοῖσι τὸν βάρβαρον κατελοῦσι. σὺν δὲ ὧν ταύτη τῆ νηὶ τῆ αὐτομολησάση ἐς Σαλαμῖνα, καὶ τῆ πρότερον 64 ἐπ' 'Αρτεμίσιον τῆ Λημνίη, ἐξεπληροῦτο τὸ ναυτικὸν τοῖσι Ελλησι ἐς τὰς ὀγδώκοντα καὶ τριηκοσίας νῆας δύο γὰρ δὴ νηῶν τότε κατέδες 65 ἐς τὸν ἀριθμόν.

60. δμοῖον ἡ. ἔ.] ὅμοιον, Euripides, S. 1079. Æschylus, Ag. 1210. 1375. it will be all one to us. MAR.

61. ταῦτα] understand δή. ST. 62. τὴν ὰληθηῖην πᾶσαν] ἄγε δή μοι π. ἀληθείην κατάλεξον, Homer, Il. Ω. 407. πυθόμενος παρ ἀὐτοῦ π. τὴν ἀλήθειαν, Josephus, B. J. vii. 2. εἶπεν αὐτῷ π. τ. ἀ., St. Mark, v. 33. SCHL.

63. τον τρίποδα] ἐπὶ τ. τ., τον ἐν Δελφοῖς, δν ἀνέβεσαν οἱ Ἑλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι, ἐυγκαβελοῦσαι τὸν βάρβαρον, ἔστησαν τὸ ἀνάθημα, Thucydides, i. 132. Demosthenes, Ne. 25. W. Nepos, iv. 1. V. It is described, ix. 81. ΑR. ἦν τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οῦς καλεῖσθαι " λέβητας" συνέβαινεν ἀμφοτέρους (1) ἐμπυρβήτης, ὁ καὶ " λοετροχόος." Αἰσχύλος "τὸν μὲν τρίπους

ἐδέξατ' οἰπεῖος λέβης, αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν." [Homer, Od. Κ. 359.] (2) ὁ δ' ἔτερος, ὁ '' κρατὴρ'' καλούμενος '' Ομηρος '' ἔπτ' ἀπόρους τρίποδας '' [Il. 1. 122.] ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρνων. Σῆμος δ' ὁ Δήλιος φησί· '' τρίπους χαλκούς, οὐχ ὁ Πυθικὸς, ἀλλ' δν νῦν '' λέβητα '' καλοῦσιν. οἴτοι δ' ἤσαν οἱ μὲν ἄπυροι, εἰς οδε τὸν οἶνον ἐξέκεράννυον οἱ δὲ λοετροχόοι, ἐν οῖς τὸ ὕδωρ ἐθέρμαμον, καὶ ἐμπυριβῆται. καὶ τούτων ἔνοι ἀτώεντες, τρίποδας δὲ τὴν ὑπόβασιν ἔχοντες, '' τρίποδες'' ἀνομάζοντο,'' Athenæus, ii. 6. Of the second sort were the prizes of those who conquered in the different games. They were also used as votive offerings. L.

64. πρότερον] c. 11. L. 65. κατέδεε] i.e. τδ.ναυτικόν κ. δύο νπῶν ἐς τὸν ἀ. S. LXXXIII. Τοΐσι δὲ "Ελλησι ὡς πιστὰ δὴ τὰ λεγόμενα ἢν τῶν Τηνίων ῥήματα, παρεσκευάζοντο ὡς ναυμαχήσοντες. ἡώς τε 66 διέφαινε, καὶ οἶ σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι, 67 προηγόρευε εὖ ἔχοντα μὲν ἐκ πάντων Θεμιστοκλέης τὰ δὲ 68 ἔπεα ἢν, πάντα κρέσσω τοῖσι ἡσσοσι ἀντιτιθέμενα. ὅσα δὲ ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, παραινέσας δὴ, τούτων τὰ κρέσσω αἰρέεσθαι καὶ καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, ἐσβαίνειν ἐκέλευε 69 ἐς τὰς νῆας. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐσέβαινον, καὶ ἦκε ἡ ἀπ' Αἰγίνης τριήρης, ἡ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε. ἐνθαῦτα ἀνῆγον τὰς νῆας ἀπάσας οἱ "Ελληνες.

LXXXIV. 'Αναγομένοισι δέ σφι αὐτίκα ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι "Ελληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο, 70 καὶ ἄκελλον 71

66. ἡώς τε κ. τ. λ.] i. e. ἡοῦς τε διαφαινούσης, καὶ τούτων σ. τῶν ἐ. ποιησαμένων ; οτ, as Herodotus elsewhere says, ἤμι ἡμ ἐρη διαφαυσκούση, iii. 86. for which Thucydides says, ἤμα ἔφ, iv. 106. vi. 30. and ἄ. τὴ ἔψ, iv. 125. ἐπεὶ λευκόπωλος ἡμέρα πῶσαν κατέσχε γαῖαν, εὐφεγγὴς ἰδεῖν,—παρῆν κλύειν πολλὴν Βοήν ' ὅ παιδες 'Ελλήνων, ἴτε, ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ παιδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώων ἔδη, θήκας τε προγύνων νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγὰν,' Æschylus, P. 391—411. V.

67. ποιησάμενοι] is here the nominative case, because the main subject Θεμιστοκλέηs is contained in the subject with which ποιησάμενοι agrees. M. G. G. 562. n.

68. τὰ δὲ κ. τ. λ.] and the substance of his speech was a contrast between all the advantages and disadvantages of their situation; ST. showing πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι, Euripides, S.210. MAR.

69. ἐκέλευε] This order of Themistocles, as well as his harangue, was addressed to the Athenians only. The other generals, no doubt, acted in a similar manner, though our author does not mention it. L.

70. ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο] In this phrase there is generally an ellipsis of the preposition, as below, and πρύμναν ἐκρούοντο, Thucydides, i. 50. i. e. ἐπὶ τὴν π. κωπηλατεῖν, Scholiast. S. Other examples of the complete

and of the elliptical phrase are given by BLO. κατά π. ὑπεχώρουν, οὐχὶ έπιστραφέντες, καὶ έξέκλιναν τῶν πολεμίων τὰς ἐπιούσας ναθς, Suidas. Justin represents Themistocles as saying to the Ionians, "at vos, commisso pralio, ite cessim; inhibete remis; et a bello discedite," ii.12. ήν πως πρ. ανακρούσηται, Aristophanes, V. 399. του-τέστιν " εἰς τοὐπίσω ἀναδράμη:" ἀνακρούειν γάρ έστι τὰς κώπας τὸ ἐπέχει» τοῦ δρόμου τοῦ είς τὸ ἔμπροσθεν τὴν ναῦν. τὸ δὲ "π. κρούσασθαι" φασί τινες λέγεσθαι, δταν μετακαθίσαντες οί έρέται έλαύνοιεν ὀπίσω ἐπὶ τὴν π., ὅταν είς λιμένα εἰσέρχωνται, Ίνατὴν π. εἰς γῆν έχωσι νεύουσαν καὶ τὴν πρώραν ἔξω, δπως άνευ τροπής (αν εὐτρεπής?) είη els έξοδον ή ναθς, Scholiast. V. The object of this way of retreating, by Towing sternwards or stern foremost, was to keep the head, the best defended and most effective part of the vessel, opposed to the enemy. AR. From the description given by the Scholiast it would seem that the expression does not mean "backing water," as in doing this the oars only are made to retrograde, while the rower keeps in the same position: at first sight we might judge this operation to be a much less clumsy expedient than the facing-round of the whole ship's crew; and yet, if the galleys were constructed for the purpose, it is easy to conceive that the latter manœuvre would not be attended with much loss τὰς νῆας. 'Αμεινίης το δὲ Παλληνεὺς, ἀνὴρ 'Αθηναῖος, ἐξαναχθεὶς, νηὶ ἐμβάλλει. συμπλακείσης δὲ τῆς νηὸς, καὶ οὐ δυναμένων ἀπαλλαγῆναι, οὕτω δὴ οἱ ἄλλοι 'Αμεινίη βοηθέοντες συνέμισγον. 'Αθηναῖοι μὲν οὕτω λέγουσι τῆς ναυμαχίης γενέσθαι τὴν ἀρχὴν, Αἰγινῆται δὲ, τὴν κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀποδημήσασαν ἐς Αἴγιναν, ταύτην εἶναι τὴν ἄρξασαν. λέγεται δὲ καὶ τάδε, ὡς φάσμα σφι γυναικὸς ἐφάνη, φανεῖσαν δὲ, διακελεύσασθαι, ὥστε καὶ ἄπαν ἀκοῦσαι τὸ τῶν 'Ελλήνων στρατόπεδον, ὀνειδίσασαν πρότερον τάδε. " ΤΩ δαιμόνιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε;"

LXXXV. Κατὰ μὲν δὴ 'Αθηναίους ἐτετάχατο ⁷³ Φοίνικες οὖτοι γὰρ εἶχον τὸ πρὸς 'Ελευσῖνός τε καὶ ἐσπέρης κέρας κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους, "Ιωνες οὖτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ήῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα. ἐθελοκάκεον μέντοι αὐτῶν, κατὰ ⁷⁴ τὰς Θεμιστοκλέος ἐντολὰς, ⁷⁵ ἀλίγοι, οἱ δὲ πλεῦνες οὕ. ἔχω μέν νυν συχνῶν οὐνόματα τριηράρχων καταλέξαι τῶν νῆας 'Ελληνίδας ἐλόντων' χρήσομαι δὲ αὐτοῖσι οὐδὲν, πλὴν Θεομήστορός τε τοῦ 'Ανδροδάμαντος καὶ Φυλάκου τοῦ 'Ιστιαίου, Σαμίων ἀμφοτέρων. τοῦ ⁷⁶ δὲ εῖνεκα μέμνημαι τυύτων μούνων, ὅτι Θεομήστωρ μὲν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον Σάμου ἐτυράννευσε, καταστησάντων τῶν Περσέων, Φύλακος δὲ εὐεργέτης ⁷⁷ βασιλέος ἀνεγράφη, καὶ χώρη οἱ ἐδωρήθη πολλή. οἱ δ' εὐεργέται τοῦ βασιλέος " ὀροσάγγαι" καλέονται Περσιστί. Περὶ μέν νυν τούτους οὕτω εἶχε.

LXXXVI. Τὸ δὲ πληθος τῶν νηῶν ἐν τῆ Σαλαμῖνι ἐκεραίζετο·

of time and would prove a great saving in point of velocity and power.

71. &κελλον] withdrew close in shore, πρός γῆν being understood; as δεινδς κλύδων &κειλε ναῦν πρός γῆν, Euripides, I. Τ.1380. Nicander, Ther. 295. W. According to Eustathius this verb is formed, κατὰ πλεονασμῶν τοῦ ο, from κέλλω; which occurs in poetry, Æschylus, P. V. 191. Eur. Hip. 139. BL. ἀνεκρούοντο and ὅκελλον being imperfects, the sense seems to be they began to row sterntards, and were getting aground.

72. 'Aμεωίης] Aminias was the brother of Æschylus and Cynægirus, vi. 114. Instead of Παλληνεύς, Plutarch describes him as Δεκελεύς, Th. p. 119. p. W. Æschylus, it is agreed, was an Elcusinian. BL.

73. ἐτετάχατο] Diodorus incorrectly joins the Lacedæmonians with the Athenians, and opposes both to the Phænicians, xi. 18. V.

74. κατά] in pursuance of. M.G.G. 581. b.

75. τὰs Θ. ἐντολὰs] c. 22. L. 76. τοῦ] i. e. τοῦδε. S. ix. 25.

77. εὐεργέτης] It appears that the king had a catalogue of his benefactors made out, in order that he might afterwards recompense them according to their deserts; Esther, vi. 1, &c. W. It was the custom in the cities of Greece to proclaim publicly on certain occasions the names of their benefactors. V. Xerxes writes thus to Pausanias, κεῖται σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος, i. 129. L.

αί μὲν, ὑπ' ᾿Αθηναίων διαφθειρόμεναι, αἱ δὲ, ὑπὸ Αἰγινητέων. ἄτε γὰρ τῶν μὲν Ἑλλήνων σὺν κόσμω ναυμαχεύντων κατὰ τύξιν, τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἔτι, οὕτε σὺν νόω ποιεύντων οὐδὲν, ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνοίσεσθαι, οἶόν περ ἀπέβη. καίτοι ἢσάν γε καὶ ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἐωυτῶν, ¾ ἡ πρὸς Εὐβοίη πᾶς τις ¾ προθυμεόμενος, καὶ δειμαίνων Ξέρξην ἐδόκε τε ἔκαστος ἐωυτὸν θεήσεσθαι βασιλέα.

LXXXVII. Κατὰ μὲν δὴ τοὺς ἄλλους, οὐκ ἔχω ⁸⁰ μετεξετέρους εἰπεῖν ἀτρεκέως, ὡς ἔκαστοι τῶν βαρβάρων ἢ τῶν Ἑλλήνων ἠγωνίΖοντο· κατὰ δὲ ᾿Αρτεμισίην ⁸¹ τάδε ἐγένετο, ἀπ᾽ ὧν εὐδοκίμησε
μᾶλλον ἔτι παρὰ βασιλεϊ· ἐπειδὴ γὰρ ἐς θόρυβον πολλὸν ἀπίκετο
τὰ βασιλέος πρήγματα, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἡ νηῦς ἡ ᾿Αρτεμισίης
ἐδιώκετο ὑπὸ νηὸς ᾿Αττικῆς· καὶ ἣ,⁸² οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν· ἔμπροσθεν γὰρ αὐτῆς ἦσαν ἄλλαι νῆες φίλιαι, ἡ δὲ αὐτῆς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτύγχανε ἐοῦσα· ἔδοξέ οἱ τύδε ποιῆσαι, τὸ καὶ συνήνεικε ποιησάση· διωκομένη γὰρ ὑπὸ τῆς ᾿Αττικῆς, φέρουσα ἐι έβαλε ⁸³

78. ἐωντῶν] The comparative is often followed by the genitive of the reciprocal pronouns, and the same subject is compared to itself with regard to its different circumstances at different times. The period, with which the present state of the object of comparison is contrasted, is sometimes expressed by an additional clause with ħ, which seems to have the force of viz. or namely; as δ Νείλος τοῦτον τὸν χρόνον (i. e. τὸν χείμωνα) αὐτὸς ἑωντοῦ ῥέιε πολῶς ὑποδεέστερος ἡ τοῦ θέρεος, ii. 25. M. G. G. 452. Compare vol. i. p. 243. n. 20. V.

79. πᾶs τιs] is the nominative case because it is contained in the main subject αὐτοί. This construction is the converse of that noticed vol. ii. p. 197. n. 67. M. G. G. 562. n. πᾶs τιs may be considered as added by way of apposition to αὐτοί. M. G. G. 301. obs.

80. οὐκ ἔχω] In considering Herodotus's account of this celebrated seafight, we find reason to praise his scrupulous honesty and modesty. His narrative is dubious and incomplete, as all faithful narratives of great battles must be, unless some eye-witness,

very peculiarly qualified by knowledge and situation, be the relater. We cannot therefore but regret, not indeed that Æschylus was a poet, but that prose-writing was yet in his age so little common, that his poetical sketch of this great transaction is the most authoritative, the clearest, and the most consistent, of any that has passed to posterity. MI. vii. 5. 81. 'Αρτεμισίην'] Polyænus, viii. 53,

81. Αρτεμισίην] Polyænus, vin. 53, 1. V. We must not confound this princess (vii. 99.) with another Artemisia, who was likewise queen of Caria, the daughter of Hecatomnus, and sister and wife of Mausolus, who died about 356 B. C. L.

82. η This is an instance of anacoluthon. η is the nominative, instead of the genitive, absolute; or instead of the dative in apposition to oi. It seems as if our author had at first intended to say και η, διωκομένη ὑπὸ τῆs 'A. &c.; but that he afterwards amplified the sentence, and by so doing had broken the chain of the construction.

ε3. φέρουσα ἐνέβαλε] W. seems to understand έωντην with the participle, and to take it in the sense of φερομένη. HER. translates it, attacked

νηὶ φιλίη, ἀνδρῶν τε Καλυνδέων, καὶ αὐτοῦ ἐπιπλέοντος τοῦ Καλυνδέων βασιλέος Δαμασιθύμου. εἰ μὲν καί τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνεε, ἔτι περὶ Ἑλλήσποντον ἐόντων, οὐ μέντοι ἔγωγε ἔχω εἰπεῖν,84 οὕτε εἰ ἐκ προνοίης αὐτὰ ἐποίησε, οὕτε εἰ συνεκύρησε ἡ τῶν Καλυνδέων κατὰ τύχην παραπεσοῦσα νηῦς. ὡς δὲ ἐνέβαλέ τε καὶ κατέδυσε εὐτυχίη χρησαμένη, διπλᾶ ἐωυτὴν ἀγαθὰ ἐργάσατο· ὅ τε 85 γὰρ τῆς ᾿Αττικῆς νηὸς τριήραρχος, ὡς εἶδέ μιν ἐμβάλλουσαν νηὰ ἀνδρῶν βαρβάρων, νομίσας τὴν νῆα τὴν ᾿Αρτεμισίης ἡ Ἑλληνίδα εἶναι, ἡ αὐτομολέειν ἐκ τῶν βαρβάρων, καὶ αὐτοῖσι ἀμύνειν, ἀποστρέψας, πρὸς ἄλλας ἐτράπετο.

LXXXVIII. Τοῦτο μèν, τοιοῦτο αὐτῆ συνήνεικε γενέσθαι, διαφυγέειν τε καὶ μὴ ἀπολέσθαι' τοῦτο δὲ, συνέβη, ὤστε, κακὸν ἐργασαμένην, ἀπὸ τοὑτων ⁸⁶ αὐτὴν μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Ξέρξη. λέγεται γὰρ, βασιλέα, θηεύμενον, ⁸⁷ μαθεῖν τὴν νῆα ἐμβαλοῦσαν καὶ δή τινα ⁸⁸ εἶπαι τῶν παρεόντων '' Δέσποτα, ὀρῷς 'Αρτεμισίην, ὡς εὖ ἀγωνίζεται, καὶ νῆα τῶν πολεμίων κατέδυσε;" Καὶ τὸν ἐπείρεσθαι, '' εἰ ἀληθέως ἐστὶ 'Αρτεμισίης τὸ ἔργον;" καὶ τοὺς φάναι, '' σαφέως τὸ ἐπίσημον ⁸⁹ τῆς νηὸς ἐπισταμένους '' τὴν δὲ διαφθαρεῖσαν ἡπιστέατο εἶναι πολεμίην. τά τε γὰρ ἄλλα, ὡς εἴρηται, αὐτῆ συνήνεικε ἐς εὐτυχίην γενόμενα, καὶ τὸ τῶν ἐκ τῆς Καλυνδικῆς νηὸς μηδένα ἀποσωθέντα κατήγορον γενέσθαι. Ξέρξην δὲ εἶπαι λέγεται πρὸς τὰ φραζόμενα '' Οἰ μὲν ἄνδρες ⁹⁰ γεγόνασί μοι γυναῖκες αὶ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες.'' Ταῦτα μὲν Ξέρξην φασὶ εἶπαι.

with impetuosity; on Vic. vi. 2, 3, with zeal, with vehemence. M. G. G. 557. The active participle means nothing but tending to, having a bearing towards. BL. If so, the meaning will be bore down and attacked.

84. ϵ. ϵ. ϵ!πϵîν] c. 128. W.
 85. τϵ] is sometimes not followed by καί. M. G. G. 610. 1.

86. $\dot{a}\pi\dot{b}$ τούτων] i. e. \dot{a} . τ. $\dot{b}\nu$ είργάσατο. ST.

87. θηεύμενον] c. 90. LAU.

88. \(\tau\text{iva}\) Draco, the son of Eupompus, a Samian. His sight was so acute that he could distinguish objects at the distance of twenty stadia. Xerxes gave him a thousand talents for his services in this expedition! He sat by the king under the golden plane-tree and described all that

passed in both fleets; Ptolemy in Phot. Bibl. exc. p. 477. Diodorus, xi. 18. L.

80. ἐπίσημον] οὐ μόνον τὸ τῶν βαρβάρων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων σημεῖον εἶχεν, Polyænus, τiii. 53, 1. these she made use of, as each might serve her purpose. When pursued by the Greek ship, she had struck the Persian flag; and now she appears to have hoisted that ensign again. W. L.

90. oi μὲν ἄνδρες κ. τ.λ.] This Ennius has imitated, vos elenim, jurenes, animum geritis muliebrem, illa rirago riri. W. Trogus, following the authority of Theopompus perhaps, has softened down this reproach; which, after him, Justin gives thus, quippe ut in viro muliebrem timorem, ita in muliere ririlem audaciam cerncres, ii. 12.

LXXXIX. Έν δὲ τῷ πόνψ τούτψ ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρατηγὸς ᾿Αριαβίγνης ⁹¹ ὁ Δαρείου, Ξέρξεω ἐὼν ἀδελφεὸς, ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί τε καὶ ὀνομαστοὶ Περσέων καὶ Μήδων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἀλίγοι δέ τινες καὶ Ἑλλήνων. ἄτε γὰρ νέειν ἐπιστάμενοι, τοῖσι αἱ νῆες διεφθείροντο. καὶ μὴ ἐν χειρῶν νόμφ ⁹² ἀπολλύμενοι, ἐς τὴν Σαλαμῖνα διένεον, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ πολλοὶ ἐν τῆ θαλάσση διεφθάρησαν, νέειν οὐκ ἐπιστάμενοι. ἐπεὶ δὲ αὶ πρῶται ἐς φυγὴν ἐτράποντο, ἐνθαῦτα αἱ πλεῖσται διεφθείροντο οἱ γὰρ ὅπισθὲ τεταγμένοι, ἐς τὸ πρόσθε τῆσι νηυσὶ παριέναι πειρώμενοι, ὡς ἀποδεξύμενοὶ τι καὶ αὐτοὶ ἔμγον βασιλέϊ, τῆσι σφετέρησι ⁹³ νηυσὶ φευγούσησι περιέπιπτον.

ΧC. Έγένετο δὲ καὶ τύδε ἐν τῷ θορύβῳ τοὐτῳ· τῶν τιιὲς Φοινίκων, τῶν αὶ τῆες διεφθαρέατο, 94 ἐλθόντες παρὰ βασιλέα, διέβαλλον τοὖς Ἰωνας, ὡς δι' ἐκείνους ἀπολοίατο αὶ νῆες, ὡς προδύντων. συνήνεικε ὧν οὕτω, ὥστε Ἰώνων τε τοὺς στρατηγοὺς μὴ ἀπολέσθαι, Φοινίκων τε τοὺς διαβάλλοντας λαβεῖν τοιόνδε μισθόν ἔτι τούτων

and Orosius follows Justin, p. 113. Polyanus says that Xerxes sent a complete suit of armour to Artemisia, as a reward for her valour; and to the commander of his ficet, a spindle and distaff, viii. 53, 2. But this admiral was the king's brother, and fell λαμπρωs άγωνισάμενος, Diodorus, xi. 18. Plutarch, Th. p. 119. D. The taunt is similar to that in Homer, 'Axaitões, οὐκέτ' 'Αχαιοί, ΙΙ. Η. 96. ύμεις τε μή γυναίκες άντ' άνδρων πέλας παρέστατ', άλλ' ἀρήγετε, Sophocles, Aj. 1201. Compare i. 155. vii. 68. ix. 20. 107. Diogenian, Cent. iv. Pr. 1. Plato, Leg. i. p. 639. B. Cicero, for Mil. 21. Livy, ix. 19. Alexander the Molossian says se quidem ad Romanos ire. quasi in ανδρωνίτιν; Mucedonem isse ad Persas, quasi in γυναικωνίτιν, A. Gellius, N. A. xvii. 21. V. L.

91. Άριαβίγνης] The same as Artobazanes, vii.2. and Ariamenes, Plutarch, Th. p. 119. p. t. ii. p. 488. ε.

W.

92. ἐν χειρῶν νόμφ] in the heat of the engagement. οὐς μὲν ἐν χεροὶν ἀπεκτείνατε, οὐχ όμοίως ἀλγοῦμεν, κατὰ νόμον γὰρ δή τινα ἔπασχον οὐς δὲ, χεῖρας προῖσχομένους, καὶ ζωγρή-

σαντες, ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μη κτενείν, παρανόμως διεφθείρατε, πώς οὐ δεινὰ εἴργασθε; Thucydides, iii. 66. The expression refers to the time during which death may be lawfully inflicted, either in self-defence, or in pursuit of an enemy who trusts to his own speed for safety and not to the clemency of his adversary. constut, Troja capta, in ccteros særitum esse Trojanos; duobus, Enea Antenoreque, omne jus belli Achivos abstinuisse, Livy, i. 1. jure belli liberum te, intuctum inviolatumque hinc dimitto, ii. 12. The phrase is of common occurrence in the historians, Steph. Th. L. G. 10462, especially in Polybius. S. iv. 58, 9. &c. πρίν ή συμμίξαι ήμέας, ές χειρών τε νόμον άπικέσθαι, ix. 48.

93. τῆσι σφετέρησι] ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὕτις ἀλλήλοις παρῆν, αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις παισθέντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον, Æschylus, P. 419. BL.

94. διεφθαρέατο] Middle verbs are sometimes used for passives in the second agrist. M. G. G. 496, 8.

ταυτα λεγόντων, ενέβαλε νηὶ 'Αττική Σαμοθρηϊκίη νηυς. ή τε δή 'Αττική κατεδύετο, καὶ ἐπιφερομένη Αίγιναίη νηθε κατέδυσε τῶν Σαμοθρηίκων την νηα. άτε δη έόντες άκοντισταί, οι Σαμοθρήϊκες τους έπιβάτας ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νηὸς βάλλοντες ἀπήραξαν,95 καὶ έπέβησάν τε καὶ ἔσχον αὐτήν. ταῦτα γενόμενα τοὺς "Ιωνας έρβύσατο" ώς γαρ είδε σφεας Εέρξης έργον μέγα έργασαμένους, έτράπετο προς τους Φοίνικας, οία υπερλυπεόμενος τε και πάντας 96 αιτιώμενος, καί σφεων έκέλευσε τας κεφαλάς άποταμείν, ίνα μή, αὐτοὶ κακοὶ γενόμενοι, τους άμείνονας διαβάλλωσι. δκως γάρ τινα ίδοι Ξέρξης των έωυτοῦ ἔργον τι ἀποδεικιύμενον έν τῆ ναυμαχίη, κατήμενος ὑπὸ τῷ οὐρεϊ τῷ ἀντίον Σαλαμινος, τὸ καλέεται Αλγάλεως,97 ἀνεπυνθάνετο τὸν ποιήσαντα, καὶ οἱ γραμματισταὶ ἀνέγραφον πατρόθεν τον τριήραρχον και την πόλιν. προς δέ τι και προσεβάλετο, φίλος 98 έων, 'Αριαράμνης, άνηρ Πέρσης, παρεών, τούτου τοῦ Φοινικηΐου πάθεος.99 Οί μεν δή πρός τους Φοίνικας έτράποντο.

ΧΟΙ. Των δε βαρβάρων ές φυγήν τραπομένων, καὶ έκπλεόντων

95. απήραξαν] απέκοψαν, Suidas. έρυσσάμενος ξίφος όξὺ, αὐχένα μέσσον έλασσεν ἀπήραξε δε χαμάζε, αὐτή σύν πήληκι, κάρη, Homer, Il. Ξ. 496. Π. 116. δρεπάνφ πλήξας, απαράσσει τοῦ ΐππου τοὺς πόδας, v. 112. ἀπαράξαι κράτα, Sophocles, Tr. 1032. à. χείρα, Philostratus, p. 827. F. V. την κοπίδα σπασάμενος, ως απαράξων της ανθρώπου την κεφαλήν, Synesius, de Prov. p. 81. Nicander, Ther. 705. MUS. τους από τοῦ πολεμίου καταστρώματος δπλίτας ἀπαράξαι, Thucydides, vii. 63. πόλλακις έπιβαίνοντας του τείχους τους πολεμίους απήραξαν, Dionysius, A. R. 494, 10. mowed down, swept off. BLO.

96. πάντας] may mean τοὺς Φοίνικας. (ων) ἀρξάντων της φυγης αίτιωτάτους απέκτεινε, Diodorus, xi. 19. W.

97. Αἰγάλεως Επειτα ταμιεύσας, ἐν άκροπόλει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως, & έλαβεν ἀπό τῶν βαρβάρων, ὑφηρημένος έξ ακροπόλεως, τόν τε δίφρον τον άργυρόποδα, καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδηνίου, δε ήγε τριακοσίους Δαρεικούς, Demosthenes, c. Tim. 33. apyupómous olφρος, δ Ξέρξου, δς " αἰχμάλωτος" ἐπεκαλείτο εφ' ου καθεζόμενος εθεώρει την ναυμαχίαν. ανέκειτο είς τον Παρθενώνα της 'Αθηνας, Harpocration. (ἐφ' οδ) ἐκαθέζετο ὁ Ξέρξης ἐν τῷ Αἰγαλέφ όρει της 'Αττικής, θεωρών την έν Σα-λαμινι ναυμαχίαν, Ulpian. V. Τζέτζης περί ταύτης ναυμαχίας ίστορεί, " χρυσῷ θρόνφ καθήμενος ώρα την ναυμαχίαν, και γραμματείς παρίσταντο μέλλουτες ταύτην γράφειν," έν ταις Χι-λιάσιν, p. 142. εκάθητο δε ό Ξέρξης έπλ Κέρατι τῆ πέτρα, ὑπὸ τῷ οὔρεῖ τῷ Αίγιαλέφ, ως 'Ακεστόδωρος παρά Πλουτάρχω εν Θεμιστοκλεί, t. ii. p. 118. E. καί 'Ηρόδοτος. BA. Phanodemus says ύπερ το 'Ηράκλειον. W. According to Wheler it is seven miles from the sea. Ξέρξης έδραν είχε παντός εὐαυγη στρατοῦ, ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας άλὸς, Æschylus, P. 471. WA. Some poet has compared Xerxes to Zeùs νεφεληγερέτης, " έπιπρο δε μασσον έπ' άκρου Αίγαλέω θυδεντος, άγων μέγαν ύετον, ἔστη," Suidas, t. ii. p. 506. Its modern name is Monte de San Nicolo. L.

98. φίλος] i. e. φ. Ἰώνων. Abresch. W.

99. τι-προσεβάλετο-τοῦ-πάθεος] ξυμβάλλεται πολλά τοῦδε δείματος, Euripides, M. 286. M. i. e. ἐς τόδε τὸ δείμα. MUS.

προς το Φάληρον, Αίγινηται, υποστάντες εν τῷ πορθμῷ, ἔργα ἀπεδέξαντο λόγου ἄξια. οἱ μὲν γὰρ ᾿Αθηναῖοι ἐν τῷ θορύβῳ ἐκεράϊζον τάς τε ἀιτισταμένας καὶ τὰς φευγούσας τῶν νηῶν, οἱ δὲ Αἰγινῆται τὰς ἐκπλωούσας εκως δέ τινες τοὺς ᾿Αθηναίους διαφύγοιεν, φερόμενοι ἐσέπιπτον 100 ἐς τοὺς Αἰγινῆτας.

ΧΟΙΙ. Ένθαῦτα συνεκύρεον νῆες ἥ τε Θεμιστοκλέος διώκουσα νῆα καὶ ἡ Πολυκρίτου τοῦ Κρίου, ¹ ἀνδρὸς Αἰγινήτεω, νηὶ ἐμβαλοῦσα Σιδωνίη, ἤπερ εἶλε τὴν προφυλάσσουσαν ἐπὶ Σκιάθω τὴν Αἰγιναίην, ² ἐπ' ἦς ἔπλεε Πυθέης ὁ Ἰσχενόου τὸν οἱ Πέρσαι, κατακοπέντα, ἀρετῆς εῖνεκα εἶχον ἐν τῆ νηὶ ἐκπαγλεόμενοι. τὸν δὴ περιάγουσα ἄμα τοῖσι Πέρσησι ἤλω νηῦς ἡ Σιδωνίη, ῶστε Πυθέην οὕτω σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. ὡς δὲ ἐσείδε τὴν νῆα τὴν ᾿Αττικὴν ὁ Πολύκριτος, ἔγνω, τὸ σημήῖον ἰδὼν τῆς στρατηγίδος, ³ καὶ βώσας τὸν Θεμιστοκλέα ἐπεκερτύμησε, ἐς τῶν Αἰγινητέων τὸν μηδισμὸν ὀνειδίζων. ⁴ ταῦτα μέν νυν νηὶ ἐμβαλὼν ⁵ ὁ Πολύκριτος ἀπέρριψε ἐς Θεμιστοκλέα. Οἱ δὲ βάρβαροι, τῶν αὶ νῆες περιεγένοντο, φεύγοντες ἀπίκοντο ἐς Φάληρον ὑπὸ τὸν πεξὸν στρατόν.

ΧΟΙΙΙ. 'Εν δὲ τῆ ναυμαχίη ταύτη 6 ήκουσαν Έλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται: τ ἐπὶ δὲ, 'Αθηναῖοι' ἀνδρῶν δὲ, Πολύκριτός τε ὁ Αἰγινήτης, καὶ 'Αθηναῖοι, Εὐμένης τε ὁ 'Αναγυράσιος, καὶ 'Αμεινίης 8 Παλληνεὺς, δς καὶ 'Αρτεμισίην ἐπεδίωξε. εἰ μέν νυν ἔμαθε, ὅτι ἐν ταύτη πλέοι ἡ 'Αρτεμισίη, οὐκ ἃν ἐπαύσατο πρότερον ἡ εἶλέ μιν, ἣ καὶ αὐτὸς ῆλω. τοῖσι γὰρ 'Αθηναίων τριηράρχοισι παρακεκέλευστο: 9 πρὸς δὲ καὶ ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαὶ, δς ἄν μιν ζωὴν ἕλη·

100. $\phi \epsilon \rho \delta \mu \epsilon \nu o i \epsilon \sigma \epsilon \pi i \pi \tau o \nu$] ix. 102. HER. on Vig. vi. 2, 3. The verb occurs in the same sense, ix. 62. ΔR .

1. Kplou] vi. 50. ST.

2. την Αίγιναίην] vii. 181. W.

3. της στρατηγίδος] c. 94. understand νηός. F. in B. 181.

4. ἐς τ. Al. τ. μ. ὀνειδίζων] Compare vi. 49. 50. 64. Polycritus now taunts Themistocles with the unfounded charge which the Athenians had formerly brought against the Æginetans (and Crius amongst the rest) of

favoring the Medes. W.
5. νητ ἐμβαλὼν] namely Σιδωνίη;

see above. W.

6. ναυμαχίη ταύτη] At the time of this battle a horned comet appeared: ceratias cornus speciem habet; qualis

fuit cum Græcia apud Salamina depugnavit, Pliny, H. N. ii. 25. This battle was fought Ol. lxxv. 1. 480 B. C. on the 20th of the month Boëdromion, i. e. the 30th of September. Euripides was born on the very day. L.

 Αἰγινῆται] κρίσεως προτεθείσης περὶ τῶν ἀριστείων, χάριτι κατισχύσαντες (οἱ Λακεδαιμόνιοι) ἐποίησαν κριθηναι, πόλιν μὲν ἀριστεῦσαι τὴν Αἰγινητῶν, ἄνδρα δὲ 'Αμεινίαν 'Αθηναῖον, Diodorus, xi. 27. 55. V.

8. 'Αμεινίης] Aminias receives the palm from most writers. Compare the preceding note, and Ælian, V. H.

v. 19. W.

9. παρακεκέλευστο] viz. αὐτὴν ζωὴν αἰρεῖν. SŢ.

δεινύν γάρ τι ἐποιεῦντο γυναῖκα ἐπὶ τὰς 'Αθήνας στρατεύεσθαι. αὕτη μὲν δη, ὡς πρότερον εἴρηται, διέφυγε. ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι, τῶν αὶ νῆες περιεγεγόνεσαν, ἐν τῷ Φαλήρῳ.

ΧCIV. 'Αδείμαντον 10 δε τον Κορίνθιον στρατηγόν, λέγουσι 'Αθηναίοι, 11 αὐτίκα κατ' άρχας, ως συνέμισγον αι νηες, έκπλαγέντα τε καὶ ὑπερδείσαντα, τὰ ἱστία ἀειράμενον, 12 οἴχεσθαι φεύγοντα· ιδύντας δὲ τοὺς Κορινθίους τὴν στρατηγίδα φεύγουσαν, ώσαύτως οίχεσθαι. ώς δέ άρα φεύγοντας γίνεσθαι της Σαλαμινίης κατά τὸ ίρὸν 'Αθηναίης Σκιράδος, 13 περιπίπτειν σφι κέλητα θείη πομπη. 14 τον ούτε πέμψαντα φανηναι ούδένα, ούτε τι των άπο της στρατιής είδόσι προσφέρεσθαι τοίσι Κορινθίσισι, τήδε δε συμβάλλονται είναι θείον τὸ πρηγμα ως γαρ άγχου γενέσθαι των νηών, τους άπο του κέλητος 15 λέγειν τάδε " 'Αδείμαντε, σύ μεν, άποστρέψας τὰς ναῦς, ές φυγήν Ερμησαι, καταπροδούς τους Ελληνας οί δὲ καὶ δὴ νικῶσι, ὅσον αὐτοὶ ἡρῶντο ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν." Ταῦτα λεγύντων, ἀπιστέειν γαρ τὸν 'Αδείμαντον, αὖτις τάδε λέγειν, ώς " αὐτοὶ οἶοί τε εἶεν, ἀγόμενοι ὅμηροι, ἀποθνήσκειν, ἡν μή νικώντες φαίνωνται οί "Ελληνες." ούτω δή, άποστρέψαντα τήν νηα, αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους, ἐπ' ἐξεργασμένοισι ἐλθεῖν 16 ἐς τὸ στρατόπεδον. Τούτους μέν τοιαύτη φάτις έχει ὑπὸ 'Αθηναίων. οὐ

10. 'Αδείμαντον] This appellation "Undaunted" appears a misnomer. P. He left three daughters, and one son Aristæas; Thucydides, i. 61, &c. L.

11. λέγουσι 'Αθηναΐοι] D. Chrysostom accuses our author of having fabricated this scandal respecting the Corinthians, because they would not pay him for his panegyric. But Plutarch says nothing of this: besides which Herodotus mentions the Athenians as the sole authority for the story in prejudice of the Corinthians. We cannot, however, but remark that he inserts the report at full length, while he gives the contradiction of it very concisely; and, in general, he is very sparing of any statements favorable to Adimantus and the Corinthians. In testimony of whose services Plutarch appeals to the silence of Thucydides, the offerings at Delphi, the vow of the Corinthian women,

the inscriptions of Simonides and other poets; W. V. that on the tomb of Adimantus was "This is the tomb of that Adimantus, by whose advice Greece placed upon her head the crown of liberty;" C. Cephalas, Anth. p. 67. L.

12. τὰ ἱστία ἀειράμενον] SCH. on

B. 127.

Σκιράδοs] The isle of Salamis anciently bore the name of Sciras. L.
 κ. θείη πομπή] Plutarch mis-

14. κ. θείη πομπῆ] Plutarch misrepresents this, as if it were κέλης οὐρανοπετής. W. V.

15. ἀπὸ τοῦ κέλητος] Μ. G. G. 596. b.

16. ἐπ' ἐξεργασμένοισι ἐ.] ix.77. is said of those who come too late, when a thing is already done. M. G. G. 565. obs. The expression occurs in Sophocles, Aj. 377. Æschylus, P. 531. ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις, Ch. 727. BL.

μέντοι αυτοί γε Κορίνθιοι ομολογέουσι, αλλ' έν πρώτοισι σφέας αυτούς της νανμαχίης νομίζουσι γενέσθαι μαρτυρεί δέ σφι καὶ ή άλλη 'Eλλάς.

ΧCV. 'Αριστείδης δε ο Λυσιμάχου, άνηρ 'Αθηναίος, του καί ολίγε τι πρότερον 17 τούτων έπεμνήσθην ώς ανδρός αρίστου, ούτος έν τῷ θορύβω τούτω τῷ περὶ Σαλαμῖνα γενομένω τάδε ἐποίεε· παραλαβών πολλούς των ύπλιτέων, 18 οι παρατετάχατο παρά την άκτην της Σαλαμιτίης χώρης, γένος έσττες 'Αθηναίοι, ές την Ψυττάλειαν νήσον ἀπέβησε άγων, οι τοὺς Πέρσας τοὺς έν τη νησίδι ταύτη κατεφύνευσαν πάντας.

ΧCVI. 'Ως δε ή ναυμαχίη διελέλυτο, κατειρύσαντες ές την Σαλαμίνα οί "Ελληνες των ναυηγίων όσα ταύτη ετύγχανε έτι εόντα, έτοιμοι ήσαν ές άλλην ναυμαχίην, έλπίζοντες τησι περιεούσησι νηυσί έτι χρήσεσθαι βασιλέα. των δέ ναυηγίων πολλά υπολαβών, ανεμος ζέφυρος έφερε της 'Αττικής έπὶ την ηϊόνα την καλεομένην Κωλιάδα, 19 ώστε άποπλησαι 20 τον χρησμον, τόν τε άλλον πάντα τον περί της ναυμαχίης ταύτης είρημένον Βάκιδι 21 και Μουσαίω, 22 καὶ δή καὶ κατά τὰ ναυήγια τὰ ταύτη έξενειχθέντα τὸ εἰρημένον

 πρότερον] c. 79. G.
 π. τῶν ὁπλιτέων] " Aristides, observing that Psyttalea, a little island close to Salamis and in the strait, was filled with hostile troops, took with him τους προθυμοτάτους και μαχιμωτάτους τῶν πολιτῶν, and having embarked them in light vessels, he made a descent on the island. He gave battle to the barbarians, and put them all to the sword, except the most distinguished, whom he made prisoners. Among this number were three brothers, sons of Sandace, the king's sister. Aristides having sent them to Themistocles, it is said that they were sacrificed ωμηστή Διονύσφ, by order of the prophet Euphrantides, and by virtue of an oracle;" Plutarch, Ar. p. 323. ε. L. (ἐs) τὴν Ψυττάλειάν τινες των Περσών ἀπέβησαν, Ίνα, δσοι τῶν Ἑλλήνων τὴν ναυμαχίαν ἐκφεύγουσι, περιτυγχάνοντες αὐτοῖς διαφθείρωνται. ἐνταῦθα οὖν ᾿Αριστείδης ὁ Λυσιμάχου, συστρατηγός Θεμιστοκλέους, μετά την νίκην της ναυμαχίας άποβάς μετά τῶν γερόντων τῶν ᾿Αθηναίων

ανείλε το Περσικόν, Scholiast, on Ar. Pan. p. 315. αμφί ἐκυκλοῦντο πῶσαν νησον, ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο. τέλος δ', ἐφορμηθέντες ἐξ ένδς δόθου παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη, έως απάντων έξαπέφθειραν βίον, Æsschylus, P. 463. 468. V.

19. Κωλιάδα] This promontory was so called from its having the shape of a man's foot. The cape is now called Agio Nicolo. L. A.

20. ἀποπλησαι] Supply, before this verb, ταῦτα τὰ ναυήγια. W. ST.

21. Báκιδι] c. 20. L. 77. ix. 43. Pausanias, x. 14. ST.

22. Μουσαίφ] ix. 43. ST. The Musæus here mentioned was an Athenian of Eleusis, son of Antiphemus. Among other verses he composed oracles, which were ascribed to Onomacritus. He was buried at Athens, on a hill, within the boundaries of the old city and opposite the citadel, to which he was in the habit of retiring to sing his verses. He had a grandson of the same name, who was also a poet. L.

πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον τούτων 23 έν χρησμῷ Λ υσιστράτῳ ' Λ θηναίφ, ἀνδρὶ χρησμολόγῳ, τὸ έλελήθεε 24 πάντας τοὺς Έλληνας,

Κωλιάδες δε γυναϊκες έρετμοῖσι φρίζουσι. 25

τοῦτο δὲ ἔμελλε ἀπελάσαντος βασιλέος ἔσεσθαι.

XCVII. Ξέρξης δὲ, ὡς ἔμαθε τὸ γεγονὸς πάθος, εδ δείσας, μή τις τῶν Ἰώνων ὑποθῆται τοῖσι Ἑλλησι, ἢ αὐτοὶ νοήσωσι πλώειν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, λύσοντες τὰς γεφύρας, καὶ, ἀπολαμφθεὶς ἐν τῆ

23. πρότερον τούτων] before these events. W.

24. το έλελήθεε] i.e. δ είς τί τείνει οὐκ ἐδύναντο πάντες οἱ Ελληνες εὑρεῖν.

25. φρίξουσι] This is the reading of all the Mss. and also of Strabo and Eustathius. The verb is ambiguous, meaning generally to shudder, to dread, but also to roast, to fry, to parch: in the latter sense the Greeks commonly use φρύγειν, φρύσσειν, φρύττειν; yet φρίγειν or φρίκειν would seem likewise to have borne the signification, as we have, derived from it, the Latin verb frigo, frixi, frictum. (frigunt hordeum, deinde molis frangunt, Pliny, H. N. xviii. 7.) The Athenians on first hearing the oracle would take φρίξουσι in its more usual sense, till the event elucidated the real meaning. The studied ambiguity of these oracular verses may be further exemplified from Thucydides, ii. 54. where a prediction is quoted, in which only the event decided whether the true reading was Aimbs or Noi-The modern Greeks proμόs. S. nounce both v and i like our ee in 'freeze;' LAU. and v was represented in Latin by y, which is often interchanged with i, as silva, sylva. G. and ST. retain the above reading; the latter, however, takes the word in its ordinary sense and seems to favor φρύξουσι, which was conjectured by Kühn. The latter reading is also adopted, or approved of, by Bergler, RE. W. V. SCH. L. BO. J. M. and Schulz. κριθάς will be understood. SCH. on B. 137.

26. τὸ γ. πάθος] "I learned from a

Mede, that the Persians do not admit what is asserted by the Greeks. They will have it that Xerxes defeated the Lacedæmonians at Thermopylæ, and killed their king; that he took possession of the city of Athens, totally destroyed it, and reduced to slavery all the Athenians who did not take to flight; and that be returned into Asia, after having imposed a tribute on the Greeks. This account we know to be false; but it is not only possible, but very probable, that Xerxes might have sent intelligence of this kind to the Asiatic nations to prevent their being alarmed;" D. Chrysostom, Or. xi. p. 191. p. This day, so glorious to the Greeks and especially to the Athenians, gave a new impulse to their courage and their genius. The Persians had made them tremble; but they despised and finally conquered that people. Their genius developed itself; they produced those masterpieces in eloquence, poetry, philosophy, and the arts, which the most civilized nations have never surpassed, however nearly they may have approached them. This pre-eminence has been felt at all times, and particularly by the Romans, in the most brilliant epochs of their history. In the celebrated naumachia, in which Augustus exhibited to the Romans the spectacle of a naval action, one of the fleets was called the Persian, and the other the Athenian. The latter, proud of so noble a name, maintained its reputation, and completely defeated that which bore the name of Persian; D. Cassius, lv. fr. L.

Εὐρώπη, ἀπολέσθαι κινδυνεύσει, δρησμὸν ἐβούλευε· θέλων δὲ μὴ ἐπίδηλος εἶναι μήτε τοῖσι Ἑλλησι μήτε τοῖσι ἑωυτοῦ, ἐς τὴν Σαλαμῖνα χῶμα ἐπειρᾶτο διαχοῦν· 27 γαυλούς τε Φοινικηΐους συνέδεε, ἴνα ἀντί τε σχεδίης ἔωσι καὶ τείχεος, ἀρτέετό τε ἐς πόλεμον, ὡς ταυμαχίην ἄλλην ποιησόμενος. ὑρέοντες δέ μιν πάντες οἰ ἄλλοι 28 ταῦτα πρήσσοντα, εὖ ἐπιστέατο, ὡς ἐκ παντὸς νόυυ παρεσκεύασται μένων πολεμήσειν· Μαρδόνιον δ' οὐδὲν τούτων ἐλάνθανε, ὡς μάλιστα ἔμπειρον ἐύνται τῆς ἐκείνου διανοίης. ταῦτά τε ἄμα Ξέρξης ἐποίεε, καὶ ἔπεμπε ἐς Πέρσας ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι συμφορήν.

ΧCVIII. Τούτων δὲ τῶν ἀγγέλων ἔστι οὐδὲν ὅ τι θᾶσσον παραγίνεται θνητὸν ²⁹ ἐόν· οὕτω τοῖσι Πέρσησι ἔξεύρηται τοῦτο. λέγουσι γὰρ, ὡς ὅσων ὰν ἡμερέων ἢ ἡ πᾶσα ὀδὸς, τοσοῦτοι ἵπποι τε καὶ ἄνδρες διεστᾶσι, κατὰ ἡμερησίην ὀδὸν ἐκάστην ὅππος τε καὶ ἀνὴρ τεταγμένος, τοὺς οὕτε νιφετὸς, οὐκ ὅμβρος, οὐ καῦμα, οὐ ³⁰ νὺξ ἐέργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκείμενον ἐωυτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δεντέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ· τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατὰ ἄλλον διεξέρχεται παραδιδοίμενα, κατά περ Ἑλλησι ἡ λαμπαδηφορίη, ³¹ τὴν

27. διαχοῦν] The passage here was only δσον διστάδιον, Strabo, ix. p. 395. b. Ξέρξης ἐλθὰν ἐπὶ στενότατον τῆς ᾿Αττικῆς, δ΄ Ἡράκλειον καλεῖται, ἐχάννονε χὰμα ἐπὶ Σαλαμῖνα, πεξῆ ἐπ᾽ αὐτὴν διαβῆναι διανοούμενος ΄ Βουλῆ δὲ Θεμιστοκλέους ' Αθηναίου καὶ ' Αριστείδου, τοξόται μὲν ἀπὸ Κρήτης προσκαλοῦνται καὶ παραγίνονται. εἶτα ναυμαχία Περσῶν καὶ ' Ελλήνων γίνεται, Ctesias, 26. IV.

28. πάντες of ἄλλοι] all the others, i. e. except Mardonius. L.

τάχιστον, i. 216. L.

30. $ob\tau = -ob\pi - ob - ob$] This order of the negative particles is noticed by SCH. on B. 135. and M. G. G. 609. or 602. 1.

31. λαμπαδηφορίη] p. 294. n. 55. Themistius, Or. xix. p. 230. c. Erasmus, Chil. p. 574. XO. καl τίς τόδ' έξίκοιτ' αν άγγέλων τάχος; ΚΛ. "Hφαιστος, Ίδης λαμπρον έκπέμπων σέλας. φρυκτός δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρός έπεμπεν· 'Ιδη μέν, πρός Ερμαΐον λέπας Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον 'Αθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο, ύπερτελής τε πεύκη σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοποίς. δ δ' ού τι μέλλων, οὐδ' ἀφραδμόνως ὅπνφ νικώμενος, παρῆκεν άγγέλου μέρος, σθένουσα λαμπάς δ' οὐδέ πω μαυρουμένη, ὑπερθοροῦσα πεδίον, ήγειρεν άλλην εκδοχήν πομποῦ πυρός. τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι, ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαΐς πλη-ρούμενοι. νικᾶ δ' δ πρῶτος καὶ τελευταίος δραμών, Æschylus, Ag. 271-305. IV.

τῷ Ἡφαίστω ἐπιτελέουσι. Τοῦτο τὸ δράμημα 32 τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι άγγαρή ιον. 33

ΧCΙΧ. Ἡ μεν δη πρώτη ές Σουσα άγγελίη ἀπικομένη, ώς " έχοι 'Αθήνας Ξέρξης," έτερψε ούτω δή τι Περσέων τους υπολειφθέντας, ώς τάς τε όδους μυρσίνη 34 πάσας έστόρεσαν, και έθυμίων θυμιήματα, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἐν θυσίχσί 35 τε καὶ εὐπαθίησι. ἡ δε δευτέρη σφι άγγελίη ἐπεξελθοῦσα συνέχεε ούτω, ώστε τους κιθώνας κατεβρήξαντο 36 πάντες, βοή τε και οιμωγή έχρέωντο απλέτω, Μαρδόνιον 37 έν αιτίη τιθέντες. ούκ ούτω δε περί των νηων άχθόμενοι ταύτα οἱ Πέρσαι ἐποίευν, ώς περὶ αὐτῷ Ξέρξη δειμαίνοντες. Καὶ περὶ Πέρσας μεν ην ταυτα τον πάντα μεταξύ χρόνον γενόμενον, μέχρι οὖ Ξέρξης αὐτός σφεας ἀπικόμενος ἔπαυσε.

C. Μαρδόνιος δε, ορέων μεν Ξέρξην συμφορήν μεγάλην έκ της ναυμαχίης ποιεύμενον, δποπτεύων δε αύτον δρησμον βουλεύειν έκ των 'Αθηνέων, φροντίσας πρός έωυτον, ώς δώσει δίκην, άναγνώσας βασιλέα στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ελλάδα, καί οἱ κρέσσον εἴη ἀνακιν-

32. $\delta \rho d\mu \eta \mu u$] BL. says the correct form of the word is δρόμημα, which is formed from δρομέω, and this from δρόuos. Compare Æschylus, P. 252. Euripides, O. 1002. Ph. 1394. But ἐπιδεδράμηται occurs, Xenophon, Œ.

33. ἀγγαρήτου] σκεψάμενος (δ Κῦρος) πόσην αν δδον ίππος κατανύτοι της ημέρας έλαυνόμενος, ώστε διαρκείν, έποιήσατο ίππωνας τοσυύτον διαλείποντας, και εππους έν αὐτοῖς κατέστησε, και τους επιμελομένους τούτων και άνδρα ἐφ' ἐκάστφ τῶν τόπων ἔταξε τὸν έπιτήδειον παραδέχεσθαι τὰ φερόμενα γράμματα, καὶ παραδιδόναι, καὶ παραλαμβάνειν τους απειρηκότας ίππους καί ανθρώπους, και άλλους πέμπειν νεαλείς. έστιδ' δτε οὐδὲ τὰς νύκτας φασίν ίστασθαι ταύτην την πορείαν, άλλα τῷ ήμερινῶ ἀγγέλω τὸν νυκτερινὸν διαδέχεσθαι. τούτων δε ούτω γιγνομένων, φασί τινες θάττον τῶν γεράνων ταύτην τὴν πορείαν ανύτειν εί δε τοῦτο ψεύδονται, αλλ' δτι γε των ανθρωπίνων πεξή πορειών αύτη ταχίστη, τούτο εύδηλον, Χεηοphon, Cyr. viii. 6, 17. 18. V. The word is of Persian origin. άγγαροι. οί έκ διαδοχής γραμματοφόροι, Eustathius; ούτως ἐκάλουν οι Πέρσαι τοὺς βασιλέως άγγέλους οι δε αὐτοί καί αστάνδαι· τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά, Suidas. These couriers were τεταγμένοι, posted at certain distances; dispositi in Latin, whence the Italian posts, the French poste, P. and our post.

34. μυρσίνη] vii. 54. W.

35. θυσίησι] Among the Greeks θυσία a sacrifice was very commonly succeeded by θάλεια a banquet: θεων θυσίαι θαλίαι τε, Aristophanes, N. 308. άνδρών τε δαίτας και θαλίας μακάρων, P. 761. \$\hat{\eta} \sigma av \eta \theta \lambda \lam χαρμόσυνα ἐποίεον οτ κεχαρηκότες έδρταζον, iii. 27. οἱ πίνοντες καὶ κώμφ χρεύμενοι ές άλλήλους are the same as οί εν ευπαθείησι εόντες, i. 21. 22. χορεύοντές τε και έν εὐ. ἐόντες, 191. π. καλ εὐπαθέοντες, ii. 133. 174. V. θυσία signifies the whole ceremony and festivity which accompanies a sacrifice, and, sometimes, the banquet itself which succeeds the sacrifice, as in Athenæus, xiii. 33. S.

36. κατεβρήξαντο] p. 141. n. 42.

37. Map δόνιον | To him Æschylus alludes in the following passages, ταῦτα, τοις κακοις δμιλών ανδράσιν, διδάσκεται θούριος Ξέρξης, Ρ. 759. τοιάδ έξ ανδρών ονείδη πολλάκις κλύων κακών, τηνδ' έβούλευσεν κέλευθον και στράτευμ' έφ' Έλλάδα, 763. BL.

δυνεύσαι, ή κατεργάσασθαι την Ελλάδα, ή αύτον καλώς τελευτησαι 38 τον βίου, υπέρ μεγάλων αιωρηθέντα 39 πλέον μέντοι έφερε οι ή γνωμη 40 κατεργάσασθαι την Ελλάδα· λογισάμενος ών ταῦτα, προσέφερε 41 τὸν λύγον τύνδε " Δέσποτα, μήτε λυπέο, μήτε συμφορήν μηδεμίαν μεγάλην ποιευ τουδε του γεγονότος είνεκα πρήγματος ου γάρ 42 ξύλων άγων ο το παν φέρων έστι ήμιν, άλλ' ανδρών τε και ίππων, σοι δε ούτε τις τούτων των το παν σφι ήδη δοκεύντων κατεργάσθαι, άποβας άπὸ τῶν νεῶν, πειρήσεται άντιωθηναι, ουτ' έκ της ηπείρου τησδε οι τε ημίν ηντιώθησαν, έδοσαν δίκας. εί μέν νυν δοκέει, αὐτίκα πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου εί δὲ καὶ δοκέει ἐπισχεῖν, παρέχει ποιέειν ταῦτα. μὴ δὲ δυσθύμει οὐ γάρ έστι Ελλησι οὐδεμία ἔκδυσις, 43 μη οὐ, δόντας λόγον τῶν έποιήσαν νύν τε καὶ πρότερου, είναι σοὺς δούλους. μάλιστα μέν νυν ταῦτα ποίεε. 44 εἰ δ' ἄρα τοι βεβούλευται, αὐτὸν ἀπελαύνοντα ἀπάγειν την στρατιήν, άλλην έχω και έκ τωνδε 45 βουλήν. συ Πέρσας, βασιλεύ, μή ποιήσης καταγελάστους γενέσθαι Ελλησι. οὐδεν γάρ έν Πέρσησι τεοΐσι 46 δεδήληται 47 των πρηγμάτων, οὐδὲ έρεῖς, ὅκου έγενόμεθα ανδρες κακοί. εί δε Φοίνικές τε και Αιγύπτιοι και Κύπριοί τε και Κίλικες κακοι έγένοντο, ούδεν 48 προς Πέρσας τουτο προσήκει τὸ πάθος. ήδη ων, ἐπειδή οὐ Πέρσαι τοι αἴτιοί εἰσι, ἐμοὶ

38. κατεργάσασθαι — τελευτήσαι] The infinitive denotes in order to, with

the intention of, &c. ST.

30. ύπερ μεγάλων αίωρηθέντα] φυσώμενος και μετέωρον ηἰωρηκώς έαυτον, Philo J., p. 1110. Ε. ἄνθρωποι κεναίς αἰωρούμενοι δέξαις, p. 245. c. Welated with the extravagant hope of great exploits. ST.

40. ἔφερέ οἱ ἡ γ.] τῶν ἡ γ. ἔ., vi.

110. W

41. προσέφερε] v. 30. Euripides, S. 610. I. A. 97. M. 300. Ion, 1002. MAR.

42. οὐ γὰρ κ. τ. λ.] οὐ γὰρ ξύλα (i. e. νῆεs) βοπὴν ἡμῖν ἔχει πρὸς τὰ δλα, ἀλλὰ ἄνδρες τε καὶ ἴπποι. ST. Compare the assertion of Themistocles, c. 62. S. νενικήκατε θαλασσίοις ξύλοις χερσαίους ἀνθράπους, as Mardonius writes to the Greeks; Plutarch, Λr. p. 324. c. W.

43. οὐ γ. ἐ.—οὐδεμία ἔκδυσις] i. e. οὐδεμία μηχανή; or ἀμήχανόν ἐστιν; as οὐδεμίαν εἶναι μηχανήν, ὅκως οὐ ὡς.

ii. 160. 181. iii. 51. οὐδεμία μηχανη μη οὐχὶ καὶ αὐτὸν σὺν ἐμοὶ άλῶναι, Lucian,
 ii. p. 503. V. vol. 1. p. 109. n. 66.

44. ποίεε] The infinitive is used v.

23. iv. 126. viii. 68, 1. W.

45. ἐκ τῶνδε] under such circumstances, in this case. εἰ σιωπήσεσθε ಔ 'κ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ, Sophocles, Œ. R. 233.

46. ἐν Π. τεοῖσι] as far as your Persians are concerned. ἐν may either mean διὰ, through means of; M. G. G. 577, 4. V. or in the persons of. S. The meaning is much the same as τὸ κατὰ τούς γε Πέρσας εἶναι. ST.

47. δεδήληται] Euripides, Hip. 17.1.

βέβλαπται. V.

48. οὐδὲν κ. τ. λ.] οὐ Πέρσαι αἴτιοί είσι τούτου τοῦ πάθεος, S. the Persians have nothing to do with this calamity. προσήκειν is also constructed with the dative, οἶς προσῆκε πενθῆσαι, Æschylus, Ch. 167. or the accusative without a preposition, οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα, Ag. 1529. BL.

πείθεο εί τοι δέδοκται μή παραμένειν, σὺ μὲν ἐς ήθεα τὰ σεωυτοῦ ἀπέλαυνε, τῆς στρατιῆς ἀπάγων τὸ πολλόν ἐμὲ δέ σοι χρή τὴν Ἑλλάδα παρασχεῖν δεδουλωμένην, τριήκοντα μυριάδας τοῦ στρατοῦ ἀπολεξάμενον."

CI. Ταῦτα 49 ἀκούσας, Ξέρξης ὡς ἐκ κακῶν 50 ἐχάρη τε καὶ ῆσθη, προς Μαρδόνιόν τε " βουλευσάμενος" 51 έφη " άποκρινεισθαι, οκότερον ποιήσει 52 τούτων." ώς δὲ έβουλεύετο αμα Περσέων τοῖσε έπικλήτοισι, εδοξέ οί και 'Αρτεμισίην ès συμβουλίην μεταπέμψασθαι, ότι πρότερον 58 έφαίνετο μούνη νοέουσα τα ποιητέα ην. ώς δè άπίκετο ή 'Αρτεμισίη, μεταστησάμενος τούς άλλους, τούς τε συμβούλους Περσέων καὶ τοὺς δορυφόρους, ἔλεξε Ξέρξης τάδε " Κελεύει με Μαρδόνιος, μένοντα αντοῦ, πειρασθαι τῆς Πελοποννήσου, λέγων, ως μοι Πέρσαι τε καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς οὐδενὸς μεταίτιος πάθεός είσι, άλλα βουλομένοισί σφι γένοιτ' αν απόδεξις. 54 έμε ων ή ταυτα κελεύει ποιέειν, ή αυτός εθέλει, τριήκοντα μυριάδας ἀπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ, παρασχεῖν μοι τὴν Ελλάδα δεδουλωμένην αὐτὸν δέ με κελεύει ἀπελαύνειν σὺν τῷ λοιπῷ στρατῷ ἐς ήθεα τὰ ἐμά. σὰ ὧν ἐμοὶ, καὶ γὰρ περὶ τῆς ναυμαχίης εὖ συνεβούλευσας της γενομένης, ούκ έωσα ποιέεσθαι, νῦν τε 55 συμβούλευσον, οκότερα ποιέων επιτύχω εὖ βουλευσάμενος." 'Ο μεν ταῦτα συνεβουλεύετο.

CII. 'Η δὲ λέγει τάδε· " Βασιλεῦ, χαλεπὸν μέν ἐστι συμβουλευομένω τυχεῖν τὰ ἄριστα εἵπασαν. 56 ἐπὶ μέντοι τοῖσι κατήκουσι

49. ταῦτα κ.τ.λ.] Herodotus might have written η , τε ταῦτα ἄ. Ξ., καὶ ὡς ἐκ κ. ἐ.; as η . τε τ. ἀ. ὁ Καμβύσης, καὶ &c. iii. 34. V.

50. &s ἐκ κακῶν] denotes that his joy was not unalloyed with feelings of a less agreeable nature; it was as great as could be, considering the heavy losses which had so recently been sustained. V. Compare τῷ προτέρφ στρατεύματι τῶν ᾿Αθηναίων, ὡς ἐκ κακῶν, ῥώμη τις ἐγεγένητο, Thucydides, vii. 42.

51. βουλευσάμενος] vol. i. p. 26. n.

52. ποιήσει] In this construction the indicative occurs more frequently than the subjunctive. S.

53. πρότερον] c. 68.

54. βουλομένοισί σφι γένοιτ' αν α.] they will be most anxious to prove this; an opportunity of showing this would

be most welcome to them; H. Stephens. This Grecism is common in Thucydides, Plato, Xenophon, and the orators, but rare in the poets, θέλοντι κάμοι τοῦτ ἀν ἦν, Sophocles, Œ. R. 1346. Macrobius often imitates the expression, si volentibus vobis erit, p. 214. &c. V. HER. on Vig. v. 6, 17. The verbs εἶναι and γίγνεσθαι are often accompanied by a participle of the verb 'to wish,' &c. in the dative, ix. 46. M. G. G. 391. e. vol. i., p. 56. n. 77.

55. καὶ γὰρ—νῦν τε] ώς πρότερον οὕτω καὶ νῦν. Μ. G. G. 626.

56. συμβουλευομένφ – εἴπασαν] σοι σ. — έμὲ εἴπ.; H. Stephens, τυχείν εἴπασαν is the same as εἶπαι; so τυγχάνω φρονέουσα, c. 68, 1. W. iv. 61. REI. HER. on V1G. v. 11, 16. vol. i. p. 64. n. 51.

πρήγμασι, δοκέει μοι αὐτὸν μέν σε ἀπελαύνειν ὀπίσω· Μαρδόνιον δὲ, εἰ ἐθέλει τε καὶ ὑποδέκεται ταῦτα ποιήσειν, αὐτοῦ καταλιπεῖν σὺν τοῖσι ἐθέλει. τοῦτο μὲν γὰρ, ἣν καταστρέψηται τά φησι ἐθέλειν, καὶ οἱ προχωρήση τὰ νοέων λέγει, σὸν τὸ ἔργον, ὧ ἑέσποτα, γίνεται· οἱ γὰρ σοὶ δοῦλοι κατεργάσαντο· τοῦτο δὲ, ἣν τὰ ἐναντία τῆς Μαρδονίου γνώμης γένηται, οὐδεμία σνμφορὴ μεγάλη ἔσται, σέο τε περιεόντος καὶ ἐκείνων ⁵⁷ τῶν πρηγμάτων περὶ οἶκον τὸν σόν. ἢν γὰρ σύ τε περιῆς καὶ οἶκος ὁ σὸς, πολλοὺς πολλάκις ἀγῶνας ⁵⁸ δραμέονται ⁵⁹ περὶ σφέων αὐτῶν οἰ Ἑλληνες. Μαρδονίου δὲ, ἤν τι πάθη, ⁶⁰ λόγος οὐδεὶς γίνεται· οὐδέ τι νικῶντες οὶ Ἑλληνες νικῶσι, δοῦλον σὸν ἀπολέσαντες· σὺ δὲ, τῶν εἵνεκα τὸν στόλον ἐποιήσω, πυρώσας τὰς ᾿Αθήνας, ἀπελῆς."

CIII. "Ησθη τε δη τῆ συμβουλίη Ξέρξης λέγουσα γὰρ ἐπετύγχανε τά περ αὐτὸς ἐνόεε, οὐδὲ γὰρ, εἰ πάντες καὶ πᾶσαι συνεβούλευον αὐτῷ μένειν, ἔμενε ᾶν, δοκέειν ἐμοί· οὕτω καταβρωδίκεε. ἐπαινέσας δὲ τὴν 'Αρτεμισίην, ταύτην μὲν ἀποστέλλει ἄγουσαν αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἐς "Εφεσον" νόθοι γάρ τινες παϊδές οἰ συνέσποντο.

CIV. Συνέπεμπε δὲ τοῖσι παισὶ φύλακον Ερμότιμον, γένος μὲν ἐόντα Πηδασέα, φερόμενον δὲ οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλέϊ.

CVII. Ξέρξης δὲ, ὡς τοὺς παῖδας ᾿Αρτεμισίη ἐπέτρεψε ἀπάγειν ἐς Ἦφεσον, καλέσας Μαρδόνιον, ἐκέλευσέ μιν τῆς στρατιῆς διαλέγειν τοὺς βούλεται, καὶ ποιέειν τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα πειρώμενον ὑμοῖα. ταὐτην μὲν τὴν ἡμέρην ἐς τοσοῦτο 61 ἐγίνετο τῆς δὲ νυκτὸς,

57. ἐκεἰνων κ.τ. λ.] If these words are correct, they must be taken as a periphrasis for οἴκου τοῦ σοῦ. But W. conjectures εὖ κειμένων for ἐκείνων, so τοῦ εὖ κείσεσθαι τὰ ἐαυτοῦ ἔφασκεν, Philostratus, V. A. viii. 7.; and this emendation is approved of by L. and ST.

58. ἀγῶνας] τον περί σωτηρίας ἀγῶνα τρέχων, Ευπαρίυς, V. Μαχ. Ph. p. 100. τρ. τον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀ., Dionysius, A. R. vii. p. 454. θέειν περί ὑμέων αὐτῶν, c. 140. περί ἐωυτοῦ τρέχων, vii. 57. τ. π. τῆς ψυχῆς, ix. 37. Compare c. 74. SCHW. SCH. on B. 72.

59. δραμέονται] This future of τρέ-

χω is taken from the form δρέμω. Μ.

G. G. 251. and 188, 2. n.

60. ήν τι πάθη] τον δ' δλίγος στενάχει καὶ μέγας, ήν τι π., Callinus in Stob. S. xlix. p. 356. εἴ τι πάθοι, Isæus, often; and, in Latin, si quid illi accidisset, W. as si quid pupillo accidisset. Cicero, de Inv. ii. 21. si quid ipsi accidut, p. T. A. M. 22. præclare vixero, si quid mihi acciderit prius, quam hoc tantum mali videro, 36. si quid mihi humanitus accidisset, Ph. i. 4. In all the above instances, death is implied; and this is another proof of the anxiety which the ancients felt to avoid ominous expressions: male ominatis parcere verbis, Horace, 111 O. xiv. 11. κελεύσαντος βασιλέος, τὰς νῆας οἱ στρατηγοὶ ἐκ τοῦ Φαλήρου ἀπῆγον οπίσω ές τον Έλλήσποντον, ως τάχεος είχε εκαστος, 62 διαφυλαξούσας 63 τας σχεδίας πορευθηναι βασιλέι. έπει δε άγχου ησαν Ζωστήρος 64 πλώοντες οι βάρβαροι, ανατείνουσι γαρ άκραι λεπταί τῆς ἡπείρου, ταύτας εδοξάν⁶⁵ τε νῆας εἶναι, καὶ ἔφευγον ἐπὶ πολλόν. χρόνω δε μαθόντες, ότι οὐ νῆες εἶεν, ἀλλ' ἄκραι, συλλεχθέντες, ἐκομίξοντο.

CVIII. 'Ως δε ημέρη εγένετο, δρέοντες οι "Ελληνες κατά χώρην μένοντα τον στρατόν τον πεζον, ήλπιζον και τας νηας είναι περί Φάληρον, έδόκεόν τε ναυμαχήσειν σφέας, παραρτέοντό τε ως άλεξησόμενοι. ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο τὰς νῆας οἰγωκνίας, αὐτίκα μετὰ ταῦτα ἐδόκες έπιδιώκειν. τον μέν νυν ναυτικόν τον Εέρξεω στρατόν ούκ έπείδον διώξαντες μέχρι "Ανδρου ες δε την "Ανδρον απικόμενοι, εβουλεύοντο. Θεμιστοκλέης μέν νυν γνώμην ἀπεδείκνυτο,66 "διὰ νήσων τραπομένους, καὶ ἐπιδιώξαντας τὰς νῆας, πλώειν ίθέως ἐπὶ τὸν Ελλήσποντον, λύσοντας τας γεφύρας." Ευρυβιάδης δε την έναντίην ταύτη γνώμην ετίθετο, λέγων, ώς, "εὶ λύσουσι τὰς σχεδίας, τοῦτ' αν μέγιστον πάντων σφείς 67 κακόν την Ελλάδα έργάσαιντο. εί γαρ άναγκασθείη, ἀπολαμφθείς, ὁ Πέρσης μένειν έν τῆ Εὐρώπη, πειρώτο αν ήσυχίην μη άγειν ώς άγοντι μέν οί ήσυχίην, ούτε τι προχωρέειν οξόν τε έσται τῶν πρηγμάτων, ούτε τις κομιδή τὸ ὀπίσω 68 φανήσεται, λιμω τέ οι ή στρατιή διαφθαρέςται. 69 επιχειρέοντι δε αυτώ

61. ἐς τοσοῦτο κ. τ. λ.] Η. Vig. ix. 2, 11. τδ πρηγμα understood is the nominative to evévero, such was the progress of uffairs this day. M. G. G. 578.

62. ως τ. είχε ε.] ως είχε τάχους καὶ δυνάμεως ε., Plutarch, t. ii. p. 610. c. W. Thucydides, ii. 90. M. G. G.

315, 1. vol. i. p. 302. n. 38.

63. διαφυλαξούσας κ. τ. λ.] The construction is δ. β. τ. σ. (ωστε αὐτόν) π. ; unless π , be taken in a passive sense, and then B. will mean to be prepared for the king's passing over. S.

64. Ζωστῆρος] so called from Latona's "Girdle." L.

65. ἔδοξαν] ό δειλός, τοιοῦτός τις, οίος πλέων, τας άκρας φάσκειν ημιολίας elvai, Theophrastus, Ch. 25. V.

66. γνώμην ἀπεδείκνυτο] iii. 160. Themistocles communicated his opinion to Aristides; and he disapproved of it, on the same grounds as Eurybiades; Plutarch, Th. p. 120. A. W.

67. σφείς] i. e. αὐτοὶ, vii. 168. S. 68. $\tau \delta$ $\delta \pi [\sigma \omega]$ i. 207. the same as

οπίσω, or ès το ο. S.

69. διαφθαρέεται] The primitive form of the future (έσω) underwent a double change; partly on account of euphony, and partly to distinguish by different forms two senses of a word; in some cases ϵ , in others σ was rejected. In verbs whose characteristic is p, Homer usually observes the first form, but Herodotus has here adopted the second. M. G. G. 173. ix. 42. This is commonly called the second future. M. G. G. 179. obs. 1. and 188, 2. The first of these forms was afterwards Æolian; and the latter was retained by the Ionians. T. ix. 42.

καὶ ἔργου ἐχομένω, πάντα τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην οἶά τε ἔσται προσχωρῆσαι κατὰ πόλιάς τε καὶ κατὰ ἔθνεα, ῆτοι ἀλισκομένων γε, ἢ πρὸ τούτου το ὁμολογεύντων τι τροφήν τε ἔξειν σφέας τὸν ἐπέτειον αἰεὶ τῶν Ἐλλήνων καρπόν. ἀλλὰ, δοκέειν γὰρ, νικηθέντα τῷ ναυμαχίῃ, οὐ μενέειν ἐν τῷ Εὐρώπῃ τὸν Πέρσεα, ἐατέον ὧν εἶναι φεύγειν, ἐς ο ἔλθοι φεύγων ἐς τὴν ἐωυτοῦ τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, περὶ τῆς ἐκείνου το ποιέεσθαι ἤδη τὸν ἀγῶνα ἐκέλενε." ταύτης δὲ εἴχοντο τῆς γνώμης καὶ Πελοποννησίων τῶν ἄλλων οἱ στρατηγοί.

CIX. 'Ως δὲ ἔμαθε ὅτι οὐ πείσει τούς γε πολλοὺς ⁷³ πλώειν ἐς τὸν Ἐλλήσποντον, ὁ Θεμιστοκλέης, μεταβαλὼν ⁷⁴ πρὸς τοὺς 'Αθηναίους, (οὖτοι γὰρ μάλιστα ἐκπεφευγότων περιημέκτεον, ⁷⁵ ὀρμέατό τε ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πλώειν καὶ ⁷⁶ ἐπὶ σφέων αὐτῶν βαλλόμενοι, εἰ ὧλλοι μὴ βουλοίατο,) ἔλεγέ σφι τάδε· '' Καὶ αὐτὸς ⁷⁷ ἤδη πολλοῖσι ⁷⁸ παρεγενόμην, καὶ πολλῷ πλέω ἀκήκοα τοιάδε γενέσθαι· ἄνδρας, ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας, ⁷⁹ νενικημένους ἀναμάχεσθαί⁸⁰ τε καὶ

70. πρό τούτου] πρό τοῦ, i. 122. vii. 139. ix. 1. WA.

71. άλισκομένων — δμολογεόντων] though referring to πάντα; as τετιμημένης refers to αὐτῆ, c. 69. ST.

72. της ἐκείνου] c. 3. ST.

73. τούς γε πόλλους] the majority at least. L.

74. μεταβαλών] v. 75. where perhaps the verb should also be in the active voice.

75. ἐκπεφενγότων περιημέκτεον] Verbs which denote any emotion of the mind are accompanied by a participle indicating the object or operative cause, which in Latin is expressed by quod or by the accusative with the infinitive. When the participle refers to a different subject from the verb, then, according to the different construction of that verb, the participle is put in the genitive, dative, or accusative. M. G. G. 551. they were excessively indignant at their having escaped.

76. kai] even.

77. καὶ αὐτὸς κ.τ.λ.] Thucydides appears to have had this exordium before his eyes in the commencement of Archidamus's oration, καὶ αὐτὸς πολλῶν ήδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι, &c. i. 80. BLO.

78. πολλοίσι] viz. πρήγμασι. BLO.

79. ἐs ἀναγκαίην ἀπειληθέντας] reduced tv extremities. ἀπ. ἐς στεινδη, ix. 34. S. ἀπ. ἐς απορίην, i. 24. ii. 141. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, i. 79. ἐν ἀπορίησι εἴχετο, iv. 131. V. The radical word of ἐλαύνω is ἔλω, which, besides ἐλάω, ἐλαύνω, admits the forms ἔλλω, εἴλω, εἴλών, τό bring together, compel, drive into a corner.' From εἰλέω comes ἀπειλέω, ἀπειληθείς. M. G. G. 232. οἰνς.

80. ἀναμάχεσθαι] vol. i. p. 244. n. 30. (δ Θεμιστοκλής άλλοις) αντιβουλεύεται, λέγων " βασιλεύς ἀποληφθείς άναμαχείται τάχα πολλάκις δὲ ἀπόνοια δίδωσιν δσα μη έδωκεν ανδρεία, Polymus, i. 30, 3. Themistocles, victo Xerxe, volentes suos pontem rumpere prohibuit, quum docuisset, "cautius esse eum expelli ex Europa, quam cogi ex desperatione pugnare," Frontinus, ii. 6, 8. The latter writer gives instances of other great generals who have acted upon the maxim of Themistocles; Publius Cornelius Scipio Africanus said " viam hostibus, qua fugiant, esse muniendam." Agesilaus was of the same opinion, as he often showed practically; Pol., ii. 1, 6. Compare Pol., iii. 9, 14. Pausanias, iv. p. 333. Diodorus, xiv. 27. τοις απονενοημένοις άναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. ἡμεῖς δὲ, εὕρημα ⁸¹ γὰρ εὐρήκαμεν ἡμέας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, νέφος τοσοῦτον ⁸² ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, ⁸³ μὴ διώκωμεν ἄνδρας φεύγοντας. τάδε γὰρ οὐκ ἡμεῖς κατεργασάμεθα, ἀλλὰ θεοί τε καὶ ήρωες, οἱ ἐφθόνησαν ἄνδρα ἕνα τῆς τε ᾿Ασίης καὶ τῆς Εὐρώπης βασιλεῦσαι, ἐόντιι ἀνόσιόν τε καὶ ἀτάσθαλον, ⁸⁴ ες τά τε ἰρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίψ ἐποιέετο, ⁸⁵ ἔμπιπράς τε καὶ καταβάλλων τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα ες καὶ τὴν θάλασσαν ἀπεμαστίγωσε, πέδας τε κατῆκε. ⁸⁶ ἀλλ' (εὖ γὰρ ἔχει ἐς τὸ παρεὸν ἡμῖν) νῦν μὲν, ἐν τῆ Ἑλλάδι καταμείναντες, ἡμέων τε αὐτῶν ἐπιμεληθῆναι ⁸⁷ καὶ τῶν οἰκετέων καί τις οἰκίην τε ἀναπλα-

οὐδεls αν ὑποσταίη, Xenophon, H. vii. 5, 12. V. φείδεσθαι χρη, καὶ μη es ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέpous Exer, Thucydides, i. 82. Manlius consul, revectus in castra, ad omnes portas milite obposito, hostibus viam clauserat. ea desperatio Tuscis rabiem accendit: nam quum incursantes, quacumque exitum ostenderet spes, vano aliquoties impetu issent; globus juvenum unus in ipsum consulem invadit: sustineri vis nequit. consul mortifero vulnere ictus cadit, fusique circa omnes. Tuscis crescit audacia: Romanos terror per tota castra trepidos agit: et ad extrema ventum foret, ni legati patefecissent una porta hostibus viam. ea erumpunt ; abeuntes in alterum incidunt consulem; ibi iterum cæsi fusique passim, Livy, ii. 47. " A bridge of gold is to be made for a flying enemy."

81. εξημα] an unexpected gain, vii. 190. W. 155. S. It would be more usual to express σώσαντες before ήμέας, putting a comma after εξημάν. ST. In the same sense we use a windfall in familiar discourse. LAU. Xenophon, An. ii. 3, 11. vii. 3, 6. ἐπιτυχία, Hesychius; Phavorinus; ἐπί-

τευγμα, Suidas. HUT.

82. νέφος τοσοῦτον] ήμεῖς, τ. ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν ν. μαρτύρων, όγκον ἀποθέμενοι πάντα, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, Hebrews, xii. 1. ὅπως, ν. τ. πολέμον καὶ σκηπτὸν ὡσάμενοι, διασώσουσι τὴν Ἰταλίαν, l'lutarch, Mar. p. 414. c. W.

83. ἀνωσάμενοι] in having repulsed, vii. 139. The simple form occurs, c. 3. W.

84. ἀτάσθαλον] ille immanis Xerxes, Arnobius, i. p. 5. Heraldus. Stanley compares with this passage, οῦ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν, ὕβρεως ἄποινα κὰθέων φρονημάτων ' οῖ, γῆν μολόντες Ἑλλάδ', οὐ θεῶν βρέτη ηἰδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς ' βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα πρόβρίζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων, Æschylus, P. S12. BL.

85. ἐν δμοίφ ἐποιέετο] esteemed equally, held in like estimation. M. G.

G. 577.

86. κατῆκε] vii. 35. εἰς τὴν θάλασσαν πέδας καθεῖναι, D. Laertius, Pr. 9.

87. ἐπιμεληθηναι] understand βουλώμεθα. ST. The νῦν μὲν is answered by αμα δέ τῷ ἔαρι; and this infinitive is equivalent to επιμεληθώμεν, M. G. G. 541. since it corresponds with Kaταπλέωμεν. S. The words εὖ γ. ἔ. ἐs $\tau \delta \pi$. $\dot{\eta}$. are quite parenthetical. M. thinks the nominative καταμείναντες offends against the rules of syutax, he therefore prefers the accusative and says that the infinitive ἐπιμεληθηναι depends on εδ γάρ έχει. But in this case we should rather expect and' (εδ γάρ έχει ές το παρεον ήμιν έν τῆ Ελλάδι καταμείναντας ήμέων τε αιντών έπιμεληθηναι καλ των οἰκετέων) νθν μέν TIS &c. for, as the words stand in the text, how should we explain the kai before Tis? The construction is certainly uncommon, but we have someσάσθω, 88 καὶ σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω, 89 παντελέως ἀπελάσας τὸν βάρβαρον· ἄμα δὲ τῷ ἔαρι καταπλέωμεν ἐπὶ Ἑλλησπόντου καὶ Ἰωνίης." Ταῦτα ἔλεγε, ἀποθήκην 90 μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Πέρσεα, ἴνα, ἢν ἄρα τί μιν καταλαμβάνη πρὸς ᾿Αθηναίων πάθος, ἔχη ἀποστροφήν·91 τά περ ὧν καὶ ἐγένετο.92

CX. Θεμιστοκλέης μὲν, ταῦτα λέγων, διέβαλλε 'Αθηναῖοι δὲ ἐπείθοντο' ἐπειδὴ γὰρ, καὶ πρότερον δεδογμένος εἶναι σοφὸς, ἐφάνη ἐῶν ἀληθέως σοφός τε καὶ εὕβουλος, πάντως ἐτοῖμοι ἦσαν λέγοντι πείθεσθαι. ὡς δὲ οὖτοί οἱ ἀνεγνωσμένοι ἢσαν, αὐτίκα μετὰ ταῦτασό Θεμιστοκλέης ἄνδρας ἀπέπεμπε ἔχοντας πλοῖον, τοῖσι ἐπίστευσε σιγᾶν, ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικνεομένοισι, τὰ αὐτὸς ἐνετείλατο βασιλέϊ φράσαι. ⁹³ τῶν καὶ Σίκιννος ὁ οἰκέτης αὖτις ⁹⁴ ἐγένετο. οῖ ἐπεί τε ἀπίκοντο πρὸς τὴν 'Αττικὴν, ⁹⁵ οἱ μὲν κατέμενον ἐπὶ τῷ πλοίῳ, Σίκιννος δὲ, ἀναβὰς παρὰ Ξέρξεα, ἔλεγε τάδε "Επεμψέ με Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος, στρατηγὸς μὲν 'Αθηναίων, ἀνὴρ δὲ τῶν συμμάχων πάντων ἄριστος καὶ σοφώτατος, φράσοντά τοι, ὅτι Θεμιστοκλέης ὁ 'Αθηναῖος, σοὶ βουλόμενος ὑπουργέειν, ἔσχε τοὺς "Ελληνας, τὰς νῆας βουλομένους διώκειν, καὶ τὰς ἐν Ἑλλησπόντω γεσ

thing parallel to it in a passage which is noticed in M. G. G. 545. αὶ γὰρ, $Z\epsilon \tilde{\nu}$ τε πάτερ, καὶ Άθηναίη, καὶ Ἄπολλον, οἶος Νήρικον εἶλον, ἐὔκτίμενον πτολίεθρον, ἀκτὴν Ἡπείροιο, Κεφαλλήνεσσι Γανάσσων, τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι, τεύχε ἔχων ωμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν ἀνδρας μνηστῆρας, Ηομετ, Οd. Ω. 375. where the construction is αὶ γὰρ — ἐων τοῖος ἔχων τεύχεα — ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν ; and δυναίμην is to be understood, as αὶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ἄδε δυναίμην νόσφιν ἀποκρύψαι, 11. Σ. 464.

88 ἀναπλασάσθω] οὐδ' ἀγρία γὰρ ὁρεις, ἡν πλάση δόμον, ἄλλη νεοσσοὺς ἡξίωσεν ἐντεκεῖν, a poet (perhaps Sophocles) in Lycurg. p. 166, 35. V.

89. σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω] i. e. σ. ἐπιμελείτω. V. αὐτῶν ὰ, ἔξουσιν, Thuccydides, viii. 102. ἀνακῶς φυλακτῶς, προνοητικῶς, Pausanias; ἐπιμελῶς, Eustathius; who observes that the Dioscuri were hence called ἀνακούς: from the same root comes ἄναξ. i. e. φροντιστής. W.A. let each diligently apply himself to sowing. This con-

struction with the genitive is noticed, M. G. G. 326.

90. ἀποθήκην] is here put by metonymy for ἀπόθετον α treusure laid up in store; for the poet says καλόν γε θησαύρισμα, κειμένη χάρις, S. and hence ἀπόθετον φίλον, Lysias, p. 158. V.

91. ἀποστροφήν] a refuge; Xenophon, Cyr. v. 2, 23. An. ii. 4, 11. ἀπέρχομαι Σεύθη ἀπεχθόμενος, δν ήλπισ' ἀν εὖ ποιήσας, ἀποστροφήν καὶ ἐμοὶ καλήν καὶ παισὶ καταθήσεσθαι, An. vii. 6, 24. Isocrates, Ep. ii. 8. V. κρησφύγετον, ix. 96.

92. ἐγένετο] see Thucydides, i. 135—138. TR.

93. φράσαι] Themistocles sent a verbal message; he was too cautious to have ventured on sending a written communication. V.

94. αὖτις] c. 75. L.

95. 'Αττικήν] Sicinnus was despatched from Andros, where the Greeks had been in consultation, L. to Xerxes; who was on the point of evacuating Attica with his land forces. W.

φύρας λύειν. καὶ νῦν κατ' ἡσυχίην πολλὴν κομίζεο." Οι μέν, ταῦτα σημήναντες, ἀπέπλωον ὀπίσω.

CXI. Οἱ δὲ Ἑλληνες, ἐπεί τέ σφι ἀπέδοξε μήτ' ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω τῶν βαρβάρων τὰς νῆας, μήτε ἐπιπλώειν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον λύσοντας τὸν πόρον, τὴν "Ανδρον περικατέατο, ἐξελέειν ἐθέλοντες. πρῶτρι γὰρ "Ανδριοι νησιωτέων αἰτηθέντες πρὸς Θεμιστοκλέος χρήματα οὐκ ἔδοσαν' ἀλλὰ, προϊσχομένου Θεμιστοκλέος λόγον τόνδε, ὡς "ἡκοιεν 'Αθηναῖοι περὶ ἐωυτοὺς ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους,96 Πειθώ τε καὶ 'Αναγκαίην,97 οὕτω τέ σφι κάρτα δοτέα εἶναι χρήματα," ὑπεκρίναντο πρὸς ταῦτα, λέγοντες, ὡς " κατὰ λόγον 98 ἦσαν ἄρα αὶ 'Αθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, καὶ θεῶν χρηστῶν ῆκοιεν εὖ, ἐπεὶ 'Ανδρίους γε εἶναι 99 γεωπείνας,100 ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκοντας,1 καὶ θεοὺς δύο ἀχρήστους οὐκ ἐκλείπειν σφέων τὴν νῆσον, ἀλλ' αἰεὶ φιλοχωρέειν, Πενίην τε καὶ 'Αμηχανίην.2 καὶ

96. θεοὺς μεγάλους] It is not contrary to the genius of the language to apply the masculine adjective to

female deities. W.

97. Πειθώ τε καὶ 'Αναγκαίην] " δύο καὶ ήκειν" έφη " θεούς κομίζων, Π. καὶ Βίαν. '' οἱ δ' ἔφασαν " εἶναι καὶ παρ' αύτοις θεούς μεγάλους δύο, Πενίαν καὶ 'Απορίαν, ύφ' ὧν κωλύεσθαι δοῦναι χρή-ματα ἐκείνφ,'' Plutarch, Th. p. 122. c. The names 'Αναγκαίη and 'Αμηχανίη are changed into the more common ones of Bia and 'Απορία. That ανάγκη and Bia are synonymous is evident from "the Wing" of Simmias (a poem so called from the shape in which the verses were arranged, Spectator, No. 58.), ού τι γὰρ ἔκρινα βίαφι, πρατνω δέ πειθοί, and before, τάμος έγω γαρ γενόμαν ανίκ' έκριν' ανάγκα, An. ed. Br. t. i. p. 205. and from Xenophon's speech to Seuthes, of vov σοι ύπήκοοι γενόμενοι, οὐ φιλία τῆ σῆ ἐπείσθησαν ὑπὸ σοῦ ἄρχεσθαι, ἀλλ' ἀνάγκη, An. vii. 7,17. Ecphantus says he considers το πειθούς τινός δέεσθαι as τας ἐπιγήω φαυλότατος λείψανον, because πειθώ έργον τι έντὶ παροικέον ανάγκα, in Stob. p. 335. r. 10. It was not simply την Πειθώ, μειλίχιον υπλον, that Themistocles held out to the Andrians, but την Πειθανάγκην. καί, ώς οδον είπειν, θατέρα μεν δόρυ,

θατέρα δὲ κηρύκειον προϊσχόμενος, ὁ δἡ παροιμία ἦν, ὡς φησὶ Παυσανίας, ἐπὶ τῶν ἄμα μὲν παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων, Eustathius, V.

98. κατὰ λόγον] with good reason, well might it be said. This retort of the Andrians is ironical; how great and happy was the city! which was in ruins and ashes: how benignant the deities! who had forsaken their tem-

ples and the territory. S.

99. ἐπεὶ 'Ανδρίους—εἶναι] In indirect speech, the accusative with the infinitive is put even after particles which begin an antecedent proposition. M. G. G. 537. so μᾶλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι, c. 118. ἐπεὶ παρελθεῖν τοῦτον, c. 135. Μ.

100. γεωπείνας] ii. 6. W. quoted

vol. i., p. 12. n. 67.

1. ε'ς τὰ μεγιστα ἀνήκοιτας] ε'ς τὰ μ. ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι, v. 49. W. Understand here γεωπεινίης, S. with

πέρι.

2. Πενίην τε καὶ 'Αμηχανίην] ἀργαλέον Πενία, κακὸν ἄσχετον, ὰ μέγαν δάμνησι λαὸν 'Αμαχανία σὸν άδελφᾶ, Αισωις in Stob. κςν. p. 387. χρεία δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπώκισται πολὺ, α tragic poet in Stob. Ε. Ph. p. 127. τῆς Πτωχείας Πενίαν φαμέν εἶναι ἀδελφὴν, Αristophanes, P. 540. BL.

τούτων τῶν θεῶν ἐπηβόλους ³ ἐύντας, 'Ανδρίους οὖ δώσειν χρήματα' οὐδέ κοτε γὰρ τῆς ἐωυτῶν ἀδυναμίης τὴν 'Αθηναίων δύναμιν εἶναι κρέσσω.'' οὖτοι μὲν δὴ, ταῦτα ὑποκρινάμενοι, καὶ οὐ δύντες τὰ χρήματα ⁴ ἐπολιορκέοντο.

CXII. Θεμιστοκλέης δὲ, οὐ γὰρ ἐπαύετο πλεονεκτέων, ⁵ ἐσπέμπων ἐς τὰς ἄλλας νήσους ἀπειλητηρίους λόγους, αἴτεε χρήματα διὰ τῶν αὐτῶν ἀγγέλων, χρεώμενος λόγοισι τοῖσι καὶ πρὸς ᾿Ανδρίους ἐχρήσατο, λέγων, ὡς, " εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεόμενον, ἐπάξει τὴν στρατιὴν τῶν Ἑλλήνων, καὶ πολιορκέων ἐξαιρήσει." λέγων ὧν ταῦτα, συνέλεγε χρήματα μεγάλα παρὰ Καρυστίων τε καὶ Παρίων οῖ, πυτθανόμενοι τήν τε Ἦνδρον, ὡς πολιορκέοιτο, διότι ἐμήδισε, καὶ Θεμιστοκλέα, ὡς εἴη ἐν αἴνη μεγίστη τῶν στρατηγῶν, δείσαντες ταῦτα, ἔπεμπον χρήματα. εἰ δὲ δή τινες καὶ ἄλλους δοῦναι, καὶ οὐ τούτους μούνους. καί τοι Καρυστίοισί γε οὐδὲν, 6 τούτον εἴνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ τὰ ἐγένετο. Πάριοι δὲ Θεμιστοκλέα χρήμασι ἰλασάμενοι, διέφυγον τὸ στράτευμα. Θεμιστοκλέης μέν νυν, ἐξ Ἦνδρου ὁρμεώμενος, χρήματα παρὰ νησιωτέων ἐκτέετο λάθρη τῶν ἄλλων στρατηγῶν.

CXIII. Οι δ' άμφὶ Ξέρξεα, ἐπισχύντες ολίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ναυμαχίην, ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτοὺς τὴν αὐτὴν ὁδόν. ἔδοξε γὰρ Μαρδονίῳ ἄμα μὲν προπέμψαι βασιλέα, ἄμα δὲ ἀνωρίη ε εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν, χειμερίσαι τε ἄμεινον εἶναι ἐν Θεσσαλίη, καὶ

^{3.} ἐπηβόλους] a metaphor from one who hits the mark in archery; τοὺς ἐπιτυχῶς βάλλοντας, ἡ τοὺς ἐντυγγχάνοντας, Timæus. BL. ἐπήβολοι νόσου, Æschylus, Ag. 525. W. Steph. Th. L. G. 2620. compare also cluii. and 1157. possessed of: ix. 94. ἐπιστημης ἐπήβολος, Plato, Euth. D. It is always united to a genitive. BU.

^{4.} τὰ χρήματα] the money which he had demanded. S.

^{5.} πλεονεκτέων] ην δε περιπλέων τὰς νήσους καὶ χοηματιζόμενος ἀπ' αὐτῶν, Plutarch, Th. t. i. p. 122. c. Τι-mocreon reviled Themistocles as ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, in having betrayed a friend ἀργυρίουσι σκυβαλικοῦσι πεισθείς λαβών δε τρί' ἀργυρίου τάλαντ', ἔβα πλέων εἰς ὅλεθρον. V.

^{6.} οὐδὲν] i.e. κατ' οὐδὲν, not at all, in no respect. S.

^{7.} ὑπέρβολη] ἀναβολη, ὑπέρθεσις. V. μηδεμίαν ὑπερβολην ποιησαμένους ἐξελέγχειν καὶ ταύτην την ἐλπίδα, Polybius, xiv.9,8. Herodotus uses ὑπερβάλλεσθαι in the sense of procrastinating, delaying, putting off, vii. 206. ix. 51. S. From Andros the Greeks proceeded straight to Carystus, c. 121. L.

^{9.} χειμερίσαι] This is also a rare word, vi. 31. c. 126. 130. for the common verb χειμάζειν (which occurs c. 133.) or παραχειμάζειν. It is formed in the same way as θερίζειν and ἐαρί-

έπειτα ἄμα τῷ ἔαρι πειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου. ὡς δὲ ἀπίκατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν Πέρσας πάντας τοὺς " ἀθανάτους" 10 καλεομένους, πλὴν 'Υδάρνεος τοῦ στρατηγοῦ· οὖτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέος· 11 μετὰ δὲ, τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκοφόρους καὶ τὴν ἵππον 12 τὴν χιλίην, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίους τε καὶ Ἰνδοὺς, καὶ τὸν πεξὸν καὶ τὴν ἵππον. ταῦτα μὲν ἔθνεα ὅλα εἴλετο· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο 13 κατ' ὀλίγους, 14 τοῖσι εἴδεά τε ὑπῆρχε 15 διαλέγων, 16 καὶ εὶ τέοισί 17 τι χρηστὸν συνείδεε πεποιημένον· ἐν δὲ, 18 πλεῖστον ἔθνος Πέρσας αἰρέετο, ἄνδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψελιοφόρους· 19 ἐπὶ δὲ, Μήδους. οὖτοι δὲ πλῆθος μὲν οὐκ ἐλάσσονες ἦσαν τῶν Περσέων, ῥώμη δὲ ἔσσονες· ὥστε σύμπαντας τριήκοντα μυριάδας γενέσθαι σὺν ἱππεῦσι.

CXIV. Έν δὲ τούτψ τῷ χρόνψ, ἐν τῷ Μαρδόνιός τε τὴν στρατιὴν διέκρινε, καὶ Ξέρξης ἢν περὶ Θεσσαλίην, χρηστήριον ἐληλύθεε ἐκ Δελφῶν Λακεδαιμονίοισι, Ξέρξεα αἰτέειν δίκας τοῦ Λεωνίδεω φόνου καὶ τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι. 20 πέμπουσι δὴ κήρυκα τὴν

ζειν. χειμάζειν has quite a different signification in vii. 191. V.

10. ἀθανάτους] vii. 83. W.

11. λείψεσθαι βασιλέος] τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι, Thucy dides, i. 131. not to depurt from the herald: a remarkable and rare signification. BLO.

12. τὴν [ππον] τίι. 40. L. 13. ἐξελέγετο] he picked out.

14. κατ' δλίγους] M. G. G. 581.
Thucydides, iii. 78. 111. iv. 10. 11.
v. 9. vi. 34. AR. κατ' ἔνα καὶ δέκα,
ix. 62. Abresch. by few at a time, ii.
92. W. here and there a few, ix. 102.

τοῖσι εἴδεα—ὑπῆρχε] i. e. οἱ εἴδεος εὖ ἔχοντες, οἱ σωμάτων ἔ.ἄριστα,

οί εὐεκτικοί. V.

16. διαλέγων] selecting from among

the whole number. V.

17. εl τέοισι] εl τιs instead of δστις expresses an indecisive allegation, admitting the possibility of an error. M. G. G. 617, 1. f.

18. èν δè] and among the whole

number selected. S.

19. στρεπτοφόρους — ψελιοφόρους] Add these words and μαχαιροφόρος, ix. 32. to vol. i. p. 33. n. 17. hominem optima veste contexit, quam sa-

trapæ regii gerere consueverant; ornavit etiam torque, et armillis aureis, cæteroque regio cultu, Nepos, xiv. 3. άκινάκην είχε χρυσοῦν, καὶ στρεπτὸν ἐφόρει, καὶ ψέλλια, καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ οί άριστοι των Περσών ετετίμητο γάρ ύπο Κύρου, Xenophon, An. i. 8. 20. 5, 8. BL. έδωκε Κυρος ἐκείνφ (i. e. to Syennesis) δώρα, & νομίζεται παρά βασιλεύσι τίμια, ίππον χρυσοχάλινον, καί σ. χρυσοῦν, καὶ ψ., καὶ ἀ. χ., καὶ στολὴν Περσικὴν, 2, 27. αὐτὸν ὁ ᾿Αστυάγης καί στολην καλην ένέδυσε, καί στρεπτοις και ψελίοις ετίμα και εκόσμει και εφ' Ιππου χρυσοχαλίνου περιήγεν, ωσπερ καλ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι, Cyr. i. 3, 3. (compare vol. i. p. 126. n. 1.) δώρα-γιγνώσκεται ένια των βασιλέως, " ψέλλια και στρεπτοί και Ίπποι χρυσοχάλινοι '' οὐ γὰρ δὴ ἔξεστιν ἐκεῖ ταῦτα ἔχειν, ῷ ὰν μὴ βασιλεὺς δῷ, viii. 2, 8. from which it appears that these were marks of honor conferred by the sovereign, HUT. and, in all probability, closely resembling orders of knighthood in modern times.

20. δέκεσθαι] so below δεξάμενος τὸ βηθὲν, and δεχόμεθα τὰ διδοῖς, c. 137. δέκομαι τὸν οἰωνὸν, ix. 91. δέχου

ταχίστην Σπαρτιήται ος έπειδή κατέλαβε έουσαν έτι πασαν την στρατιήν έν Θεσσαλίη, έλθων ές όψιν την Ξέρξεω, έλεγε τάδε "3Ω βασιλεῦ Μήδων, Λακεδαιμόνιοί τέ σε, καὶ Ἡρακλεῖδαι οἱ ἀπὸ Σπάρτης, 21 αιτέουσι φόνου δίκας, ὅτι σφέων τὸν βασιλέα ἀπέκτεινας, ρυόμενον την Έλλάδα." 'Ο δέ, γελάσας τε, καὶ κατασχών πολλον χρόνον, ως οι έτυγχανε παρεστεώς Μαρδόνιος, δεικνύς ές τοῦτον, εἶπε "Τοιγάρ σφι Μαρδόνιος ὅδε δίκας δώσει τοιαύτας, οΐας έκείνοισι πρέπει." 'Ο μεν δή, δεξάμενος το ήηθεν, ἀπαλλάσσετο.

CXV. Ξέρξης δέ, Μαρδόνιον έν Θεσσαλίη καταλιπών, αύτος έπορεύετο κατά τάχος ές τὸν Ελλήσποντον καὶ άπικνέεται ές τὸν πόρον της διαβάσιος έν πέντε και τεσσεράκοντα ημέρησι, απάγων της στρατιης οὐδεν μέρος,22 ώς είπειν.23 οκου δε πορευόμενοι γινοίατο, καὶ κατ' ούς τινας άνθρώπους, τὸν τούτων καρπὸν άρπάζοντες , έσιτέοντο εί δε καρπόν μηδένα εύροιεν, οι δε την ποίην την έκ της γης αναφυομένην, και των δενδρέων τον φλοιον περιλέποντες, και τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον, ὁμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν άγρίων, καὶ έλειπον οὐδέν· ταῦτα δ' ἐποίευν ὑπὸ λιμοῦ. 24 ἐπιλαβών 25 δε λοιμός τε τὸν στρατὸν καὶ δυσεντερίη, 26 κατ' όδον διέφθειρε τους

τον άνδρα και τον όρνιν του θεου, Ατίstophanes, Pl. 63. W.

21. 'H. οἱ ἀπὸ Σπάρτης] so called to distinguish them from the Heraclidæ who were kings of Argos and Macedonia. L.

22. οὐδὲν μέρος] none, when compared with the immense numbers of the host, vii. 184. 8σοι δε λοιποί, κάτυχον σωτηρίας, ηκουσιν εκφυγόντες, οῦ πολλοί τινες, ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν, Æschylus, P. 514. W. 23. ὡς εἰπεῖν] Thucydides, vi. 30.

so to speak. ἔπος is often added, Plato, Gor. p. 12. Sym. p. 320. r. Phæ. 12. Ap. 1. Æschylus, P. 720. Euripides, Hip. 1157. BL. M. G. G. 543.

24. λιμοῦ] ἡμῶς γῆς ᾿Αχαίδος πέδον καί Θεσσαλών πόλισμ' ύπεσπανισμένους βορας εδέξαντ' · ένθα δη πλείστοι 'θάνον δίψη τε λιμφ τ', άμφότερα γὰρ ἦν τάδε, Eschylus, P. 494. W.

25. ἐπιλαβών] Thucydides says of the plague at Athens, ols Tov autor, ώστε και κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε, ii. 51. BLO.

26. λοιμός τε-καί δυσεντερίη α pestilence and dysentery. Most of those who accompanied the king, according to Tzetzes, died κρυμφ, λιμφ. πορεία. labore, fame, ac metu distabuerunt, Orosius, p. 114. στρατός δ λοιπός διώλεθ', οί μεν άμφι κρηναίον γάνος δίψη πονουντες, οί δ' ὑπ' ἄσθματος κεvol. Æschylus, P. 488. In like manner, during the plague at Athens, multa siti prostrata viam per, proque voluta corpora, silanos ad aquarum strata jacebant, interclusa anima nimia ab dulcedine aquarum, Lucretius, νί. 1263. ήδιστα αν ές εδωρ ψυχρόν σφας αὐτοὺς βίπτειν καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων καὶ ἔδρασαν ές φρέατα, τη δίψη ἀπαύστφ ξυνεχόμενοι καὶ ἐν τῷ δμοίφ καθειστήκει τό τε πλέον και έλασσον ποτον, Thucydides, ii. 49. ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περί τὰς κρήνας ἀπάσας ἡμιθνητες, τοῦ ύδατος ἐπιθυμία, 52. Of this retreat Justin says quotidiano labori (neque enim ullu est metuentibus quies) etiam fames accesserat. multorum deinde dierum inopia contraxerut et pestem: tun-

δὲ καὶ νοσέοντας αὐτῶν κατέλιπε, ἐπιτάσσων τῆσι πόλισι, ἵνα εκάστοτε 26 γίνοιτο έλαύνων, μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν, έν Θεσσαλίη τέ τινας καὶ έν Σίρι τῆς Παιονίης καὶ έν Μακεδονίη, ἔνθα καὶ τὸ ἱρὸν ἄρμα καταλιπών τοῦ Διὸς, ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ήλαυνε, απιων ουκ απέλαβε· αλλα δύντες οι Παίονες τοῖσι Θρήϊζι, απαιτέοντος Ξέρξεω, έφασαν νεμομένας 27 άρπαχθηναι ύπο των άνω Θρηίκων των περί τὰς πηγάς τοῦ Στρυμόνος οἰκημένων.

CXVI. "Ενθα καὶ ὁ τῶν Βισαλτέων βασιλεύς γῆς τε τῆς Κρηστωνικής, Θρήϊζ, έργον ὑπερφυὲς 28 έργάσατο δε οὐτε αὐτὸς έφη τῷ Εέρξη έκων είναι δουλεύσειν, άλλ' οίχετο άνω ές τὸ οὖρος τὴν 'Poδύπην, 29 τοῖσί τε παισὶ ἀπηγόρευε μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ελλάδα. οί δὲ ἀλογήσαντες, 30 ἡ ἄλλως σφι θυμὸς ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πόλεμον, ἐστρατεύοντο ἄμα τῷ Πέρση. ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρησαν ἀσι~ νέες πάντες, εξ εόντες, εξώρυξε αὐτῶν ὁ πατήρ τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ την αιτίην ταύτην. Και ούτοι μέν τούτον τον μισθον έλαβον.

CXVII. Οι δέ Πέρσαι, ώς, έκ της Θρηίκης πορευόμενοι, απίκοντο έπὶ τὸν πόρον, έπειγόμενοι, τὸν Ἑλλήσποντον τῆσι νηυσὶ διέβησαν ές "Αβυδον τας γαρ σχεδίας οὐκ εὖρον ἔτι ἐντεταμένας, άλλ' ὑπὸ χειμῶνος διαλελυμένας. ἐνθαῦτα δή κατεχόμενοι, 31 σιτία

taque sæditas morientium fuit, ut viæ cadaveribus implerentur, alitesque et bestiæ, illecebris sollicitatæ, exercitum sequerentur, ii. 13. V. At certain seasons, and especially in autumn, very malignant and con'agious fevers are found to prevail in armies; and very often dysenteries, most difficult to remove and frequently fatal; Pringle, on Diseases in Camps and Garrisons. L. The connexion between λιμός and λοιμός was quite proverbial. In a time of scarcity men have recourse for sustenance to all kinds of unwholesome food, which almost invariably lays the seeds of serious diseases.

26. ἐκάστοτε] ἀεὶ, παρ' ἔκαστα, Hesychius. SCHL. Its force is the same as if the order were ἐπιτάσσων έ. (on every occasion) τησι πόλισι, ίνα γ. €. &c. S. ix. 1.

27. νεμομένας] agrees with τας ໃππους, which is understood from the preceding substantive αρμα. ST. HER. on Vic. iii. 1, 9. vii. 55. W.

28. ὑπερφυὲs] This is one of those middle words, which may be taken in either a good (ix. 78.) or a bad sense: here it means atrocious, L. unnatural. Though φιλέλλην, he was μη ποιήσας Έλληνικά, Ælian, V. H. v. 11. V. Another Thracian, Phineus, was guilty of a similar atrocity; Σοφοκλής λέγει ὅτι τούς έκ Κλεοπάτρας υίους ετύφλωσεν, "Ωρνιθον καὶ Κράμβιν, πεισθείς διαβολαις Δίας της αὐτῶν μητρυιας, Scholiast on Ap. Rh. W.

29. 'Pοδόπην] Various modern names are assigned to this mountainous chain, Valiza, Curiorowieza, Vasigluse, and Despote Giælu. L. The second and fourth have prefixed to them the titles κύριος and δεσπότης, respectively: the other two appear corruptions of Baoiλισσα. Mythology represents Rhodope as having been a queen of Thrace.

30. ἀλογήσαντες] ά. τῶν τοῦ πατρός έντολών. ST.

31. κατεχόμενοι] being detained

τε πλέω ή κατ' όδον έλάγχανον, ουδένα τε κόσμον έμπιπλάμενοι, καὶ ὕδατα μεταβάλλοντες, ἀπέθνησκον τοῦ στρατοῦ τοῦ περιεύντος πολλοί, οι δε λοιποί άμα Ξέρξη ἀπικνέονται ές Σάρδις.

CXVIII. "Εστι δε καὶ άλλος όδε λόγος λεγόμενος, ώς, έπειδή Ξέρξης, ἀπελαύνων έξ 'Αθηνέων, ἀπίκετο έπ' 'Ηϊόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι, ενθεύτεν οὐκέτι ὁδοιπορίησι διεχρέετο, άλλα την μέν στρατιήν Υδάρνει έπιτρέπει ἀπάγειν ές τον Ελλήσποντον, αυτός 32 δ' έπὶ νηὸς Φοινίσσης 33 επιβάς, εκομίζετο ές την 'Ασίην. πλώοντα δέ μιν ανεμον Στρυμονίην 34 ύπολαβεῖν 35 μέγαν καὶ κυματίην. καὶ δή, μαλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι, γεμούσης της νηὸς, ώστε έπὶ τοῦ καταστρώματος έπεόντων συχνών Περσέων τών σύν Ξέρξη κομιζομένων, ενθαύτα, ες δείμα πεσόντα, τον βασιλέα είρεσθαι βώσαντα τον κυβεριήτεα, 36 " εί τις έστί σφι σωτηρίη;" καὶ τον είπαι " Δέσποτα, ούκ έστιν ούδεμία, ην μη τούτων απαλλαγή τις γένηται των πολλών έπιβατέων." 37 Καὶ Ξέρξεα λέγεται, ἀκούσαντα ταῦτα,

32. αὐτός κ. τ. λ.] ἀπὸ Στρύμονος έπιβας νηδς αὐτός Φοινίσσης, σὺν τοῖς άρίστοις τῶν Περσῶν, κλύδωνος γεγονότος, κέλευσε τούτους ἐκπηδῶν εἰς θάλασσαν τοῦ πλοίου ὅπερ δη καὶ δεδράκασιν, έκείνον προσκυνούντες, όπως τδ πλοίον κουφισθέν σώση τον βασιλέα,

Tzetzes, Ch. i. 996. V.

33. vnds Φοινίσσης] To make the catastrophe more tragic, Justin (after Trogus) has metamorphosed this ship into a fishing-boat; ille, perculsus nuntio, tradit ducibus milites perducendos; ipse cum paucis Abydon con-tendit: ubi cum solutum pontem hybernis tempestatibus offendisset, piscatoria scapha trepidus trajecit. erat res spectaculo digna, et æstimatione sortis humanæ, rerum varietate miranda, in exiguo lutentem videre navigio, quem paulo ante vix æquor omne cajnebat; carentem etiam omni servorum ministerio, cujus exercitus propter multitudinem terris graves erant, ii. 13. bence Orosius, ii. 10. V. ille tamen qualis rediit Salamine relicta? - sed qualis rediit? - nempe una nave, cruentis fluctibus, ac tarda per densa cadarera prora, Juvenal, x. 179. 185. habuit, quem debuit, exitum; rictus, et late longeque fusus, ac stratam ubique ruinam suam cernens, medius inter suorum cadavera incessit, Seneca, de I. iii. 17, 1.

34. Στρυμονίην] i. e. Βορέην. τείχεα

μέν και λάες ύπαι ριπης κε πέσσιεν Στρυμονίου Βορέαο, Callimachus, in Del. 25. όξὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος βορέης, Simonides in Ath. iii. 99. V. πνοιαί ἀπὸ Στρύμονος μολουσαι κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι, βροτῶν ἄλαι, νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς, Æschylns, Ag. 185. W. This must have been a

north-wester: the violence of the

winds off the mouths of large rivers is more remarkable in the Archipelago than in any other part of Europe.

LAU.

35. ἄνεμον-ύπολαβείν] On this transition from a nominative with the indicative to an accusative with the infinitive, see vol. i. p. 57. n. 91. and p. 193. n. 86.

36. κυβερνήτεα] This noun is of the first declension, but forms its accusative as if it were of the third (i. e. first declension of contracted nouns in the Eton Greek Grammar): these heteroclites we are constantly meeting with in Ionic writers. M. G. G. 91, 1. 37. ἐπιβατέων] is here to he taken

in the sense of passengers, εμπόρων in

εἶπαι· "Ανδρες Πέρσαι, νῦν τις διαδεξάτω ὑμέων βασιλέος κηδόμενος 38 ἐν ὑμῖν γὰρ οἶκε εἶναι ἐμοὶ ἡ σωτηρίη." Τὸν μὲν ταῦτα λέγειν· τοὺς δὲ, προσκυνέοντας, ἐκπηδέειν 39 ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν νῆα, ἐπικουφισθεῖσαν, οὕτω δὴ ἀποσωθῆναι ἐς τὴν 'Ασίην. ὡς δὲ ἐκβῆναι τάχιστα ἐς γῆν τὸν Ξέρξεα, ποιῆσαι τοιόνδε· ὅτι μὲν ἔσωσε βασιλέος τὴν ψυχὴν, δωρήσασθαι χρυσέη στεφάνη τὸν κυβερνήτεα, ὅτι δὲ Περσέων πολλοὺς ἀπώλεσε, ἀποταμεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

CXIX. Οῦτος δὲ ἄλλος λέγεται λόγος περὶ τοῦ Ξέρξεω νόστου, οὐδαμῶς ἔμοιγε πιστὸς, οὕτε ἄλλως, οὕτε τὸ Περσέων τοῦτο πάθος. εἰ γὰρ δὴ ταῦτα οὕτω εἰρέθη ἐκ τοῦ κυβερνήτεω πρὸς Ξέρξεα, ἐν μυρίησι ⁴ο γνώμησι μίαν οὐκ ⁴¹ ἔχω ἀντίζοον, μὴ οὐκ ⁴² ἃν ποιῆσαι βασιλέα τοιόνδε, τοὺς μὲν ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ἐς κοίλην νῆα, ἐόντας Πέρσας, καὶ Περσέων τοὺς πρώτους τῶν δ' ἐρετέων,⁴³ ἐόντων Φοινίκων, ὅκως ⁴⁴ οὐκ ἃν ἴσον πλῆθος τοῖσι Πέρσησι ἐξέβαλε ἐς τὴν θάλασσαν. ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, ὁδῷ χρεώμενος ἄμα τῷ ἄλλῳ στρατῷ, ἀπενόστησε ἐς τὴν ᾿Ασίην.

CXX. Μέγα δὲ καὶ τόδε μαρτύριον 45 φαίνεται γὰρ Ξέρξης ἐν τῆ ὀπίσω κομιδῆ ἀπικόμενος 46 ἐς Αβδηρα, καὶ ξεινίην τέ σφι συνθέμενος, καὶ δωρησάμενος 47 αὐτοὺς ἀκινάκη τε χρυσέ φ καὶ τιήρη 48

Homer; τῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιουμένων, Budæus; Steph. Th. L. G. 2546.

38. διαδεξάτω — κηδόμενος] δ. is another of those verbs which are followed by a nominative participle referring to the subject of the verb. δεικκύνει and δηλοῦν have the same construction. δείξεις πατρὸς ἐκ ταὐτοῦ γεγὰς, Euripides, I. A. 406. δείξω σοφὸς γ., Μ. 548. δηλώσω μή τοι ἄσπλαγχνος γ., Sophocles, Aj. 471. HER. on Vig. vi. 1, 13. MO.

39. $\epsilon \kappa \pi \eta \delta \epsilon \epsilon \nu$] The change of verbs in $\delta \omega$ into $\epsilon \omega$ is very common in the Ionic dialect; so $\epsilon \kappa \tau \epsilon \tau \sigma$, c. 112. V.

40. μυρίησι] We should say in a thousand, the Latins would say e sexcentis. L.

41. μίαν οὐκ] for οὐδεμίαν. In compound negatives the compounded parts are sometimes, though rarely, transposed. M. G. G. 609.

42. μη οὐκ] is used with infinitives,

after negative propositions or verbs, and is then equivalent to the Latin quin or quo minus: so οὐ δυναποὶ αὐτὴν ἴσχειν εἰσὶ ᾿Αργεῖοι μὴ οὐκ ἐξιέναι, ix. 12. Μ. G. G. 608. c. 1.

43. $\tau \hat{\omega} \nu \delta' \hat{\epsilon} \rho \epsilon \tau \hat{\epsilon} \omega \nu$] Our author seems to have forgotten that, owing to the violence of the storm, none of the crew could have been spared. S.

44. δκως] after verbs of 'saying, believing, &c.' is put for δτι that; though strictly it seems to have meant how. In the present passage it alternates with the accusative and infinitive, βασιλέα καταβιβάσαι. M. G. G. 623, 3.

45. μαρτύριον] Μ. G. G. 613. v.

46. φαίνεται—απικόμενος] evidently came. Vic. v. 13, 1. vol. i. p. 144. n. 60.

47. δωρησάμενος] The presents of Xerxes to the Acanthians are mentioned, vii. 116. the entertainment of the king by the Abderites, vii. 120. V.

χρυσοπάστω, 49 καὶ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι ᾿Αβδηρῖται, λέγοντες ἔμοιγε οὐδαμῶς πιστὰ, πρῶτον ἐλύσατο τὴν ζώνην φεύγων ἐξ ᾿Αθηνέων ὁπίσω, ὡς ἐν ἀδείῃ ἐών. τὰ δὲ ϶ Αβδηρα ἵδρυται πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου μᾶλλον, ἡ τοῦ Στρυμόνος καὶ τῆς Ἡϊόνος, ὅθεν δή μίν φασι ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν νῆα.

CXXI. Οἱ δὲ Ἑλληνες, ἐπεί τε οὐκ οἶοί τε ἐγένοντο ἐξελέειν τὴν Ἡνδρον, τραπόμενοι ἐς Κάρυστον, καὶ δηϊώσαντες αὐτῶν τὴν χώρην, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμῖνα. πρῶτα μέν νυν τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια ἄλλα τε, καὶ τριήρεας 50 τρεῖς Φοινίσσας τὴν μὲν, ἐς Ἰσθμὸν 51 ἀναθεῖναι, ἤπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἤν τὴν δὲ, ἐπὶ Σούνιον 52 τὴν δὲ, τῷ Λἴαντι, αὐτοῦ ἐς Σαλαμῖνα. μετὰ δὲ τοῦτο διεδάσαντο τὴν ληΐην, καὶ τὰ ἀκροθίνια ἀπέπεμψαν ἐς Δελφοὺς, ἐκ τῶν ἐγένετο ἀνδριὰς, ἔχων ἐν τῷ χερὶ ἀκρωτήριον 53 νηὸς, ἐων μέγαθος δυωκαίδεκα πήχεων ἔστηκε δὲ οὖτος τῷ περ ὁ Μακεδων ᾿Αλέξανδρος ὁ χρύσεος.

CXXII. Πέμψαντες δὲ ἀκροθίνια οἱ Ἑλληνες ἐς Δελφοὺς, ἐπειρώτεον τὸν θεὸν κοινῆ, "εὶ λελάβηκε 54 πλήρεα καὶ ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια;" 55 ὁ δὲ " παρ' Ἑλλήνων μὲν τῶν ἄλλων" ἔφησε "ἔχειν, παρ' Αἰγινητέων δὲ οὕ·" ἀλλὰ ἀπαίτες αὐτοὺς τὰ ἀριστήϊα 56 τῆς

48. ἀκινάκη—καl τιήρη] This Persian custom still subsists in the east of making presents of fur cloaks, shawls for turbans, scimetars, &c. W. LAU.

49. χρυσοπάστω Eschylus, Ag.

749. BL. spangled with gold. 50. τριήρεαs] Potter, iii. 22. The

50. τριήρεας] Potter, iii. 22. The Athenians under Phormio are described as τροπαΐον στήσαντες έπl τ $\hat{\varphi}$ 'Ρί φ , και ναῦν ἀναθέντες τ $\hat{\varphi}$ Ποσειδῶνι, Thucydides, ii. 54. See also Procopius, B. G. iv. 22. W.

51. ξ s '1σθμὸν] This was doubtless to Neptune, the tutelary god of Corinth and the isthmus. L. δεκάτην ξ ξελόντες τ $\hat{\varphi}$ $\hat{\xi}$ ν '1σθμ $\hat{\varphi}$ θε $\hat{\varphi}$, ἀπ' $\hat{\eta}$ s έπτάπηχυς χάλκεος Ποσειδέων έξεγένετο, ix. 81. Pausanias, ii. 1. ML, ix. 1. n. 2.

52. ἐπὶ Σούνιον] probably to Mi-

nerva. MI.

53. ἀκρωτήριον] columna rostrata in Capitolio, bello Punico priore posita, Livy, xlii.19. BE. nares Antiatium partim in naval'a Romæ subductæ, partim incensæ, rostrisque earum subgestum, in foro exstructum, adornari placuit; "rostra"-que id templum adpellatum, viii. 14. rostra navium spoliaque Laconum, in ade Junonis veteri fixa, multi supersunt qui viderunt; Patavii monumentum navalis pugnæ, x. 2.

54. λελάβηκε] This Ionic form occurs, iii. 42. 65. ix. 59. M. G. G. 241.

55. $\tau \grave{\alpha}$ ἀκροθίνια] The article often stands with a substantive, accompanied by an adjective, which substantive refers to something preceding, where, in English, the indefinite article (if any) is put. The same construction is adopted in interrogative sentences. el $\tau \grave{\alpha}$ ἀ., $\hbar \nu$, $\hbar \nu$ π. καl $\grave{\alpha}$ ρεστά. M. G. G. 265. 264. obs.

56. τὰ ἀριστήῖα] It is generally allowed that the palm of valour in the battle of Salamis was conceded to the Æginetans: Plutarch, Th. p. 120. c. Ælian, V. H. xii. 12. "As the victory was due, apparently, to the Athenians, every one anticipated that, elated by this advantage, they would dispute the empire of the sea with the Lace-

έν Σαλαμίνι ναυμαχίης. Αλγινήται δέ, πυθόμενοι, ανέθεσαν αστέρας χρυσέους, οι έπι ίστου χαλκέου έστασι τρεις έπι της γωνίης αγχοτάτω του Κροίσεω κρητήρος.⁵⁷

CXXIII. Μετὰ δὲ τὴν διαίρεσιν τῆς ληίης ἔπλωον οἱ "Ελληνες ἐς τὸν Ἰσθμὸν, ἀριστήῖα δώσοντες τῷ ἀξιωτάτῳ γενομένῳ Ἑλλήνων ἀνὰ τὸν πόλεμον τοῦτον. 58 ὡς δὲ ἀπικόμενοι οἱ στρατηγοὶ διενέμοντο 59 τὰς ψήφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδέωνος τῷ βωμῷ, τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον κρίνοντες ἐκ πάντων, ἐνθαῦτα πᾶς τις αὐτῶν ἐωυτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον, αὐτὸς ἔκαστος 60 δοκέων ἄριστος γενέσθαι, δεύτερα δὲ οἱ πολλοὶ συνεξέπιπτον Θεμιστοκλέα 61 κρίνοντες. οἱ μὲν δὴ ἐμουνοῦντο, 60 Θεμιστοκλέης δὲ δευτερείοισι ὑπερεβάλλετο πολλόν.

CXXIV. Οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων φθόνω,

dæmonians. The latter, foreseeing what was likely to happen, exerted themselves to depreciate the courage of the Athenians; and, when the question "who had best deserved the prize of valour" was agitated, they by their influence procured it to be adjudged to the Æginetans. As the Athenians were justly indignant at the unfair treatment which they experienced on this occasion, the Lacedæmonians, μή ποτε Θεμιστοκλής, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι, κακὸν μέγα βουλεύσηται κατ αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐτίμησαν αὐτὸν δίπλασίοις δωρεαῖς τῶν τὰ ἀριστεῖα εἰληφότων. The people of Athens, piqued at his receiving these, superseded him in the command, and conferred it on Xanthippus," Diodorus, xi. 27. W. L. V.

57. τοῦ Κ. κρητῆρος] i. 51. L.
 58. ἀνὰ τὸν π. τ.] throughout this

war. M. G. G. 579, 1.

59. διενέμοντο κ. τ. λ.] At Athens, when the pleadings on both sides were ended, certain persons distributed (διέγεμον) two votes apiece to the judges. Here the middle voice denotes that the generals distributed the votes among themselves. They gave their suffrages at the altar, that the solemnity of the place might induce a regard to truth and equity in their decisions. ἀναχωρήσωντες εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοὶ,

Plutarch, Th. p. 120. d. φερόντων την ψ. ἀπὸ τοῦ β. τοῦ Ποσείδωνος περὶ τῶν ἀριστείων, Aristides, t. ii. p. 218. The same practice was sometimes adopted at Athens, ἡ βουλὴ ἡ ἐξ ᾿Αρείου πάγου ἀπὸ τοῦ β. φέρουσα τὴν ψ., Demosthenes, de Cor. 42. λαβόντες τὴν ψ., καιομένων τῶν ἰερείων, ἀπὸ τοῦ β. φέροντες τοῦ Διὸς, ἐψηφίσωντο τὰ δίκαια, Mac. 4. V. W. Plut. Peric. 32. Plato, Leg. vi. p. 753. B. ST.

60. aὐτὸς ἔκαστος κ. τ. λ.] each individual thinking himself to be the

most valiant; vii. 19.

61. Θεμιστοκλέα] εκαστος γάρ έαυτον πρώτον φέρων, δεύτερον συνεξέπιπτον απαντες φέροντες Θ., Aristides, t. ii. p. 218. W. Θεμιστοκλεί, καίπερ άκοντες ύπο φθόνου, το πρωτείον απέδοσαν απαντες, Plutarch, Th. p. 120. p. V. From the mode of argument, which Cicero adopts in the following passage, it will follow that Themistocles was entitled to the first place: Academico sapienti ab omnibus cæterarum sectarum, qui sibi sapientes viderentur, secundæ partes dantur, cum primas sibi quemque vindicare necesse sit : ex quo potest probabiliter confici, eum recte primum esse judicio suo, qui omnium caterorum judicio sit secundus, Acad. inc. fr. 3. L.

62. οἱ μὲν δὴ ἐ.] τούτων μὲν δὴ ἔκαστος μίαν μόνου ψῆφον εἶχεν, τὴν

δη έωυτώ έθετο. ST.

άλλ' ἀποπλωόντων ἐκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν ἀκρίτων, ὅμως Θεμιστοκλέης ἐβώσθη τε καὶ ἐδοξώθη εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. ὅτι δὲ νικῶν οὐκ ἐτιμήθη πρὸς τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων, αὐτίκα μετὰ ταῦτα ἐς Λακεδαίμονα ἀπίκετο, ⁶³ θέλων τιμηθῆναι. καί μιν Λακεδαιμόνιοι καλῶς μὲν ὑπεδέξαντο, μεγάλως δὲ ἐτίμησαν, ⁶⁴ ἀριστήῖα μέν ⁶⁵ νυν ἔδοσαν, Εὐρυβιάδη, ἐλαίης στέφανον σοφίης δὲ καὶ δεξιότητος, Θεμιστοκλεϊ, καὶ τούτω στέφανον ἐλαίης. ἐδωρήσαντο δέ μιν ὕχω ⁶⁶ τῷ ἐν Σπάρτη καλλιστεύσαντι. αἰνέσαντες δὲ πολλὰ, προέπεμψαν ἀπιόντα τριηκόσιοι Σπαρτιητέων λογάδες, ⁶⁷ οὖτοι οἵπερ ἰππέες ⁶⁸ καλέονται, μέχρι οὕρων τῶν Τεγεητικῶν. μοῦνον δὴ τοῦτον πάντων ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἵδμεν, Σπαρτιῆται προέπεμψαν.

CXXVI. 'Αρτάβαζος δὲ ὁ Φαρνάκεος, ἀνὴρ ἐν Πέρσησι λόγιμος καὶ πρόσθε ἐων, ἐκ δὲ τῶν Πλαταιϊκῶν 69 καὶ μᾶλλον ἔτι γενόμενος, ἔχων εξ μυριάδας στρατοῦ, τὸν Μαρδόνιος ἐξελέξατο, προέπεμπε βασιλέα μέχρι τοῦ πόρου. ὡς δὲ ὁ μὲν ἦν ἐν τῆ 'Ασίη, ὁ δὲ, ὀπίσω πορευόμενος, κατὰ τὴν Παλλήνην ἐγίνετο ἄτε Μαρδονίου τε χειμερίζοντος περὶ Θεσσαλίην τε καὶ Μακεδονίην, καὶ οὐδέν κω κατεπεί-

63. ἐs Λ. ἀπίκετο] Plutarch says that he was invited and conducted thitter by the Lacedæmonians; Th.

p. 120. D. V.

64. ἐτίμησαν] ἐστεφάνουν, τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ἀφορμὴν ποιούμενοι τὴν ἐκείνου διάνοιαν, Libanius, t. i. p. 14. c. αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα, καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦτο δὴ μαλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα ξένον τῶν ὧς ὑμᾶς ἐλθόντων, Τhucydides, i. 74. V.

65. ἀριστήῖα μὲν κ. τ. λ.] ἀ. μ.
(ἀρετῆς πολεμικῆς οτ ἀνδραγαθίης) ἔ.
Ε., σ. δ. κ. δ. (ἀριστήῖα ἔδοσαν) Θ. S.

66. ὄχφ] ὄχος, ὄχεος, ὄχει, is a heteroclite. M. G. G. 91, 2.

67. λογάδες] vol. i. p. 22. n. 72. ix. 21. denotes certain persons enlisted for military service, and kept on permanent duty, and therefore receiving regular pay. BLO.

68. innées] vii. 205. Strabo (x. p. 738. a.) tells us, that among the Cretans and Spartans there were horsemen or knights; that with both it was a mere title of dignity, with this dif-

ference, that the knights of Crete had horses, and those of Sparta none. These Spartan knights formed a body of three hundred men, divided into six companies of fifty men each. They served on foot, near the king's person in battle, and far from the cavalry, which was always at the wings. From this corps, detachments were chosen for the most perilous enterprises. Consult Xenophon, H. vi. 4, 10. 11. L. From which passage it would seem that the most opulent Spartans alone kept horses; from these citizens the knights were chosen. But in military expeditions, the knights themselves served on foot, furnishing horses for those soldiers who were to form the cavalry. Which soldiers were the refuse of the army, and, from their previous ignorance of horsemanship, a most inefficient body in the field.

69. τῶν Πλαταιῖκῶν] ix. 37. Plutarch, Mor. t. iv. p. 490. If any substantive is understood here, it must be ξργων, as the adjective is of the neuter gender. SCH. on B. 223.

γοντος ήκειν ές τὸ ἄλλο στρατόπεδον οὐκ έδικαίου, 70 έντυχων ἀπεστεωσι Ποτιδαιήτησι, μη οὐκ έξανδραποδίσασθαί σφεας, οἱ γὰρ Ποτιδαιήται, ως βασιλεύς παρεξεληλάκες, 71 καὶ ὁ ναυτικός τοῖσι Πέρσησι οίχώκες φεύγων έκ Σαλαμίνος, έκ τοῦ φανεμοῦ ἀπέστασαν ἀπό τῶν βαρβάρων ως δέ καὶ ώλλοι οἱ τὴν Παλλήνην ἔχοντες. Ἐνθαῦτα δὴ ό 'Αρτάβαζος έπολιόρκες την Ποτιδαίην.

CXXVII. 'Υποπτεύσας δὲ καὶ τοὺς 'Ολυνθίους ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλέος, καὶ ταύτην ἐπολιόρκεε. εἶχον δὲ αὐτὴν Βοττιαῖοι, οἱ ἐκ τοῦ Θερμαίου κόλπου 72 έξαναστάντες ὑπὸ Μακεδόνων, ἐπεὶ δέ σφεας είλε πολιορκέων, κατέσφαζε έξαγαγών ές λίμνην 73 την δε πόλιν παραδιδοί Κριτοβούλω Τορωναίω, έπιτροπεύειν, καὶ τῷ Χαλκιδικώ γένεϊ. καὶ ούτω "Ολυνθον Χαλκιδέες ἔσχον.

CXXVIII. Έξελων δε ταύτην ο 'Αρτάβαζος τη Ποτιδαίη έντεταμένως προσείχε. προσέχοντι δέ οί προθύμως συντίθεται προδοσίην Τιμόξεινος, δ των Σκιωναίων στρατηγός σντινα μέν τρόπον άρχην, έγωγε οὐκ έχω εἰπεῖν' οὐ γὰρ ὧν λέγεται' τέλος μέντοι τοιάδε î4 έγίνετο όκως βυβλίον γράψειε ή Τιμόξεινος, έθέλων παρα 'Αρτάβαξον πέμψαι, ή 'Αρτάβαζος παρά Τιμόξεινον, τοξεύματος περί τας γλυφίδας 75 περιειλίξαντες και πτερώσαντες το βυβλίον, έτό-

70. οὐκ ἐδικαίου] he thought he should not be doing his duty not to euslare them, i. e. unless he reduced

them to slavery.

71. παρεξεληλάκεε] In verbs which begin with a vowel, the Ionians, and still more the Attics, use a sort of reduplication, repeating the first two letters, but, instead of the long vowel, taking the corresponding short one. M. G. G. 168. obs. 2.

72. Θερμαίου κόλπου] called by Pliny, sinus Macedonicus; now, golfo

di Suloniki. L.
73. λίμνην] This marsh was on the south of the city of Olynthus, and near the bottom of the Toronæan gulf:

it was called Bolyca. L.

74. τοιάδε] Polyænus speaks of this as the contrivance of Artabazus, vii. 33, 1. V. Ποτίδαιαν θέλων προδούναι Τιμόξενος 'Αρταβάζω, προσυνέθεντο άλλήλοις, δ μέν της πόλεώς τι χωρίον, δ δέ τοῦ στρατοπέδου, είς ὅπερ ἐτόξευον, ο τι αν ήθελον αλλήλοις ξμφανίσαι. οί δε τοῦ τοξεύματος περίτας γ. ελίξαντες τὸ βιβλίον καὶ πτ., έ. εἰς τὰ προσυγ-κείμενα χωρία. ἐγ. δὲ καταφανής δ Τιμόξενος π. τ. Π., τ. γ. δ 'Α. είς τὸ προσυγκείμενον, ά. τ. χ., διὰ πνεῦμα καὶ φαύλην πτέρωσιν, β. ἀ. Ποτιδαιάτου ν. ω., πρός δν β. περιέδραμεν ύχλος, ο. φιλεί γ . ἐν τῷ π . α. δὲ τ . τ. λ., ἔ. ἐ. τ. σ., καὶ οὕτω καταφανὴς ἐγένετο ἡ πραξις, Æneas, Tact. 31. V. When Cimon was besieging Phaselis, the Chians in his camp held communication with the townsmen, τοξεύοντες ύπερ τὰ τείχη βιβλίδια προσκείμενα τοις διστοις, Plutarch, Cim. Andronicus in the siege of Prusa sent messages (διαέρια γράμματα) in the same way to those within the walls: and sometimes arrows without heads were used; as in another siege οὐκ ὀλίγοι τῶν ἔνδοθι, τὰ 'Ρωμαίων φρονοῦντες, καὶ ἀτράκτοις ασιδήροις βιβλία προσδέοντες, ταυτα πρός το 'Ρωμαϊκόν στράτευμα νυκτός έξετόξευον, N. Choniates. CAS.

75. γλυφίδας This word not only means the notch of the arrow which receives the bow-string, but the three ξευον ἐς συγκείμενον χωρίον. ἐπάϊστος δὲ ἐγίνετο ὁ Τιμόξεινος προδιδοὺς τὴν Ποτίδαιαν. τοξεύων γὰρ ὁ ᾿Αρτάβα≥ος ἐς τὸ συγκείμενον, ὑμαρτῶν τοῦ χωρίου τοὐτου, βάλλει ἀνδρὸς Ποτιδαιήτεω τὸν ὧμον. τὸν δὲ βληθέντα περιέδραμε ὅμιλος, οἶα φιλέει γίνεσθαι ἐν πολέμω, οἷ αὐτίκα τὸ τόξευμα λαβόντες, ὡς ἔμαθον τὸ βυβλίον, ἔφερον ἐπὶ τοὺς στρατηγούς παρῆν δὲ καὶ τῶν ἄλλων Παλληναίων συμμαχίη. τοῖσι δὲ στρατηγοῖσι ἐπιλεξαμένοισι τὸ βυβλίον, καὶ μαθοῦσι τὸν αἴτιον τῆς προδοσίης, ἔδοξε μὴ καταπλέξαι το Τιμόξεινον προδοσίη, τῆς Σκιωναίων πόλιος εἵνεκα, μὴ νομι≥οίατο εἶναι Σκιωναῖοι ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον αἰεὶ προδόται. Ὁ μὲν δὴ τοιούτω τρόπω ἐπάϊστος ἐγεγόνεε.

CXXIX. 'Αρταβά ε δὲ ἐπειδὴ πολιορκέοντι ἐγεγόνεσαν τρεῖς μῆνες, γίνεται ἄμπωτις ⁷⁷ τῆς θαλάσσης μεγάλη, καὶ χρόνον ἐπὶ πολλόν. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι τέναγος γενόμενον, παρήϊσαν ἐς τὴν Παλλήνην. ⁷⁸ ὡς δὲ τὰς δύο μὲν μοίρας διοδοιπορήκεσαν, ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι ἦσαν, τὰς διελθόντας χρῆν ἔσω εἶναι ἐν τῆ Παλλήνη, ἐπῆλθε πλημμυρὶς τῆς θαλάσσης μεγάλη, ὅση οὐδαμά κω, ὡς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι, πολλάκις γινομένη. οἱ μὲν δὴ νέειν αὐτῶν οὐκ ἐπιστάμενοι διεφθείροντο, τοὺς δὲ ἐπισταμένους οἱ Ποτιδαιῆται ἐπιπλώσαντες πλοίοισι ἀπώλεσαν. αἴτιον δὲ λέγουσι οἱ Ποτιδαιῆται τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος ⁷⁹ καὶ τοῦ Περσικοῦ πάθεος γενέσθαι τόδε, ὅτι τοῦ Ποσειδέωνος ἐς τὸν νηὸν καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ ἐν τῷ

longitudinal grooves made for the feathers of the arrow; οὐχ ὁρῶθ' ἐκηβό-λων τόξων πτερωτάς γ. ἐξορμωμένας; Euripides, O. 267. S.

76. καταπλέξαι] to implicate. W. Such instances of forbearance are as refreshing as they are rare. V.

77. ἄμπωτις] ebb, reflux, ἡ ἀναχώρησις τῆς θαλάττης, Suidas, W. ἀναποθέντος τοῦ ὕδατος; opposed to πλημμυρίς οτ ἡηχίη, α flood, swell, or rise of the tide. ἡ ἀνομαζομένη μὲν Χάρυβδις, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἄ. τοῦ πελάγους βιαιοτάτη, καὶ αὖθις πλημμύρα, Demosthenes of Thrace; κόλπου θαλάσσης, ἐν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ β. ἀνὰπῶσαν ἡμέρην γίνεται, vii. 198. and our author says the same of the Arabian gulf, β. ἐν αὐτῷ καὶ ἄ. ἀ. π. ἡ. γ., ii. 11. The barbarians, who inhabited the coasts of the latter, had a tradition μεγάλης τινὸς γενομένης ἀμπώ-

σεως, in which the sea so shrank back that all the bed of the gulf $(\tau ο \tilde{\nu} κ \delta λ m o \nu \tilde{\alpha} s \delta \tau \delta m o s)$ became dry $(\xi \eta \rho \delta s)$; but they said that afterwards, $\pi d \lambda \iota \nu \ell \pi \epsilon \lambda \delta o \tilde{\nu} \sigma \omega r \tilde{\epsilon} \epsilon d \sigma \omega r \pi \lambda \eta \mu \eta \nu \tilde{\nu} \sigma \kappa \delta a \tau \tilde{\nu} r \tilde{\nu} \epsilon d \sigma \omega r \tilde{\nu} \ell \eta \sigma \omega r \tilde{\nu} \ell \sigma \tilde{\nu} \epsilon d \tilde{\nu} \omega r \tilde{\nu} \ell \omega$

78. Παλλήνην] Potidæa completely occupied the isthmus from sea to sea, so as to cut off all communication by land between an enemy attacking it on the side of Pallene and one encamped on the outside of the isthmus.

AR.

79. $\kappa al \tau \cdot \pi$.] These words perhaps owe their origin to a gloss explanatory of $\delta \eta \chi l \eta s$. V. W. Bothe.

προαστείψ ήσέβησαν οὖτοι τῶν Περσέων, τοί περ καὶ διεφθάρησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης. αἴτιον δὲ τοῦτο λέγοντες, εὖ λέγειν ἔμοιγε δοκέουσι. τοὺς δὲ περιγενομένους ἀπῆγε ᾿Αρτάβαξος ἐς Θεσσαλίην παρὰ Μαρδόνιον. Οὖτοι μὲν, οἱ προπέμψαντες βασιλέα, οὕτω ἔπρηξαν.

CXXX. 'Ο δε ναυτικός ὁ Ξέρζεω περιγενόμενος, ως προσέμιζε τη 'Ασίη, φεύγων έκ Σαλαμίνος, καὶ βασιλέα τε καὶ την στρατιήν έκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ès "Αβυδον, έχειμέριζε èv Κύμη. ἔαρος δὲ ἐπιλάμψαντος, 80 πρώϊος 81 συνελέγετο ἐς Σάμον· αί δὲ τῶν νηῶν καὶ έχειμέρισαν αὐτοῦ. Περσέων δὲ καὶ Μήδων οἱ πλεῦνες ἐπεβάτευον. στρατηγοί δέ σφι ἐπῆλθον Μαρδόντης τε ὁ Βαγαίου καὶ 'Αρταύντης ὁ 'Αρταχαίου' συνήρχε δὲ τούτοισι καὶ ἀδελφιδέος, αὐτοῦ 'Αρταΰντεω προσελομένου, 'Ιθαμίτρης. 32 ἄτε δὲ μεγάλως πληγέντες, οὐ προήϊσαν ἀνωτέρω τὸ πρὸς ἐσπέρης, οὐδ' ἐπηνάγκαζε ούδείς άλλ', έν τη Σάμφ κατήμενοι έφύλασσον την Ίωνίην, μή άποστη, νηας έχοντες σύν τησι Ίάσι τριηκοσίας. ου μην ουδέ προσεδέκοντο τους "Ελληνας έλεύσεσθαι ές την Ίωνίην, άλλ' άποχρήσειν σφι την έωυτων φυλάσσειν, σταθμεύμενοι, ότι σφέας οὐκ ἐπεδίωξαν φεύγοντας έκ Σαλαμινος, άλλ' άσμενοι άπαλλάσσοντο, κατά μέν νυν την θάλασσαν έσσωμένοι ήσαν τῷ θυμῷ, πεξή δὲ ἐδόκεον πολλον κρατήσειν τον Μαρδόνιον. έόντες δὲ ἐν Σάμω, ἄμα μὲν έβουλεύοντο, εί τι δυναίατο κακόν τούς πολεμίους ποιέειν, αμα δέ καὶ ώτακούστεον, όκη πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα.

CXXXI. Τοὺς δὲ "Ελληνας τό τε ἔαρ γινόμενον ἤγειρε, καὶ Μαρδόνιος ἐν Θεσσαλίη ἐών. ὁ μὲν δὴ πεξὸς οὔ κω συνελέγετο ὁ δὲ ναυτικὸς ἀπίκετο ἐς Αἴγιναν, νῆες ἀριθμὸν δέκα καὶ ἔκατόν. στρατηγὸς δὲ καὶ ναύαρχος ἦν Λευτυχίδης ⁸³ ὁ Μενάρεος ἐων τῆς

80. ἐπιλάμψαντος] ὑπολάμπειν, i. 190. the more usual word to denote the first appearance of spring. Xenophon employs a less poetical word ἄμα τῷ ἦρι ὑποφαινομένφ, Η. v. 3, 1. ὑποφαίνοντος τοῦ ἢρος, 4,58. εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἢ., iv. 7, 1. i. 4, 2. ἐπεὶ ὁ χειμὰν ἔληγε, ἔαρος ἀ., i. 3, 1. ἐπειδὴ ἔαρ ὑπέφαίνε, iii. 4, 16. jam ver adpetebat, quum Hannibal ex hibernis movit, Livy, xxii. 1. V.

81. πρώτος] the adjective for the adverb πρωτ. In like manner ὀψίζων selegantly used for ὀψέ, and σκοτιαίος

for σκότους ὄντος, (as in Latin vespertinus.) V. ἀντὶ τοῦ " ἔτι σκοτίας οὔσης," Suidas; Xenophon, An. ii. 2, 9. HUT.

82. Ἰθαμίτρης] ix. 102. In vii. 67. for ᾿Αρτύντης Ἰθαμάτρεω we should perhaps read ᾿Αρταῦντης Ὑθαμίτρεω, as the Artayntes there mentioned was probably brother to this Ithamitres; and then his father Ithamitres would be the brother of this Artayntes, and the son of Artachæus. IV.

83. Λευτυχίδης] for Λεωτυχίδης. vol. i. p. 279. n. 4. and n. 5. Thucy-

έτέρης ολκίης τῶν βασιλέων. 'Αθηναίων δὲ ἐστρατήγεε Ξάιθιππος 84 ὁ 'Αρίφρονος.

CXXXII. 'Ως δὲ παρεγένοντο ές τὴν Αιγιναν πάσαι αι νῆες, απίκοντο Ίωνων άγγελοι ές τὸ στρατόπεδον των Ελλήνων οι, καλ ές την Σπάρτην ολίγω πρότερον τούτων απικόμενοι, έδέοντο Λακεδαιμονίων έλευθερούν την Ίωνίην: των καὶ Ἡρόδοτος ὁ Βασιληίδεω ην. οι, στασιωται σφίσι γενόμενοι, έπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράντω, ἐόντες ἀρχήν 85 ἐπτά ἐπιβουλεύοντες δὲ ώς φανεροί έγει οντο, έξενείκαντος την έπιχείρησιν ένος των μετεχόντων, ούτω δή οί λοιποί, εξ έύντες, ὑπεξέσχον έκ τῆς Χίου, καὶ ές Σπάρτην τε ἀπίκοντο, καὶ δή καὶ τότε ές τὴν Αίγιναν, τῶν Ἑλλήνων δεόμενοι καταπλώσαι ές την Ίωνίην οι προήγαγον αὐτοὺς μόγις μέχρι Δήλου. το γάρ προσωτέρω παν δεινον ην τοισι Ελλησι, 86 ου τε των χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι, στρατιῆς τε πάντα πλέα ἐδόκεε εἶναι* τὴν δὲ Σάμον ἐπιστέατο δύξη καὶ Ἡρακλέας στήλας ἴσον ἀπέχειν. συνέπιπτε δε τοιούτο, ώστε τους μεν βαρβάρους το προς έσπέρης ανωτέρω Σάμου μή τολμαν καταπλώσαι, καταβρωδηκότας τους δέ "Ελληνας, χρηϊ≥όντων Χίων, τὸ πρὸς τὴν ήῶ κατωτέρω ετ Δήλου. Ούτω δέος τὸ μέσον έφύλασσέ σφεων.

CXXXIII. Οἱ μὲν δὴ "Ελληνες ἔπλωον ἐς τὴν Δῆλον Μαρδόνιος δὲ περὶ τὴν Θεσσαλίην ἐχείμαζε. ἐνθεῦτεν δὲ ὁρμεώμενος, ἔπεμπε κατὰ τὰ χρηστήρια ἄνδρα, Εἰρωπέα 88 γένος, τῷ οὕνομα ἦν

dides, i. 89. Hudson.

S4. $\Xi \dot{\alpha} \nu \theta \iota \pi \pi \sigma s$] see note on c. 122. 65. $\dot{\alpha} \rho \chi \dot{\eta} \nu$ i. e. $\kappa \alpha \tau' \dot{\alpha} \rho \chi \dot{\eta} \nu$ at first.

L. c. 142.

86. δενδν— Ελλησι] The power of the Persians, and the slight knowledge which the majority of the Greeks had of these parts, frightened the allies. The statement of Herodotus is not to be taken strictly; for Ephesus, and the vicinity of the Hellespont, were well known to the Athenians, as Samos and its neighbourhood must have been to the Spartans, iii. 46. 47. W. Our author is speaking therefore hyperbolically; S. yet still this is an amazing instance of ignorance in the Greeks, even of those countries which lay within the narrow precincts to which their navigation was confined; Robertson, Am. i. p. 13. Tarquinius

duos filios per ignotas ea tempestate (about thirty years before this) terras, ignotiora maria, in Græciam misit,

Livy, i. 56.

87. ἀνωτέρω—κατωτέρω] ἀνάγεσθαι signifies to put out to sea, κατάγεσθαι ta make for the land; therefore, as Delos was situated in the middle of the Ægean, the meaning seems to be, the Persians did not dare to sail further out to sea, from the Asiatic coast, than Samos; and the Greeks did not dare to approach that coast, nearer than Delos. S.

88. Εὐρωπέα] of Europus in Caria, by some called Euromus. The Carians, from their knowledge of Persian as well as Greek, were often employed as interpreters: ξυνέπεμψε Τισσαφέρνης αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν παρ' ἐαυτοῦ, Γαυλίτην ὄνομα, Κῶρα δίγλως

Μῦς ἐντειλάμενος πανταχῆ μιν χρησόμενον ἐλθεῖν, τῶν ⁸⁹ οἶά τε ην σφε ⁹⁰ ἀποπειρήσασθαι. ὅ τι μὲν βουλύμενος ἐκμαθέειν πρὸς τῶν χρηστηρίων ταῦτα ἐνετέλλετο, οὐκ ἔχω φράσαι οὐ γὰρ ὧν λέγεται.

CXXXVI. Μαρδόνιος δὲ, ἐπιλεξάμενος, ὅ τι δὴ ἢν λέγοντα τὰ χρηστήρια, μετὰ ταῦτα ἔπεμψε ἄγγελον 91 ἐς ᾿Αθήνας ᾿Αλέξανδρον τὸν ᾿Αμύντεω, ἄνδρα Μακεδόνα, ἄμα μὲν, ὅτι οἱ προσκηδέες οἱ Πέρσαι ἢσαν ᾿Αλεξάνδρον γὰρ ἀδελφεὴν Γυγμίην, ᾿Αμύντεω δὲ θυγατέρα, Βουβάρης ἀνὴρ Πέρσης ἔσχε 92 ἄμα δὲ ὁ Μαρδόνιος, πυθόμενος, ὅτι πρόξεινός 93 τε εἰη καὶ εὐεργέτης ὁ ᾿Αλέξανδρος, ἔπεμπε. τοὺς γὰρ ᾿Αθηναίους οὕτω ἐδόκεε μάλιστα προσκτήσεσθαι, λεών τε πολλὸν ἄρα ἀκούων εἶναι καὶ ἄλκιμον, τά τε κατὰ τὴν θάλασαν συντυχόντα σφι παθήματα κατεργασαμένους μάλιστα ᾿Αθηναίους ἐπίστατο. τούτων δὲ προσγενομένων, κατήλπιζε εὐπετέως τῆς θαλάσσης κρατήσειν, τά περ ᾶν καὶ ἢν πεξῆ τε ἐδόκεε πολλὸν εἶναι κρέσσων οὕτω τε ἐλογίζετο κατύπερθέ οἱ τὰ πρήγματα ἔσεσθαι τῶν Ἑλληνικῶν. τάχα δ' ᾶν καὶ τὰ χρηστήρια ταῦτά οἱ προλέγοι, συμβουλεύοντα τὸν σύμμαχον τὸ ᾿Αθηναῖόν οἱ ποιήσασθαι τοῖσι δὴ πειθόμενος ἔπεμπε.

CXL. 'Ως δὲ ἀπίκετο ἐς τὰς 'Αθήνας, 94 ἀποπεμφθεὶς ὑπὸ Μαρδονίου, ἔλεγε τάδε 1. ""Ανδρες 'Αθηναῖοι, Μαρδόνιος τάδε λέγει"
-- 'Εμοὶ ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλέος, λέγουσα οὕτω' "'Αθηναί-

σον, Thucydides, viii. 85. The younger Cyrus also used them as such in his conferences with the Greek leaders; Xenophon, An. V.

Xenophon, An. V. 89. $\tau \tilde{\omega} \nu \kappa \cdot \tau_1 \lambda ...$] Mys could only consult those oracles which were situated in countries occupied by the

vassals or allies of Persia. L.

90. σφε] ST. The full expression is τῶν οἶά τε ἦν οἶ, σφὲ ἀποπειρήσασθαι, and, for the sake of euphony, the dative is omitted and the accusative retained.

91. ἄγγελον] envoy; τον παρά Ξέρξου πρεσβευτήν the ambassador of Xerxes, Lycurgus, c. Leoc. pt. ii. p. 156, 41. Demosthenes, to degrade Philip the descendant of Alexander, speaks more contemptuously of this prince, τοὺς ὑμετέρους προγόνους, ἐξὸν

αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν 'Ελλήνων, ἄστ' αὐτοὐς ὑπακούειν βαστιλεῖ, οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους τόν λόγον τοῦτον ἡνίκ' ἦλθεν 'Αλέξανδρος ὁ τούτων πρόγονος περὶ τούτων κήρυξ, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν προελομένους καὶ παθεῖν ὁτιοῦν ὑπομείναντας καὶ μετὰ ταῦτα πράξαντας ταῦθ', ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' οὐδεὶς εἰπεῖν δεδύνηται, διόπερ κὰγὼ παραλείψω, δικαίως: ἔστι γὰρ μείζω τὰκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἄν εἴποι, Ph. ii. 2. L. V.

92. ἔσχε] v. 21. W. 93. πρόξεινος] c. 143. W.

94. 'Αθήναs] Hence it appears that the Athenians had returned to the city, which they again evacuated on the approach of Mardonius, ix. 5. 6. S.

" οισι τὰς ἄμαρτάδας, τὰς ἐς ἐμὰ ἐξ ἐκείνων γενομένας, πάσας μετ" ίημι 95 νῦν τε ὧδε, Μαρδόνιε, ποίεε. τοῦτο μὰν, τὴν γῆν 96 σφι
" ἀπόδος τοῦτο δὰ, ἄλλην πρὸς ταύτη ἐλέσθων αὐτοὶ, ῆν τινα ἃν
" ἐθέλωσι, ἐόντες αὐτόνομοι 97 ἰρά τε πάντα σφι, ῆν δὴ βούλωνταί
" γε ἐμοὶ ὁμολογέειν, ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὰ ἐνέπρησα." Τούτων δὰ ἀπιγμένων, ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα, ῆν μὴ τὸ ὑμέτερον 98 ἀντίον γένηται. 99 λέγω δὰ ὑμῖν τάδε νῦν τί μαίνεσθε, πόλεμον βασιλέϊ ἀνταειρόμενοι; οὔτε γὰρ ᾶν ὑπερβάλοισθε, οὔτε οἶοί τε ἐστὰ ἀντέχειν τὸν πάντα χρόνον. εἴδετε 100 μὰν γὰρ τῆς Ξέρξεω στρατηλασίης τὸ πλῆθος καὶ τὰ ἔργα, πυνθάνεσθε δὰ καὶ τὴν νῦν παρ ἐμὰ ¹ ἐοῦσαν δύναμιν ὅστε, καὶ ῆν ἡμέας ὑπερβάλησθε καὶ νικήσητε, τοῦ περ ὑμῖν οὐδεμία ἐλπὶς εἴ περ εὖ φρονέετε, ² ἄλλη παρ-έσται πολλαπλασίη. μὴ ὧν βούλεσθε, παρισεύμενοι βασιλέῖ, ³ στέρεσθαι μὰν τῆς χώρης, θέειν δὰ αἰεὶ περὶ ὑμέων αὐτῶν ἀλλὰ * καταλύσασθε. 5 παρέχει δὰ ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι, βασιλέος ταύτη

95. 'Αθηναίοισι τὰς ά. — μετίημι] 'Αχιλλῆῖ μεθέμεν χόλον, Homer, II. A. 283. ἀπιείς has the same construction,

c. 140, 2.

96. την γην κ. τ. λ.] Diodorus, xi. 28. Plutarch mentions the king as την τε πόλιν αὐτοῖς ἀναστήσειν ἐπαγγελ-λόμενον, καὶ χρήματα πολλὰ δώσειν, καὶ τῶν Ἑλλήνων κυρίους καταστήσειν, Ar. p. 324. c. V.

97. αὐτόνομοι] The compounds of νόμος are proparoxytones, those of νο-

uds, paroxytones. BA.

98. τδ ὑμέτερον] The possessive pronouns with the article are put instead of the personal pronouns. M. G. G. 285. τδ ὑ. for ὑμεῖς; so τὸ ἐμὸν, τὸ σὸν, (νίz. μέρος,) &c. occur often, especially in Plato; τὸ γ' ἐμὸν ἔτοιμον, ἐὰν οὖτος ἐθέλη, t. i. p. 128. Β. τὸ γ' ἐμὸν οὐδὲν κωλύει ἐπἀδεσθαι ὑπὸ σοῦ ὁσαι ἡμέραι, p. 176. Β. τὰ μὲν ὑμέτερα ἀκούειν, ὡς ἔσικεν, ἔτοιμ' ὰν εἴη, t. ii. p. 633. Λ. V.

99. ἀντίον γένηται] ἀντιωθή, κωλύ-

on. V.

100. ever- ϵ] This verb, in the sense of 'see,' occurs only in the second aorist; and its used to supply the defective tense of $\delta\rho\bar{a}\nu$, which has no aorist. c. 144. ix. 46. 58. M. G. G. 230, 1.

1. παρ' ἐμὲ] This preposition, when it answers to the question 'where?' generally has a dative case of the name of any thing living. Homer however has used the accusative, and in this he has been followed by Herodotus, Thucydides, Plato, and Lucian. W. παρά σε, vi. 86, 1. παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ, Alexis; δ παρὰ τὸν 'Αχέροντα θεδὲ ἀνάσσων, Sophocles, Ε. 184. καθήμενοι παρ' αὐτὸν, Isœus, p. 70, 25. τριἡρεις ἔτυχον βοηθοί παρὰ σφᾶς παροῦσαι, Thucydides, iii, 3. V.

2. εἴ περ εὖ φ.] εἴ περ εὖ φρονέεις, c. 60, 2. W. εἴ περ εὖ τυγχάνετε φρο-

νέοντες, c. 142.

3. παρισεύμενοι βασιλέτ] παρισεύμενος Δαρείφ διεφθάρη, iv. 166. W.

4. ἀλλὰ] with the imperative expresses an opposition to something preceding, to which no more attention is to be paid; the force of the exhortation is contained in the mood itself, and not in the particle. M. G. G. 613. ἀ. πείθεσθε, c. 140, 2. V.

5. καταλύσασθε] After this verb πόλεμον, or some noun equivalent to it, is to be supplied. ἡ πόλις μὲν, ὅταν πόλειος ἢ, στρατηγούς ἡμᾶς αἰρεῖταιος ἡ ἡ τουχίας ἐπιθυμήση, εἰρηνοποιούς ἡμᾶς ἐκπέμπει. κάγὼ πρόσθεν ἢλθον περὶ πολέμου καταλύσεως καὶ διεπρα-

ώρμημένου. ἔστε ἐλεύθεροι, ἡμῖν ὁμαιχμίην ⁶ συνθέμενοι ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης.' 7—2. Μαρδόνιος μὲν ταῦτα, ὧ 'Αθηναῖοι, ἐνετείλατό μοι εἰπεῖν πρὸς ὑμέας. ἐγὰ δὲ περὶ μὲν εὐνοίης τῆς πρὸς ὑμέας ἐούσης ἐξ ἐμεῦ οὐδὲν λέξω οὐ γὰρ ἃν νῦν πρῶτον ἐκμάθοιτε προσχρηί ἐω δὲ ὑμέων, πείθεσθαι Μαρδονίω. ἐνορέω γὰρ ὑμῖν ⁸ οὐκ οἴοισί τε ἐσομένοισι τὸν πάντα χρόνον πολεμέειν Ξέρξη. εὶ γὰρ ἐνώρων τοῦτο ἐν ὑμῖν, ⁹ οὐκ ἄν κοτε ἐς ὑμέας ἦλθον ἔχων λόγους τούσδε καὶ γὰρ δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλέος ἐστὶ καὶ χεὶρ ὑπερμήκης. ²⁰

ξάμην εἰρήνην νου δε ήγουμαι, πολύ δικαιότατα αν διαλλαγής τυχείν. εί δέ άρα έκ θεῶν πεπρωμένον ἐστὶ, πολέμους έν ανθρώποις γίνεσθαι, ήμας δή χρή άρχεσθαι μέν αὐτοῦ ώς σχολαίτατα. δταν δè γένηται, καταλύεσθαι ή δυνατον τάχιστα, Xenophon, H. vi. 3, 4. 6. The verb also occurs in the active voice, An. i. 1, 10. HUT. Thucydides also uses it, V. tls ouv čotal ο πόλεμος ;--οὐδε καταλύεσθαι καλον, άλλως τε καί εί δόξυμεν άρξαι μάλλον της διαφοράς, i. 81. τον πόλεμον μή πω βεβαίως καταλελυμένους, vi. 36. and in the active, v. 23. ού τε καταλύουσι τον πόλεμον, ναυμαχείν τε μέλλουσι, vii. 31. The ellipsis is noticed by LEI. and SCHW. on B. 224.

 δμαιχμίην] Thucydides uses this word, i. 18. and not ξυμμαχία, which, in his age, implied a subserviency to some one principal member of the con-

federacy. BLO.

7. ἄνευ τε δ. καὶ ά.] i. 69. ix. 7. in. stead of α. δ. τε καὶ α. The conjunction τε often follows the preposition, where (strictly speaking) it ought to follow the noun governed by that preposition; i. 106. 154. v. 5. vii. 184. Thucydides, i. 49.54.56.118. E. que in Latin appears sometimes to be incorrectly placed as pacis eras mediusque belli, Horace, 11 O. xix. 28. ore pedes tetigitque crura, 32. moribus meliorque fama. 111 O. i. 12. ludo fatigatumque somno, iv. 11. ut cantus referatque ludos, C. S. 22. This arrangement may be explained by supposing the word, which que is connected with, to be taken twice, as ut cantus referat, referatque ludos, &c. GE. instances of which construction occur in Horace: and in like manner we may understand a repetition in the Greek, ἄνευ τε δ. καl ἄνευ ά.

8. ἐνορέω — ὑμῖν κ. τ. λ.] This construction is singular; it is equivalent to ἐ. (or ὁρέω ἐν) ὑμῖν τὸ (ὑμᾶς) οὐκ οἴους τε ἔσεσθαι: and to this the τοῦτο, which follows, refers. S. Compare M. G. G. 535.

9. τοῦτο ἐν ὑμῖν] ἐνὸν may be understood; τόδε ἐν αὐτοῖσι ἔνεστι, c.

60, 2. W.

10. χείρ ὑπερμήκης] an nescis longas regibus esse manus? Ovid, Her. xvii. 166. W. xelp is used by anatomical writers to signify the arm; tà της χειρός μέρη τρία είσιν. ων τό μεν καλείται ώμος το δε άλλο, άκρα χείρ τὸ δὲ μέσον, πηχυς, Palladius, on Hipp. de Fract. p. 201. § 6. "There is a certain analogy between the parts of the entire arm (της χειρός όλης) and those of the leg (τοῦ σκέλους). The arm from the shoulder to the elbow (Bpaχίων) answers in the upper extremity (xelp) to the thigh in the lower extremity, and the arm from the elbow to the wrist (ἀγκων) to the leg. The remaining part, the hand (ἄκρα χείρ), has an analogy to the foot (novs); and we have no particular word to express it. It is therefore with reason that Hippocrates has said simply ' nous,' without adding the epithet & kpos; and that he has not simply said 'χείρ,' but has joined to it the epithet ' ἄκρα;'" Galen, ib. t. v. p. 542, 22. Demetrius Ph. speaks of χείρ as a whole, of which δάκτυλοι, ἀγκών, &c. are parts; de Eloc. p. 545, 11. The same signification of the word is found in Homer, Il. A. 252. N. 529. 539. compared with E. 458. O. 328. S. 594. L. νεκρού προσφάτου ἀποταμόντα έν τώ

ην ων μη αυτίκα όμολογήσητε, μεγάλα προτεινόντων, 11 έπ' οίσι όμολογέειν έθέλουσι, δειμαίνω ὑπὲρ ὑμέων, ἐν τρίβω 12 τε μάλιστα οἰκημένων τῶν συμμάχων πάντων, αἰεί τε φθειρομένων μούνων, ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν κεκτημένων. ἀλλὰ πείθεσθε πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξια ταῦτα, εὶ βασιλεύς γε ὑ μέγας μούνοισι ὑμῖν Ἑλλήνων, τὰς ἀμαρτάδας ἀπιεὶς, ἐθέλει φίλος γενέσθαι." ᾿Αλέξανδρος μὲν ταῦτα ἔλεξε.

CXLI. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πυθύμενοι ἥκειν 'Αλέξανδρον ἐς 'Αθήνας ἐς ὁμολογίην ἄξοντα τῷ βαρβάρῳ 'Αθηναίους, ἀναμνησθέντες τῶν λογίων, ὡς '' σφεας χρεών ἐστι ἄμα τοῖσι ἄλλοισι Δωριεῦσι ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων τε καὶ 'Αθηναίων,'' κάρτα τε ἔδεισαν, μὴ ὁμολογήσωσι 13 τῷ Πέρση 'Αθηναῖοι, αὐτίκα τέ σφι ἔδοξε πέμπειν ἀγγέλους. καὶ δὴ συνέπιπτε, ὥστε ὁμοῦ σφέων 14 γίνεσθαι τὴν κατάστασιν. ἐπανέμειναν γὰρ οἱ 'Αθηναῖοι διατρίβοντες, εὖ ἐπιστάμενοι, ὅτι ἔμελλον Λακεδαιμόνιοι πεύσεσθαι ῆκοντα παρὰ τοῦ βαρβάρου ἄγγελλον ἐπ' ὁμολογίη, πυθύμενοί τε, πέμψειν κατὰ τάχος ἀγγέλους. ἐπίτηδες ὧν ἐποίευν, ἐνδεικνύμενοι τοῖσι Λακεδαιμονίοισι τὴν ἑωυτῶν γνώμην. 15

CXLII. 'Ως δὲ ἐπαύσατο λέγων 'Αλέξανδρος, διαδεξάμενοι ἔλεγον οἱ ἀπὸ Σπάρτης ἄγγελοι' '''Ημέας δὲ ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι δεησομένους ὑμέων μήτε νεώτερον ποιέειν μηδὲν κατὰ τὴν Ἑλλάδα, μήτε λόγους ἐνδέκεσθαι παρὰ τοῦ βαρβάρου. οὕτε γὰρ δίκαιον οὐδαμῶς, οὕτε κόσμον φέρον οὕτε γε ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι, ὑμῖν δὲ δὴ καὶ διὰ πάντων ἤκιστα, πολλῶν εἴνεκα' ἐγείρατε γὰρ τότδε

ωμφ την χεῖρα, ii. 121,5. "Thus saith the Lord;—Is my hand shortened at all, that it cannot redeem? or have I no power to deliver?" Isaiah, l. 2. "The Lord's hand is not shortened, that it cannot save; neither his ear heavy, that it cannot hear," lix. I. Artaxerxes the son of Xerxes was surnamed μακρόχειρ, longimanus, but this is said to have been actually, and not metaphorically, from "the length of his hand."

11. προτεινόντων] understand εκείνων, ST. viz. Xerxes and Mardonius.

12. ἐντρίβφ] ἐν τ. τοῦ πολέμου κείμενοι, Dionysius, A. R. vi. p. 368. xi. p. 730. P. most exposed to the brunt of

the war; to the wear and tear of it.

13. ἔδεισαν, μὴ ὁμολογήσωσι] The subjunctive, for the optative, is especially put after verbs signifying 'to fear;' because the object of fear is mostly considered as sure to happen. M. G. G. 519.

14. σφέων] τοῦ τε ᾿Αλεξάνδρου καὶ τῶν ἀγγέλων τῶν Λακεδαιμονίων. ST.

15. γνώμην] "Herodotus does not inform us who particularly, during these remarkable transactions, directed the measures of the Attic government; which, both in wisdom and in magnanimity, at least equal any thing in the political history of mankind. Pluta ch attributes all to Aristides," MI. ix. 2.

τὸν πόλεμον ὑμεῖς, οὐδὲν ἡμέων βουλομένων, καὶ περὶ τῆς ὑμετέρης ἀρχὴν ¹6 ὁ ἀγὼν ἐγένετο νῦν δὲ φέρει καὶ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. ἄλλως τε ¹7 τούτων ἀπάντων αἰτίους, γενέσθαι δουλοσύνης τοῖσι Ἦλλησι, 'Αθηναίους οὐδαμῶς ἀνασχετόν οἵτινες αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι φαίνεσθε πολλοὺς ἐλευθερώσαντες ἀνθρώπων. ¹8 πιεΖευμένοισι ¹9 μέντοι ὑμῖν συναχθόμεθα, καὶ ὅτι καρπῶν ἐστερήθητε διζῶν ἤδη, καὶ ὅτι οἰκοφθόρησθε ²0 χρόνον ἤδη πολλόν. ἀντὶ τούτων δὲ ὑμῖν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ οἱ σύμμαχοι ἐπαγγέλλονται γυναῖκάς τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα ²¹ οἰκετέων ἐχόμενα πάντα ἐπιθρέψειν, ἔστ' ἀν ὁ πόλεμος ὅδε συνεστήκη. μὴ δὲ ὑμέας 'Αλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀναγνώση, λεήνας τὸν Μαρδονίου λόγον. τούτω μὲν γὰρ ταῦτα ποιητέα ἐστί· τύραννος γὰρ ἐων, τυράννω συγκατεργάζεται ὑμῖν δὲ γε οὐ ποιητέα, εἴ περ εὖ τυγχάνετε φρονέοντες, ἐπισταμένοισι, ὡς βαρβάροισί ἐστι οὕτε πιστὸν οὕτε ἀληθὲς οὐδέν." Ταῦτα ἕλεξαν οἱ ἄγγελοι.

CXLIII. 'Αθηναΐοι δὲ πρὸς μὲν 'Αλέξανδρον ὑπεκρίναντο ²² τάδε·
'' Καὶ αὐτοὶ τοῦτό γε ἐπιστάμεθα, ὅτι πολλαπλασίη ἐστὶ τῷ Μήδῳ
δύναμις ἡ περ ἡμῖν. ὥστε οὐδὲν δέει τοῦτό γε ὀνειδίζειν.²³ ἀλλ'
ὅμως, ἐλευθερίης γλιχόμενοι,²⁴ ἀμυνεύμεθα οὕτω, ὅκως ἃν καὶ δυνώ-

16. ἀρχὴν] SCH. BO. S. ST.

17. άλλως τε κ.τ.λ.] The integrity of this text is very questionable. If it is to be retained, we must take it thus: άλλως τε (and besides, M. G. G. 597.) οὐδαμῶς ἀνασχετόν (ἐστι) ᾿Αθηναίους, τούτων ἀπάντων (i. ε. τοῦδε τοῦ πολεμοῦ καὶ τῶνδε τῶν κινδύνων) αἰτίσυς (ὄντας), γενέσθαι (καὶ αἰτίους) δουλοσύνης τοῖσι Ελλησι.

18. π. ἐ. ἀνθρώπων] In their Panathenaïc orations Isocrates and Aristides have collected many instances; the former, after contrasting at some length the characters of his own nation and of the Lacedamonians, concludes by affirming the Athenians to be εἰρηνικούς καὶ φιλέλληνας, καὶ τῆς ἰσότητος τῆς ἐν ταῖς πολιτείαις ἡγεμόνας Σπαρτιέτας δ' ὑπεροπτικούς, καὶ πολεμικούς, καὶ πλεονέκτας, 95. V.

19. πιεζευμένοισι] iii. 146. vi. 108. ix, 21. W. It was the custom of the Ionians to lengthen many verbs in ω by substituting the termination έω. Μ.

G. G. 178, 3.

20. οἰκοφθόρησθε] c. 144. i. 196. v. 29. you have been suffering from the ruin of your domestic affairs. Plato has the substantive οἰκοφθορία, Phæd. p. 82. c. W. δωματοφθορέν, Æschylus, Ag. 921. BL.

21. ἄχρηστα κ.τ.λ.] i.e. οἱ ἄχρηστοι οἰκέται. The Spartans promised παίδας καὶ γυναῖκας αὐτοῖς καὶ τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας θρέψειν ἕως ἃν ὁ πόλεμος ἢ, Aristides, t. ii. p. 217.

W.

22. ὑπεκρίναντο] ταύτην έγὰ τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας καὶ τῶν τροπαίων οὐχ ἦττον ἀξίαν ἤγοῦμαι θαυμάσαι, Aristides, Pan. p. 251. V.

23. δνειδίζειν] to exaggerate. δ μακάριος, κούκ όνειδίζω τύχας, Euripides, Ο. 4. φύσει τὸ πράγμα τοιοῦτόν έστι οὐχ ὁ λόγος αὐτὸ έξονειδίζει, D. Chrysostom, Or. xxxi. p. 321. d. MUS. L.

24. ἐλευθερίης γλιχόμενοι] δεινώς

μεθα. όμολογήσαι δε τῷ βαρβάρω μήτε σὰ ἡμέας πειρῶ ἀναπείθειν. ούτε ήμέες πεισόμεθα. νῦν δὲ ἀπάγγελλε Μαρδονίω, ώς 'Αθηναΐοι λέγουσι, 'έστ' αν ο ήλιος 25 την αυτην ύδον τη, τη περ και νυν έρχεται, μή κοτε υμολογήσειν²⁶ ήμέας Ξέρξη· αλλά θεοῖσί τε συμμάχοισι πίσυνοί μιν ἐπέξιμεν άμυνόμενοι, καὶ τοῖσι ήρωσι των έκετιος οὐδεμίαν όπιν έχων, ένέπρησε τούς τε οίκους καὶ τὰ άγάλματα.' σύ τε τοῦ λοιποῦ λόγους έχων τοιούσδε μη ἐπιφαίνεο 'Αθηναίοισι' μηδέ, δοκέων χρηστά υπουργέειν,27 άθέμιστα ερδειν 8 παραίνεε. ου γάρ σε βουλόμεθα ουδέν άχαρι προς 'Αθηναίων παθέειν. 29 ἐύντα πρύξεινόν τε καὶ φίλον."

CXLIV. Πρός μεν 'Αλέξανδρον ταῦτα ὑπεκρίναντο. Πρός δὲ τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ἀγγέλους, τάδε "Τὸ μὲν δεῖσαι 30 Λακεδαιμονίους, μη ομολογήσωμεν τω βαρβάρω, κάρτα ανθρωπή τον ην. άταρ αισχρώς γε οίκατε, έξεπιστάμενοι το 'Αθηναίων φρόνημα, άρρωδησαι· ότι ούτε 31 χρυσός έστι γης ούδαμόθι τοσούτος, ούτε

γλιχομένοισι περί (?) της έ., ii. 102. V. W.

25. δ ήλιος] In conformity with the decree of the people, Aristides τον ήλιον δείξας, " άχρις αν οδτος," έφη, " ταύτην πορεύηται την πορείαν, 'Αθηναίοι πολεμήσουσι Πέρσαις ύπερ της δεδηφμένης χώρας καὶ τῶν ἡσεβημένων καί κατακεκαυμένων ίερων," Plutarch, p. 324. E. V. Similar to this was the form of words used in a league between the Romans and the Latins, μέχρις αν ουρανός τε και γη την αυτην στάσιν έχωσι, Dionysius, A. R. vi. p. 415. W.

26. δμολογήσειν] Thus they rejected

έχθρῶν ἄδωρα δῶρα. V. 27. ὑπουργέειν] This verb is often used with χάριν; Æschylus, P. V. 656. Euripides, Al. S5S. ανθυπουργείν, Sophocles, Col. fr. iii. BL.

28. ἀθέμιστα ερδειν] vii. 33. W.

29. παθέειν] ix. 79. Aristides says that Alexander was dismissed unburt, (διὰ τὸ σχημα της προξενίας); but was ordered, on pain of death, to quit the Athenian territory before sunset; Pan. p. 13, 34. προύννέπω σοι, εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπάς ύψεται θεοῦ έντος τῆσδε τερμόνων χθονός, θανεί, Euripides, M. 352. But Lycurgus pretends that the popular feeling ran so strong, that they were very near stoning Alexander (μικροῦ δεῖν κατέλευσαν), because he demanded of them earth and water: Leoc. p. 156. W. V. Such a demand was not made on the present occasion, L.

30. τὸ μὲν δείσαι κ. τ. λ.] It mas natural enough for the Lacedamonians, who are at a distance, to be fearful lest we should come to terms with the barbarian king: but for you. their ambassadors, to entertain any apprehensions on the subject, especially after the opportunities which you have had of making yourselves acquainted with the state of our feelings on the subject, εί μη πρότερον ετυγχάνετε

ἐπιστάμενοι, we must say, seems unworthy of you. W. V. 31. ὅτι οὕτε κ. τ. λ.] ὡς οὕτε χώρα τοις Πέρσαις έστι τοιαύτη, ούτε χρυσός

τοσούτος, δυ 'Αθηναίοι δεξάμενοι τούς Έλληνας ἐγκαταλείψουσι, Diodorus, xi. 28. Both Plutarch (Ar. p. 324. D.) and Aristides (t. iii. p. 357.) represent the Athenians as being indignant at the suspicious apprehensions

of the Lacedæmonians. V.

γώρη κάλλεϊ καὶ άρετη μέγα υπερφέρουσα, 32 τὰ ήμεῖς δεξάμενοι, έθέλοιμεν αν μηδίσαντες καταδουλωσαι την Έλλάδα. πολλά τε γάρ καὶ μεγάλα έστὶ τὰ διακωλύοντα 33 ταῦτα μὴ ποιέειν, μηδ' ἡν έθέλωμεν' πρώτα μέν καὶ μέγιστα, των θεων τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα τε καὶ συγκεχωσμένα, τοῖσι ἡμέας ἀναγκαίως έχει τιμωρέειν ές τὰ μέγιστα 34 μαλλον, ή περ όμολογέειν τω ταυτα έργασαμένω αυτις δε, το Έλληνικον έον δμαιμόν τε καί όμογλωσσον, καὶ θεῶν ἱδρύματά τε κοινὰ καὶ θυσίαι, ήθεά τε ὁμότροπα. 35 των προδότας γενέσθαι 'Αθηναίους ούκ αν εδ έχοι. έπίστασθέ τε ούτω, εί μή και πρότερον έτυγχάνετε έπιστάμενοι, έστ' αν καί είς περιή 'Αθηναίων, μηδαμά όμολογήσοντας ήμέας Εέρξη. υμέων μέντοι αγάμεθα την προνοίην την ές ημέας έχουσαν, ότι προείδετε ήμέων οἰκοφθορημένων οὕτω, ώστε ἐπιθρέψαι ἐθέλειν ήμέων τούς οἰκέτας. καὶ ὑμῖν μεν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται ἡμέες μέντοι λιπαρήσομεν 36 ούτω, όκως αν έχωμεν, ούδεν λυπέοντες ύμέας. νῦν δὲ, ὡς οῦτω ἐχόντων, 37 στρατιὴν ὡς τάχιστα ἐκπέμπετε. ὡς γὰρ ημέες εἰκάζομεν, οὐκ ἐκὰς χρόνου παρέσται ὁ βάρβαρος ἐσβαλων ές την ημετέρην, άλλ' έπειδαν τάχιστα πύθηται την άγγελίην, δτι

32. ὑπερφέρουσα] excelling ; iv. 74. viii. 138. ix. 96. P. κάλλει δ., Euripides, Hec. 268. Sophocles, Œ. R. 381. Œ. C. 1007. Aristarchus in Stob. Ecl. Eth. p. 171. προφέρειν, Eur., M. 1088. ὑπερβάλλειν, Ion 475. POR.

33. διακωλύοντα] This verb may be added to those verbs of ' prohibiting, &c.' which are noticed, M. G. G. 533. obs. 3. as followed by an infinitive with uh. It is mentioned by SCH. HER. on Vig. vii. 12, 11.

34. ες τὰ μέγιστα] c. 111. πρός τὰ μ., c. 20. ές τὰ μάλιστα, vol. i. p. 285. n. 69. Thucydides, vi. 104. WA. eis τὸ πῶν lis a favorite expression with

Æschylus. BL. on Ch. 672.

35. ήθεα-δμότροπα] There was considerable variety in the customs, manners, religion, and even in the language of the different nations of Greece; though there was a fundamental resemblance in them all. ἐθαύμασα τί δήποτε, της Έλλάδος ύπο τον αὐτὸν ἀέρα κειμένης, καὶ πάντων τῶν Έλλήνων δμοίως παιδευομένων, συμβέ-

βηκεν ήμιν οὐ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων έχειν, Theophrastus, Ch. pr. Not but what there was a great difference in the systems of education at Athens and at Sparta: Theophrastus and Herodotus are only speaking of Grecian manners and customs as contrasted with those of the barbarians. And with respect to climate, that of Greece is mild and temperate, being subject neither to the excessive heat experienced in many parts of Asia and in Africa, nor to the intense cold of Scythia. V. είδότες ούτε φιλίαν ίδιώταις βέβαιον γιγνομένην ούτε κοινωνίαν πόλεσιν ές οὐδεν, εί μη δμοιότροποι είεν, Thucydides, iii. 10. BLO.

36. λιπαρήσομεν] σφόδρα προσκαρτερήσομεν, Photius. BL.

37. ως οθτω έχόντων] vol. i. p. 79. n. 39. HER. on Vig. viii. 10, 2. M. G. G. 568. obs. The demonstrative is sometimes expressed, ພໍຣ ພໍຣີ &χόντων τῶνδε, Sophocles, Aj. 281. ώς ούτως έ. τ., Æschylus, P. 175. BL.

' οὐδὲν ποιήσομεν τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδέετο.' πρὶν ὧν παρεῖναι ἐκεῖνον ἐς τὴν 'Αττικὴν, ἡμέας 38 καιρός ἐστι προβωθῆσαι 39 ἐς τὴν Βοιωτίην.' Οἱ μὲν, ταῦτα ὑποκριναμένων 'Αθηναίων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σπάρτην.

38. $\dot{\eta}\mu\dot{\epsilon}as$] i. e. both the Athenians 39. $\pi\rho\sigma\beta\omega\theta\bar{\eta}\sigma\alpha$!] c. 1. $\dot{a}\nu\tau\iota\dot{\omega}\sigma\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$, and the Lacedæmonians: compare ix. ix. 7, 2. W.

ARGUMENT OF THE NINTH BOOK.

MARDONIUS again invades Attica, and occupies Athens: i-iii. The Athenians reject his proposals: iv. v. The Spartans at length take the field under Pausanias: vi-xi. Mardonius retreats, and fortifies a camp near Thebes; where he is entertained by Attaginus: xii-xvi. The Phocians join him : xvii. xviii. The Greeks encamp at Erythræ : xix. Masistius is slain in a charge of the cavalry: xx-xxiv. The Greeks fall back on Platæa; their order of battle; Aristides: xxv-xxx. Disposition of the Persian forces: xxxi. xxxii. The soothsayers Tisamenus and Hegesistratus: xxxiii. xxxv-xxxviii. Mardonius, in spite of the auspices and against the advice of Artabazus, resolves on giving battle: xxxix-xliii. Alexander apprises the Greeks of this decision : xliv. xlv. Manœuvres on both sides : xlvi-lii. Amompharetus: liii-lvii. The battle of Platæa: lviii-lxii. Mardonius falls: lxiii. lxiv. The barbarians fly: lxv. Artabazus, with a considerable force, escapes into Phocis: lavi. Havock among the fugitives: lxvii-lxix. The camp is stormed: lxx. Further anecdotes of the battle: lxxi-lxxiv.lxxvi-lxxxv. Punishment of the Thebans: lxxxvi-Ixxxviii. Artabazus reaches Asia: Ixxxix. Deputies from Samos to Leotychides arrive at Delos: xc-xcii. The Persian admirals retire to Mycale: xcvi. xcvii. The Greeks effect a landing: xcviii. xcix. Rumor of the victory in Bœotia: c. ci. The battle of Mycale, in which Mardontes and Tigranes fall: cii-cv. After burning the fleet and camp, the Greeks return to Samos, and admit the Ionians into the confederacy: cvi. Quarrel of Masistes and Artayntes: cvii. On finding the bridges of Xerxes destroyed, the Peloponnesians return home; the Athenians also return, after capturing Artayctes in Sestos: cxiv-cxxi. Advice of Artembares to Cyrus: cxxii.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΝΝΑΤΗ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ.

Ι. ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ δὲ, ὥs οἰ ἀπονοστήσας 'Αλέξανδρος τὰ παρὰ 'Αθηναίων ἐσήμηνε, ὁρμηθεὶς ἐκ Θεσσαλίης, ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῆ ἐπὶ τὰς 'Αθήνας' ὅκου δὲ ἐκάστοτε γίνοιτο, τοὐτους ¹ παρελάμβαινε. τοῖσι δὲ Θεσσαλίης ἡγεομένοισι οὔ τε τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα μετέμελε ² οὐδὲν, πολλῷ τε μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην καὶ συμπροέπεμψέ τε Θώρηξ ³ ὁ Ληρισσαῖος ⁴ Ξέρξεα φεύγοντα, καὶ τότε ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῆκε 5 Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα.

Τ΄ Επεί δὲ πορευόμενος γίνεται ὁ στρατὸς ἐν Βοιωτοῖσι, οἱ Θηβαῖοι κατελάμβανον ⁶ τὸν Μαρδόνιον, καὶ συνεβούλευον αὐτῷ, λέγοντες, ὑς ' οὐκ εἰη χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι ἐκείνου, οὐδὲ ἔων ἰέναι ἐκαστέρω, ἀλλ', αὐτοῦ ἱΞύμενον, ποιέειν, ὅκως ἀμαχητὶ

1. rovrous] viz. those capable of bearing arms. "Independently of the troops which Xerxes had left with Mardonius, that general had assembled more than 200,000 men from Thrace, Macedonia, and other allied countries. He had in all about 500,000 men;" Diodorus, xi. 28. 30. L.

2. μετέμελε] has the same construction in vi. 63. 'Αρίστωνι τὸ εἰρημένον μ. Μ. G. G. 326. obs. 2.

3. Θώρηξ] one of the Aleuadæ; he had two brothers Eurypylus and Thrasydæus, c. 58. W. vii. 6. L. Pindar, P. x. 100.

- Ληρισσαῖος] Larissa is still the name of this town. L. The Turks call it Genisahar. A.
 - 5. παρηκε] iii. 77. iv. 146. W.
- 6. κατελάμβανον] endeavoured to stop, iii. 52. 36. see also vol. i. p. 76. n. 10. W. L.

7. ἀλλὰ—ποιέειν] Between these words understand ἐκέλευον, as in vii. 104. It is expressed by Socrates, Cret. xii. 'Ραδάμανθυς δοκεί διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γεγενήσθαι πάντων ἀνθρώπων λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι κε-

τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέψηται. 8 κατὰ μὲν 9 γὰρ τὸ ἰσχυρὸν, "Ελληνας ὁμοφρονέοντας, οἵπερ καὶ πάρος ταὐτὰ ἐγίνωσκον, χαλεπὰ εἶναι περιγίνεσθαι καὶ ἄπασι ἀνθρώποισι εἰ δὲ ποιήσεις τὰ ἡμεῖς ποραινέομεν," ἔφασαν λέγοντες, " ἔξεις 10 ἀπόνως ἄπαντα τὰ κείνων βουλεύματα. πέμπε χρήματα ἐς τοὺς δυναστεύοντας ἄνδρας ἐν τῆσι πόλισι. πέμπων δὲ, τὴν Ἑλλάδα διαστήσεις ἐνθεῦτεν δὲ τοὺς μὴ τὰ σὰ φρονέοντας ῥηῖδίως μετὰ τῶν στασιωτέων καταστρέψειι." 11

ΙΙΙ. Οι μεν ταυτα συνεβούλευον ο δε ουκ επείθετο, 12 άλλα οι δεινός τις ενέστακτο εμερος 13 τας 'Αθήνας δεύτερα ελέειν, αμα μεν υπ' άγνωμοσύνης, αμα δε πυρσοισι 14 δια νήσων εδόκεε βασιλεί δηλώσειν εόντι εν Σάρδισι, στι έχοι τας 'Αθήνας. δς ουδε τότε, απικόμενος ες την 'Αττικην, ευρε τους 'Αθηναίους, άλλ' εν τε Σαλαμιι τους πλείστους επυνθάνετο είναι εν τε τησι νηυσι, αίρεει τε ερημον

λεῦσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια, in the Scholiast on Arist. Av. 521. V.

8. καταστρέψηται] The future is the more favorite construction with our author; ποίεε δκως ἐκείνην, θεήσεαι, i. 8. σοὶ μελέτω δ. μή σε δψεται, 9. δρα δ. μή σεν ἀποστήσονται, iii. 36. δ. μή διαδρήσεταί σφεας, άλλά μιν ἀπάξουσι, 135. ποίεειν δ. ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, v. 109. ποίεε δ. ἀποπλεύσεαι, ix. 91. ST.

9. κατὰ μὲν κ. τ. λ.] The order of the words is Ελληνας γάρ, οίπερ καλ πάρος εγίνωσκον τὰ αὐτὰ (i. e. πάρος δμοφρόνεον S.), δμοφρονέοντας (Ε. δ. is the accusative absolute, as to the Greeks-provided they are unanimous: W. so απικομένους, ii. 141. περιεσομένους ήμέας, ix. 42. vol. i. p. 239. n. 80. S. for if those Greeks are unanimeus), χαλεπά (i. e. χαλεπόν, for though, when an adjective is put with an auxiliary verb as predicate without referring to a proper subject consisting of one word, it is properly in the neuter singular, yet the Greeks often put the neuter plural. M. G. G. 443, 1. vol. i. p. 9. n. 16.) μεν είναι και άπασι ανθρώποισι (even for the whole world) περιγίνεσθαι (αὐτῶν) κατὰ τὸ ἰσχυρὸν (by forcible means. M. G. G. 581. BU. 220.).

10. έξεις] you will put a stop to,

bring to a stand, or disconcert. S.

11. καταστρέψεαι] This may be illustrated by the fable of "The old man, his sons, and the bundle of sticks."

12. οὐκ ἐπείθετο] Diodorus however states, that while Mardonius was with his army in Bœotia, he sent money to the principal cities of the Peloponnesus, for the purpose of detaching them from the league; xi. 28. Demosthenes, Ph. iii. 9. and Æschines, Ct. 95. mention one Arthmius of Zelea who was sent with money from the Persians to corrupt the Peloponnesians. They do not indeed name the king of Persia, and some commentators refer the transaction to the reign of Artaxerxes, at the period when the Athenians were supporting Egypt in its revolt from the empire; but from Plutarch, Th. p. 114. F. it would appear to have been Xerxes who sent him. Compare also Dinarchus. W. L. We may also observe that Æschines in the very same passage appeals to the patriotism of Themistocles and those who fell at Marathon and Platæa.

13. δ. τ. ἐνέστακτο Ἰμερος] βαλίων πόθος τις ἐνέστακται φρεσὶ θηρῶν, Oppian, Cyn. iii. 314. ταύτης ὁ δεινὸς Ἰμερός ποθ Ἡρακλῆ διῆλθε, Sophocles, Tr. 483. W.

14. πυρσοίσι] vii. 182.

τὸ ἄστυ. ή δὲ βασιλέος αἵρεσις 15 ές τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατητην 16 δεκάμηνος ἐγένετο.

IV. Έπεὶ δὲ ἐν ᾿Αθήνησι ἐγένετο ὁ Μαρδόνιος, πέμπει ἐς Σαλαμῖνα Μουρυχίδην, ἄνδρα Ἑλλησπόντιον, φέροντα τοὺς αὐτοὺς λύγους, τοὺς καὶ ᾿Αλέξανδρος ὁ Μακεδών τοῖσι ᾿Αθηναίοισι διεπόρθμευσε. ταῦτα δὲ τὸ δεύτερον ἀπέστελλε, προέχων ¹⁷ μὲν τῶν ᾿Αθηναίων οὺ φιλίας γνώμας, ¹8 ἐλπίζων δέ σφεας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, ὡς δοριαλώτου ἐυύσης πάσης τῆς ᾿Αττικῆς χώρης κοὶ ἐούσης ήδη ὑπ᾽ ἐωυτῷ. τούτων μὲν εἴνεκα ἀπέπεμψε Μουρυχίδην ἐς Σαλαμῖνα.

V. 'Ο δὲ, ἀπικόμενος ἐπὶ τὴν βουλὴν, ἔλεγε τὰ παρὰ Μαρδονίου. τῶν δὲ βουλευτέων Λυκίδης εἶπε γνώμην, ὥς "οἱ ἐδόκες ἄμεινον εἶναι, δεξαμένους τὸν λόγον, τόν σφι Μουρυχίδης προφέρει, ἐξενεῖκαι ἐς τὸν δῆμον." ὁ μὲν δὴ ταύτην τὴν γνώμην ἀπεφαίνετο, εἴ τε δὴ δεδεγμένος χρήματα παρὰ Μαρδονίου, εἴ τε καὶ ταῦτά οἱ ἐάνδανε 'Λθηναῖοι δὲ, αὐτίκα δεινὸν ποιησάμενοι, οἵ τε ἐκ τῆς βουλῆς καὶ οἱ ἔξωθεν, ὡς ἐπύθοντο, περιστάντες Λυκίδεα κατέλευσαν 19 βάλλοντες,

15. $\dot{\eta} - \beta \alpha \sigma i \lambda \dot{\epsilon} o s \alpha \ddot{\epsilon} \rho \epsilon \sigma i s$] the capture (of the city) by the king. L.

16. ἐπιστρατητην] The word is rare, but occurs in Thucydides, ii. 79. BLO.

17. προέχων] is here put for πρότερον έχων having pretionsly, i. e. atthough he had before received. This is a rare signification of the word. W. E. conjectures that it may be nearly synonymous with προτείνων holding out in a menacing tone; but he does not seem satisfied with this conjecture; on Eur. Her. 21.

18. οὐ φίλιας γνώμας] unfriendly (i.e. hostile) sentiments or determinations, viii. 143. Compare φιλίους λόγους, vii. 163. viii. 106. W.

19. Λ. κατέλευσαν] τίς οὐκ αν ἀγάσσατο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι; τὸν μὲν ταῦτα συμβουλεύσαντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δ' ὑπακούειν ἀποφηνάμενον τοῖς ἐπιταττομένοις Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αὶ γυναῖκες αἱ

δμέτεραι την γυναϊκα αὐτοῦ, Demosthenes, Cor. 59. Athenienses, cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere, statuerentque, ut, urbe relicta, conjugibus et liberis Træzene depositis, naves conscenderent, libertatemque Gracia classe defenderent, Cyrsilum quendam, suadentem ut in urbe manerent, Xerxemque reciperent, lapidibus obrnerunt. Atque ille utilitatem sequi ridebatur: sed ea nulla erat. repugnante honestate, Cicero, Off. iii. 11. ἐπειδή τις ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὡς χρή συγχωρείν, αὐτοὶ μὲν αὐτὸν, αἱ δὲ γυναίκες την γυναίκα ἐπελθοῦσαι διέφθειραν έκ χειρός, Aristides, Panath. t. i. p. 243. The Scholiast says this man was Cyrsilus. With this example before his eyes it must seem somewhat extraordinary that Lycidas ten months afterwards should have ventured on making a similar proposal. It is of him that Aristides speaks in the following passage; ἐπειδή τις εἶπεν ἐν τῆ βουλή δέχεσθαι, συλλεγέντες πάντες κατέλευσαν αὐτοί μεν αὐτόν, αί δε γυναίκες την γυναίκα αὐτοῦ, t. iii. 356. V. as does Lycurgus, when he says,

τὸν δὲ Ἑλλησπόντιον Μουρυχίδεα ἀπέπεμψαν ἀσινέα. γενομένου δὲ θορύβου ἐν τῷ Σαλαμῖνι περὶ τὸν Λυκίδεα, πυνθάνονται τῶν ᾿Αθηναίων αἱ γυναῖκες ²⁰ τὸ γινόμενον διακελευσαμένη δὲ γυνὴ γυναικὶ, καὶ παραλαβοῦσα, ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίην ἥϊσαν αὐτοκελέες, ²¹ καὶ κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα.

VI. 'Ες δὲ τὴν Σαλαμῖνα διέβησαν οι 'Αθηναῖοι ὧδε' εως μὲν προσεδέκοντο ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἤξειν τιμωρήσοντά σφι, οι δὲ ²² ἔμενον ἐν τῆ 'Αττικῆ' ἐπεὶ δὲ οὶ μὲν μακρότεμά τε καὶ σχολαίτερα ²³ ἐποίεον, ὁ δὲ ἐπιὼν καὶ δὴ ἐς τὴν Βοιωτίην ἐλέγετο εἶναι, ²⁴ οὕτω δὴ ²⁵ ὑπεξεκομίσαντό τε πάντα, καὶ αὐτοὶ διέβησαν ἐς Σαλαμῖνα, ἐς Λακεδαίμονά τε ἔπεμπον ἀγγέλους, ²⁶ ἄμα μὲν μεμψομένους τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, ὅτι περιεῖδον ἐμβαλύντα τὸν βάρβαρον ἐς τὴν ᾿Αττικὴν, ἀλλ' οὺ μετά σφεων ἡντίασαν ἐς τὴν Βοιωτίην, ἄμα δὲ ὑπομνήσοντας, ὅσα σφι ὑπέσχετο ὁ Πέρσης μεταβαλοῦσι δώσειν, προεῖπαί τε, ὅτι εὶ μὴ ἀμυνεῦσι ᾿Αθηναίοισι, ὡς καὶ αὐτοί τινα ἀλεωρὴν ²⁷ εὐρήσονται. ²⁸

"The decree made as to him who perished at Salamis merits your attention. He endeavoured only by his discourse to betray the commonwealth; and yet the senate took from him his crown" (which he wore whilst sitting as a senator) " and sentenced him to death: a noble decree, and worthy of our ancestors. They had exalted souls, and were anxious to punish the guilty," Leoc. p. 165, 6. L. In any popular commotion the mob generally resorted to this method of putting to death the person who was obnoxious to them. BL. ανέκραγον πάντες " & μιαρώτατε! σπονδάς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων ; " κας τους τρίβωνας ξυνεξελέγοντο των λίθων έγω δ' έφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον, κὰβόων, Aristophanes, Ach. 182.

20. τῶν 'Αθηναίων αὶ γυναῖκες] Though the Athenians called themselves 'Αθηναῖοι, they never gave their wives the name of 'Αθηναῖοι, because Minerva was called in Homer 'Αθηναίη; such was their superstition. They designated their wives by a periphrasis, as in the present instance, or by the word ἀσταl "female citizens," because Athens was called

ἄστυ "the city" by way of eminence. L.

21. αὐτοκελέες] self-bidden, i. e. of their own occord. Τό ἀνηρ, οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται, Sophocles, Tr. 395. W.

22. of $\delta \in \delta$ here is not used for opposition, but only for more emphatic designation. M. G. G. 616, 3.

23. μακρότερά τε καὶ σχολαίτερα] vol. i. p. 287. n. 84. and p. 296. n. 76.

24. ès $\tau \eta \nu$ B.— $\epsilon \tilde{l} \nu \alpha i$] δ $\mu \epsilon \nu$ $\dot{\alpha} \pi \delta \sigma \tau \sigma - \lambda \sigma s$ ès $\tau \dot{\eta} \nu$ Miλητον $\tilde{\eta} \nu$, i. 21. This is the reading of several Mss. and is less likely to have proceeded from the alteration of a copyist, than the common reading $\dot{\epsilon} \nu$ $\tau \dot{\eta}$ Boiw $\tau l \eta$.

25. οῦτω δὴ] M. G. G. 610.

26. ἀγγέλουs] Idomeneus relates that it was Aristides who was deputed, and he names no other; yet Plutarch affirms that the name of Aristides does not appear in the decree made on the occasion, but those of Cimon, Xanthippus, and Myronides; Ar. p. 324. F. L.

27. ἀλεωρὴν] ἔκκλισιν, Eustathius; declining; P. ἀποστροφήν. V.

28. ευρήσονται] will find for them-

VII. Οὶ γὰρ δὴ Λακεδαιμόνιοι 29 ὅρταξόν τε τοῦτον τὸν χρόνον, καί σφι ἦν Ὑακίνθια· 30 περὶ πλείστου δ' ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ 31 πορσύνειν. ἄμα δὲ τὸ τεῖχός σφι τὸ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχεον, καὶ ἤδη ἐπάλξεις 32 ἐλάμβανε. ὡς δὲ ἀπίκοντο ἐς τὴν Λακεδαίμονα οἱ ἄγγελοι οἱ ἀπ' ᾿Αθηναίων, ἄμα ἀγόμενοι ἔκ τε Μεγάρων ἀγγέλους καὶ ἐκ Πλαταιέων, ἔλεγον τάδε, ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς ἐφόρους· 1. " Ἐπεμψαν ἡμέας ᾿Αθηναῖοι, λέγοντες, ὅτι ἡμῖν βασιλεὺς ὁ Μήδων, τοῦτο μὲν, τὴν χώρην ἀποδιδοῖ· τοῦτο δὲ, συμμάχους ἐθέλει ἐπ' ἴση τε καὶ ὁμοίη 33 ποιήσασθαι, ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης· ἐθέλει δὲ καὶ ἄλλην χώρην πρὸς τῷ ἡμετέρη διδόναι, τὴν ᾶν αὐτοὶ ἐλώμεθα· ἡμεῖς δὲ, Δία τε Ἑλλήνιον 34 αἰδεσθέντες, καὶ τὴν Ἑλλάδα δεινὸν

selves, will get; c. 26. 28. ἐτοιμάσονται, ἐκπορίσονται. Many examples of this signification of εὐρίσκεσθαι are given in D. M. C. 258. One from Isocrates will be found in n. 34. V.

29. οί-Λακεδαιμόνιοι] "The conduct of the Peloponnesians, but most particularly of the Lacedemonians who were at the head of them, appears upon this occasion, by the account of Plutarch as well as of Herodotus, ungenerous, ungrateful, and faithless, if not even dastardly: that of the Athenians, magnanimous even to enthusiasm;" M.I. ix. 2.

30. Υακίνθια | κώμοις Υακίνθου, νυχίαν εὐφροσύναν, ον έξαμιλλησάμενος τρόχω τέρμονα δίσκου έκανε Φοίβος, τᾶ Λακαίνα γα δε βούθυτον άμεραν δ Διδς είπε σέβειν γόνος, Euripides, Hel. 1468. W. The story of Hyacinthus is related at length by Ovid, M. x. 162-219. honorque durat in hoc ævi, celebrandaque more priorum annua prælata redeunt Hyacinthia pompa. The festival was celebrated at Amyclæ, in the month Εκατομβεύς; Hesychius. ΒΛ. την μέν τῶν Υακινθίων θυσίαν οι Λάκωνες έπλ τρείς ήμέρας συντελούσιν οὐδεὶς δ' ἀπολείπει τὴν θυσίαν, άλλα κενοῦσθαι συμβαίνει την πόλιν πρός την θέαν, Polycrates in Ath. iv. 17. where there is a full description of the solemnity: Potter, ii. 20. Müller's Dorians, ii. 8, 15.

τὰ τοῦ θεοῦ] τὰ γὰρ τυῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν,
 Before the battle of Thermo-

pylæ, Κάρνειά σφι Αν έμποδών, vii. 206. V. They were prevented from being present at Marathon, by waiting for the full moon, vi. 106.

32. ἐπάλξεις] battlements, BLO. parapets. AR.

33. ἐπ' τση τε καὶ δμοίη] Thucy-dides, i. 27. on condition of enjoying equal and like rights and privileges. The phrase occurs elsewhere in Thucydides, and very frequently in Procopius, Appian, and other writers. Haack understands μοίρα; BLO. the Scholiast supplies τίμη. SCHW. on B. 265.

34. Δία- Ελλήνιον | Έλλάνιος Ζεύς is mentioned, Aristophanes, Eq. 1250. Pindar, N. v. 19. Alakos & Dids Her έκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευκριδών πρόγονος, τοσούτον διήνεγκεν ώστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ελλησι καὶ πολλών ανθρώπων διαφθαρέντων, έπειδη τὸ μέγεθος της συμφορας ὑπερέβαλλεν, λλθον οί προεστώτες των πόλεων ίκετεύοντες αὐτὸν, νομίζοντες διὰ τῆς συγγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' αν εύρέσθαι παρά των θεων τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγήν σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ὧν ἐδεήθησαν. ίερου ἐν Αίγίνη κατεστήσαντο κοινύν τῶν Ἑλλήνων, οὖπερ ἐκεῖνος ἐποιἡατο την εὐχην, Isocrates, Ev. 5. (Alands), τῷ Πανελληνίω Διτ θύσας καὶ εὐξάμενος, την Έλλάδα γην ἐποίησεν ὕεσθαι, Pausanias, ii. p. 179. i. p. 108. From this temple, the mountain on which it stood was called Πανελλήνιον ύρος, ii. p. 181. Αλακός, ἀνελθών ἐπ' ἔρος, τὸν

ποιεύμενοι προδοῦναι, οὐ καταινέσαμεν, ἀλλὰ ἀπειπάμεθα, καί περ άδικεύμενοι ὑπ' Ἑλλήνων καὶ καταπροδιδόμενοι, ἐπιστάμενοί τε, ὅτι κερδαλεώτερον έστι όμολογέειν τῷ Πέρση μᾶλλον ήπερ πολεμέειν ου μεν ουδε 35 ομολογήσομεν εκόντες είναι. και το μεν άπ' ημέων,36 ουτω ακίβδηλον έον, νέμεται έπὶ 37 τους "Ελληνας. 2. Υμεις δέ, ές πασαν άρρωδίην τότε άπικόμενοι, μη όμολογήσωμεν τῷ Πέρση, έπεί τε έξεμάθετε τὸ ημέτερον φρόνημα 38 σαφέως, ὅτι οὐδαμὰ προδώσομεν την Ελλάδα, καὶ διότι τεῖχος 30 ύμιν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐλαυνόμενον εν τέλεί 40 εστι, και δή λόγον οὐδένα τῶν 'Αθηναίων ποιέεσθε· συνθέμενοί 41 τε ήμιν, τον Πέρσην αντιώσεσθαι 42 ές την Βοιωτίην, προδεδώκατε, περιείδετε τε έσβαλύντα ές την 'Αττικήν τὸν βάρβαρον. ές μέν νυν τὸ παρεὸν 'Αθηναῖοι ὑμῖν μηνίουσι' οὐ γαρ εποιήσατε επιτηδέως νῦν δε ὅτι τάχος 43 στρατιὴν ἄμα ἡμῖν έκέλευσαν υμέας έκπέμπειν, ως αν τον βάρβαρον δεκώμεθα έν τη 'Αττική. ἐπειδή γαρ ημάρτομεν της Βοιωτίης, της γε ημετέρης ἐπιτηδεώτατόν έστι έμμαχέσασθαι το Θριάσιον πεδίον."

VIII. 'Ως δὲ ἄρα ἤκουσαν οἱ ἔφοροι ταῦτα, ἀνεβάλλοντο 44 ές τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι· τῆ δὲ ὑστεραίη, ἐς τὴν ἑτέρην. 45 τοῦτο καὶ

τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινὸν ἐπικαλέσας θεὸν ἡύξατο, Clement of A., vi. p. 753, 14. V. Ζεὸς Ἑλλάνιος is also mentioned on coins of Syracuse. W. The efficacy of the above intercession will account for the veneration in which Æacus and the Æacidæ were held by the Greeks. L. Müller's Dorians, i. 1, 1.

35. οὐ μὲν οὐδὲ] μὲν is the Ionic form of μὴν, and adds vehemence to the negation. M. G. G. 605.

36. $\tau b - \dot{\alpha} \pi' \dot{\eta} \mu \dot{\epsilon} \omega \nu$] the same as $\tau b \dot{\eta} \mu \dot{\epsilon} \tau \epsilon \rho \nu \nu$, but a more recondite expression. W. HER. on Vig. ix. 1,16. M. G. G. 573.

37. νέμεται έπλ] is bestowed upon, is distributed to. P.

38. φρόνημα] c. 54. BLO. temper or frame of mind, disposition; Thucydides, iv. 80.

39. τείχος] viii. 71. W.

40. ἐν τέλεῖ] on the point of completion. πρὸς τέλεῖ, c. 8. D. Chrysostom, Or. lxi. p. 583. d. ἐπὶ τέλει, Plato, Men. pr. W.

41. συνθέμενοι] understand γνώμην.

Schoettgenius on B. 51.

42. ἀντιώσεσθαι] In other passages

of our author this verb is always constructed with a dative: but the kindred verb ἀντιάζειν is found not only with a dative, but with an accusative frequently, as ii. 141. iv. 80. 118. 121. Here the accusative seems to be preferred, because of the dative ἡμῖν immediately preceding. S.

43. ὅτι τάχος] Thucydides, vii. 42.

43. ὅτι τάχος] Thucydides, vii. 42. DU. i.e. ὅτι τάχος. The origin of the phrase was however soon overlooked, and ὅτι was used not as a neuter, but as a particle, just like ὡς, with which it corresponds in meaning in other respects. M. G. G. 624, 3. a. The full expression appears to be κατὰ ὅτι τάχος οἶόν τέ ἐστι, with all possible expedition.

44. ἀνεβάλλοντο] This verb sometimes takes an accusative of the thing, and sometimes an infinitive; τὸ πλουσιωτέραν τὴν πόλιν ποιεῖν ἀναβαλούμεθα, Χεπορίπο, Μ. iii. 6, 6. ἀναβάλλομαι τὸ πρῶγμα, ἀντὶ τοῦ ὁαθυμῶν ὑπερτίθεμαι αἰτιατικῆ συντάσσεται, Phavorinus. SCHL.

45. την έτέρην] viz. ημέρην, the third day. παρεγένετο δ πρωτος,—καί

έπὶ δέκα ἡμέρας ἐποίεον, ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλύμενοι. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸν Ἰσθμὸν ἐτείχεον, σπουδὴν ἔχοντες πολλὴν, πάντες Πελοποννήσιοι καί σφι ἦν πρὸς τέλεϊ. οὐδ' ἔχω εἶπαι τὸ αἴτιον, διότι, ἀπικομένου μὲν ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἐς ᾿Αθήνας, σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο μὴ μηδίσαι ᾿Αθηναίους, τότε δὲ ὤρην ἐποιήσαντο οὐδεμίαν, ἄλλο γε ἢ ὅτι ὁ Ἰσθμός σφι ἐτετείχιστο, καὶ ἐδόκεον ᾿Αθηναίων ἔτι δέεσθαι οὐδέν. ὅτε δὲ ὁ ᾿Αλέξανδρος ἀπίκετο ἐς τὴν ᾿Αττικὴν, οὕ κω ἀπετετείχιστο, ἐργά≳οντο δὲ, μεγάλως καταβρωδηκότες τοὺς Πέρσας.

ΙΧ. Τέλος δὲ 46 τῆς τε ὑποκρίσιος καὶ ἐξόδου τῶν Σπαρτιητέων ἐγένετο τρόπος τοιόσδε· τῆ προτεραίη τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι, Χίλεος, 47 ἀνὴρ Τεγεήτης, δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστα ξείνων, τῶν ἐφόρων ἐπύθετο πάντα λύγον, τὸν δὴ οἰ ᾿Αθηναῖοι ἔλεγον. ἀκούσας δὲ, ὁ Χίλεος ἔλεγε ἄρα 48 σφι τάδε· '' Οὕτω ἔχει, ἄνδρες ἔφοροι· 'Αθηναίων ἡμῖν ἐόντων μὴ ἀρθμίων, τῷ δὲ βαρβάρῳ συμμάχων, καί περ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένου καρτεροῦ, μεγάλαι κλισιάδες 49 ἀναπεπτέαται 50 ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ. ἀλλ' ἐσακούσατε, πρίν τι ἄλλο 'Αθηναίοισι δυξαι, σφάλμα τῷ 'Ελλάδι φέρον.''

Χ. 'Ο μέν σφι ταῦτα συνεβούλευε' οἱ δὲ, φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, αὐτίκα, φράσαντες οὐδὲν τοῖσι ἀγγέλοισι τοῖσι ἀπιγμένοισι ἀπὸ τῶν πολίων, ⁵¹ νυκτὸς ἔτι ἐκπέμπουσι πεντακισχιλίους Σπαρτιητέων, Παυσανίη τῷ Κλεομβρότου ἐπιτρέψαντες ἐξάγειν, καὶ ἐπτὰ ⁵² περὶ ἔκαστον τάξαντες τῶν εἰλώτων. ⁵³ ἐγένετο μέν νυν ἡ

ηλθεν δ δεύτερος,—καὶ ετερος ηλθε, St. Luke, xix. 16-20.

46. τέλος δέ] understand κατά, but at last. LAU.

47. Χίλεος] Χίλιος, Polyænus, v. 30. Plutarch sarcastically observes εἰ δέ τι κατέσχεν οἰκεῖον ἐν Τεγέα πράγμα τὸν Χείλεων ἐκεῖνον, οὐκ ἀν ἡ Ἑλλὰς περιεχώνετο, τ. ii. p. 571. F. V. W.

περιεγένετο, t. ii. p. 871. F. V. W. 48. ἄρα] This use of ἄ. in the apodosis is noticed, M. G. G. 614.

49. κλισιάδες] πολλὰς διαβάσεις εξυστιν εἰς τὴν Πελοπόννησον οἱ βάρ-βαροι, Polyænus, v. 30. τοῦ διατειχίσματος, οὐδὲν ὄφελός ἐστι Πελοποννήσω, ἄν ᾿Αθηναῖοι Μαρδονίφ προσγένωνται, Plutarch, t. ii. p. 360. Α. Compare the expression of St. Paul, θύρα μοι ἀνέφγε μεγάλη καὶ ἐνεργὴς,

και αντικείμενοι πολλοί, ι Cor. xvi. 9.

50. ἀναπεπτέαται] for ἀναπέπτανται. Μ. G. G. 198, 5.

51. τῶν πολίων] namely Athens, Megara, and Platæa, c. 7. L.

52. καὶ ἐπτὰ κ.τ.λ.] Several Mss. and Valla omit this clause: those which have the passage insert it before Παυσανίη—ἐξάγειν. De Pauw and W. doubt its authenticity. SCH. includes it in brackets. Schulz and S. think ἐπέτρεψαν requisite. The conjunction καὶ certainly appears out of place, whether we take it as joining πάξαντες to ἐκπέμκουσι, or as connecting the verb with the other participle ἐπιτρέψαντες, in which case a comma would be placed after the conjunction.

ήγεμονίη Πλειστάρχου 54 τοῦ Λεωνίδεω ἀλλ' ὁ μὲν ἦν ἔτι παῖς, ὁ δὲ τούτου ἐπίτροπός τε καὶ ἀνεψιός. Κλεόμβροτος γὰρ, ὁ Παυσανίεω μὲν πατὴρ, ᾿Αναξανδρίδεω δὲ παῖς, οὐκέτι περιῆν ἀλλὰ, ἀπαγαγὰν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ τὴν στρατιὴν τὴν τὸ τεῖχος δείμασαν, μετὰ ταῦτα οὐ πολλὸν χρόιον τιιὰ βιοὺς ἀπέθανε. ἀπῆγε 55 δὲ τὴν στρατιὴν ὁ Κλεόμβροτος ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ διὰ τόδε θυομένω οἱ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, 56 ὁ ἤλιος 57 ἀμαυρώθη ἐν τῷ οὐρανῷ. προσαιρέεται δὲ ἑωντῷ Παυσανίης Εὐρυάνακτα τὸν Δωριέος, 58 ἄνδρα οἰκίης ἐόντα τῆς αὐτῆς. Οἱ μὲν δὴ σὺν Παυσανίη ἐξεληλύθεσαν ἔξω Σπάρτης.

ΧΙ. Οι δὲ ἄγγελοι, ὡς ἡμέρη ἐγεγόνες, οὐδὲν εἰδότες περὶ τῆς ἐζίδου, ἐπῆλθον ἐπὶ τοὺς ἐφόρους, ἐν νόῳ δὴ ἔχοντες ἀπαλλάσσεσθαι καὶ αὐτοὶ 59 ἐπὶ τῆς ἐωυτοῦ ἔκαστος ἐπελθύντες δὲ, ἔλεγον τάδε·

I have ventured to transpose the clauses, which seems to obviate all objections to the genuineness of the passage, and simplifies the construction; ἐκπέμπουσι ἐπιτρέψαντες καὶ τά-ἐαντες.

53. ἐπτὰ—τῶν εἰλώτων] ψιλοὶ τῶν εἰλωτέων περὶ ἄνδρα ἐκαστον ἐπτὰ τεταγμένοι, c. 28. ἐξῆλθον ἐς Πλαταιὰς πεντακισχίλιοι Σπαρτιᾶται περὶ αὐτὸν ἔχων ἀνὴρ ἔκαστος ἐπτὰ εῖλωτας, Plutarch, t. ii. p. 671. ε. Ar. p. 325. λ. We know from Thucydides that the Helots were often employed in war by the Spartans, iv. 80. v. 57. 64. vii. 19. V. very probably because it would have been dangerous to leave them at home, when a large force was sent out of the country.

54. Πλειστάρχου] On the death of this prince shortly afterwards, Plistoanax the son of Pansanias succeeded to the throne. L. Pansanias held the office of $\pi \rho \delta \delta \iota \kappa \sigma s$, "protector;" Potter, iii. 5.

55. $\hat{\alpha}\pi\hat{\eta}\gamma\epsilon$ κ . τ . λ .] When the battle of Salamis was fought, Cleombrotus was with the army at the isthmus, actively engaged in the fortification of it. On receiving the news of the glorious victory, he seems to have performed this sacrifice against the Persians, that is, to ascertain whether danger was to be apprehended from the land-forces of the barbarians, which were on their march towards the

Peloponnesus, viii. 71. The eclipse of the sun at this juncture was hailed as a favorable omen, portending destruction to the army of the Persian king. Cleombrotus therefore, especially as a few days after the battle the barbarians fell back upon Thessaly, withdrew his own troops from the isthmus, because there was no further danger impending in that quarter. Owing to this the fortifications were not completed, but the work was suspended, till such time as news arrived that Mardonius was again on the advance. Then the Peloponnesians again assembled at the isthmus, and set about the completion of the works with the greatest diligence, ix. S. Compare vii. 37.
 δ. ἐπὶ τῷ Π.] This preposition oc-

50. ἐπὶ τῷ Π.] This preposition occurs in the same sense of against with an accusative; ἐπεί τέ οἱ τὰ ἰρὰ οὐ προεχώρεε χρηστὰ θυομένψ ἐπὶ Κρότωνα, v. 44. W.

57. ηλιος] This eclipse took place in the year in which the seventy-fifth Olympiad began, (4234 of the Julian period, 480 B. C.) on the second of October at half past one o'clock in the afternoon; Pétau, R. T. p. 11. iii. 11. W. Pingré places the eclipse one year later. L.

58. Δωριέος] v. 41-49. vii. 205.

59. αὐτοί] perhaps οὕτω. ST.

" Υμεις μέν, δ Λακεδαιμόνιοι, αύτοῦ τῆδε μένοντες, Υακίνθιά τε άγετε καὶ παίζετε, καταπροδόντες τους συμμάχους 'Αθηναίοι δέ, ώς άδικεύμενοι ύπὸ ύμέων, χήτεϊ 60 συμμάχων, καταλύσονται τῷ Πέρση ούτω, όκως αν δύνωνται. καταλυσάμενοι δέ, δήλα γαρ δή, ότι σύμμαχοι βασιλέος γινόμεθα, συστρατευσόμεθα έπὶ τὴν αν έκεῖνοι έξηγέωνται. ύμεις δε τὸ ένθεῦτεν μαθήπεσθε, όκοιον άν τι ύμιν έξ αὐτοῦ ἐκβαίνη." Ταῦτα λεγόντων τῶν ἀγγέλων, οἱ ἔφοροι εἶπαν έπ' θρκου, "καὶ δὴ δοκέειν είναι έν 'Ορεστείω 61 στείχοντας έπὶ τοὺς ξείνους " ξείνους 62 γαρ έκαλευν τους βαρβάρους. οί δε, ώς ουκ είδύτες, επειρώτεον τὸ λεγόμενον επειρόμενοι δε, εξέμαθον πᾶν τὸ εύν ώστε εν θώματι γενόμενοι, επορεύοντο την ταχίστην διώκοντες· σύν δέ σφι, των περιοίκων 63 Λακεδαιμονίων λογάδες πεντακισχίλιοι άπλιται τωύτὸ τοῦτο ἐποίεον.

ΧΙΙ. Οἱ μὲν δὴ ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἡπείγοντο ᾿Αργεῖοι δὲ, ἐπεί τε τάχιστα ἐπύθοντο τοὺς μετὰ Παυσανίεω έξεληλυθότας ἐκ Σπάρτης,

60. χήτει Homer, Od. Π. 35. BL.

ένδεία, S. σπάνει, απορία, Didymus. 61. εν 'Ορεστείω] 'Ορέστειον της Mawaλίas, Thucydides, v. 64. σè 'Αρκάδων χρη πόλιν ἐπ' 'Αλφειοῦ βοαῖς οίκεῖν, Λυκαίου πλησίον σηκώματος. ἐπώνυμος δέ σου πόλις κεκλήσεται, Euripides, E. 1271. WA. σè χρεών, 'Ορέστα, Παβράσιον οἰκεῖν δάπεδον' κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον, 'Αζασιν 'Αρκάσιν τ' 'Ορέστειον καλείν, Ο. 1660. DU. 'Ορέστης θνήσκει είς χωρίον της 'Αρκαδίας το λεγόμενον 'Ορέσ-TELOV, Stephanus of B. V.

62. ξείνους] Potter, iii. 21. τούς πολεμίους, οί δε τους Πέρσας, Hesychius; Idomeneus in Plut. Ar. p. 325. A. Servius, on Æn. iv. 424. " hostis" upud antiquos peregrinus dicebatur, et qui nunc hostis " perduellis," Festus, p. 175. multa verba alind nunc ostendunt, aliud ante significabant, ut " hostis." nam'tum eo verbo dicebant peregrinum, qui suis legibus uteretur: nunc dicunt eum quem tum dicebant perduellem, Varro, de L. L. iv. p. 6. equidem illud etiam animadverto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is "hostis" vocuretur, lenitate verbi tristitiam rei mitigante. "hostis" enim apud majores nostros is dicebatur, quem nunc " peregrinum" dicimus. indicant x11 tabulæ; " aut

status dies cum hoste:" itemque "adversus hostem æterna auctoritas." quid ad hanc mansuetudinem addi potest? eum, quicum bella geras, tam molli nomine appellari? quanquam id nomen durius jum effecit vetustas: a peregrino enim recessit, et proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit, Cicero, Off. i. 12. aquam hostis hosti commodat, Plautus, R. ii. 4, 21.

W. L. c. 53. 55.

63. τῶν περιοίκων] The Lacedæmonians dwelling around Sparta were to the Dorian conquerors or Spartans, exactly what the Saxons were to the Normans in the reign of William the Conqueror. They were the old Achaian inhabitants of Laconia, who, after the Dorian conquest, submitted to the invaders on certain conditions, by which they retained their private rights of citizenship, and also the right of voting in the public assembly. These rights however were forfeited after an unsuccessful attempt to shake off the Dorian yoke, and from henceforward they were treated as subjects rather than citizens, being eligible indeed to military commands, but with no voice in the public assembly, and of course being disqualified for the offices of ephor or of senator. AR. Müller's Dorians, iii. 2.

πέμπουσι κήρυκα, τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, ἐς τὴν ἀΛτικὴν, πρότερον ^{6‡} αὐτοὶ Μαρδονίῳ ὑποδεξάμενοι σχήσειν τὸν Σπαρτιήτην μὴ ⁶⁵ ἐξιέναι. ὃς, ἐπεί τε ἀπίκετο ἐς τὰς ᾿Αθήνας, ἔλεγε τάδε· " Μαρδόνιε, ἔπεμψάν με 'Αργεῖοι φράσοντά τοι, ὅτι ἐκ Λακεδαίμονος ἐξελήλυθε ἡ νεότης, καὶ ὡς οὐ δυνατοὶ αὐτὴν ἴσχειν ⁶⁶ εἰσὶ ᾿Αργεῖοι μὴ οὐκ ἐξιέναι. πρὸς ταῦτα τύγχανε εὖ βουλευόμενος." 'Ο μὲν δὴ, εἴπας ταῦτα, ἀπαλλάσσετο ὁπίσω.

ΧΙΙΙ. Μαρδόνιος δὲ οὐδαμῶς ἔτι πρόθυμος ἢν μένειν ἐν τῆ ᾿Αττικῆ, ὡς ἤκουσε ταῦτα. πρὶν μέν νυν ἢ πυθέσθαι, ἀνεκώχενε, θέλων εἰδέναι τὸ παρ' ᾿Αθηναίων, ὁκοῖόν τι ποιήσουσι, καὶ οὕτε ἐπήμαινε οὕτε ἐσίνετο γῆν τὴν ᾿Αττικὴν, ἐλπίζων διὰ παντὸς τοῦ χρόνου ⁶⁷ ὁμολογήσειν σφέας ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθε, πυθόμενος τὸν πάντα λόγον, πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Παυσανίεω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν, ὑπεξεχώρεε, ἐμπρήσας τε τὰς ᾿Αθήνας, καὶ, εἴ κού τι ὀρθὸν ἢν τῶν τειχέων ἢ τῶν οἰκημάτων ἢ τῶν ἰρῶν, πάντα καταβαλὼν καὶ συγχώσας. ἐξήλαυνε δὲ τῶνδε εἴνεκεν, ὅτι οὕτε ἰππασίμη ἡ χώρη ἦν ἡ ᾿Αττικὴ, εἴ τε νικῷτο συμβαλὼν, ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ στεινὸν, ὥστε καὶ ὀλίγους σφέας ἀνθρώπους ἴσχειν. ἐβουλεύετο ὧν, ἐπαναχωρήσας ἐς τὰς Θήβας, συμβαλεῖν πρὸς πόλι τε φιλίη καὶ χώρη ἱππασίμη.

ΧΙV. Μαρδόνιος μεν δη υπεξεχώρεε. ήδη δε εν τῆ υξῷ εόντι αυτῷ ἢλθε άγγελίη πρόδρομος, 68 ἄλλην στρατιὴν ήκειν ες Μέγαρα, Λακεδαιμονίων χιλίους. πυθόμενος δε ταῦτα, εβουλεύετο θέλων, 69 εἴ κως τούτους πρῶτον ελοι. ὑποστρεψας δε, τὴν στρατιὴν ἦγε το επὶ τὰ Μέγαρα ἡ δε ιππος προελθοῦσα κατιππάσατο 71 χώρην τὴν

^{64.} πρότερον] See vii. 150. IV.

^{65.} σχήσειν—μη] SCH. p. 236. n. 33.

^{66.} ἴσχειν] iii. 77. ix. 13. W. 67. διὰ π . τοῦ χ .] all the while i.e. that he remained in Attica. διὰ π aντὸς often occurs alone, as Æschylus, P. V. 291. W. Ch. 849. 1006. Euripides, Al. 909. I. T. 1118. Thucydides, i. 85. vii. 61. BL. Plato also has the complete expression, Ep. iv. B. 313.

^{68.} à. πρόδρομος] a message conveyed by an avant-courier. Perhaps

we should read πρόδρομον άλλην στρατίην, as the word elsewhere refers to the advanced guard of an army, iv. 121. 122. vii. 203. S.

^{69.} θέλων κ.τ.λ.] i. e. θ. (εἴ κως δύναιτο) τούτους πρῶτον έλεῖν, so βουλομένην, εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλῆες, vi. 52. S.

^{70.} στρατιὴν ἦγε] The substantive is sometimes suppressed. SCHW, on B. 254.

^{71.} κατιππάσατο] The preposition has the same force as in vol. 1. p. 283. n. 55. HER. on Vig. ix. 5, 8.

Μεγαρίδα. ε΄ς ταύτην δη εκαστάτω της Ευρώπης το προς ηλίου δύνοντος η Περσική αυτη στρατιή 72 απίκετο.

ΧV. Μετὰ δὲ ταῦτα, Μαρδονίω ἢλθε ἀγγελίη, ⁷³ ὡς ἀλέες εἴησαν οἱ "Ελληνες ἐν τῷ 'Ισθμῷ, οὕτω δὴ ὀπίσω ἐπορεύετο διὰ Δεκελέης. οἱ γὰρ βοιωτάρχαι ⁷⁴ μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν 'Ασωπίων' οὖτοι δὲ αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας, ⁷⁵ ἐνθεῦτεν δὲ ἐς Τανάγρην. ἐν Τανάγρη δὲ νύκτα ἐναυλισάμενος, καὶ τραπόμενος τῆ ὑστεραίῃ ἐς Σκῶλον, ⁷⁶ ἐν γῆ τῆ Θηβαίων ἢν. ἐνθαῦτα δὲ τῶν Θηβαίων, καὶ περ μηδιΞόντων, ἔκειρε ⁷⁷ τοὺς χώρους, οὕ τι ⁷⁸ κατὰ ἔχθος αὐτῶν, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης ἐχόμενος βουλόμενος ἔρυμά τε τῷ στρατῷ ποιἡσασθαι, καὶ, ἣν συμβαλόντι οἱ μὴ ἐκβαίτῃ, ὀκοῖόν τι ἐθέλοι, κρησφύγετον τοῦτο ἐποιέετο. παρῆκε δὲ αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ⁷⁹ ἀρξάμενον ἀπὸ 'Ερυθρέων, ⁸⁰ παρὰ 'Υσιάς' ⁸¹ κατέτεινε δὲ ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν, ⁸² παρὰ τὸν 'Ασωπὸν ποταμὸν ⁸³ τεταγμένον. οὐ μέντοι τό γε τεῖχος τοσοῦτον

72. avin $\sigma\tau\rho\alpha\tau\dot{\eta}$] this army, L. i. e. the army under the command of Mardonius. LAU.

73. ἦλθε ἀγγελίη] c. 14. i. 83. ἢ. φάτις, Euripides, An. 79. W.

74. βοιωτάρχαι] the chief magistrates of Bæotia and of Thebes. L.

75. Σφενδαλέαs] a borough of Attica in the tribe Hippothoontis, according to Stephanus, Hesychius, and Phavorinus. It is to the north-northeast of Decelea and to the south-east of Tanagra. L. No other ancient author meutions it. V.

76. Σκῶλον] Of this town nothing remained but ruins, when Pausanias

wrote. L.

77. ἔκειρε] signifies he cleared of wood by felling all the trees. This was necessary because the fortifications of the camp were constructed of wood. LAU.

78. ov τι] not at all, by no means;

n. 46. iii. 36. iv. 148. S.

79. το στρατόπεδου] Plutarch asserts that the encampment was fortified by Mardonius to guard the baggage and the valuables which he had. W. On comparing the description by Herodotus with the map by Sir William Gell in AR.'s Thucydides, it would seem, that the camp was situated

nearly due north from Hysiæ; and that its wall, parallel to the Asopus, ran from the south-east to the north-west at the distance of about half a mile from the river, where an elevated spot of ground will be found of which Mardonius probably took advantage. Erythræ I should rather place on the point of Cithæron to the north of the defile, than in the gorge of the pass; èν τῷ Κιθαιρῶνι ὀλίγον τῆς εὐθείας Ὑσιῶν καὶ Ὑριθρῶν ἐρείπιό ἐστι, Ραυ-πρὸς τὸ ὕρος φέρουσαν δδὸν ἐς Ἐρυθρῶς καὶ Ὑσιῶς, Thucydides, iii. 24.

80. ἀπὸ Ἐρνθρέων] from Erythræ, i. e. at the spot opposite to Erythræ, but on the other side of the Asopus. Herodotus, not finding on the north of that river any place which could fix the attention of his readers, has indicated the extent of the camp by reference to towns on the further side of

the river. L.

81. παρὰ 'Υσιὰs] and passing Hysiæ.

82. ès την Π. γην] as far as the Platacan territory: unless we understand this of the right wing, who might be encamped without the fortifications and to the south of the Asopus.

83. παρά τον 'Α. ποταμόν] ἐπὶ τῷ

έποιέετο, ἀλλ' ὡς ἐπὶ δέκα σταδίους μάλιστά κη μέτωπον ἔκαστον. ἐχόντων δὲ τὸν πόνον τοῦτον ⁸⁴ τῶν βαρβάρων, 'Ατταγῖνος ⁸⁵ ὑ Φρύνωνος, ἀνὴρ Θηβαῖος, παρασκευασάμενος ⁸⁶ μεγάλως, ἐκάλεε ἐπὶ ξείνια αὐτόν τε Μαρδόνιον καὶ πεντήκοντα Περσέων τοὺς λογιμωτάτους· κληθέντες δὲ οὖτοι ἔποντο. ἦν δὲ τὸ δεῖπνον ποιεύμενον ἐν Θήβησι.

ΧVΙ. Τὰ δὲ ἤδη τὰ ἐπίλοιπα ἤκουον Θερσάνδρου, ἀνδρὸς μὲν 'Ορχομενίου, λογίμου δὲ ἐς τὰ πρῶτα ἐν 'Ορχομενῷ. ἔφη δὲ ὁ Θέρσανδρος κληθῆναι καὶ αὐτὸς ὑπὸ 'Ατταγίνου ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦτο, κληθῆναι δὲ καὶ Θηβαίων ἄνδρας πεντήκοντα· καὶ σφεων οὐ χωρὶς ἐκατέρους κλῖναι, ⁸⁷ ἀλλὰ Πέρσην τε καὶ Θηβαῖον ἐν κλίνη ἐκάστη. ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου ἤσαν, διαπινόντων, ⁸⁸ τὸν Πέρσην τὸν ὑμόκλινον, 'Ελλάδα γλῶσσαν ἱέντα, εἴρεσθαι αὐτὸν, '' ὁποδαπός ἐστι;'' αὐτὸς δὲ ὑποκρίνασθαι, ὡς '' εἴη 'Ορχομένιος.'' τὸν δὲ εἰπεῖν '' 'Επεὶ νῦν ὑμοτράπεζός τέ μοι καὶ ὑμόσπονδος ἐγένεο, μνημόσυνά τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέλω, ἵνα καὶ προειδώς αὐτὸς περὶ σεωυτοῦ βουλεύεσθαι ἔχης τὰ συμφέροντα. ὀρῷς τούτους τοὺς δαινυμένους Πέρσας, καὶ τὸν στρατὸν, τὸν ἐλίπομεν ἐπὶ τῷ ποταμῷ στρατοπεδευόμενον; τούτων πάντων ὅψεαι, ὀλίγον τινὸς χρόνου διελθόντος, ⁸⁹ ὀλίγους τινὰς τοὺς περιγενομένους.'' Ταῦτά τε ἄμα τὸν Πέρσην λέγειν καὶ μετιέναι πολλὰ τῶν δακρύων.

ποταμφ, c. 16. ἐπὶ τφ ᾿Ασωπφ, c. 19. τῶν βαρβάρων τῆς στρατοπεδείας παρὰ τὸν ᾿Α. π. παρεκτεταμένης, Plutarch, Ατ. p. 325. B. W.

84. τοῦτον] viz. the construction of

the wall.

85. 'Ατταγίνος] c. 86. Μαρδόνιον εἰστίασε μετὰ τῶν ἄλλων πεντήκοντα Περσῶν 'Α. ὁ Φ., ὄν φησιν 'Ηρόδοτος ἐν τῆ ἐννάτη μεγάλως πλούτω παρεσκευάσθαι, Athenæus, iv. 30. V. IV. magnifice et ornate, ut erat in primis inter suos copiosus, continum comparat, Cicero, 11 Ver. i. 26.

86. παρασκευασάμενος] Supply δείπνον from what tollows: δ. παρασκευάζειν, c. 82. SCHW, on B. 60.

κλῖναι] i. e. 'Ατταγῖνον κ. ἐ. σ. οὐ χ.; for κλῖναι is a transitive verb.
 Compare vol. i. p. 78. n. 29.

88. διαπινόντων) ώς ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, διαπίνοντες εἶπαν οἱ Πέρσαι τάδε, v. 18. fit inter eos invitatio, ut

Græco more biberetur: hortatur hospes; poscunt majoribus poculis, Cicero. 11 Ver. i. 26. IV. οίνω χρωμένους έπιπλέον και διαπίνοντας, Plutarch, Sym. p. 715. διά in composition often signifies to rie or contend in any thing, as διαθέειν, Plut. t. ii. p. 58. E. διακολακεύεσθαι, Isocrates, Panath. 65. διαλοιδορέεσθαι, ii. 121, 4. διαναυμαχέειν, νιιί. 63. διαπαλαίειν διαπυκτεύσαι διαπληκτίζεσθαι διαξιφίσασθαι διαριπίζεσθαι διαφιλοτιμείσθαι, &c. V. ή διαπινομένη Καλλίστιον ανδράσι (θαθμα, κου ψευδές) νηστις τρείς χόας έξέπιεν, Hedylus in Ath. xi. 71. διακεκραγέναι, Aristophanes, Eq. 1400. διορχησάμενος, V. 1481. 1499. KU. διηριστήσατο, Athenæus, x. 4. SA. The same idea is conveyed by διαπίνειν as by the expression loa πίνειν ήρισεν, Phalæcus in Ath. x. 56. CAS.

89. διελθόντος] SCHW. and SCH.

on B. 61.

αὐτὸς δὲ, θωμάσας τὸν λόγον, εἶπαι πρὸς αὐτόν " Οὐκ ὧν Μαρδονίω τε ταῦτα χρεών ἐστι λέγειν, καὶ τοῖσι μετ' ἐκεῖνον ἐν αἴνη ἐσῦσι Περσέων;" Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα εἶπαι " Ξεῖνε, ὅτι 90 δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπω οὐδὲ γὰρ πιστὰ λέγουσι ἐθέλει πείθεσθαι οὐδείς. ταῦτα δὲ Περσέων συχνοὶ ἐπιστάμενοι, ἐπόμεθα ἀναγκαίη ἐνδεδεμένοι. ἐχθίστη δὲ ὐδύνη ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποισι αῦτη, πολλὰ φρονέοντα, μηδενὸς κρατέειν." Ταῦτα μὲν τοῦ 'Ορχομενίου Θερσάνδρου ἤκουον' καὶ τάδε πρὸς τούτοισι, ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους 91 πρότερον ἢ γενέσθαι ἐν Πλαταιῆσι τὴν μάχην.

ΧΥΙΙ. Μαρδονίου δὲ ἐν τῆ Βοιωτίη στρατοπεδευομένου, 92 οἰ μὲν ἄλλοι παρείχοντο ἄπαντες στρατιὴν, καὶ συνεσέβαλον ἐς ᾿Αθήνας, ὅσοι περ ἐμήδιζον Ἑλλήνων τῶν ταύτη οἰκημένων. μοῦνοι δὲ Φωκέες οὐ συνεσέβαλον ἐμήδιζον 93 γὰρ δὴ σφόδρα 94 καὶ οὖτοι οὐκ ἐκόντες, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης. ἡμέρησι δὲ οὐ πολλῆσι μετὰ τὴν ἄπιξιν τὴν ἐς Θήβας ὕστερον,95 ἢλθον αὐτῶν ὁπλῖται χίλιοι ἢγε δὲ αὐτοὺς ᾿Αρμοκύδης, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν δοκιμώτατος. ἐπεὶ δὲ ἀπίκατο καὶ οὖτοι ἐς Θήβας, πέμψας ὁ Μαρδόνιος ἰππέας, ἐκέλευσέ σφεας ἐπ' ἐωυτῶν 96 ἐν τῷ πεδίῳ ἵζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐποίησαν ταῦτα, αὐτίκα παρῆν ἡ ἵππος ἄπασα. μετὰ δὲ ταῦτα, διεξῆλθε μὲν διὰ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ μετὰ Μήδων ἐόντος φήμη, ὡς κατακοντιεῖ σφέας ὁιεξῆλθε δὲ δι' αὐτῶν Φωκέων τωὐτὸ τοῦτο. ἔνθα δή σφι ὁ στρατηγὸς ᾿Αρμοκύδης παραίνεε, λέγων τοιάδε " ΠΟ Φωκέες, πρόδηλα γὰρ, ὅτι ἡμέας οὖτοι οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι προόπτω 97

90. δτι κ.τ.λ.] ἐν τῷ ἀνθρωπητᾳ φύσει οὐκ ἐνῆν τὸ μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν, iii. 65. οὐ δυνατὸν ἀνθρώποις τὸ χρεὰν διαφυγεῖν, οὐδὲ προορωμένοις, Josephus, Β. J. νί. 5, 4. δτί τοι μύρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ ὰν, Æschylus, S. 1061. W. τὴν εἰμαρμένην οὐδεἰς ἀν ἐκφύγοι, Antoninus, vii. 46. V.

91. πρός ἀνθρώπους] i. e. πρός ἄλ-

λους τινάς.

92. στρατοπεδευομένου] Herodotus means during the first encampment; c. 2. L.

93. εμήδιζον] μηδίζοντες μεγάλως,

c. 40. V.

94. σφόδρα] If this word is genuine and not misplaced, it must be construed with οὐκ ἐκόντες. LAU.

95. υστερον] is the correlative of

πρότερον expressed or understood. πρότερος is said of the first of two, and its correlative υστερος signifies the second of two. πρώτος μὲν ἐπὶ πολλῶν· πρότερος δὲ ἐπὶ δύο. καὶ τῷ μὲν πρώτφ ἀκολουθός ἐστιν ὁ υστατος· τῷ δὲ προτέρῳ υστερος, Ammonius. L.

96. ἐπ' ἐωυτῶν] by themselves. M. G. G. 581. οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτέων,

iv. 114. W.

97. προόπτφ] προδήλφ, φανερφ, Hesychius; προορωμένφ καὶ προφανεῖ, οἶον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, Photius. εἰς προὅπτον Αΐδην, Sophocles, Ε. C. 1440. Euripides, Hip. 1363. ἐς π. κίνδυνον, Thucydides, v. 99. Arrian, Ind. Procopius, liv. 18. Alciphron, iii. 7. π. ὀλεθρὸν, Dionysius, A. R. 165. 421, 18. 590, 17. εἰς π.

θανάτφ δώσειν, διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν, ὡς ἐγὰ εἰκάζων νῦν ὧν ἄνδρα 98 πάντα τινὰ ὑμέων χρεών ἐστι γενέσθαι ἀγαθόν κρέσσον γὰρ, ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας 99 διαφθαρῆναι αἰσχίστφ μόρφ. ἀλλὰ μαθέτω τις αὐτῶν, ὅτι ἐύντες βάρβαροι ἐπ' «Ελλησι ἀνδράσι φόνον ἔβραψαν."

XVIII. 'Ο μὲν ὧν ταῦτα παραίνεε οἱ δὲ ἰππέες, ἐπεί τέ σφεας ἐκυκλώσαντο, ἐπήλαυνον ὡς ἀπολέοντες, ¹⁰⁰ καὶ δὴ διετείνοντο τὰ βέλεα¹ ὡς ἀπήσοντες, καὶ κού τις καὶ ἀπῆκε. καὶ οἱ ἀντίοι ἔστασαν,² πάντη συστρέψαντες ³ ἐωυτοὺς καὶ πυκνώσαντες ὡς μάλιστα. ἐνθαῦτα οἱ ἰππόται ὑπέστρεφον καὶ ἀπήλαυνον ὁπίσω. οὐκ ἔχω δ' ἀτρεκέως εἰπεῖν, οὕτε εὶ ἦλθον μὲν ἀπολέοντες τοὺς Φωκέας, δεηθέντων Θεσσαλῶν, ἐπεὶ δὲ ἄρων πρὸς ἀλέξησιν τραπομένους, δείσαντες, μὴ καὶ σφίσι γένηται τρώματα, οὕτω δὴ ἀπήλαυνον ὀπίσω ὡς γάρ σφι ἐνετείλατο Μαρδόνιος οὕτ' εὶ αὐτῶν πειρηθῆναι ἡθέλησε, εἴ τι⁴ ἀλκῆς μετέχουσι. ὡς δὲ ὀπίσω ἀπήλασαν οἱ ἱππόται, πέμψας Μαρδόνιος κήρυκα, ἔλεγε τάδε " Θαρσέετε, ὧ Φωκέες. ἄνδρες γὰρ ἐφάνητε ἐόντες ἀγαθοὶ, οὐκ ὡς ἐγὼ ἐπυνθανόμην. καὶ νῦν προθύμως φέρετε τὸν πόλεμον τοῦτον εὐεργεσίησι γὰρ οὐ νικήσετε οὕτε ὧν ἐμὲ, οὕτε βασιλέα." Τὰ περὶ Φωκέων μὲν ἐς τοσοῦτο ἐγένετο.

ΧΙΧ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἦλθον, ἐν τούτῳ ἐστρατοπεδεύοντο. πυνθανόμενοι δὲ ταῦτα, οἱ λοιποὶ Πελοποννήσοιοι, τοῖσι τὰ ἀμείνω ἐάνδανε, οἱ δὲ καὶ ὑρέοντες ἐξιόντας Σπαρτιήτας, οὐκ ἐδικαίευν λείπεσθαι τῆς ἐξυδου Λακεδαιμονίων. ἐκ δὴ ὧν τοῦ Ἰσθμοῦ, καλλιερησάντων τοῦ ἐντος καὶ ἐκορεύοντο πάντες καὶ

κακὸν, Phœnicides in Stob. p. 80—45. Aristophon in Ath. xiii, 8. προῦπτος λόγος, Æschylus, Th. 848. εἰς ἀποόσπτον πῆμα, P. V. 1110. V. MO. BL. BLO.

98. ἄνδρα] is to be taken with ἀγαθὸν, and not with πάντα τινά.

99. παρέχοντας] understand έωυ-

100. ἀπολέοντες] twice in this chapter, and viii. 138. is another form of the future ὀλέσω or ὀλέσσω which Homer uses. M. G. G. 173.

 δ. τὰ βέλεα] τά τε δόρατα διατεινάμενοι, Herodian, ii. 5, 3. SCH W. on B. 70.

2. ἀντίοι ἔστασαν] ως κάπροι ὀρέστε-

ροι γυναικός à. σταθέντες, Euripides, O. 1464. W.

3. συστρέψαντες] i. 101. συστρεφόμενοι, c. 62. συστραφόντες είς ίκανδη πλήθος, Diodorus, iii. 30. W. quum se in unum conglobussent, Livy, viii. 11. S.

4. τι] is for κατά τι, and ἀλκηs is

governed by μετέχουσι. S.

5. καλλιερησάντων] proving favorable. The substantive is often left to be understood; οὐκ ἐκαλλιέρεε ἄστε μάχεσθαι, c. 38. τοῖοι Ἑλλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, c. 96. non quacunque nunu victima cæsa litat, Martial, x. 73, 6. fibræ litantes, Lucan, vi. 524. adtersissimis auspiciis: nam victima

άπικνέονται ès 'Ελευσῖνιι' ποιήσαντες δὲ καὶ ἐνθαῦτα ἰρὰ, δῶς σφι ἐκαλλιερέετο, πρόσω ἐπορεύοντο, 'Αθηναῖοι δὲ ἄμα αὐτοῖσι, δια-βάντες μὲν ἐκ Σαλαμῖνος, συμμιγέντες δὲ ἐν 'Ελευσῖνι. ὡς δὲ ἄρα ἀπίκοντο τῆς Βοιωτίης ἐς 'Ερυθρὰς, ἔμαθόν τε δὴ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τῷ 'Ασωπῷ στρατοπεδευομένους, φρασθέντες δὲ τοῦτο, ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείης τοῦ Κιθαιρῶνος. Τ

ΧΧ. Μαρδόνιος δὲ, ὡς οὐ κατέβαινον οὶ ελληνες ἐς τὸ πεδίον, πέμπει ἐς αὐτοὺς πᾶσαν τὴν ἵππον, τῆς ἱππάρχες Μασίστιος, εὐδοκιμέων παρὰ Πέρσησι, τὸν Ελληνες Μακίστιον καλέουσι, ἵππον ἔχων Νισαῖον χρυσοχάλινόν τε καὶ ἄλλως κεκοσμημένον καλῶς. ἐνθαῦτα ὡς προσήλασαν οἱ ἱππόται πρὸς τοὺς Ελληνας, προσέβαλλον κατὰ τέλεα. προσβάλλοντες δὲ, κακὰ μεγάλα ἐργάζοντο, καὶ γυναῖκάς σφεας ἀπεκάλεον.

ΧΧΙ. Κατὰ συντυχίην δὲ Μεγαρέες ἔτυχον ταχθέντες, ἢ τὸ ἐπιμαχώτατον 10 ἢν τοῦ χωρίου παντὸς, καὶ πρόσοδος μάλιστα ταύτη 11 ἐγίνετο τῆ ἵππω. προσβαλούσης ὧν τῆς ἵππου, οἱ Μεγαρέες, πιεζόμενοι, ἔπεμπον ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων κήρυκα. ἀπικόμενος δὲ, ὁ κήρυξ πρὸς αὐτοὺς ἔλέγε τάδε '' Μεγαρέες λέγουσι, 'Ημεῖς, ἄνδρες σύμμαχοι, οὐ δυνατοί εἰμεν τὴν Περσέων ἵππον δέκεσθαι μοῦνοι, ἔχοντες στάσιν ταύτην, ἐς τὴν ἔστημεν ἀρχήν 12 ἀλλὰ καὶ ἐς τόδε λιπαρίη τε καὶ ἀρετῆ ἀντέχομεν, καί περ πιεζεύμενοι. νῦν τε, εὶ μή τινας ἄλλους πέμψετε διαδόχους τῆς τάζιος, ἴστε ἡμέας ἐκλείψοντας τὴν τάζιν.'' 'Ο μὲν δή σφι ταῦτα

Diti patri cæsa litavit; cum tali sucrificio contraria exta potiora sint, Suetonius, viii. 8. W. v. 44. in p. 246. n. 56. οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, c. 61. ἐ. θυομένοισι τὰ σ. χ., 62. οὐκ ἐπιτήδεα ἐγ. τὰ ἰρὰ, 37. τὰ σ. οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι, 45. καλλιερήσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, vii. 134. SCH. on B. 130. (τὰ ἰρὰ ἐγίνετο) καλὰ, ix. 37. The adjective is often omitted, as in c. 61. 62. V.

6. ποιήσαντες— ρά] ἢν θυσίην τις δημοτελῆ ποιέηται, vi. 57. θυσίη ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκε έρδομένη ὧδε, iv. 60. W. LEI. and SCH. on B. 122.

 Κιθαιρῶνος] In this first position, they would have Erythræ in their rear.

8. Νισαΐον] vii. 40. TR.

9. κατὰ τέλεα] κατὰ τὰ στρατιωτικὰ

συντάγματα, Eustathius. Compare vii. 211. ix. 41. V. 22.23. Thucydides, ii. 81. W A. "The Persian cavalry, like the eastern cavalry at this day, commonly attacked or harassed by small bodies in succession; vehement in onset, never long in conflict, but, if the enemy was firm in resistance, retreating as hastily as they had advanced, to prepare for another charge;" MI. ix. 3.

10. τδ — ἐπιμαχώτατον] the most assailable point of the position. S.

11. $\tau a v r \eta$] vol.i. p. 133. n. 59. Here the demonstrative pronoun is put in the same case as the relative. M.

12. ἐς τὴν ἔ. ἀρχὴν] i. e. ἐς τὴν στάσιν ἔστημεν κατ' ἀρχήν. Various forms of construction are given by MAR. on Eur. S. 1022.

Herod. Vol. II.

άπήγγειλε· Παυσανίης δὲ ἀπεπειρᾶτο τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ἐθέλοιεν ἄλλοι ἐθελονταὶ ἰέναι τε ἐς τὸν χῶρον τοῦτον, καὶ τάσσεσθαι διάδοχοι Μεγαρεῦσι. οὐ βουλομένων δὲ τῶν ἄλλων, ᾿Αθηναῖοι ὑπεδέξαντο, καὶ ᾿Αθηναίων οἱ τριηκόσιοι λογάδες, τῶν ἐλοχήγες ᾿Ολυμπιόδωρος ὁ Λάμπωνος.

ΧΧΙΙ. Οὖτοι ἦσαν οι τε ὑποδεξάμενοι καὶ οἱ πρὸ τῶν ἄλλων τῶν παρεόντων Έλλήνων ές Έρυθρας ταχθέντες, τους τοξότας προσελόμενοι μαγομένων δέ σφεων έπι χρόνον, τέλος τοιόνδε έγένετο τῆς μάχης προσβαλλούσης τῆς ἵππου κατὰ τέλεα, ὁ Μασιστίου προέχων τῶν ἄλλων 13 ἔππος βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευρά ἀλγήσας δὲ, ϊσταταί τε ορθός, καὶ ἀποσείεται 14 τον Μασίστιον, πεσόντι δὲ αὐτῷ, οί 'Αθηναΐοι αὐτίκα ἐπεκέατο' τόν τε δή ἵππον αὐτοῦ λαμβάνουσι, καὶ αὐτὸν ἀμυνόμενον κτείνουσι, κατ' ἀρχὰς οὐ δυνάμενοι. ἐνεσκεύαστο γαρ ούτω· έντὸς 15 θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, κατύπερθε δε τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ενδεδύκεε. τύπτοντες δε ές τὸν θώρηκα, εποίευν οὐδεν, πρίν γε δή μαθών τις τὸ ποιεύμενον, παίει μιν ές τὸν ὀφθαλμόν. 16 ούτω δη Επεσέ τε καὶ ἀπέθανε. Ταῦτα δέ κως γινόμενα έλελήθεε τους άλλους ιππέας ούτε γαρ πεσόντα μιν είδον ἀπὸ τοῦ ἵππου, οὐτε ἀποθνήσκοντα ἀναχωρήσιός τε γινομένης καὶ ὑποστροψῆς, 17 οὐκ ἔμαθον τὸ γενόμενον. ἐπεί τε δὲ ἔστησαν, αὐτίκα ἐπόθεσαν, 18 ως σφεας οὐδεὶς ἦν ὁ τάσσων. μαθόντες δὲ τὸ γεγονός, διακελευσάμενοι, ήλαυνον τους ιππους πάντες, ώς αν τόν νε νεκρον άνελοίατο.

ΧΧΙΙΙ. Ίδόντες δὲ οἱ ᾿Αθηναῖοι οὐκέτι κατὰ τέλεα προσελαύνον-

13. προέχων τ. ἄ.] being in advance of the others. Ίππον ἀριπρεπέα προύχοντα, Homer, II. Ψ. 453. i. e. προελαύνοντα, Eustathius. W. τον π., Ψ. 325. having himself in advance, ἐαυτον being understood. T.

being understood. Τ.
14. ἀποσείεται] ὁ ἵππος ἐφοβήθη τε, καὶ, στὰς ὀρθός, ἀπεσείατο τὸν Φαρνούχεα, τιὶ. S8. The verb is also used metaphorically, φύσιν ἱκανὴν ἔχων ἀνὴρ—πάντα ταῦτα ἀποσεισάμενος καὶ διαβήήξας, Plato, Gor. p. 484. λ. V.

15. εντός κ.τ.λ.] ὧπλισμένοι πάντες ήσαν οἱ περὶ τὸν Κῦρον τοῖς αὐτοῖς Κύρφ ὅπλοις, χιτῶσι φοινικοῖς, θόραξι χαλκοῖς, κράνεσι χαλκοῖς, λόφοις λευκοῖς, μαχαίραις, παλτῷ κρανείνῳ ἐνὶ ἔκαστος οἱ δὲ ἵπποι προμετωπιδίοις καλπροστερνιδίοις καλ προστερνιδίοις καλ παραμηριδίοις χαλ-

κοίς τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα παραμηρίδια $\tilde{\eta}$ ν καὶ τῷ ἀνδρὶ, Xenophon, Cyr. vii. 1, 2. SCHN. ἐντὸς, underneath.

16. δφθαλμόν] τοῦτον ή το κράνος ὑπέφαινε τον δ. άκοντίου στύρακι παίων τις ἀνείλεν, Plutarch, Ar. p. 327. V. Heliodorus, Æth. ix. p. 431. W.

17. ἀναχωρήσιος—ὑποστροφῆς] as they were retreating and wheeling round to prepare for another charge; p. 253. n. 9. As Masistius had advanced before the squadron when it charged, he was of course left in the rear when it wheeled; and his soldiers' backs were turned towards him when he fell.

18. ἐπόθεσαν] ἐπόθησε, iii. 36. W. The latter is the common form. M. G. G. 76. b. missed him.

τας τους ίππέας, άλλ' άμα πάντας, 19 τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο. ἐν ῷ δὲ ὁ πεΞὸς ἄπας ἐβώθες, 20 ἐν τούτῳ μάχη ὀξεῖα περὶ τοῦ νεκροῦ γίνεται. ἔως μέν νυν μοῦνοι ἦσαν οἱ τριηκόσιοι, ἐσσοῦντό τε πολλὸν, καὶ τὸν νεκρὸν ἀπέλειπον ὡς δέ σφι τὸ πλῆθος ἐπεβοήθησαν, 21 οὕτω δὴ οὐκέτι οἱ ἱππόται ὑπέμενον, 22 οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνῷ ἄλλους προσαπόλεσαν τῶν ἱππέων. ἀποστήσαντες 23 ὧν, ὅσον τε δύο στάδια, ἐβουλεύοντο ὅ τι χρεὼν εἴη ποιέειν ἐδύκες δέ σφι, ἀναρχίης ἐούσης, ἀπελαύνειν παρὰ Μαρδόνιον.

XXIV. 'Απικομένης δὲ τῆς ἵππου ἐς τὸ στρατόπεδον, πένθος ἐποιήσαντο Μασιστίου πᾶσά τε ἡ στρατιὴ καὶ Μαρδόνιος μέγιστον. σφέας τε αὐτοὺς κείροντες καὶ τοὺς ἵππους ²⁴ καὶ τὰ ὑποζύγια, οἰμωγῷ τε χρεώμενοι ἀπλέτφ. ἄπασαν γὰρ τὴν Βοιωτίην κατεῖχε ἠχὼ, ὡς ἀνδρὸς ἀπολομένου μετά γε Μαρδόνιον λογιμωτάτου παρά τε Πέρσησι καὶ βασιλέϊ. Οἱ μέν νυν βάρβαροι τρόπφ τῷ σφετέρφ ἀποθανόντα ἐτίμων Μασίστιον.

XXV. Οἱ δὲ Ἑλληνες, ὡς τὴν ἴππον ἐδέξαντο προσβάλλουσαν, καὶ δεξάμενοι ὤσαντο, ἐθάρσησάν τε πολλῷ μᾶλλον. καὶ πρῶτα μὲν ἐς ἄμαξαν ἐσθέντες τὸν νεκρὸν, παρὰ τὰς τάξις ἐκόμιζον ὁ δὲ νεκρὸς ἢν θέης ἄξιος μεγάθεος εἴνεκα καὶ κάλλεος. τῶν δὲ εἴνεκα εᾶ ταῦτα εδ ἐποίευν ἐκλείποντες επ τὰξις, ἐφοίτεον θεησόμενοι

- 19. ἄμα πάντας] all in a body.

20. ἐβάθεε] βοηθεῖν not only signifies, as here, πρὸς τὴν βοὴν θέεν to run to one's assistance at a cry of distress, CAS. but also, μετὰ βοῆς θέεν to run to one's assistance with a cry, or shout. DU. The tragedians use βοηδρομεῖν, as ἰού! βοηδρομεῖνε πάντες, Euripides, Hip. 775. V.

21. τὸ π. ἐπεβοήθησαν] With words of number in the singular the verb is very often put in the plural, because in such words the idea of several subjects is always included. M. G. G. 301.

22. ὑπέμενον] 'Αργεῖοι ὑπέμειναν ἀολλέες, Homer, Il. O. 312. W.

23. ἀποστήσαντες] is transitive; δ Σεσόωσις ἀποστήσας τὰ πλήθη, Diodorus, i. 56. W. As cavalry are said ἐλαύνειν and προσελαύνειν, the accusative ἴπτους being understood; so they may be said ἀποστήσαι, the ellipsis

being the same. S.

24. τους Ίππους] Plutarch, Ar. p. 327. c. V. W. The Thebans did the same on the death of Pelopidas, and Alexander on the death of Hephæstion; t.i. p. 296. c. 704. ε. Admetus gives directions to this effect on the death of his queen, τέθριππά τε ξεύγνυσθε, καὶ μουάμπυκας πώλους σιδήρφ τέμνετ' αὐχένων φόβην, Euripides, Al. 440. BA. τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ τοῦς θανάτοις τῶν δεσποτῶν, Hesychius. MUS.

25. τῶν—εἴνεκα] The cause is contained in the following sentence, ἐκλείποντες τὰς τάξις, κ.τ.λ, Our author might have said ὅτι ἐκλείποντες κ.τ.λ.; as τοῦ δὲ εἴνεκα μέμνημαι τούτων (the above), ὅτι κ.τ.λ., viii. 85. The omission of the conjunctive particle renders the narrative more vivid and energetic. S.

26. ταῦτα] what is mentioned above,

Μασίστιον. μετὰ δὲ, ἔδοζέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς· ὁ γὰρ χῶρος ἐφαίνετο πολλῷ ἐων ἐπιτηδεωτερός σφι ἐνστρατοπεδεύεσθαι ὁ Πλαταιϊκὸς τοῦ Ἐρυθραίου, τὰ τε ἄλλα, 28 καὶ εὐυδρότερος. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον, καὶ ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαργαφίην, 29 τὴν ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἐοῦσαν, ἔδοξέ σφι χρεὼν εἶναι ἀπικέσθαι, καὶ διαταχθέντας στρατοπεδεύεσθαι. ἀναλαβόντες δὲ τὰ ὅπλα, ἤισαν διὰ τῆς ὑπωρείης 30 τοῦ Κιθαιρῶνος παρὰ Ὑσιὰς ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν ἀπικόμενοι δὲ, ἐτάσσοντο κατὰ ἔθιεα πλησίον τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίης καὶ τοῦ τεμένεος τοῦ ᾿Ανδροκράτεος 31 τοῦ ἤρωος διὰ ὅχθων 32 τε οὐκ ὑψηλῶν καὶ ἀπέδου χωρίου.

XXVI. Ένθαῦτα 33 ἐν τῆ διατάξι ἐγένετο λόγων πολλὸς ἀθισμὸς Τεγεητέων τε καὶ ᾿Αθηναίων. ἐδικαίευν γὰρ αὐτοὶ ἐκάτεροι ἔχειν 34 τὸ ἔτερον κέρας, 35 καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ 36 παραφέροντες ἔργα. τοῦτο μὲν, οἱ Τεγεῆται ἔλεγον τάδε· " Ἡμεῖς αἰεί κοτε ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς τάξιος ἐκ τῶν συμμάχων ἀπάντων, ὅσαι ἤδη ἔξοδοι 37 κοιναὶ ἐγέ-

viz. ἐς ἄμαξαν ἐσθέντες τὸν νεκρὸν, παρὰ τὰς τάξις ἐκόμιζον. V.

27. ἐκλείποντες κ.τ.λ.] περίδραμον υίες 'Αχαιών, οἱ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ Γείδος ἀγητὸν "Εκτορος, Homer, Il. X. 369. V.

28. τά τε ἄλλα] both in other respects. HER. on Vig. iii. 3, 1. κατὰ is to be understood here, and ἀν (i. ε. ὅτι ἦν, or διὰ τὸ εἶναι) with εὐυδρότερος.

29. Γαργαφίην] This fountain was sacred to Diana, and was situated in a thick grove near the base of Cithæron; Bochart, Ch. i. 16. it runs through a valley of the same name. L. I imagine it to be the source of that southern branch of the Asopus, which (in Sir W. Gell's map) commences to the east of the hill, where the Greeks took up their second position.

30. ὑπωρείης] Instead of marching directly across the plain, they skirted along the rugged slope of Cithæron for more than three miles, and then, wheeling to the right, advanced to the head of Gargaphia; between which and the Asopus they formed their line. They chose this route from fear of the Persian cavalry. LAU.

of the Persian cavalry. LAU. 31. 'Ανδροκράτεος] την ές Θήβας φέρουσαν όδον, έν δεξιά έχοντες το τοῦ 'Ανδροκράτους ήρφον, Thucydides, iii. 24. WA. This chapel was surrounded by a thick wood. L.

32. $\delta\chi\theta\omega\nu$] These are the spots of rising ground to the north-west of Erythræ; which are nearly equidistant from the camp of Mardonius and the town of Platæa; and on the largest of which the Greeks probably posted themselves, c. 56.

33. ἐνθαῦτα κ. τ. λ.] 'Αθηναίοις Τεγεάται περὶ τάξεως ἐρίσαντες ἡξίουν, ῶσπερ ἀεὶ Λακεδαιμονίων τὸ δεξιὸν ἐχόντων κέρας, αὐτοὶ τὸ εὐάνυμον ἔχειν, Plutarch, t. i. p. 326. A. V.

34. $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\iota\nu$] i. c. $\tilde{\eta}\gamma\epsilon\mu\nu\nu\epsilon\nu\epsilon\iota\nu$, as is afterwards said. L.

35. τὸ ἔτερον κέρας] one or other of the wings. S. The Lacedæmonians had the privilege of commanding whichever wing they chose. L.

36. και καινὰ καί παλαιὰ] c. 27. πῶς γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπφ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ, St. Matthew, xiii. 53.

37. $\xi\xi$ 0δ01] expeditions. This signification occurs in Thucydides, Xenophon, Dionysius of H., Polybius, Herodian, and Aristophanes. BLO. $\ell\nu$ $\tau\hat{\eta}\sigma\iota$ $\ell\xi$ 0δ $\ell\eta\sigma\iota$, vi. 56.

νοντο Πελοποννησίοισι καὶ τὸ παλαιὸν 38 καὶ τὸ νέον, έξ ἐκείνου του χρόνου, έπεί τε 'Ηρακλειδαι 39 έπειρωντο μετά τον Ευρυσθέος θάνατον κατιόντες ές Πελοπόννησον, τότε ευρόμεθα τοῦτο, διὰ πρηγμα τοιόνδε έπει μετα 'Αχαιών και 'Ιώνων των τότε έόντων έν Πελοποννήσω. 40 έκβοηθήσαντες ές τὸν Ἰσθμὸν, ίζόμεθα ἀντίοι τοῖσι κατιούσι, τότε ών λόγος "Υλλον άγορεύσασθαι, ώς χρεών είη τὸν μέν στρατόν τῷ στρατῷ μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντα έκ δὲ τοῦ Πελοποινησίου στρατοπέδου, τὸν ἃν σφέων αὐτῶν κρίνωσι εἶναι άριστον, τοῦτόν οἱ μουνομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένοισι. ἔδοξέ τε τοῖσι Πελοποννησίοισι ταῦτα εἶναι ποιητέα, καὶ ἔταμον ὅρκια ἐπὶ λόγω τοιώδε ήν μεν "Υλλος νικήση τον Πελοποννησίων ήγεμόνα, κατιέναι 'Ηρακλείδας έπὶ τὰ πατρώϊα' ἢν δὲ νικηθῆ, τὰ ἔμπαλιν 'Ηρακλείδας ἀπαλλάσσεσθαι, καὶ ἀπάγειν τὴν στρατιὴν, ἐκατόν τε ἐτέων μή ζητήσαι κάτοδον ές Πελοπόννησον, προεκρίθη τε δή έκ πάντων συμμάχων έθελοντης Εχεμος, 41 ο 'Ηερόπου, στρατηγός τε έων καί βασιλεύς ημέτερος, και έμουνομάχησε τε και άπέκτεινε "Υλλον.42 έκ τούτου τοῦ ἔργου ευρόμεθα έν τοῖσι Πελοποννησίοισι τοῖσι τότε καὶ ἄλλα γέρεα μεγάλα, τὰ διατελέομεν έχοντες, καὶ τοῦ κέρεος τοῦ έτέρου αιεί ήγεμονεύειν, κοινής έξόδου γινομένης. ύμιν μέν νυν, ω Λακεδαιμόνιοι, οὐκ ἀντιεύμεθα, ἀλλὰ, διδόντες αίρεσιν, ὁκοτέρου βούλεσθε κέρεος άρχειν, παρίεμεν τοῦ δὲ ἐτέρου φαμὲν ἡμέας ικνέεσθαι 43 ήγεμονεύειν, κατά περ έν τῷ πρόσθε χρόνῳ. χωρίς τε τούτου τοῦ ἀπηγημένου ἔργου, ἀξιονικότεροί είμεν 'Αθηναίων ταύτην

38. τδ παλαιδν] iv. 11. vii. 129. τδ πάλαι, i. 5. 144. iv. 180. vii. 74. 142. ix. 73. WA. W.

39. Ἡρακλείδαι] The account of these expeditions of the Heraclidæ may be found in Diodorus, iv. 57. 58. V. W. The second return of the Heraclidæ, headed by Hyllus, happened twenty years before the taking of Troy; their last return eighty years after that event; Thucydides, i. 12. B. C. 1190. The speech of the Tegeatæ appears ill-judged; they ought to have passed very lightly over their exploits against the Heraclidæ, in presence of their descendants. What they did say had a natural tendency to bias the Spartans in favor of the other claimants. L. Consult Müller's Dorians, i. 9, 9.

40. Πελοποννήσφ] i. 145. L.

41. Έχεμοs] In the time of Pausanias, which was nearly fourteen hundred years afterwards, the tomb of this prince, with a column on which his combat with Hyllus was represented, was still to be seen at Tegea; Pausanias, vii. 53. L. Müller's Dorians, i. 3, 6.

42. "Υλλον] Hyllus was killed at the spot where the territory of Megara borders on that of Corinth; Pau-

sanias, i. 44. L.

43. ἡμέας ἰκνέεσθαι] τοῖσι ἄλλοισι, τοὺς μάλιστα ἰκνέεται, ii. 36. S. In another passage Herodotus uses the construction ἐς τὸν ἰκνέεται ἔχειν, vi. 57. L. the reason of which may be to prevent τὸν being mistaken for the accusative after ἔχειν.

την τάξιν εχειν. πολλοί μεν 44 γάρ τε καὶ εὖ εχοντες προς ύμέας ήμιν, άνδρες Σπαρτιήται, άγωνες άγωνίδαται,45 πολλοί δέ και προς άλλους. ούτω ων ήμέας δίκαιον έχειν το έτερον κέρας, ήπερ 46 'Αθηναίους, οὺ γάρ σφί έστι ἔργα οἶά περ ἡμῖν κατεργασμένα, οὕτ' ων καινά, ούτε 47 παλαιά." Οι μέν ταῦτα έλεγον.

ΧΧΥΙΙ. 'Αθηναΐοι 48 δε προς ταῦτα ὑπεκρίναντο τάδε " 'Επιστάμεθα 49 μεν σύνοδον 50 τήνδε μάχης είνεκα συλλεγηναι πρώς τον βάρβαρου, άλλ' οὐ λόγων 51 έπει δε ο Τεγεήτης προέθηκε παλαιά και καινά λέγειν,52 τα έκατέροισι έν τῷ παντί χρόνω

44. πολλοὶ μὲν κ. τ. λ. The order is άγωνες μεν γάρ άγωνίδαται ή. π. τε καὶ $\epsilon \tilde{v}$ $\tilde{\epsilon}$. π . \tilde{v} ., $\tilde{\alpha}$. Σ ., π . $\delta \hat{\epsilon}$ ($\tilde{\alpha} \gamma \hat{\omega} \nu \epsilon s$ $\epsilon \tilde{v}$ $\tilde{\epsilon} \chi o \nu \tau \epsilon s$) καὶ π . $\tilde{\alpha}$. The use of $\pi \rho \delta s$ here is founded on the primary idea of σκοπείν πρός τι. Μ. G. G. 591. δ. L., however, takes mpds to mean on behalf of. S. TR. and LAU. render it against.

45. ἀγωνίδαται] If σ, arising from the linguals δ , θ , τ , or ζ , precedes the termination of the perfect passive man σαι ται, it is changed into δ before the Ionic plural terminations arai and ато. vii. 62. 67. S9. ix. 49. M. G. G.

198, 5.

46. δίκαιον-ήπερ] understand μαλλου. Ζ. έγω γοῦν δεξαίμην αν πάσας τας ασπίδας ερβιφέναι, ή τοιαύτην γνώμην έχειν περί του πατέρα, Lysias, c. Theom. i. p. 118, 4. The ellipsis of mugis or potius is common even with the Latins; tacita bona 'st mulier semper, quam loquens, Plantus, Ru. ίν. 4, 70. L. καλόν ξεινίζειν ταχέως λιταίσι τραπέζαις, ή πλείσταις δολίαισι Βραδυνούσαις παρά καιρόν, Phocylides; καλόν έστί σοι είσελθεῖν είς τὴν ζωὴν χωλον, ή τους δύο πόδας έχοντα βληθηναι είς την γέενναν - καλόν σοι έστί μονόφθαλμον είσελθεῖν είς την βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἡ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθήναι είς την γέενναν τοῦ πυρός, St. Mark, ix. 45. 47. H. HER. on Vic. iii. 2, 11. M. G. G. 457. obs. 1. The idiom may also be accounted for by supposing an ellipsis of kal with the comparative degree; ἡμέας δίκαιον έχειν, καὶ δικαιότερον ἡ 'Αθη-ναίους. S. The following passage is given as an example by M., aloxpor

βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἡ βστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, το πρώτον ασκέπτως Bουλευσαμένους: but here † must mean or: and the sense will be. it would be disgraceful to return because we were overpowered, or to have afterwards to send for reinforcements because we had at first formed our plans inconsiderately.

47. οῦτ' ὧν—οῦτε] Μ. G. G. 625. 48. 'Aθηναίοι] Flutarch attributes

this speech to Aristides. TR.

49. ἐπιστάμεθα] Thucydides appears to have our author in view in two addresses of the Athenians; nameλς, ή μεν πρέσβευσις ήμων οὐκ ές ἀντιλογίαν τοις ύμετέροις ξυμμάχοις έγένετο, άλλὰ περί ὧν ἡ πόλις ἔπεμψεν, i.73. and vi. 82. BLO.

50. σύνοδον] Thucydides, v. 70. Josephus, 147, 32. BLO. 51. λόγων] is governed by είνεκα; we are met for the purpose of fighting and not of talking. S. ηκομέν ου τοις συμμάχοις στασιάσοντες, άλλα μαχούμενοι τοις πολεμίοις, Plutarch, Ar. p. 326. B. Phæneas, " non in verbis rem verti," ait; " aut bello rincendum, aut melioribus parendum esse," Livy, xxxii. 34. πρόκειται άγων οὐ λόγων, άλλ' ἔργων, Diodorus, t. ii. p. 638, 66. οὐ λόγων ἀγών ἔστ', ἀλλ' ανάλωται χρόνος δύν μέσφ μάτην, Euripides, Ph. 597. In the following passage kaipds, and epyov are used as synonymous; καρτερία μέν πρωτεύων, ένθα πονείν καιρός άλκη δέ, όπου ανδρίας αγών γνώμη δέ, όπου βουλης έργον, Xenophon, Ag. x. 1. V.

52. προέθηκε-λέγειν] has preferred that we should each speak; iii. 53. or, κατέργασται χρηστὰ, ἀναγκαίως ἡμῖν ἔχει δηλῶσαι πρὸς ὑμέας, ὅθεν ἡμῖν πατρώϊόν 53 ἐστι, ἐοῦσι χρηστοῖσι αἰεὶ, πρώτοισι εἶναι ἡ ᾿Αρκάσι. Ἡρακλείδας, 54 τῶν φασὶ οὖτοι ἀποκτεῖναι τὸν ἡγεμόνα ἐν Ἰσθμῷ, τοῦτο μὲν, 55 τοὐτους πρότερον, ἐξελαυνομένους ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, ἐς τοὺς ἀπικοίατο φεύγοντες δουλοσύνην πρὸς Μυκηναίων, μοῦνοι ὑποδεξάμενοι, τὴν Εὐρυσθέος ὕβριν 56 κατείλομεν, σὺν κείνοισι μάχη νικήσαντες τοὺς τότε ἔχοντας Πελοπόννησον. τοῦτο δὲ, 57 ᾿Αργείους τοὺς μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας, τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφους κειμένους, στρατευσίμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους, 58 ἀνελέσθαι 59 τε τοὺς νεκρούς φαμεν, καὶ θάψαι 60 τῆς ἡμετέρης ἐν Ἐλευσῖνι. 61 ἔστι δὲ ἡμῖν ἔργον εὖ ἔχον καὶ ἐς ᾿Αμαζονίδας, 62 τὰς ἀπὸ Θερμώδον-

has proposed that we should each speak; iii. 38. S.

53. πατρφίον] i. 41. πάτριον ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτῶσθαι, Thuccydides, i. 123. iv. 92. τὸ πάτριον παρεές, 86. The same phrase occurs in Aristophanes, C. 778. Dionysius of H., Pausanias, Josephus, Libanius, Plutarch, and Lycurgus. ΒΕΟ. ἔθος is understood. κατὰ τὰ πάτρια, τοῦτ' ἐστὶν, κατὰ τὸ ἔθυς τῶν πατέρων, Porphyty, de Ab. ii. 59. κατὰ τὸ πάτριον αὐτοῖς ἔθος, Ælian, V. H. vii. 19. SCHW. on B. 82.

54. 'Ηρακλείδας] Plutarch has summed up this speech in few words, saying that the Athenians 'Ηρακλείδαν τε μεμνῆσθαι, καὶ τὰ πρὸς 'Αμαζόνας πρακθέντα προφέρειν, ταφάς τε Πελοποννησίων τῶν ὑπὸ τῆ Καδμεία πεσόντων, de Her. Mal. p. 87.2. A. The same topics are amplified by Isocrates, Paneg. 14, &c. Aristides, Pan. p. 201, &c. and in the funeral orations ascribed to Lysias and Demosthenes; V. the latter of whom says, πολλούς τῶν συγγραφέων ὑποθέσεις τὰ ἐκείνων ἔργα τῆς αὐτῶν μουσικῆς πεποιῆσθαι, 4. W.

55. τοῦτο μὲν] În this passage, Herodotus gives the argument of the Heraclidæ of Euripides with brevity and elegance. E. Müller's Dorians, i. 3, 5.

50. τὴν Εὐρυσθέος ὕβριν] ἔσχεν ὕβρις ἀνδρὸς, $\tilde{\phi}$ θυμὸς $\tilde{\eta}$ ν πρὸ δίκας βίαιος, Euripides, Her. 924. E.

57. τοῦτο δέ] This passage gives

the argument of the Suppliants of Euripides. E. Compare Isocrates, Paneg. 15. H. L. 15. MAR.

58. Καδμείους] The Cadmeans were descendants of those Phænicians, who had followed Cadmus into Bæotia. L.

59. ἀνελέσθαι] to take up, is chiefly used by the Greeks of taking up bodies for the purpose of buriul; τοὺς ὑπὸ τῆ Καδμεία τελευτήσαντας αὐτὸς μὲν (᾿Αδραστος) οὐ δυνάμενος ἀνελέσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἡμῶν ἀξιῶν βοηθείν ταῖς κοιναῖς τύχαις καὶ μὴ περιορῶν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένους μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλυόμενον, Isocrates, Paneg. 15. Pl. 21. hence the substantive ἀναίρεσιν, Panath. 70. W.

60. θάψαι] τους 'Αργείων νεκρούς έθαψαν εν τῆ αυτών 'Ελευσίνι, Lysias, F. O. p. 33. W.

61. Έλευσῖνι] "On the road from Eleusis to Megara there is a well, at some distance from which are the chapel of Megarina, and the tombs of

those who were killed before Thebes;" Pausanias, i. 39. L.

62. 'Αμαζονίδαs] Consult Plutarch, Thes. p. 12. ε. Lysias, F. O. p. 190, 33. οἱ ξὺν Θηπεὶ ᾿Αθηναῖοι ἐπιούσας τὰς γυναῖκας ταἱτας τὴν Εὐρώπην πρώτη μάχη νικήσαντες ἀπέστειλαν καὶ γἐκραπται ἡ ᾿Αθηναίων καὶ ᾿Αμαζόνων μάχη πρὸς Κίμωνος, οὐ μεῖον ἤπερ ἡ ᾿Αθηναίων καὶ Περσῶν καὶ Ἡροδότω πολλάκις περὶ τῶν γυναικῶν τούτων πεποίητα, καὶ ὅσοι ᾿Αθηναίων τοὺς ἐν

τος 63 ποταμοῦ ἐσβαλούσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν ᾿Αττικήν. καὶ ἐν τοῖσι Τρωϊκοῖσι πόνοισι 6‡ οὐδαμῶν ἐλειπόμεθα. ἀλλ',65 οὐ γάρ τι προέχει 66 τούτων ἐπιμεμνῆσθαι καὶ γὰρ ἃν χρηστοὶ τότε ἐόντες, ώὐτοὶ νῦν ἃν εἶεν φλαυρύτεροι, καὶ τότε ἐόντες φλαῦροι, νῦν ἃν εἶεν ἀμείνονες παλαιῶν μέν νυν ἔργων ἄλις ἔστω. ἡμῖν δὲ, εἰ μηδὲν ἄλλο ἐστὶ ἀποδεδεγμένον, ὥσπερ 67 ἐστὶ πολλά τε καὶ εὖ ἔχοντα, εἰ τέοισι 68 καὶ ἄλλοισι Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἔργου 69 ἄξιοί εἰμεν τοῦτο τὸ γέρας ἔχειν, καὶ ἄλλα πρὸς τούτω οἵτινες μοῦνοι Ἑλλήνων δὴ μουνομαχήσαντες τῷ Πέρση, καὶ ἔργω τοσούτω ἐπιχειρήσαντες, περιεγενόμεθα, καὶ ἐνικήσαμεν ἔθνεα ἔξ τε καὶ τεσσεράκοντα. ἆρ' 70 οὐ δίκαιοί εἰμεν ἔχειν ταύτην τὴν τάξιν ἀπὸ

πολέμφ τελευτήσαντας λόγφ ἐκόσμησαν, καὶ τοῦ πρὸς 'Αμαζόνας ἔργου 'Αθηναίων ἐν τοῖς μάλιστα μνήμην ἐποιήσαντο, Arrian, Al. vii. 13. L.

63. Θερμώδοντος] now Termeh. A. 64. ἐν τ. Τρωϊκοῖοι π.] πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, vii. 20. W. τὰ Τρωϊκὰ, 171. Thucydides, i. 3. When no substantive is expressed, the adjective is neuter; and ἔργα, if any thing, is to be understood; τῶν πρότερον ἔργων μέγωτον ἐπράχθη τὸ Μηδικὸν, 23. SCH. on B. 223. M. G. G. 267. b.

65. ἀλλὰ] This conjunction refers to παλαιῶν μὲν ἔργων ἄλις ἔστω.

66. οὐ γάρ τι προέχει] for it is of no use. In the same way the comparative is used, οὐ γὰρ ἄμεινον for οὐκ ἀγαθόν; and πλέον τι ποιέειν, to do any thing useful; and οὐδὲν προύργου (and προύργιαίτερον) ἐστί. S. πρὸ here denotes 'superiority on comparison;' τὸ γὰρ ἐπιμεμνῆσθαι τούτων οὐκ ἔχει έωυτὸ πρὸ τοῦ μὴ ἐπιμεμνῆσθαι κατά τι.

67. ὥσπερ] unites not only similar, but opposite things. M. G. G. 629.

68. $\epsilon i \tau \acute{\epsilon} i v \acute{\epsilon} i v \acute{\epsilon}$] ϵi and $\epsilon i \pi \epsilon \rho$ are often used with τl_s , and τl_s $\epsilon \lambda \lambda o s$, in parenthetical propositions, in order to show that something belongs in an especial degree to a person or thing named in the leading proposition, and thus have very much the effect of a superlative. M. G. G. 617. ϵ .

69. τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἔργον] This battle was the perpetual theme of exultation to the Athenians, because they stood alone and yet had come off

victorious. "Your ancestors conducted themselves so valiantly, that they were not only ready to die for their own country, but for all Greece, as for a common country. Thus at Marathon, they conquered in a pitched battle the combined forces of Asia, and by their peculiar dangers established the security of universal Greece. οὐκ ἐπὶ τη δόξη μέγα φρονούντες, άλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης άξια πράττειν namely at having become the chiefs of the Greeks, and the masters of the barbarians: for it was not by words, but by deeds that they manifested their virtue to the world;" Lycurgus, c. Leoc. pt. ii. p. 162, 9. της πόλεως άξια πράττεις καὶ τοῦ Μ. τροπαίου, Aristophanes, Eq. 1331. See Pausanias, i. p. 35. where he speaks of Æschylus at the point of death. φαμέν Μ. μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρω, Thucydides, i. 73. ή τὸ καλὸν Μ. καταστήσασα τρόπαιον, Critias in Ath. i. 50. Aristophanes contrasts τους Μαραθωνομάχους with their degenerate posterity, N. 973. Ach. 181. Athenæus, after quoting a specimen of the gross adulation paid by the Athenians to Demetrius Poliorcetes, adds ταῦτ' ήδον οἱ Μαραθωνομάχαι, vi. 64. V. L.

70. âρα] pray then. Thucydides probably had this passage in view, when he makes the Athenians say. âρ άξιοι έσμεν, & Λακεδαμόνιοι, καὶ προθυμίας ενεκα τῆς τότε καὶ γνώμης ξυνέσεως, ἀρχῆς γε ῆς ἔχομεν τοῖς Ελλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι; i. 75. BLO.

τούτου μούνου τοῦ ἔργου; ἀλλ', οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξιος εἴνεκα στασιάζειν πρέπει, ἄρτιοί εἰμεν πείθεσθαι ὑμῖν, ὧ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα ⁷¹ δοκέει ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἐστάναι καὶ κατ' οὕστινας πάντη γὰρ τεταγμένοι, πειρησόμεθα εἶναι χρηστοί. ἐξηγέεσθε δὲ ὡς πεισομένων."

ΧΧΥΙΙΙ. Οι μεν ταυτα αμείβοντο. Λακεδαιμονίων δε ανέβωσε απαν το στρατόπεδον, "' Άθηναίους αξιονικοτέρους είναι εχειν το κέρας ήπερ 'Αρκάδας." ούτω δη εσχον οι 'Αθηναίοι, και υπερεβάλοντο τους Τεγεήτας.

Μετά δὲ ταῦτα, ἐτάσσοντο ὧδε οἱ ἐπιφοιτῶντές τε καὶ οἱ ἀρχὴν έλθόντες Έλλήνων το μέν δεξιον κέρας είχον Λακεδαιμονίων μύριοι τούτων δε τους πεντακισχιλίους, εόντας Σπαρτιήτας, εφύλασσον ψιλοί των είλωτέων πεντακισχίλιοι και τρισμύριοι, περί ἄνδρα εκαστον έπτα τεταγμένοι. προσεχέας δέ σφισι είλοντο έστάναι οί Σπαρτιήται τους Τεγεήτας, και τιμής είνεκα και άρετής. τούτων δ' ήσαν όπλιται χίλιοι και πεντηκόσιοι. μετά δε τούτους ίσταντο Κορινθίων πεντακισχίλιοι. παρὰ δέ σφι εύροντο 72 παρὰ Παυσανίεω έστάναι Ποτιδαιητέων των έκ Παλλήνης τους παρεόντας τριηκοσίους. τούτων δε εχύμενοι ισταντο 'Αρκάδες 'Ορχομένιοι έξακόσιοι' τούτων δέ, Σικυώνιοι τρισχίλιοι. τούτων δέ είχοντο Έπιδαυρίων όκτακόσιοι. παρά δὲ τούτους, Τροιζηνίων ἐτάσσοντο χίλιοι Τροιζηνίων δὲ έχόμενοι, Λεπρεητέων διηκόσιοι τούτων δέ, Μυκηναίων καὶ Τιρυνθίων 73 τετρακόσιοι τούτων δε έγύμενοι, Φλιάσιοι χίλιοι παρά δε τούτους έστασαν Ερμιονέες τριηκόσιοι. Ερμιονέων δε έχύμενοι ϊσταντο 'Ερετριέων τε καὶ Στυρέων έξακόσιοι' τούτων δέ, Χαλκιδέες τετρακόσιοι τούτων δε, 'Αμπρακιητέων πεντηκόσιοι. μετά δε τούτους, Λευκαδίων και 'Ανακτορίων 74 οκτακόσιοι εστασαν' τούτων δε εχύμενοι, Παλέες 75 οι έκ Κεφαλληνίης 76 διηκόσιοι. μετά δε τούτους. Αίγινητέων πεντηκόσιοι έταχθησαν. παρά δὲ τούτους

^{71. [}να] '΄ τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀφαιρεῖται τόπος, οὐδὲ δίδωσιν' ἡν δ' ἀν ὑμεῖς ἡμῶν τάξιν ἀποδῶτε, πειρασόμεθα κοσμοῦντες καὶ φυλάττοντες μὴ καταιστύρειν τοὐς προηγωνισμένους ἀγῶνας,' Plutarch, Ar. p. 326. B. Agesilaus said '΄ δείξω ὅτι οὐχ οἱ τόποι τοὺς ἀνδρας ἐντίμους, ἀλλ' οἱ ἄνδρες τοὺς τόπους ἐπιδεκκνύουσι,' ib. t. ii. p. 208. D. V.

^{72.} εύροντο] they obtained as a favor: because Potidæa was a Corin-

thian colony, Thucydides, i. 56. S.

Τιρυνθίων] see ΤιπΥΝΤΗUS. A.
 'Ανακτορίων] The modern name of Anactorium is Vonizza. WA.

^{75.} Παλέες] Pala is now Lixouri. L. Pausanias does not include this people in his catalogue, but mentions others omitted by Herodotus, W. Κείοι, καl Μήλιοι, Τήνιοι, καl Κύθνιοι, v. 23. V.

^{76.} Κεφαλληνίης] now Cefalonia.

έτάσσοντο Μεγαρέων τρισχίλιοι. είχοντο δε τούτων Πλαταιέες εξακύσιοι. τελευταιοι δε και πρωτοι 'Αθηναιοι ετάσσοντο, κέρας έχοντες το εθώνυμον, όκτακισχίλιοι έστρατήγεε δ' αὐτων 'Αριστείδης ὁ Λυσιμάχου.

ΧΧΙΧ. Οὖτοι, πλην τῶν ἐπτὰ περὶ ἔκαστον τεταγμένων Σπαρτιήτησι, ησαν ὁπλῖται συνάπαντες ἐόντες ἀριθμὸν τρεῖς τε μυριάδες καὶ ὀκτὰ χιλιάδες καὶ ἐκατοντάδες ἐπτά. ὁπλῖται μὲν οἱ πάντες, συλλεγέντες ἐπὶ τὸν βάρβαρον, ησαν τοσοῦτοι ψιλῶν δὲ πληθος ην τόδε τῆς μὲν Σπαρτιητικῆς τάξιος πεντακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι ἄνδρες, ὡς ἐόντων ἐπτὰ περὶ ἔκαστον ἄνδρα καὶ τούτων πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον. οἱ δὲ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἑλλήνων ψιλοὶ, ὡς εἶς τη περὶ ἔκαστον ἐὼν ἄνδρα, πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι ησαν. ψιλῶν μὲν δὴ τῶν ἀπάντων μαχίμων ην τὸ πληθος ἔξ τε μυριάδες καὶ ἐννέα χιλιάδες καὶ ἐκατοντάδες πέντε.

ΧΧΧ. Τοῦ δὲ σύμπαντος 78 'Ελληνικοῦ τοῦ συνελθόντος ἐς Πλαταιὰς σύν τε ὑπλίτησι καὶ ψιλοῖσι τοῖσι μαχίμοισι ἔνδεκα μυριάδες ἦσαν, μιῆς χιλιάδος, πρὸς δὲ ὀκτακοσίων ἀνδρῶν, καταδέουσαι. σὺν δὲ Θεσπιέων τοῖσι παρεοῦσι ἐξεπληροῦντο αὶ ἕνδεκα μυριάδες. παρῆσαν γὰρ καὶ Θεσπιέων ἐν τῷ στρατοπέδω οἱ περιεύντες, 79 ἀριθμὸν ἐς ὀκτακοσίους καὶ χιλίους ὅπλα 80 δὲ οὐδ' οὖτοι εἶχον. Οὖτοι μέν νυν ταχθέντες ἐπὶ τῷ ᾿Ασωπῷ ἐστρατοπεδεύσντο, 81

ΧΧΧΙ. Οι δε άμφι Μαρδόνιον βάρβαροι, ως άπεκήδευσαν 82

77. &s els] about one. L. If there had been but one apiece, there would not have been so many light infantry by eight hundred; it is probable that many of the heavy-armed troops had more than one light-armed soldier to each man, and that several of them were without any. S.

78. τοῦ—σύμπαντος] ἢν δὲ ὁ σύμπας ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων εἰς δέκα μυριάδας, τῶν δὲ βαρβάρων εἰς πεντήκοντα, Diodorus, xi. 30. V.

79. οἱ περιεόντες] Very few Thespians escaped the carnage at Thermopylæ, vii. 222. When their city was burnt by the barbarians, they had retired to the Peloponnesus, viii. 50. They afterwards endeavoured to re-establish themselves, by admitting other Greeks to the right of citizenship;

Themistocles took advantage of this opportunity to obtain the privilege for Sicinnus, the tutor of his children, 75. L.

80. $5\pi\lambda a$] heavy arms. See vol.i. p. 234. n. 48. and p. 225. n. 57. τa $\beta a \rho (a \pi \hat{\omega} \nu)$ $5\pi\lambda \omega \nu$, Polybius, i. 76, 3. W.

81. ἐστρατοπεδεύοντο] "Herodotus mentions no horse in the Grecian army; probably because the force was inconsiderable, and utterly incompetent to face the numerous and excellent cavalry of Persia;" MI. ix. 3. The horsemen mentioned c. 54. and 60. were, in all probability, merely messengers mounted for greater conveniency and despatch. LAU.

82. ἀπεκήδευσαν] they had ceased to mourn, c. 24. ἀπαλγήσαντας, Thu-

Μασίστιον, παρησαν, πυθόμενοι τους Ελληνας είναι έν Πλαταιησι, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν 'Ασωπὸν τὸν ταύτη ῥέοντα. ἀπικόμενοι δὲ, ἀντετάσσοντο ώδε ύπὸ Μαρδονίου κατά μεν Λακεδαιμονίους έστησε Πέρσας, και δή, πολλον γαρ περιέασαν 83 πλήθει οι Πέρσαι, έπί τε τάξις πλεύνας έκεκοσμέατο, και έπειχον 84 τους Τεγεήτας. Εταξε δέ ούτω· ο τι μέν ην αυτού δυνατώτατον 85 παν απολέξας, εστησε άντίον Λακεδαιμονίων το δε ασθενέστερον παρέταξε κατά τους Τεγεήτας. ταυτα δ' έποίεε, φραζόντων τε και διδασκόντων Θηβαίων. Περσέων δὲ ἐχομένους ἔταξε Μήδους οὖτοι δὲ ἐπέσχον Κορινθίους τε καὶ Ποτιδαιήτας καὶ 'Ορχομενίους τε καὶ Σικυωνίους. Μήδων δὲ έχομένους ἔταξε Βακτρίους οὖτοι δὲ ἐπέσγον Ἐπιδαυρίους τε καὶ Τροιζηνίους καὶ Λεπρεήτας τε καὶ Τιρυνθίους καὶ Μυκηναίους τε καὶ Φλιασίους. μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδούς οὖτοι δὲ ἐπέσχον Έρμιονέας τε καὶ Έρετριέας καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας. Ίνδων δὲ ἐχομένους Σάκας ἔταξε, οι ἐπέσχον Άμπρακιήτας τε καὶ 'Ανακτορίους και Λευκαδίους και Παλέας και Αιγινήτας. Σακέων δὲ ἐχομένους ἔταξε ἀντία 'Αθηναίων τε καὶ Πλαταιέων καὶ Μεγαρέων Βοιωτούς τε καὶ Λοκρούς καὶ Μηλιέας τε καὶ Θεσσαλούς καὶ Φωκέων τούς χιλίους.86 ου γάρ ων άπαντες οι Φωκέες εμήδισαν. άλλά τινες αυτών και τὰ Ελλήνων 87 ηύξον, περί τὸν Παρνησσὸν κατειλημένοι 88 καὶ ένθεῦτεν όρμεωμενοι, ἔφερόν τε καὶ ἦγον τήν τε Μαρδονίου στρατην και τους μετ' αυτου έσντας Έλληνων. Εταξε δέ καὶ Μακεδόνας τε καὶ τοὺς περὶ Θεσσαλίην οἰκημένους κατά τοὺς 'Αθηναίους.

cydides, ii. 61. i. e. παυσαμένους ἀλγεῖν, Scholiast; ἀποπεπόνηκας, Ατίstophanes, Th. 245. ἀπερυθριάσαι ποιήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς, Lucian, Lex. 4.
ἀπερυθριᾳ πῶς, ἐρυθριᾳ δ' οὐδεὶς ἔτι,
Μenander in Stob. p. 212, 50. τὸν
οἶνον τὸν νέον πολλή γ' ἀνάγκη, καὶ τὸν
ἄνδρ', ἀποζέσαι πρώτιστον, ἀφυβρίσαι
τ' ἀπανθήσαντα δὲ, σκληρὸν γενέσθαι,
Alcxis in Ath. ii. 4. ἀποκεκραιπαλισμένος, ἀπομηνίσας, and ἀποσπουδάζειν
also occur in Suidas. V.

63. $\pi\epsilon\rho\iota\dot{\epsilon}\alpha\sigma\alpha\nu$] $\check{\epsilon}\alpha$, ii. 19. appears to have been the original form of the imperfect $\vec{\eta}\nu$. We find $\check{\epsilon}\alpha s$, i. 187. $\check{\epsilon}\alpha\epsilon$, iv. 119. v. 92, 1. M. G. G. 211, 4.

84. ἐπείχον] literally, had (themselves) against, i. e. stood opposite to; S. reached as far as; were stationed over-against. το δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπεῖ-χον, Thucydides, i. 48. iii. 107. This verb is constantly used to express 'occupying a place in the line of battle.' AR.

65. αὐτοῦ δυνατάτατον] τὸ δ. τοῦ στρατοῦ, viii. 34. W. Perhaps the pronoun here is neuter and refers to πλήθεος.

56. τους χιλίους] c. 17. L.

S7. τὰ Ἑλλήνων] viii. 30. L. αὐτὸς ὁ Ἡρόδοτος, ἄσπερ ἐκβιασθεὶς, ἐν τοῖς Πλαταϊκοῖς ὁμολογεῖ καὶ Φωκέας παραγενέσθαι τοῖς "Ελλησι, Plutarch; de Her. M. p. 868. r. V.

Her. M. p. 868. F. V.

88. κατειλημένοι] who had been driven together and cooped up. ἐπεί τε κατειλήθησαν ἐς τὸν Παρνησσὸν οἱ Φωκέες, viii. 27. compare 32. W. c. 70.

ΧΧΧΙΙ. Ταῦτα μèν τῶν ἐθνέων τὰ μέγιστα ὀνόμασται τῶν ὑπὸ Μαρδονίου ταχθέντων, τά περ ἐπιφανέστατά τε ἦν καὶ λόγου πλείστου. ἐνῆσαν δὲ καὶ ἄλλων ἐθνέων ἄνδρες ἀναμεμιγμένοι, Φρυγῶν τε καὶ Θρηΐκων καὶ Μυσῶν τε καὶ Παιόνων καὶ τῶν ἄλλων ἐν δὲ καὶ, Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων, οι τε " Ἑρμοτύβιες" καὶ οι "Καλασίριες" εθ καλεόμενοι, μαχαιροφόροι οι περ εἰσὶ Αἰγυπτίων μοῦνοι μάχιμοι. τούτους δὲ, ἔτι ἐὼν ἐν Φαλήρω, ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπεβιβάσατο, ἐόντας ἐπιβάτας οὐ γὰρ ἐτάχθησαν ἐς τὸν πεζὸν τὸν - ἄμα Ξέρξη ἀπικόμενον ἐς τὰς 'Αθήνας Αἰγύπτιοι. τῶν μὲν δὴ βαρβάρων ἦσαν τριήκοντα μυριάδες, ὡς καὶ πρότερον 90 δεδήλωται τῶν δὲ 'Ελλήνων τῶν Μαρδονίου συμμάχων οἶδε μὲν οὐδεὶς ἀριθμόν οὐ γὰρ ὧν ἢριθμήθησαν ὡς δὲ ἐπεικάσαι, 91 ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω. οὖτοι οἱ παραταχθέντες πεζοὶ ἦσαν ἡ δὲ ἵππος χωρὶς ἐτέτακτο.

ΧΧΧΙΙΙ. 'Ως δε άρα πάντες οι έτετάχατο κατά τε εθνεα καὶ κατὰ τέλεα, ενθαῦτα τῷ δευτέρη ἡμέρη εθύοντο καὶ ἀμφότεροι. "Ελλησι μεν Τισαμενος 'Αντιόχου ἦν ὁ θυόμενος. οῦτος γὰρ δὴ είπετο τῷ στρατεύματι τούτῷ μάντις' τὸν, ἐόντα 'Ηλεῖον καὶ γένεος τοῦ 'Ιαμιδέων † Κλυτιάδην, 92 Λακεδαιμόνιοι ἐποιήσαντο λεωσφέτερον. 93 Τισαμενῷ γὰρ, μαντευομένῷ ἐν Δελφοῖσι περὶ γόνου, 94 ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, "ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι πέντε." ὁ μὲν δὴ,

89. 'Ερμοτύβιες καὶ — Καλασίριες] ἔστι Αἰγνπτίων ἐπτὰ γένεα: καὶ τούτων —οί δὲ, μάχιμοι κεκλέαται: οί δὲ μαὰτῶν καλέονται Καλασίριες τε καὶ 'Ερμοτύβιες. 'Ε. μὲν γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείστους γενοίατο, ἐκκαίδεκα μυριάδες: καὶ τούτων βαναυσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδὲν, ἀλλ' ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον. (Καλασίριες δὲ) γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλ. ἐγενέατο, πέντε καὶ εἴκοσι μ. ἀνδρῶν οὐδὲ τούτοισι ἔξεστι τέχτην ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέσυσι μοῦνα, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος, ii. 164—166. W.

90. πρότερον] viii. 100. 101. 113. L. "He has omitted to deduct those probably lost in the march of Artabazus and in winter-quarters, together with the sick, besides those destroyed at the siege of Potidæa;" MI. ix. 3.

91. ως - ἐπεικάσαι] ως ἐ. πάρεστιν, Æschylus, Ch. 963. W.

92. Ίαμιδέων † Κλυτιάδην] Elis in

Peloponneso familias duas certas habet, Iamidarum unam, alteram Clytidarum, haruspicinæ nobilitate præstantes, Cicero, de Div. i. 41. W. Τισαμενῷ ὅντι Ἡκείφ τῶν Ἰαμιδῶν, λόγιον ἐγένετο, Pausanias, iii. 11. Εὔμαντιν ὅντα Ἡκεῖον τ. Ἰι, iv. p. 317. vi. p. 454. Eperastus a prophet τοῦ Κλυτιδῶν γένους, p. 495. There was a third family, that of the Telliadæ, c. 37. οἱ Ἰαμίδαι, καὶ οἱ Τελλιάδαι, καὶ οἱ Κλυτιάδαι are mentioned by Philostratus, V. A. v. 25. V. The two families seem to be confounded in the present passage. L. Müller's Dorians, ii. 3, 2.

93. λεωσφέτερον] πολιητήν σφέτερον, as is said below. W. It means ον τινες έκ τοῦ λεὼ (i. e. λαοῦ) σφετέρου ποιοῦσιν είναι. P.

94. περὶ γόνου] Why the following response should be given to one who consulted the oracle about a family, it is not our business to inquire. S.

άμαρτων τοῦ χρηστηρίου, προσεῖχε τοῖσι γυμνασίοισι ως ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας. ἀσκέων δὲ πεντάεθλον, παρὰ εν πάλαισμα 95 ἔδραμε 96 νικᾶν 97 'Ολυμπιάδα, 98 'Ιερωνύμω τῷ 'Ανδρίω ἐλθυν ἐς ἔριν. Λακεδαιμόνιοι δὲ, μαθύντες οὐκ ἐς γυμνικοὺς, ἀλλ' ἐς ἀρηΐους ἀγῶνας φέρον τὸ Τισαμενοῦ μαντήϊον, μισθῷ ἐπειρῶντο πείσαντες Τισαμενὸν ποιέεσθαι ἄμα 'Ηρακλειδέων τοῖσι βασιλεῦσι ἡγεμόνα 99 τῶν πολέμων. ὁ δὲ, ὑρέων περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας φίλον αὐτὸν προσθέσθαι, μαθὼν τοῦτο, ἀνετίμα, 100 σημαίνων σφι, ὡς '' ἤν μιν πολιήτην σφέτερον ποιήσυνται τῶν πάντων μεταδιδύντες, ποιήσει ταῦτα, ἐπ' ἄλλω μισθῷ δ' οὕ.'' Σπαρτιῆται δὲ, πρῶτα μὲν, ἀκούσαντες, δεινὰ ἐποιεῦν τε, καὶ μετίεσαν ¹ τῆς χρησμοσύνης ² τὸ παράπαν τέλος δὲ, δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος, καταίνεον μετιόντες. ³ ὁ δὲ, γνοὺς τετραμμένους σφέας, '' οὐδ' οὕτω'' ἔφη '' ἔτι ἀρκέεσθαι τούτοισι 4 μούνοισι, ἀλλὰ δεῖν ἔτι καὶ τὸν ἀδελφεὸν, ἑωυτοῦ 'Πγίην 5

95. παρά εν πάλαισμα] with the exception of one contest; with the single exception of wrestling. He had conquered in four of the exercises, and wanted but one to become victor in the peutathlum. P. " Tisamenus overcame Hieronymus of Andros in running, and in leaping; but he was mastered at wrestling;" Pausanias, iii. 11. Κίμωνα παρά τρείς ἀφῆκαν ψήφους το μη θανάτω ζημιώσαι, Demosthenes, Aristoc. 53. τρείς μόνοι ψήφοι διηνέγκαντο, μη θανάτου τιμήσαι, 41. π. τέτταρας ψήφους μετέσχε της πόλεως, Isaus, p. 41, 35. παρ' εν μόιον βημα εὐδαίμων γέγονας, D. Chrysostom, Or. ix. p. 141. D. W. V. L. HER. on Vic. ix. 6, 16. M.G. G.

96. ἔδραμε] understand κίνδυνον; and the meaning will be ἐκινδύνευς νικῶν, he was rery near conquering. P. In familiar language we say "it was a very near run thing; he was within an ace (εἶs) of it."

97. νικαν] The infinitive is put after δλίγου δεί and similar expressions. M. G. G. 531. HER, on Vic.

98. 'Ολυμπιάδα] hy metonymy for τους 'Ολυμπικούς αγωνας, τους έν 'Ολυμπία τελουμένους. P.

99. ἡγεμόνα] conductor, leader. The ancient Greeks always employed a diviner to direct and guide them in their enterprises, even in those connected with war. Homer says of Calchas, νήεσσ' ἡγήσστ' Άχαιῶν Ϝίλιον εἴσω, Ϝὴν διὰ μαντοσύνην, 11. Α. 71. L. ἡγειῶν ἐγένετο, Didynus.

100. ἀνετίμα] raised his price. Pempey is mentioned as ἀνατιμῶν τε καὶ ἀποσεμνύνων ἐαυτόν, D. Cassius, xxxviii. 5. ἐπιτιμῶν is more frequently used in this sense. V.

1. μετίεσαν] Although the middle form governs a genitive, the active is almost always constructed with an accusative. M. G. G. 367. Perhaps we should read τὰs χρησμοσύνας. BL.

2. της χρησμοτύνης] the assistance of Tisamenus, W. the desire and want of his help; SCHN. εδέοντο γαρ δεινώς του Τισαμενού, ε. 35. S. laid aside their entreaty. This is certainly the sense of χ. ΒL. μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν χρ., ην Σμμι σέθεν χαπέονσιν ὁπάζεις, Apollonios, i. 826. "We would with all our heart accept the aid, which you proffer to us who stand in need of your help."

3. μετιόντες] iii. 15. going to fetch

him. W.

VOL. II.

4. ἀρκέεσθαι τούτοισι] With pas-

γίνεσθαι Σπαρτιήτην έπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοισι, τοῖσι καὶ αὐτὸς γίνεται."

ΧΧΧ V. Καὶ Σπαρτιῆται, ἐδέοντο γὰρ δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, πάντα συνεχώρεον οἱ. συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων, οὕτω δὴ πέντε σφι μαντευόμενος ἀγῶνας τοὺς μεγίστους Τισαμενὸς ὁ Ἡλεῖος, γενόμενος Σπαρτιήτης, συγκαταιρέει. μοῦνοι ὁ δὲ δὴ πάντων ἀνθρώπων ἐγένοντο οῦτοι Σπαρτιήτησι πολιῆται. οἱ δὲ πέντε ἀγῶνες, οἴδε ἐγένοντο εἶς μὲν καὶ πρῶτος, οὖτος ὁ ἐν Πλαταιῆσι ἐπὶ δὲ, ὁ ἐν Τεγέη πρὸς Τεγεήτας τε καὶ ᾿Αργείους γενόμενος μετὰ δὲ, ὁ ἐν Διπαιεῦσι πρὸς ᾿Αρκάδας πάντας, πλὴν Μαντινέων ἐπὶ δὲ, ὁ Μεσσηνίων ὁ πρὸς Ἱσθμῷ τοῦ τατατος δὲ, ὁ ἐν Τανάγρη 8 πρὸς ᾿Αθηναίους τε καὶ ᾿Αργείους γενόμενος. οῦτος δὲ ὕστατος κατεργάσθη τῶν πέντε ἀγώνων.

ΧΧΧVI. Οὖτος δὴ τότε τοῖοι "Ελλησι ὁ Τισαμενὸς, ἀγόντων τῶν Σπαρτιητέων, ἐμαντεύετο ἐν τῆ Πλαταιίδι. Τοῖοι μέν νυν "Ελλησι καλὰ ἐγίνετο τὰ ἰρὰ, ἀμυνομένοισι διαβᾶσι δὲ τὸν 'Ασωπὸν καὶ μάχης ἄρχουσι, οὔ.

ΧΧΧΥΙΙ. Μαρδονίω δε, προθυομένω η μάχης άρχειν, οὐκ ἐπιτή-

sives, the cause, and not the person, by which the action is effected, is put in the dative: where the Latins use the ablative. M. G. G. 403, 4. a.

5. 'Ηγίην] This was a family name. Pausanias mentions 'Αγίαν, the grandson of Tisamenus, at the battle of Ægos-potamos, μαντευσάμενον Λυσάνδρφ, iii. 11. W.

6. μοῦνοι] Yet Plutarch says that Tyrtæus was admitted a citizen of Sparta; Lac. Ap. p. 230. p. L.

7. 'Ισθμφ] Pausanias mentions the five battles in the same order; but he says, τέταρτον δὲ ἡγωνίσατο (Τισαμενδs) πρδς τοδς ἐξ 'Ισθμοῦ 'Ιθώμην ἀποστήσαντας ἀπὸ τῶν εἰλώτων, iii. 11. Herodotus probably wrote ἐν 'Ιθώμην Palmer; De Pauw; V.W. L. BO. S. The war of the revolted Helots, who were descended from the Messenians, lasted ten years, and is described by Thucydides, i. 101—103. Diodorus, xi. 64. W. We may notice that in the four other conflicts our author observes the same form of speech, (1) ὁ ἐν Π. (πρὸς Πέρσας), (2) ὁ ἐν Τ. πρὸς Τ. καὶ

A., (3) δ ἐν Δ. πρὸς 'A., (5) δ ἐν Τ. πρὸς 'A. τε καὶ 'A.; whereas here it varies: but, at the same time, that the war of Ithome was not terminated by any signal advantage; οἱ ἐν Ἰοώμη δεκάτφ ἔτει, ὡς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν, ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ῷ τε ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι καὶ μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς: ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ, καὶ παίδες, καὶ γυναῖκες, Thuc. i. 103. and this happened, B. C. 455. which was after the battle of Tanagra. Consult Müller's Dorians, i. 9, 10.

8. Τανάγρη] γενομένης μάχης έν Τανάγρα της Βοιωτίας, ένίκων Λακεδαιμόνιοι καl οί ξύμμαχοι, Thucydides, i. 108. L. B. C. 457. Müller's Dorians.

9. προθυομένω] έμοι θυομένω ἱέναι ἐπὶ Βασιλέα, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἰερὰ, Χειιορhon, An. ii. 2, 2. understand ἐπὶ τῷ before the infinitive, and καλὰ after ἐγίγνετο. ΗUΤ. ὡς ἀμφοτέροις προεθύσαντο οἱ μάντεις, Pausanias, iv. 15. προθυσάμενος δὲ, ὡς ἤκουσε τοῦ μάντεως, Plutarch, Mor. t. i. p. 888. SCH. on B. 130. δεα έγίνετο τὰ ἰρά. 10 ἀμυνομένω δέ, καὶ τούτω 11 καλά. καὶ γὰρ ούτος 12 Έλληνικοῖσι ἱροῖσι ἐχρέετο, μάντιν ἔχων Ήγησίστρατον, 13 ανδρα 'Ηλειόν τε και των Τελλιαδέων έύντα λογιμώτατον. τὸν δή πρότερον τούτων Σπαρτιήται λαβόντες έδησαν έπὶ θανάτω, ώς πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐν τούτω τῷ κακῷ έχύμενος, ώστε τρέχων περί τῆς ψυχῆς, πρό τε τοῦ θανάτου πεισύμενος πολλά τε καὶ λυγρὰ, ἔργον ἐργάσατο μέζον λόγου. ὡς γὰρ δὴ ἐδέδετο έν ξύλω σιδηροδέτω, 14 έσενειχθέντος κως σιδηρίου 15 έκράτησε. αὐτίκα δε έμηχανατο ανδρειότατον έργον πάντων των ήμεις ίδμεν. σταθμησάμενος γάρ, διως έξελεύσεται οι το λοιπον τοῦ ποδος, άπέταμε τον ταρσον 16 έωυτου. ταυτα δε ποιήσας, ώστε φυλασσόμενος υπο φυλάκων, διορύζας τὸν τοῖχον, ἀπέδρη ές Τεγέην, τὰς μὲν νύκτας πορευύμενος, τας δε ήμερας καταδύνων ές ύλην και αυλιζύμενος ούτω ωστε, Λακεδαιμονίων πανδημεί διξημένων, τρίτη εύφρόνη γενέσθαι έν Τεγέη τους δε έν θώματι μεγάλω ενέχεσθαι της τε τόλμης. ορέοντας τὸ ήμίτομον τοῦ ποδὸς κείμενον, κάκεῖνον οὐ δυναμένους

10. ἐπιτήδεα—τὰ ἱρὰ] καταθύμια τὰ

σφάγια, c. 45. SCH.

11. καl τούτφ] to him also. "These prophecies, if dictated by policy, appear on both sides judicious. For the Greeks had only to keep their advantageous ground, while the vast army of their enemy consumed its magazines, and they would have the benefit of victory without risk. To the Persians also the same prediction might be useful; to account to the soldier for the inaction of his general before an army so inferior, and to keep him quiet under sufferings from scarcity and probably badness of provisions, together with the want of many things to which the Asiatics were accustomed, while means were sought to entice or force the Greeks from their position;" MI. ix. 3.

12. οῦτος] "Possibly he might think it of consequence to propagate among the Greeks, both his auxiliaries and his enemies, the belief that their own gods favored the Persian cause. For himself, it is utterly unlikely that he would pay any regard to the oracles of deities, the belief in whom the religion of his country taught him to

despise and abhor;" MI. ix. 3.

13. 'Ηγησίστρατου] He was either son or grandson of Tellias the Elean, mentioned in viii. 27. W.

14. εν ξύλω σιδηροδέτω] quidam judicatus est parentem occidisse. ei statim, quod effugiendi potestus non fuit. ligneæ soleæ in pedes inductæ sunt : os autem obvolutum est folliculo, et præligatum: deinde est in carcerem deductus, ut ibi esset tantisper, dune culeus, in quem conjectus in profluen. tem deferretur, compararetur, Cicero. de Inv. ii. 50. Malleolus judicatus est matrem necasse. ei dumnato statim folliculo lupino os obvolutum est, et soleæ ligneæ pedibus inductæ sunt, et in curcerem ductus est, ad Her. i. 13. S.

15. σιδηρίου] un iron instrument. The wonderful use, which human ingenuity, stimulated by the desire of liberty, may make even of a common nail, is strikingly displayed in La Tude's account of his escape from the

Bastille. LAU.

16. τον ταρσον] τοῦ ποδός τὸ ἔμπροσθεν μετά τους δακτύλους, Pollnx; L. now called by anatomists the 'metatarsus,' LAU.

εύρεῖν. τότε μὲν οὕτω διαφυγὼν Λακεδαιμονίους, καταφεύγει ἐς Τεγέην, ἐοῦσαν οὐκ ἀρθμίην Λακεδαιμονίοισι τοῦτον τὸν χρόνον. ὑγιὴς δὲ γενόμενος, καὶ προσποιησάμενος ¹⁷ ξύλινον πόδα, κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος. οὐ μέντοι γε ἐς τέλος οἱ συνήνεικε τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκεκυρημένον ¹⁸ ἡλω γὰρ μαντευόμενος ἐν Ζακύνθω ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀπέθανε. 'Ο μέν νυν θάι ατος ὁ 'Ηγησιστράτου ὕστερον ἐγένετο τῶν Πλαταϊκῶν. τότε δ' ἐπὶ τῷ 'Ασωπῷ Μαρδονίῳ, μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγου, ἐθύετό τε καὶ προεθυμέετο κατά ¹⁹ τε τὸ ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων ²⁰ καὶ κατὰ τὸ κέρδος.

ΧΧΧΥΙΙΙ. 'Ως δὲ οὐκ ἐκαλλιέρεε ὅστε μάχεσθαι, οὕτε αὐτοῖσι Πέρσησι, οὕτε τοῖσι μετ' ἐκείνων ἐοῦσι Ἑλλήνων' εἶχον γὰρ καὶ οὖτοι ἐπ' ἐωυτῶν μάντιν Ἱππόμαχον, Λευκάδιον ἄνδρα' ἐπιβρεόντων δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ γινομένων πλεύνων, Τιμηγενίδης ²¹ ὁ "Ερπυσς, ἀνὴρ Θηβαῖος, συνεβούλευσε Μαρδονίω τὰς ἐκβολὰς ²² τοῦ Κιθαιρῶνος φυλάξαι, λέγων, ὡς " ἐπιβρέουσι οἱ "Ελληνες αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, καὶ ὡς ἀπολάμψοιτο συχνούς."

ΧΧΧΙΧ. Ἡμέραι δέ σφι ἀντικατημένοισι ἤδη ἐγεγόνεσαν ὀκτὼ, ὅτε ταῦτα ἐκεῖνος συνεβούλευε Μαρδονίῳ. ὁ δὲ μαθὼν τὴν παραίνεσιν εὖ ἔχουσαν, ὡς εὐφρόνη ἐγένετο, πέμπει τὴν ἵππον ἐς τὰς ἐκβολὰς τὰς Κιθαιρωνίδας, αι ἐπὶ Πλαταιέων φέρουσι, τὰς Βοιωτοὶ μὲν Τρεῖς Κεφαλὰς καλέουσι, ᾿Αθηναῖοι δὲ Δρυὸς Κεφαλάς. Ἦς πεμφθέντες δὲ οἱ ἱππόται οὐ μάτην ἀπίκοντο. ἐσβάλλοντα γὰρ ἐς τὸ πεδίον λαμβάνουσι ὑποξύγιά τε πεντακόσια, σιτία ἄγοντα ἀπὸ Πελοπον-

17. προσποιησάμενος] δ 'Αρκαδικός μάντις ἀναγκαίως πόδα ξύλινον προσεπο.ήσατο, καθ' 'Ηρόδοτον, τοῦ οἰιείου
στερηθείς, Plutarch, de Fr. Am. p. 479.
Β. but Hegesistratus was an Elean.
The middle verb denotes that he got
it made for kimself. V.

18. συγκεκυρημένον] which happened to exist between him and the

Lacedæmonians. S.

19. κατὰ] on account of. M. G. G.

20. Λακεδαιμονίων] the same as ές Λακεδαιμονίους, just above. τὴν εὐεργεσίαν τῆς γυναικός, Diodorus, xvii. 24. W. vol. i. p. 279. n. 11. Hence there is no necessity for the change of βροτών into βροτοίς, Æschylus, P. V. 123. where the Scholiast gives εἰς τοὺς

βροτούς.

21. Τιμηγενίδης] c. 86—88. Pausanias, vii. 10. W.

22. τὰς ἐκβολὰς] Pausanias, ix. 2.

23. Δρυδι Κεφαλὰs] "Oak Heads." την πρόι Κιθαιρῶνα καὶ Δ. Κ. (δόδν), την ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν, Thucydides, iii. 24. Philestratus, Ic. ii. 19. W. Ovid, M. xi. 413, &c. L. Τρεῖς Κ. "Three Heads" is probably merely a corrupt pronunciation of the other name. No language would afford more instances of such provincial corruptions than the English; for instance, "Shotover Ilill" (near Oxford) from Chûtenu vert, and "Cock Foster" (near Enfield) from Bicoque Forestière.

νήσου ès τὸ στρατόπεδον, καὶ ἀνθρώπους, οι είποντο τοισι Ζεύγεσι.
ἐλόντες δὲ ταύτην τὴν ἄγρην, οι Πέρσαι ἀφειδέως ἐφόνευον, οὐ φειδόμενοι οὕτε ὑποΖυγίου οὐδενὸς, οὕτε ἀνθρώπου. ὡς δὲ ἄδην εἶχον
κτείνοντες,²⁴ τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἤλαυνον περιβαλλόμενοι παρά τε
Μαρδόνιον καὶ ἐς τὸ στρατόπεδον.

ΧL. Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ ἔργον ἐτέρας δύο ἡμέρας διέτριψαν, οὐδέτεροι βουλόμενοι μάχης ἄρξαι. μέχρι μὲν γὰρ τοῦ ᾿Ασωποῦ ἐπήϊσαν οἱ βάρβαροι, πειρώμενοι τῶν Ἑλλήνων, διέβαινον δὲ οὐδέτεροι. ἡ μέντοι ἵππος ἡ Μαρδονίου αἰεὶ προσέκειτό τε καὶ ἐλύπεε τοὺς "Ελληνας" οἱ γὰρ Θηβαῖοι, ἄτε μηδίζοντες μεγάλως, προθύμως ἔφερον τὸν πόλεμον, καὶ αἰεὶ κατηγέοντο μέχρι μάχης τὸ δὲ ἀπὸ τούτου παραδεκόμενοι Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι μάλα ἔσκον 25 οῖ ἀπεδείκνυντο ἀρετάς.

ΧΙΙ. Μέχρι μέν νυν των δέκα ἡμερέων οὐδὲν ἐπὶ πλεῦν ²6 ἐγίνετο τούτων. ὡς δὲ ἐνδεκάτη ἐγεγόνες ἡμέρη ἀντικατημένοισι ² ἐν Πλαταιῆσι, οἴ τε δὴ "Ελληνες πολλῷ πλεῦνες ἐγεγόνεσαν, καὶ Μαρδόνιος περιημέκτες τῆ ἔδρη, ²8 ἐνθαῦτα ἐς λόγους ἦλθον Μαρδόνιος τε ὁ Γωβρύεω καὶ 'Αρτάβαξος ὁ Φαρνάκεος, ος ἐν ὀλίγοισι Περσέων ἦν ἀνὴρ δόκιμος παρὰ Ξέρξη. βουλευομένων δὲ αἴδε ἦσαν αὶ γνωμαι ἡ μὲν 'Αρταβάζου, ὡς " χρεὼν εἰη, ²9 ἀναξεύξαντας ³0 τὴν ταχίστην

24. ἄδην εἶχον κτείνοντες] Verbs, signifying ' to be fatigued or satiated with doing any thing,' are constructed with a participle. M. G. G. *549, 7. This phrase is more frequently followed by a genitive case; ὧs ἔ. εἴχομεν βρώσεως, ἐχερνιψάμεθα, Hippolochus in Ath. iv. 2. ἐπειδη τῶν τοιούτων ἄ. εἴ., Plato, Charm. p. 153. c. who also has ἄ. ἤδη ἔχουσιν ἡμῦν οἱ λόγοι περί τε τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ διροίου ταύτη ἀνδρὸς, Rep. vii. end. J.

25. μάλα ἔσκον] were principally those. S.

26. $\ell \pi l \pi \lambda \epsilon \tilde{v} \nu l$ v. 120. vi. 42. S. $\ell \tau \iota \pi \lambda \ell \sigma \nu$, c. 107. 121. V. The different forms of this adjective will be found, M. G. G. 135.

27. ἀντικατημένοισι] c. 39. V. The dative of the participle is often introduced in definitions of time, when it is to be expressed that an action has taken place since a certain person has done this or that. M. G. G. 390. c.

Other examples are given by BLO, on Th. iii. 29.

28. π. τῆ εδρη] τῆ μονῆ, Suidas; προσεδρεία και προεδρεία. Hesychius. οὐχ εδρας έργον, οὐδ' ἀμβολᾶς, Bacchylides; χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ε΄. ἀκμὴ, σάζειν θέλοντες ἄνδρα γ' δς σπεύδει θάνειν, Sophocles, Aj. 822. ἀναπαύσεως. Scholiast. W.A. τῶν στρατιωτῶν ἀχθυμένων τῆ εδρα, Thượdides, v.7. V. οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένονς βαρύνεσθαι, ibid.

29. &s—είη] When any thing that has been said or thought by another is quited as such, not as an idea of the writer, and yet not in the words of the writer, and yet not in the words of the speaker, but in narration, i. e. in indirect speech; then the optative is particularly put after δτι and &s, whether the action be in the present, past, or future tense: ἐλεγον, &s &ν-θρωπος ἡκοι, c. 44. χρησμὸν, &s al νῆσοι ἀφανιζοίατο, vii. 6. Μ. G. G. 529, 2.

πάντα τον στρατόν, ίέναι ές το τείχος το Θηβαίων, ένθα σιτόν τέ σφι έσενηνείχθαι 31 πολλόν και χόρτον τοισι ύποζυγίοισι 32 κατ' ήσυγίην τε ίδομένους διαπρήσσεσθαι, ποιεύντας τάδε. έχειν γάρ χρυσον πολλον μεν επίσημον, πολλον δε και άσημον, πολλον δε καί άργυρόν τε καὶ έκπωματα· τούτων φειδομένους μηδενός, διαπέμπειν ές τους Ελληνας, Ελλήνων δε μάλιστα ές τους προεστεώτας έν τησε πόλισι καὶ ταχέως σφέας παραδώσειν την έλευθερίην, μηδέ άνακινδυνεύειν 33 συμβάλλοντας." τούτου μέν νυν ή αὐτή έγίνετο καὶ Θηβαίων γνώμη, 34 ώς προειδότος πλεύν τι καὶ τούτου Μαρδονίου δέ, ισχυροτέρη τε καὶ άγνωμονεστέρη καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη. " δυκέειν τε γάρ πολλώ κρέσσονα είναι την σφετέρην στρατιήν τῆς Ελληνικής, συμβάλλειν τε την ταχίστην, μηδέ περιυράν συλλεγομένους έτι πλευνας των συλλελεγμένων, τά τε σφάγια τα 'Ηγησιστράτου έᾶν χαίρειν,35 μηδε βιάζεσθαι,36 άλλα νόμω τῷ Περσέων γοεωμένους συμβάλλειν."

ΧΙΙΙ. Τούτου δε ούτω δικαιεύντος, άντελεγε ούδεις, ώστε εκράτεε τη γεώμη το γαρ κράτος είχε της στρατιης ούτος έκ βασιλέος, άλλ' ούκ 'Αρτάβαζος. μεταπεμψάμενος ὧν τους ταξιάρχους τῶν τελέων,37

30. ἀναζεύξαντας] c. 58. viii. 60, 1. W.

31. ἐσενηνεῖχθαι] ii. 12. Ionic for

είσενηνέχθαι. Μ. G. G. 253.

32. χόρτον τοίσι ύ.] τοίς ίπποις χ., Diodorus, xvi. 41. χιλον κτήνεσι, Philo J., p. 870. A. Heliodorus, Æth. viii. p. 398. W.

33. avakıvoveveiv] If, as seems natural, this verb refers to the Greeks, ανακινδυνεύσειν would appear more correct. Bothe. S.

34. Θ. γνώμη] c. 2. From all this we may infer that the bribery and corruption, which had made such frightful progress in the age of Philip of Macedon, were already becoming prevalent in Greece. παρά τοῖς "Ελλησιν, οὺ τισὶν, ἀλλὰ πᾶσιν δμοῖως, φοράν προδοτών και δωροδόκων και θεοίς έχθρων ανθράπων συνέβη γενέσθαι τοσαύτην, δσην οὐδείς πω πρότερον μέμνηται γεγονυΐαν, Demosthenes, Cor. 19. W.

35. ἐᾶν χαίρειν] Plutarch, Virt. Mul. p. 244. c. W. Plato, Crit. p. 45. A. χ. έ. το πρωγμα, Isocrates, T. 14. το μαπράν χ. φράσαι το μηκέτι φρον-

τιείν δηλοί, Lucian, t. i. p. 727. Xenophon. An. vii. 3, 12. τους ύπεο κάρα φοιτώντας ύρνις πόλλ' έγω χαίρειν λέγω, Euripides, Hip. 1061. τὰς θνητῶν έγω χ. κελεύω θεων άτερ προμηθίας, α poet in Stob. M. Obs. vii. p. 190. V. τούτους τους λόγους εάσομεν χ., Εschines, Dial. ii. 38. Plato, Phad. p. 49. HUT. M. G. G. 410. obs. 2. c. 45.

36. μηδέ βιάζεσθαι] εί δέ μη χαίρειν έᾶν καὶ μὴ προσβιάζεσθαι, Plutarch, V. M. p. 244. c. τὰ σφάγια may be understood in Herodotus; and not to force the sacrifices, i. e. and not to perserve in fruitless efforts to extort from them favorable prognostics in spite of their present inauspicious appearances. W. Or we may understand έωυτους after the verb, and repeat eav; and not to let these inauspicious sucrifices do violence to their feelings by restraining them from buttle. M.

37. τῶν τελέων] τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων, Thomas M.; Z. Thucydides, ii. 22. II. on Vic. iii. 11, 2. The télos appears to have been a large body, probably corresponding καὶ τῶν μετ' ἐωντοῦ ἐὐντων Ἑλλήνων τοὺς στρατηγοὺς, εἰρώτα, " εἴ τι εἰδεῖεν 38 λύγιον περὶ Περσέων, ὡς διεφθαρέονται ἐν τῆ Ἑλλάδι;" σιγώντων δὲ τῶν ἐπικλήτων, τῶν μὲν οὐκ εἰδότων τοὺς χρησμοὺς, τῶν δὲ εἰδότων μὲν, ἐν ἀδείῃ δὲ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν, αὐτὰς Μαρδύνιος ἔλεγε' "Ἐπεὶ τοίνυν ὑμεῖς ἢ ἴστε οὐδὲν, ἢ οὐ τολμᾶτε λέγειν, ἀλλ' 39 ἐγὼ ἐρέω, ὡς εὖ ἐπιστάμενος. ἔστι λόγιον, ὡς *χρεών ἐστι Πέρσας, ἀπικομένους ἐς τὴν Ἑλλάδα, διαρπάσαι τὸ ἰρὸν τὸ ἐν Δελφοῖσι, μετὰ δὲ τὴν διαρπαγὴν ἀπολέσθαι πάντας.' ἡμεῖς τοίνυν, αὐτὸ τοῦτο ἐπιστάμενοι, οὕτε ἰμεν ἐπὶ τὸ ἰρὸν τοῦτο, οὕτε ἐπιχειρήσομεν διαρπάζειν, ταύτης τε εἴνεκα τῆς αἰτίης οῦκ ἀπολεόμεθα. ὥστε ὑμέων ὅσοι τυγχάνουσι εὔνοοι ἐόντες Πέρσησι, ἤδεσθε τοῦδε εἴνεκα, ὡς περιεσομένους ἡμέας 40 Ἑλλήνων." Ταῦτά σφι εἴπας, δεύτερα ἐσήμηνε "παραρτέεσθαί τε πάντα, καὶ εὐκρινέα ποιέεσθαι, ὡς ἄμα ἡμέρῃ τῆ ἐπιούση 41 συμβολῆς ἐσομένης."

ΧΕΠΙ. Τοῦτον δ' ἔγωγε τὸν χρησμὸν, τὸν Μαρδόνιος εἶπε ἐς Πέρσας ἔχειν, ἐς Ἰλλυριούς ⁴² τε καὶ τὸν Ἐγχέλεων ⁴³ στρατὸν ⁴⁴

with our regiment. BLO. vol. i. p. 61. n. 36. οί λοιποί τῶν βαρβαρικῶν τελέων ἄρχοντες, c. 59.

38. eldeler] M. G. G. 230, 2.

39. ἀλλὰ] is often found in the apodosis when the subject of this is opposed to the subject of the protasis; ἐπεὶ ὑμεῖς ἀκ., ἀλλ' ἐγὰ, then I will tell it. M. G. G. 613.

40. ως περιεσομένους ήμέας] because you think that we shall conquer the Greeks. The accusative absolute.

M. G. G. 568, 3.

41. ἐπιούση] ἐπερχομένη, Hesy-

chius. SCHL.
42. Ἰλλυριοὺs] Illyria answers in part to the modern Albania. A.

43. Έγχέλεων] Arsiæ gens Liburnovum jungitur, usque ad flumen Titium. pass ejus fuere Mentores, Hymani, Eucheleæ, Buni, et quos Callimachus Peucrtias appellat: nunc totum uno nomine Illyvicum vocatur generatim, Pliny, H. N. iii. 21. L.

44. στρατόν] Pausanias, who describes the antiquities of Greece with so much accuracy, does not mention in his tenth book either this pillage of

the temple of Delphi, or the calamities of the nations who took part in it. Appian speaks of the Autarians as a powerful Illyrian nation (Ill. 3.), and adds Αὐταριέας δὲ ἐκ θεοβλαβείας 'Aπόλλωνος ές έσχατον κακοῦ περιελθείν. Μολιστόμω γάρ αὐτοὺς καὶ Κελτοῖς τοίς Κίμβροις λεγομένοις έπὶ Δελφούς συστρατεύσαι, καὶ φθαρήναι μὲν αὐτίκα τούς πλέονας αὐτῶν, πρὸ ἐπιχειρήσεως, ύετων σφίσι καὶ θυέλλης καὶ πρηστήρων έμπεσόντων. ἐπιγενέσθαι δὲ ύποστρέψασιν ἄπειρον βατράχων πλήθυς. καὶ λοιμός ἢν Ἰλλυριῶν, καὶ φθόρος Αὐταριέων μάλιστα· κ. τ. λ., 4. Bacchus says to Cadmus δράκων γενήσει (χρησμός ώς λέγει Διός)-βαρβάρων ήγούμενος. πυλλάς δε πέρσεις άναρίθμο στρατεύματι πόλεις. όταν δε Λοξίου χρηστήριον διαρπάσωσι, νόστον άθλιον πάλιν σχήσουσι, Euripides, B. 1320. Cadmus afterwards exclaims εγώ θ'. δ τλήμων, βαρβάρους ἀφίξομαι γέρων μέτοικος έτι δ' έμολ το θέσφατον, είς Έλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν· καὶ τὴν δάμαρτ' ἐμὴν ἄξω 'πὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς, ἡγούμενυς λόγχαισιν, 1343. MUS. L.

οίδα πεποιημένον, άλλ' οὐκ ές Πέρσας. άλλα τα μεν Βάκιδι 45 ές ταύτην την μάχην 46 πεποιημένα.47

> την δ' έπὶ Θερμώδοντι 48 καὶ 'Ασωπῷ λεχεποίη Ελλήνων σύνοδον, και βαρβαρύφωνον ιθγήν. 49 τη πολλοί πεσέονται ύπερ Λάχεσίν τε μόρον τε τοξοφόρων Μήδων, όταν αισιμον ήμαρ έπέλθη,

ταῦτα μέν, καὶ παραπλήσια τούτοισι ἄλλα Μουσαίω ἔχουτα οἶδα ές Πέρσας. ὁ δὲ Θερμώδων ποταμός ρέει μεταξύ Τανάγρης τε καὶ Γλίσαντος.50

ΧLIV. Μετά δε την επειρωτησιν των χρησμων και παραίνεσιν την έκ Μαρδονίου, νύξ τε έγίνετο, και ές φυλακας έτασσοντο. ώς δέ πρόσω της νυκτὸς 51 προελήλατο, καὶ ήσυχίη εδόκεε είναι άνα τα στρατόπεδα, και μάλιστα οι άνθρωποι είναι έν υπνώ, τηνικαυτα, προσελάσας ίππω προς τας φυλακάς τας 'Αθηναίων, 'Αλέξανδρος ό 'Αμύντεω, στρατηγός τε έων καὶ βασιλεύς Μακεδόνων, έδίξητο τοῖσι στρατηγοίσι ές λύγους έλθειν. των δέ φυλάκων οι μέν πλεύνες παρέμενον, οί δ' εθεον έπὶ τοὺς στρατηγούς. 52 ελθόντες δὲ, ελεγον, ώς " ανθρωπος ήκοι έπ' εππου έκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Μήδων. 53 ös άλλο μέν ουδέν παραγυμνοί έπος, στρατηγούς δε ονομάζων, έθέλειν φησί ές λόγους έλθεῖν."

ΧLV. Οι δε έπει ταυτα ήκουσαν, αυτίκα είποντο ές τας φυλακάς. άπικομένοισι δὲ έλεγε 'Αλέξανδρος τάδε' "Ανδρες 'Αθηναΐοι,

45. Βάκιδι] viii. 20. L.

46. ταύτην την μ.] The battle of

Platæa. L.

47. πεποιημένα] The oracle is placed parenthetically; LAU. so that the construction is, ἀλλὰ οἶδα τὰ μὲν π. Β. έχοντα ές τ. τ. μ.—ταῦτα μὲν, καὶ ά. π. τ. πεποιημένα Μ. έ. ές Π. S. Compare vol. i. p. 255. n. 75.

48. Θερμώδοντι] afterwards called

Hæmon. A.

49. ἐὐγὴν | Æschylus, P. 981. BL. 50. Γλίσαντος exilem Glisanta Coroneamque, feracem messe Coroncam Baccho Glisanta colentes, Statius, Th. vii. 307. W.

51. πρόσω της νυκτύς] ώς π. ην τ. ν., ii. 121, 4. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ημέρα ήγγικεν, Romans, xiii. 12. τδ

πολύ της νυκτός προέβη, Heliodorus, Æth. i. p. 26. ubi plerumque noctis processit, obscuro etiam tum lumine, Sallust, J. 24. W. μεσούσης v., Plutarch, Ar. p. 327. p. πόρδω των νυκτων, Plato, t. iii. p. 217. D. ώς την νύκτα ηγρύπνησαν, ἐκάθευδυν μέχρι π. της ήμέρας, Xenophon, H. vii. 2, 19.

52. στρατηγούς] "A man on horseback softly approached the camp of the Greeks, and addressing the sentinels, he told them to bring to him the Athenian Aristides, who immediately joined them;" Plutarch, Ar. p. 327. D. L.

53. έκ τοῦ σ. τοῦ Μήδων] ές τὸ

στρατόπεδον τὸ Μ., viii. 75. 11.

παραθήτην δμίν τὰ έπεα τάδε τίθεμαι, ἀπόρρητα ποιεύμενος 54 πρὸς μηδένα λέγειν ύμέας άλλον ή Παυσανίην, 55 μή με και διαφθείρητε. ου γάρ αν έλεγον, εί μη μεγάλως έκηδύμην 56 συναπάσης της Έλλάδος. αυτός τε γάρ "Ελλην γένος είμι τωρχαΐον,57 και άντ' έλευθέρης δεδουλωμένην ουκ αν έθέλοιμι όραν την Έλλάδα. λέγω δέ ων, ότι Μαρδονίω τε και τη στρατιή τα σφάγια ου δύναται καταθύμια γενέσθαι πάλαι γαρ αν έμάχεσθε νῦν δέ οι δέδοκται, τὰ μέν σφάγια έαν χαίρειν, άμα ημέρη δε διαφαυσκούση συμβολήν ποιέεσθαι. καταβρώδηκε γάρ, μή πλεύνες συλλεχθητε, ώς έγω είκάξω. προς ταθτα ετοιμάζεσθε. ην δε άρα υπερβάληται την συμβολην Μαρδόνιος καὶ μὴ ποιῆται, λιπαρέετε μένοντες 53 ολίγων γάρ σφι ήμερέων λείπεται σιτία. ην δε ύμιν ο πόλεμος όδε κατά νόον τελευτήση, μνησθηναί τινα χοή και έμεῦ έλευθερώσιος πέρι, δε Έλλήνων είνεκα ούτω έργον παράβολον 59 έργασμαι ύπο προθυμίης, έθέλων υμίν δηλωσαι την διάνοιαν την Μαρδονίου, ϊνα μη έπιπέσωσι υμίν οι βάρβαροι μή προσδεκομένοισί κω, είμι δε 'Αλέξανδρος ό Μακεδών." 'Ο μεν, ταῦτα είπας, ἀπήλαυνε ὁπίσω ές τὸ στρατόπεδον και την έωντου τάξιν.

ΧLVI. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν ᾿Αθηναίων, ἐλθύντες ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, ἔλεγον Παυσανίμ, τά περ ἤκουσαν ᾿Αλεξάνδρου. ὁ δὲ, τούτῳ τῷ λύγῳ καταβρωδήσας τοὺς Πέρσας, ἔλεγε τάδε " 'Επεὶ τοίνυν ἐς ἡῶ ἡ συμβολὴ γίνεται, ὑμέας μὲν χρεών ἐστι τοὺς ᾿Αθηναίους στῆναι κατὰ τοὺς Πέρσας, ἡμέας δὲ κατὰ τοὺς Βοιωτούς τε καὶ τοὺς κατ ὑμέας τεταγμένους Έλλήνων, τῶνδε εἴνεκα ὑμεῖς ἐπίστασθε τοὺς Μήδους καὶ τὴν μάχην αὐτῶν, ἐν Μαραθῶνι μαχεσάμενοι, ἡμεῖς δὲ ἄπειροί τέ εἰμεν καὶ ἀδαέςς τούτων τῶν ἀνδρῶν Σπαρτιητέων γὰρ οὐδεὶς πεπείρηται Μήδων. ἡμεῖς δὲ Βοιωτῶν καὶ Θεσ-

54. ἀπόβρητα ποιεύμενος] ὰ agrees with έπεα here, as with χρηστήρια in c. 94. Fufetius says to the Albans κετείω ύμας ὰ ποιήσασθαι, Dionysius, A. R. iii. p. 161. αὐτὸς ἐν ἀπόβρητοις ἔγραφε (νίz. γράμμασω), Appian, νί. 10. W. κὰγὰ "φρασα αὐτοῖς, ἀπόβρητον ποιησάμενος, Aristophanes, Εq. 645. SCHN. ἐν ἀποβρήτω π., λέγει ὅτι ἀκήκοε κ. τ. λ., Χεπορhon, An. νίι. 6, 31. SCH. on B. 53.

55. η Παυσανίην] Plutarch does not even make this exception. L.

56. μεγάλως εκηδόμην] ή εν Πλαταιαις επ! Μαρδονίου γεγενημένη εὐεργεσία of Alexander is mentioned, So-

crat. Ep. xxviii. p. 60. V.

57. τωρχαῖον] ν. 22. ᾿Αλέξανδρος δ Περδίκκου πατὴρ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι, τὸ ἀρχαῖον ὅντες ἐξ Ἦργους, Thucydides, ii. 99. Hudson. AR. οἰκείους ὅντας αὐτῷ τὸ ἀ., Th. iv. 3. WA.

58. λιπαρέετε μένοντες] Verbs of 'persevering' are followed by a participle. M. G. G. *549, 7.

50. παράβολον] ήκω έκ κινδύνων τον μέγιστον εύνοια τή πρός διμάς αίρουμενος, Plutarch, Ar. p. 327. ε. V. periculosæ plenum opus aleæ tractas, Horace, it Od. i. 6.

σαλῶν ἔμπειροί εἰμεν. ἀλλ' ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα χρεών ἐστι ἰέναι ὑμέας μὲν ἐς τόδε τὸ κέρας, ἡμέας δὲ ἐς τὸ εὐώνυμον." Πρὸς δὲ ταῦτα εἶπαν οἱ ᾿Αθηναῖοι τάδε· ⁶⁰ " Καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πάλαι ἀπ' ἀρχῆς, ἐπεί τε εἴδομεν κατ' ὑμέας τασσομένους τοὺς Πέρσας, ἐν νόφ ἐγένετο εἰπεῖν ταῦτα, τά περ ὑμεῖς φθάντες προφέρετε· ⁶¹ ἀλλὰ γὰρ ἀρρωδέομεν, μὴ ὑμῖν οὐκ ἡδέες γένωνται οἱ λόγοι. ἐπεὶ δὶ ὧν αὐτοὶ ἐμνήσθητε, καὶ ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι, καὶ ἐτοῖμοί εἰμεν ποιέειν ταῦτα."

ΧLVII. 'Ως δ' ήρεσκε ἀμφοτέροισι ταῦτα, ἡώς τε διέφαινε, καὶ διαλλάσσοντο τὰς τάξις. γνόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ τὸ ποιεύμενον, ἐξαγορεύουσι Μαρδονίω. ὁ δ' ἐπεί τε ἡκουσε, αὐτίκα μετιστάναι καὶ αὐτὸς ἐπειρᾶτο, παράγων τοὺς Πέρσας κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους. ὡς δὲ ἔμαθε τοῦτο τοιοῦτο γινόμενον ὁ Παυσανίης, γνοὺς, ὅτι οὺ λανθάνει, ὀπίσω ἦγε τοὺς Σπαρτιήτας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας ὡς δ' αὕτως καὶ ὁ Μαρδύνιος ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου.

ΧLVIII. Έπεὶ δὲ κατέστησαν ἐς τὰς ἀρχαίας τάξις, πέμψας ὁ Μαρδόνιος κήρυκα ἐς τοὺς Σπαρτιήτας, ἔλεγε τάδε· "Ω Λακεδαιμόνιοι, ὑμεῖς δὴ λέγεσθε εἶναι ἄνδρες ἄριστοι ὑπὸ τῶν τῆδε ἀνθρώπων, ἐκπαγλεομένων, ⁶² ὡς υὕ τε φεύγετε ἐκ πολέμου, οὕ τε τάξιν ἐκλείπετε, μένοντές τε ⁶³ ἢ ἀπόλλυτε τοὺς ἐναντίους, ἢ αὐτοὶ ἀπόλλυσθε. τῶν δ' ἄρ' ἦν οὐδὲν ἀληθές. πρὶν γὰρ ἢ συμμίξαι ἡμέας ἐς χειρῶν τε νύμον ἀπικέσθαι, καὶ δὴ φεύγοντας καὶ τάξιν ἐκλείποντας ὑμέας εἴδομεν, ἐν 'Αθηναίοισί τε τὴν πρόπειραν ποιευμένους, αὐτούς τε ἀντία δούλων τῶν ἡμετέρων τασσομένους. ταῦτα οὐδαμῶς ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργα· ἀλλὰ πλεῖστον δὴ ἐν ὑμῖν ἐψεύσθημεν. προσδεκόμενοι γὰρ κατὰ κλέος, ὡς δὴ πέμψετε ἐς ἡμέας κήρυκα προκαλεύμενοι καὶ βουλύμενοι μοῦνοι μοῦνοισι ⁶⁴ Πέρσησι μάχεσθαι· ἄρτιοι ἐύντες ποιέειν ταῦτα, οὐδὲν τοιοῦτο λέγοντας ὑμέας εὕρομεν, ἀλλὰ

60. τάδε] Plutarch tells us that the general officers of the Athenians considered the conduct of Pausanias very arbitrary: they thought, that by thus making them change their post at his pleasure, that prince treated them as slaves; but the remonstrances of Aristides induced them to change this opinion; Ar. p. 328. A. L.

61. φθάντες προφέρετε] anticipating us, propose: we should say, anticipate us in proposing. This use of the participle is noticed, M. G. G. 553. obs.

62. ἐκπαγλεομένων] ἐκπάγλως θαυμαζόντων, Scholiast on Æsch. It is a poetical verb, found in Æschylus, Ch. 211. Euripides, Hec. 1139. O. 881.

63. μένοντές τε] By this use of τε after the negative proposition, οὐ φεύ-γειν and μένειν are represented as closely connected, and one a consequence of the other. M. G. G. 626.

64. μοῦνοι μούνοισι] ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνω μάχην ξυνάψας, ἢ, κτανὼν, ἄγου λαβὼν τοὺς παίδας, ἢ, θανὼν, ἐμοὶ τιμὰς πατρώους, καὶ δόμους ἔχειν ἄφες, πτώσσοντας μάλλον. νῦν ὧν, ἐπειδὴ οὐκ ὑμεῖς ἤμξατε τούτου τοῦ λόγου, ἀλλ' ἡμεῖς ἄρχομεν. τί δὴ οὐ πρὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὑμεῖς, ἐπεί τε δεδύξωσθε εἶναι ἄριστοι, πρὸ δὲ τῶν βαρβάρων ἡμεῖς, Ἱσοι πρὸς ἴσους 65 ἀριθμὸν ἐμαχεσάμεθα; 66 καὶ ἢν μὲν δοκέῃ καὶ τοὺς ἄλλους μάχεσθαι, οἱ δ' ὧν μετέπειτα μαχέσθων 67 ὅστεροι εἰ δὲ καὶ μὴ δοκέοι,68 ἀλλ' ἡμέας μούνους ἀποχρῶν, ἡμεῖς δὲ διαμαχεσόμεθα' ὀκότεροι δ' ᾶν ἡμέων νικήσωσι, τούτους τῷ ἄπαντι στρατοπέδω νικᾶν."

ΧΙΙΧ. 'Ο μὲν, ταῦτα είπας τε καὶ ἐπισχῶν χρόνον, ὡς οἰ οὐδεὶς οὐδὲν ὑπεκρίνετο, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω ἀπελθῶν δὲ, ἐσήμαινε Μαρδονίω τὰ καταλαβόντα. ὁ δὲ, περιχαρὴς γενόμενος καὶ ἐπαρθεὶς ὑυχρῆ νίκη, ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς "Ελληνας. ὡς δὲ ἐπήλασαν οἱ ἱππόται, ἐσινέοντο πᾶσαν τὴν στρατιὴν τὴν 'Ελληνικὴν, ἐσακοντίζοντές τε καὶ ἐστοξεύοντες, ὥστε ἰπποτοξόται 69 τε ἐόντες καὶ προσφέρεσθαι ἄποροι 70 τήν τε κρήνην τὴν Γαργαφίην, ἀπ' ἢς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στράτευμα τὸ 'Ελληνικὸν, συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν. 11 ἢσαν μὲν ὧν κατὰ τὴν κρήνην Λακεδαιμόνιοι τεταγμένοι μοῦνοι τοῖσι δὲ ἄλλοισι Έλλησι ἡ μὲν κρήνη πρόσω ἐγένετο, ὡς ἔκασται ἔτυχον τεταγμένοι, ὁ δὲ 'Λσωπὸς ἀγχοῦ' ἐρυκύμενοι δὲ ἀπὸ τοῦ 'Ασωποῦ οὕτω δὴ ἐπὶ τὴν κρήνην ἐφοίτεον' ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ γάρ σφι οὐκ ἐξῆν ὕδωρ φορέεσθαι ὑπό τε τῶν ἰππέων καὶ τοξευμάτων. 72

Euripides, Her. 807. ¾τα δ' A'as πολέμιζε μόνφ μόνος εκτορι δίφ, title of Hom. 11. H. Koen. V. Eur. M. 513. All the Mss. omit either one or the other of these two words.

65. ἴσοι πρὸς ἴσους] ἐπτὰ λοχαγοὶ ἐφ' ἐπτὰ πύλαις ταχθέντες ἴ. π. ἴ.,

Sophocles, An. 145. 66. τί—οὐ — ἐμαχεσάμεθα]

should we not fight? S.

67. μαχέσθων] Instead of the termination ωσαν in the third person plural of the imperative, the form ων is very much used in Ionic, Doric, and particularly Attic. M. G. G. 197, 3. On the use of the imperative in this passage, consult M. G. G. 523, 1.

68. δοκέη—δοκέο:] Observe that ην is followed by a subjunctive, and εί

by an optative.

69. iπποτοξόται] Such were the Scythians, iv. 46. S. the Parthians, Appian, B. C. iv. 59. the Arabians, Medes, and Parthians, 88. whose practice it was to retreat rapidly after

pouring in a volley of arrows; Plutarch, Cras. p. 558. B. W. Scythas et versis animosum equis Parthum, Horace, 1 Od. xix. 10. timet miles sagittus et celevem fugam Parthi, 11 Od. xiii. 16. fidentemque fuga Parthum versisque sagittis, Virgil, G. iii. 31.

70. προσφέρεσθαι ἄποροι] difficult to engage with, i. e. to bring to close combat. When Herodotus speaks of the Scythians as being πάντες ἱπποτοξόται, he asks κῶς οὐκ ἃν εἴησαν οὕτοι ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι προσμίσγειν; iv. 46. V. Thucydides, iv. 32.

71. συνέχωσαν] οἱ Σκύθαι ἐβουλεύσντο τὰ φρέατα καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν, iv. 120. συγχέαι κρήνην, Pansanias, x. p. 840. τὴν κ. τὴν Γ. Μαρδύνιος καὶ ἡ ἵππος συνέχεεν ἡ Περσῶν, ix. 4. V. The same author adds that the Platæans afterwards had it cleared out, re-opened it, and restored it to its former state. Bellanger. L.

72. τοξευμάτων] The archers of the

L. Τούτου δὲ τοιούτου γινομένου, οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ, ἄτε τοῦ τε ὕδατος στερηθείσης τῆς στρατιῆς, καὶ ὑπὸ τῆς ἵππου ταρασσομένης, συνελέχθησαν περὶ αὐτῶν τε τούτων καὶ ἄλλων, ἐλθόντες παρὰ Παυσανίην ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας. ἀλλὰ ⁷³ γὰρ, τούτων τοιούτων ἐόντων, μᾶλλόν σφεας ἐπελύπεε, οὕ τε γὰρ σιτία εἶχον ἔτι, οἵ τέ σφεων ὑπέωνες, ⁷⁴ ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόντησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι, ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου, οὐ δυνάμενοι ἀπικέσθαι ἐς τὸ στρατόπεδον.

LI. Βουλευομένοισι δὲ τοῖσι στρατηγοῖσι ἔδοξε, ἢν ὑπερβάλωνται κείνην τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν μὴ ποιεύμενοι,⁷⁵ ἐs τὴν νῆσον ⁷⁶ ἰέναι. ἡ δέ ἐστι ἀπὸ τοῦ 'Ασωποῦ καὶ τῆς κρήνης τῆς Γαργα-

enemy, in all probability, lined the left bank of the river to a considerable extent.

73. ἀλλὰ] This is restored as being the reading of all the Mss. It is quoted, M. G. G. 615, and is considered by S. as not quite untenable. The following remarks are adduced in its support, and are founded on passages referred to by SEA. on Vig. viii. 1, 6. and on H. If we divest the present construction of all extraneous matter, it will stand thus, άλλα γαρ τούτων τοιούτων εόντων μαλλόν σφεας επελύπεε οὐ γὰρ σιτία εἶχυν—βουλευομένοισι δὲ ἔδοξε ἐς τὴν νησον ἰέναι. Here two observations suggest themselves, (1) that alla yap is followed by yap, and (2) that ἀλλὰ γὰρ is followed by δέ. With respect to the first; sometimes the yap which immediately follows άλλά is redundant; for instance, άλλά γάρ, ὅτι μὲν παλαιότατοι οὖτοι οἱ νόμοι είσὶ, σαφές · ὁ γὰρ Λυκοῦργος κατὰ τοὺς Ήρακλείδας λέγεται γενέσθαι, Χεποphon, R. L. 10. With regard to the second observation, it may be remarked, that when the reason of the proposition to which and belongs, is explicitly stated, and is put first, introduced by and yap, then that other proposition, which has thus been deprived of the and properly belonging to it, is supported by be instead; as άλλά γάρ περιέχονται τοῦ οὐνόματος μαλλόν τι των άλλων 'Ιώνων' έστωσαν δὲ καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ίωνες, i. e. άλλὰ ἔστωσαν &c. περιέχον-

ται γάρ &c. i. 147. άλλά γάρ τούτους έωμεν συ δ' είπε, εν δικαστηρίοις οί ἀντίδικοι τί δρωσιν, Plato, Phæd. t. x. p. 353. Compare άλλ', ὅτε γὰρ δη τὸ σὸν ὅμμ' ἀπέδραν, παταγοῦσιν ἄτε πτηνών αγέλαι μέγαν αίγυπιον δ' ύποδείσαντες τάχ' αν, έξαίφνης εί πὸ φανείης, σιγή πτήξειαν ἄφωνοι, Sophocles, Ai. 167. Indeed the use of Se in resuming the thread of discourse, when it has been broken by a parenthesis, is very frequent in our author, τη δèταύτη δε, c. G3. Here ἐπελύπεε is to be taken impersonally, or τόδε is to be understood as with onloi, c. 68.; and the sentence may be paraphrased thus, άλλα βουλευομένοισι έδοξε ές την νησον ιέναι, τούτων γὰρ τοιούτων ἐόντων, τόδε μαλλόν σφεας έπελύπες ότι οδκέτι είχον σιτία; or καὶ γὰρ ταῦτα τοιαῦτα έοντα έλύπες σφεας, και δη και τόδε, ΰτι οὐκέτι εἶχον σιτία.

74. ὖπέωνες] for the Homeric form ὖπάονες; as Ποσειδέων, vii. 129. for Ποσειδάων. S.

75. ὑπερβάλωνται — μὴ ποιεύμενοι] HER. on Vig. vii. 12, 11.

76. τὴν νῆσον] the island may very probably denete an insulated tract of land, not accessible without crossing a stream; as in the following passage, ῆκε πρὸς τὴν καλουμίνην ' νῆσον,' χώραν πολύοχλον καὶ σιτοφόρον, ἔχουσαν δὲ τὴν προσηγορίαν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος. τῆ μὲν γὰρ ὁ Ῥοδανὸς τῆ δὲ ὁ Ἰσάρας προσαγορευόμενος, ῥέοντες πὰρ' ἐκατέραν τὴν πλευρὰν, ἀπικορυφούσιν αὐτῆς τὸ σχῆμα κατὰ τὴν

φίης, ἐπ' ἢ ἐστρατοπεδεύοντο τότε, δέκα σταδίους ἀπέχουσα, πρὸ τῆς Πλαταιέων πόλιος. νῆσος δὲ οὕτω αν εἴη ἐν ἡπείρω, σχιζύμενος ὁ ποταμὸς ἄνωθεν ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος ῥέει κάτω ἐς τὸ πεδίον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια, καὶ ἔπειτα συμμίσγει ἐς τωὐτό οὕνομα δέ οἱ 'Ωερόη. 17 θυγατέρα δὲ ταὐτην λέγουσι εἶναι 'Ασωποῦ οἱ ἐπιχώριοι. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον ἐβουλεύσαντο μεταναστῆναι, ἵνα καὶ ὕδατι ἔχωσι χρᾶσθαι ἀφθόνω, καὶ οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινοίατο, 18 ὤσπερ κατ' ἰθὺ ἐόντων. μετακινέεσθαί τε ἐδόκες τότε, ἐπεὰν τῆς νυκτὸς ἢ δευτέρη ψυλακὴ, 19 ὡς αν μὴ ἰδοίατο οἱ Πέρσαι ἐξορμεωμένους, καί σφεας ἐπόμενοι ταράσσοιεν οἱ ἱππόται. ἀπικομένων δὲ ἐς τὸν χῶρον τοῦτον, τὸν δὴ ἡ 'Ασωπὶς 'Ωερόη περισχίζεται, ῥέουσα ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην ἐδόκες τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα, ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὁπέωνας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους ἢσαν γὰρ ἐντῷ Κιθαιρῶνι ἀπολελαμμένοι. 80

L11. Ταῦτα βουλευσάμενοι, κείνην μεν την ημέρην πᾶσαν, προσκειμένης της ΐππου, είχον πόνον ἄτρυτον. ὡς δὲ ή τε ημέρη εληγε

πρός αλλήλους σύμπτωσιν. έστι δέ παραπλησία, τῷ μεγέθει καὶ τῷ σχήματι, τῷ κατ' Αίγυπτον καλουμένφ Δέλτα. πλην έκείνου μεν θάλαττα την μίαν πλευράν και τας των ποταμών βύσεις ἐπιζεύγνυσι ταύτης δ' όρη δυσπρόσοδα, καί δυσέμβολα, καί σχεδου, ώς είπειν, ἀπρόσιτα, Polybius, ii. 49, 5. Tabulæ Herodoteæ, p. 6. and pl. 4. The chief difficulty in determining the formation of this insulated tract arises from a comparison of the map given in the above plate with that by Sir William Gell; both professing to be constructed from an actual survey, and yet differing widely in their details. I should be rather disposed to make the Oëroë a branch of the Asopus, namely, the southern branch; which, in the latter map, is represented as running in a direction from the rising ground to the north of the Oak-heads, and in the rear of the second position of the Greeks. The relative magnitude of the Asopus and its branches seems hardly to be given with sufficient accuracy.

77. 'Ωερόη] "On the road from Platæa to Thebes we find the river

Περόην ('Ωερόην?)· θυγατέρα δὲ εἶναι τὴν Π. ('Ω.?) τοῦ 'Ασώπου λέγουσι,'' Pausanias, ix. 4. Diodorus, iv. 72. and Apollodorus, iii. 11, 5. make no mention of Θέτοὲ among the daughters of Asopus. W. L.

78. έχωσι—σινοίατο] Compare M. G. G. 520. obs. 2. BU. 210. and p. 193. n. 44. By their change of position the Greeks thought that they should be sure to have plenty of water; and that they should in all probability be safe from the annoyance of cavalry.

79. δευτέρη φυλακή] i. e. about four hours after sunset: the Greeks divided the night into three watches; L. τῆς νυκτὸς αἰ διαιρέσεις, καθ' ἀς οἱ φυλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι, Suidas. The Jews also had the same number of watches, till their conquest by Pompey, when the Roman division into four watches was introduced. HUT. SCHL. Potter, iii. 8.

80. ἀπολελαμμένοι] λάμβω was an intermediate form between λήβω and λαμβάνω, and from this we also get λάμψομαι, iii. 36. 146. vii. 39. 157. i. 199. ἐλάμψομη, ii. 89. v. 101. and λαμπτέος, iii. 127. M. G. G. 241.

καὶ οἱ ἰππέες ἐπέπαυντο, νυκτὸς δὴ γενομένης καὶ ἐούσης τῆς ώρης, ἐς τὴν δὴ συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι, ἐνθαῦτα ἀερθέντες οἱ πολλοὶ ἀπαλλάσσοντο· ἐς μὲν τὸν χῶρον, ἐς τὸν συνέκειτο, οὐκ ἐν νίφ ἔχοντες· οἱ δὲ, ὡς ἐκινήθησαν, ἔφευγον ἄσμενοι τὴν ἵππον πρὸς τὴν Πλαταιέων πόλιν· φεύγοντες δὲ, ἀπικτέονται ἐπὶ τὸ 'Ηραῖον.⁸¹ τὸ δὲ πρὸ τῆς πόλιός ἐστι τῆς Πλαταιέων, εϊκοσι σταδίονς ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς Γαργαφίης ἀπέχον. ἀπικόμενοι δὲ, ἔθεντο πρὸ τοῦ ἰροῦ τὰ ὅπλα.

LIII. Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸ 'Ηραῖον ἐστρατοπεδεύοντο' Παυσαιίης δὲ, ὑρέων σφέας ἀπαλλασσομένους ἐκ τοῦ στρατοπέδου, παρήγγελλε καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα, ἱέναι κατὰ ⁸² τοὺς ἄλλους τοὺς προϊόντας' τομίσας αὐτοὺς ἐς τὸν χῶρον ἱέναι, ἐς τὸν συνεθήκαντο. ἐνθαῦτα οἱ μὲν ἄλλοι ἄρτιοι ἦσαν τῶν ταξιαρχέων πεἰθεσθαι Παυσανίη. 'Αμομφάρετος ⁸³ δὲ ὁ Πολιάδεω, λοχηγέων τοῦ Πιτανητέων ⁸⁴ λόχου, ⁸⁵ " οὺκ" ἔφη "'τοὺς ξείνους φεύξεσθαι, οὐδὲ, ἐκὼν εἶναι, αἰσχυνέειν τὴν Σπάρτην," ἐθώμαξέ τε ὑρέων τὸ ποιεύμενος, ἄτε οὺ παραγενύμενος τῷ προτέρω λόγω. ὁ δὲ

S1. 'Hoalov] Thurydides mentions this temple of Juno, iii. 68. AR.

82. κατὰ] according to, i. e. the same way us; HER. on Vic. ix. 5, 3, ufter. M. G. G. 581. b. i. 84. iii. 4. the same as κατὰ πόδας τωὸς, ix. 89. S.

S3. 'Αμομφάρετος] 'Α., ἀνὴρ θυμοειδὴς καὶ φιλοκίκδυνος, ἔκπαλαι πρὸς τὴν μάχην σπαργῶν, οἰκ ἔφη λείψειν τὴν τάξιν, ἀλλ' αὐτόθι μένων μετὰ τῶν ἑαυτοῦ λοχιτῶν ὑποστήσεσθαι Μαρδόνιον,

Plutarch, Ar. p. 328. E. V.

84. Πιτανητέων] " There is a quarter of Sparta called Theomelidæ, in which are seen the tombs of the kings of the family of the Agidæ. Near it is the place where the Crotani assemble. The Crotani are the body of troops called the Pitanatæ;" Pausamias, iii. 14. 'Αντώνινος από Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας Λακωνικόν καλ Πιτανάτην ἐκάλει λόχον, Herodian, iv. 13. Thucydides positively asserts that there never was a company of this name at Lacedæmon. This historian, jealous of Herodotus, and never omitting an opportunity of contradicting him, perhaps quibbles here, because he has said "the company of the Pitanare," instead of "the com-pany of the Crotani;" Bellanger. L. οί άλλοι Ελληνες οὐκ ὀρθῶς οἴονται τὸν Πιτανάτην λόχον αὐτοῖς (i. e. τοῖς Λακεδαιμονίοις) είναι, δε οὐδ' ἐγένετο πώποτε, Thuc., i. 20. IV. Müller thinks that this censure, if designed to touch Herodotus at all, was not meant for him particularly; but rather for Hellanicus and those earlier writers whom Herodotus in this instance carelessly followed. The denial of the existence of a Pitanensian Adyos is in other words a denial that the δημος of Pitane (iii. 55.) was ever of sufficient importance to allow of its inhabitants forming a constituent part of the national army; the military divisions in the old system of the Greeks, as well as of the Romans, corresponding entirely with the civil ones. AR. vol. i. p. 299. n. 6. Müller's Dorians, iii. 3,

85. $\lambda\delta\chi\sigma\sigma$] The Spartans were divided into twelve $\mu\delta\rho\alpha$. LAU. The $\lambda\delta\chi\sigma\sigma$ was the fourth part of the $\mu\delta\rho\alpha$. Xenophon. R. L. xi. 4. L. and consisted of 512 men, Thucydides, v. 68.

Παυσανίης τε καὶ ὁ Εὐρυάναξ δεινὸν μὲν ἐποιεῦντο τὸ μὴ πείθεσθιι ἐκεῖνόν σφισι, δεινότερον δὲ ἔτι, κείνου ταῦτα νενωμένου, 86 ἀπολιπεῖν τὸν λόχον τὸν Πιτανήτην, μὴ, ἢν ἀπολίπωσι ποιεῦντες τὰ συνεθήκαντο τοῖσι ἄλλοισι Ἑλλησι, ἀπόληται ὑπολειφθεὶς αὐτός τε ᾿Αμομφάρετος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ. Ταῦτα λογιζόμενοι, ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον τὸ Λακωνικὸν, καὶ ἐπειρῶντο πείθοντές μιν, ὡς οὐ χρεὼν εἴη ταῦτα ποιέειν.

LIV. Καὶ οἱ μὲν παρηγόρεον ᾿Αμομφάρετον, μοῦνον Λακεδαιμονίων τε καὶ Τεγεητέων λελειμμένον. ᾿Αθηναῖοι δὲ ἐποίευν τοιάδε εἶχον ἀτρέμας σφέας αὐτοὺς, ἵνα ἐτάχθησαν, ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα,⁸⁷ ὡς ἄλλα φρονεύντων καὶ ἄλλα λεγόντων. ὡς δὲ ἐκινήθη τὸ στρατόπεδον, ἔπεμπόν σφεων ἱππέα ὀψόμενόν τε, εὶ πορεύεσθαι ἐπιχειρέοιεν οἱ Σπαρτιῆται, εἱ τε καὶ τὸ παράπαν μὴ διανοεῦνται.⁸⁹ ἀπαλλάσσεσθαι, ἐπείρεσθαί τε Παυσανίην, τὸ χρεὼν εἴη ποιέειν.

LV. 'Ως δὲ ἀπίκετο ὁ κήρυξ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὥρα τέ σφεας κατὰ χώρην τεταγμένους καὶ ἐς νείκεα ἀπιγμένους αὐτῶν τοὺς πρώτους. ὡς γὰρ δὴ παρηγορέοντο τὸν 'Αμομφάρετον ὅ τε Εὐρυάναξ καὶ

86. νενωμένου] i. 77. 68. ἐν νῷ ἔχοντος, Hesychius. ὁ ὑψηλὰ νενωμένος, Anacreon. W.

87. τὰ Λ. φρονήματα] p. 326. q. 58. & πασιν ανθρώποισιν έχθιστοι βροτών, Σπάρτης ενοικοι, δόλια βουλευτήρια, ψευδών άνακτες, μηχανοβράφοι κακών, έλικτα, κυὐδεν ύγιες, άλλα παν πέριξ φρονουντες, αδίκως εὐτυχεῖτ' αν' Έλλάδα. τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλείστοι φόνοι; οὐκ αἰσχροκερδείς; οὐ λέγοντες άλλα μεν γλώσση, φρονούντες δ' άλλ', έφευρίσκεσθ' ἀεί; ὅλοισθε, Ευripides, An. 445. W. The Athenians are called μέλεοι θνητοί και νήπιοι, οίτινες άφραδίησι θεών νόον οὐκ ἀΐοντες συνθήκας πεπόησθ' άνδρες χαροποίσι πιθήκοις (i. e. with the Spartans), καί κέπφοι τρήρωνες άλωπεκιδεύσι πέπεισθε, ων δόλιαι ψυχαλ, δόλιαι φρένες, Aristophanes, Pax 1028, μεμίσηκά σε, δστις έσπείσω Λάκωσιν, οίσιν υύτε βωμός ούτε πίστις ούθ' όρκος μένει, Ach. 282-289. φασί πρός Λακεδαιμυνίους ποτέ εἰπεῖν Ἰφικράτην Ἐφιάλτου, ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ προτεινόντων πίστιν ήντινα βούλεται λαμβάνειν, ότι "πίστιν αν είεται γενέσθαι μόνην, εί δείξαιεν, δπως, αν άδικείν βούλωνται, μη δυνήσονται, έπελ, ότι γ' αεί βουλήσονται, εὖ εἰδέναι, εως ầν οὖν δύνωνται, πίστιν οὐκ εἶναι," Demosthenes, Aristoc. 29. ἐχθρός μοι κείνος όμως 'Αξίδαο πύλησιν, υς χ' έτερον μεν κεύθη ένι φρεσίν, άλλο δε Γείπη, Homer, Il. I. 312. νοεί μεν έτερα, έτερα δὲ τῆ γλώττη λέγει, Plato the dramatist. V. Σπαρτιάταις αἰμύ-λοις, Lycophron; αἰμύλους τοὺς Λάκωνάς φησιν, ως ψεύστας και δολίους. Tzetzes, ambitio multos mortales falsos fieri subegit; aliud clausum in pectore, aliud promptum in lingua habere; magisque vultum, quam ingenium bonum habere, Sallust, C. 10. BA. Demosth., Cor. 87. μήδ' έτερον κεύθης κραδίη νόον, άλλ' άγορεύων, Phocylides. κακαί φρένες, άδυ λάλημα ου γάρ ίσον νοέει καὶ φθέγγεται ἡπεροπευτάς, οὐδεν αλαθεύων, δόλιον βρέφος, Moschus, i. 8. Plautus, Tru. i. 2, 75. Psalm lv. 21. Τ. Compare Σπάρτη μέν ώμη, καὶ πεποίκιλται τρόπους, Ευτ., S. 198. 89, διανοεύνται] M. G. G. 507, 2.

ό Παυσανίης μή κινδυνεύειν μένοντας 90 μούνους Λακεδαιμονίων, ου κως έπειθον ές δ ές νείκεά τε συμπεσόντες απικέατο, και ό κήρυξ των 'Αθηναίων παρίστατό σφι άπιγμένος, νεικέων δέ, δ 'Αμομφάρετος λαμβάνει πέτρον 91 άμφοτέρησι τησι χεροί, καὶ τιθείς προ ποδών τών Παυσανίεω, "ταύτη τη ψήφω 92 ψηφίζεσθαι" έφη, " μη φεύγειν τους ξείνους," ξείνους 93 λέγων τους βαρβάρους. ὁ δὲ, μαινόμενον καὶ οὐ φρενήμεα καλέων έκεῖνον, πρός τε τὸν 'Αθηναίων κήρυκα έπειρωτώντα τα έντεταλμένα, λέγειν ο Παυσανίης έκέλευε τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, έχρηϊζέ τε τῶν 'Αθηναίων προσγωρησαί τε προς έωυτους, και ποιέειν περί της απόδου τά περ αν και σφείς.

LVI. Καὶ ὁ μὲν ἀπαλλάσσετο ἐς τοὺς ᾿Αθηναίους. τοὺς δὲ ἐπεὶ άνακρινομένους πρός έωυτους ήως κατελάμβανε, έν τούτω τῷ χρόνω κατήμενος ο Παυσανίης, ου δοκέων τον Αμομφάρετον λείψεσθαι. των άλλων Λακεδαιμονίων άποστειχόντων, (τὰ δὴ καὶ ἐγένετο,) σημήνας, άπηγε δια των κολωνων 94 τούς λοιπούς πάντας είποντο δὲ καὶ Τεγεῆται. 'Αθηναῖοι δὲ ταχθέντες ήϊσαν τὰ ἔμπαλιν ή 95 Λακεδαιμόνιοι. οί μεν γάρ των τε όχθων άντείχοντο καὶ τῆς ὑπωρείης του Κιθαιρωνος, φοβεόμενοι την ίππον 'Αθηναίοι δέ, κάτω τραφθέντες ές τὸ πεδίον.

LVII. 'Αμομφάρετος δε, άρχήν τε 96 ουδαμά δοκέων Παυσανίην τολμήσειν σφέας απολιπείν, περιείγετο αὐτοῦ μένοντας μή ἐκλιπείν την τάξιν προτερεόντων δε των σύν Παυσανίη, καταδόξας αυτούς ίθείη τέχνη ⁹⁷ ἀπολιπεῖν αὐτὸν, ἀναλαβόντα τὸν λόχον τὰ ὅπλα ἦγε βάδην 98 πρὸς τὸ ἄλλο στῖφος.99 τὸ δὲ, ἀπελθὸν ὅσον τε δέκα 100

90. μένοντας] νίζ. αὐτόν τε 'Αμομφάρετον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, c. 53. IV.

91. πέτρον] ἀράμενος ταῖν χεροῖν π. μέγαν δ' Αμομφάρετος, και καταβαλών ποδ των ποδών του Παυσανίου, " ταύτην" έφη "ψηφον αὐτὸς περί της μάχης τίθεσθαι," Plutarch, Ar. p. 328.

92. ψήφω] He said and acted thus in allusion to the pebbles, which were

used in balloting. L.

93. ξείνους, ξείνους] A similar repetition will be found c. 11. and so, ίδον. ίδον, iii. 12. W.

94. κολωνων] όχθων, p. 256. n. 32. 95. τὰ ἔμπαλιν ή] i. 207. Thucvdides, iii. 22. Lucian, i. 677. iii. 249. BLO. Consult also the philological

note of AR.

96. ἀρχήν τε] at first; opposed to προτερεόντων (c. 66. from πρότερος) δέ τῶν σὺν Π., but when those under Pausanius led the way or marched forwards. Instead of $\tau \epsilon$, the sense seems to require $\mu \acute{e}\nu$; S. proposed the other enclitic, ye. first, in the first instance,

97. iθείη τέχνη] in a straight-forward fashion, P. without any disguise, openly; the same as ἐκ τῆs ίθείης, ii. 161. H. on Vig. iii. 11, 2. straight way, c. 37. iii. 127. S.

98. βάδην το παλαιον Κίσσιον έρκος προλιπόντες έβαν, οί μέν έφ' ίππων, οί στάδια, ἀνέμενε τὸν 'Αμομφαρέτου λόχον, περὶ ποταμὸν Μολόεντα 1 ἰδρυμένον 'Αργιόπιόν 2 τε χῶρον καλεόμενον, τῆ καὶ Δήμητρος 'Ελευσινίης ἰρὸν ἦσται' ἀνέμενε δὲ τοῦδε εῖνεκα, ἵνα, ἢν μὴ ἀπολίπη τὸν χῶρον, ἐν τῷ ἐτετάχατο, ὀ 'Αμομφάρετός τε καὶ ὁ λόχος, ἀλλ' αὐτοῦ μένωσι, βοηθέοι ὀπίσω παρ' ἐκείνους. καὶ οἵ τε ἀμφὶ τὸν 'Αμομφάρετον παρεγίνοντό σφι, καὶ ἡ ἵππος ἡ τῶν βαρβάρων προσέκειτο πῶσα. οἱ γὰρ ἱππόται ἐποίευν, οἶον καὶ ἐώθεσαν ³ ποιέειν αἰεί ιδάντες δὲ τὸν χῶρον κειτὸν, ἐν τῷ ἐτετάχατο οἱ "Ελληνες τῆσι προτέρησι ἡμέρησι, ἡλαυνον τοὺς ἵππους αἰεὶ τὸ πρόσω, καὶ, ἄμα καταλαβόντες, προσεκέατό σφι.

LVIII. Μαρδόνιος δὲ, ὡς ἐπύθετο τοὺς Ἑλληνας ἀποιχομένους ὑπὸ νύκτα, εἶδέ τε τὸν χῶρον ἐρῆμον, καλέσας τὸν Ληρισσαῖον Θώρηκα καὶ τοὺς ἀδελφεωὺς αὐτοῦ Εὐρύπυλον καὶ Θρασυδήϊον, ἔλεγε τό παῖδες ᾿Αλεύεω, ⁴ ἔτι τί λέξετε, τάδε ὑρέοντες ἐρῆμα; ὑμεῖς γὰρ οἱ πλησιόχωροι ἐλέγετε, ' Λακεδαιμονίους οὺ φεύγειν ἐκ μάχης, ἀλλὰ ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρώτους,' τοὺς πρότερόν τε ρετισταμένους ἐκ τῆς τάξιος εἴδετε, νῦν τε ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα καὶ οἱ πάντες ὁρέομεν διαδράντας διέδεξάν τε, ἐπεί σφεας ἔδεε πρὸς τοὺς ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπων μάχη διακριθῆναι, ὅτι, οὐδένες ⁵ ἄρα ἐόντες, ἐν οὐδαμοῖσι ἐοῦσι Ἑλλησι ἐναπεδεικνύατο.6

δ' έπὶ ναῶν, πεζοί τε β., πολέμου στίφος παρέχοντες, Æschylus, P. 17. ηρέμα, σχολή, κατά βήμα, Hesychius. άνω πρός το ίσχυρως ύρθιον μόλις β. έπορεύοντο υί ໃπποι, opposed to έθεον δέ καὶ Ίπποι, Xenophon, An. iv. 8, 21. oi μέν πελτασταί δρόμφ έθεον, Χειρίσοφος δέ β. ταχύ (at quick march) έφείπετο σὺν τοῖς ὁπλίταις, 6, 17. ΒL. οὐ β., άλλ' άεὶ τρέχων, Cyr. ii. 2, 30. ὑπὸ προθυμίας καὶ μένους καὶ τοῦ σπεύδειν συμμίξαι, δρόμου τινές ήρξαντο συνεφείπετο δὲ καὶ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμφ. καὶ αὐτὸς ὁ Κῦρος, ἐπιλαθόμενος τοῦ β., δρόμφ ήγειτο, iii. 3, 61. HUT. step by step, in ordinary murching time, at a foot-pace.

 στίφος] τάξιν πολεμικήν, ὅχλον, σύστρεμμα, Hesychius. Æschylus, P.
 372. BL. c. 70. Arriau, Al. i.

16.

100. δέκα] By skirting along the slopes, Pausanias increased the distance, which was but ten stadia in a

direct line from the spring to the island. W.

1. Μολόεντα] This I imagine to be the first stream which Pausaoias would reach in marching to the south-west from Gargaphia.

'Αργιόπιον] This may be identified in position with the middle of the three hillocks given by Sir W. Gell.

3. εάθεσαν] εσινέοντο την στρατιήν εσακοντίζοντές τε και εστοξεύοντες, c. 49.

4. π. 'Αλεύεω] 'Αλεύα π., Pindar, P. x. 8. W. c. 1. vii. 6. LAU.

5. υὐδένες] Sophocles and most writers would have said οὐδέν. The best authors, indeed, sometimes use the plural οὐδένες, as Xenophon, (H. v. 3, 10. vi. 4, 4. vii. 4, 8. SCHN.), Isæns, and Demosthenes; but not in the present signification of worthless good-for-nothing characters. Sophocles says οὐκ ἡξίου τοὺς μηδένας, Aj.

καὶ ὑμῖν μὲν, ἐοῦσι Περσέων ἀπείροισι, πολλὴ ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, ἐπαινεόντων τούτους, τοῖσί τι καὶ συνηδέατε· ⁷ 'ΑρταβάΞου δὲ θῶμα καὶ μᾶλλον ἐποιεύμην, τὸ καὶ καταβρωδῆσαι Λακεδαιμονίους, καταβρωδήσαντά τε ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην,⁸ ὡς
' χρεὼν εἴη ἀναΞεύξαντας τὸ στρατόπεδον ὶ ἐναι ἐς τὸ Θηβαίων
ἄστυ πολιορκησομένους' τὴν ἔτι πρὸς ἐμεῦ βασιλεὺς πεύσεται.
Καὶ τούτων μὲν ἐτέρωθι ἔσται λόγος νῦν δὲ ἐκείνοισι ταῦτα ποιεῦσι
οὐκ ἐπιτρεπτέα ἐστὶ, ἀλλὰ διωκτέοι εἰσὶ, ἐς δ καταλαμφθέντες δώσουσι ἡμῖν τῶν δὴ ἐποίησαν Πέρσας πάντων δίκας."

LIX. Ταῦτα εἴπας, ἢγε τοὺς Πέρσας δρόμω, διαβάντας τὸν ᾿Ασωπὸν, κατὰ στίβον τῶν Ἑλλήνων, ὡς δὴ θ ἀποδιδρησκόντων ἐπεῖχέ τε ἐπὶ Λακεδαιμονίους τε καὶ Τεγεήτας μούνους ᾿Αθηναίους γὰρ τραπομένους ἐς τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν ὅχθων οὺ κατώρα. Πέρσας δὲ ὁρέοντες ὡρμημένους διώκειν ¹0 τοὺς "Ελληνας οἱ λοιποὶ τῶν βαρβορικῶν τελέων ἄρχοντες, αὐτίκα πάντες ἢραν τὰ σημήϊα, καὶ ἐδίωκον, ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, οὕτε κόσμω οὐδενὶ κοσμηθέντες, οὕτε τάξι. καὶ οὖτοι μὲν βοῆ τε καὶ ὁμίλω ¹¹ ἐπήϊσαν, ὡς ἀναρπασόμενοι ¹² τοὺς "Ελληνας.

LX. Παυσανίης δε, ως προσέκειτο ή ιππος, πέμψας προς τους

1133. i. e. τοὺς μηδὲν ὄντας οτ τοὺς οὐδαμινοὺς, Scholiast. V. men of no consideration: σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἡμενοι κατὰ πτόλιν, φρονοῦσι δήμου μείζον, ὅντες οὐδένες, Euripides, An. 607. Έλλάδυς τῆς ταλαιπάρου στένω, ἡ, θέλουσα δρῶν τι κεδνὸν βαρβάρους, τοὺς οὐδένας καταγελῶντας ἐξανήσει, I. A. 370. Ion 596. M. G. G. 437. οδς, 1.

6. διέδεξαν — ἐναπεδεικνύατο] they have clearly proved—that, being in first but cowards at heart, they used to show themselves off (or to be made a great show of) among the Greeks who are equally worthless. P. L. S. In vol. i.p. 147. n. 83. the latter of these two verbs is inserted, incorrectly, on the authority of M., who appears to have been misled by a hasty view of this passage. The construction is not ἐναπεδεικνύατο ἐόντες οὐδένες, as the present punctuation indicates.

7. συνηδέατε] from συνειδέναι; with whom you are also in some respect acquainted. S.

5. δειλοτάτην] c. 41. TR.

9. δη] is here used in irony. M.G. G. 603. forsooth.

10. &ρμημένους διώκειν] The infinitive stands after verbs of motion, to express an object. Instead of this, Xenophon says els τδ διώκειν δρμήσαντες, An. i. 8, 18. M. G. G. 535, 5.

b. ώρμέατο βοηθέειν, c. 61.

11. βοή τε καὶ δμίλφ] έθεον β. τε κ. πατάγα χρεωμενοι, iii. 79. κεκλόμενοι καθ' δμιλον έπ' αὐτῶ πάντες έβησαν, Homer, 11. Λ. 460. W. δμίλφ may be put adverbially; δμιλαδον έστιχόωντο, Apollonius, iv. 1181. from έστιχός ωντο ίλαδον, Homer, Il. B. 92. Mardonius έπεφέρετο τοῖς Λακεδαιμονίοις β. πυλλή καὶ πατάγφ τῶν βαρβάρων, ώς οὐ μάχης ἐσομένης, ἀλλὰ φεύγοντας άναρπασομένων τοὺς Ελληνας, Plutarch, Ar. p. 329. A. V. σοφίη καl μη βίη τε καὶ δμίλφ, iii. 127. δ. means properly with all the forces collected in one body: but the expression seems to have passed into a proverb. M. πεφοβημένοι ήλθον δ., ΙΙ. Φ. 606.

12. ἀναρπασόμενοι] ως ά. τοὺς Φω-

κεας, φερόμενοι, viii. 28. V.

'Αθηναίους ίππέα, λέγει τάδε· '' Ανδρες 'Αθηναΐοι, ἀγῶνος 13 μεγίστου προκειμένου, ἐλευθέρην εἶναι ἡ δεδουλωμένην τὴν Ἑλλάδα, προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων ἡμεῖς τε οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑμεῖς οἱ 'Αθηναῖοι, ὑπὸ τὴν παροιχομένην νὑκτα διαδράντων. νῦν ὧν δέδοκται 14 τὸ ἐνθεῦτεν τὸ πυιητέον ἡμῖν ἀμυνομένους γὰρ τῆ δυνάμεθα ἄριστα περιστέλλειν 15 ἀλλήλους. εἰ μέν νυν ἐς ὑμέας ὥρμησε ἀρχὴν ἡ ἵππος, χρῆν δὴ ἡμέας τε, καὶ τοὺς μετ' ἡμέων τὴν Ἑλλάδα οὺ προδιδόντας Τεγεήτας, βοηθέειν ὑμῖν νῦν δὲ, ἐς ἡμέας γὰρ ἄπασα κεχώρηκε, δίκαιοὶ ἐστε 16 ὑμεῖς πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες ἰέναι. εὶ δ' ἄρα αὐτοὺς ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν, ὑμεῖς δ' ἡμῖν τοὺς τοξότας ἀποπέμναντες χάριν θέσθε. συνοίδαμεν δὲ ὑμῖν 17 ὑπὸ τὸν παρεόντα τόνδε πόλεμον ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι, ὥστε καὶ ταῦτα ἐσακούειν.''

LXI. Ταῦτα οἱ ᾿Αθηναῖοι ὡς ἐπύθοντο, ὡρμέατο βοηθέειν καὶ τὰ μάλιστα ἐπαμύνειν. καὶ σφι ήδη στείχουσι ἐπιτίθενται οἱ ἀντιταχθέντες Ἑλλήνων τῶν μετὰ βασιλέος γενομένων, ὥστε μηκέτι δύνασθαι βοηθῆσαι τὸ γὰρ προσκείμενόν 18 σφεας ἐλύπες. οὕτω δὴ

13. ἀγῶνος] An allusion to the public games of Greece, at which prizes were proposed. L.

14. $\delta \epsilon \delta o \kappa \tau \alpha \iota \kappa . \tau . \lambda .$] The construction is $\delta . \tau \delta$ (i. e. $\delta o \tau \tau \ell$) $\pi . \epsilon \sigma \tau l \dot{\eta} .$ $\tau \delta \dot{\epsilon}$; where $\tau \delta \dot{\epsilon}$ is the same as the

adverb simply. S.

15. περιστέλλειν] The infinitive is here put for the first person plural of the subjunctive. δεί may be supplied, because the idea of it is implied in the verbal ποιητέον, M. G.G. 544. (p. 214. n. 87.) and the former clause is equivalent to & οὖν ἐκ τῶνδε ποιεῖν νῦν δεῖ,

δέδοκται ήμιν.

16. δίκαιοί ἐστε] vol. i. p. 24. n. S. Many verbs, which are used impersonally in other languages, followed by a proposition dependent upou them, particularly where the accusative is constructed with the infinitive, in Greek usually take the chief word of the following proposition as a subject. The expressions δῆλόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, δις are most usually thus constructed. ἐγὰ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, Sophocles, An. 405. M. G. G. 296. τὸν μισθὸν

έφασαν δίκαιοι εἶναι ἀπολαβόντες, οὕτω ἐξιέναι, viii. 137. δ. ἐσμὲν φυλάξαι τὴν αὐτὴν τάξιν, Strabo, vi. p. 407. Δ. Plato, Crit. p. 45. Δ. Euripides, S. 197. W. Hip. 1302. MO. 1084. MUS. Her. 143. 776. Demosthenes, Aph. i. 18. Mid. 28. Xenophon, H. i. 7, 4. Aristophanes. N. 1265. 1416. MAR. BA. Pl. 1030. To these the following examples may be added from Demosthenes alone; Cor. 2. 16. 18. 38. 79. F. L. 35, twice. N. X. 9. Ne. 18. Pr. 18. 20. 46. Ep. 2.

17. $b\hat{\mu}\hat{\nu}$ This is incorrectly given as an instance of a reflexive pronoun in the dative. M. G. G. 547, 2. vol. i.

p. 231. n. 14.

18. τὸ—προσκείμενον] ἡ ἵππος ἡ τῶν βαρβάρων προσέκειτο πᾶσα, c. 57. οἱ ἱππόται προσεκέατό σφι, ibid, ἡ τ. ἡ Μαρδονίου αἰεὶ προσεκειτό τε καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἔλληνας, c. 40. W. We may understand μέρος τοῦ στρατοῦ; at any ταte τὸ προσκείμενον is equivalent to οἱ προσκείμενον. LA U. vol. i. p. 59. n. 5. τὸ τῶν Θηβαίων ἱπκιὰν προσεκειτο, Thucydides, vii. 30.

μουνωθέντες Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεῆται, ἐόντες σὺν ψιλοῖσι ἀριθμον οἱ μὲν πεντακισμύριοι, ¹⁹ Τεγεῆται δὲ τρισχίλιοι, (οὖτοι γὰρ οὐδαμὰ ἀπεσχίζοντο ἀπὸ Λακεδαιμονίων,) ἐσφαγιάζοντο, ὡς συμβαλέοντες Μαρδονίω καὶ τῆ στρατιῆ τῆ παρεούση. καὶ, οὺ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, ἔπιπτόν τε αὐτῶν ἐν τούτω τῷ χρόνω πολλοὶ, καὶ πολλῷ πλεῦνες ἐτρωματίζοντο. ²⁰ φράζαντες γὰρ τὰ γέρρα, ²¹ οἱ Πέρσαι ἀπίεσαν τῶν τοξευμάτων πολλὰ ἀφειδέως οὕτω, ὥστε, πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, ἀποβλέψαντα ²² τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ Ἡραῖον ²³ τὸ Πλαταιέων, ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, χρηίζοντα μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.

LXII. Ταῦτα δ' ἔτι τούτου ἐπικαλευμένου, προεξαναστάντες

19. πεντακισμύριοι] c. 28. 29. L.

20. ετρωματίζοντο | c. 72.

21. φράξαντες — τὰ γέρβα] after forming a rampart of their bucklers. γέββον τετράγωνον σκέπασμα έκστερεας βύρσης, ῷ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι έν τοις πολέμοις έσκεπασμένοι, Harpocration; Περσικά μέν έστιν δπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρηστικώς δέ, ἀπαν σκέπασμα, είτε δερμάτινον, είτε έξ άλλης τινός ύλης, γέρρον ελέγετο, Etymol. M. Taylor. These bucklers consisted of wicker frames covered with hides. εγίνετο πρώτον περί τὰ γέββα μάχη ως δε ταῦτα ἐπεπτώκεε. c. 62. The Persians are represented as προθέμενοι πολλά τῶν γέβρων, after which the Greeks προσπεσόντες έξεώθουν τὰ γέρδα, Plutarch, Ar. p. 329. F. W. οί Πέρσαι συνεφόρησαν τὰ γ. έρκος είναι σφι, c. 99. έως μέν τοίσι Πέρσησι ὄρθια ήν τὰ γ., ημύνοντο ἐπεὶ δὲ τῶν ᾿Αθηναίων δ στρατός ἔργου εἴχοντο, ενθεύτεν έτεροιούτο το πρηγμα. διωσάμενοι γάρ τὰ γ. οδτοι, φερόμενοι ἐσέπεσον ἀλέες ές τους Πέρσας, c. 102. Bellanger, L. In the ancient system of warfare this rampart answered the same purpose as gabions are employed for, now that fire-arms have been invented. LAU. The gabion is a kind of basket, made of osier-twigs, of a cylindrical form, and varying in its dimensions (from one foot high and one foot in diameter to six feet by three) according to the purpose for which it is used. The largest sort

serve in sieges to carry on the approaches under cover, when they come pretty near the fortification. The smallest are those which are placed along the top of a parapet to cover the troops in firing over it. The intermediate size is used in field works. Batteries are often made of gabions. Nicholson's Brit. Encycl. Xenophon mentions the γέρδον frequently: in a hattle between the Egyptians and the Persians, επλεονέκτουν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις τά τε γὰρ δόρατα ἰσχυρά τε καὶ μακρά, αῖ τε ἀσπίδες πολύ μᾶλλον τῶν θωράκων καὶ τῶν γέρρων και στεγάζουσι τὰ σώματα, και πρός το ωθείσθαι συνεργάζονται, πρός τοίς ώμοις οδισαι. συγκλείσαντες υδυ τας ασπίδας έχωρουν και έωθουν. οι δέ Πέρσαι οὐκ ἐδύναντο ἀντέχειν, ἄτε ἐν άκραις ταις χερσί τὰ γέρρα έχουτες, &c. Cyr. vii. 1,33. στρατεύονται έχουτες τὰ ἀγχέμαχα ὅπλα καλούμενα, θώρακά τε περί τοις στέρνοις και γέρδον έν τη ἀριστερά, (οδόν περ γράφονται οδ Π. ἔχοντες,) ἐν δὲ τῷ δεξιᾶ μάχαιραν ἡ κοπίδα, i. 2, 13. ii. 1, 9. 21. i. 2, 9. iii. 2, 7. In describing the arms of the Persians, Herodotus says elxov avtl ἀσπίδων γέρβα, vii. 01.

22. ἀποβλέψαντα] Pausanias, turning towards το Ἡραῖον, εὕξατο Κιθαιρωνία Ἡρα καὶ θεοῖς ἄλλοις οἱ Πλαταιδα γῆν ἔχουσιν, Plutarch, Ar. p. 329. Ε. V.

23. 'Hpaîov] c. 52. L.

πρότεροι οἱ Τεγεῆται ἐχώρεον ἐς τοὺς βιρβάρους καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανίεω ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά. 24 ὡς δὲ χρόνω 25 κοτὲ ἐγένετο, ἐχώρεον καὶ οὖτοι ἐπὶ τοὺς Πέρσας, καὶ οἱ Πέρσαι ἀντίοι, τὰ τόξα μετέντες. 26 ἐγίνετο δὲ πρῶτον περὶ τὰ γέμμα μάχη. ὡς δὲ ταῦτα ἐπεπτώκες, ἤδη ἐγίνετο μάχη ἰσχυρὴ παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον, καὶ χρόνον ἐπὶ πολλὸν, ἐς οἱ ἀπίκοντο ἐς ὑθισμόν. 27 τὰ γὰρ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ βάρβαροι. λήματι 28 μέν νυν καὶ ρώμη οὐκ ἔσσονες ἦσαν οἱ Πέρσαι ἄνοπλοι 29 δὲ ἐύντες καὶ πρὸς ἀνεπιστήμονες ἦσαν, καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην προεξαΐσσοντες δὲ κατ' ἕνα, καὶ δέκα, καὶ πλεῦνές τε καὶ ἐλάσσονες συστρεφόμενοι, 30 ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας, καὶ διεφθείροντο.

LXIII. Τῆ δὲ ἐτύγχανε αὐτὸς ἐων Μαρδόνιος, ἀπ' ἵππου τε μαχόμενος λευκοῦ, ἔχων τε περὶ ἐωυτὸν λογάδας Περσέων τοὺς ἀρίστους χιλίους, ³¹ ταύτη δὲ καὶ μάλιστα τοὺς ἐναντίους ἐπίεσαν. ὅσον μέν νυν χρόνον Μαρδόνιος περιῆν, οί δὲ ἀντεῖχον, καὶ ἀμυνό-

24. χρηστὰ] Plutarch omits the adjective, ἄμα ταῖς εὐχαῖς ἐφάνη τὰ ἐερὰ, καὶ νίκην οἱ μάντεις ἐμήνυον, Αι. p. 329. E. V. W.

25. χρόνω] at length. το χωρίον αίρει χρ., Dionysius, A. R. t. ii. p.33, 25. χρ. σον ύμμα, μυρίαις εν άμέραις προσείδον, Euripides, Ph. 313. V. ἆρ' εμέλλομέν ποθ' ύμας ἀποσοβήσειν τω χρ., Aristoplanes, V. 460. L.

26. μετέντες] It is not likely that they laid aside their bows, till the

rampart was forced.

27. ἀθισμόν] vii. 225. actual collision, close conflict, the shock and push and tug of war, justling, a struggle; in more colloquial language, a tussle. συνέβη τους πλείστους των Αίτωλών διά την πτοίαν, αὐτοὺς ὑφ' αύτών, φεύγοντας, έν ταις πύλαις συμπατηθήναι. ὁ μεν οὖν 'Αλέξανδρος ἐν χειρών νόμφ κατ' αὐτὸν ἔπεσε τὸν κίνδυνον δ δε 'Αρχίδαμος έν τῷ περί τὰς πύλας ώθισμώ και πνιγμώ διεφθάρη, Polybius, iv. 58, 8. pilis inter primam trepidutionem abjectis temere magis quam emissis, pugna jam in manus, jam ad gladios, ubi Mars est atrocissimus, venerat, Livy, ii. 46. S. ην των ίππέων ώθισμός, των μέν έκβαίνειν έκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἴργειν τὴν ἔκβασιν,

Arrian, Al. i. 16.

28. λήματι] in gallantry. vii. 99. BL. To the same purpose also even Plutarch speaks; Περσῶν πολλοὺς οὐκ ἀπράκτως οὐδὲ ἀθύμως πίπτοντας, Ar. and at least as much is implied by Plato, Lach. t. ii. p. 191. MI. ix. 3.

29. ἄνοπλοι] γυμνῆτες, c. 63. L. c. 30. δπλον denotes a shield more particularly; and when the rampart was broken through by the Greeks, the Persians had no time to resume their bucklers of which it had been composed. And if they could have done so, their bucklers would have been no match for the shields of the Greeks. They had, indeed, περί τὸ σῶμα κιθῶνας χειριδωτούς ποικίλους, λεπίδυς σιδηρέης ὅψιν ἰχθυοειδέος, vii. 61. but whether this was really of iron may be doubted. S. W.

30. συστρεφόμενοι] προεκθέοντες καὶ ξυστρεφόμενοι, Thucydides, vii. 30. forming themselves into a compact body, and in this form rushing forwards. The latter passage seems imitated from Herodotus. συστρέφειν and συστρέφεσθαι signify to concentrate all one's powers, to condense one's forces. Taylor on Æsch. Ct. 34. BLO.

31. χιλίους] vii. 40. viii. 113. L.

μενοι κατέβαλλον 32 πολλούς των Λακεδαιμονίων ώς δε Μαρδόνιος 33 ἀπέθανε, καὶ τὸ περὶ ἐκεῖνον τεταγμένον, ἐὸν ἰσχυρότατον, ἔπεσε, οὕτω δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἐτράποντο, καὶ εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι. πλεῖστον γάρ σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθὴς, 34 ἐρῆμος ἐοῦσα ὅπλων πρὸς γὰρ ὑπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγωνα ἐποιεῦντο.

LXIV. `Ενθαῦτα ή τε δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω, κατὰ τὸ χρηστήριον, 35 τοῖσι Σπαρτιήτησι ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο, καὶ νίκην ἀναιρέεται καλλίστην ἀπασέων, τῶν ἡμεῖς Ἰδμεν, Παυσανίης ὁ Κλεομβρότου τοῦ ᾿Αναξανδρίδεω. ἀποθνήσκει δὲ Μαρδόνιος ὑπὸ ᾿Αειμνήστου, 36 ἀνδρὸς ἐν Σπάρτη λογίμου.

LXV. Έν δὲ Πλαταιῆσι οἱ Πέρσαι ως ἐτράποντο ὑπὸ των

32. κατέβαλλον] τοῖς δόρασι τύπτοντες πρόσωπα καὶ στέρνα τῶν Περσῶν, πολλοὺς κ., Plutarch, Λr. p. 329. τ. W. ἀπέκτεινον, κατέλνον, ἐὐκων, ἔβριπτον, Hesychius. παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δύρατι, καταβάλλει καὶ τοῦτον 'λλέξανδρος παίσας τῷ ἔυστῷ διὰ τοῦ θάρακος ἐς τὸ στέρνον, Αττίαη, Λl. i. 16. SCHL. This signification is very common in Polybius; as iii. 94, 6. v. 14, 6. 17, 4. vi. 37, 3. 39, 3. ix. 7, 5. x. 32, 5. xxiii. 7, 6. S.

33. Μαρδόνιος] "In Asiatic armies, the jealousy of despotism being adverse to that close succession of various ranks in command, which, in the European, contributes so much to the preservation of order in all events, the death of the commander-in-chief can scarcely fail to superinduce complete confusion, and the certain ruin of the

enterprise;" MI. ix. 3.

34. ἡ ἐσθὴς] their dress which was long and cumbersome. Πέρσαι τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νομίσαντες τῆς ἑωντῶν εἶναι καλλίω, φορέουσι, i.135. περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον, "τιάρας" καλεομένους, πίλους ἀπαγέας περὶ δὲ τὸ σῶμα. κιθῶνας χειριδωτούς περὶ δὲ τὰ σκέλεα, ἀναξυρίδας, viì. 61. (ὁ Κῦρος) στολὴν εἵλετο τὴν Μ. αὐτός τε φορεῖν, καὶ τοὺς κοινῶνας ταύτην ἔπεισεν ἐνδύεσθαι αὕτη γὰρ αὐτῷ συγκρύττειν ἐδόκει, εἴ τίς τι ἐν τῷ σωματι ἐνδεὲς ἔχοι, καὶ καλλίστους καὶ μεγίστους ἐπιδεικιύναι τοὺς φοροῦντας. καὶ γὰρ τὰ ὑπυδήματα τοιαῦτα ἔχουσιν, ἐν

οίς μάλιστα λαθείν έστὶ καὶ ὑποτιθεμένους τι, ώστε δοκείν μείζους είναι ή elol, Xenophon, Cyr. viii. 1, 40. Diodorus, ii. 6. vestis, ut Medis, perlucida ac fluida, Justin, xli. 2. indumentis plerique eorum ita operiuntur lumine colorum fulgentibus vario, ut, licet sinus lateraque dissuta relinquant flatibus agitari rentorum, inter calceos tamen et verticem nihil videatur intectum, Ammian, xxiii. 6. This was the dress afterwards adopted by the Parthians. That of the Grecks, if long, was not loose; and when they were on a journey, or went into battle, they took it up as high as the knee and fastened it close round the body with a girdle. L.

35. χρηστήριον] the presage. viii. 114. L. vol. i. p. 168, n. 82. The word is used in just the same manner (vi. 140.) of an answer given by the Pelasgians of Lemnos to the Athenians, "ἐπεὰν βορέη ἀνέμω αὐτημερὸν νηῦς ἐξανύση ἐκ τῆς ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, τότε παραδώσομεν." τοῦτο εἶπαν, ἐπιστάμενοι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον τοῦτο εἶναι ἀδύνατον

γενέσθαι, vi. 139. Τ ...

36. 'Αειμνήστου] τὸν Μαρδόνιον ἀνὴρ Σπαρτιάτης, ὅνομα 'Αρίμιηστος, ἀπο· κτίννυσι, λίθω τὴν κεφαλὴν πατάξας, Plutarch, Ar. p. 330. c. Arimnestus was a Platæan name, c. 72. δ 'A. ἐν τῆ πρὸς Μ. μάχη Πλαταιεῦσιν ἡγήσατο, Pausanias, ix. 4. Plut., Ar. p. 325. c. and so was Λεimnestus, Thucydides, iii. 52. V. W. Λακεδαιμονίων, ἔφευγον οὐδένα κόσμον ἐς τὸ στρατύπεδον τὸ εωυτῶν καὶ ἐς τὸ τεῖχος τὸ ξύλινον, ³⁷ τὸ ἐποιήσαντο ἐν μοίρη τῆ Θηβαΐδι. θῶμα δέ μοι, ὅκως, παρὰ τῆς Δήμητρος τὸ ἄλσος μαχομένων, οὐδὲ εἶς ἐφάνη τῶν Περσέων οὕτε ἐσελθὼν ἐς τὸ τέμενος, οὕτε ἐναποθαιὼν, περί τε τὸ ἰρὸν οἱ πλεῖστοι ἐν τῷ βεβήλῳ ἔπεσον. δοκέω δὲ, εἴ τι περὶ τῶν θείων πρηγμάτων δοκέειν δεῖ, ἡ θεὸς αὐτή σφεας οὐκ ἐδέξατο, ἐμπρήσαντας τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἑλευσῖνι ἀνακτόριον. ³⁸ αὕτη μέν νυν ἡ μάχη ἐπὶ τοσοῦτο ἐγένετο.

LXVI. 'Αρτάβα 205 39 δὲ ὁ Φαρνίκεος αὐτίκα τε οὐκ ἀρέσκετο 40 κατ' ἀρχὰς λειπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλέος, καὶ τύτε πολλὰ ἀπαγορεύων οὐδὲν ἤνυη, συμβάλλειν οὐκ ἐῶν' ἐποίησέ τε αὐτὸς τοιάδε, ὡς οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι τοῖσι ἐκ Μαρδονίου ποιευμένοισι. τῶν ἐστρατήγεε ὁ 'Αρτάβα 20ς, εἶχε δὲ δύναμιν οὐκ ὀλίγην ἀλλὰ καὶ ἐς τέσσερας μυριάδας ἀνθρώπων περὶ ἐωυτὸν, τούτους, ὅκως ἡ συμβυλὴ ἐγίνετο, εὖ ἐξεπιστάμενος, τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, ἥῖε κατηρτισμένος, ⁴1 παραγγείλας κατὰ τωὐτὸ ἱέναι πάντας, τῆ ἃν αὐτὸς ἐξηγέηται, ὅκως ᾶν αὐτὸν ὀρέωσι σπουδῆς ⁴² ἔχοντα. ταῦτα παραγγείλας, ὡς ἐς μάχην ἡγε δῆθεν τὸν στρατόν. προτερέων ὸὲ τῆς ὁδοῦ, ὥρα καὶ δὴ φεύγοντας τοὺς Πέρσας. οῦτω δὴ οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἐτρόχα 2ε ⁴³ φεύγων, οὕτε ἐς τὸ ξύλινον οὕτε ἐς τὸ Θηβαίων τεῖχος, ἀλλὶ ἐς Φωκέας, ἐθέλων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπικέσθαι. καὶ δὴ οὖτοι μὲν ταύτη ἐτράποντο.

LXVII. Τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων τῶν μετὰ βασιλέος ἐθελοκακεόντων, Βοιωτοὶ ᾿Αθηναίοισι ἐμαχέσαντο χρόνον ἐπὶ συχνόν. οἰ γὰρ μηδίξοντες τῶν Θηβαίων, ⁴⁴ οὖτοι εἶχον προθυμίην οὺκ ολίγην,

^{37.} ξύλινον] c. 15. L. 70. S.

^{38.} ἀνακτόριον] c. 57. το σεμνον ἀνάκτορον τοῦν θεοῦν, Athenæus, v. 51. ἰν. 64. ἀνακτόριον ἰερον, Hesychius. W. Euripides often uses the shorter form of the word; An. 43. 1146. I.T. 41. 66. Tr. 15. Ion 55. V. S. 99. Though used of other temples, it belongs properly to that of the Eleusinian Ceres. MAR.

^{39. &#}x27;Αρτάβαζος] c. 41. S.

^{40.} οὖκ ἀρέσκετο] was dissatisfied. This sort of meiosis (a figure of rhetoric, where more is meant than meets the ear) is not uncommon. οὖκ ἀρεσκόμενος τῆ κρίσει, iii. 34. διαίτη

οὐδαμῶς ἡρέσκετο Σκυθικῆ, iv. 78. οὐκ α. τῆ ἐν ᾿Αργει καταστάσει, Thucydides, ii. 68. D. Cassius, p. 324, 76. and often. BLO.

^{41.} κατηρτισμένος] having marshalled in due order. This participle governs τούτους, which precedes; and is to be taken in an active or middle sense. Compare vol. i. p. 164. n. 49. and p. 14. n. 94. It is opposed to οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο just following. νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Theocritus, xiii. 43. S.

^{42.} σπουδης] vol. i. p. 73. n. 73.

^{43.} ἐτρόχαζε] ἔτρεχε. S.

^{44.} οί μηδίζοντες τῶν Θ.] The

μαχεόμενοί τε καὶ οὐκ ἐθελοκακέοντες, οὕτω ὥστε τριηκόσιοι αὐτῶν οἱ πρῶτοι καὶ ἄριστοι ἐνθαῦτα ἔπεσον ὑπὸ ᾿Αθηναίων · ὡς δὲ ἐτράποντο καὶ οὖτοι, ἔφευγον ἐς τὰς Θήβας, οὐκ ἦπερ οἱ Πέρσαι καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ὁ πᾶς ὅμιλος, οὕτε διαμαχεσάμενος οὐδενὶ, οὕτε τι ἀποδεξάμενος, ἔφευγον.

LXVIII. Δηλοΐ ⁴⁵ τε έμοὶ, ὅτι πάντα τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἤρτητο ⁴⁶ ἐκ Περσέων, εἰ καὶ τότε οὖτοι, πρὶν ἢ καὶ συμμίζαι τοῖσι πολεμίοισι, ἔφευγον, ὅτι καὶ τοὺς Πέρσας ὥρων. οὕτω τε πάντες ἔφευγον, πλὴν τῆς ἵππου τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς Βοιωτίης. ⁴⁷ αὕτη δὲ τοσαῦτιι προσωφέλες τοὺς φεύγοντας, αἰεί τε πρὸς τῶν πολεμίων ἄγχιστα ἐοῦσα, ἀπείργουσά τε τοὺς φιλίους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων.

LXIX. Οι μὲν δὴ νικῶντες εἴποντο, τοὺς Ξέρξεω διώκοντές τε καὶ φονεύοντες ἐν δὲ τούτῳ τῷ γινομένῳ φόβῳ ⁴⁸ ἀγγέλλεται τοῖσι ἄλλοισι Ἑλλησι, τοῖσι τεταγμένοισι περὶ τὸ Ἡραῖον ⁴⁹ καὶ ἀπογενομένοισι τῆς μάχης, ὅτι '' μάχη τε γέγονε, καὶ νικῷεν οἱ μετὰ Παυσανίεω." οἱ δὲ, ἀκούσαντες ταῦτα, οὐδένα κόσμον ταχθέντες, οἱ μὲν ἀμφὶ Κορινθίους ⁵⁰ ἐτράποντο διὰ τῆς ὑπωρέης καὶ τῶν κολωνῶν τὴν φέρουσαν ἄνω, ἱθὺ τοῦ ἱροῦ τῆς Δήμητρος οἱ δὲ ἀμφὶ Μεγαρέας τε καὶ Φλιασίους διὰ τοῦ πεδίου τὴν λειστάτην τῶν όδῶν. ἐπεί τε δὲ ἀγχοῦ τῶν πολεμίων ἐγίνοντο οἱ Μεγαρέες καὶ Φλιάσιοι, ἀπιδόντες σφέας οἱ τῶν Θηβαίων ἱππόται ἐπειγομένους οὐδένα

largest and most powerful party at Thebes favored the Persians, but not the whole population. c. 86. 87. S. τῆς αἰτίης ταὐτης δημοσία σφίσιν οὐ μέτεστι, ὅτι ἐν ταις Θήβαις ὀλιγαρχία, καὶ οὐχὶ ἡ πάτριος πολιτεία, τηνικαὐτα ἴσχυεν, Pausanias, ix. 6. W.

45. δηλοί] ii. 117. i. e. δηλόν έστι. S. It does not seem quite accurate to give this as an instance where εί after δηλοί is rendered 'that'; it is rather equivalent to έπει 'since,' as in v.78. ix. 100. see vol. i. p. 228. n. 82. M. G. G. 617, 2. or 608. iv. If even these field because the Persians did, it is a proof to me, that every thing depended on the Persians: here τόδε may be understood, as with ἐπελύπεε, c. 50.

46. ἤρτητο] ἔστι Περσέων συχνὰ γένεα: ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν αλλοι πάντες ἀρτέαται Πέρσαι Πασαργάδαι, Μαράφιοι, Μάσπιοι, i. 125. W.

47. Boiwtins] On the Bootian cavalry consult AR, on Th. ii. 9.

48. φόβω] rout; πεφοβημένοι, c. 70. haring been driven in disorder. This is the Homeric sense of these words. S. αὐτοῦ σχέθον ἴππους Γιεμένους φοβέεσθαι, Il. Il. 506. ἐπεὶ ἔβησαν φεύγοντες, οἱ μὲν δὴ πεφοβημένοι &c. U. I. Τρῶες π. ἦλθον ὁμίλω προτὶ ἄστυ, Φ. 606. Το the advice ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἴππων, the answer is μή τι φόβονδ' ἀγόρευε, Ε. 249. Φ. ἔχε μώνυχας ἴππους and φύγαδε τρέπε μ. 7. are synonymous, Θ. 139. 157.

49. 'Hpaîov] c. 52. L.

50. of ἀμφὶ Κορινθίους] and just below, of ἀ. Μεγαρέας τε καl Φλιασίους, are the same as οί Κορίνθιοι, οί Μεγαρέες and οί Φλιάσιοι. S. M. G. G. 271, 2.

κόσμον, ήλαυνον έπ' αὐτοὺς τοὺς ἵππους, τῶν ἱππάρχεε 'Ασωπόδωρος ό Τιμάνδρου. ἐσπεσόντες δὲ, κατεστόρεσαν 51 αὐτῶν ἐξακοσίους. τους δε λοιπούς κατήραξαν 52 διώκοντες ές τον Κιθαιρώνα. Ο τοι μέν δή έν ούδενὶ λόγω άπώλοντο.

LXX. Οί δὲ Πέρσαι καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος, ὡς κατέφυγον ἐς τὸ ξύλινον τείχος, εφθησαν έπὶ τους πύργους άναβάντες, πρὶν ή τους Λακεδαιμονίους ἀπικέσθαι. ἀναβάντες δὲ, ἐφράζαντο,53 ὡς ἡδυνέατο άριστα, τὸ τεῖχος. προσελθόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, κατεστήκεέ σφι τειχομαχίη ερρωμενεστέρη. εως μεν γαρ απησαν οί Αθηναΐοι, οἱ δ' 54 ἡμύνοντο, καὶ πολλῷ πλέον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων, ώστε οὐκ ἐπισταμένων τειχομαχέειν 55 ώς δέ σφι οι 'Αθηναΐοι προσηλθον, ούτω δή ισχυρή έγίνετο τειχομαχίη και χρόνον έπι πολλόν. τέλος δὲ, ἀρετῆ τε καὶ λιπαρίη ἐπέβησαν 'Αθηναῖοι τοῦ τείχεος, καὶ ήριπον τη δη έσεχέοντο 56 οι Ελληνες. πρώτοι δὲ έσηλθον Τεγεήται ές τὸ τεῖχος, καὶ τὴν σκηνὴν τὴν Μαρδονίου οὖτοι ήσαν οι διαρπάσαντες, 57 τα τε άλλα έξ αυτής και την φάτνην των

51. κατεστόρεσαν] καταστορέειν is another form of καταστρωννύναι. κατέστρωντο, viii. 53. ix. 76. S. οἱ Πέρσαι κατά τὰς εἰσόδους ἐφεπόμενοι, πολλούς κατεστρώννυσαν· τούς δ' είς τάς τάφρους έμπίπτοντας έπεισπηδώντες έφόνευον, Xenophon, Cyr. iii. 3, 64. The former verb in some editions was displaced by ἀπέκτειναν, which was

merely a gloss. SCHL.
52. κατήραξαν] This Appian has imitated, τους δε λοιπούς ές τας πέτρας κ., R. Η. νίϊι. 15. τὸ ἄλλο στράτευμα νικηθέν ύπο των Συρακοσίων κατηράχθη έs τὰ τειχίσματα, Thucydides, vii. 6. πολλούς ἀπέκτεινε τῶν ναυτῶν, κατέβραξε (one Ms. has κατήραξε) δ' είς την θάλατταν απαντας, εππέας έχων καί ψιλούς τινας, Demosthenes, Aristoc. 40. V. κ. (the Mss. have the same variation here) ές τον χάρακα τοὺς πολεμίους, Plutarch, Fab. 8. MUS. οὐ τὴν έμβολην εδέξαντο των ίππέων οί Ίνδοί, άλλα κατηδράχθησαν ωσπερ είς τειχός τι φίλιον τους ελέφαντας, Arrian, Al. v. 17. μη καταβραχθώσι πρός χωρίον, Dionysius, A. R. p. 614. καταραχθείς έs τὸ τεῖχος, D. Cassius, 512, 87. 514, 89. 805, 82. 555, 67. The more ancient orthography was perhaps with a single ρ . BLO.

53. ἐφράξαντο] they ranged themselves in a defensive attitude along the wall. S.

54. 8è] is frequently found in the apodosis, when the protasis contains a limitation of time. M. G. G. 616, 3.

55. τειχομαχέειν] Plutarch, Ar. p. 330. p. Lycurgus had forbidden his citizens to engage in sieges, τὸ πυργομαχείν, t. ii. p. 228. p. V. Potter, iii. 10. Pausanias, ix. 9, 1. BLO. Λακεδαιμόνιοι, ώς αὐτοῖς πρός τοὺς ἐν 'Ιθώμη εμηκύνετο δ πόλεμος, 'Αθηναίους έπεκαλέσαντο ότι τειχομαχείν εδόκουν δυνατοί είναι τοις δε πολιορκίας μακράς καθεστηκυίας τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο, Thucydides, i. 102. TR. This deficiency on the part of the Lacedæmonians was partly the reason why they made such strong objections to the fortification of Athens, 90.

56. ἐσεχέοντο] οί μὲν ὥσπερ πύλας τείχος βήξαντες είσεχέοντο, Aristides,

t. i. p. 241. t. iii. p. 315. V.

57. οἱ διαρπάσαντες The participie. with the article, is often found in the predicate; and then, in conjunction with the copula (or substantive verb), it forms an energetic paraphrase of the verb: these it was who plundered the tent. M. G. G. 269. obs.

ίππων, ἐοῦσαν χαλκέην πᾶσαν 58 καὶ θέης ἀξίην. την μέν νυν φάτνην ταύτην την Μαρδονίου ανέθεσαν ές τον νηον της 'Αλέης 59 'Αθηναίης Τεγεήται τὰ δὲ ἄλλα 60 ἐς τωὐτὸ, ὅσα περ ελαβον, ἐσήνεικαν τοῖσι "Ελλησι. οἱ δὲ βάρβαροι οὐδὲν ἔτι στῖφος ἐποιήσαντο, πεσόντος τοῦ τείχεος, ού τε τις αὐτῶν ἀλκῆς ἐμέμνητο, ἀλύκταζόν τε οἶα έν ολίγω 61 χώρω πεφοβημένοι τε καὶ πολλαὶ μυριάδες κατειλημέναι 62 άνθρώπων, παρην τε τοισι Ελλησι φονεύειν ούτω, ώστε τριήκοντα μυριάδων στρατοῦ, καταδεουσέων τεσσέρων, 63 τὰς ἔχων 'Αρτάβαζος ἔφευγε, τῶν λοιπῶν μηδὲ τρεῖς χιλιάδας περιγενέσθαι.64 Λακεδαιμονίων δε των έκ Σπάρτης ἀπέθανον οι πάντες 65 έν τη συμβολή είς και έννενήκοντα, Τεγεητέων δε έκκαίδεκα, 'Αθηναίων 66 δε δύο καὶ πεντήκοντα.67

LXXI. 'Ηρίστευσε δὲ τῶν βαρβάρων πεξὸς μὲν ὁ Περσέων,

58. πασαν] all, for δλην. HER. on VIG. iii. 10, 4.

59. 'Αλέης] i. 66. L. 60. ἄλλα] The scat of Mardonius, the feet of which were of silver, together with his scimitar valued at three hundred daries, fell to the lot of the Athenians; who placed them in the citadel as a memorial of their victory; Demosthenes, c. Tim. 33. L.

61. ἀλίγω] is here used to signify, small, narrow, in imitation of the

poets. V.

62. κατειλημέναι] ἀπειλημμένους occurs in a similar sense, Thucydides, ii. 4. v. 59. ἀπολελαμμένοι, c. 51. v. 101. V. Hemsterhuys observes that the primitive meaning of eilen is ' to turn over, to roll;' and the sense of 'squeezing and compression' arises either from that of 'twisting or screwing,' or from the notion of things being 'rolled or turned in upon one another,' like a heap of pebbles thrown up by a river flood. Hence the compound with κατά is applied to men driven pell-mell into a place, so as to be huddled one over another.' AR.

63. τεσσέρων | understand μυριάδων. L.

61. περιγενέσθαι] Περδίκκα, τῷ κατὰ την του βαμβάρου ποτέ ἐπιστρατείαν βασιλεύοντι Μακεδονίας, τούς αναχωρούντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων από της ήττης διαφθείραντι και τέλειον τατύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεί, Demosthenes, Cont. 9. Perdiccas however did not succeed to the throne of Macedon till long afterwards. L. It is possible however that Perdiccas might have solicited admission to the citizenship at Athens, on the ground of his father's services; or that he had the command of the Macedonian forces on this occasion. MI. ix. 3.

65. οἱ πάντες] in all. M. G. G. 268. obs. HER. on Vig. iii. 10, 4.

66. 'Aθηναίων These were all, according to Clidemus, έκ της Αλαντίδος φυλης άγωνισαμένης άριστα, Plutarch,

Ar. p. 330. E. V.

67. πεντήκοντα] The total number of the slain on the side of the Greeks was 1360. ibid. V. Lysias agrees with Herodotus, Or. F. p. 107 or 195. The interest which the Lacedæmonians and Athenians afterwards had in courting the other Grecian states may sufficiently account for the epitaphs, barrows, and other inconclusive evidence to which Plutarch has appealed in contradiction of our author. He is besides inconsistent with himself. does however seem strange that Herodotus should not mention the Platæans; who are mentioned in Thucydides as τιμηθέντες τὰ πρῶτα, iii. 56. Plutarch also says that the Greeks decreed to them the first honors for military merit. MI. ix. 3.

ίππος δὲ ή Σακέων, ἀνὴρ δὲ λέγεται Μαρδύνιος Έλλήνων δὲ, ἀγαθων γενομένων καὶ Τεγεητέων καὶ Αθηναίων, ὑπερεβάλοντο ἀρετῆ Λακεδαιμόνιοι. ἄλλφ μεν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι ἄπαντες γάρ οὖτοι τοὺς κατ' έωυτοὺς ένίκων ὅτι δὲ κατὰ τὸ ἰσχυρότερον προσενείχθησαν καὶ τούτων ἐκράτησαν. καὶ ἄριστος ἐγένετο μακρῷ 'Αριστόδημος κατά γνώμας τὰς ἡμετέρας' ος, ἐκ Θερμοπυλέων μοῦνος 68 των τριηκοσίων σωθείς, είχε ονειδος και άτιμίην. μετά δέ τοῦτον ἠρίστευσαν Ποσειδώνιός τε καὶ Φιλοκύων καὶ 'Αμομφάρετος ὁ Σπαρτιήτης. καί τοι, γενομένης λέσχης, "ος 69 γένοιτο αὐτῶν άριστος," έγνωσαν οι παραγενόμενοι Σπαρτιητέων, " 'Αριστόδημον μέν, βουλόμενον φανερως άποθανείν 70 έκ της παρεούσης οἱ αἰτίης, λυπσωντά τε καὶ ἐκλιπόντα τὴν τάξιν ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα. Ποσειδώνιον δέ, οὐ βουλόμενον ἀποθνήσκειν, ἄνδρα γενέσθαι ἀγαθόν τοσούτω τουτον είναι άμείνω." άλλα ταυτα μέν και φθόνω αν είποιεν. 71 οὖτοι δὲ, τοὺς κατέλεξα πάντας, 72 πλην 'Αριστοδήμου, των άποθανόντων έν ταύτη τη μάχη τίμιοι έγένοντο 'Αριστόδημος δέ, βουλόμενος άποθανείν δια την προειρημένην αίτίην, οὐκ έτιμήθη.

LXXII. Οὖτοι μέν τῶν ἐν Πλαταιῆσι ὀνομαστότατοι ἐγένοντο. Καλλικράτης γαρ έξω της μάχης ἀπέθανε, έλθων άνηρ κάλλιστος 73 ές τὸ στρατόπεδον τῶν τότε Ἑλλήνων, οὐ μόνον αὐτῶν Λακεδαιμονίων, άλλα και των άλλων Έλλήνων ος, επειδή εσφαγιάζετο Παυσανίης, κατήμενος 74 εν τη τάξι, ετρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐμάχοντο, ὁ δ' ἐξενηνεγμένος ἐδυσθανάτεέ 75 τε καὶ

68. μοῦνος] vii. 229-231. L. W.

69. 8s] The relative stands for the interrogative pronoun in dependent propositions only. M. G. G. 485.
70. ἀποθανεῖν] Potter, iv. 1, 4.

71. αν εἴποιεν] The optative is used, in connexion with av, in order to give to a proposition an expression of uncertainty, doubt, a mere conjecture, a bare possibility. M. G. G. 514, 2.

72. πάντας | to agree with τους; instead of πάντες, in reference to οδτοι. This enallage is very common in the

poets. S.

73. κάλλιστος] ίδέα κ. Έλλήνων, Plutarch, Ar. p. 329. c. L. Nipeus, 8s κ. ἀνηρ ὑπὸ Γ'Ιλιον ἦλθε, Homer, Il. B. 673.

74. κατήμενος] ώς θυόμενος (δ Παυ-

σανίας) οὐκ ἐκαλλιέρει, προσέταξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, τὰς ἀσπίδας πρὸ ποδῶν θεμένους, ἀτρέμα καθέζεσθαι, Plutarch, Ar. p. 329. B. where it is added that, as they were sitting, Callicrates was struck by an arrow. This custom was not unusual among the ancients; λεκτούς άθροίσας δεῦρ' 'Αθηναίων κόρους ήξω, παρ' δπλοις θ' ήμενος, πέμψω λόγους Κρέοντι, Euripides, S. 366. Κάδμου λαύς ήστο πρόσθε τειχέων, 674. Κρέων ήστ' έφ' δπλοις σίγα, 683. W.

75. ἐδυσθανάτεε] δυσθανατῶν is another form; Athenagoras, Mort. Res. 4. V. πῶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν, ηλάλαζε, δυσθνησκον φόνφ, Euripides, El. 842. BL. Rh. 787. and the same poet uses the adjective, δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα, Ion 1051. έλεγε πρὸς 'Αρίμνηστον, 76 ἄνδρα Πλαταιέα, " οὐ μέλειν οἰ, ὅτι πρὸ τῆς Ελλάδος ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῆ χερὶ, καὶ ὅτι οὐδέν ἐστί οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἐωυτοῦ ἄξιον, προθυμευμένου ἀποδέξασθαι."

LXXIII. 'Αθηναίων δε λέγεται εὐδοκιμησαι Σωφάνης ὁ Εὐτυγίδεω, έκ δήμου Δεκελεηθεν.

LXXIV. Τούτου τοῦ δήμου έων ὁ Σωφάνης, καὶ ἀριστεύσας τότε 'Αθηναίων, διξούς λύγους λεγομένους έχει τον μέν, ώς έκ τοῦ Ζωστήρος του θώρηκος έφόρες χαλκέη άλύσι δεδεμένην άγκυραν σιδηρέην την, δκως πελάσειε απικνεόμενος τοισι πολεμίοισι, βαλλέσκετο, ίνα δή μιν οι πολέμιοι, εκπίπτοντες 77 έκ τῆς τάξιος, μετακινήσαι μή δυναίατο γινομένης δε φυγής των έναντίων, δέδοκτο, την άγκυραν άναλαβόντα, ούτω διώκειν. ούτος μέν ούτω λέγεται. όδ' έτερος των λόγων, τῷ πρότερον λεχθέντι ἀμφισβατέων, λέγεται, ώς έπ' άσπίδος αλεί περιθεούσης και ουδαμά άτρεμιζούσης έφόρες έπίσημον 78 άγκυραν, καὶ οὺκ έκ τοῦ θώρηκος δεδεμένην σιδηρέην.

LXXVI. 'Ως δὲ τοῖσι "Ελλησι ἐν Πλαταιῆσι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, ενθαυτά σφι επηλθε γυνή αυτόμολος. ή, επειδή εμαθε άπολωλότας τους Πέρσας και νικώντας τους Ελληνας, έουσα παλλακή Φαρανδάτεος 79 τοῦ Τεάσπιος, ἀνδρὸς Πέρσεω, κοσμησαμένη χρυσῷ πολλώ και αυτή και αι άμφιπολοι, και έσθητι τη καλλίστη των παρεουσέων, καταβασα έκ της άρμαμάξης,80 έχώρεε ές τους Λακεδαιμονίους έτι έν τῆσι φονῆσι ἐύντας. ὀρῶσα δὲ πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην, πρότερον τε τὸ οὖνομα έξεπισταμένη καὶ τὴν πάτρην, ώστε πολλάκις άκούσασα, έγνω τε τὸν Παυσανίην, καὶ λαβομένη των γουνάτων, έλεγε τάδε " " Ω βασιλεῦ 81 Σπάρτης, ὁῦσαί 82 με

vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras, Virgil, Æ. xii. 952.

76. 'Αρίμνηστον] He had commanded the Platæans at Marathon also; Pausanias, ix. 4. L.

77. ἐκπίπτοντες] i. e. προεξαΐσσοντεs, c. 62. and either έπλ αὐτὸν, or καλ έσπίπτοντες ές αὐτὸν, as iu c. 64. may be understood. S.

78. ἐπίσημον] the device, or figure, of. Λάκων ἐπὶ τῆς ἀσπίδος μυῖαν ἔχων ἐ., Plutarch, t. ii. p. 234. c. W. It is difficult to conceive what is intended by the shield always running round and never being at rest. S.

79. Φαρανδάτεος] Μαρῶν καὶ Κόλχων ήρχε Φαρανδάτης ὁ T., vii. 79. IV. Παυσανίου τὸ έργον τὸ ἐς τὴν Κώαν γυναϊκα έν έπαίνφ τίθεμαι μάλιστα. ην τινα, ανδρός οὐκ αδόξου παρά Κώοις θυγατέρα οδσαν 'Ηγητορίδου τοῦ 'Ανταγόρου, Φ. δ Τεάσπιδος ανήρ Πέρσης παλλακήν είχεν άκουσαν, κ.τ.λ. Pausanias, iii. 3. V.

80. ἀρμαμάξης] vii. 41. L. 81. βασιλεῦ] Pausanias was not king, but regent for Plistarchus, c. 10. άνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου όντα καλ έν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. Πλείσταρχον γάρ τον Λεωνίδου, ώντα βασιτὴν ἰκέτιν αἰχμαλώτου δουλοσύνης, σὰ γὰρ καὶ ἐς τόδε ὤνησας, τούσδε ἀπολέσας, τοὰς οὕτε δαιμόνων οὕτε θεῶν ὅπιν ⁸³ ἔχοντας, εἰμὶ δὲ γένος μὲν Κῷη, θυγάτηρ δὲ Ἡγητορίδεω τοῦ ἀνταγόρεω. βίη δέ με λαβὼν ἐν Κῷ ⁸⁴ εἶχε ⁸⁵ ὁ Πέρσης." 'Ο δὲ ἀμείβεται τοῖσδε· " Γύναι, ⁸⁶ θάρσει, καὶ ὡς ἰκέτις, καὶ εἰ δὴ πρὸς τούτψ τυγχάνεις ἀληθέα λέγουσα, καὶ εἶς θυγάτηρ Ἡγητορίδεω τοῦ Κῷου, ος ἐμοὶ ξεῖνος μάλιστα τυγχάνει ἐὼν τῶν περὶ κείνους τοὺς χώρους οἰκημένων." Ταῦτα εἴπας, τότε μὲν ἐπέτρεψε τῶν ἐφόρων τοῖσι παρεοῦσι, ὕστερον δὲ ἀπέπεμψε ἐς Αἴγιναν, ⁸⁷ ἐς τὴν αὐτὴ ἤθελε ἀπικέσθαι.

LXXVII. Μετὰ δὲ τὴν ἄπιξιν 88 τῆς γυναικὸς, αὐτίκα μετὰ ταῦτα ἀπίκοντο Μαντινέες ἐπ' ἐξεργασμένοισι 89 μαθόντες δὲ, ὅτι ὕστεροι ῆκουσι τῆς συμβολῆς, συμφορὴν ἐποιεῦντο μεγάλην, ἄξιοί τε ἔφασαν εἶναι σφέας Ζημιῶσαι. 90 πυνθανόμενοι δὲ τοὺς Μήδους 91 τοὺς μετὰ

λέα καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ἃν ἐπετρόπευεν, Thucydides, i. 132. The agitated state of this lady's mind may easily account for the mistake. W.

Pausanias, iii. 4. L.

82. ρ̂ῦσαι] vol. i. p. 214. n. 33. Ελλάδα πασαν ρυσάμενοι δουλοσύνας, Epig. in Aristides, t. iii. p. 648. IV. δ. στυγερας δ. πόλιας, Epig. in Diodorus, xi. 33. βῦσαι rescue (c. 78. 90.) is more energetic than λῦσαι release, (c. 99.) which was the old reading. λύειν αιχμάλωτον rests, properly, with the slave-owner. Compare v. 33. It would not be necessary (with S.) to read Augur, as we have in Homer παΐδα δέ μοι λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' (τ'?) ἄποινα δέχεσθαι, Il. A. 20. where θέλετε "be pleased" is to be understood, if the sentence is really elliptical. It must not, however, be denied that the reading in this passage of Homer is doubtful.

83. ὅπιν] viii. 143. V. οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες, Hesiod, O. D. 185. θ. ὅ. οὖκ ἀλέγοντες, 249. 704. Th. 222.

84. K♀ Cos, Ceos, Cea, or Merope, was the native land of Hippocrates and Apelles; it is now called Stan-Co. L. It produced the whetstone, which also bore the name of cos. A.

85. είχε] understand ώς παλλακήν. This verb is often put absolutely, ώς

γυναῖκα being understood. V. "Whose wife shall she be of the seven, for they all had her?" i. e. "to wife," St. Matthew, xxii. 28. Agrippa alteram habebut, i. e. uxorem, Suetonius, ii. 63. SCHL.

S6. γύναι] is the title by which queens and princesses are addressed in solemn style: Homer, Il. Γ. 204. Od. Τ. 221. Sophocles, Œ. R. 642. SCHL. Euripides, Hec. 753. 983. It is by this appellation also that our Saviour addresses his mother, St. John, ii. 4. It is a term of respect, and resembles the English "Lady," or "Madam," rather than "Woman."

87. Αἴγιναν] Pausanias says that he sent her to Cos, with all her property; iii. 4. L. This is very possible; but we cannot suppose that he did so, till affairs were in a more settled state.

88. ἄπιξιν] departure. Compare c. 17. Dionysius, A. R. x. 8. SCHL.

89. ἐπ' ἐξεργασμένοισι] This is explained by what follows, μαθόντες ὅτι τοτεροι ἡκουσι τῆς συμβολῆς; so τ. ἀπικόμενοι τ. σ., vi. 120. V.
90. ζημιῶσαι] The construction is

90. ζημιῶσαι] The construction is άξιοι εἶναί τινα (ἤτοι Μαρδόνιον, ἤτοι τοὺν Ἑλληνας) ζημιῶσαι σφεας, which is equivalent to ἄ. εἶναι τοῦ ζημιωθήναι. S. M. G. G. 532. obs. 2. Livy has imitated this expression, forsitan non indigni simus, qui nobismet ipsi

'Αρταβάζου φεύγοντας, τούτους ἐδίωκον 92 μέχρι Θεσσαλίης Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔων φεύγοντας διώκειν. οἱ δὲ, ἀναχωρήσαντες ἐς τὴν ἑωυτῶν, τοὺς ἡγεμόνας τῆς στρατιῆς ἐδίωξαν ἐκ τῆς γῆς. μετὰ δὲ Μαντινέας ἤκον 'Ηλεῖοι. καὶ ὡσαύτως οἱ 'Ηλεῖοι τοῖσι Μαντινεῦσι, συμφορὴν ποιησάμενοι, ἀπαλλάσσοντο ἀπελθόντες δὲ, καὶ οὖτοι τοὺς ἡγεμόνας ἐδίωξαν. Τὰ κατὰ Μαντινέας μὲν καὶ 'Ηλείους τοσαῦτα.

LXXVIII. Έν δὲ Πλαταιῆσι ἐν τῷ στρατοπέδω τῶν Αἰγινητέων ἢν Λάμπων 93 ὁ Πύθεω, Αἰγινητέων τὰ πρῶτα, 94 ὃς ἀποσιώτατον ἔχων λόγον ἔετο 95 πρὸς Παυσανίην. ἀπικόμενος δὲ σπουδῆ ἔλεγε τάδε· "¾ παῖ Κλεομβρότου, ἔργον ἔργασταί τοι ὑπερφυὲς μέγαθός τε καὶ κάλλος· καί τοι θεὸς παρέδωκε, ρυσάμενον τὴν Ἑλλάδα, κλέος καταθέσθαι μέγιστον Ἑλλήνων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. σὰ δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπὶ τούτοισι ποίησον, ὅκως λόγος τέ σε ἔχη ἔτι μέξων, καί τις ὕστερον ψυλάσσηται τῶν βαρβάρων μὴ ὑπάρχειν 96 ἔργα ἀτάσθαλα ποιέων 97 ἐς τοὺς Ἑλληνας. Λεωνίδεω γὰρ ἀποθανόντος ἐν Θερμοπύλησι, Μαρδόνιός τε καὶ Ξέρξης ἀποταμόντες τὴν κεφαλὴν ἀνεσταύρωσαν. τῷ σὰ τὴν ὁμοίην 98 ἀποδιδοὺς, ἔπαινον ἔξεις πρῶτα μὲν ὑπὸ πάντων Σπαρτιητέων, αὖτις δὲ καὶ πρὸς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Μαρδόνιον γὰρ ἀνασκολοπίσας, τετιμώρησαι ἐς πάτρων τὸν σὸν Λεωνίδην." 'Ο μὲν, δοκέων χαρίζεσθαι, ἔλεγε τάδε.

multam inrogemus, xxx. 30. GR., but has rendered it, as if it were ἐωυτοὺs

instead of opéas. S.

91. Μήδους] Πάρθων καὶ Χορασμίων (ήρχε) 'Αρτάβαζος δ Φαρνάκεω, vii. 66. Herodotus often designates the Persians, and the nations dependent on the Persian empire, as Medes. L.

92. ἐδίωκον] vol. i. p. 76. n. 10. L. Diodorus, xi. 32. says that those who pursued the fugitives were the Corinthiaus, the Sicyonians, the Phliasians,

IV. καί τινες έτεροι. S.

93. $\Lambda d\mu \pi \omega \nu$] This Lampon was of a family not less illustrious for the number of prizes which they obtained at the Isthmian and the Nemean games, than for their descent. Pindar, N. v. l. v. vi. L.

94. τὰ πρῶτα] φερόμενον οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλέϊ, viii. 134. οἱ ἀμφ' ᾿Αρίστιππόν τε καὶ Ἐπίκουρον τὰ π. παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, Lucian, V. H. ii. 18. ἀνατολίφ τφ μετὰ Πορφύριον τὰ δ. φερομένφ. Eunapius in Iambl. p. 21. μὴ δ. σεῖο φέρηται, Moschus, iii. 57. Δῆλος ἐθέλει τὰ π. φέρεσθαι ἐκ Μουσέων, Callimachus, Del. 4. V. τὸν τῶν τὰ π. ἐν τῷ νήσφ δυνατῶν φερόμενον, D. Cassius, xl. p. 136. αὐλωπίας (a fish of the tunny species) ῥώμην τε καὶ ἀλκὴν τὰ π. φέροιτο ᾶν, Ælian, N. A. xiii. 17. W. vol. i. p. 292. u. 22.

95. чето] М. G. G. 213.

96. φυλάσσηται—μη ύ.] HER. on Vig. vii. 12, 11. M. G. G. 533, 5.

97. ὑπάρχειν—ποιέων] ὑ. has the same construction as ἄρχειν, vol. i. p. 183. n. 85. οἱ ἐμὲ ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες, vii. 8, 2. W.

98. τὴν ὁμοίην] The ellipsis is variously supplied; οὐκ ἀπέδοσαν τ. δ., vi. 21. νi2. μοῦραν οτ δίκην, Ε. ποινὴν, Β. τιμὴν, i. e. τιμωρίαν, Eustathius, SCHW, SCH, on B. 176. 223.

LXXIX. 'Ο δ' ἀνταμείβετο τοῖσδε' '' ΤΩ ξεῖνε Αἰγινῆτα, τὸ μὲν εὐνοεῖν 99 τε καὶ προορᾶν, ἄγαμαί σεν' γνώμης μέντοι ἡμάρτηκας χρηστῆς. ἐξάρας γάρ με ὑψοῦ καὶ τὴν πάτρην καὶ τὸ ἔργον, ἐς τὸ μηδὲν κατέβαλες, παραινέων νεκρῷ λυμαίνεσθαι, 100 καὶ, ῆν ταῦτα ποιέω, φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι. τὰ πρέπει μᾶλλον βαρβάροισι ποιέειν, ἤπερ "Ελλησι' καὶ ἐκείνοισι δὲ ἐπιφθονέομεν. ἐγὼ δ' ὧν τούτου εἵνεκα μήτε Αἰγινήτησι ἄδοιμι, μήτε τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται' ἀποχρῷ δ' ἐμοὶ, ¹ Σπαρτιήτησι ἀρεσκόμενον, ὅσια μὲν ποιέειν, ὅσια δὲ καὶ λέγειν. Λεωνίδη δὲ, τῷ με κελεύεις τιμωρῆσαι, φημὶ μεγάλως τετιμωρῆσθαι ψυχῆσί τε τῆσι τῶνδε ἀναριθμήτοισι τετίμηται αὐτός τε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν Θερμοπύλησι τελευτήσαντες. σὰ μέντοι ἔτι, ἔχων λόγον τοιόνδε, μήτε ² προσέλθης ἔμοιγε, μήτε συμβουλεύσης, χάριν ἴσθι τε ἐὼν ἀπαθής." ³ ὁ μὲν, ταῦτα ἀκούσας, ἀπαλλάσσετο.

LXXX. Παυσανίης δὲ, κήρυγμα ποιησάμενος, μηδένα ἄπτεσθαι τῆς ληΐης, συγκομίζειν ἐκέλευε τοὺς εἴλωτας τὰ χρήματα. οι δὲ, ἀνὰ τὸ στρατόπεδον σκιδνάμενοι, εὕρισκον σκηνὰς ⁴ κατεσκευασμένας χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, κλίνας ⁵ τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους, κρητῆράς τε χρυσέους, καὶ φιάλας τε καὶ ἄλλα ἐκπώματα, σάκκους τε ἐπ' ἀμαξέων εὕρισκον, ἐν τοῖσι λέβητες ἐφαίνοντο ἐνεόντες χρύσεοί τε καὶ ἀργύρεοι ἀπό τε τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλιά τε καὶ

99. τδ—εὐνοεῖν] The infinitive is here joined with the neuter article and stands as a substantive, in the accusative, M. G. G. 540.

100. νεκρῷ λυμαίνεσθαι] vol.i. p. 112. n. 100. ὧ λυμαινόμενοι, ἐδόκεον Αμασιν λυμαίνεσθαι, iii. 16. ἀγρίως καὶ βαρβαρικῶς ἐλυμαίνετο πολλοῖς, Αρρίαη, Β. C. i. 112. But the verb more frequently governs an accusative; R. H. viii. 92. xi, 53. 54. 60. S.

1. *èμοl*] Compare v. 32. Thucydides, i. 128—135. W.

2. μήτε] In all propositions, which, without being dependent upon another, contain a wish, a prohibition, or a petition, μη is used. M. G. G. 608, 4.

3. χάριν ἴσθι — ἐὼν ἀπαθης] consider it a kindness that you are not punished. The latter words contain the foundation of the former; or express the exciting cause of such an

emotion of the mind. M. G. G. 551. Pausanias, iii. 3. W. V.

4. σκηνάs] c. 82. ή σκηνή Τηριβάζου ἐάλω, και ἐν αὐτῆ κλίναι ἀργυρόποδες, και ἐκπώματα, και οί ἀρτοποιοί και οί οίνοχόοι φάσκοντες είναι, Χεπορόη, Απ. iv. 4, 13. castra Darii hostis victor intraverat, omni quidem opulentia ditiu. ingens auri argentique pondus, non belli sed luxuriæ apparatum, diripuerant milites: quumque plus raperent, passim strata erant itinera vilioribus sarcinis, quas in comparatione meliorum avaritia contempserat, Curtius, iii. 11, 19. HUT.

 κλίνας κ.τ.λ.] κ.τε ἐ.κ. ἐ., καὶ φ. χρυσέας, καὶ εἴματα πορφύρεα, καὶ κιθῶνας, νηήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε, i. 50. These were merely overlaid with gold and silver; those mentioned c. 82. were of solid gold and silver. IV. στρεπτούς και τούς άκινάκεας, εύντας χρυσέους έπει εσθητός γε ποικίλης λόγος έγίνετο ούδε είς. ένθαῦτα πολλά μεν κλέπτοντες έπώλεον προς τους Αιγινήτας οι είλωτες, πολλά δε και άπεδείκνυσαν, όσα αὐτῶν οὐκ οἶά τε ἦν κρύψαι ωστε Αἰγινήτησι οἱ μεγάλοι πλοῦτοι ἀρχὴν ἐνθεῦτεν ἐγένοντο, οι τὸν χρυσὸν, ατε ἐόντα χαλκὸν δηθεν, παρά των είλωτέων ωνέοντο.6

LXXXI. Συμφορήσαντες δε τα χρήματα, και δεκάτην ? εξελόντες τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, ἀπ' ἦs ὁ τρίπους 8 ὁ χρύσεος ἀνετέθη, ὁ ἐπὶ τοῦ τρικαρήνου όφιος του χαλκέου 9 έπεστεως άγχιστα του βωμου· καὶ τῷ ἐν 'Ολυμπίη θεῷ ἐξελόντες,10 ἀπ' ἦς δεκάπηχυν χάλκεον Δία 11 ἀνέθηκαν καὶ τῷ ἐν Ἰσθμῷ θεῷ, ἀπ' ἦs ἐπτάπηχυς χάλκεος Ποσειδέων έξεγένετο ταυτα έξελύντες, τὰ λοιπά διαιρέοντο, καὶ ελαβον εκαστοι, των άξιοι ήσαν καὶ τὰς παλλακὰς των Περσέων καὶ τὸν γρυσον και τον άργυρον και άλλα χρήματά τε και υποξύγια. "Όσα μέν νυν έξαίρετα τοῖσι ἀριστεύσασι αὐτῶν ἐν Πλαταιῆσι ἐδόθη, ου λέγεται προς ουδαμών, δοκέω δ' έγωγε και τούτοισι δοθήναι. Παυσανίη δὲ πάντα δέκα έξαιρέθη τε καὶ έδόθη, γυναϊκες, ἵπποι, τάλαντα, κάμηλοι ως δε αυτως και τὰ άλλα χρήματα.

LXXXII. Λέγεται δε και τάδε γενέσθαι ώς Ξέρξης,12 φεύγων έκ τῆς Ἑλλάδος, Μαρδονίω τὴν κατασκευὴν 13 καταλίποι τὴν ἐωυτοῦ· Παυσανίην ών, ορέοντα την Μαρδονίου κατασκευήν 14 χρυσώ τε καί άργύρω καὶ παραπετάσμασι ποικίλοισι κατεσκευασμένην, κελεῦσαι τούς τε άρτοκόπους 15 καὶ τούς όψοποιούς κατά ταυτά καθώς Μαρδο-

6. ἀνέοντο] When Charles the Bold, duke of Burgundy, was conquered by the Swiss at Granson, they took his silver plate for tin, and threw away many of his valuable jewels. His diamond, one of the finest which there were then in Europe, was sold for a florin; Ph. de Comines, Mem. v. 2. W. L.

 δεκάτην] viii. 27. understand μοΐραν. F. in B. 176. viii. 121. 122.

Potter, iii. 12.

8. τρίπους] Thucydides, i. 132. AR. This was melted down by the Phocians; Pausanias, x. 13. W.

9. ὄφιος — χαλκέου] This δράκων χαλκοῦς still existed in the time of Pausanias. W. Compare Gibbon, t. iii. 17. AR.

10. ἐξελόντες] understand δεκάτην.

LAU.

11. Δία] Pausanias, v. 23. W.

12. Ξέρξης κ.τ.λ.] This chapter is introduced by Athenaus, iv. 15. in speaking of the Spartan meals. W.

13. κατασκευήν] establishment. This word properly applies to what is stationary; παρασκευή to what is temporary and occasional. But the two words are sometimes applied to the same thing. AR. on Th. i. 10. and ii. 85. Both here, and just below, Athenæus has παρασκευήν.

14. κατασκευήν] In this place we should rather expect σκηνήν; on account of κατεσκευασμένην, furnished,

fitted up, which follows. S.

15. αρτοκόπους] αρτοποιούς, Athenæus. V.

νίφ δεῖπνον παρασκευάζειν. ὡς δὲ κελευόμενοι οὖτοι ἐποίευν ταῦτα, ἐνθαῦτα τὸν Παυσανίην, ἰδόντα κλίνας τε χρυσέας καὶ ἀργυρέας εὖ ἐστρωμένας, καὶ τραπέζας τε χρυσέας καὶ ἀργυρέας, καὶ παρασκευὴν μεγαλοπρεπέα τοῦ δείπνου, ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα ἀγαθὰ, ¹δ κελεῦσαι ἐπὶ γέλωτι ¹7 τοὺς ἐωυτοῦ διηκόνους παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. ὡς δὲ τῆς θοίνης ποιηθείσης ἦν πολλὸν τὸ μέσον, ¹8 τὸν Παυσανίην γελάσαντα μεταπέμψασθαι τῶν Ἑλλήνων τοὺς στρατηγούς συνελθύντων δὲ τούτων, εἰπεῖν τὸν Παυσανίην, δεικνύντα ἐς ἐκατέρην τοῦ δείπνου τὴν παρασκευήν " "Ανδρες "Ελληνες, τῶνδε εἴνεκα ἐγὼ ὑμέας συνήγαγον, βουλόμενος ὑμῖν τοῦδε τοῦ Μῆδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην δεῖξαι εῖς, τοιήνδε ¹9 δίαιταν ²0 ἔχων, ἦλθε ἐς ²¹ ἡμέας οὕτω εἴτοῦρ ²² ἔχοντας ἀπαιρησόμενος." Ταῦτα μὲν Παυσανίην λέγεται εἰπεῖν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν 'Ελλήνων.

LXXXIII. 'Υστέρω μέντοι χρόνω μετὰ ταῦτα καὶ τῶν Πλαταιέων εὖρον συχνοὶ θήκας ²³ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων. ἐφάνη δὲ καὶ τόδε, ὕστερον ἔτι τούτων· τῶν νεκρῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας· συνεφόρεον γὰρ τὰ ὀστέα οἱ Πλαταιέες ἐς ἕνα χῶρον· εὐρέθη κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφὴν ²⁴ οὐδεμίαν, ἀλλὰ ἐξ ἑνὸς

16. ἀγαθὰ] ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν, Suidas. SCHL. naturam pascere, atque explere bonis rebus, Lucretius, iii. 1016.

17. ἐπί γέλωτι] may signify with laughter, but likewise in order to excite laughter, in joke, M. G. G. 586. γ. by way of ridicule, out of derision;

vol. i. p. 280. n. 18.

18. π. το μέσον] vol. i. p. 79. n. 31. πολύ το μ., Euripides, Al. 937. π. το μ. τούτων κακείνου, Chrysostom, de Ev. Pr. t. iii. p. 302. c. οὐ γὰρ μικρῷ τῷ μέσφ, Heliodorus, Æth. vii. p. 318. W. τὸ διάφορον, Scholiast on Eur. MO.

19. τοιήνδε] The Swiss made a similar representation to Charles the Bold, in the hope of checking his impetuosity; Ph. de Comines, Mem. ν. 2. W. φασίν ἄνδρα Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῆ Σπάρτη, καὶ συνεστιαθέντα ἐν τοῖς φειδιτίοις, εἰπεῖν· ' εἰκότως ἀνδρειότατοι ἀπάντων εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι ἔλοιτο γάρ τις, εὖ φρονῶν, μυριάκς ἀποθανεῖν, ἡ οὕτως εὐτελοῦς διαίτης

μεταλαβείν," Athenæus, iv. 15.

20. δίαιταν] food, drink, and clothing, Thucydides, vii. 74. Appian, Al. iv. 13. BLO. style of living.

21. ἦλθε ès] With these words as an enemy, in arms, is often implied; οὐδὲ σὺν τοῖδὰ ἦλθον εἰς Κάδμον χθόνα, Ευτipides, S. 533. ἡν ἔλθωσιν πόλιν, 1204. 1218. εἰ π. ἢξεις, Her. 374. τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπὶ πᾶσαν ἐλθόντας τὴν Ἑλλάδα, Isocrates, de B. 10. ἀπαντῆσαι τῷ ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτὸν, St. Luke, xiv. 31. The full expression occurs also, οὕ τοι σὺν ὅπλοις ἦλθον ἐς τὴν σὴν χθόνα, Ion 1291. MAR.

22. διζυρήν] For this Ionic adjective, Athenœus has the common word

ταλαίπωρον. V.

23. θήκαs] iii. 130. The full construction here is θ. ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀρ-γύρου, καί τινα τῶν ἄλλων χρημάτων. S. Might it not mean chests full of gold and silver, and of all other raluables? κεκρυμμένας θ. χ., Euripides, Hec. 1128.

24. βαφην] suture. Pliny describes the bones of the head, as serratis pec-

έοῦσα ὀστέου ' ἐφάνη δὲ καὶ γνάθος, καὶ τὸ ἄνω της γνάθου, ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, 25 ἐξ ἐνὸς ὀστέου πάντας, τούς τε ὀδόντας καὶ τοὺς γομφίους 26 καὶ πενταπήχεος ἀνδρὸς ὀστέα ἐφάνη.

LXXXIV. Έπεί τε δέ ²⁷ Μαρδονίου δευτέρη ἡμέρη ὁ νεκρὸς ἡφάνιστο, ὑπ' ὅτευ μὲν ἀνθρώπων, τὸ ἀτρεκὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν· πολλοὺς δέ τινας ήδη καὶ παντοδαποὺς ἤκουσα θάψαι Μαρδόνιον, καὶ δῶρα μεγάλα οἶδα λαβόντας πολλοὺς παρὰ ᾿Αρτόντεω τοῦ Μαρδονίου παιδὸς διὰ τοῦτο τὸ ἔργον· ὅστις μέντοι ἢν αὐτῶν ὁ ὑπελόμενός τε καὶ θάψας τὸν νεκρὸν τὸν Μαρδονίου, οὐ δύναμαι ἀτρεκέως πυθέσθαι. ἔχει δέ τινα φάτιν καὶ Διονυσοφάνης, ²⁸ ἀνὴρ Ἑφέσιος, θάψα Μαρδόνιον. ἀλλ' ὁ μὲν τρόπω τοιούτω ἐτάφη.

LXXXV. Οἱ δὲ Ελληνες ὡς ἐν Πλαταιῆσι τὴν λητην διείλοντο, ἔθαπτον τοὺς ἐωυτῶν, ²⁹ χωρὶς ἕκαστοι. ³⁰ Λακεδαιμόνιοι μὲν τριξὰς ἐποιήσαντο θήκας, ἔνθα μὲν τοὺς ἰρένας ³¹ ἔθαψαν, τῶν καὶ Ποσειδώνιος ³² καὶ ᾿Αμομφάρετος ³³ ἦσαν καὶ Φιλοκύων τε καὶ Καλλικράτης. ³⁴ ἐν μὲν δὴ ἐνὶ τῶν τάφων ἦσαν οἱ ἰρένες, ἐν δὲ τῷ ἔτέρῳ οἱ ἀλλοι Σπαρτιῆται, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ οἱ εἴλωτες. Οὖτοι μὲν οὔτω

tinatim structa compagibus, H. N. xi. 37. Aratus says that he has seen skulls, on the top of which there was but a single line; and that there are many without any suture. The skull of Albert, marquis of Brandenburg, surnamed "the Achilles of Germany," who was born A. D. 1414, had no sutures. L. Such a skull used to be seen in the catacombs of Paris. LAU.

25. μουνοφνέαs] Pyrrhus, king of Epirus, had also his teeth of one entire bone, though distinctly marked. So had Euryphyes of Cyrenc, and many others. Prusiæ, regis Bithyniæ, filus, eodem nomine quo pater, pro superiori ordine dentium unum os æqualiter extentum habuit, nec ad speciem deforme, neque ad usum ulla exparte incommodum, V. Maximus, i. 8.

26. γομφίους] 'Αττικώς' μύλους, Έλληνικώς, Ματίς. τους οπισθίους δδόντας, Suidas. the grinders or double teeth. SCH. on B. 187.

27. $\epsilon \pi \epsilon i \quad \tau \epsilon \quad \delta \epsilon$] The apodosis is wanting, being absorbed in the following discussion. M_{\star}

28. Διονυσοφάνης] Pausanias, ix.

2. W.

29. τοὺς ἐωυτῶν] F. and SCH. on B. 183.

30. χωρις εκαστοι] The Lacedæmonians and the Athenians had each a separate burial-place; the other Greeks had one in common; Pausa-

nias, ix. 2. L.

31. ἰρένας] εἰρήν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ πρώτῷ ἐνιαυτῷ ὁ παῖς '' ὑωβίδας'' καλεῖται, τῷ δευτέρῷ '' προμικιζόμενος,'' τῷ τρίτῷ '' μκκιζόμενος,'' τῷ τστάρτῷ '' πρόπαις,'' τῷ πέμπτῷ '' παῖς,'' τῷ ἔκτω '' μελλείρην.'' ἐφηβεύει δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ παῖς ἀπὸ ἐτῶν ἰδ΄ μέχρι καὶ κ', βαρυτόνως δὲ τὸ '' μελλείρην''' ὥσπερ πυθμὴν, ἀπύθμην αὐχὴν, ὑψαύχην. GL. εἰρένας καλοῦσι τοὺς ἔτος ήδη δεύτερον ἐκ παίδων γεγονότας· μελλείρενας δὲ, τῶν παίδων τοὺς ἔτος ήδη δεύτερον ἐκ παίδων τοὺς ἔτος ήδη δεύτερον ἐκ παίδων τοὺς ἔ εἰρὴν, εἴκοσι ἔτη γεγονὸς, ἄρχει τῶν ὁποτεταγμένων ἐν ταῖς μάχαις. De Pauw. V. IV.

32. Ποσειδώνιος] c. 71. where Phi-

locyon is also mentioned. S.

33. 'Αμομφάρετος] c. 53—57. 71. S.

34. Καλλικράτηs] c. 72. S.

εθαπτον· Τεγεήται δε χωρίς πάντας άλέας· καὶ 'Αθηναίοι τοὺς έωυτων όμου, και Μεγαρέες τε και Φλιάσιοι τους ύπο της ίππου διαφθαρέντας.35 Τούτων μέν δή πάντων πλήρεες έγενοντο οι τάφοι. των δε άλλων όσοι και φαίνονται έν Πλαταιήσι έόντες τάφοι, τούτους δε, ώς έγω πυνθάνομαι, επαισχυνομένους 36 τη απεστοί 37 τῆς μάχης, ἐκάστους χώματα 38 χῶσαι 39 κεινὰ, 40 τῶν ἐπιγινομένων είνεκεν ανθρώπων. έπει και Αιγινητέων έστι αυτόθι καλεύμενος τάφος, τὸν ἐγὼ ἀκούω καὶ δέκα ἔτεσι ὕστερον μετὰ ταῦτα, δεηθέντων τῶν Αἰγινητέων, χῶσαι Κλεάδην τὸν Αὐτοδίκου, ἄνδρα Πλαταιέα, πρόξεινον 41 έόντα αὐτῶν.

LXXXVI. 'Ως δ' ἄρα ἔθαψαν τοὺς νεκροὺς ἐν Πλαταιῆσι οἱ "Ελληνες, αὐτίκα βουλευομένοισί σφι έδύκεε στρατεύεσθαι έπὶ τὰς Θήβας, καὶ έξαιτέειν αὐτῶν 40 τοὺς μηδίσαντας, έν πρώτοισι δὲ αὐτων Τιμηγενίδην 43 καὶ 'Ατταγίνον, 44 οῦ ἀρχηγέται ἀνὰ πρώτους ήσαν ην δε μη εκδιδώσι, μη απανίστασθαι 45 άπο της πόλιος πρό-

35. διαφθαρέντας] c. 69. L.

36. ἐπαισχυνομένους] This verb in the New Testament governs the accu-

sative. SCHL.

37. ἀπεστοί] This word is given by BL. in explaining the derivation and signification of εὐεστώ, vol. i. p. 49. n. 100. The correctness of the etymology there given may be doubted. έστω (derived from the second agrist ἔστην) is synonymous with οὐσία; and ἀπεστώ with ἀπουσία, absence. Steph. Th. L. G. 4542. 4570.

38. χώματα] ύψώματα γης, όχθας, Hesychius; μνήματα, τάφους, Pollux; barrows. ἔστι αὐτόθι 'Αλυάττεω τοῦ Κροίσου πατρός σημα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν έστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σημα, χῶμα γηs, i. 93. 184. Pausanias, ix. 17. Æschyl., Th. 947. Ch. 711. Sophocles, An. 1230. ὀρθὸν χ. ᾿Αχιλλείου τάφου, Euripides, Hec. 221. 522. μηδέ νεκρών ώς φθιμένων χ. νομιζέσθω τύμβος σας άλόχου, Al. 1015. τάφων χώματα γαίας, S. 56. BL.

39. χωσαι] μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται, Euripides, I. A. 1442. τύμβον τε χώσον, κάπίθες μνημεῖά μοι, Ι. Τ. 703. Ι. οι μεν εν χωστοις τάφοις κείνται πεσόντες, Rh. 411. τύμβον δρθόκρανον οἰκείας χθονδς χώσαντες, Sophocles, An. 1217. τάφον χώσουσα, 80. τυμβοχόα χειρώματα, Æschylus,

Th. 1024. BL.

40. κεινά] hence called cenotaphs. manes vocabat Hectoreum ad tumulum; viridi quem cespite inanem, et geminas, causam lacrymis, sacraverat

aras, Virgil, Æ. iii. 303.

41. πρόξεινον] The πρόξεινος in some respects resembled a consul in modern times: he had charge of the interests of that state of which he was the public host and in some points the representative. Its ambassadors lodged with him. L. LAU.

42. αὐτῶν] On account of the αὐτῶν which follows so closely, it will be better to take this as governed by the verb and as synonymous with ἐξ αὐτῶν οι παρ' αὐτῶν. S.

43. Τιμηγενίδην] c. 38. 44. 'Ατταγίνον] c. 15. 16.

45. ἀπανίστασθαι] In the middle voice this verb signifies to retire from a besieged place, to raise the siege; Thucydides, vii. 48. Appian, B. C. iii. 61. In the active it sometimes means to draw off the enemy from before a place, BLO. to force them to raise the siege, Thucyd., ii. 70. vol. i. p. i. 304. n. 56. Neither the passage of Herodotus, nor that of Appian (which should be quoted as iii. 4, 1.), is exactly parallel. Compare c. 87. vi. 45. and vol. i. p. 85. n. 14.

τερον, ἢ ἐξέλωσι. ὡς δέ σφι ταῦτα ἔδοξε, οὖτω δὴ, ἐνδεκάτῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς συμβολῆς, ἀπικόμενοι ἐπολιόρκεον Θηβαίους, κελεύοντες ἐκδιδόναι τοὺς ἄνδρας οὐ βουλομένων δὲ τῶν Θηβαίων ἐκδιδόναι, τήν τε γῆν αὐτῶν ἔταμνον καὶ προσέβαλλον πρὸς τὸ τεῖχος.

LXXXVII. Καὶ, οὐ γὰρ ἐπαύοντο σινεόμενοι, εἰκοστῆ ἡμέρη ἔλεξε τοῖσι Θηβαίοισι Τιμηγενίδης τάδε· 46 "" Ανδρες Θηβαῖοι, ἐπειδὴ οὕτω δέδοκται τοῖσι "Ελλησι, μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι πολιορκέοντας, ἢ εξέλωσι Θήβας, ἢ ἡμέας αὐτοῖσι παραδῶτε, νῦν ων ἡμέων εἴνεκα γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήση. 47 ἀλλὶ, εἰ μὲν χρημάτων χρηίζοντες πρόσχημα 48 ἡμέας ἐξαιτέονται, χρήματά σφι δῶμεν ἐκ τοῦ κοινοῦ σὺν γὰρ τῷ κοινῷ καὶ ἐμηδίσαμεν, οὺ δὲ μοῦνοι ἡμέες εἰ δὲ ἡμέων ἀληθέως δεόμενοι πολιορκέουσι, ἡμεῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέξομεν." Κάρτα τε ἔδοξε εὖ λέγειν καὶ ἐς καιρὸν, αὐτίκα τε ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι, θέλοντες ἐκδιδόναι τοὺς ἄνδρας.

LXXXVIII. 'Ως δὲ ὑμολόγησαν ἐπὶ τούτοισι, 'Ατταγῖνος μὲν ἐκδιδρήσκει ἐκ τοῦ ἄστεος, παῖδας δὲ αὐτοῦ ἀπαχθέντας Παυσανίης ἀπέλυσε τῆς αἰτίης, φὰς τοῦ μηδισμοῦ παῖδας οὐδὲν εἶναι μεταιτίους. τοὺς δὲ ἄλλους ἄνδρας τοὺς ἐξέδοσαν οἱ Θηβαῖοι, οἱ μὲν 49 ἐδόκεον ἀντιλογίης τε κυρήσειν, καὶ δὴ χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέεσθαι ὁ δὲ ὡς παρέλαβε, αὐτὰ ταῦτα ὑπονοέων, τὴν στρατιὴν τὴν συμμάχων ἄπασαν ἀπῆκε, καὶ ἐκείνους ἀγαγὼν ἐς Κόρινθον διέφθειρε. Ταῦτα μὲν τὰ ἐν Πλαταιῆσι καὶ Θήβησι γενόμενα.

LXXXIX. 'Αρτάβα2ος 50 δε ο Φαρνάκεος, φεύγων εκ Πλαταιέων, καὶ δὴ καὶ πρόσω εγίνετο. ἀπικόμενον δε μιν οι Θεσσαλοὶ παρὰ σφέας ἐπί τε ξείνια ἐκάλεον, καὶ ἀνειρώτευν περὶ τῆς στρατιῆς τῆς ἄλλης, οὐδὲν ἐπιστάμενοι τῶν ἐν Πλαταιῆσι γενομένων. ὁ δὲ 'Αρτάβα2ος, γνοὺς, ὅτι, εὶ ἐθέλοι σφι πᾶσαν τὴν ἀληθητην τῶν ἀγώνων εἰπεῖν, αὐτός τε κινδυνεύσει ἀπολέσθαι καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ

46. τάδε] When Calais was besieged by Edward III., Eustace de St. Pierre, one of the principal inhabitants, declared himself willing to suffer death for his friends and fellow-citizens. The entreaties of queen Philippa induced the English monarch to behave with magnanimity towards those who had thus placed themselves in his power: see Hume, t. ii. 14. BE.

47. πλέω—ἀναπλήση] vol.i. p.255. n. 65. The metaphor is, as it were,

μέτρον κακῶν ἀναπλήσας φέρειν. S.

48. $\pi\rho\delta\sigma\chi\eta\mu\alpha$] vol. i. p. 32. n. 7. V1c. iii. 10, 13. $\kappa\alpha\tau\dot{\alpha}$ is understood; and κ . π . is opposed to $\dot{\alpha}\lambda\eta\theta\dot{\epsilon}\omega s$.

49. of μèν] If this refers to those who were delivered up, it will be merely an instance of anacoluthia; but it may also refer to the Thebans. S.

50. 'Αρτάβαζος] 'Α. Φαρνάκου, φ. έκ Π., προῆλθεν είς Θετταλίαν, &c. Polyænus, vii. 33, 3. V. στρατός ἐπιθήσεσθαι γάρ οἱ πάντα τινὰ οἴετο πυνθανόμενον τὰ γεγονότα ταῦτα ἐκλογιζόμενος, οὕτε πρὸς τοὺς Φωκέας ἐξηγόρευε οὐδὲν, πρός τε τοὺς Θεσσαλοὺς ἔλεγε τάδε '' Έγὼ μὲν, ὧ ἄνδρες Θεσσαλοὶ, ὡς ὁρᾶτε, ἐπείγομαί τε κατὰ τὴν ταχίστην ἐλῶν ἐς Θρηΐκην, ⁵¹ καὶ σπουδὴν ἔχω, πεμφθεὶς κατά τι πρῆγμα ἐκ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶνδε. αὐτὸς δὲ ὑμῖν Μαρδόνιος, ⁵² καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ, οὖτος κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων προσδόκιμός ἐστι. τοῦτον καὶ ξεινίζετε, καὶ εὖ ποιεῦντες φαίνεσθε. οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον ταῦτα ποιεῦσι μεταμελήσει.'' Ταῦτα δὲ εἴπας, ἀπέλαυνε σπουδῆ τὴν στρατιὴν διὰ Θεσσαλίης τε καὶ Μακεδονίης ὶθὺ τῆς Θρηΐκης, ὡς ἀληθέως ἐπειγόμενος, καὶ τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ. καὶ ἀπικνέεται ἐς Βυζάντιον, καταλιπὼν τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐωυτοῦ συχνοὺς ὑπὸ Θρηΐκων τε κατακοπέντας κατ' ὁδὸν, καὶ λιμῷ συστάντας ⁵³ καὶ καμάτῳ ἐκ Βυζαντίου δὲ διέβη πλοίοισι. ⁵⁴ Οὖτος μὲν οὕτω ἀπενόστησε ἐς τὴν 'Ασίην.

ΧC. Της δὲ αὐτης ἡμέρης, της περ ἐν Πλαταιησι τὸ τρῶμα ἐγένετο, συνεκύρησε γενέσθαι καὶ ἐν Μυκάλη της Ἰωνίης. ἐπεὶ δς γὰρ ἐν τη Δήλω κατέατο οἱ Ἑλληνες, οἱ ἐν τησι νηυσὶ ἄμα Λευτυχίδη τῷ Λακεδαιμονίω ἀπικόμενοι, ἢλθόν σφι ἄγγελοι ἀπὸ Σάμου, Λάμπων δς τε Θρασυκλέος καὶ ᾿Αθηναγόρης ᾿Αρχεστρατίδεω καὶ Ἡγησίστρατος ᾿Αρισταγόρεω, πεμφθέντες ὑπὸ Σαμίων λάθρη τῶν τε Περσέων καὶ τοῦ τυράννου Θεομήστορος δι τοῦ ᾿Ανδροδάμαντος, τὸν κατέστησαν Σύμου τύραννον οἱ Πέρσαι. ἐπελθόντων δέ σφεων ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἔλεγε Ἡγησίστρατος πολλὰ καὶ παντοῖα· ὡς, "ἢν μοῦνον ἱδωνται αὐτοὺς οἱ Ἰωνες, ἀποστήσονται ἀπὸ Περσέων, καὶ ὡς οἱ βάρβαροι οὐκ ὑπομενέουσι· ἢν δὲ καὶ ἄρα ὑπομείνωσι, οὐκ ἔτέρην ἄγρην τοιαύτην εὐρεῖν ἃν ιὐτούς." θεούς τε κοινοὺς ἀνακαλέων, προέτρεπε αὐτοὺς ῥύσασθαι ἄνδρας Ἑλληνας ἐκ δουλοσύνης, καὶ ἀπαμῦναι τὸν βάρβαρον. " εὑπετές τε αὐτοῖσι" ἔφη " ταῦτα γίνεσθαι τάς τε γὰρ τέας αὐτῶν κακῶς πλέειν, καὶ οὐκ άξιομάχους

51. ἐλῶν ἐς Θ.] ἤλασε ἐς Αἴγυπτον, 63~W

52. Μαρδόνιος] " Μ. νενικηκώς επεται, και τα έργα τής νίκης αυτός άπαγγελεί," Polyænus, vii. 33, 3. V.

53. λ. συστάντας] vii. 170. συνηγμένους, Hesychius. contracted, pinched. V. L. vol. i. p. 108. n. 58. conflicting, struggling; i. 214. τοιούτφ πόνφ συν-έστασαν, viii. 74. S. Compare the

sufferings of the army under Xerxes, viii. 115. W.

54. δ. πλοίοισι] ὅκως τις ἐθέλοι διαβῆναι, χρῆν πλοίω διαβαίνειν, i. 186. L. of Hom. 19. W.

55. ἐπεὶ] viii. 130—132. S. 56. Λάμπων κ. τ. λ.] SCH. on B. 289.

57. Θεομήστορος] viii. S5. V.

κείνοισι είναι αὐτοί 58 τε, εἴ τι ὑποπτεύουσι, μὴ δόλφ αὐτοὺς προάγοιεν, ἐτοῖμοι εἶναι ἐν τῆσι νηυσὶ τῆσι ἐκείνων ἀγόμενοι ὅμηροι εἶναι."

ΧCΙ. 'Ως δὲ πολλὸς ἢν λισσόμενος ὁ ξεῖνος ὁ Σάμιος, εἴρετο Λευτυχίδης, εἴτε κληδόνος εἴνεκεν θέλων πυθέσθαι, εἴτε καὶ κατα συντυχίην, θεοῦ ποιεῦντος. ⁵⁹ " Ω ξεῖνε Σάμιε, τί τοι τὸ οὕνομα;" ὁ δὲ εἶπε, " Ἡγησίστρατος." ὁ δὲ, ὑπαρπάσας ⁶⁰ τὸν ἐπίλοιπον λόγον, εἴ τινα ὅρμητο λέγειν ὁ Ἡγησίστρατος, εἶπε· " Δέκομαι τὸν οἰωνὸν, τὸν Ἡγησίστρατον, ⁶¹ ὧ ξεῖνε Σάμιε. σὰ δὲ ἡμῖν ποίεε ὅκως αὐτός τε δοὺς πίστιν ἀποπλεύσεαι, καὶ οἱ σὰν σοὶ ἐόντες οἵδε, ἢ μὲν Σαμίους ἡμῖν προθύμους ἔσεσθαι συμμάχους."

ΧΟΙΙ. Ταῦτά τε ἄμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε. 62 αὐτίκα γαρ οἱ Σάμιοι πίστιν τε καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς τοὺς Ελληνας. Ταῦτα δὲ ποιἡσαντες, οἱ μὲν ἀπέπλεον μετὰ σφέων γαρ ἐκέλευε πλέειν τὸν Ἡγησίστρατον, οἰωνὸν τὸ οὔνομα ποιεύμενος οἱ δὲ Ἑλληνες, ἐπισχόντες ταύτην τὴν ἡμέρην, τῷ ὑστεραίη ἐκαλλιερέοντο, μαντευομένου σφι Δηϊφόνου τοῦ Εὐηνίου,

58. avrol] M. G. G. 535.

59. θεοῦ ποιεῦντος] This expression shows a belief not only in a general but in a particular Providence. L.

60. ὑπαρπάσας] v. 50. ST.

61. τον 'Ηγησίστρατον] " the Leader of an Army." (Augustus) bellorum omnium eventus ante præsensit. apud Actium descendenti in aciem, asellus cum asinario occurrit: "Eutychus" homini, bestiæ " Nicon" erat nomen. utriusque simulacrum aneum victor posuit in templo, in quod castrorum suorum locum vertit, Suetonius, ii. 96. In the rebuilding of the Capitol, Vespasian employed milites, quis fausta nomina, Tacitus, H. iv. 53. W. that is, those from whose names prosperity and durability might be augured; for instance, Salvius, Longinus, Statorius, &c. as opposed to such ominous names as boded brevity, weakness, or adversity; viz. Curtius, Minucius, Furius, Hostilius, &c. This was a common practice; cum imperator exercitum, censor populum, lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur: quod idem in delectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine, Cicero, Div. i. 45. (refer also to the following chapter). publicis lustris etiam nomina victimas ducentium prospera eligimus, Pliny, xxviii. 2, 5. Do. quid nomen tibi est? VI. Lucridi nomen in patria fuit. To. nomen atque omen quantivis est pretii! Do. mihi quoque Lucridem confido fore te, Plautus, Per. iv. 4, 71. Lipsius. Ps. quis istic est? CA. Charinus. Ps. euge! jam Xapîvov olwvdv ποιῶ, Psa. ii. 4, 22. V. ἄσπερ καὶ δ Κρέων Εὐριπίδη (Ph. 868-874.) πεποίηται του Τειρεσίαν ίδων, έχουτα τὰ στέφη, καὶ ἀκούσας, ἀπὸ τῶν " πολεμίων ἀπαρχὰς" αὐτὸν εἰληφέναι, διὰ την τέχνην " αίωνδν εθέμην," φησί, " καλλίνικα σὰ στέφη· ἐν γὰρ κλύδωνι διακείμεθα, ὥσπερ οἶσθα σὺ," Plato, Alc. 2. BA. Consult Potter, ii. 17.

62. ταῦτα—προσῆγε] τ. τε α. Ξέρξης έποίες, κ. ἔπεμπε &c. viii. 97. τ. τε α. ἤγόρευε, κ. πέμπει (ἔπεμπε?) &c. 5. This form of expression is frequent in Euripides. V. προσῆγε τὸ ἔργον, ho added the performance or the thing

itself. S.

ἀνδρὸς 'Απολλωνιήτεω, 'Απολλωνίης 63 δὲ τῆς ἐν τῷ 'Ιονί φ 64 κόλπ φ .

ΧCVI. Τοῖσι δὲ "Ελλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, ἀνῆγον τὰς νέας ἐκ τῆς Δήλου πρὸς τὴν Σάμον. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο τῆς Σαμίης πρὸς Καλάμοισι, ⁶⁵ οἱ μὲν, αὐτοῦ ὁρμισάμενοι κατὰ τὸ Ἡραῖον τὸ ταύτη, παρεσκευά εντο ἐς ναυμαχίην οἱ δὲ Πέρσαι, πυθόμενοί σφεας προσπλέειν, ἀνῆγον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἤπειρον τὰς νέας τὰς ἄλλας, τὰς δὲ Φοινίκων ἀπῆκαν ἀποπλέειν. βουλευομένοισι γάρ σφι ἐδόκεε ναυμαχίην μὴ ποιέεσθαι οὐ γὰρ ὧν ἐδόκεον ὁμοῖοι εἶναι ἐς δὲ τὴν ἤπειρον ἀπέπλεον, ὕκως ἕωσι ὑπὸ τὸν πεξὸν στρατὸν τὸν σφέτερον, ἐόντα ἐν τῆ Μυκάλη ος, κελεύσαντος Ξέρξεω, καταλελειμμένος τοῦ ἄλλου στρατοῦ Ἰωνίην ἐφύλασσε. τοῦ πλῆθος μὲν ἦν εξ μυριάδες ἐστρατήγεε δὲ αὐτοῦ Τιγράνης, κάλλεί τε καὶ μεγάθει ὑπερφέρων Περσέων. ὑπὸ τοῦτον μὲν δὴ τὸν στρατὸν ἐβουλεύσαντο καταφυγύντες οἱ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγοὶ ἀνειρύσαι τὰς νέας, καὶ περιβαλέσθαι ἔρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν, καὶ σφέων αὐτῶν κρησφύγετον.

ΧCVII. Ταῦτα βουλευσάμενοι, ἀνήγοντο. ἀπικόμενοι δὲ παρὶι τὸ τῶν Ποτνιέων 66 ἱρὸν τῆς Μυκάλης ἐς Γαίσωνά 67 τε καὶ Σκολοπόεντα, 68 τῆ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἐστὶ ἰρὸν, τὸ Φίλιστος ὁ Πασικλέος ἱδρύσατο, Νείλεψ⁶⁹ τῷ Κόδρου⁷⁰ ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστὸν, 71 ἐνθαῦτα τάς τε νέας ἀνείρυσαν, καὶ περιεβάλοντο ἔρκος καὶ λίθων καὶ ξύλων, δένδρεα ἐκκύψαντες ήμερα, καὶ σκόλοπας 72

63. 'Απολλωνίης] Pausanias, vi.14.

W. Now Pollina. L. A.

64. Ἰονίφ] The Ionian sea or gulf, which was the southern part of the Adriatic, must not be confounded with ή θάλασσα ή Ἰώνων, which was the eastern part of the Ægean. L. See A. Prometheus tells Io, οἰστρήσασα την παρακτίαν κέλευθον, ἢξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας· χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς Ἰόνιος κεκλήσεται, τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς, Æschylus, P. V. 861.

65. Καλάμοισι] "Αλεξις δ Σάμιος, ἐν δευτέρφ "Ωρων Σαμιακῶν, mentions τὴν ἐν Σάμφ 'Αφροδίτην, ἡν οἱ μὲν " ἐν Καλάμοις" (in the Reeds) καλοῦσιν, οἱ δὲ " ἐν "Ελει" (in the Marsh),

Athenæus, xiii. 31. L.

66. Ποτνιέων] understand θεῶν or θεαινῶν, i.e. the Eumenides or Furies; Alecto, Tisiphone, and Megæra. So-

phocles, Œ. C. 84. The ellipsis is

not noticed by B.

67. Γαίσωνα] ὁ Γαίσων, οῦ ᾿Αρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαισωνὶς λίμνη ἐστὶ, μεταξὸ Πριήνης καὶ Μιλήτου, ἡνωμένη τῆ θαλάττη, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῆ ἔκτη τῶν Ἑλληνικῶν. Ἐφορος δ΄ ἐν τῆ πέμπτη, ποταμὸν εἶναι, φησὶ, τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὁν εἰσρεῦν εἰς λίμνην, Αthenœus, viì. 87. L.

68. Σκολοπόεντα] Another river, no

where else mentioned. L.

69. Νείλεφ] Pausanias, vii. 2. Νηλεύς, Strabo, xiv. p. 939. W.

70. Κόδρου] The last king of Athens, who devoted himself for the good of his country. L. Codrus pro patria non timidus mori, Horace, 111 Od. xix. 2.

71. κτιστυν] Ionic for κτίσιν. P. 72. σκόλοπας] palisades, sharp stakes, a sort of chevaux-de-frise. LAU.

περί το ερκος κατέπηζαν. και παρεσκευάδατο, ως πολιορκησόμενοι, και ως νικήσοντες, επ' αμφότερα επιλεγόμενοι γαρ παρεσκευάξοντο.

ΧCVIII. Οἱ δὲ "Ελληνες, ὡς ἐπύθοντο οἰχωκότας τοὺς βαρβάρους ές την ηπειρον, ηχθοντο ως έκπεφευγότων εν απορίη τε είχοντο,⁷³ ο τι ποιέωσι, είτε ἀπαλλάσσωνται ὀπίσω, είτε καταπλέωσι ἐπ' Έλλησπόντου. τέλος δ' εδοξε τούτων μεν μηδέτερα ποιέειν, έπιπλέειν δὲ ἐπὶ τὴν ἡπειρον. παρασκευασάμενοι ὧν ἐς ναυμαχίην καὶ ἀποβάθρας 74 καὶ τὰ ἄλλα, ὅσων ἔδεε, ἔπλεον ἐπὶ τῆς Μυκάλης. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τε ἐγίνοντο τοῦ στρατοπέδου, καὶ οὐδεὶς ἐφαίνετό σφι έπαναγόμενος, άλλα ώρων νέας άνελκυσμένας έσω τοῦ τείχεος, πολλον δέ πεζον παρακεκριμένον παρά τον αίγιαλον, ένθαῦτα πρῶτον μεν έν τῆ νηὶ παραπλέων, ἐγχρίμψας 75 τῷ αἰγιαλῷ τὰ μάλιστα Λευτυχίδης, υπὸ κήρυκος 76 προηγόρευε τοῖσι "Ιωσι, λέγων" ""Ανδρες "Ιωνες, όσοι υμέων τυγχάνουσι έπακούοντες, μάθετε τὰ λέγω" πάντως γὰρ οὐδὲν συνήσουσι Πέρσαι τῶν ἐγὼ ὑμῖν ἐντέλλομαι. έπεαν συμμίσγωμεν, μεμνησθαί τινα χρη έλευθερίης μέν πάντων πρώτον, μετά δὲ, τοῦ συνθήματος 77 "Ηβης. καὶ τάδε ιστω καὶ ὁ μὴ έσακούσας ύμέων προς του έπακούσαντος." ώυτος δε ούτος έων τυγχάνει νόος τοῦ πρήγματος καὶ ὁ Θεμιστοκλέος ὁ ἐπ' ᾿Αρτεμισίφ. 78 η γαρ δή, λαθύντα τὰ ρήματα τοὺς βαρβάρους, ἔμελλε τοὺς "Ιωνας πείσειν, ή, επειτα άνενειχθέντα ές τους βαρβάρους, ποιήσειν άπίστους τοῖσι "Ελλησι.

XCIX. Λευτυχίδεω δὲ ταῦτα ὑποθεμένου, δεύτερα δὴ τάδε ἐποίευν οὶ "Ελληνες" προσχόντες τὰς νέας ἀπέβησαν 79 ἐς τὸν αἰ-

73. ἐν ἀπορίη εἴχοντο] vol.i. p.159. n. 5. The phrase is illustrated by BLO. on Th. i. 25. were held in perplexity as to what they should do.

74. ἀποβάθρας] καὶ διαβάθρας, ἃς σκάλας (i. e. scalus in Latin) καλοῦσιν, Pollux, in speaking of the fitting up of a ship. It was a sort of drawbridge, formed by a heavy plank, which was lowered down to the shore by cordage, for the purpose of landing, or of embarking, L. or of boarding an enemy. TR. gang-boards. Thucydides, iv. 12. BLO. W.
75. ἐγχρίμψας] ἐγχρίμψαντες τὴν

75. ἐγχρίμψαντε τὴν βάριν τῆ γῆ, ii. 60. V. προσπελάσας, Suidas. W. The older form of the verb wanted the μ, which was insert-

ed, in a subsequent age, for euphony's sake; Ruhnken. BL.

76. ὑπὸ κήρυκος] ὑ. stands with active verbs in order to express the means by which the action is effected; Thucydides, vi. 32. κηρύκων ὅπο, Ευτιρίdes, Al. 753. Μ. G. G. 592. α. Theophrastus in Stob. xlii. p. 280. Xenophon, R. L. p. 286. c. Diodorus speaks of this herald as μεγαλοφωνοτάπου ἐν τῷ στρατοπέδφ, xi. 34. IV.

77. συνθήματος] watch-word. S. 78. 'Αρτεμισίω] viii. 22. V.

79. ἀπέβησαν κ.τ.λ.] ἀποβαίνειν ἐς χωρία χαλεπὰ καὶ πετρώδη, Thucydides, iv. 9. ἐς τὴν ἐαντῶν, πολεμίαν οδσαν, ἐπ' ᾿Αθηναίους ἀποβαίνειν, 12. Isocrates, Paneg. 24. SCHL.

γιαλόν. Καὶ οὖτοι μὲν ἐτάσσοντο· οἱ δὲ Πέρσαι, ὡς εἶδον τοὺς Ελληνας παρασκευαζομένους ἐς μάχην, καὶ τοῖσι Ἰωσι παραινέσαντας, τοῦτο μὲν, ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν, ἀπαιρέονται τὰ ὅπλα. οἱ γὰρ ὧν Σάμιοι, ἀπικομένων ᾿Αθηναίων αἰχμαλώτων ἐν τῆσι νηυσὶ τῶν βαρβάρων, τοὺς ἔλαβον ἀνὰ τὴν ᾿Αττικὴν λελειμμένους οἱ Ξέρξεω, τούτους, λυσάμενοι πάντας, ἀποπέμπουσι ἐποδιάσαντες ἐς τὰς ᾿Αθήνας τῶν εἴνεκεν οὐκ ῆκιστα ὑποψίην ἔχον, πεντακοσίας κεφαλὰς ⁸⁰ τῶν Ξέρξεω πολεμίων λυσάμενοι. τοῦτο δὲ, τὰς διόδους τὰς ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μυκάλης φερούσας προστάσσουσι τοῖσι Μιλησίοισι φυλάσσειν, ⁸¹ ὡς ἐπισταμένοισι δῆθεν μάλιστα τὴν χώρην. ἐποίευν δὲ τούτου εἴνεκεν, ἵνα ἐκτὸς τοῦ στρατοπέδου ἔωσι. τούτους μὲν Ἰώνων, τοῖσι καὶ κατεδόκεον ⁸² νεοχμὸν ⁸³ ἄν τι ποιέςιν δυνάμιος ἐπιλαβομένοισι, τρόποισι τοιούτοισι προεφυλάσσοντο οἱ Πέρσαι αὐτοὶ δὲ συνεφόρησαν τὰ γέρρα ⁸⁴ ἔρκος εἶναί σφι.

C. 'Ως δὲ ἄρα παρεσκευάδατο 85 τοῖσι "Ελλησι, προσήϊσαν πρὸς τοὺς βαρβάρους. ἰοῦσι δέ σφι φήμη τε ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον πᾶν, καὶ κηρυκήϊον 86 ἐφάνη ἐπὶ τῆς κυματωγῆς 87 κείμενον. ἡ δὲ

80. κεφαλὰs] individuals. In distributive computation, we say "so much for every head."

81. φυλάσσειν] τὰ τῆς Μ. ἄκρα φυλάττειν, Polyænus, vii. 45. Diodorus,

xi. 33. W. V.

82. τοῖσι-κατεδόκεον] This construction would be inadmissible in an Attic writer. In all other passages our author puts the verb either (1) absolutely, i. 22. 79. 111. viii. 4. or (2) before an accusative and an infinitive, iii. 27. vi. 16. viii. 69. ix. 57. or (3) with an accusative simply, iii. 69. and in these places the verb differs little in signification from the simple verb δοκέειν. Here the preposition denotes against; they formed an opinion against them, i. e. an opinion unfavorable or prejudicial to them; they entertained strong suspicions, owing to which they condemned them in their own minds. In this sense the verb would more regularly take a genitive; but this class of verbs in Herodotus is followed by a dative, as κατακρίνειν, ii. 133. vii. 146. καταγελᾶν, iii. 37. 38. 155. iv. 79. vii. 9. (once by a genitive, v. 68.) and κατηγορέειν probably in one instance, vii. 10, 7. S. vol. i. p. 46. n. 61. and p. 169. n. 95.

83. νεοχμόν] c. 104. Sophocles, An. 162. W. νέον, S. νεώτερον, και-

84. $\tau \dot{\alpha} \gamma \dot{\epsilon} \dot{\rho} \dot{\rho} \dot{\alpha}$] c. 61. 62. 102. L. S. As long as the Persian bad only to contend with the Asiatic nations, whose principal weapon of offence was the bow, the use of this light, though large, buckler must have given him a manifest advantage. But we see the inadequacy of bis arms and armour in close conflict with the ponderous shield and long pike of the Greek. LAU.

85. παρεσκευάδατο] In some places this form is found, where the singular παρεσκεύαστο is required; but such passages are doubtful. M. G. G. 198. obs. 2. The Ionians, however, sometimes couple a plural verb with a nominative in the neuter plural. Here πάντα is understood. S. Many instances of such a construction are adduced from Homer, in M. G. G. 299.

S6. κηρυκήτον] The herald's stuff

φήμη διηλθέ 88 σφι ὧδε, ὡς " οἱ "Ελληνες τὴν Μαρδονίου στρατιὴν νικῷεν ἐν Βοιωτοῖσι μαχόμενοι." δηλα δὴ πολλοῖσι τεκμηρίοισι ἐστι τὰ θεῖα τῶν πρηγμάτων, εὶ καὶ τότε τῆς αὐτῆς ἡμέρης συμπιπτούσης 89 τοῦ τε ἐν Πλαταιῆσι καὶ τοῦ ἐν Μυκάλη μέλλοντος ἔσεσθαι τρώματος, φήμη τοῖσι "Ελλησι τοῖσι ταύτη ἐσαπίκετο, ὥστε θαρσῆσαί τε τὴν στρατιὴν πολλῷ μᾶλλον, καὶ ἐθέλειν προθυμότερον κινδυνεύειν.

CI. Καὶ τόδε ἔτερον συνέπεσε γενόμενον, Δήμητρος τεμένεα Ἐλευσινίης παρὰ ἀμφοτέρας τὰς συμβολὰς εἶναι. καὶ γὰρ δὴ ἐν τῷ Πλαταιϊδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον ἐγένετο, ὡς καὶ πρότερόν 90 μοι εἰρηται, ἡ μάχη, καὶ ἐν Μυκάλη ἔμελλε ὡσαύτως ἔσεσθαι. γεγονέναι δὲ νίκην τῶν μετὰ Παυσανίεω Ἑλλήνων ὀρθῶς σφι ἡ φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα. τὸ μὲν γὰρ ἐν Πλαταιῆσι πρωὶ ἔτι τῆς ἡμέρης ἐγίνετος τὸ δὲ ἐν Μυκάλη, περὶ δείλην. ὅτι δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρης συνέβαινε γίνεσθαι, μηνός τε τοῦ αὐτοῦ, χρόνω οὐ πολλῷ σφι ὕστερον δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγένετο. ἦν δὲ ἀρρωδίη σφι, πρὶν τὴν φήμην ἐσαπικέσθαι, οὕ τι περὶ σφέων αὐτῶν οὕτω, ὡς τῶν Ἑλλήνων, μὴ περὶ Μαρδονίω 91 πταίση ἡ Ἑλλάς. ὡς μέντοι ἡ κληδων 92

was a wand, with two serpents entwined round it, like the caduceus of

Mercury. LAU.

87. ἐπὶ τῆς κυματωγῆς] ἐν ἀκτῆ, ἔνθα τὰ κύματα άγονται, Eustathius. παρὰ τὴν κυματωγὴν, along the beach, iv. 196. καθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς, L. of Hom. 19. ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κ., 34. It was an observation of Democritus that not only birds collect in large quantities but even inanimate things, καθάπερ ὁρῶν πάρεστι ἐπὶ τε τῶν κοσκινευομένων σπερμάτων καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς κυματωγαῖς ψηφίδων, Sextus Emp., c. Math. vii. p. 395. W. αἰγιαλοῦ. GL.

SS. φήμη διῆλθε] οἱ περὶ τὸν Λεωτυχίδην, οὕ πω μὲν πεπυσμένοι περὶ τῆν υἰκης, ἀφ' ἐαυτῶν δὲ πλάττοντες τὴν εὐημερίαν, ἐφάνησαν στρατηγήματος ἔνεκεν τοῦτο πεποιηκέναι, Diodorus, xi. 35. Polyænus, i. 33. V.

89. τῆς αὐτῆς ἡμέρης συμπιπτούσης]
The pronoun is redundant. S. καὶ τόδε ἔτερον συνέπεσε γενόμενον, and another coincidence happened which was this, c. 101. συνέπιπτε ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τάς τε ναυμαχίας γίνεσθαι

ταύτας και τας πεζομαχίας, viii. 15. W. ταύτην την μάχην έμαχέσαντο τη τετράδι του Βοηδρομιώνος ίσταμένου, κατ' 'Αθηναίους, κατά δέ Βοιωτούς τετράδι τοῦ Πανέμου φθίνοντος ή καὶ νῦν έτι το Έλληνικον έν Πλαταιαίς άθροίζεται συνέδριον, καλ θύουσι τῷ ἐλευθερίφ Διτ Πλαταιείς ύπερ της νίκης. την δέ των ημέρων ανωμαλίαν οὐ θαυμαστέον, δπου καλ νῦν, διηκριβωμένων των έν ἀστρολογία μαλλον, άλλην άλλοι μηνός άρχην και τελευτην άγουσι, Plutarch, Ar. p. 330. F. The fourth day of the Attic month Boëdromion, according to our chronologers, would correspond with the 23rd of September; but they have preferred the authority of the same biographer, Cam. p. 138. A. and de Gl. Ath. p. 348. F. in both of which places the third of the month (September 22nd) is named as the day of the battle. MI. ix. 3.

90. πρότερον] c. 62. 65. L.

91. μη περί Μ. κ.τ.λ.] lest Greece should stumble, as it were, over Mardonius, i. e. lest he should be an impediment which she could not remove or

αύτη σφι έσεπτατο, μᾶλλόν τι καὶ ταχύτερον τὴν πρόσοδον ἐποιεῦντο. οι μεν δή Ελληνες και οι βάρβαροι εσπευδον ές την μάχην, ως σφι καὶ αὶ νῆσοι καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἄςθλα προέκειτο.

CII. Τοισι μέν νυν 'Αθηναίοισι 93 καὶ τοισι 94 προσεχέσι τούτοισι τεταγμένοισι, μέχρι κου 95 των ημίσεων, η όδος έγίνετο κατ' αίγιαλόν τε καὶ ἄπεδον χῶρον τοῖσι δὲ Λακεδαιμονίοισι καὶ τοῖσι ἐπεξῆς τούτοισι τεταγμένοισι, κατά τε χαράδρην και ούρεα. ἐν ῷ δὲ οί Λακεδαιμόνιοι έτι 96 περιήϊσαν, ούτοι οι έπι τῷ έτέρω κέρεϊ και δή έμάχοντο. εως μέν νυν τοισι Πέρσησι ὄρθια ην τὰ γέρρα, ημύνοντό τε καὶ οὐδὲν ἔλασσον εἶχον τῆ μάχη, ἐπεὶ δὲ τῶν 'Αθηναίων καὶ τῶν προσεχέων ὁ στρατὸς, ὅκως ἐωυτῶν γένηται τὸ ἔργον καὶ μὴ Λακεδαιμονίων, παρακελευσίιμενοι, έργου είχοντο προθυμότερον, ένθευτεν ήδη έτεροιουτο το πρηγμα. διωσάμενοι γαρ τα γέρρα ουτοι, φερύμενοι έσέπεσον άλέες ές τους Πέρσας, οι δè, δεξάμενοι και χρόνον συχνον άμυνόμενοι, τέλος έφευγον ές το τειχος.97 'Αθηναίοι δέ καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικυώνιοι καὶ Τροιζήνιοι, ούτω γὰρ ἦσαν ἐπεξῆς τεταγμένοι, συνεπισπόμενοι, συνεσέπιπτον 98 ès τὸ τεῖχος. ώς δὲ

surmount, but which would overset and ruin her. ἐπιστάμενοι τὸν βάρβαρον αὐτὸν περί αύτῷ τὰ πλείω σφαλέντα, being himself, as it were, the rock on which his fortune split, Thucydides, i. 69. ην σφαλώσι, καν περί σφίσιν αὐτοις τὰ πλείω πταίωσιν, νί. 33. δ μέν πεζός αὐτῶν στρατός περί έαυτῷ σφαλείς έφυγεν, Dionysius, A. R. vii. 4. Α R. όταν έκ πονηρίας τις ισχύση, ή πρώτη πρόφασις καὶ μικρον πταΐσμα απαντα άνεχαίτισε και διέλυσεν. οὐ γάρ ἔστιν, ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καλ ψευδόμενον, δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι άλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἄπαξ καί βραχύν χρόνον αντέχει, τῷ χρόνω δὲ φωράται καὶ περὶ αύτὰ καταβρεῖ, Demosthenes, O. ii. 4. vol. i. p. 64. n. 58. where the construction may be πέσης περί σεωυτώ.

92. κληδών] on comparing this with c. 100. ή φήμη with τη κλεηδόνι, v. 72. and vol. i. p. 168. n. 82. φ. and κ. will appear synonymous. οὐ μόνον Ἡσίοδος θεδν αὐτὴν (Φήμην) ἀνυμνεῖ, ἀλλὰ καὶ ᾿Αθηναῖοι, τὴν ἐν Μυκάλη μάχην αὐθημερον εγνωκότες, "οὐκ ἀνεκτον" έφασαν " εί μη θεον ηγοίντο την Φ.," Procopius the Soph., Ep. lii. Φήμη δημοσία θύομεν ώς θεώ, Æschines, F. L. 45. W. The passage of Hesiod, which is quoted by Æschines, is φήμη δ' ου τις πάμπαν ἀπόλλυται, ήν τινα πολλοί λαοί φημίξουσι, θεός νύ τίς έστι καί αὐτη, Ο. D. 761.

93. 'Αθηναίοισι] They were commanded by Xanthippus, son of Ari-phron, who was then the archon of the year: c. 114. Pausanias, iii. 7. L.

94. τοῖσι κ. τ. λ.] namely, the Corinthians, Sicyonians, and Træzenians, as is said below. L.

95. μέχρι κου] somewhere about. 96. ἔτι] formerly stood after κέρει: its transposition was suggested by S. and approved of by ST.

97. τὸ τεῖχος] c. 96. L.

98. συνεσέπιπτον] iii. 78. If the Mss. are correct, συμπίπτειν also is used in the same sense : of be κατόπιν έπόμενοι, συμπεσόντες, της πόλεως εκράτησαν, Polyænus, ii. 35. συνηκολούθησεν αὐτοίς καὶ συνέπεσεν εἰς τὴν πόλιν, iii. 9, 45. vi. 1, 2. V. of Κρητες πρός τοὺς κατά την ὑπερδέξιον πύλην έξέλθοντας των μισθοφόρων συμμίξαντες, ηνάγκασαν αὐτοὺς οὐδενὶ κόσμω ρίψαντας τὰ ὅπλα Φεύγειν· οἶς ἐπικείκαὶ τὸ τεῖχος ἀραίρητο, οὔ τ' ἔτι πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο οἱ βάρβαροι, πρὸς φυγήν τε ὑρμέατο οἱ ἄλλοι, πλὴν Περσέων. οὖτοι δὲ, κατ' ἀλίγους ⁹⁹ γινόμενοι, ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ ἐς τὸ τεῖχος ἐσπίπτουσι ¹⁰⁰ Ἑλλήνων. καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν Περσικῶν δύο μὲν ἀποφεύγουσι, δύο τε τελευτῶσι. ᾿Αρταΰντης μὲν καὶ Ἰθαμίτρης, τοῦ ναυτικοῦ στρατηγέοντες, ἀποφεύγουσι, Μαρδύντης ¹ δὲ καὶ οἱ τοῦ πεξοῦ στρατηγὸς Τιγράνης ² μαχύμενοι τελευτῶσι.

CIII. Ετι δὲ μαχομένων τῶν Περσέων, ἀπίκοντο Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ λοιπὰ συνδιεχείριζον. ἔπεσον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων συχνοὶ ἐνθαῦτα, ἄλλοι τε, καὶ Σικυώνιοι, καὶ στρατηγὸς Περίλεως. τῶν δὲ Σαμίων οἱ στρατευύμενοι, ἐύντες τε ἐν τῷ στρατοπέδω τῷ Μηδικῷ καὶ ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα,³ ὡς εἶδον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς γινομένην ἐτεραλκέα την μάχην, ἔρδον ὅσον ἐδυνέατο, προσωφελέειν ἐθέλοντες τοῖοι Ἑλλησι. Σαμίους δὲ ἰδόντες οἱ ἄλλοι Ἰωνες ἄρξαντας, οὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ, ἀποστάντες ἀπὸ Περσέων, ἐπέθεντο τοῖοι βαρβάροισι.

CIV. Μιλησίοισι δὲ προσετέτακτο μὲν τῶν Περσέων⁶ τὰς διόδους τηρεῖν, σωτηρίης εἴνεκά σφι, ως, ἢν ἄρα σφέας καταλαμβάνη οἶά

μενοι καλ προσφέροντες τὰς χείρας, συνεισέπεσον διά της πύλης έξ οδ συνέβη πανταχόθεν άμα καταληφθήναι την πόλιν, Polybius, iv. 71, 11. περί τώ στρατοπέδω δείσαντες, ακόσμως ές αὐτὸ κατέφευγον, ως απ' αὐτοῦ τοὺς πολε-μίους αμυνούμενοι. 'Ρωμαῖοι δ', αὐτοῖς παραθέοντες, συνέπεσον ές το στρατόπεδον καὶ ην άλλη φυγή τῶν 'Αντιοχείων ἐκείθεν ἄκοσμος, Appian, R. H. x. 19. οί 'P. δρόμω τοῖς φεύγουσι συνέπιπτον ές το στρατόπεδον, και την νίκην ές τέλος εξειργάσαντο, χί. 44. Ίνα μη οί πολέμιοι σφίσι συνεσπέσοιεν, B. C. i. 50. iv. 77. αὐτῶ συνεισέπιπτεν δ στρατός άπας καὶ φυγή τῶν βαρβάρων έγίγνετο, καὶ φόνος, R. H. xi. 50. vii. 32. xii. 26. B. C. ii. 62. iv. 78.

99. κατ' δλίγουs] the same as δλίγοι, see viii. 113. S. except that the preposition is distributive; there were but few in any one place, but there were a few in more places than one.

100. τοίσι αλελ-έσπίπτουσι] vii.

1. Μαρδόντης] vii. 80. viii. 130. L.

2. Τιγράνης] c. 96. L. He had been formerly general of the Medes; and he was one of the Achæmenidæ; vii. 62.

3. α. τὰ ὅπλα] c. 99. L. 4. ἐτεραλκέα] viii. 11. W.

5. προσωφελέειν—τοΐοι "E.] This is one of the verbs which signify 'to help,' or 'to injure,' and govern either a dative or an accusative. M. G. G. 384. 7.

6. τῶν Περσέων] c. 99. The construction may be ἐτέτακτο πρός τῶν II. W. V. Compare p. 305. n. 85. with ἐτάχθησαν just below, and " ἡμέας ἀπέπεμψε το κοινον τῶν Ἰώνων φυλάξοντας την θάλασσαν ήμεις μέν νυν έπ' οδ έτάχθημεν, ταύτη πειρησόμεθα είναι χρηστοί." v. 109. S., however. thinks this construction inadmissible; and makes the genitive depend on ras διόδουs, the passes for the retreat of the Persians. The genitive will then be put for the dative, in order to avoid ambiguity from the collision of two datives, Μιλησίοισι and τοις Πέρσησι. vol. i. p. 279. n. 11.

περ κατέλαβε, ἔχοντες ἡγεμόνας, σώ ζωνται ἐς τὰις κορυφὰς τῆς Μυκάλης ἐτάχθησαν μέν νυν ἐπὶ τοῦτο τὸ πρῆγμα οὶ Μιλήσιοι, τούτου τε εἴνεκεν, καὶ ἵνα μὴ, παρεόντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τι νεοχμὸν ποιέοιεν. οἱ δὲ πᾶν τὸ ἐναντίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον, ἄλλας τε κατηγεόμενοί σφι ὁδοὺς φεύγουσι, αῖ δὴ ἔφερον ἐς τοὺς πολεμίους, καὶ τέλος αὐτοί σφι ἐγίνοντο κτείνοντες πολεμιώτατοι. οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίη ἀπὸ Περσέων ἀπέστη.

CV. Έν δὲ ταύτη τῆ μάχη Ἑλλήνων ἠρίστευσαν ᾿Αθηναῖοι καὶ ᾿Αθηναίων, Ἑρμόλυκος ⁸ ὁ Εὐθύνου, ἀνὴρ παγκράτιον ⁹ ἐπασκήσας. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμόλυκον κατέλαβε ὕστερον τούτων, πολέμου ¹⁰ ἐόντος ᾿Αθηναίοισί τε καὶ Καρυστίοισι, ἐν Κύρνω τῆς Καρυστίης χώρης ἀποθανόντα ἐν μάχη, κεῖσθαι ἐπὶ Γεραιστῷ. μετὰ δὲ ᾿Αθηναίους, Κορίνθιοι καὶ Τροιξήνιοι καὶ Σικυώνιοι ἠρίστευσαν.

CVI. Έπεί τε δὲ κατεργάσαντο οἱ "Ελληνες τοὺς πολλοὺς, τοὺς μὲν μαχομένους, τοὺς δὲ καὶ φεύγοντας τῶν βαρβάρων, τὰς νέας ἐνέπρησαν καὶ τὸ τεῖχος ἄπαν, τὴν ληίην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν καὶ θησαυρούς τινας χρημάτων εὖρον. ἐμπρήσαντες δὲ τὸ τεῖχος καὶ τὰς νέας, ἀπέπλεον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς Σάμον, οἱ "Ελληνες ἐβουλεύοντο περὶ ἀναστάσιος 11 τῆς Ἰωνίης, καὶ ὅπη 12 χρεών εἴη τῆς 'Ελλάδος κατοικίσαι, τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέςς ἦσαν, τὴν δὲ Ἰωνίην ἀπεῖναι τοῖσι βαρβάροισι. ἀδύνατον γὰρ ἐφαίνετό σφι εἶναι ἐωυτούς τε Ἰώνων προκατῆσθαι 13 φρουρέοντας τὸν πάντα χρόνον καὶ, ἐωυτῶν μὴ προκατημένων, Ἰωνας οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχον χαίροντας πρὸς τῶν Περσέων ἀπαλλάξειν. πρὸς ταῦτα Πελοποννησίων μὲν τοῖσι ἐν τέλεϊ 14 ἐοῦσι ἐδόκες, τῶν μηδισάντων ἐθνέων τῶν

7. ἀπέστη] The Ionians were subjugated first by Harpagus, i. 164, &c. Their first revolt and second subjugation form the main subject of book v. and of the commencement of the next book. L.

8. Έρμόλυκος] παγκρατιαστής, to whom a statue was erected in the citadel at Athens; Pausanias, i. 23. IV. L.

9. παγκράτιον] This consisted of the two exercises of wrestling and boxing: from the former it borrowed the custom of throwing down; from the latter that of striking adversaries. Potter, ii. 21.

10. πολέμου] πρός Καρυστίους αὐ-

τοῖς ἄνευ τῶν ἄλλων Εὐβοέων πόλεμος ἐγένετο, καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καθ' ὁμολογίαν, Thucydides, i. 98. B. C. 467. L.

11. ἀναστάσιος] removal, migration, change of settlement. Thucydides, ii. 14. D. Cassius, p. 174. 268. 342. Appian, R. H. vii. 4. BLO.

12. $5\pi\eta$] The Ionic form is $5\kappa\eta$, v. 87. W.

13. προκατησθαι] viii. 36. W.

14. τοῖσι ἐν τέλεῖ] iii, 18. τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι, Sophocles, An. 67. οὐκ αἰπιῶμαι κεῖνον, ὡς τοὺς ἐν τέλει * πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων, στοῦς τε σύμπας, Ph. 389. those in power; W. the leading men; οἱ ἐν ἀξιώματι;

Έλληνικῶν τὰ ἐμπόρια ἐξαναστήσαντας, δοῦναι τὴν χώρην "Ιωσι ἐνοικῆσαι 'Αθηναίοισι δὲ οὐκ ἐδόκεε ἀρχὴν, 'Ιωνίην γενέσθαι ἀνάστατον, οὐδὲ Πελοποννησίοισι 15 περὶ τῶν σφετέρων ἀποικιέων βουλεύειν. ἀντιτεινόντων δὲ τούτων, προθύμως εἶξαν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ οὕτω δὴ Σαμίους τε καὶ Χίους καὶ Λεσβίους καὶ τοὺς ἄλλους νησιώτας, οἱ ἔτυχον συστρατευόμενοι τοῖσι "Ελλησι, ἐς τὸ συμμαχικὸν 16 ἐποιήσαντο, πίστι τε καταλαβόντες 17 καὶ ὁρκίοισι, ἐμμένειν 18 τε καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι. τούτους δὲ καταλαβόντες ὁρκίοισι, ἔπλεον τὰς γεφύρας λύσοντες. ἔτι γὰρ ἐδόκεον ἐντεταμένας εὐρήσειν. Οῦτοι μὲν δὴ ἐπ' Ἑλλησπόντου ἔπλεον.

CVII. Τῶν δὲ ἀποφυγόντων βαρβάρων ἐς τὰ ἄκρα τε τῆς Μυκάλης κατειληθέντων, ἐόντων οὐ πολλῶν, ἐγίνετο κομιδὴ ἐς Σάρδις. πορευομένων δὲ, κατ' ὁδὸν Μασίστης ὁ Δαρείου, παρατυχών τῷ πάθεϊ τῷ γεγονότι, τὸν στρατηγὸν 'Αρταΰντην ἔλεγε πολλά τε καὶ κακὰ, ἄλλα τε καὶ '' γυναικὸς 19 κακίω'' φὰς '' αὐτὸν εἶναι τοιαῦτα

men of rank and influence, and high in office. πρός τινας των έν τ. όντων 'Aργείων, Thucydides, v. 27. οἱ ἐν τ. ώντες (Συρακοσίων) i. e., as presently follows, οι άρχοντες, Th. vii. 73. Αί-γυπτίων οι έν τ., Philo J., p. 363. Β. οί έν τ. Περσών, p. 778. Β. κλύειν τον ἐσθλον ἄνδρα χρη τῶν ἐν τ., Æschy-lus (Sophocles? Aj. 1369.) in Stob. p. 63, 31. τ. έν τ. κ., τό τ' ἔνδικόν με και τὸ συμφέρον ποιεί, Soph., Ph. 948. The word τέλη was used more peculiarly of the magistrates of Lacedæmon ; τὰ τ. τῶν Λακεδαιμονίων, Th. i. 58. iv. 86. V., οἱ προάρχοντες τῶν Λ. οί γὰρ Λακεδαιμόσιοι τοὺς ἄρχοντας " τέλη" ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτοὺς τὰ τ. τοις πράγμασι τιθέναι, Scholiast: but not exclusively so, τὰ μέγιστα τ. ἐν ἐκάστη πόλει, Xenophon, H. vi. 5, 3. σημαίνει ή λέξις ποτε μέν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀξιώματα, Didymus. A herald (in Æsch., Th.) commences his proclamation with δοκούντα και δόξαντ' άπαγγέλλειν με χρη δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως, and concludes with τοιαῦτ' ἔδοξε τῷ γε Καδμείων τέλει. The reply to the proclamation begins thus, έγω δέ Κ. γε προστάταις λέγω, 1007-1027. DU. Philological remarks on the expression will be found in the notes of BLO, and AR. on Th. i. 58. To the above examples add Euripides, S. 955. Thuc., ii. 10. vi. 88. BL. Xenophon, Cyr. viii. 5, 27. MUS. Synonymous with τους γεραιτέρους Περσῶν καὶ τὰς ἀρχὰς, 22. i. 6, 15. 5, 7. SCHN.

15. Πελοποννησίοισι] If this dative is to remain, we must understand σύν

before it. Bothe.

16. συμμαχικόν] ξυμμαχικόν, Thucydides, ii. 22. 101. iii. 3. iv. 77. v. 6. vii. 20. D. Cassius, 1339, 70. Aristo-

phanes, C. 193. BLO. DU.

17. καταλαβόντες] binding them down. vol. i. p. 147. n. 91. W. Thucydides, i. 9. iv. 86. v. 21. Lucian, Prom. p. 174. κ. ίμᾶσι, Plutarch, Num. p. 122. DU. In this proper signification it occurs also in Diodorus, t. ii. 266. Pollux, v. 33. in the other sense in Dionysius of H., and Libanius. BLO.

18. ἐμμένειν] to remain firm. Thucydides, ii. 2. μοὶ τόδ' ἐμμένοι καὶ μήτσοτ' ἐκτακείη, Æschylus, P. V. 545. BLO.

19. γυναικόs] c. 20. Theophylact, H.M.jii. 8. vobis picta croco et fulgenti murice vestis; desidiæ cordi; juvat indulgere choreis; et tunicæ manicas, et habeut redimicula mitræ. O vere Phrygiæ, (neque enim Phryges,) ite

στρατηγήσαντα, καὶ ἄξιον εἶναι παντὸς κακοῦ, τὸν βασιλέος οἶκον κακώσαντα." παρὰ δὲ τοῖσι Πέρσησι γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι δέννος ²⁰ μέγιστός ἐστι. ὁ δὲ, ἐπεὶ πολλὰ ἤκουσε, δεινὰ ποιεύμενος, σπᾶται ἐπὶ τὸν Μασίστην τὸν ἀκινάκεα, ἀποκτεῖναι θέλων. καί μιν ἐπιθέοντα φρασθεὶς ²¹ Ξειναγόρης ὁ Πρηξίλεω, ἀνὴρ 'Αλικαρνησσεὺς, ὅπισθε ἐστεὼς αὐτοῦ 'Αρταΰντεω, ἀρπάξει μέσον, ²² καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν καὶ ἐν τούτω οἱ δορυφόροι Μασίστεω ²³ προέστησαν. ὁ δὲ Ξειναγόρης ταῦτα ἐργάσατο, χάριτα αὐτῷ τε Μασίστη τιθέμενος καὶ Ξέρξη, ἐκσώζων τὸν ἀδελφεὸν τὸν ἐκείνου καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον Ξειναγόρης πάσης ἦρξε Κιλικίης, δόντος βασιλέος. τῶν δὲ κατ' ὁδὸν πορευομένων, οὐδὲν ἔτι πλέον ²⁴ ἐγένετο τούτων, ἀλλ' ἀπικνέονται ἐς Σάρδις. ἐν δὲ τῆσι Σάρδισι ἐτύγχανε ἐὼν βασιλεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἐπεί τε ἐξ 'Αθηνέων, προσπταίσας τῆ ναυμαχίη, φυγὼν ἀπίκετο.

CXIV. Οἱ δὲ ἐκ Μυκάλης ὁρμηθέντες Ἑλληνες ἐπ' Ἑλλησπόντου πρῶτον μὲν περὶ Λέκτον²⁵ ὅρμεον, ὑπὸ ἀνέμων ἀπολαμφθέντες ἐνθεῦτεν δὲ ἀπίκοντο ἐς Ἄβυδον, καὶ τὰς γεφύρας εὖρον διαλελυμένας, τὰς ἐδόκεον εὐρήσειν ἔτι ἐντεταμένας, καὶ τούτων οὐκ ἤκιστα εῖνεκεν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀπίκοντο. τοῖσι μέν νυν ἀμφὶ Λευτυχίδεα Πελοποννησίοισι ἔδοξε ἀποπλέειν ἐς τὴν Ἑλλάδα ᾿Αθηναίοισι δὲ καὶ Ξανθίππφ τῷ στρατηγῷ, αὐτοῦ ὑπομείναντας, ٤6 πειρᾶσθαι τῆς Χερ-

per alta Dindyma, ubi adsuetis biforem dat tibia cantum; tympana vos buxusque vocant Berecynthia matris Idaæ: sinite arma viris, et cedite ferro, Virgil, Æ.ix.614. W.

20. δέννος] Lycophron, Al. 774. κακά δεννάζων βήμαθ', & δαίμων, κοὐδεls ἀνδρῶν, εδίδαξεν, Sophocles, Aj. 243. W. οὐ χαίρων ἐπιψόγοισι δεννάσεις ἐμὲ, An. 769. Euripides, Rh. 948. MUS. 922. δέννος ὑνειδος. δεννάζειν διαβάλλειν, βλασφημεῖν, ὀνειδίζειν. ΒΑ.

21. φρασθείς] c. 19. ἐπιφρασθείς, iv. 200. vii. 239. καταφρασθείς, iv. 76.

22. ἀρπάζει μέσον] medium adripit Servium, elatumque e curia in inferiorem partem per gradus dejicit, Livy, i. 48. μετέωρον εξαρπάσας. Dionysius, A. R. W. συναρπάσας εξήρε, Xenophon, Cyr. p. 35, 340. ἀρας μετέωρον, ες το βάραθρον ἐμβαλῶ, Aristophanes, Eq. 1359. sublimem medium arriperem, et capite pronum in terram sta-

tuerem, Terence. V.

23. Μασίστεω] is the genitive after προέστησαν, stood before Masistes to protect him. S. The idea of 'protection' is also implied sometimes in the Latin preposition præ, as præsidium; and prætendere followed by a dative either of the object protected, segeti p. sæpem, Virgil, G. i. 270. or of the object to be guarded against, Marti (or morti) p. muros, Æ. ix. 509.

24. ἔτι πλέου] Very probably ἐπὶ π., as in vi. 42. and elsewhere frequently. S. Compare c. 121.

25. Λέκτον] Eumenes rex, conatus primo ab Hellesponto reducere classem in hiberna Elæam, adversis deinde ventis quum aliquot diebus superare Lecton promontorium non potuisset, &c. Livy, xxxvii. 37. W. Now Cape Baba or Mpampa Mpornou. L.

26. ὑπομείναντας] ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνε· χώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, νικηθέντες σονήσου. Οἱ μὲν δὴ ἀπέπλεον 'Αθηναῖοι δὲ, ἐκ τῆς 'Αβύδου διαβάντες ἐς τὴν Χερσόνησον, Σηστὸν ἐπολιόρκεον.

CXV. Ές δὲ τὴν Σηστὸν ταύτην, ὡς ἐόντος ἰσχυροτάτου τείχεος τῶν ταύτη, συνῆλθον, ὡς ἤκουσαν παρεῖναι τοὺς "Ελληνας ἐς τὸν Ελλήσποντον, ἔκ τε τῶν ἄλλων τῶν περιοικίδων, καὶ δὴ καὶ ἐκ Καρδίης πόλιος Οἰόβαζος, ἀνὴρ Πέρσης, ² τος τὰ ἐκ τῶν γεφυρέων ὅπλα ἐνθαῦτα ἢν κεκομικώς. εἶχον δὲ ταύτην ἐπιχώριοι Αἰολέες, συνῆσαν δὲ Πέρσαι τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων συχνὸς ὅμιλος.

CXVI. Έτυράννευε δὲ τούτου τοῦ νομοῦ Ξέρξεω ὕπαρχος ᾿Αρταύκτης, ἀνὴρ μὲν Πέρσης, δεινὸς δὲ καὶ ἀτάσθαλος εῶς καὶ βασιλέα ἐλαύνοντα ἐπ' ᾿Αθήνας ἔξηπάτησε, ²8 τὰ Πρωτεσίλεω ²9 τοῦ Ἰφίκλου χρήματα ἔξ Ἐλαιοῦντος ὑφελόμενος. ³0 ἐν γὰρ Ἐλαιοῦντι τῆς Χερσονήσου ἐστὶ Πρωτεσίλεω τάφος τε καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν, ἔνθα ἦν χρήματα πολλὰ, καὶ φιάλαι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, καὶ χαλκὸς, καὶ ἐσθὴς, καὶ ἀλλὰ ἀναθήματα, τὰ ᾿Αρταύκτης ἐσύλησε, βασιλέος δύντος. λέγων δὲ τοιάδε, Ξέρξεα διεβάλετο " Δεσποτα, ἔστι οἶκος ἀνδρὸς Ἑλληνος ἐνθαῦτα, ῶς ἐπὶ γῆν τὴν σὴν στρατευσάμενος, δίκης κυρήσας, ἀπέθανε. τοῦτου μοι δὸς τὸν οἶκον, ἔνα καί τις μάθη ἐπὶ γῆν τὴν σὴν μὴ στρατεύεσθαι." Ταῦτα λέγων, εὐπετέως ἔμελλε ἀναπείσειν Ξέρξεα δοῦναι ἀνδρὸς οἶκον, οὐδὲν ὑποτοπηθέντα τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνεε. ἐπὶ γῆν δὲ τὴν βασιλέος στρατεύεσθαι Πρωτεσίλεων ἔλεγε, νοέων τοιάδε τὴν ᾿Ασίην πᾶσαν νομίζουσι ἑωυτῶν ³1

καὶ ναυσί καὶ πεζφ ύπὸ Έλληνων, καὶ οί καταφυγόντες αὐτῶν ταῖς ναυσίν ές Μυκάλην διεφθάρησαν, Λεωτυχίδης μέν δ βασιλεύς των Λακεδαιμονίων, δοπερ ήγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλη Ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν επ' οίκου έχων τους από Πελοποννήσου ξυμμάχους· οί δὲ 'Αθηναΐοι. και οι από Ίωνίας και Έλλησπόντου ξύμμαχοι, ήδη άφεστηκότες άπό βασιλέως, ὑπομείναντες Σηστον ἐπολιόρκουν Μήδων έχόντων, καὶ ἐπιχειμάσαντες είλον αὐτην ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων. καί μετά τοῦτο ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου ώς έκαστοι κατά πόλεις, Thucydides, i. 89. W. ύμῶν, (δ Λακεδαιμόνιοι,) οὖκ έθελησάντων παραμείναι πρός τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν ξυμμάχων καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι, 75. AR.

27. ἀνὴρ Πέρσηs] Xenophon, An. i. 6, 1. à. Αἰθίοψ, Acts, viii. 27. Haru-

dum millia hominum xxIV, Cæsar, B. G. i. 23. homines Afri, A. Gellius, arg. viii. 13. HUT.

28. έξηπάτησε] διεβάλετο, below. L.

29. Πρωτεσίλεω] Homer, Il. B. 695-710. L.

30. ὑφελόμενος] in this passage must be equivalent to καὶ ὑφείλετο, as διώξαντες πολλοὺς ἀνεῖλον, Diodorus, vi. 52.i. e. ἐδίωξαν καὶ ἀνεῖλον. HER. on Vig. vi. 1. 18.

31. έωυτῶν] vol. i. p. 10. n. 25. vii. 11. L. Artaxerxes, who founded the dynasty of the Sassanidæ, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώτη, καὶ διαμουμένην Αἰγαίφ τε καὶ τῷ πορθμῷ τῆς Προποντίδος, 'Ασίαν τε πᾶσαν καλουμένην, προγονικὸν κτῆμα ἡγούμενος, τῆ Περσῶν ἀρχῆ ἀνακτήσασθαι βούλεται, φάσκων " ἀπὸ Κύρου τοῦ πρώτου τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταστήἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταστή-

είναι Πέρσαι, καὶ τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος. ἐπεὶ δὲ ἐδύθη τὰ γρήματα. έξ Έλαιούντος ές Σηστον έξεφόρησε, και το τέμενος έσπειρε και ένέμετο, τότε δὲ ἐπολιορκέετο ὑπὸ ᾿Αθηναίων, οὕτε παρεσκευασμένος ές πολιορκίην, ούτε προσδεκόμενος τους Ελληνας άφυλάκτω 32 δέ κως αὐτῷ ἐπέπεσον.

CXVII. Έπεὶ δὲ πολιορκεομένοισί σφι φθινόπωρον ἐπιγίνετο, καὶ ήσχαλλον οι 'Αθηναΐοι, άπό τε της έωυτων άποδημέοντες και ου δυνάμενοι έξελεῖν τὸ τεῖχος, έδέοντό τε τῶν στρατηγῶν, ὅκως ἀπάγοιέν σφεας οπίσω οι δε ουκ έφασαν, πριν ή έξέλωσι, ή το 'Αθηναίων κοινόν σφεας μεταπέμψηται. Ούτω δή έστεργον τα παρεavra.33

CXVIII. Οι δ' έν τῷ τείχεϊ ές πᾶν ήδη κακοῦ ἀπιγμένοι ἦσαν ούτω, ώστε τοὺς τόνους 34 εψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο. ἐπεί τε δὲ ούδε ταῦτα ἔτι εἶχον, οὕτω δὴ ὑπὸ νύκτα οἴχονται ἀποδράντες οῖ τε Πέρσαι καὶ ὁ 'Αρταύκτης καὶ ὁ Οἰόβαζος, ὅπισθε τοῦ τείχεος καταβάντες, τη ην έρημότατον των πολεμίων. ώς δε ημέρη έγενετο, οί Χερσονησίται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσήμηναν τοῖοι 'Αθηναίοιοι τὸ γεγονός, και τὰς πύλας ἄνοιξαν. τῶν δὲ οι μὲν πλεῦνες ἐδίωκον, οί δὲ τὴν πόλιν εἶχον.

CXIX. Οιόβαζον μέν νυν έκφυγόντα ές την Θρηίκην Θρήϊκες 'Αψίνθιοι λαβόντες έθυσαν Πλειστώρω,35 έπιχωρίω θεώ, τρόπω τώ σφετέρω, τους δε μετ' εκείνου άλλω τρόπω εφύνευσαν, οί δε άμφι τον Αρταθκτην, θστεροι όρμηθέντες φεύγειν, καὶ ώς κατελαμβάνοντο ύλίγον έόντες υπέρ Αίγος Ποταμων,36 άλεξύμενοι χούνον έπὶ

σαντος, μέχρι Δαρείου τοῦ τελευταίου Περσών βασιλέως, οδ την άρχην 'Αλέξανδρος δ Μακεδών καθείλε, πάντα μέχρις 'Ιωνίας και Καρίας ύπο σατράπαις Περσικοίς διφκησθαι. προσήκειν οὖν αὐτῶ Πέρσαις ἀνανεώσασθαι πᾶσαν ὁλόκληρον, ην πρότερον έσχον άρχην," Herodian, vi. 6. "είναι γὰρ αὐτὰ Περ-σῶν προγονικὰ κτήματα," 11. W.

32. ἀφυλάκτω] ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις καθεύδουσι καὶ ἀφυλάκτοις, Ροlyænus, viii. 36. τον 'Αριστόδημον άοπλον καὶ ἀφύλακτον παρεισπεσόντες διαφθείρουσι, Plutarch, t. ii. p. 262. c. ούτω γάρ ψετο άφυλάκτως και άπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, Herodian, vi. 12. Ι. ἀφυλάκτως διακειμένων τῶν 'Apyelwv, Polybius, iv. 36, 4. S. vol. i. p. 12. n. 61.

33. ἔστεργον τὰ παρεύντα] στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω, Isocrates, D. p. S. B. W. tentantem majora, fere præsentibus æquum, Horace, 1 Ep. xvii. 24. Facciolati. The construction of this verb with the accusative (as well as the dative), in the sense of being contented with any thing,' is noticed, M. G. G. 403. obs.

34. τους τόνους] the cordage made of strips of hide. W.

35. Πλειστώρ φ] Of this deity nothing is known. W. L.

36. Αίγδς Ποταμῶν] " Goat's Rivers:" a spot celebrated for the total defeat of the Athenians by Lysander in the last year of the Peloponnesian war. L. A.

συχνον, οι μεν άπεθανον, οι δε ζωντες ελάμφθησαν. και συνδήσαντές σφεας οί "Ελληνες ήγον ές Σηστον, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ 'Αρταύκτην δεδεμένον, αὐτόν τε καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ.

CXX. Καί τεω των φυλασσόντων λέγεται ύπο Χερσονησιτέων, ταρίχους όπτωντι, τέρας γενέσθαι τοιόνδε οι τάριχοι έπι τῷ πυρί κείμενοι ἐπάλλοντό 37 τε καὶ ἤππαιρον, 38 ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι.39 καὶ οἱ μὲν περιγυθέντες ἐθώμαζον, ὁ δὲ ᾿Αρταΰκτης, ὡς εἶδε τὸ τέρας, καλέσας τὸν ὀπτῶντα τοὺς ταρίχους, ἔφη: " Ξεῖνε 'Αθηναῖε, μηδὲν φοβέο τὸ τέρας τοῦτο οὐ γὰρ σοὶ πέφηνε ἀλλ' ἐμοὶ σημαίνει ὁ ἐν Ἐλαιοῦντι Πρωτεσίλεως, ὅτι, καὶ τεθνεως καὶ τάριχος 40 έων, δύναμιν προς θεων έγει τον άδικέοντα τίνεσθαι, νον ων άποινά μοι τάδε έθέλω έπιθειναι άντι μεν χρημάτων, των ελαβον έκ του ίρου, έκατὸν τάλαντα καταθείναι τῷ θεῷ ἀντὶ δ' έμεωυτοῦ καὶ τοῦ παιδος ἀποδώσω τάλαντα διηκόσια 'Αθηναίοισι, περιγενόμενος." Ταῦτα ὑπισχόμενος, τὸν στρατηγὸν Ξάνθιππον οὐκ ἔπειθε. οἱ γὰρ Έλαιούσιοι τῷ Πρωτεσίλεω τιμωρέοντες έδέοντό μιν καταχρησθηναι, καὶ αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ ταύτη ὁ νόος ἔφερε, ἀπαγαγόντες δὲ αὐτὸν ές την άκτην, ές την Εέρξης έξευξε τον πόρον, (οί δε λέγουσι, έπὶ τον κωλωνον τον ύπερ Μαδύτου πόλιος,) σανίδα προσπασσαλεύσαντες,41

37. ἐπάλλοντο] ἰχθῦς π., i. 141. δείματι παλλόμενοι, vii. 140. έν δέ μοι αὐτῆ στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, Homer, Il. Χ. 451. παλλόμενος καl τρέμων, Plutarch, Cic. S.

38. ήσπαιρον] viii. 5. ασπαίροντα τον παίδα ίδων έπι του πυρός, Apollodorus, B. iii. 13, 6. Æschylus, P. 970. Euripides, I. A. 1586. The shorter form occurs in Apollonius, είσενόησε παίδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός, iv.

873. W. vol. i. p. 66. n. 99.

39. νεοάλωτοι | A rare word; τῶν νεοαλώτων τινές και Δαλμάται σύν αὐ. τοις ἐπανέστησαν, D. Cassius, xlix. p. 473. E. IV. A similar prodigy is related, by Ulysses, as happening when his companions had slain the heifers of the Sun, είρπον μεν ρινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει, ὀπταλέα τε καὶ ἀμά. βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνη, Homer, Od. M. 395. L. This story will remind many readers, of the white. red, blue, and yellow fish; which, after they were half-fried, on being struck with the myrtle-wand by the mysterious lady, deliberately answered the question which she put to them, to the great amazement of the fine cook-maid who came from the emperor of the Greeks; Arab. Ent.

Night xix.

40. τάριχος] Philostratus, Her. p. 672. V. πάντων άτιμον κάφιλον θνήσκειν χρόνφ, κακώς ταριχευθέντα παμφθάρτω μόρω, Æschylus, Ch. 289. τδ γήρας άμε μαραίνον ταριχεύει, Sophron. Hence is the contracted form ταρχύειν ' to bury,' Apollonius, i. 83. τον νέκυν ἀποδώσω, ύφρα fe ταρχύσωσιν 'Axaiol, Homer, Il. H. S4. BL. i. e. θάψωτι. τὰ τάρχεα 'funeral obsequies,' Scholiast. Τ. ένθα fe ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, Γέται τε, τύμβφ τε, στήλη τε τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, Π. 456. 674. D.

41. σ. προσπασσαλεύσαντες] 'Αρταύκτην πρός σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, vii. 33. The construction here is πασσαλεύσαντες πρός σανίδα. Ι.

άνεκρέμασαν τον δε παίδα, εν οφθαλμοίσι του 'Αρταύκτεω, κατέ-

CXXI. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἀπέπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα, τά τε ἄλλα χρήματα ἄγοντες, καὶ δὴ καὶ τὰ ὅπλα τῶν γεφυρέων, ὡς ἀναθήσοντες ἐς τὰ ἰρά. καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐδὲν ἔτι πλέον τούτων ἐγένετο.

CXXII. Τούτου δὲ τοῦ ᾿Αρταὕκτεω τοῦ ἀνακρεμασθέντος προπάτωρ, ᾿Αρτεμβάρης, ἐστὶ ὁ Πέρσησι ἐξηγησάμενος λόγον, τὸν ἐκεῖνοι ὑπολαβόντες Κύρω προσήνεικαν, λέγοντα τάδε " Ἐπεὶ Ζεὺς Πέρσησι ἡγεμονίην διδοῖ, ἀνδρῶν δὲ σοὶ, Κῦρε, κατελὼν ᾿Αστνάγεα ψέρε, γῆν γὰρ ἐκτήμεθα ὀλίγην καὶ ταύτην τρηχέην, ⁴² μεταναστάντες ἐκ ταύτης, ἄλλην ἔχωμεν ἀμείνω. εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ καὶ ἑκαστέρω. τῶν μίαν σχόντες πλέοσι ἐσόμεθα θωμαστότεροι. οἰκὸς δὲ ἄρχοντας ἄνδρας τοιαῦτα ποιέειν. κότε γὰρ δὴ καὶ παρέξει κάλλιον, ἢ ὅτε γε ἀνθρώπων τε πολλῶν ἄρχομεν, πάσης τε τῆς ᾿Ασίης; " Κῦρος δὲ ταῦτα ἀκούσας καὶ οὺ θωμάσας τὸν λόγον, ἐκέλευε ποιέειν ταῦτα' οὕτω δὲ αὐτοῖσι παραίνεε κελεύων παρασκευ-ά≥εσθαι, ὡς οὐκέτι ἄρξοντας, ⁴³ ἀλλ' ἀρξομένους φιλέειν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς ἄνδρας γίνεσθαι ⁴⁴ οὺ γάρ τοι τῆς αὐτῆς

42. τρηχέην] Plato, Leg.iii. p.695. Α. Πέρσαι τότε πένητές τε ήσαν, καὶ χώρας τραχείας οἰκήτορες, καὶ νόμιμα σφίσιν ην, οἶα ἐγγύτατα εἶναι τῆ Λακωνικῆ παιδεύσει, Αττίαι, ΑΙ. ν. 4. W. ἐν Πέρσαις, διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι καὶ τρέφειν ἵππους καὶ ἱππεύειν, ἐν ὀρεινῆ οὕση τῆ χώρα, καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ην, Χεπορhon, Cyr. i. 3, 3. SCHN. vol. i. p. 43. n. 31.

43. παρασκευάζεσθαι, ώς — ἄρξοντας] M. G. G. 550. obs. 4. This construction of π. with the future participle is not unfrequent in Thucydides (ii. 7. &c.), but elsewhere rather rare. Xenophon, Cyr. i. 3, 13. BLO.

44. γίνεσθαι] Hippocrates, after describing the advantages which the temperate part of Asia possesses over Greece, adds that the mcn of the former country are not naturally bold or courageous, and that they do not voluntarily endure fatigue or labor; de Aër. Aq. et Loc. 33. t. i. p. 347. This opinion moreover is confirmed by experience. Greece conquered Asia;

the Romans overcame both Greece and Asia; and though they subdued likewise the Gauls, the Germans, and other northern nations, it was because those people were undisciplined and ignorant of the art of war. When they attained this science, they in their turn became masters of the world, and dismembered the Roman empire. The Franks conquered the Gauls, the Lombards Italy, and the Visigoths Spain. In short, the inhabitants of the north have always overcome those of the south. (The reference to Polybius, iv. 31. is erroneous, and I have been unable to rectify it.) Montesquieu has discussed this point at considerable length. L. The statement of Seneca, fere itaque imperia penes eos fuere populos, qui mitiore cœlo utuntur: in frigora septemtrionemque vergentibus immansueta ingenia sunt, ut ait poeta, " suoque simillima cœlo," Ir. ii. 16, 1. is an apparent exception. On comparing the Germany and Gaul and Briγης 45 είναι καρπόν τε θωμαστόν φύειν, καὶ ἄνδρας άγαθοὺς τὰ πολέμια. ὥστε συγγνόντες Πέρσαι οἴχοντο ἀποστάντες, ἐσσωθέντες τῆ γνώμη πρὸς Κύρου, ἄρχειν τε εἴλοντο, λυπρὴν οἰκέοντες, μᾶλλον ῆ, πεδιάδα σπείροντες, ἄλλοισι δουλεύειν. 46

tain of the Augustan age with those same countries at the present day, one would be tempted to exclaim, nemo udeo ferus est, ut non mitescere possit, si modo culturæ patientem commodet aurem, Horace, r Ep. i. 39. W.

45. γῆς] Cyrus, when the Persians wished, ἀντὶ τῆς ἐαυτῶν, οὕσης ὀρεινῆς καὶ τραχείας, πεδιάδα καὶ μαλακὴν χώραν λαβεῖν, οὐκ εἴασεν, εἰπὼν ὅτι ''καὶ τῶν φυτῶν τὰ σπέρματα καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ βίοι ταῖς χώραις συνεξομοιοῦνται,'' Plutarch, Λp. p. 172. ε. ferti-

lissimus ager, eoque abundans omnium copia rerum est regio, et inbelles (quod plerumque in uberi agro evenit) barbari sunt, Livy, xxix. 25. V.

46. $\delta o \dot{\nu} \lambda \epsilon \dot{\nu} \epsilon \dot{\nu} \nu$] To follow the history in a chronological order, a reader, after finishing Herodotus, should take up Thucydides at i. S9. and read to 117. inclusive: he should then go back to 24., and read on from thence to S8. inclusive; after which he should proceed directly to 118. AR.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK VII.

1. Distinguish between νέες, πλοΐα, ὁλκάδες, &c.

2. What was the object of the Persian kings in nominating a successor before they went on a foreign expedition?

3. What prepositions are used in composition with verbs to

give the signification of 'a kingdom devolving'?

- 4. To whom did the Greeks apply the titles δεσπότης and αναξ?
 - 5. How may ἀρετή in its general sense be defined?
 - 6. What particulars are known of the Aleuadæ?
 - 7. Why may διαθέτης denote a vender?8. In what respects was Lasus eminent?

9. How does Schweighæuser form χρεώμενος?

- 10. What is the construction of ἐπιτροπεύειν in the later Greek writers?
- 11. By what names were the ordinary and the extraordinary assemblies of the people at Athens respectively designated?

12. What was the chief council of the Ætolians called?

- 13. What does Dionysius of Halicarnassus say of the diction of Herodotus?
- 14. Explain the construction by which of is referred to the antecedent ' $A\theta\dot{\eta}\nu$ as.
- 15. Why did the circumstance of Pelops being a Phrygian give the Persians no title to the Pelopounesus?

16. How can we account for the phrase έν ημετέρου?

- 17. What phrases similar to πρῆγμα ἐς μέσον τιθέναι occur in Cicero?
- 18. Why does Mardonius speak of the Greeks as 'Ionians in Europe'?
- 19. What variety is there in the construction of verbs compounded with κατά 'against'?

20. What is the meaning of the name Sacæ?

21. What does Thucydides say of the wars in Greece?

22. What is said of the manner in which the Tibareni conducted hostilities?

23. Who among the Greeks were more inclined to settle their disputes by the sword than by verbal discussion?

24. In what peculiar signification does es τούτου λόγον twice

occur?

- 25. What verbs are used in the sense of $\epsilon i\omega\theta\epsilon$? 26. Give an instance of a similar idiom in Latin.
- 27. Explain the metaphor in ἐπιλεαίνειν.
 28. What was the touchstone called?

29. What force has καὶ δη with a past tense?

30. Explain the difference between φαντάζεσθαι and φαίνεσθαι, and illustrate it by a reference to Cicero.

31. What appears to be the meaning of Herodotus in attri-

buting envy to the deity?

32. What may $\beta \rho o \nu \tau \eta$ signify by metonymy?

33. What is there in the Latin and English languages similar to the use of ἀκούειν with an adverb?

34. What are the evils of calumny?

35. What terminations are used by the Attic and Ionic dialects in common for $-\omega\sigma\alpha\nu$ and $-\epsilon\tau\omega\sigma\alpha\nu$ in the third person plural of the imperatives passive and active?

36. Illustrate the use of ἀναγινώσκειν as signifying to

persuade.

37. What etymology has been given to the word εὐφρόνη? 38. What Latin phrase is equivalent to πρῆγμα εἶναι?

39. Should we read Πέρσησι or Πέρσαs, in προείπαs άλίζειν

II. στρατόν? Why?
 40. Explain the construction of the pronoun, in οὐ τῷ

πρώτω οἱ κελεύσματι πειθόμενος.
41. Why did Artabanus object to sit on the king's throne?

42. Where do we find the original of the maxim, " Evil communications corrupt good manners"?

43. Is σφάλλειν neuter, or transitive? 44. What is the gender of ὅνειρον?

45. What is Lucretius's theory of dreams?

46. In what writers do we meet with δεδόκημαι the regular form from δοκέω?

47. How do we get the form ἀμβώσας?

48. How does Appian represent Pompey as behaving, just before the battle of Pharsalia?

49. By whom, and in what words, was the expedition of Xerxes against Greece predicted?

50. What expressions are sometimes used instead of τοῦτο δὲ in answer to τοῦτο μέν?

51. What is the import of aici, in the phrases ὁ aici έξορυσ-

σόμενος χοῦς, and συνηγον alei?

52. Why does Herodotus say that the Persians had ἀγορήν τε και πρητήριον, in the neighbourhood of Athos?

53. Explain the reduplication in ἀλήλεκα.

- 54. How far was the canal, across the isthmus of Athos, necessary?
- 55. What is the evidence for and against the existence of this canal?
- 56. Mention the methods in which Dionysius and Annibal transported ships across necks of land.

57. What was the $\beta \dot{\nu} \beta \lambda \sigma$? and to what uses was it applied?

- 58. What character does Demosthenes give of the Macedonians? and how far might it be taken as a compliment?
- 59. What was the syrinx? who invented it? Who invented the flute?
 - 60. What musical contest is fabled to have taken place? and

how has it been explained as an allegory?

61. Describe the golden tree of Theophilus, and the planetree and vine of the Persian kings. What did Antiochus say of the plane?

62. To what did the property of Callias, the richest man at

Athens, amount?

63. Wherein did the property of Pythius chiefly consist?

64. What coinage was struck in Egypt, in imitation of the Daric gold coinage?

65. What happened to Colossæ shortly after the date of

St. Paul's epistle to the Church in that city?

66. What were the $\delta \eta \mu \iota \sigma \epsilon \rho \gamma \sigma i$? how did they make artificial honey? and what was its use?

67. What is the meaning of άθανάτω άνδρί?

68. Whence did the story originate of Xerxes fettering the Hellespont?

69. Why is the Hellespont called ποταμός?

70. What relation did the penteconter bear to the trireme?
71. Mention instances where the knowledge or ignorance of astronomical phænomena has proved of great consequence.

72. When h agin signifies the due, what is understood?

73. How does Matthiæ account for the origin of λάμψεσθαι, &c.?

74. What is the construction required by ξημιοῦσθαι?

75. Among what nations was the punishment of cutting asunder used?

76. What is the difference between ἄρμα, ἁμάζα, and ἀρμά-μαξα?

77. What was the σαυρωτήρ, and its use?

78. What different force has the preposition πρὸ, in the two compounds προεξέδρη and προποιεῖσθαι?

79. Do Pliny and Valerius Maximus attribute the tears of

Xerxes at Abydos to the same motive?

80. What difference is there in the active and middle significations of $\phi\rho\dot{\alpha} \geq \omega$, and $\phi\eta\mu\dot{\alpha}$, and $\gamma\epsilon\dot{\omega}$?

81. Of what different constructions does ἐσελθεῖν admit?

and which is the more frequent?

82. In what dialects was the form $\epsilon i \alpha$ &c. used as the termination of the first agrist subjunctive active?

83. Why does πολλαπλάσιον govern a genitive?

84. What do adjectives in ιμος generally denote?
85. Why should we write ωνθρωποι in the nominative, and

not $(\omega\nu\theta\rho\omega\pi\omega)$?

86. What different explanations may be given of προβαίνειν εκαστέρω το πρόσω αιεί κλεπτόμενος?

87. What precepts are given with respect to deliberation and execution?

88. In what person do the Greeks very often convey general maxims? is the same idiom admissible in Latin? and in English?

89. Wherein lies the force of the observation "possunt, quia

posse videntur"?

90. Why was the neuter article prefixed to quotations?

91. What opinion was entertained by the early divines respecting the ministry of angels?

92. What dialects respectively use είληχα and λέλογχα?

93. In what degree of estimation was the myrtle held by the ancients?

94. What victims were sacrificed to Neptune?

95. In what respects did Alexander's sacrifice resemble that of Xerxes?

96. With what phrase is the expression ἐπὶ δὲ often interchanged?

97. For what mysteries was Samothrace celebrated? 98. How does Virgil describe the death of Orpheus?

99. What was the ancient practice, when ships were to

remain long stationary?

100. On what grounds is συννάξαντες preferable to συνάξαντες in the passage συναγαγόντες ες ενα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, καὶ σ. ταύτην, ὡς μάλιστα εἶχον, vii. 60. ?

101. What sort of a wall is aimaoin?

102. What is the meaning of μύρια μύρια?

103. What is the probable origin of many verbs in 2ω?

- 104. What effects does Tacitus ascribe to the presence of the German women on the field of battle?
 - 105. What is the English of ἐν τοῖσι γούνασι? 106. How does the accent of τριηρεων vary?

107. Explain the terms πλήρωμα and ἐπιβάται.

- 108. What does Robertson say as to the inclination of the ancient Persians for sea service?
- 109. Were there two queens who bore the name of Artemisia?
- 110. When $\delta\pi\delta$ denotes a cause arising from disposition of mind, with what Latin preposition is it correspondent?

111. To what did Cos give its name? why is the isle now

called Stan-Co?

- 112. What is the difference between ἀπογράφειν and the middle verb? What writer neglects the distinction?
 - 113. What is the force of ουτ' έλαχίστης ουτ' άσθενεστάτης?
- 114. How does Schweighæuser explain the construction of εί "Ελληνες ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι?

115. When is et used with the optative, and the indicative

put in the conclusion?

116. When do adjectives compounded with συν govern a dative?

117. Explain the difference of the adjective ἐπακτος according to the different position of its accent.

118. What feat is recorded of Polydamas in the reign of

Darius II.?

119. What English word expresses the force of a demonstrative pronoun when added to an adverb of time?

120. How is ὑπισχνέομαι formed?
121. From what does δυοΐσι come?

- 122. After of exagros, should the verb be singular or plural?
- 123. How does Clarke generally render the form -εσκον?
 124. How does Elmsley account for the occurrence of the
- form ἐδυνάσθην in the tragic chorus?

 125. After what relatives does it appear that children were very frequently named?

126. What instances of desperation are recorded similar to

that of Boges?

127. What is the difference between δέεθρον and δεῦμα? 128. Is ὑπήκοος constructed with a genitive or a dative?

129. When do verbs in εύειν govern a genitive?

130. Explain the words προφήτης, έξηγητης, ὑποφήτης, and μάντις.

131. What description does Strabo give of a Persian sacrifice?

132. As whose birth-place is Stagirus celebrated?

133. Who invented the Median dress; and by whom was it afterwards adopted?

134. What was reckoned a fair height for a man?

135. Of what are the verbs ἐκφέρειν and efferre peculiarly used?

136. To what practice does the word ἐτυμβοχόεε refer? Was it one of much antiquity, or of wide extent? and is it still in existence?

137. What is the difference between ἄλευρα and ἄλφιτα?

138. Describe the hand-mill used by the Greeks.

139. What compounds of $\tau \rho i \beta \epsilon i \nu$ are used in the sense of $\dot{\alpha} \pi o \lambda \lambda \dot{\nu} \epsilon i \nu$?

140. To what had the name of Therma been changed prior to the Christian era?

141. On what score have the poets celebrated Phlegra?

144. Who was called Pellaus juvenis?

145. When did Pella rise into grandeur? is it still a considerable town?

146. Whence arose the phrase τάμνειν όδούς?

147. What particulars are mentioned by the ancients relative to the existence of lions in Europe?

148. How does Sonnini describe the view from the Thes-

salian Olympus?

149. What writer is designated as ὁ τὰ έθνικὰ γράψας?

150. What epithets are attached to Neptune from his supposed agency in earthquakes?

151. What is the origin of the festival called Peloria?

152. Why is ήδε αὐτη preferable to ήδε αΰτη?

153. How many were the Amphictyonic States? name them.

154. What is the meaning of the verb δεκατεύειν?

155. What was the oath said to be taken by the confederate Greeks? Who were particularly aimed at by the oath?

156. What was the βάραθρον?

157. How did the Spartans treat the Persian envoys who came to demand earth and water?

158. In what sentences is av often doubled?

159. From what are the metaphors άμαρτάνειν, βέπειν, ἐπικίδνασθαι, and ἐπικίρνασθαι respectively derived?

160. Is ἀνέχεσθαι more frequently followed by a participle

or by the infinitive?

161. Why is the final syllable of επος long, before έρεω?

162. Why is Minerva called τριτογενής?

163. What celebrated persons were natives of Salamis?

164. What is the epigram of Menander on the sons of Neocles?

165. What are the different explanations given of the word έγκεχρημένοι?

166. Is there any difference between δμαιχμίη and συμ-

μαχίη?

167. Why does it appear that the Amphictyonic council was

not a meeting of the states-general of Greece?

168. What Roman generals imitated the generosity of Xerxes towards spies?

169. What trade had the Athenians with the Black Sea?

170. What different explanations are given of the phrase εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων?

171. What is known of the regal power at Argos during the

Persian invasion of Greece?

172. How did Argos act and feel on this occasion towards Sparta and her allies?

173. What did Solon say as to the apparent magnitude of

our own evils and those of other men?

174. What tenses are placed by Attic writers after the verb μέλλειν?

175. Why did the Romans change the name of Egesta to Segesta?

176. What force is Dionysins said to have raised in Sicily alone?

177. What does Pliny say of Sicily's fertility?

178. May the omission of the article be significant in the expression ὑπὸ Γελωνός τε καὶ Συρηκουσίων?

17.9. What is the difference in the significations of προτείνειν

and κατέχειν and those of their middle voice?

180. Whence is $\mu \epsilon \tau a \nu \acute{a} \sigma \tau a \iota$ derived? In what estimation were they held, compared with the $a \dot{\nu} \tau \acute{o} \chi \theta \sigma \nu \epsilon s$? and why was this?

181. Whence is the metaphor in ὑφιέναι borrowed? What is the construction of this verb? and is there any thing similar to it in our own language?

182. Explain the phrase οὐκ ᾶν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ὀπίσω

άπαλλασσόμενοι.

183. Where else does the simile ωs τὸ ἔαρ occur? and where is it most in place?

184. What is the force of εὖ βεβηκέναι? and what is derived

from this sense of the verb?

185. When Herodotus uses tmesis, what does he generally avoid?

186. How does Diodorus account for the Carthaginian invasion of Sicily during Gelo's reign?

187. What was the birth-place of Buonaparte?

188. Why have we no detailed account of the Carthaginians in our author's history?

189. What was the designation of the two annual magis-

trates of Carthage?

190. What was the origin of the rites of hospitality? Who presided over them? Between what parties might they exist? Could they be renounced?

191. Explain the terms ξενοδόκος, ξενώνες, πρόξενος, δορύξενος,

σύμβολον, and ἀστράγαλος.

- 192. What account does Polyænus give of the death of Amilcar?
- 193. Who are related to have destroyed themselves by water or by fire, that they might be regarded as divinities?

194. Why is Cape Matapan so called?

195. What proverb was there respecting Cape Malea?

196. Who were the Spartan Polemarchs?

197. What author very frequently uses a construction similar to that of ήλωσαν οι άλόντες?

198. When and where did the Amphictyonic council hold

its sessions?

199. Who was the preceptor of Pausanias the historian?

200. What is the difference between καλλιστεύειν and άριστεύειν?

201. Is there any periphrasis in the expression σκάφη νεῶν?

202. What particulars used to be communicated by the signal torches?

203. What were the duties of the ἡμερόσκοπος?

- 204. What is the force of ποιῶ, particularly after καὶ δή?
- 205. Is there more than one instance of dogs being reckoned in the enumeration of forces?
 - 206. What does Matthiæ say on the phrase ἔστιν οί?

207. What was a soldier's daily ration of corn?

208. What proportion did the cheenix bear to the medimnus?

209. Explain the phrase πρόκροσσαι καὶ ἐπὶ ὀκτώ.

210. How many points has the modern compass? the Greek names of the winds?

211. Do you recollect the epithet which Virgil gives to Orithyia? What children did she bear to Boreas?

212. What proverb is illustrated by the assertion that aropi ναυηγίη έγένετο χρηστή?

213. What difference was there in sacrifices to celestial deities and in those to the shades of the dead?

214. Whom does De Pauw suppose the yonres to have been?

215. Why is Aphetæ said to have been so called?

216. For what reason are the Argonauts said to have left Hercules behind them?

217. What preposition is substituted by the poets in such phrases as πέμπειν ἐπί?

218. What do you understand by the expression tribus Anticyris in Horace?

219. What signification has κετμαι in common with other words of a cognate sense?

220. By what other epithet was the Amphictyonic Ceres

known?

221. For what great event was Mantinea celebrated?

222. How was the body of knights at Sparta formed? and what was their post in war?

223. What particulars are stated as to the Carnean festival?

224. How is περισπερχέειν formed? and to what is this formation analogous?

225. From what time did the custom of wearing the hair long become fashionable in Sparta? What did Lycurgus say as to this practice?

226. What is the force of the participle in φερόμενοι έπέ-

πεσον?

227. Illustrate the difference between ἄνθρωποι and ἄνδρες.

228. How does Homer contrast the advance of the Trojans with that of the Greeks?

229. Was the defile of Mount Œta ever used on subsequent occasions for treacherous purposes?

230. How were the deputies from the Amphictyonic states

designated?

231. What position does Thucydides compare with the situation of the Spartans at Thermopylæ?

232. Does ἀρχην occur adverbially in early writers?

233. Is the accusative singular in $\bar{\eta}$ common? does it occur in the tragedians?

234. How may the use of transitives as neuters be accounted for?

235. What feeling did Plutarch entertain towards Herodotus?

236. Why was it not an absurdity to suppose that Leonidas with his three hundred Spartans could have detained as hostages four hundred Thebans?

237. Into how many parts does Dio Chrysostom divide the

lay ?

238. When was the full market?

Heroil. Vol. II.

239. Why has ἄγειν "to break" a syllabic instead of a temporal augment?

240. What idea is conveyed by the participle in such ex-

pressions as exportes "Zorto?

241. Why does Longinus seem mistaken in considering αλεξομένους—στόμασι an instance of hyperbole?

242. What objections are there to the reading λειποψυχέοντα?

What conjectural alterations have been suggested?

243. What reply is one of the three hundred said to have made, when Leonidas ordered him to convey a letter to Sparta?

244. Is είδήσω the future which the Attics use?

245. What difference was there between Spartans and Lacedæmonians?

246. What is the difference between χαίρουσι χρεώμενοι and χρέωνται χαίροντες?

247. What is the difference between the active and middle

voices of συμβουλεύειν?

248. How was the writing tablet of the ancients constructed? and what was the mode of writing upon it?

BOOK VIII.

1. In what respect bad individual characters great weight in deciding national ascendancy?

2. What is the meaning of olkeral?

3. What is the force of the phrase μηδέ πυρφόρον περιγενέσθαι?

4. What is the idea conveyed by the word καταφρονέειν?

5. Illustrate the primary and the secondary significations of ταρσοί.

6. How does the sense of τραπεσθαι vary with its accentua-

tion?

7. From what hero did Alcibiades claim descent? and what was the family connexion between him and Pericles?

8. On referring to ancient genealogical tables, after what relation does a child generally appear to have been named?

9. Is μέχρι μέσου ημέρης an allowable expression?

10. What is the origin of the Caryatides in architecture?

11. When were the Olympic games founded? Is the first Olympiad reckoned from that period?

12. Why was Parnassus called biceps? Who were the gods

of the mountain?

13. For what was Orchomenos celebrated?

14. Describe the Corveian cavern.

15. What was the method of delivering the oracle at Delphi?

and of how many persons did the oracular establishment con-

16. What prodigy does Xenophon record as having happened just prior to the battle of Leuctra?

17. Why was Minerva worshipped under the title of

Pronæa?

18. Το what is έχοντας επεσθαι equivalent?

- 19. How may the apparent prodigies (p. 169.) be probably accounted for?
- 20. Why was the proclamation made, that "each Athenian should save his family as he could"?

21. How were the Athenian fugitives treated at Træzen?

22. In what temple was the guardian serpent of Athens kept?

23. How do the Attic forms of μελιτόεσσα vary?

- 24. How may the disappearance of the honey-paste from the temple be accounted for?
- 25. To what purpose was the island of Seriphos applied by the Roman Emperors?

26. Name the six rivers of the infernal regions.

27. How was it that Crotona sent but one ship? Was Crotona a weak state?

28. Who were the rapial at Athens?

29. What were the $\theta i \rho \alpha \iota$, with which it was attempted to fortify the Acropolis?

30. Where did the Venetians plant their mortar-battery,

which did such mischief to the Parthenon?

31. What is the etymology given of the word Areopagus? Who is the earliest author that alludes to the etymology? and to whom does he assign the foundation of the court? Who were the judges in this tribunal? and what eminent persons were brought before it? What peculiarity is observable with regard to its sittings?

32. How does Laurent describe the entrance to the Acro-

polis?

33. What oath was taken in the temple of Aglauros?

34. Nepos speaks of sacerdotes interfecti; who were these?
35. By what are verbs of motion accompanied, to express the

object of those verbs, answering to the active supine in Latin?

36. In whose time is the sacred olive at Athens said to have been still in existence?

37. What was the θάλασσα in the Acropolis?

- 38. What was the fabulous contest between Neptune and Minerva?
 - 39. What is pre-supposed by the form αναδεδράμηκα?

40. Who was Mnesiphilus?

41. What anecdote does Plutarch relate of the discussion between Themistocles and Eurybiades?

42. How may this anecdote have originated?

43. What is the proper meaning of ἀναλευγνύναι?

44. In what cases may ès ô stand for èν ψ ?

45. What is the force of the imperfects in c. 61, &c.?

46. What kind of ellipsis is that which is often followed by $\epsilon l \ \delta \epsilon \ \mu \eta$?

47. What are the active, passive, and middle significations of

ἀναδιδάσκειν?

48. Who were the Æacidæ?

49. Describe the procession during which the exclamation "Ιακχε! was so frequently repeated.

50. Were foreigners admissible to the rites of initiation? 51. Why is $\pi \delta \lambda is$ often used as synonymous with $\nu \bar{\eta} \sigma os$?

52. Is the ellipsis the same in the expressions 'Ολύμπια and Κάρνεια?

53. From what may the metaphor in έξεβράγη be derived?

54. What are used respectively as the agrist and the future of ὁρᾶν?

55. Describe the bay of Eleusis.

56. What is the reason that "ra is sometimes followed by

both a subjunctive and an optative?

57. Why was ostracism so called? Where was it adopted? How did it differ from exile? Who are mentioned as having suffered from it?

58. What anecdote proves the integrity and the reputation

of Aristides?

59. How many kinds of tripod were there? and by what different names were they called?

60. Explain the manœuvre έπὶ πρύμνην ἀνακρούεσθαι. What

was its object?

61. What appears to have been the Persian custom with regard to the royal benefactors?

62. What immense reward is Draco the Samian said to have received from Xerxes? and for what service?

63. Explain the expression έν χειρων νόμω.

64. What is the date of the battle of Salamis? Who was

born on the very day?

65. What are the arguments for and against the account given by Herodotus of the conduct of the Corinthians at Salamis?

66. Does φρίξουσι or φρύξουσι appear the more probable

reading? On what grounds?

67. What account did the Persians give of the result of the expedition under Xerxes?

68. What permanent effects resulted to Greece from the victory at Salamis?

69. Why were carrier pigeons not used by the Persians in

transmitting news?

70. What poet describes at length the transmission of intelligence by beacons?

71. Is δράμημα or δρόμημα correct?

72. What is the etymology of our word "post"?

73. What is Xenophon's description of the ἀγγαρήϊον?
 74. Was there any connexion between θαλίη and θυσίη?

75. Of what different constructions does προσήκειν admit?

76. What is the force of the qualified assertion ωs ἐκ κακῶν !

77. What is implied in the phrase ήν τι πάθη? What is the

corresponding Latin expression?

78. To what changes was $\epsilon\sigma\omega$, the primitive form of the future, liable in verbs whose characteristic was ρ ? And by whom were these secondary forms respectively retained?

79. What are the various forms under which the radical verb

έλω appears?

80. What great generals have deemed it policy to connive at the escape of a flying enemy?

81. What connexion is there in sense between the phrase

ανακῶς ἔχειν and the title ἄναξ?

82. What word is used by Herodotus as synonymous with ἀποστροφή?

83. How can it be shown that βία and ἀνάγκη are synony-

mous?

84. From what is the metaphor in ἐπήβολος derived?

85. In what peculiar sense does Herodotus use the substantive ὑπερβολή?

86. What are the common words for ανωρίη, and χειμερί-

Zeir?

87. What is a peculiar meaning of μη λείπεσθαί τινος?

88. What is the English of κατ' ολίγους?

89. What may be observed with regard to the στρεπτοφόροι and ψελιοφόροι?

90. Why was there a proverbial connexion between λιμός

and lougos?

91. What appears to be the etymology of Valiza, Vasigluse, Curiorowieza, and Despote Giæla, the modern names of Rhodope?

92. How do we obtain the accusative κυβερνήτεα? 93. Who was the tutelary deity of the Isthmus?

94. What secret motives does Diodorus develop for the award of the palm to the Æginetans? How was this decision

connected with the honors paid to Themistocles at Sparta, and with the appointment of Xanthippus to the command of the Athenian navy?

95. At what place were the votes occasionally given in order

to make the decision more conscientious?

96. On what grounds does Cicero infer that the Academic philosopher was entitled to the highest rank among the various sects?

97. Who were the knights at Crete and at Sparta? What was the difference between them?

98. What was the post in battle of the Spartan knights?

Was the Spartan avalry an effective body of men?

- 99. What instances are recorded of private communications between besiegers and their partizans within the town by the means of arrows?
- 100. What curious tradition prevailed among the barbarians inhabiting the shores of the Arabian Gulf?
 - 101. What was there peculiar in the position of Potidæa?
- 102. In what sense are ἀνωτέρω and κατωτέρω to be taken, when referred to navigation?
- 103. Of what country were the inhabitants often employed as interpreters between the Persians and the Greeks?

104. When are compound words ending in vouos paroxytones,

and when proparoxytones?

- 105. What was implied by the word $\xi \nu \mu \mu \alpha \chi i \alpha$, in the age of Thucydides?
- 106. How can we explain the arrangement—pacis eras mediusque belli—, which is so common in Horace?
- 107. Is there any instance in Latin of regal power being designated by the word manus?
 - 108. What is the strict anatomical signification of χείρ? 109. Who was called μακρόχειρ? and for what reason?
- 110. Why should the subjunctive rather than the optative follow verbs of 'fearing'?
- 111. What contrast does Isocrates draw between the Athenian and the Lacedæmonian character?
- 112. Was there much difference in the systems of education in these two states?

BOOK IX.

1. With what force is Mardonius said to have entered Attica?

2. How does the fable of "The old man, his sons, and the bundle of sticks," illustrate the advice of the Thebans to Mardonius?

3. In what peculiar sense does προέχων occur with an accusative?

4. Is more than one person mentioned who suffered summary punishment in consequence of proposing to accede to the terms held out by the Persians?

5. How were the Athenian women designated, and why?

6. What particulars are mentioned of the Hyacinthian festival?

7. To what tradition may the honors paid to the Æacidæ be traced?

8. What is the origin of the phrase ὅτι τάχος?

9. What reasons may be assigned for the employment of the Helots in war by the Spartans?

10. What was the office that Pausanias held?

11. Describe the operations of Cleombrotus at the isthmus.

12. What was the ancient signification of hostis? and what word anciently bore the same signification as hostis in after times?

13. Who were the $\pi\epsilon\rho(i)$ in Laconia? in what relation did they stand to the Spartans?

14. What was the designation of the chief magistrates of

Thebes and Bœotia?

15. What is the force of διὰ in διαπίνειν? In what verbs has the preposition a similar signification?

16. What difference is there in the correlatives of vorepos and

ύστατος?

17. What two different meanings has βοηθέειν? and what do the tragedians use as synonymous with it?

18. When cavalry are said ἀποστῆσαι, what is to be under-

stood?

19. What instances are recorded of horses' manes being cut off as a sign of mourning?

20. Draw a plan of the battle of Platæa, from the text and

notes.

21. Give the dates of the expeditions of the Heraclidæ. 22. Why was the speech of the Tegeatans ill-judged?

23. Which construction appears most original—rôv iκνέεται, or ès τον iκνέεται?

24. When is σ , in the perfect passive, changed into δ before the fonic plural termination $\alpha \tau \alpha \iota$?

25. How may the idiom ημίν δίκαιον η υμίν be accounted for?

26. What plays of Euripides are founded on circumstances referred to in the Athenian speech, delivered in support of their pretensions to command one of the wings?

27. Who were the Cadmeans?

28. What does Herodotus say of the Greek cavalry at Platæa? Who were the horsemen that he mentions?

29. What force has the preposition in ἀποκηδεύειν and similar

verbs?

30. What appears to have been the original form of the imperfect $\bar{\eta}\nu$?

31. What is the force of the term enexuer in military tac-

ics

32. Who were the Hermotybians and Calasirians?

33. Why is the reading Ίαμιδέων Κλυτιάδην suspicious?

34. Why did delay appear advantageous to both sides, at Platæa?

35. What is the force of the middle voice in προσποιέεσθαι

πόδα?

36. Why might Δρυος Κεφαλαί be also called Tρεις K.?

37. What does Demosthenes say of the political honesty of

the Greeks in his day?

38. In what play does Euripides allude to the plunder of Delphi by the barbarians? Who were these barbarians, according to Appian?

39. Does he govern the same mood as el?

40. What people were iπποτοξόται? and what was their mode of fighting?

41. How can we account for άλλα γαρ, followed by γαρ, and

afterwards by δέ?

42. What is the Homeric form of οπέωνες?

43. Does νησος necessarily denote "an island"?

44. Explain the change of moods in μετανέστησαν ΐνα καὶ ῦδωρ ἔχωτι καὶ οἱ πολέμιοί σφεας μὴ σινοίατο.

45. What were the watches of the night among the Greeks,

the Romans, and the Jews?

46. From what intermediate form between $\lambda \eta \beta \omega$ and $\lambda \alpha \mu$ βάνω are some of the tenses derived?

47. Who denies the existence of a Pitanensian company? Is

there any authority to support Herodotus?

48. What were the λόχος and the μόρα of the Spartans?

49. What characters are given of the Spartans by a tragic and by a comic poet? Should we expect to find these poets agree? Why?

50. Explain the words βάδην, ὁμίλω, γέρδον, and ωθισμός.

51. Does Herodotus use the word obdéres in any peculiar sense?

52. What use was occasionally made of the γέρρα?

53. Why were the Persians called ἄνοπλοι?

54. What is the force of συστρέφειν οτ συστρέφεσθαι?

55. Why was the fall of Mardonius decisive of the day?

56. Describe the Persian dress. Was not that of the Greeks equally cumbersome?

57. What is the proper meaning of ἀνακτόριον? and what is

the other form of the word?

58. What is meant by meiosis?

59. What is the Homeric sense of the words φόβοs and φοβέεσθαι?

60. To what may we attribute the want of skill which the Spartans showed in conducting sieges?

61. What is the force of a participle with its article when

placed in the predicate?

62. What is the primitive signification of είλειν? and how is the sense of the military term κατείλειν derived from it?

63. How can the discrepancy between the accounts of Herodotus and the monuments of antiquity, to which Plutarch appeals, be satisfactorily accounted for?

64. In what propositions may the relative stand for the

interrogative pronoun?

65. Explain the difference between ρῦσαι and λῦσαι.
66. What celebrated persons were natives of Cos?
67. What was the force of the appellation γύναι?

68. In what different ways may the ellipsis be supplied in the phrase ἀποδιδόναι τὴν ὁμοίην?

69. What is the construction of λυμαίνεσθαι?

70. Explain the difference between κατασκευή and παρασκευή.

71. What observation is a Sybarite said to have made on the frigal meals and the valour of the Spartans?

72. Who was surnamed "the Achilles of Germany"?

73. Who are said to have had one solid bone instead of teeth?

74. What names did the Lacedæmonians apply to boys of different ages?

75. Give the derivation of ἀπεστω and εὐεστω.

76. What person in modern times did the πρόξεινοs partly resemble?

77. What instances are given of attention among the ancients to ominous names?

78. Was the Ionian sea the same as the sea of the Ionians?

79. Who are meant by Πότνιαι?

80. Who was the last king of Athens?

81. What is κτιστὺς Ionic for?

82. What was the ἀποβάθρη?

83. What verbs compounded with κατά "against" are followed by a dative in our author?

84. What was the form of the herald's wand?

85. Give the date of the battle of Platæa?

86. What was the pancratium?

87. What was signified by the expression οἱ ἐν τέλεῖ? Where was the word τέλη more peculiarly used?

88. Of what twofold construction does prætendere admit?

89. Who founded the dynasty of the Sassanidæ?
90. What great battle was fought at Ægos-potami?

91. What is the other form of ἀσπαίρειν?

92. What is the signification and the derivation of ταρχύειν?

93. What observation has been made by Montesquieu as to the comparative prowess of northern and southern nations? What does Seneca state as to this point?

GREEK INDEX TO THE NOTES.

* * The first number refers to the volume, the latter to the page.

A. α elided i, 11 for ε 35. for ν, ii, 94

ă. for ħ. i, 94 άβατος ii, 109 άβλεπτείν ii, 105 άβρδς i, 31 άγαθά i, 73, 107, 164. ii, 297. und. ii, άγαθοεργίη i, 168 άγαθοεργός i, 168 άγαθὸς i, 58, 168, 296. with inf. i, 46 άγαίεσθαι ii, 189 άγαπᾶν ii, 98 άγγαρήτου ii, 203 άγγελίη 149. ii, 248 αγγέλλειν i, 26. abs. i, 159 άγγελος i, 79. ii, 230 αγέειν i, 122 άγειν i, 151. ii, 8, 92, 248 άγειν ήσυχίην ii, 17 άγειν καλ φέρειν i, 54, 94, 286 άγειν μοίρη i, 114 άγειν, " to break," ii, 137 άγεπθαι i, 20. ¿s χείρας i, 79 άγετε i, 255 ăγη i, 279 άγηλατέειν i, 224 άγινέειν 1, 4, 120 άγιος θεολόγος i, 12 ἀγκών ii, 232 άγνδς i, 21 άγνωμοσύνη i, 115 ayopaios i, 27 άγορη i, 23, 85. 238. ii, 7, 29 άγορη καί πρητήριον ii, 26 άγορης πληθώρη ii, 136

άγος i, 286

αγριυθν ii, 5 άγρυπνίη i, 159 άγχιστα i, 228 αγχίστροφυς ii, 19 ἀγχίων ii, 109 αγχότερος ii, 109 άγχοῦ ii, 109 άγω λαβών i, 86 άγων ii, 258, 283 άγων οίχομαι i, 88 άγῶνα τρέχειν ii, 211 άγώνισμα und. i, 269 άδάμαντι πελάσσας ii, 81 αδελφευκτόνος i, 140 άδελφιδέσς i, 288 άδην έχειν ii, 269 άδικέων άρχειν i, 183 άδικίης ὑπάρχειν i, 175, 183 άδίκων, άδικῶν i, 9 άδρηστος i, 195 άδύνατα i, 9, 256, 29 5 άδύνατος i, 257, 306 ae for ea ii, 89 άεθλοφόρος i, 33 αεικείη i, 135 αειράμενος i, 14, 256. ii, 79 ἀελπτέειν ii, 105 άζηλος ii, S2 άθάνατοι ii, 32, 55 άθάνατος ανηρ ii, 32 'Abnvaiai ii, 242 αθυμίη i, 23 ἄθυμος i, 23 åθωos i, 21 at for a i, 5 αὶ γὰρ i, 14 αίγυπιδς i, 149 åίδηλος ii, S2

alel ii, 128 alel with particip. ii, 25, 308 aiel with verb, ii, 26 αίμασιή i, 305. ii, 54 αίνη i, 147 alvos ii, 64 alos, adj. in, i, 49, 295 αίρέει λόγος ii, 40 αίρέειν i, 104, 169, 237, 238 αίρέειν ζωγρίη i, 270 αίρέεσθαι i, 63 αίρεσις ii, 241 alσα i, 56 αἰσθάνεσθαι i, 118, 291 αίσυμνήτης i, 13 αίτέειν 1, 7, 117 αἰτιάματα und. i, 13 αίτίη i, 224 αλτίη έχει ii, 4 αίτίη, έχειν τινά έν, i, 240 αλτίην επιφέρειν i, 300 αίτίην έχειν ii, 4 αίχμη i, 13 αίχμοφόρος i, 33 aldv und. i, 245 αίωρέεσθαι ii, 209 αίωρεόμενος i, 14 αίωρεύμενος i, 14 ἀκέεσθαι i, 232 ἀκέσματα und. i, 160 ακήρατος ii, 12 ακήρυκτος i, 229 ακίνητος i, 305 άκμη ξυρού i, 253 ἀκοντίζειν ii, 93 ἀκούειν i, 137 ἀκούειν κακῶς, &c. ii, 15 бкра i, 291. ii, 120 ἄκρη und. i, 166. ii, 73 άκρης, κατά, i, 258 ακροβυλίζεσθαι ii, 185 ἀκροθίνια i, 51. ii, 223 άκρομανης i, 212 ακρόπολις i, 90, 224. ii, 29 **Е**кроs i, 245 акроз in compos. i, 213 ἀκρωτήριον ii, 73, 123 άκτη τραχέα ii, 33 άλάβαστρον i, 126 'Αλέξανδρος i, 7 αλέξεσθαι i, 110 άλευρα ii, 71 αλεωρή ii, 242 άληθεί i, 32, 33 άληθεία i. 32, 105. ii, 300 άληθης λόγος i, 18. ii, 85

άληλεσμένος σίτος ii, 26 άλης i, 36 άλίζειν i, 36, 78. ii, 18 άλκην, τράπεσθαι πρός, i, 186 άλλὰ i, 31. ii, 13, 231, 271 άλλà after où i, 167 άλλὰ γὰρ i, 176. ii, 4, 276 άλλὰ εί i, 184 άλλὰ λέληθε i, 24 άλλὰ οἶον ii, 13 άλλὰ οὐ i, 167 ἄλλας, ἀλλᾶς i, 13 ăλλη i, 29 ἄλληλοι und. i, 5, 111 ἄλλο τί i, 65, 216 άλλογνώσας i, 50 άλλυι άλλη i, 29 **ἄλλοι**, οἱ ἄλλοι i, 5 **ἄλλοι οἱ πλεῦνες i, 212** ăλλος ii, 118 αλλυφρονέειν ii, 126 άλλως i, 26, 294. ii, 234 άλογέειν ii, 220 άλογίης εγκυρέειν ii, 127 άλουργίς i. 84 "Aλυs i, 11 άλφιτα ii, 71 ãμα i, 33, 141, 163. ii, 255 äμα, with dat. of time, i, 45, 158 αμα μέν, α. δέ i, 293. ii, 176 άμαθηs i, 19 άμάξα, άρμάμαξα, άρμα, ii, 40, 55 άμαξιτός und. ii, 123 άμαρτάνειν i, 26, 75, 232. ii, 47, 81 ἀμβῶσαι ii, 22 αμείβεσθαι i, 109, 233. ii. 98 αμελέειν ii, 100 άμηχανος with inf. i, 146 αμμα i, 180 ăμμος i, 125 άμπέλινος olvos i, 127 ἄμπελος ii, 30 άμπωτις ii, 227 ἀμύνεσθαι i, 47 αμύσσειν i, 149 άμφὶ i, 37, 88, 149 αμφί τινος, οί, ii, 288 αμφιβάλλειν i, I7S αμφίβληστρον i, 37, S3 άμφιθείναι i, 178 àμφὶs i, 49 άμφορεύς i, 42 άμφότερα, κατά, ii, 13 αμφότερα, ἐπὶ, ii, 81 αμφότερος i, 41 αμφοτέρωθεν ii, 57

αμφοτέρων, από, ii, 57 åv, åv i, 9 åν with indic. i, 9, 26. ii, 130 αν with opt. i, 6, 17, 29, 106. ii, 291 åν with subj. i, 22 &ν with particip. i, 103, 240 åν repeated i, 134. ii, 81 åv und. i, 183. ii, 50 αν for άσειν i, 59 àvà i, 100, 121, 216. ii, 114, 194, ἀνὰ in compos. ii, 145, 194 άναβαίνειν i, 237, 296. ii, 4, 16 άναβάλλεσθαι ii, 244 ἀναβιβάζειν i, 148 άναβοᾶν i, 122 ἀναβολή ii, 160 ἀνάγειν i, 151. ii, 192 ἀνάγεσθαι ii, 229 αναγινώσκειν i, 53, 278 άναγκαι i, 70 αναγκαίη i, 148. ii, 107 ἀνάγκη πᾶσα i, 67, 101. ii, 107 ἀνάγκη λαμβάνεσθαι i, 287 **ἀναδέκεσθαι i, 232** αναδιδάσκειν and αναδιδάσκεσθαι ii, 184 αναζευγνύναι ii, 181, 270 αναιρέεσθαι νεκρούς ii, 259 αναιρέεσθαι 'Ολύμπια, &c. i, 269 αναιρέεσθαι πόλεμον i, 211, 296 αναιρέεσθαι σίτα i, 188 άναισιμοῦν i, 167 ἀνακλίνειν i, 78, 170 ανακρούεσθαι έπλ πρύμνην ii, 197 ἀνακτᾶσθαι i, 148 άνακτόριον ii, 287 ανακώς έχεσθαι ii, 215 ανακωχεύειν i, 303. ii, 35 ἀναλαμβάνειν i, 241 ἀναλαμβάνεσθαι i, 215 άναμάσσειν i, 86 ἀναμάχεσθαι i, 41, 244. ii, 213 αναμένειν i, 210 åvaµlξ i, 62. ii, 39 ἄναξ ii, 5 avagios ii, 10 ἀναξυρίδες i, 214 αναπείθειν i, 219 άναπειρασθαι i, 255 άναπετάννυσθαι ii, 245 αναπιμπλάναι i, 255. ii, 300 αναπίπτειν 1,78 ἀναπλώειν i, 6, 110 άναπτερούσθαμίι, 15 Herod.

άναπτύσσειν i, 78 ἀνάρμοστος i, 153 αναρπάζεσθαι ii, 282 åνάρσιος i, 69, 120, 147, 230 άναρτέεσθαι i, 55. ii, 9 άνασκολοπίζειν i, 80 ανάσπαστος i, 198 ἀνάστασις ii, 309 ἀνάστατος i, 59, 198 άναστηναι i, 137, 142 άνασχετον ποιέεσθαι ii, 100 ανασχετδs i, 154 ανατέμνειν όδους i, 192 ανατιθέναι i, 12 ανατίθεσθαι ii, 194 ανατιμαν ii, 265 άνατολή i, 104, 158. ii, 52 ανατρέχειν ii, 133 αναφαίνειν i, 22, 94 αναφέρειν i, 83, 88, 228 άναφέρεσθαι ii, 165 αναχωρέειν ii, 4 αναχώρησις ii, 254 αναψύχειν ii, 53 άνδρακας ii, 86 ἀνδράποδα i, 302 ἄνδρες Ίωνες, &c. i, 180 $\dot{a}\nu\delta\rho\epsilon\dot{\omega}\nu$ i, 20, 150 ανέγγυος i, 206 ανεθέλητος ii, 56 ανειρύειν ii, 27 ἀνέκαθεν i, 97, 218, 268 ανελκύειν ii, 53 ἄνεμοι ii, 111 ανενείκασθαι i, 51, 70 ανεπίμικτος i, 39 ανεπιτήδεος i, 154 ἄνεσθαι i, 102. ii, 24 άνεσις i, 205 άνευ τε, &c. ii, 115, 232 ανεχέγγυος i, 206 ἀνέχεσθαι i, 47, 96, 301. ii, 56, 97 ανέχεσθαι with inf. ii, 82 ἀνήκειν i, 168 άνηκουστέειν i, 257 ανήρ pleon. i, 55, 83, 287. ii, 108 avhρ and ανθρωπος i, 204. ii, 129, 200 ανθρωπητη i, 204 άνθρωπος fem. i, 35 ἄνθρωπος pleon. i, 55 ανθρωπος and ανηρ i, 204. ii, 129, άνθρωπος έων ii, 47 2 F Vol. II.

ἀνιέεσθαι ii, 145 ανιέναι i, 185 ανίεσθαι ii, 62 άνιστάναι i, 93 άνοδος i, 216 ανοιδέειν ii, 39 ανοίω i, 88 άνοπλος ii, 285 άνταείρεσθαι ii, 59 αντάξιος ii, 61, 63 ἀντειπεῖν i, 51 άντέχειν ii, 75 αντέχειν with particip. ii, 66 άντὶ i, 30.53, 81, 109, 214. ii, 94 άντὶ and. ii, 71 ἀντία i, 47 αντιάζειν i, 182. ii, 244 ἀντιλογεῖν i, 51 αντίξοος i, 98, 221 άντιος είναι, &c. ii, 130. 231, 252 αντιοῦσθαι ii, 105, 237, 244 ἀντιπόλεμος i, 194 άντίπολις i, 231 αντίπρωρος ii, 155 αντιχραν ii, 75 ἄνυδρος i, 119 žνω i, S1, 100, 201 ανωθέεσθαι ii, 82, 214 ανώϊστος i, 88, 280 ανωρίη ii, 217 ανωτέρω i, 102. ii, 229 "Aξεινος i, 11 άξίη i, 197. ii, 39 άξιος ii, 63, 16S άξιοῦν λόγου i, 9 άξιόχρεος i, 186 αοιδός i, 3 απαγινέειν i, 4 ἀπαγορεύειν μη i, 186 àπαθης ii, 295 ἀπαθής κακῶν ii, 114 ἀπαιρέειν i, 165 ἀπαιρέεσθαι ii, 151, 308 ăπais i, 271 απαιτέειν 1, 7 απαλλάσσεσθαι ii, 134 απαλλάττειν i, 220, 223 ἀπαμβλύνεσθαι i, 162 ἀπανιστάναι i, 304. ii, 299 àπανίστασθαι ii, 299 äπαντεs und. i, 111 άπάιτων i, 194, 203 ἀπάπτειν i, 180 ἀπαράσσειν ii, 202 ἄπαρνος είναι i, 142

απαρτιλογίη ii, 30 äπas i, 139 **απασι i, 4** àπάτης είνεκεν i, 306 ἄπεδος i, 65 ἀπειθήναι i, 300. ii, 72 απεικάζειν i, 19 απειλέεσθαι ii, 213 απείλεσθαι ii, 290 ἀπείναι i, 239 ἀπείπειν i, 186, 291 απείργειν i, 220 ἀπελαύνειν i, 176 ἀπελαύνεσθαι ii, 98, 129 ἀπερείν, i, 51 απεστω ii, 299 ἀπηκε i, 265 άπηλικής i, 123 ἀπηλιώτης ii, 117 απιέναι χαίρων i, 138 ἀπιέναι ii, 38, 73, 231 απίκατο i, 6 **ἀπικέατο i, 6** àπικέσθαι διὰ μάχης i, 96 απικέσθαι ές τι i, 123 ἄπιξις ii, 293 απιστάναι i, S5 απιστέειν i, 297 àπίων οίχομαι i, 88 ἄπληστος with gen. i, 110 ἀπὸ i, 46, 76, 164, 224, 260, 263, 276. ii, 78, 86, 101, 173, 249 $\dot{a}\pi\dot{a}$ in compos. ii, 262 åπδ pleon. i, 21 àπò und. i, 276. ii, 86 $d\pi d$ for $\pi \epsilon \rho l$ ii, 104, 122 àπὸ ἀμφοτέρων i, 133. ii, 57 άπο γλώσσης i, 77 àπδ δείπνου i, 78 από πείρης ii, 12 ἀπό σεῦ &c., τὸ, ii, 59, 244 ἀποβάθρη ii, 304 ἀποβαίνειν i, 156, 220, 296. ii, 16, 304 απογινώσκειν ii, 17 απογράφειν ii, 58 ἀπογράφεσθαι i, 164. ii, 58 αποδεικνύειν i, 3, 25, 77, 90, 108. ii, 3, 47, 70 αποδεικνύειν άρεταs i, 99 ἀποδεικνύειν γνώμην i, 273 ἀποδέκεσθαι i, 274 απόδεξις i, 2 αποδιδόναι i, 8, 160, 286 αποδοκέειν i, 84

ἀπόδοσις und. i, 183 αποδράς οίχομαι i, 68 αποθήκη ii, 215 αποθνήσκειν ύπδ i, 288 αποκηδεύειν ii, 262 αποικίη i, 213 àποκίην, ¿s, und. i, 260 απόκλητοι 11, 7 αποκορυφούν i, 224 απόκρημνος ii, 109 αποκρινέεσθαι i, 216 ἀποκρύπτειν ii, 30 αποκρύπτεσθαι i, 51 αποκυβεύειν ii, 48 ἀπολαμβάνεσθαι i, 263. ii, 277 ἀπολαμπρύνεσθαι i, 25 ἀπυλείπειν i, 35. ii, 42 άπολείπειν όλίγον with inf. ii, 10 απολείπεσθαι ii, 136 ἀπολέσθαι i, 90. ii, 128 ἀπόλι i, 25. ii, 183 ἀπολύεσθαι i, 51 απόνησθαι i, 96 αποπαύειν i, 28 απόπειραν ποιέεσθαι ii, 151 ἀποπέμπεσθαι i, 19 ἀπόπεμψις ii, 90 ἀπυπλώειν i, 6 αποπυνθάνεσθαι i, 68 ἀπορέειν i, 119 ἀπορίη, ἔχεσθαι ἐν, ii, 304 ἀπόρθητος ii, S4 ἄπορος i, 275. ii, 275 απόρρητα ποιέεσθαι ii, 273 απορβιπτέειν κινδύνους ii, 47 απορρίπτειν i, 85 αποσείεσθαι ii, 254 ἀποσκήπτειν i, 74. ii, 14 **ἀποσπάσας οίχομαι i, 88** αποσπεύδειν ii, 22 άπόστασις i, 79 αποστέλλειν ii, 49 άποστηναι i, 54, 86, 217, 239 ἀποστήσαι ii, 255 **ἀποστρέφεσθαι ii, 97** αποσφάλλεσθαι έλπίδος i, 250 ἀποστροφή ii, I15, 242 αποτειχίζειν i, 269 αποτίλλειν i, 77 ἀπότομος i, 49 άποτρέπειν i, 140 ἀποτυγχάνειν ii, 47 αποφαίνεσθαι γνώμην i, 211. ii, 94. ἀποφέρειν i. 83, 142, 263 ἀποφεύγειν i, 257. ii, 122

ἀποχρῶν ii, 75 ἀποχρέεσθαι i, 23 απροσδοκήτου, έξ, ii, 125 απρόσμικτος i, 39 απροσόμιλος i, 39 **ἄπτοντο** i, 281 άπωστὸς γῆς i, 250 ăρα i, 66, 67. ii, 245 ἄρα, ἆρα, ἀρὰ, i, 13 άρα ii, 260 άραιρήμην i, 104. ii, 55, 70 άράμενος i, 14 άργδς i, 150 άργύριον ii, 131 άρέεσθαι i, 141 άρέσκεσθαι i, 133. ii, 98, 287 άρεστον i, 73 άρετας αποδεικνύειν i, 99 άρετη i, 232. ii, 5 άρηρομένος i, 180 ἄρθμιος ii, 59 ἄρθρον i, 159 αριθμός οὐκ ἐπῆν ii, 119 άριστερά, έπλ, i, 266 αριστεύειν ii, 64, 67 άριστήϊα ii, 223, 225 άριστον i, 37 άριστος i, 152, 153 αρκέεσθαι ii, 265 äρμα, àρμάμαξα, ἀμάξα, ii, 40, 292 άρμα διώκειν ii, 82 αρμα Ιππων Νισαίων ii, 40 αρμένος i, 279 άρμόζεσθαι i, 208, 279 άρνέεσθαι i, 256 ἀρξάμενος i, 214, 217 ἀροῦν i, 180 ἄρουρα i, 12 αρρωδέειν i, 20 άρτέεσθαι i, 126, 207. ii, 86, 238 Αρτεμις i, 12 αρτόκοπος ii, 296 άρτοποιδs ii, 296 'Αρυανδικόν ii, 30 άρχαῖον, τὸ, ii, 273 ἄρχειν i, 82, 281 άρχειν άδικέων i, 183 άρχέκακος i, 235 ἄρχεσθαι with particip. i, 217 άρχη i, 28. ii, 70 άρχη und. i, 34, 274 άρχη κακών i, 235 'ἀρχὴν i, 52,267,280. ii, 11, 133, 229, 234, 253, 280 άρχόμενος i, 148, 214, 217

αρώμενος i, 14 ασεβέειν ii, 127 ἀσελγέειν ii, 127 ἀσέληνος νθξ i, 37 ἀσεπτείν ii, 105 ἀσθενέες i, 103. ii, 176 ασθενείη i, 11, 176 ασθενές, έρχεσθαι ές, i, 74 ἀσκέειν i, 146 ἀσκὸs i, 112, 119. ii, 29 ασπόζεσθαι i, 75 άσπαίρειν i, 66. ii, 152, 314 ασπαστδs i, 236 $d\sigma\pi$ is i, 13, 206, 234 ἄσπονδος i, 229 ἀστεργής ii, 56 ἀστράγαλος i, 159. ii, 103 άστυ i. 36, 90 ἀσυλία i, 30 ἀσύμφορος i, 154 αται i, 9. ii, 95, 258 ἀτάσθαλος ii, 34, 214 ατε with gen. i, 202 $\tilde{a}\tau\epsilon$ with particip. ii, 26, 110 ατ έειν ii, 137 ăтєкиоs i, 271 ατελείη i, 30 ἀτελης καρπών i, 277 άτιμίης κυρέειν ii, 127 ατο i, 6, 8, 13, 82, 95, 194. ii, 95, 258 åτραπδς ii, 130, 132 ατρεκès i, 32 ατρέμας έχειν ii, 7 ατρεμέειν ii, 7 ατρεμίζειν ii, 7, 23 αὖ, ὁ δὲ, ii, 24, 109 αὐδάζεσθαι i, 217 αὐθαδής i, 287 αὐθέντης i, 71 αὐλέειν i, 83 αὐλὼν ii, 75 αὐλωπίας ii, 294 αθξάνεσθαι i, 162, 232 αύτη, αὐτη, ii, 78 αὐτίκα with particip. i, 45 αδτις ii, 19 αὐτοῖσι ii, 13 αὐτοκελης ii, 242 αὐτὸς i, 46, 85, 305. ii, 13, 45, 302 αὐτὸs und. i, 168, 293. ii, 19 αὐτὸs pleon. i, 124, 181, 189, 212, 290. ii, 306 avrds with numerals i, 293, 299 αὐτὸς with subst. in dat. i, 266 αὐτὸς, δ, with dat. i, 183, 189

αὐτὸς εκαστος i, 156. ii, 24 αὐτὸς, οῦτος, ὁ, i, 145, 221 αὐτοῦ 102, 191 αὐτοῦ μου, &c. i, 64, 191, 255 αὐτοῦ ταύτη ἐν κ.τ.λ. i, 102, 191 αὐτοὺς, σφέας, i, 254 αὐτοφώρω, $\epsilon \pi$, ii, 6 αὐτόχθων ii, 99 αὐχὴν i, 170, 181, 270. ii, 36 ἀφ' οῦ ii, 7, 53 $\dot{a}\phi$, see $\dot{a}\pi$ άφας, περί λύχνων, ii, 131 ἀφάσσειν i, 144 αφιέναι ii, 121 ἄφλαστον i, 302 ἀφύλακτος ii, 313 ἄχαρι, ἀχάρι, i, 25 ăχαριs i, 25. 252. ii, 117, 119 άχθηδόνα, διά, i, 280 άχρηϊον i, 103 άχρή ιος i, 154 άχρι, άχρις, i, 8 $d\omega$, verbs in, ii, 55

B.

B inserted i, 11 β for φ i, 276 βάδην ii, 280 βάδισω, κατά, und. 72 βαίνειν εδ ii, 101 βαλανάγρα i, 170 βαλανηφόρος i, 33 βάλανος i, 170 βαλλέειν i, 71 βάλλειν ές γόνυ i, 263 βάλλειν ές θύμον &c. ii, 49 βάλλεσθαι ἐπ' ἐωυτοῦ i, 145 βάραθρον ii, 79 βασανίζειν i, 70. ii, 88 βάσανος ii, 12 βασίλεια i, 12 βασιλέος οἶκος i, 207 βασιλεύειν i, 20, 82, 280 βασιλεύς i, 11. ii, 102, 107 βασιλεύς und. i, 265 βασιλεύς for βασιλεύων i, 39 βασιλήϊα i, 17 βασιληίη ι, 12, 28, 81, 210 βασιλή ιος δικαστής ii, 12 βέβαιος ii, 47, 101 βεβαιοῦν i, 142 βέλος ii, 14 βέρεθρον ii, 80

Biaseir ii, 55 βιάζεσθαι ii, 270 βιαν ii, 55 Blos und. i, 141, 245, 260 Bloros und. i, 260 βιώσιμος i, 27 βλαστός ii, 178 βλέπειν und. i, 284 βλημα i, 134 βοή και πάταγος &c. ii, 129, 283 βοηδρομέειν ii, 255 βοηθέειν i, 302. ii, 255 βοήθειαν und. i. 79 βοιωτάρχης ii, 249 βάλος i, 37 Βορέης ii, 221 βορήν, βορήν ii, 65, 73 βούλεσθαι und. i, 189 βούλεσθαι θυμῶ i, 214 βουλεύειν i, 158 βουλεύεσθαι ii, 18, 46 βουλεύεσθαι und. i, 184 βουλεύεσθαι εδ i, 70 βουλεύματα und. i, 109. ii, 19 βουλή i, 224. ii, 7 βουλην διδόναι ii, 18 Βουλόμενος, δ, i, 197, 269 βουλομένω είναι ii, 210 βούλου i, 186 βράκαι i, 214 βραχίων ii, 232 Βρέφος i, 167 βρέφος und. i, 67 Bpla i, 267 Вроит й і, 158. іі, 15, 42 βρωμή i, 110 βρῶσις i, 110 βρωτύς i, 110 βύβλινος ii, 28 βύσσινος ii, 112

Г.

γάγγραινα i, 141 γὰρ i, 17, 50, 77, 94, 98. 153, 179, 195, 253. ii, 43 γὰρ, ἀλλὰ, i, 176 γὰρ, μαρτύριον, i, 182 γαστρίμαργος ii, 112 γαῦλος i, 164 γαῦλος, γαυλὸς, i, 258. ii, 98 γε ii, 61, 62 γεγηθὰν i, 131

γεγονώς, θείη τύχη, i, 79

γεινάμενοι 1, 75 γελάν i. 222 γελείν i, 222 γέλωτά με τίθεσθαι ii, 128 γέλωτι, έπλ, i, 280. ii, 297 γενεή i, 11 γενέσθαι und. i, 10 γενέτωρ 1, 56 γένοιτο i, 240 γενόμενα i, 2 γένος i, 11, 97, 142, 218 yévos und. i. 52 γένωμαι i, 2 γέροντες i, 41. ii, 7 γέβρον ii, 284, 305 γεύειν 11, 44 γεύεσθαι ii, 44 γέφυρα i, 218. ii, 36 γέφυρα und. i, 177. ii, S, 33, 35 γεφυρούν ii, 8 γεωπέδιον ii, 30 $\gamma \hat{\eta}$ und. i, 14, 39, 96, 106, 119, 165, 176, 257 γη και δδωρ i, 277. ii, 235 γην, κατά, i, 258 γήραος οὐδὸς i, 123 γης, κατά, i, 190, 258 γίνεσθαι with adv. i, 182, 297 γίνεσθαι und. ii, 105, 135 γίνεσθαι έν γνώμη i, 270 γίνεσθαι έντδς έωυτοῦ i, 73 γίνεσθαι ἐπί τινι ii, 49 γίνεσθαι παντοίος ii, 13 γίνεσθαι, τοῦτο und., i, 233 γλυφίς ii, 226 γλώσσα und. i, 20 γλῶσσα Έλλὰς i, 130, 264 γλώσσην ίέναι &c. i, 264 γλώσσης, άπδ, i, 77 γνὺξ ἔριπε i, 263 γνωμα ii, 49 γνωμα und. ii, 59 γνώμη ii, 108, 241. und. i, 292 γνώμη, γνώμην, γνώμης, i, 35, 74, 100. 156 γνώμη, γίνεσθαι έν, i, 270 γνώμη ψεύδεσθαι ii, 11 γνώμην ἀποδείκνυσθαι i, 273 γνώμην ἀποφαίνεσθαι i, 211. ii, 94 γνώμην ἐκφαίνειν i, 211 γνώμην έχειν i, 107. ii, 144 γνώμην τίθεσθαι i, 153

γνώμης und. i, 75

γόητες ii, 120

γνωσιμαχέειν i, 128. ii, 78

γόμος i, 4 γόμφιος ii, 298 γονεύς i, 56,75 γονεύs und. i, 133 γονίας ii, 118 γόνος i, 142 γόνυ, βάλλειν ές, &c. i, 263 γοῦνυ ii, 56 γράμματα i, 177 γράφεσθαι ii, 58 γράφεσθαι, ζῶα, i, 178 γυμνης ii, 285 γυμνοπαιδίαι i, 280 γυναικητη i, 20 γυνη ii, 293, 311 γυνή und. i, 5, 198 $\gamma \hat{\omega} \nu$ i, 19

Δ.

δ for σ i, 11, ii, 258 δαίειν i, 81 δαίμονα, κατά, i, 66, 168 δαιμόνιε ανδρών i, 186 δαιμονίη δρμη ii, 23 δαίμων i, 255 δαίνυσθαι i, 110 δαπανᾶσθαι ii, 71 Δαρεικός ii, 30 δασμός, i, 277 δασμοφόρος i, 33, 277 δάφνη i, 269 δè i, 67, 69, 99, 140, 231. ii, 24, 61, 144, 187, 276, 289 δè repeated i, 114 $\delta \hat{\epsilon}$, $\mu \hat{\epsilon} \nu$ and, i, 274 δè for δη or av i, 272 δè followed by καὶ i, 149 δὲ αὖ, ὁ, ii, 24 $\delta \in \delta \hat{\eta}, \delta, ii, 24$ δέ, δ, i, 63, 92 δὲ ὧν i, 151 δέδοικα und. i, 229 δεδόκηται ii, 22 δέδοκται ii, 298 δέεσθαί τινος i, 23, 117, 209, 235 δεί i, 208, 212 δεî und. i, 19, 156. ii, 283 δεῖ ὀλίγου &c. with inf. ii, 10, 265 δείδειν περί τινι ii, 100 δεικνύναι i, 147.ii, 222 δείλη, δειλή, ii, 104 δείλη ὀψίη ii, 104, 136, 154

δείλη πρωίη ii, 104, 152 δειματοῦν i, 249 δεινολογέεσθαι i, 27 δεινόν ii, 18 δεινόν τι ποιέειν i, 35. ii, 157 δεινον ακούσαι ii, 14 δεινός i, 81, 87, 154, 213 δείπνον i, 37, 78 δείπνον und. i, 268 δέκα, πάντα, i, 178 δεκάτη ii, 296 δεκατεύειν ii, 79 δέκεσθαι ii, 218 δελτίον ii, 147 δέμεσθαι ii, 123 δεξαμενή i, 120. ii, 98 δέννος ii, 311 δεξιά, ἐπὶ, i, 266 δεξιᾶ, ἐν, i, 266 δέον i, 81, 140 δέοντα, δυῶν, i, 175 δέσποινα i, 111 δεσπότης i, 55, 111. ii, 5 δεύτερα ii, 90 δεύτερα δὲ i, 105 δεύτερα τῶν λοιπῶν i, 140 δευτεραίος i, 49, 295 δευτερεία i, 19 δεύτερος i, 18 δέχεσθαι i, 78. ii, 45, 60 δη i, 8, 16, 51, 60, 81. ii, 282 δή, δ δέ, ii, 24 $\delta \dot{\eta}, \dot{\tilde{\eta}}, i, 232$ δη καί ii, 13, 114 δη καί, καί, i, 4, 137, 253. ii, 13 δή ποτε, δτι, i, 305 δη τότε i, 31δη ων i, 17 δή, ώς, i, 33 $\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu i, 33, 165, 248, 272$ δηλα δη i, 191, 272 δηλέεσθαι i, 269 δηλον δέ followed by γάρ i, 182 δηλον ποιέειν i, 147 δηλοῦν i, 147, 245, 263. ii, 222, 288 δημιοεργός ii, 32 δημοκρατίη i, 233 δημος i, 35, 223 δημότης i, 114 δημοτικός i, 114 Δία, διὰ, i, 10 διά i, 36, 60, 65, 68, 83, 96, 106, 130, διά in compos. ii, 250 διà und. i, 66, 187

διὰ ἡμέρης &c. i, 59, 254 διά παντός i, 76. ii, 248 διὰ πάντων ii, 168 διά, ποιέεσθαι, i, 249 διὰ σταδίων έ ii, 31 διαβαίνειν ii, 51, 301 διαβάλλειν i, 208, 216, 235, 241 διαβάλλεσθαι i, 279 διάβασις i, 105 διαβατός i, 103 διαβολή ii, 15 διαδεικνύειν i, 263. ii, 106, 282 διαδείκνυσθαι i, 147, 245. ii, 222 διαδέξιος ii, 112 διαθέτης ii, 6 διαιρέειν i, 208. ii, 44 διαΐσσειν i, 190 δίαιτα i, 215. ii, 297 διακελεύεσθαι i, 5 διακλέπτειν i, 24 διακονία ii, 70 διακρίνεσθαι ii, 40 διάκριος i, 32 διακρούεσθαι ii, 106 διακωλύειν ii, 236 διαλαμβάνειν i, 208 διαλέγειν ii, 218 διαλείπειν i, 170 διανέμειν ii, 72, 224 διανέμεσθαι ii, 224 διανοέειν δκως i, 305 διάνοια i, 189 διανοία i, 208 διαπίνειν ii, 250 διαπλέκειν i, 198 διαπλώειν i, 6 διαπορθμεύειν i, 105 διασκεδάζειν i, 38 διασπᾶν i, 121. ii, 112 διασπασθαι i, 32 διασπείρειν i, 143 διάστημα und. i, 12, 184, 193 διαστήναι i, 111 διατάττεσθαι i, 66, 300 διατείνειν i, 134 διατείνεσθαι ii, 252 διατειχίζειν i, 269 διατέμνειν μέσον ii, 39 διατιθέναι ii, 39 διατίθεσθαι ii, 6 διατρίβειν i, 102 διατρίβεσθαι ii, 72 διαφαίνειν ii, 132 διαφαύσκειν i, 158 διαφέρειν i, 50

διαφεύγειν i, 265. ii, 122 διαφθείρεσθαι i, 21, 97, 258. ii, 15 διαφορέειν i, 54 διαφῦναι i, 36 διαχέειν ii, 179 διαχρασθαι i, 66. ii, 60 δίδακτρα i, 72 διδάσκεσθαι i, 154 διδαχής, έκ, 278 διδόμενα, τὰ, und. i, 164 διδόμενος und. ii, 117 διδόναι δίκην und. i, 265 διδόναι λόγον &c. έωυτῷ i, 149, 181. ii, 18 διδόναι οἰκέειν 1, 286 διδούν i, 63, 92 διειρύειν ii, 27 διέκπλοος i, 254. ii, 35 δεκπλώειν i, 6 διεξέρχεσθαι i, 120 διέπειν i, 272 διεργάζεσθαι i, 66 διέρχεσθαι i, 36, 124. ii, 250 διέχειν ii, 72 δικαίεε und. ii, 97 δίκαιον έστι i, 24, 87, 207 δίκαιόν έστι und. i, 19 δίκαιδς είμι i, 24, 87, 207. ii, 283 δικαιούν i, 54, 132, 257. ii, 226 δικαίωμα i, 152 δικαστήριον, ύπδ, i, 293 δικαστής βασιλήϊος i, 204. ii, 121 δίκη i, 7 δίκη und. ii, 294 δίκην διδόναι und. i, 265 δίκτυον i, 37 δίκτυον und.i, 83 διμνέως i, 227, 286 διότι i, 294 δίχα γίνεσθαι i, 182, 297 διχοτομέειν ii, 39 διωθέειν i, 181 διώκειν with gen. i, 293 διώκειν ἄρμα ii, 82 δόκανα i, 226 δοκέειν i, 84, 191 δοκέειν, ως έμολ, i, 177, 191, 223, 265, δόκησις ii, 115 δόκιμος i, 84 δολερός νόος i, 164 δολοῦν i, 110 δόλφ έλεῖν i, 110 δονέεσθαι ii, 2 δόξα i, 232

δόξαν i, 81 δόξης und. i, 75 δόξης, πίπτειν ἀπὸ, ii, 125 δορή und. i, 119, 204 δόρπος i, 37 δόρυ i, 234 δορύξενος ii, 102 δορυφόρος i, 33 δδs und. i, 240 δοσίδικος i, 273 δοῦλος i, 106 δοῦλος und.i, 65 δουλοσύνη i, 276 δουλότερος ii, 7 δουλοῦν i, 142 δραμέεσθαι ii, 211 δράμημα ii, 208 δραχμή ii, 30, 86 δρέπανον i, 260 δρηπέτης i, 195 δρόμημα ii, 208 δρόμον θέειν ii, 191 δρόμω i, 300 δρω; τί, i, 182δύναμιν, κατά, i, 106 δύναμις und. i, 240 δύνασθαι i, 189. ii, 4, 100 δυνασθήναι ii, 64 δυναστεύειν i, 268 δύνατόν έστιν und. i, 23, 41 δύνατον, κατὰ τὸ, i, 106 δυοίσι ii, 63 δuds ii, 63 δυσεντερίη ii, 219 δυσθανατέειν ii, 291 δυσμή i, 104. ii, 104 δύτης ii, 153 δύω ii, 63 δυῶν δέοντα i, 175 $\delta \hat{\omega} \mu \alpha$ und. i, 21, 38 δωρεήν i, 157, 202 δώρημα ii, 106 δῶρον i, 41 $\delta \hat{\omega} \rho o \nu$ und. i, 136 δωσίδικος i, 273 δωτίνη i, 36

E.

è augment i, 104 ε elided i, 11, 14, 104, 105 è prefixed i, 12 ε for α i, 35 ε for εε i, 11. ii, 112

e for el i, 2, 3, 4 e for η i, 4. ii, 14 ĕα ii, 263 *ἔαδε* i, 295 éat for éeat i, 24, 106. ii, 44 eat for eî ii, 45 έαν, οὐκ, i, 211, 234. ii, 182 έαν χαίρειν i, 261. ii, 270 ἔαρ ii, 100 έαται i, 136 έατο i, 6, 8, 83. ii, 89 έγγίνεσθαι i, 271 έγγυος i, 205 έγκαταλείπεσθαι ii, 180 έγκατασκήπτειν ii, 14 έγκεισθαι, πολλός, ii, 96 έγκεχρημένος ii, 87 έγκοτος ii, 164 έγκτασθαι i, 202 ἔγκτημα i, 202 εγκύπτειν ii, 94 έγκυρέειν ii, 127 έγχαλινοῦν i, 122 έγχειρίζειν ii, 87 έγχράειν ii, 87 έγχρασθαι ii, 87 έγχραύειν i, 283 έγχριμπτειν ii, 304 έγω und. ii, 22 έδητὺς i, 110 εδίδου i, 108, 202, 234 έδρη ii, 269 έδωδη i, 110 ee for ei i, 3 eei for ei i, 3 έειν for έσειν i, 148 έεος ii, 85 $\epsilon\theta$ ελε und. i, 31 έθέλειν i, 156, 189, 270. ii, 47. 96 έθελοκακέειν i, 80. ii, 189 έθελοντήν i, 262 έθνος und. i, 10 ěθos uud. ii, 68 ei i, 24 el, i, 14. ii, 59 εί, είτε i, 134 ϵi , $\epsilon \hat{i}$, $\epsilon \hat{i}$ i, 9 €1 for € i, 6. ii, 27 εί und. i, 40 el with indic. i, 9 ei with opt. or subj. i, 29, 60 εl for δτι i, 34, 81, 86, 110, 235 εί followed by ἀλλά i, 184 εί γὰρ i, 14 € γ∈ i, 67

εί δὲ μὴ i, 270. ii, 183, 184 εί θελήσει i, 65 el kal i, 228 εί κως i, 206, 292. ii, 88, 218 είτις 1, 18. ii, 218, 260 eia, aorist opt. in, ii, 44 είδειν ii, 231 είδέναι i, 8 είδήσειν ii, 143 είκάζειν i, 19. ii, 100 είκειν i, 107 είκειν τη ήλικίη, &c. ii, 23 είκος έστι und. i, 19 είλειν ii, 263, 290 είλως i, 283. ii, 246 εlμι ii, 182 elvai with adv. i, 297 elvat with particip. i, 161, 227 elvat with gen. ii, 62 elvai, elvai, i, 9 elvai i, 18 Elvai abs. i, 85 elvai, compounds of, ii, 95 elvai pleon. i, 68, 204, 235 είναι, έκών τε, ii. 63, 101 είναι έν τινι i, 298 είναι μάλα ii, 269 είναι, πολλός, ii, 96 είναι πρηγμα i, 45 είναι, το σύμπαν, ii, 86 είνεκεν i, 6, 26 εlπα i, 74 elmas, elmas, i, 18 είπε, φέρε, ii, 44 είπε τὰ είπε i, 57 είπειν 1, 36, 156 είπειν und. ii, 47 είπειν φας i, 280 είπερ τις ii, 260 είπων ί, 18 είρεσιώνη i, 216 elpiju ii, 298 eiphvalos i, 273 εἰρύειν ii, 27 εἰρώτα, εἰρωτᾶ, i, 123 εἰρωτᾶν i, 54, 249 els, particip. in, i, 14 els und. i, 59, 190, 237 els for Tis i, 240 eis i, 144. see es είσάγεσθαι i, 144 elol, elou, i, 15 elow i, 90, 217 είχον, ώs, i, 221 έκ (see έξ) i, 39, 51, 89, 90, 201, 217.

ii, 117, 195 ἐκ und. i, 67, 79, 228 ἐκ with adj. i, 31, 105 $\vec{\epsilon}\kappa$ (after $\vec{\epsilon}\kappa$) for $\vec{\epsilon}\nu$ or $\vec{\epsilon}\pi$ l i, 211, 276. έκ for έπλ i, 103, 266 ěκ for ὑπὸ i, 2 έκ γης και θαλάσσης i, 258 ἐκ καινης i, 34 έκ νέης i, 34 έκ παλαιοῦ i, 34 έκ προνοίης i, 74, 89 έκ τοῦ μέσου i, 157, 182 έκ τωνδε ii, 209 έκαστέρω i, 296 ёкаотоs i, 30, 96, 172. ii, 63 єкаотоѕ und. ii, 117 εκαστος, αὐτὸς, i, 156, 252. ii, 24, εκαστος, ώς, i, 14, 123, 266 έκάστοτε i, 188. ii, 220 **ἔκατι i, 26** *ἐκβαίνειν* ii, 16 ἐκβάλλειι i, 224 ἐκβάλλεσθαι i, 289 . ἐκβιβάζειν ii, 78 έκβολη ii, 268 *ἐκβράσσεσθαι* ii, 117, 118 έκγίνεσθαι i, 240 *ἐκδέχεσθαι* i, 12 έκδιδόναι i, 8, 11, 90, 101, 259 έκδιδρήσκειν i, 262 έκδοτος i, 284 έκδυσις ii, 209 ἐκεῖ i, 75 ἐκείνος und. i, 27. ii, 233 έκζέειν εὐλέων i, 198 έκθαμνίζειν i, 270 έκθηρεύειν i, 266 ἐκθύεσθαι i, 286 ἐκκλησία ii, 7, 131 έκκλητος 11, 7 εκκομίζεσθαι ii, 159 έκκυβεύειν ii, 48 εκλέγεσθαι ii, 218 ἐκλείπειν i, 128, 291. ii, 37, 38, 64 έκλειψις ii, 38 έκμανθάνεσθαι i, 232 έκπαγλέεσθαι 11, 274 έκπίπτειν ii, 292 έκπληρούν i, 210 ἐκπλώειν i, 6, 169, 255 έκποδών i, 269 έκπολεμοῦν i, 142, 224 ἔκπωμα i, 161. ii, 295

έκρηγνύναι ii, 191 ἐκρίπτειν i, S5 **ἔκρυπτον** i, 140 έκτείνειν λόγον πολλον ii, 48 ἐκτήσαο after κέκτησο ii, 31 έκτοξεύειν i, 111 єкто́s і, 152 έκτράπεσθαι i, 268 έκτρέφεσθαι 1, 76 έκτρίβειν ii, 72 έκφαίνειν γνώμην i, 211 ἐκφέρειν i, 228. ii, 69 έκφεύγειν i, 257, 293 ἐκχρᾶν i, 165 έκχωρέειν i, 159, 221 έκών τε είναι ii, 63, 101 *ϵ*λαίη ii, 178 έλασσον, πλέον ή, ii, 115 έλασσοῦσθαι i, 254 έλαστρέειν ii, 27 έλαύνειν i, 107, 216. ii, 301 έλαύνεσθαι i, 104. ii, 81 έλαφρφ, έν, i, 72, 16S έλεγε φàs i, 72, 75 έλεγκος i, 109 έλινύειν ii, 190 έλκειν τροφάσιας i, 284 Έλλὰς γλῶσσα i, 130, 234 Έλλας for Έλληνική ii, 25 έλλεσχος i, 84 Έλλήνιος i, 233 Ελλησποντίης ii, 118 ελος i, 103 έλπεσθαι i, 40, 45, 29S έλπίζειν i, 45, 137, 29S έλπls i, 45, 298 έλπls und. ii, 96 ĕμβολοs, i, 95 έμεωυτοῦ i, 53 έμισθοῦτο i, 76 *ἐμμάχεσθαι* ii, 53 *ξμμένειν* ii, 310 ξμπαλιν i, 107. ii, 52, 280 έμπεδεορκέειν i, 197 ξμπηρος i, 95 έμπίνειν i, 120 *ἐμπιπλέειν* ii, 39 έμπίπτειν έπλ συμφορήν ii, 56 έμποδών i, 269 έμποιέειν ii, 6 έμπρέπειν έχων ii, 55 έμπρήθεσθαι i, 252 ξυπροσθεν Εὐρώπη, ή, ii, 75 έμφανέυς, έκ τοῦ, i, 105, 166, 212 έμφανέως i, 105

εμφορέεσθαι i, 31 έμφύεσθαι i, 152 εν, εν, εν, i, 4, 13 ev for a i, 6 έν i, 120, 299. ii, 209, 223, 244 έν und. i, 102, 180, 259. ii, S έν with gen. i, 21, 217. ii, 9 èν after èκ i, 211. ii, 64 $\tilde{\epsilon}\nu$ for $\tilde{\epsilon}\pi$ l i, 266 έν αίτίη έχειν i, 240 έν δὲ i, 13, 253. ii, 218 έν δὲ δή i, 278 έν δὲ δη καὶ i, 253. ii, 146 έν έλαφρῷ i, 72, 168, 256 έν Έλλησι i, 29 έν ήδονη μοι, &c. ii, 20 έν ήμετέρου ii, 9 έν κοινώ ii, 10 έν λόγω i, 259 έν μέρει i, 13 εν σκέπη i, 83 έν σοί έστι i, 298 έν τούτω i, 2S5 ểν ὧ i, 185, 285 εν δια δυοίν ii, 26, 52. see Hendiadys εν πάλαισμα, παρά, ii, 265 ένάγειν i, 215. ii, 8, 98 έναγίζειν 1,95, 271 έναγωνίζεσθαι i, 293 έναπάπτειν i, 112 έναποδείκνυσθαι i, 147. ii, 282 έναριθμέειν ii, 53 έναύειν πῦρ ii, 142 ένδέεσθαι δρκίοις i, 126 ένδείκνυσθαι i, 147 ένδέχεσθαι i, 34. ii, 61 ένδηλος είναι i, 147 ένδιατάσσειν ii, 53 ενδιδόναι ii, 116 ένδοιαστώς ii, 108 ένδυστυχέειν i, 293 ένεκα 1, 26 е́ ν є ка und. i, 66 ενεργός ii, 103 ένευδαιμονέειν i, 293 ενέχειν χόλον ii, 164 ἐνέχεσθαι i, 159 ένθα καλ ένθα ii, 36 ένθεάζειν i, 37 ένθεν i, 256 *ἐνθεῦτεν* i, 256, **281** ενθύμιον ii, 178 erl, evi, evl i, 156 ξνι i, 153, 156, 207

ἐνιδροῦν ii, 53 ένιππεύειν i, 220, 293 ένίστασθαι i, 142 έννοσίγαιος ii, 77 ἐνορέειν ii, 232 ἐνοσίχθων ii, 77 ένσκήπτειν ii, 14, 170 ενστάζεσθαι ii, 240 ἐνστῆναι i, 75, 142 ένστρατοπεδεύειν 1, 293 ένστρατοπεδεύεσθαι ii, 53 έντέλλεσθαι i, 67 ἐντέμνειν i, 271 έντολή i, 293 έντομα ii, 119 €v7ds i, 98, 275. ii, 254 €vTds und. i, 162 ἐντὸς ἐωυτοῦ i, 73. ii, 44 ἐντυγχάνειν with gen. i, 194 ένύπνια ii, 21 ἐνωμοτάρχης ii, 107 ενωμοτίη i, 41. ii, 107 έξ, έξ i, 2 ₹£, see ἐκ έξ i, 22 έξ ἀέλπτου, &c. i, 66. ii, 125 έξ ἐπιστολης i, 278 έξ οδ i, 298. ii, 7, 53 έξ ὀφθαλμῶν i, 75 €Ε ύστέρης i, 64, 240 έξάγειν i, 215 έξαγινέειν ί, 4 έξαιρέειν ii, 296 έξαιρέεσθαι i, 165 έξαλείφειν ii, 134 έξανάγεσθαι i, 290 εζανακρούεσθαι i, 302 έξανδραποδίζεσθαι i, 296 ἐξανιστάναι i, 249 εξανύειν ii, 114 έξαπαταν ii, 312 έξαριθμέειν ii, 54 έξαρνος είναι i, 142 έξαρτύεσθαι ii, 90 ἐξέδρα ii, 42 ἐξείναι i, 30 έξειρύειν ii, 27 έξέλασις i, 285 έξελαύνειν 1, 176 έξεμπολέεσθαι i, 4 εξεργασμένοισι, έπ', i, 97. ii, 204, 293 €ξέργεσθαι ii, 80 έξέρχεσθαι i, 74 έξέρχεσθαι with acc. i, 239 έξεστι und. i, 19, 36, 134

έξεύρημα i, 29 έξηγητης ii, 67 έξήκειν 1, 74 έξίειν i, 11 έξιέναι ii, 128 έξίτηλος i, 2 έξοδος ii, 256 €ξομνύειν i, 51 ₹ξον i, S1, 186 έξορύττειν 1, 39 έξοστρακίζεσθαι ii, 195 ἐξότου ii, 7 έξουσία i, 30 έξουσία und. i, 240 έξοχα with superl. i, 31 έξω with acc. i, 239 έξωθεν είσω ii, 16S eo for ov i, 3 $\epsilon \delta \nu$, $\tau \delta$, i, 18. ii, 85 έδντες, ώς, i, 194 έδργειν i, 80 éos ii, 85 cov for ov i, 3 éous ii, 85 έπ' έξεργασμένοισι i, 97. ii, 293 ἐπ' ἐωυτοῦ i, 236. ii, 165, 251 ểπ' ψ i, 157. ii, 97 ἐπαγγέλλεσθαι ii, 93 ἐπαγγέλλεσθαι, βουλόμενος, ii, 29 έπαγινέειν i, 4 ἐπαίρειν i, 53. ii, 15 έπαίρεσθαι i, 189, 229 έπαισχύνεσθαι ii, 299 ἐπάϊστος i, 87, 124, 147. ii, SS ἔπακτος, ἐπακτὸς, ii, 60 ἔπαλξις ii, 243 ἐπαμᾶσθαι ii, 162 ἐπανάγειν ii, 98 ἐπαναπλώειν i, 6, 110. ii, 97 έπαναστήναι i, 55, 138, 142 ἐπανηλόγησα i, 55 ἐπάργυρος ii, 295 ἐπαύρεσθαι ii, 112 έπαύρεσιs ii, 96 έπεάν περ i, 167 έπεγγελαν i, 169 $\epsilon \pi \epsilon 1$ i, 17, 123. ii, 7 επεί, επεί, επει, επει, επεί, i, 30 €πεὶ δὲ i, 36 $\epsilon \pi \epsilon i \tau \epsilon i, 14, 94, 232. ii, 7, 52$ ἐπείγεσθαι ii, 188 έπειδή ii, 60 ἐπεικάζειν i, 19. ii, 264 έπειναι i, 56 έπειρύειν 11, 27

ἐπειρωτῶν i, 18 έπειρωτέειν i, 20 ἐπελαύνειν i, 188 επέρχεσθαι i, 18, 191, 289. ii, 91 ἐπέχειν i, 47, 85, 230, 289. ii, 165, ἐπήβολος ii, 217 ἐπῆν ἀριθμὸς, οὖκ, ii, 119 έπηρεάζειν i, 252 έπl i, 10, 19, 24, 25, 27, 34, 39, 49, 70, 72, 82, 85, 90, 122, 136, 145, 155, 170, 171, 177, 204, 221, 251, 268, 277, 299. ii, 14, 32, 40, 56, 69, 121, 139, 172, 243, 244, 246 $\epsilon \pi$) und. i, 48, 99 $\epsilon \pi l$ with acc. ii, 176 $\epsilon \pi i$ in compos. i, 28. ii, 163 έπὶ, έπι, i, 4 ∉πl with gen. for acc. i, 96 eml with gen. and with acc. ii, 40 $\epsilon \pi l$ for $\ell \pi \delta$ i, 131 enì and es θάλασσαν i, 3 έπὶ ἀμφότερα ii, 81 ἐπὶ γέλωτι, &c. i, 280. ii, 297 $\epsilon \pi l$ $\delta \epsilon$ i, 13. ii, 51 έπὶ ἴσης ii, 47 έπὶ κέραs i, 254 έπὶ κεφαλήν i, 134, 148 èπὶ μιᾶs i, 254 έπλ πλεῦν ii, 269 ἐπί τινι γίνεσθαι ii, 49 ἐπὶ τοῦδε ii, 55 ἐπιβάλλειν ii, 26, 65 έπιβατεύειν i, 138. ii, 57, 112, 114 ἐπιβάτης i, 254. ii, 57, 112, 114, 221 ἐπιβάτης und. i, 250 έπιβιβάναι ii, 48 έπιγραφή i, 177 έπιδευέες i, 189 έπιδιαβαίνειν i, 184, 281 έπιδιαιρέεσθαι i, 242 επίδοξος i, 54, 87, 255 ἐπιδραμεῖν i, 164 έπιέναι ii, 271 ἐπιζέειν ii, 19, 39 έπιζευγνύειν ii, 36 ἐπικαλέεσθαι i, 239 έπικάρσιος ii, 35 έπικατασφάζειν i, 28, 100 ἐπικηρυκεύεσθαι i, 34 ἐπικηρύττειν ii, 131 ἐπικιδυάναι ii, 83 ἐπικιρνάναι ii, 83 ἐπίκλητος i, 226. ii, 7

ἐπικνέεσθαι ii, 33 έπικουρίη i, 296 ἐπικρατέειν i, 114. ii, 77 *ἐπιλαμβάνειν* i, 263. ii, 219 ἐπιλαμβάνεσθαι i, 202 ἐπιλάμπειν ii, 228 ἐπίλαμπτος i, 144 ἐπιλεαίνειν ii, 12 έπιλέγειν i, 112, 224 επιλέγεσθαι i, 171. ii, 46, 91 έπιλείπειν i, 128. ii, 24, 42 έπίλογος i, 15 ἐπίμαχος i, 305. ii, 253 ἐπιμέλεια i, 294. ii, 70 έπιμελές i, 54 έπιμέμφεσθαι ii, 106 έπιμήνια ii, 170 ἐπιμνᾶσθαι i, 306. ii, 187 ἐπινέμεσθαι i, 237 ἐπινέφελα ii, 37 ἐπίπαν, ώς τὸ, ii, 47, 96 έπιπλέον (read ἐπὶ πλέον) i, 217 ἐπιπλώειν i, 6 ἐπίσημον ii, 292 έπισιτίζεσθαι ii, 111 έπισκήπτειν i, 141, 147. ii, 18, 96 ἐπίσκοπα τοξεύειν i, 134 έπισπασθαι i, 146 έπισπαστηρ i, 287 έπισπέσθαι i, 57, 284 έπιστάναι i, 19, 66, 176 έπίστασθαι i, 8, 57, 75, 87, 124, 213. ii, 31 έπιστατέειν ii, 25 ἐπιστολης, ἐξ, i, 278 έπιστρατηίη ii, 241 έπιστρέφειν 1, 53 *ἐπιστρέφεσθαι* ii, 183 έπιτελής i, 71 επιτήδεος i, 65, 293. ii, 53, 267 έπίτηδες i, 160 επιτίθεσθαι i, 12, 149, 188. ii, 119 έπιτιμέειν i, 272 έπιτράπειν i, 153, 160 επιτρέπειν i, 38, 153, 160. ii, 3, 13 έπιτρέφεσθαι 1, 76 έπιτρέχειν i, 164 *ἐπιτρίβεσθαι* ii, 72 έπιτροπεύειν i, 20, 38, 40, 82. ii, 7 ἐπίτροπος i, 39, 205 ἐπιτυγχάνειν ii, 47 ἐπιφαίνεσθαι i, 130 έπιφέρειν αίτίην, &c. 300 ἐπίφθονος i, 198 ἐπιφώσκειν i, 158

₹πίχρυσος ii, 295 ₹πόδιον i, 281 ἐποιέετο i, 76 ἐπομνύναι i, 241 ĕπos ii, 85 ĕπος uud. i, 51, 64 έπος καλ έργον i, 163 ἔπος παλαιδν ii, 49 έπτάδραχμος i, 286 ἐπωνυμίη i, 223 ἐπώνυμος i, 297 *ξρασθαι* i, 32, 58 ἔργα i, 59 ξργα und., i, 109. ii, 225 έργάσθαι i, 169 ξργον i, 9, 22, 264. ii, 18, 161, 258, ξργον, έπος καλ, i, 163 έργον and λόγος i, 203 ξργφ i, 32. ii, 86 έρέειν i, 84, 274 ερέειν, Γερέειν, ii, 84 έρίζειν i, 215. ii, 47 **ёрко**s i, 305 ἔρμα ii, 113 ἔρσην i, 65 έρχεσθαι i, 74 ἔρχεσθαι with fut. particip. i, 10, 298 έρχεσθαι δια μάχης i, 252 έρχεσθαι ès ii, 297 **ἔρχεσθαι ἔχων i, 209** és i, 45, 68, 70, 79, 109, 147, 152, 164, 168, 191, 233, 248, 291. ii, 68, 249 és, ês, i, 9 ès und. i, 107, 185, 275, 285. ii, 20, 82, 86 és with numer. i, 243 es with gen. i, 217 és and éml θάλασσαν i, 3 ès for èv i, 227, 285. ii, 181, 182, ¿s for πρός i, 229. ii, 121 es àσθενès i, 74 ès ήμετέρου ii, 9 es μάχας und. i, 103 έs μέσον i, 180. ii, 9 ès 8 i, 89, 217, 262. ii, 181 ές ταν πόλιν 1, 177 ές τε αν i, 196 ές τι έρχεσθαι, &c. i, 123 ές τι έχειν i, 229 ές το πρόσω i, 102 ές τούτο θράσεος &c. ii, Il

ès φλαυρόν i, 74 έσαγγελεύς ί, 158 έσάγειν i, 209 εσαι i, 24 έσακούειν i, 111 έσαράσσειν i, 220 ἐσβάλλειν i, 11. ii, 51, 65, 77 *ἐσβάλλεσθαι* i, 5, 289 *ἐσβιβάζειν* i, 5 ἐσβολη ii, 107, 108 έσειν and ήσειν ii, 254 ἐσέρχεσθαι i, 18, 124. ii, 43 έσεσθαι und.i, 193 έσεσθαι, μέλλον, i, 140 έσθης ii, 286 έσθης και χρυσός i, 67, 118 ἐσιέναι i, 70, 143 έσιδντι i, 228, 266, 267 έσκλητος ii, 7 **ξ**σκον i, 305 € σкоν і, 22. іі, 64 έσοδος und. i, 103 έσπέρη i, 104. ii, 136 έσπίπτειν ii, 203, 308 έσπλέοντι &c. i, 266, 267 έσσοῦσθαι i, 244. ii, 14 έστέασι i, 137 έστεως i, 61, 67 έστl und. i, 56, 64, 67, 145, 146 ἔστιν οἱ ii, 116 ἔστι τῷ i, 25 έστι ὅκως, οὐκ, ἱἱ, 60 έστοργα ii, 62 έστὰ ii, 299 έσφέρειν i, 209 έσχατα i, 128. ii, 58, 82 ἔσχατον κακοῦ &c. ἐs τὸ, ii, 70, 141 έσχέεσθαι ii, 289 έσω, fut. in, ii, 212 έσωθενέξω ii, 168 έταιρείος i, 27 έτερα τοιαῦτα i, 75, 10**3** έτεραλκέως ii, 155, 308 έτερόζυγος i, 231 έτεροιοῦσθαι ii, 138 ἔτερος ii, 244, 256 έτησίαι ii, 118 έτι, τὰ, i, 294 έτι πλέον ii, 269, 311 *ἐτίθε*α i, 169 έτοιμος i, 72, 76, 250. ii, 71 έτος, compounds of, ii, 91. εΰ, εὖ, εὖ, i, 164 ev for eo i, 5 ευ for εω i, 279 2 G

ev for ov i, 10, 24 εὐ βουλεύεσθαι i, 70 εὖ ἔχειν i, 61, 219 εὖ ήκειν i, 61, 219 εὖ ποιέειν with particip. i, 203 εὐδοκιμέειν i, 23 εὐεπης i, 216 εὐεστώ i, 49 εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι i, 273 εὐεργέτης i, 265. ii, 198 εὐθὺ i, 289 εὔκλεια i, 232 εὐλέων ἐκζέειν i, 198 Εύξεινος i, 11 εὐοδοῦν i, 193, 282 ευπρόσωπος ii, 105 ευρημα ii, 214 εύρίσκεσθαι ii, 242, 261 εὐρύχορος ii, 135 εύτε αν with subj. i, 263 εὐτελής ii, 71 **ейтикто** i, 72 Εὐφρήτης i, 103 εὐφρόνη ii, 18 εύχομαι und. i, 240 ἐφάμην ii, 43 έφέστιος i, 27 έφη λέγων i, 72, 75, 171, 211 ěφopos i, 41 έχέγγυσς i, 206 έχέειν i, 71 έχει λόγος i, 222 έχειν i, 6, 33, 104, 238, 254, 260, 289, 306. ii, 50, 63, 72, 98, 135, 240, 256, 293 έχειν und. i, 214 έχεω with inf. i, 203, 233 έχειν with aor. particip. i, 15, 23, 74, 255 έχειν with adv. i, 52, 79, 240, 248, 258, 305. ii, 236 έχειν άδην with particip. ii, 269 έχειν γνώμην i, 107 ἔχειν της γνώμης, οὕτω, ii, 79 έχειν είσω ii, 90 ἔχειν ἐν αἰτίη i, 240 έχειν έν νόφ i, 32, 104 έχειν έν στόμασι i, 171, 306 **ἔχειν ἐπί τινι i, 277** έχειν ές τι i, 229 ἔχειν εὖ i, 61, 219. ii, 258 έχειν εων ii, 85 ἔχειν ήσυχίην, &c. i, 306. ii, 17, 91 έχειν καλώς with gen. i, 73 έχειν κατά οίκους i, 272

έχειν λόγον i, 9, 69, 222 έχειν μη i, 237. ii, 81, 248 έχειν μνήμην i, 225 ἔχειν, οὺκ, i, 260 έχειν ούνομα ii, 80 έχειν πόνον ii, 71 ἔχειν τι i, 260 έχειν φυλακήν i, 24 έχειν χάριν 1,43 ἔχειν ὤρην i, 9 έχειν ώς έχω i, 106 ἔχεσθαι ii, 5, 146 έχεσθαι with dat. i, 159 ἔχεσθαι ἐν i, 159. ii, 304 έχεσθαι δργή i, 83 $\tilde{\epsilon} \chi \theta \rho \eta$, $\tilde{\epsilon} \chi \theta \rho \dot{\eta}$, i, 10, 35 ἐχθρόξενος i, 11 έχόμενον i, 74, 128, 141, 215 έχω έμπρέπειν ii, 55 $\xi_{\chi\omega}$, &s, i, 169, 258 έχω, ως ποδών, i, 302 έχων, with acc., i, 61, 88, 122, 151, έχων, with inf., ii, 169 εω, proparoxytones in, i, 11 έω i, 230 $\dot{\epsilon}\omega$, verbs in, ii, 55 $\epsilon \omega$ for $\delta \omega$ i, 20. ii, 222 ξω i, S7 έωθα i, 130, 190 έων i, 140 έων έχειν ii, 85 εων, proparoxytones in, i, 11 $\epsilon\omega\nu$ for $\omega\nu$ i, 3 εωs, proparoxytones in, i, 11 έως οδ i, 89 έωυτον und. i, 27, 40, 94, 160, 245, 302. ii, 18, 98 έωυτοῦ i, 254 έωυτοῦ, ἐπ', i, 236

Z.

ζάγκλον i, 260 ζέειν ii, 117 ξενγνύναι i, 162, 176. ii, 8 ζεῦγος πεδέων ii, 33 ζημιοῦν ii, 293 ζημιοῦσθαι ii, 39 ζόη i, 24 ζω, νετρs in, ii, 55 ζῶα i, 42 ζῶα γράφεσθαι i, 178 ζωάγρια i, 136 ζωγρέειν i, 270 ζωγρίη i, 270 ζώδια i, 42

н.

ት, ት, ት, ት, ት, ት, ት, ት, ት, i, 4 n i, 24 n for a i, 2 $\hat{\eta}$, acc. sing. in, ii, 135 ħ i, 81 # with compar. ii, 13, 29 # with inf. und. i, 296 ή κε ii, 97 ή οὐ καὶ i, 182. ii, 21 ħ ώς οτ ώστε i, 123 ή ώs und. i, 297 ரி δή i, 232 4 μεν i, 111, 142, 194, 241, 282 ή μήν i, 111, 142, 211, 282 ηγέεσθαι i, 299. ii, 131 ήγεμονίη i, 28 ήγεμονίη und. ii, 98 ήγεμών i, 201, 237. ii, 265 $\eta \delta \epsilon$, $\dot{\eta} \delta \epsilon$, $\dot{\eta} \delta \dot{\epsilon}$ i, 2 ήδεσθαι with particip. i, 134 ήδη, ήδη, ήδη, ήδη i, 18 ήδονη μοι, έν, ii, 20 ήδύ τί έστι ii, 59 ήειδε i, 28 ηη for εα i, 17 ήθελε und. i, 69 ήθος i, 88 ήια i, 26 nin for ela i, 12 ηκειν i, 292, 293 ήκειν with gen. ii, 95 ทีหยม es ii, 20 ทีหะเท, ะชี, i, 61, 219. ii, 95 ήκειν φέρων i, 193 ηλίθιος i, 34 ήλικίη είκειν ii, 23 ηλιος i, 158, 255 ηλιος und. i, 104 ήλίου τράπεζα i, 125 ήλίφ. ἐν, ii, 140 ήμειs und. i, 157 ήμέρη i, 158, 180, 192. ii, 37, 117 ημέρη und. i, 49 ήμεροδρόμος ii, 113 ημεροσκύπος ii, 113 ήμεροῦν i, 182. ii, 5 ήμετέρου, έν or έs, ii, 9

ήμι in compos. i, 213 ήμίονος i, 31, 57, 167, 188 ην, ην, ην, ην, ί, 5 ην with particip. ii, 119 ην ii, 263 ην for αν i, 2 $\hat{\eta}$ os for $\hat{\epsilon}\omega$ s i, 2 ήπειρος i, 14, 179 ήπειρώτης i, 13 ήπερ, δίκαιον ii, 258 ήπια i, 160 ηρως i, 27 1 ns for as i, 2 ηs, adj. iu, i, 138 As, As, As, As, As, As, i, 4 ήσθηναι i, 15 *фоте* і, 28 ήσυχίη έχει τινά ί, 306 ήσυχίην έχειν i, 306. ii, 17 ήσυχίην άγειν ii, 17, 79 ήσυχίης είναι, δι', i, 106 ησυχος έχειν ii, 186 ήσω i, 230 ηω i, 104 ηως διαφαίνει ii, 132, 197

Θ.

 θ and τ for τ and θ i, 6 θάειν and deriv. ii, 89 θαι, infin. in, i, 10 θαλαμίη i, 208 θάλαμος i, 20 θάλασσα ii, 178 θάλασσα ήδε i, 3 θάλασσα νοτίη i, 125 θαλάσσης ναυκράτης i, 211 θαλάσσιος ii, 86 θαλασσοκράτωρ i, 211 θαλίη ii, 208 θανάτου i, 306 θάπτειν i, 265 θάρδος i, 45, 298 θαρσέειν 1, 149 θαυμάζειν εί i, 34 θέειν δρόμον ii, 191 θεήλατος φθορή ii, 23 θείη πομπή i, 149 θείη τύχη i, 66, 79, 168 θέλειν i, 65, 270 θέλησον i, 186 θέλων εί κως &c. ii, 248 θέμις und. i, 271 θεμιτόν und. i, 271

θεοβλαβής i, 79. ii, 23 θεολόγος, άγιος, i, 12 θεοπρόπιον i, 28, 29 θεοπρόπος i, 228 $\theta \in 0\pi \rho \circ \pi o \nu s$ und. i. 95 θeds und. i, 263. ii, 303 θεδs fem. i, 35 θεοῦ, τὰ τοῦ, i, 219 θεραπαίνη i, 163 θεραπεία i, 206 θεραπητη ii, 51, 55 θερείη i, 102 θερμά λουτρά ii, 110 θερμός i, 271 θεσμοφόρος i, 33 θέσπισμα i, 28 θέσπισμα und. i, 89 $\theta \epsilon \hat{\varphi}$, $\sigma \dot{v} \nu$, i, 51 θέωμεν i, 155, 203 θεωρίη i, 16, 285 θεωρls i, 285 θεωρός i, 228, 268, 285 θηέεσθαι ii, 89 θήκη ii, 297 θηρίον i, 275 θηρών i, 159 θησαυρός i, 17, 21 Cowifew i. S1 θορυβέεσθαι i, 189 θρέπτρα i, 72 θρόνφ und. i, 75 θυγατήρ und. i, 5 θύειν i, 271 θυμιᾶν i, 290 θυμόν, βάλλειν ές, ii, 49 θυμός i. 5 θυμοῦσθαι ii, 127 θυμφ βούλεσθαι i, 214 θύννος 1, 37 θύρη ii, 176 θυσίη ii, 208 θύων i, 140 θώμα ποιέεσθαι ii, 57, 191 θώπτειν 1, 18 θωρηκοφόρος i, 33 θωψ i, 18, 153

I.

ι for ιε i, 11 ι for σ ii, 48 ι for ιῖ ii, 189 ἴα, ἰὰ, ii, 50 ἰακχάζειν ii, 186

ἴακχος ii, 185 ίδεῖν ii, 231 έδη ii, 41 ίδιοβουλεύειν 11, 9 Tõios i, 154, 252 ίδιος στόλος i, 219 lévai und. i, 291 λέναι αινέων i, 76 ίέναι ἀποστὰς i, 217 iévas und. i. 235 ίέναι γλώσσαν i, 264 ίέναι φώνην i, 191 'lερομνήμονες ii, 131 ispor (see ipor) тето ii, 294 ίζεσθαι i, 250 τημα i, 160 ίητρική i, 159 ίητρος όφθαλμῶν i, 117 ίθειη τέχνη ii, 280 ίθι i, 145 iθù with gen. i, 192, 221, 289 *ὶθύειν* ii, 8 **ιθύνειν** i, 184 ίθὺs i, 59, 71, 221 ίκέσιος i, 27 ίκετηρίη i, 216. ii, 83 ίκέτης 1, 89 ίκν έεσθαι ii, 257 ίκνεομένως i, 280 ίμερθηναι ii. 43 iuos, adj. in, ii, 45 iva, lva i, 16 iva with gen. i, 92, 111 ĩνα μη i, 16, 292 tos, adj. in, i, 148 ίπνδς ii, 118 ίππαγωγός i, 289. ii, 2 ίππαρχος i, 223 iππàs i, 47 ίππάσιμος i, 220 ίππέες ii, 126, 225 ίππεία i, 271 ίππεύεσθαι i, 46 ίππηδον i, 121 ίππικον i, 13, 271. ii, 56 ίπποβότης i, 227 7ππος i, 13, 47, 101, 125, 179, 271, 300 ίπποσύνη i, 13 ίπποτοξόται ii, 275 ίπποτρόφος i, 268 ἴππων, ἀπ', i, 46, 271 ίπεων Νωαίων άρμα ii, 40 ίρα ποιέειν ii, 253, 267

iph obds i, 268 iphv ii, 298 ίρδν 1, 177, 230, 238, 259 ipds i, 46, 252 ໃσα νέμειν i, 254 ἴση &c. ἐπ', ii, 243 ισηγορίη i, 228. ii, 91 ίσης, έπλ, ii, 47 ἴσθι, χάριν, ii, 295 ίσοι πρός ίσους ii, 275 Ισοκρατίη i, 233 ἐσονομίη i, 153, 157, 212 ισόρδοπος i, 231 loos i, 6 ίσότιμος i, 297 ισόψηφος i, 297 ίσταμένου τοῦ μηνός i, 295 ίστῶν i, 68 ίστάναι and compounds i, 27, 59, 85, 157, 213 ίστάναι τὰ ὧτα, ὀρθὰ, i, 188 ίστορέειν 1, 32 ίστορίη i, 2 ίσχειν i, 26. ii, 62, 248 *ίσχυρ*ὰ i, 160 ἰσχυρόν, κατά τὸ, i, 44. ii, 240 ίθγη ii, 272 ιῶ for ίσω i, 258, 304, 305

K.

 κ for π i, 10 κ for χ i. 3, 37. ii, 95 κ and θ for χ and τ i, 6 Καδμείη νίκη i, 94. ii, 1 i κάδος i, 127 καθαίρειν i, 39 καθαρός i, 21, 103, 191 καθάρσιος i, 27 καθελκύειν ii, 53 καθῆστο i, 28, 157 kal i, 61, 180, 268. ii, 35, 44, 82, 101, 213 kal und. i, 184 каl pleon. i, 252 καl or τε und. i, 10 καl after τε or δè i, 149 καὶ after όμοιος ii, 47, 58 καί δη ii, 13, 114 καλ δη καλ i, 4, 137, 253. ii, 13 καl εl i, 228 καὶ, ἡ οὐ, i, 182 καὶ ταῦτα i, 253 καὶ τότε i, 31 Καικίης ii, 118

καινά καλ παλαιά ii, 256 καινὸν i, 109 καίριος i, 139 καιρόν, κατά, i, 17 kaipos ii, 258 καίτοιπερ ii, 177 канди und. i, 142. ii, 114 κακόξεινος i, 11 какдз і, 296 κακότης i, 281 κακοῦν i, 269 κακών άρχη i, 235 κακῶs und. i, 129 κακώς ἀκούειν ii, 15 καλέεσθαι i, 18 καλεόμενος ii, 118 καλλιερέειν ii, 252 καλλιρέεσθαι ii, 68, 104 καλλιστεύειν ii, 67, 112 κάλος, καλὸς, i, 122 καματηρδς i, 191 κάμηλος i, 13, 47 κάμνειν ποιέων i, 125 κάμπτειν ii, 73 κάνδυς i, 126 καπηλεύειν i, 87 κάπηλος i, 87 κàρ ii, 133 κάρα i, 131 καραδοκέειν ii, 105 καρποφόρος i, 33 καρπῶν ἀτελης i, 277 κάρτα i, 15, 42, 104, 235 καρτερώς ύπνοῦσθαι i, 144 ката for кат' а i, 71, 108 ката і, 5, 16, 17, 27, 30, 45, 46, 57, 71, 75, 100, 120, 121, 122, 190, 197, 208, 272, 275, 303, 306. ii, 68, 164, 198, 218, 268, 278 ката und. i, 3, 8, 11, 18, 20, 31, 48, 64, 68, 72, 74, 84, 85, 107, 119, 160, 214, 256, 262, 275, 280. ii, 47, 81, 82, 245, 256 ката in compos. i, 20, 27, 32, 283. ii, 10, 305 κατά for περί i, 18 κατά άκρης i, 258 κατὰ ἀμφότερα ii, 13 κατά γην και θάλατταν i, 258 κατά της θαλάσσης ii, 6 κατά δαίμονα i, 66 κατὰ έξοχὴν i, 268 κατὰ κράτος, i, 44 κατὰ μέλεα &c. i, 72. ii, 54, 81 ката µпкоз i, 283 κατὰ μίαν i, 254

κατά νόμον ii, 41 κατά νδον i, 270 κατά νώτου i, 243 κατά δλίγους ii, 308 κατά πόδας i, 236 κατά τάχος i, 44, 46, 83 κατά τινα. τδ, ii, 96 κατά το ίσχυρον &c. i, 44, 106, 111, 141. ii, 240 κατὰ τοῦτο i, 275 κατά τωὐτὸ ii, 3, 126 κατά τωὐτό γίνεσθαι i. 182 κατά χώρην i, 191, 197, 274 καταβαίνειν i, 55, 70 καταβάλλειν ii, 286 καταβοᾶν i, 284 κατάγειν i, 34, 283 καταγελάν i, 169. ii, 10, 305 κατάγεσθαι ii, 229 καταγίζειν i, 51 καταγινέειν i, 4 καταγωγή i, 269 καταδέχεσθαι i, 166 καταδικάζειν i, 27 καταδοκέειν i, 32, 46. ii, 305 καταδύειν 1, 258 καταείδειν ii, 120 καταιρέειν i, 150, 273 καταιρέεσθαι ii, 48 κατακαλύπτεσθαι i, 281 κατακερτομέειν i, 80 κατακλίνειν i, 78 κατακόπτεσθαι ii, 112 κατακρατέειν ii, 77 κατακρεουργέεσθαι ii, 112 κατακρίνειν ii, 305 κατακρίνεσθαι ii, 88 καταλαμβάνειν i, 28, 53, 140, 148, 238, 271. ii, 11, 239 καταλαμβάνειν πίστι i, 147. ii, 310 καταλεαίνειν ii, 12 καταλέγεσθαι i, 267 καταλείπειν i, 189 καταλύειν i, 30, 251 καταλύεσθαι ii, 231 κατανάσσειν ii, 36 κατανέειν i, 21 κατανέμειν ii, 72 κατάντιον ii, 33 καταπαύειν i, 28, 274 κατάπερ i, 71 καταπλέειν i, 166 καταπλέκειν i, 198. ii, 227 κατάπλους i, 166 καταπλώειν i, 6 καταποντίζειν 1, 94

καταποντούν i. 94 καταπροίξεσθαι i, 80, 136, 171, 239 κατάπτεσθαι ii, 186 καταράσσειν i, 220. ii, 289 καταργυροῦν i, 278 καταβρωδέειν i, 20 καταρτίζειν i, 241 καταρτίζεσθαι ii, 287 κατασκευάζεσθαι ii, 58 κατασκευή ii, 296 κατασκήπτειν ii. 14 κατάσκοπος i, 68 κατάστασις i, 11 καταστήναι i, 171 καταστορέειν ii, 289 καταστρέφεσθαι i, 11, 230. ii, 48 καταστροφήν ποιέεσθαι i, 263 καταστορνύναι ii, 177 κατατείνειν i, 102 κατατέμνειν ii, 72 κατατίθεσθαι χάριτα &c. i, 273, 282 καταφρονέειν i, 32. ii, 154 καταφυγή ii. 44 καταχαίρειν i, S0 καταχαλκοῦν i, 278 καταχορδεύειν i, 283. ii, 112 καταχοῦν ii, 139 καταχρυσοῦν i, 278 καταχρησθαι i, 66, 71, 136 κατέβαλλον i, 76 κατειλέειν i, 243, 304 κατειλέεσθαι ii, 263, 290 κατείργειν 1, 220, 293 κατειρύειν ii, 27 κατεργάζεσθαι μέγαλα i, 203 κατερείκεσθαι i, 141 κατέρχεσθαι i, 3-1 κατεστρέφετο i, 98 κατέχειν i, 237, 292. ii, 101 κατέχεσθαι i, 51, 66, 126. ii, 101, 220 κατηγέεσθαι ii, 114, 131 κατηγορέειν ii, 10, 16, 305 κατηγορέεσθαι ii, 126 κατήγορος i, 145 κατήκοντα i, 59, 192, 213, 272. ii, 62 κατήκοντα und. ii, 63 κατήκοος i, 61 κατηλογέειν 1, 55 κατήσθαι i, 28, 143, 157, 162, 182. ii, 291 κατιέναι ii, 97 κατιππάζεσθαι ii, 218 κατιρούν i, 92 κατιστάναι i, 109 κατίστασθαι i, 143 κάτοδος i, 34, 166

κατοικημένοι ii, 25 κατοικίζειν i, 249 κατοικτίζεσθαι i, 171 κατόπτης i, 125 κατορύττειν έπλ κεφαλήν i, 134. ii, 68 κατότι ii, 3 κατοχή i, 210 κατυβρίζειν i, 111 κάτω i, 81, 100 κατωτέρω 11, 229 κεινά χώματα ii, 299 κείνον δέ after αὐτός μέν i, 280 κεινός, κείνυς, i, 201, 202 Kewds ii, 79 κείρειν i, 220. ii, 249 κείσθαι ii, 123 κεκόρημαι i, 152 κέκτησο and ἐκτήσαο ii, 31 κελεύειν i, 16, 135, 165, 211. ii, 87 κελεύειν und. ii, 63, 239 κέλευσμα i, 194, ii, 20 κελεύω χαίρειν i, 187 κελεύων pleon. i, 117 κεραίζειν i, 54, 89 κεράμιον 1, 127 κέρας ii, 256 κέρας, ἐπὶ, i, 254 κέρατα i, 178 κέρδει, πυιέεσθαι έν, i, 256 κέρδος i, 291 κέρδος νομίζειν i, 256 κέρεος ί, 299 κέρκουρος ii. 57 κεφαλαί ii, 305 κεφαλή i, 131. ii, 91 κεφαλή und. i, 259 kn i, 44 κήδεσθαι i, 109 κηρυκήτον ii, 305 κίβδηλος i, 232 κιθαρίζειν 1, 87 κιθώνες τειχέων ii, SO κινδυνεύειν ii, 128 κινδύνους άναριπτέειν ii, 47 κινέειν παν χρημα i, 234 κινέεσθαι i, 290 κίων i, 196 κλάδος und. i, 216 κλαίειν λέγω i, 187 κλέπτειν ii, 46 κλέπτεσθαι ii, 46 κληδών ii, 307 κλήροι i, 44, 157 κληρουχέειν 1, 227 κληρούχος i, 227 κλίνειν ii, 250

κλίνη ii, 295 κλισιάς ii, 245 κνίζειν ii, 14 κοίλα i, 262, 291. ii, 156 κοίλη i, 5 κοιμέεσθαι i, 20 κοινά, τὰ, i, 170 KOLVOV und. i, 209 kowds, i, 94 κοινφ, έν, ii, 10, 86 κοινωνία i, 209 коїтт іі, 19, 22 коîтоs ii, 22 κόλασις und. i, 265 κολούειν ii, 14 Konxls i, 6 κολωνδς i, 179. ii, 280 κομήτης i, 259 κομίζειν i, 85 κόμιστρα i, 72 κοπάζειν ii, 117, 120 κόρυμβος ii, 133 κορυνηφόρος i. 33 κορὺs ii, 133 κορυφή und. i, 259 κòs, adj. in, i, 138 κοσμέεσθαι i, 273. ii, 128 κόσμος i, 40 κότερα 1, 54 κότινος i, 269. ii, 84, 163 коv i, 28. ii, 307 κοῦροι in periphr. i, 14 κρεουργέειν ii, 4 κρεουργηδόν i, 121. ii, 112 κρησφύγετον i, 245 κρητηρ i, 160 κριηδόν i, 121 κριθέων, οίνος έκ, i, 127 Κρίος, κριδς, i, 278 κριτή, παρά, i, 172 κροσσός ii, 73 κρύπτειν i, 71 κρύπτεσθαι with particip. i, 136 κτενίζεσθαι τὰς κόμας ii, 127 κτήμα i, 135, 202, 203 ктпиата і, 260 κτήσις i, 273 κτίζειν i, 96, 260 κτιστύς ii, 303 κύαθος i, 160 κυβερνήτης ii, 221 κύβοι i, 38 κύκλος i, 107, 295 κυματωγή ii, 306 κυνέη i, 49 κυνηγέσιον i, 23

κυνηδόν i, 121 κυρβασίη i, 214 κυρέειν τινδε ii, 127 κυρία ii, 7 κύρος i, 298 κύρτη i, 104 κω i, 138 κωπεὺς i, 202 κωπήρης i, 277 κως i, 19, 242 κως, εζ, i, 292. ii, 88 κωφὸς, i, 19

Λ.

λ for ν i, 45 λαβρύς i, 213 λαβών ἄγω i, 86 λαγδs i, 77 λαγχάνειν i, 297. ii, 50, 86 λαγχάνειν κλήρω &c. i, 157 λαιάς, έκ, i, 266 λαμβάνειν i, 94. ii, 39, 277 λαμβάνειν ζωγρίη i, 270 λαμβάνειν πίστι i, 147 λάμβειν ii, 39, 277 λαμπαδηφορίη ii, 207 λαμπάς i, 294 λαμπτέος ii, 277 λανθάνειν i, 27. ii, 132, 152 λάσθη, ἐπὶ, i, 280 λεαίνειν i, 184. ii, 12 λέγει φας i, 216 λέγειν i, 36. ii, 86, 183 $\lambda \epsilon \gamma \epsilon i \nu$ und. i, 51 λέγειν οὐδεν i, 134 λέγειν τι i, 134 λέγεσθαι ii, 47 τὰ λεγόμενα ii, 91 λεγόμενον, τδ, ii, 79 λεγόντων i, 55 λέγω κλαίειν &c. i, 187 λέγων und. i, 186. ii, 81 λέγων ἔφη i, 72, 171, 211 $\lambda \epsilon l \pi \epsilon i \nu i, 51$ λείπεσθαί τινος ii, 218 λειποψυχέειν ii, 141 λελάβηκα i, 140. ii, 223 $\lambda \dot{\epsilon} \lambda \eta \theta \dot{\epsilon}$, $\dot{a} \lambda \lambda \dot{a}$, i, 24 λέλογχα ii, 50 $\lambda \in \pi \rho \eta$, $\lambda \in \pi \rho \dot{\eta}$, i, 10 λέσχη i, 270. ii, 7 λευκόλινος ii, 36 λευκός λίθος i, 177

λεωσφέτερος ii, 264 λεωφόρος i, 33 λήβειν ii, 277 λήθην ποιέεσθαι i, 80 λήϊα i, 288 λημα ii, 57, 285 λίθος λευκός i, 177, 219 λίθος Λυδία ii, 12 λιμαίνειν i, 264 λίμνη i, 103 λιμδς i, 219 λιπαρέειν ii, 236, 273 λογάδες i, 22. ii, 225 λογίζεσθαι und. ii, 115 λόγιον i, 28, 231 λόγιος i, 3 λόγοι i, 270 λόγον διδόναι i. 20, 181 λόγον διδόναι έωυτώ i, 149, 181. ii, 18 λόγον, ές τούτου, ii, 11 λόγον έχειν i, 9, 69 λόγον, κατά, ii, 216 λόγον ποιέειν &c. i, 9 λόγον πολλον ἐκτείνειν ii, 48 λογοποιδς i, 3, 211 λόγος i, 3, 34, 82, 111, 191. ii, 258 λόγος αίρέει ii, 40 λόγος ἀληθης i, 18. ii, S5λόγος and έργον i, 203 λόγος έστι ii, 123 λόγος ἔχει i, 222. ii, 3 λόγος, πας, ii, 94 λόγου i, 74, 118 λόγου μέζων ii, 89 λόγου άξιοῦν i, 9, 118 $\lambda \delta \gamma \varphi$ i, 32, 33, 105, 125, 271. ii, 183 λόγω, έν, i, 259 λόγφ, τιθέναι έν, i, 9 λόγφ, ἐπὶ τῷδε τῷ, i, 136. ii, 152λοιμδς ii, 219 λοιπόν, τδ, i, 254 λοιποῦ, τοῦ, i, 254 λοιπῶν, δεύτερα τῶν, i, 140 λουτρά θερμά ii, 110 λοχαγός ii, 107 λοχίζειν i, 61 λοχίτης i, 115 λόχος i, 41. ii, 278 λύγδινος i, 219 λύειν i, 271. ii, 293 λυμαίνεσθαι i , 112. ii, 157 λύμη i, 122 λυσιτελέειν ii, 127 λυχνεύς i, 219 λυχνίας i, 219 λύχνων άφας, περί, ii, 131

λωβῶν i, 168 λώϊον i, 50 λωτοῦ, οἶνος ἐκ τοῦ, i, 127

M.

μ inserted i, 144 μ for ν ii, 22 μ omitted ii, 39 μάγοι i, 136 μαθήματα, παθήματα, i, 106 μακάρων νήσος i, 130 μακρώ with superl. i, 31 μάλα ii, 269 μαλθακός i, 160 μάλιστα i, 279, 285. ii, 236 μάλιστα έωυτοῦ i. 205 μάλιστά κη i, 44. ii, 185 μάλιστα, δ, ii, 83 μάλλον pleon. i, 255 μαλλον ii, 21, 135 μαλλόν τι i, 27, 31 μανθάνειν i, 118, 154, 172 μανίη νούσος i, 283 μανίην ἐπιφέρειν i, 300 μαντεύειν ii, 67 μαντήϊον i, 28, 29. ii, 67 μάντις ii, 67 μαργός i, 283 μαρτύριον-γάρ i, 182. ii, 135, 222 μάρτυρος i, 49 μαστίγων, ύπλ, ii, 25 μάταιος i, 140. ii, 15 μάτην ii, 61, 99 μάχαιρα i, 283 μαχαιροφόρος ii, 67 μάχας, ές, und. i, 103 μαχέσεσθαι and μαχήσεσθαι ii, 163 μάχης, ἀπικέσθαι διὰ, i, 96 μάχιμον, τδ, ii, 116 μέγα with superl. i, 31, 262 μέγα ή σμικρον, οὐδέ τι ή, i, 137, 240 Μεγάβυζος ii, 55 μέγαθος i, 35 μέγαλα πρήγματα πράττειν, &c. i, 203 μέγαλος i, 67 μεγαλοφροσύνη ii, 26 μεγάλως i. 9 μεγαλωστί i, 9 μέγαρον i, 20, 227, 305 μέγας i, 265. ii, 38 μέγας und. ii, 71 μέγιστον πρηγμα i, 161 μέδιμνος ii, 117 μέζων i, 123. ii, 92 μεθήκειν i, 126

μεθιστάναι i, 54 μέθυ i, 110 μειλίχιος i, 27 μελεδωνος i, 136. ii, 32 μέλειν i, 23, 259 μελεταν i, 294 μελέτη i, 209 μελιτόεσσα ii, 171 μέλλειν ii, 95 μέλλειν ἔσεσθαι i, 140. ii, 95, 134 μελλείρην ii, 298 μεμετιμένος i, 248 μεμνεώμεθα ii. 41 μέμνησο und. i, 31 μεμπτός i, 44. ii, 45 μέμφεσθαι i, 44, 117, 124 μέν ii, 143 μèν repeated i, 68, 140, 148 μέν und. i, 35, 87 μέν for μην ii, 244 μέν and δè i, 274 $\mu \hat{\epsilon} \nu$, $\hat{\eta}$, i, 111, 142, 241, 282 $\mu \dot{\epsilon} \nu$, $\mu \dot{\eta}$, i, 111, 142, 241, 282 μέν νυν i, 298. ii, 24 μέν τοι ii, 9 μέντοι i, 47, 58, 71 μέντοι γε ii, 171 μέντοι, δμως, i, 102 $\mu \epsilon \rho \epsilon \iota, \epsilon \nu, i, 13, 223$ μέρη und. ii, 13 μερls und. i, 48 μέρος und. i, 5, 10, 48, 64, 67, 103, 125, 266, 288, 301, 305, ii, 96, 132 μέρος τι i, 189 μεσαμβρίη i, 11. ii, 136 μέση νηθς i, 5 μέση νὺξ ii, 192 $\mu \epsilon \sigma o \nu i$, 79. ii, 297 μέσον διατέμνειν ii, 39 μέσον, ές, i, 157, 180. ii, 9, 101 μέσον οὐδεν ii, 17 μέσος, ὁ and ἡ, ii, 161 μέσου, δια, ii, 163 μέσου, ἐκ τοῦ, i, 157, 182. ii, 161 $\mu \epsilon \sigma \varphi$, $\epsilon \nu$, i, 209 μέτα i, 4. ii, 95 μετά i, 19, 290 μετά with dat. ii, 8 μετά for έπὶ ii, 121 μετά, μέτα, i, 4 μετά γε θεούς ii, 82 μετά δὲ i, 13, 202, 253. ii, 24, 51 μετά δὲ τοῦτο i, 276 μεταβάλλειν i, 40, 225 μεταβουλεύεσθαι ii, 18, 180 μεταγινώσκειν i, 25

μεταδιώκειν i, 25 μεταδοκέειν ii, 18 μεταΐσσειν i, 25 μεταιτέειν ii, 93 μετακαλέειν i, 126 μετακιάθειν i, 25 μέταλλα i, 38, 276 μεταμελεί i, 82. ii, 239 μετανάστης ii, 99 μετανίσσεσθαι i, 126 μεταξύ i, 188 μεταπέμπεσθαι i, 25, 200 μετάρσιος ii, 118 μεταστείχειν i, 126 μεταστέλλειν i. 126 μετειθήναι i, 69 μετιέναι i, 19, 25, 102, 126, 210, 264, 270. ii, 231, 265, 285 μετείσθω i, 180 μετέρχεσθαι i, 25, 126 μετέχειν ii, 252 μέτυικοι i, 297. ii, 99 μετοίχεσθαι i, 25 μετρίως i, 15 μέτρον und. i, 31 μετωπηδον ii, 58 μέτωπον ii, 105 μέτωπον εκαστον i, 100 μέχρι i, 8 μέχρι τότε i, 267 μη i, 22. ii, 295 μη before fut. i, 45 μη pleon. i, 51, 89, 186, 237. ii, 30, 122, 248 μη μέν i, 142, 241 μη οὐ i, 229, 285, 295. ii, 5, 179, 222 μη ούκ έων i, 251 $\mu \eta \tau \epsilon i, 73$ μηδαμοῦ with gen. ii, 64 μηδεls, comparatively speaking, ii, 27 μηδεμιή τέχνη i, 67, 157 μηδίζειν i, 195. ii, 80, 251, 287 μῆκος, κατὰ, i, 283 μηλον ii, 41 μηλοφόρος ii, 41 $\mu \dot{\eta} \nu$, $\dot{\eta}$, i, 111, 142, 282 μηνδς ίσταμένου i, 295 μήνυτρα i, 72 μητρόπολις i, 126. ii, 98 μηχανέεσθαι i, 220 $\mu \eta \chi \alpha \nu \dot{\eta} i, 109, 157$ μηχανοβράφος i, 248 μηχανοῦσθαι i, 220 μίαν οὐκ ii, 222 μικκιζόμενος ii, 298 дикрдs i, 10

μιν i, 163. ii, 85 μιν pleon. i, 20 μισθον i, 202, 221 μνᾶσθαι i, 22, 58, 105. ii, 184 μνέα i, 121, 227 μνημα ποιέειν ii, 104 μνήμην έχειν, &c. i, 225 μνημόσυνα i, 298. ii, 104 μόγις i, 194 μοι pleon. i, 163. ii, 187 μοίρα i, 56 μοίρα und. ii, 243, 294, 296 μοΐραι i, 41 μοίρη ἄγειν i, 114 μόνας, μονάς, i, 8 μόρα ii, 107, 278 μόρσιμος i, 168 μουναρχίη i, 28 μούναρχος i, 151 μοῦνοι μούνοισι ii, 274 μοῦνος i, 108. ii, 172 μοῦνος und. ii, 45 μούνος μετά οτ σύν i. 257 μουνοῦσθαι ii, 184, 221 μουνοφυής ii, 298 μοχλός i, 170 μύδρος i, 93 μυθos und. i, 51 μύκης i, 139 μύρια μύρια ii, 54 μυρίος i, 281 μυρίος, μύριος, i, 14, 79, 148. ii, 222 μύρον i, 127 μυρσίνη ii, 50 Muods i, 15 μωρίην ἐπιφέρειν i, 300

N.

ν final i, 4 νάειν ii, 99 vads i, 230, 259 ναυηγίη i, 4. ii, 113, 119 ναυκράτης της θαλάσσης i, 211 ναυκράτωρ i, 211, 251 ναυμαχέειν ii, 86 ναυμαχίη i, 4. ii, 86 ναυπηγέεσθαι i, 276 ναυπηγίη i, 4 ναυτική ί, 4 ναυτικός i, 125, 256, 274 ναυτιλίη i, 4 νέης, έκ, i, 34 νείκος i, 273 νέμειν ί, 34 νέμειν ίσα i, 254

νέμεσθαι δίδωσι i, 286 νέμεσθαι ἐπὶ ii, 244 νενωμένος ii, 279 νεοάλωτος ii, 314 νεοχμός ii, 305 νεοχμοῦν κατά τινα οτ τινος, i, 197 νέφος ii, 214 νεῶν σκάφη ii, 113 νεωστὶ i, 272 νεώτερα, τὰ, i, 268 νεώτερον i, 13, 109, 138, 219 νησιώτης i, 13 νησος i, 14. ii, 276 νησος und. i, 177 νήσος μακάρων i, 130 νηθs i, 5, 236, 277, 289. ii, 2 νηθε und. i, 177, 208, 292 νηθε μακρή i, 6. ii, 2, 56 νηθς μέση i, 5 νηθε στρογγύλη i, 6, 277. ii, 2 νικάν i, 292 νικᾶν with acc. i, 35, 269 νίκη und. i, 269 νίκη Καδμείη i, 94. ii, 11 νοέειν 1, 52 νόειν i, 52 νοέειν τωύτδ i, 182 νόημα und. ii, 59 νομή i, 65 νομίζειν i, 235 νομίζεσθαι i, 97. ii, 3 νομίζων und. ii, 133 νόμον θείναι and θέσθαι i, 16 νόμον, κατά, ii, 41 νόμος, νομός, i, 16. ii, 231 νόμος ii, 63 νόμος χειρών ii, 201 νόον, εἶναι κατà, i, 270 νόον, ποιέειν έπλ, 1, 14, 32 v60s i, 189 voos und. i, 47 νόος δολερός i, 164 νόου, ἐκ τοῦ, i, 169 vds, adj. in, i, 145 νόστος ii, 99 νοτίη θάλασσα i, 125 νοῦσος und. i, 142 νοῦσος μανίη, &c. i, 283 νόφ i, 105, 208 νόω, ποιέειν έν, i, 14, 32 νυκτl ii, 18 νυκτομαχίη i, 62 νυκτός, πρόσω της, ii, 272 νύκτωρ ii, 18 νυν, νῦν i, 3 עטע i, 77

νυν, μὲν, i, 298. ii, 24 νυν, σὺ, i, 180 νῦν, τὰ, i, 294. ii, 62 νῦν τὰδε, τὰ, ii, 62 νὸξ ii, 37 νωμῶν i, 188 νώτου, κατὰ, i, 243

Ξ.

ξείνια i, 269 ξείνια, ϵπl, i, 268 ξεινία, ϵπl, i, 268 ξεινία, ϵπl, i, 268 ξεινία i, 15. ii, 69, 102 ξείνιος i, 219. ii, 102 ξείνος i, 219. ii, 102, 247 ξεινῶν ii, 102 ξένιος i, 27. ii, 102 ξένος δίκος ii, 102 ξίφος i, 139, 283 ξύλλογος ii, 7 ξύλον i, 283. ii, 267 ξυνὸν αναθον ii, 50 ξυνὸν ἀγαθὸν ii, 50 ξυροῦ ἀκμὴ i, 253

0.

δ, δ, δ, i, 12 δi, 121 δ with a gentile name i, 7, 182 8 &c. for 8s &c. i, 167, 212 δ δε i, 63, 92 δ δè pleon, i, 264 δ μάλιστα ii, 83 δ τι i, 66, 81, 187 δ τι δή κυτε i, 305. ii, 22 ŏασις i, 129 δδε i, 64, 271 δδόs und. i, 72, 201. ii, 123 δδδs ii, 100, 123 δδὸς, ή ἄνω, i, 201 δδὸς ἡμερησίη i, 12 δδὸς ίρη i, 268 ύδοὺς τέμνειν i, 192, ii, 74 δδοῦσθαι i, 193, 282 ot, ot, of, oi, oi enclitic, i, 5 oi, position of, i, 63 oi for αὐτοῦ i, 21 οί άμφι οτ περί τινα i, 37, 88, 149 οί πάντες ii, 4 ola i, 235 οίδε, οίδε i, 214 οίδέειν i, 149 όιζυρος ii, 297

οἶκα ii, 89 οἰκέειν i, 3, 267 οἰκέειν δίδωσι i, 2, 86 οίκεῖος i, 140 οἰκειοῦν i, 142 οἰκέται ii, 151 οίκητη i, 39 οικήτος i, 63, 140, 154 οἰκηϊοῦσθαι i, 3 οϊκημα i, 20, 217. ii, 71 οίκημα und. i, 38 οίκησις und. i, 94 ολκία i, 17, 75 oikla und. i, 20, 21, 38, 64 οἰκίζειν i, 3. ii, 86 οίκίη i, 63. ii, 138 οἰκιστὴς i, 271 οἰκοδομέειν i, 3, 68 οικοδομέεσθαι ii, 58 οίκοδόμημα und. i, 252 οἰκὸs i, 14, 28. ii, 61 οίκος ii, 138 olkos und. i, 21 οἰκότι χρέεσθαι ii, 104 οἰκοφθορέεσθαι ii, 234 οίναγωγός i, 289 olvos i, 110 οίνος άμπέλινος &c. i, 127 olos, olos, olds, bios, i, 17 olos ii, 61 οδός τε i, 14, 17, 57, 214 οίχεσθαι i, 267 οίχεσθαι with a particip. i, 5, 88 οίχώκεε i, 187 olwrds i, 168 δκέλλειν ii, 198 δκνέειν ii, 47 ὔκνος ii, 47 δκοίδν τι i, 81 δκότερα i, 29 бкои ii, 98 окои with gen. i, 92 δκου γε ii, 70 δκου δη i, 51 δκως i, 22, 71, 109, 163. ii, 145 δκως for δτι ii, 222 δκως &ν with opt. i, 57, 60 δκως μη 1. 284 ὖκως οὐ, οὐκ ἔστι, ϊ, 185 δλβos i, 16 όλέειν ii, 252 δλέθριος i, 300 ὔλεθρος i, 300 άλίγον ἀπολείπειν with inf. ii, 10 όλίγος ii, 290 ολίγος with inf. i, 297

ολίγου δεί with inf. ii, 10, 265 ολίγους, κατ', ii, 308 όλιγωρία i, 170 δλκαs i, 164. ii, 2 όλοίτροχος ii, 176 őλos und. i, 254 όλυμπιας ii, 265 δμαιχμίη ii, 87, 232 δμηλικίη i, 206 δμιλος ii, 114, 282 ŏμματα i, 23 δμόγνιος 1, 27 δμοΐα i, 134, 143 δμοίη, ή, i, 183. ii, 243, 294 δμοΐος ii, 196 δμοίος καὶ σὺ ii, 47 δμοίως ii, 72, 182 δμότιμοι i, 134 όμοῦ ii, 27 δμοφρονέειν ii, 240 δμόψηφος i, 297 δμως μέντοι i, 102 ουειδίζειν i, 25. ii, 97, 234 ονειρον i, 24. ii, 21 όνειροπόλος 1, 63 ονειρος i, 24. ii, 21 ονομάζεσθαι und. ii, 137 ονόματι i, 105 ŏvos i, 188. ii, 36 όντων for έτωσαν ii, 16 ὄνυξ i, 127 οπέων ii, 276 δκη ii, 309 οπη und. i, 208 ŏπις ii, 293 οπίσω ii, 38, 212 8πλα ii, 27, 36, 262 όπλα τίθεσθαι i, 37, 225 δπλίζειν i, 254 δπλιταγωγδς i, 289 όπλίτης i, 234 οπλον ii, 285 οπλον und. i, 170 δπως see δκως ερα und. i, 240 όρᾶν ii, 281 δργή for δργιζόμενος i, 35, 69 όργη έχεσθαι i, 83 όργην πυιέεσθαι ii, 63 δργυίη i, 12 δρέειν i, 20, 106 δρέειν und. i, 163, 284 όρθὰ ίστάναι τὰ ἄτα i, 188 δρκια τάμνειν i, 196 δρκιον i, 126 υρκιος i, 37

δρκους προσάγειν 1, 282 δρμαν i, 44. ii, 92 δρμᾶσθαι i, 44. ii, 9, 23, 93, 119, 282 δρμέειν ii, 25 δρμή δαιμονίη ii, 23 δρμίζειν i, 296 δρμίζεσθαι i. 296 őρμος ii, 118 δρμος und. i, 126 ορνιθίας ii, 118 ŏpvis i, 149 δρτή i, 104, 151 δρυγμα ii, 69 ύρυγμα ύπόγαιον i, 195 ορχέεσθαι i, 83 όρχηδον ii, S6 ds i, 132, 133 ds for 8τι i, 19, 127, 249 8s for οὖτος ii, 22 ds for tis i, 270. ii, 291 δs δή i, 12 ős τε i, 14 δσιος i, 252 8σον i, 28, 184 δσον δη i, 51 8σον, €s, i, 184 δσον πλήθος ii, 54 δσος τε i, 14, 184 οστις for οτι i, 19 δστις for ωστε i, 52 οστις δη i, 51 δστις οὐ, οὐδείς, i, 146 οσφραίνεσθαι i, 47 ὄσφραντο i, 47 δσφ i, 214 öті i, 92 őτι und. i, 191 υτι with indic. i, 7 öτι with opt. ii, 6 3τι with particip. i, 168 δτι τάχος ii, 244 ov for o i, 5, 8 ou for oe i. 6 ov for oo i, 6 où i, 296. ii, 207 où, où, i, 6 ov in litotes i, 25, 296. ii, 59, 129, 241, 287 où pleon, i, 182 οὐ ἀλλὰ i, 144 οὐ κατὰ i, 75 ού μέν ούδε ii, 244 οὐ μη i, 2, 138 ού τε i, 73, 214 οὐ φάναι i, 23 υδ, έξ or ἀφ', i, 298. ii, 7

οὐδαμά i. 32 οὐδαμά κω ii, 7 οὐδαμὰ οὐδὲν ii, 46 οὐδαμη i, 20, 32 οὐδαμη with gen. ii, 64 οὐδαμόθι with gen. ii, 64 οὐδαμῶν μέζων ii, 88 οὐδέ ποτε i, 138 οὐδέ πώ ποτε i, 138 οὐδὲ ωs i, 167 οὐδεὶς ὅστις οὐ i, 146, 235 οὐδὲν i, 123. ii, 14, 99, 217 υὐδὲν for οὐ i, 305 οὐδὲν ἄλλο ή ii, 105 οὐδὲν λέγειν i, 134 οὐδὲν, οὐδαμὰ, ii, 46 οὐδέν τι μᾶλλον i, 52, 221 οὐδέν τι πάντως i, 221, 249 οὐδένες ii, 281 οὐδὸς γήρασς i, 123 οὐκ ἄμεινον i, 145 οὐκ ἐᾶν i, 211 οὐκ ἔστι ὅκως ii, 60 οὐκ ἔστι οὖτος i, 169 οὐκ ὧν i, 106, 165, 182, 233. ii, 13 οὐλαl i, 90 οὐλοχύται i, 90 ουμαι Doric fut. ii, 101 ούνεκα i, 26 ούνομα i, 153. ii, 132 ούνομα έχειν ii, 80 oùs, particip. in, i, 14 ovola und. i, 260 ούτε γάρ i, 8 ούτε ὧν ii, 258 οδτος i, 49, 68, 133, 140, 169, 294. ii, 135 οδτος und. i, 79, 165, 191 οῦτος, ὁ αὐτὸς, i, 221 οδτος, οὐκ ἔστι, i, 169 ούτω i, 53, 97, 129, 220, 294. ii, 3 ούτω und. i, 249 ούτω δή i, 36. ii, 242 ούτω έχειν i, 248 οῦτω ὡς, οὐκ, i, 279, 297 ούτως i, 17 όφελε und. i, 66 ὔφελον i, 66, 141 όφθαλμιᾶν ii, 140 όφθαλμοῖς, έν, i, 203 όφθαλμός i, 23, 68 \dot{o} φθαλμῶν, ἐξ, i, 75, 203 όφρθς i, 266 őχα with superl. i, 31 ŏχθος ii, 256, 280 ŏχος ii, 225 VOL. II.

 π for ϕ i, 3

όχλος ii, 7 ὀψίη, δείλη, ii, 104 όψις i, 13, 24, 63 όψον i, 110 όω, verbs in, i, 142. ii, 55

Ħ.

παγκράτιον ii, 309 πάγχυ i, 18, 171 παθήματα μαθήματα i, 106 $\pi \acute{a} \theta \omega$; $\tau \acute{\iota}$, i, 182 παίδες in periphr. i, 14 παιδίον und. i. 67 παιδοφόνος συμφορή ii, 119 παîs ii, 298 $\pi u \hat{i} s$ und. i, 5 παλαιά, καὶ καινά καὶ, ii, 256 παλαιδν έπος ii, 49 παλαιόν, τδ, ii, 53, 257 παλαιοῦ, ἐκ, i, 34 πάλαισμα ii, 265 παλαιστή i, 12 παλαιστής i, 165 παλαίτατος i, 34 παλαίτερος i, 34 παλέειν ii, 160 παλιλλογέειν i, 71 πάλλεσθαι ii, 314 πάλος i, 153, 157παμπληθεί i, 37 παμφόρος i, 33 Πάμφυλοι i, 15 παν κακοῦ, ¿s, ii, 70 παν, τδ, ii, 184 παν χρημα κινέειν i, 234 πανδαμὶ i, 296 πανδημεί i, 36, 296. ii, 81 πανοικίη ii, 38 πανομιλί i, 296 πανοπλίη i, 35 πανσέληνος i, 295 πανστρατιη i, 36. ii, 39 πανσυδίη i, 37 πάντα i, 92, 171. ii, 4 $\pi \acute{a} \nu \tau a$ und. ii, 305 πάντα μυρία i, 178 πάντα πρήγματα i, 139 παντα, τὰ, i, 76, 142. ii, 4 πανταχη i, 22S πανταχη with gen. ii, 64 πάντες, οί, ii, 4 πάντη i, 78 παντοίος γίνεσθαι ii, 13

παντός, διά, ii, 248 πάντων i, 194, 203 πάντως, οὐδέν τι, i, 221 πανώλεθρος i, 270 παρὰ i, 17, 23, 124. ii, 43, 231, 265 πάρα i, 26, 241. ii, 18, 113 παρά with compar. i, 36. ii, 62 παρὰ ἐμεωυτοῦ ii, 31, 151 παρά κριτή i, 172 παρά οὐδὲν τίθεσθαι ii, 93 παρὰ πολὺ with superl. i, 31 παρά σμικρά i, 74 παραβαίνειν i, 255. ii, 40 παραβάλλειν i, 63. ii, 111 παράβολος ii, 273 παραγίνεσθαι i, 144 ° παραγυμνοῦν i, 79 παραδιδόναι i, 201. ii, 23 παραθαλάσσιος i, 204, 230 παραθήκη i, 282 παραιτέεσθαι i, 208 παρακαταθήκη i, 282 παρακλίνειν i, 170 παρακούειν i, 159 παραλαμβάνειν i, 24, 114. ii, 93 πάραλος i, 32 παραλύειν i, 226, 288. ii, 38 παραμένειν 1, 38 παραπλέεω i, 274 παραπλώειν i, 6, 274 παρασάγγης i, 12, 273 παρασκευάζεσθαι i, 42, 43, 164, 166, 209, 300. ii, 86, 250, 305, 315 παρασκευή ii, 296 παραστάτης i, 176 παραστηναι i, 121, 169 παρατίθεσθαι i, 73, 282 παραυτίκα, τὸ, i, 294 παραχρᾶσθαι i, 233. ii, 137 παραχρημα i, 253 παρείναι i, 262 παρείναι ές i, 248 παρειρύειν ii, 27, 36 $\pi\alpha\rho\epsilon\lambda\theta\delta\nu$, $\tau\delta$, ii, 31 παρέξ ή i, 82 παρεξέρχεσθαι 1, 122 παρεξιέναι ii, 128 παρεδν i, 81, 216. ii, 101 παρεδν, τδ, i. 87. ii, 31, 313 παρέρχεσθαι i, 21, 146, 157 παρεσκευάδατο i, 166 παρεσκευασμένος i, 164 πάρεστι und. i, 19 παρέχειν i, 25, 147, 215, 238. ii, 252 παρέχειν όχλον οι πρήγματα 1, 86 παρέχεσθαι ii, 150

παρέχον i, 81, 215 παρθένος i, 122 παριδείν 1, 23 παριέναι i, 51. ii, 38, 239 παριστάναι i, 221 παρίστασθαι ii, 43 παροίγειν i, 170 π âs i, 139. ii, 6, 52, 290 πασα ανάγκη i, 67 πασι δέκα i, 178 πασσυδίη i, 37 παστάς i, 21 πάσχειν τι ii, 211 πάταγος ii, 129 πατάσσειν i, 244, 271 πατρόθεν i, 118, 257 πατρώϊον i, 26. ii, 259 παύεσθαί τινος i, 185 παχύνειν i, 205 $\pi \alpha \chi \dot{\nu} s i, 205, 227, 260$ πεδέων ζεύγος ii, 33 πέδη i, 227 πε(η 1, 257 πεζδς i, 125, 128, 176, 179 πείθειν i, 92, 165, 250 πείθεσθαι i, 209, 250, 255 πείθεσθαι with gen. i, 79 πειρασθαι i, 229. ii, 75 πειρασθαι with part. i, 44, 186, 193, 250, 252, 278 πείσεσθαι i, 183 πέλαγος i, 289 πελάζειν ii, 84 πελαργός i, 205 πελταστής i, 234 πέλτη i, 206, 235 πέμμα i, 90 πέμπειν i, 95. ii, 127 πένθος i, 114 πενίη ii, 60 πεντάδραχμος i, 286 πεντάεθλον i, 287 πενταπλήσιος i, 256 πεντετηρίς i, 299 πεντηκόντερος i, 91. ii, 2, 35 πεντηκοντήρ ii, 107 πεντηκοστύς i, 41 πεπρωμένη i, 56 περ i, 167 πέρατα i, 128 πέρατα und. ii, 58 πέρην i, 275 περί i, 37, 92, 200. ii, 61, 62 πέρι i, 42 περί for αντί i, 250 real for ev i, 13

περί und. i, 213. ii, 25 περί πολλοῦ ποιέεσθαι ii, 93 περιαγγέλλεσθαι ii, 2 περιβάλλειν 1. 81 περιβάλλεσθαι i, 74, 92, 262. ii, 4 περιβραχιόνια i, 126 περιγίνεσθαι i, 112 περιείναι i, 227. ii, 271 περιελαύνειν 1, 62 περιελαύνεσθαι i, 34 περιέπειν 1, 229 περιέρχεσθαι i, 74, 119, ii, 4 περιέσχατα i, 52, 238 περιήκειν i, 74. ii, 4, 20 περιημεκτέειν i, 27. ii, 213, 269 περιθύμως έχειν ii, 127 περιίδειν i, 54, 182. ii, 21, 192 περιϊέναι i, 74. ii, 4 περικεφαλαία und. i, 49 περίοικοι ii, 143, 247 περιοπτέος ii, 104 περιοραν i, 54. ii, 21, 192 περιόψεσθαι i, 54, 84. ii, 192 περιπίπτειν i, 64, 258, 294. ii, 56 περίπλοος i, 254 περιπλώειν i, 6. ii, 25 περισπερχέειν ii, 127 περιστεφανούσθαι ii, 78 περιτιθέναι i, 81, 178 περιτίθεσθαι i, 74. ii, 4 περιτομή i, 206 περιφλεύειν i, 227 περιχωρέειν i, 74. ii, 4 Περσείδης ii, 135 Περσικόν ii, 68 Περσιστί ii, 68 πεύκης τρόπον 1, 270 πηχυς i, 12 πηχυς βασιληίη ii, 69 πιέζεσθαι i, 258, 268, 296. ii, 234 πικρδs i, 75 πικρότης i, 75 πίναξ χάλκεος i, 213 πίπτειν από δόξης ii, 125 πίστι λαμβάνειν i, 147 πίστις i, 119, 145 πιστούν i, 142 πίτυος τρόπον i, 270 πίων i, 40 πιών i, 124 πλαγκτής i, 177 πλαναν i, 188 πλανᾶσθαι i, 270 πλανέεσθαι i, 270 πλατάνιστος ii, 30, 32 πλάτανος ii, 30

πλέθρον i, 12 πλείστος είναι ii, 134 $\pi\lambda\epsilon\omega$, $\epsilon\tau\iota$, ii, 269, 311 πλέον ή έλασσον ii, 115 πλεονέκτης ii, 96 πλεόνως i, 133 $\pi \lambda \epsilon \hat{v} \nu$, $\epsilon \pi l$, ii, 269 πλευνες, άλλοι οί, i, 212 $\pi\lambda\eta\gamma\dot{\eta}$ und. i, 139 πληγηναι i, 244, 271 $\pi\lambda\hat{\eta}\theta$ os ii, 10, 54, 57 πληθώρη ii, 46 πληθώρη ἀγορῆς ii, 136 πλημμυρίς ii, 227 πλην ή i, 81 πληροῦν i, 250 πλήρωμα ii, 57 πλήρωμα und. i. 250 πλήττειν i, 25, 244, 271 πληχθήναι i, 244 πλοίον i, 277. ii, 2 πλύος und. ii, 114 πλούτος i, 16 πλώειν i, 6 ποδαβρός i, 31 πύδας, κατά, i, 236 ποδεών ii, 164 ποδῶν, ἐκ, i, 269 $\pi o \delta \hat{\omega} \nu \, \check{\epsilon} \chi \omega, \, \check{\omega} s, \, 302$ ποθέειν i, 136. ii, 254 ποθέσε.ν and ποθήσειν ii, 254 ποιέειν ii, 56, 114 ποιέειν und. ii, 105 ποιέειν δεινόν &c. i, 35. ii, 100 ποιέειν είναι ii, 77 ποιέειν έπὶ νόον 1, 14 ποιέειν λόγον i, 9 ποιέεσθαι ii, 58 ποιέεσθαι έν έλαφρώ &c. i, 168. ii. 214 ποιέεσθαι ἐν κέρδεϊ i, 256 ποιέεσθαι θώμα ii, 57 ποιέεσθαι λόγον i, 9 ποιέεσθαι σπουδήν &c. i, 9, 80, 128, 225, 263. ii, 63, 93, 191 ποιήσας τελεῶ i, 74 ποίησον und. i, 240 ποιηφαγέειν i, 129 ποικιλώτερον adv. ii, 67 ποινή ii, 294 πολεμαρχέειν i, 297 πολέμαρχος i, 297. ii, 107 πολέμια, τὰ, 118 πόλεμον αναιρέεσθαι i, 211 πόλεμος ακήρυκτος i, 229 πολιδς i, 148 πολιούχος i, 90

πόλις i, 90. ii, 29 πόλις und. i. 4, 125, 259, 267 πολιτικόν, τδ, i, 252 πολλά καὶ μεγάλα &c. ii, 10, 183 πολλά πρήσσειν i, 209 πολλαπλάσια i, 164. ii, 45 πολλαγη i, 26 πολλόν τι i, 31 πολλόν with compar. ii, 7 πολλδς i, 60, 74, 186, 192 πολλός είναι, &c. ii, 96, 134 πολλοῦ δεῖ with infin. ii, 10 πολύ with superl. i, 31 πολυτελής ii, 71 πολύφημος i, 228 πομπή i, 37, 149 πομπ**ds i**, 75 πόνον έχειν ίι, 71 $\pi \delta \nu o s i$, 253, 301. ii, 260 πόντος i, 262 πόντος und. i, 91 πορθμήτον ii, 28 πορφύρα i, 84, 126 πόσις i, 110 ποταμός i, 154. ii, 35 ποτής i, 110 πότνιαι ii, 303 ποῦς i, 12. ii, 232 ποῶ; τὶ, i, 182 πρέμνοθεν i, 270 πρέπει i, 193 πρεσβεύειν ii, 3 πρεσβυγενείη i, 278 πρέσβυς i, 285 πρεσβύτερον i, 219 πρηγμα und. i, 71, 79, 101, 109, 160, 209, 236. ii, 98 πρηγμα είναι i, 45, 107, 161. ii, 18 πρηγμα ποιέεσθαι ii, 93 πρήγμασι 1, 32 πρήγματα i, 85, 139, 203, 258, 271. ii. 130 πρήγματα und. i, 153, 156, 203, 213, 214, 258, 260, 272. ii, 3, 13 πρήσσειν i, 62, 90, 117, 129, 132, 176, πρήσσειν πολλά i, 209 πρητήριον, άγορη καλ, ii, 26 Πρίαμος i, 7 πρίν i, 44, 242 πρδ i, 83. ii, 4, 94, 107 πρδ in compos. ii, 42 πρδ und. i, 272 πρδ with compar. i, 36, 255. ii. 94 προαγορεύειν i, 137 προαιδέεσθαι i, 36

προαιρέεσθαι ii. 94 προβάλλειν έωυτον ii, 83 προβάλλεσθαι i, 59 πρόβατα i, 108 προβόλαιον ii, 90 πρόβολος ii, 90 πρόβοσκος i, 68 πρόβουλος i, 250 πρόγονοι ii, 92 προδεικνύειν i, 35. ii, 37 προδέκτωρ ii. 37 προδιδόναι ii, 116 προδικία i, 30 πρόδρομος ii, 126, 248 προεδρίη i, 30 προείπειν i, 48, 114, 137. ii, 18, 69 προεξαίσσειν ii, 292 προεξανίστασθαι ii, 180 προεξέδρη ii, 42 προερέειν i, 137 προεσάγειν i, 102, 209. ii, 159 προέχειν i, 4, 32, 82. ii, 241, 254, 260 προηδέατο i, 36 προθύεσθαι ii, 266 προθυμίη i, 279 προϊέναι i, 165 πρόκα i, 67, 305 προκατήσθαι ii, 167, 309 προκατίζειν i, 59. ii, 42 πρόκροσσος ii, 117 προμαντητή i, 30 πρόμαντις i, 31 προμαχεών i, 92 προμηθείη i, 135 προμικκιζόμενος ii, 298 Προνητη ii, 168 προνοίη i, 89 πρόξεινος ii, 230, 299 προξενία i, 30. ii, 102, 103, 235 πρόοπτος ii, 251 πρόπαις ii, 298 προπλώειν i, 6 προποιέεσθαι ii, 42 πρόδδιζος i, 271 πρδς i, 24, 33, 49, 78, 80, 126, 132, 167, 184, 275. ii, 172, 182, 258 πρός adv. i, 87. ii, 164 προs with acc. ii, 8 $\pi \rho \delta s$ in compos. i, 76, 201, 279, 292 πρds for ύπδ i, 230 πρός δὲ i, 13. ii, 176 προς θεών i, 214 πρός ταῦτα i, 136 προσάγειν i, 132. ii, 302 προσάγειν δρκους i, 282

προσάγεσθαι i, 115

προσαγωγή und. i. 262 προσαναισιμοῦσθαι i. 201 προσαπόλλυσθαι i, 292 προσβάλλεσθαι ii, 202 προσδέεσθαι i, 22 προσδοκάν i, 26 προσεξαιρέεσθαι i, 166 προσεπικτασθαι i. 16 προσεργάζεσθαι i, 279 προσεταιρίζεσθαι i, 144 προσεύχεσθαι i, 29 προσέχειν i, 6, 47 προσήκειν ii, 209 προσήκειν τινί i, 123 προσημαίνειν i, 263 πρόσκεισθαι i, 76, 176. ii, 283 προσκυνέειν i, 158 πρόσοδος ii, 130 προσορέγεσθαι ii, 6 προσπασσαλεύειν ii, 314 προσπίπτειν ii, 43 προσποιέεσθαι i, 11, 280. ii, 268 προσπταίειν i, 289 προστάτης i, 202 προστάττειν i, 176 προστήναι i, 32, 51, 80, 156, 214 προστιθέναι i, 150, 206 προστίθεσθαι i, 42 προσφέρεσθαι ii, 275 πρόσφορος ii, 24 προσφυέως i, 15 πρόσχειν i, 6 πρόσχημα i, 32, 205, 275, 304. ii, 300 προσχρήζειν i, 201 πρόσω, ές τδ, i, 102, 168, 185 πρόσω της νυκτός ii, 272 προσωφελέειν ii, 308 προτείνειν ii, 98 προτείνεσθαι ii, 98 προτερέειν ii, 280 πρότερον i. 44 πρότερον und. i, 272 πρότερον κυτε i, 23 πρότερος pleon. i, 175, 242, 286 προτιθέναι ii, 171, 258 προτιμᾶν i, 52, 127 προτρέπεσθαι i, 18 προφάσει i, 105 προφάσιας έλκειν i, 284 πρόφασις i, 16, 135, 191, 208, 288. ii, προφέρειν i, 205. ii, 274 προφεύγειν i, 257 προφητεύειν ii, 67 προφήτης ii, 67, 167 προφήτις i, 31

προφωνείν i, 137 πρόχυσις i, 90 προχωρέειν i, 48, 105 πρύμνη i, 5 πρύμνην κρούεσθαι ii, 197 πρυτανητη i, 299 πρύτανις i, 299 πρωί ii, 136 πρώϊος ii, 228 πρώρη i, 5 πρώτα μέν i, 276. ii, 90, 182 πρῶτα, τὰ, i. 292. ii, 294 πρώτα, φρενών ές τὰ, ii, 19 $\pi \rho \acute{\omega} \tau \eta \nu$, $\tau \dot{\eta} \nu$, i, 85, 163 πρωτοκαθεδρία i, 30 πρωτοκλισία i, 30 πρώτου μέν i, 104 πρωτοπήμων i, 235 πρῶτος i, 5. ii, 132πρώτος μέν ii, 51 πτύσσειν 1, 78 πτωχηΐη i, 123 πύθεσθαι, πυθέσθαι, i, 30 Πυθίη i, 31 $\Pi \nu \theta \dot{\omega} i, 30$ Πυλαγόροι ii, 131 πύλη i, 170 πυνθάνεσθαι i, 14, 291 πῦρ i, 125 πυρδε ii, 113, 240 πυρούν ii, 8 πυρφόρος i, 33. ii, 152

P.

ράβδοs und. i, 216 δαπίζειν ii, 34, 180 ράπτειν i, 240 ραφεύς i, 240 ραφη ii, 297 βέεθρον i, 11. ii, 42, 66, 78 δέπειν ii, S1 δεθμα ii, 66, 76 δηγνύειν i, 50 δηκός ii, 84 δημα und. i, 51 δηστώνη i, 164 δηχίη ii, 36, 227 βίπτειν 1, 85 boos und. ii, 35 δόπτρον i, 287 pds, adj. in, i, 138 βύεσθαι i, 51, 161, 211, 250, 268. ii, 293 δωβίδας ii, 298

Σ.

 σ elided i, 6, 8, 20, 169 σὰ, τὰ, i, 169 σαγηνεύειν i, 37, 266 σαγήνη i, 266. ii, 98 σαλάβη ii, 77 σαλάμβη ii, 77 σαλπιγκτής und. i. 263 σατραπεύειν ii, 7 σαύρη i, 196 σαυρος i, 196 σαυρωτήρ ii, 41 σβεννύειν i, 228 σε emph. after ħ ii, 17 σείειν i, 263, 290 σειρηφόρος i, 33 σεισίχθων ii, 77 σεληναίη νύξ i, 37 σελήνη und. i. 295 σεωυτοῦ i, 134 σημα i, 263 σημαίνειν i, 263 σημεία φαίνειν i, 147 σημείον δέ,--γάρ, i, 182 σημήϊα i, 263 σθένεϊ κατά το καρτερον i, 106, 141 σι i, 3 σιγάν i, 155 σιδήριον ii, 22, 267 Σιληνδs ii, 29 σιναμωρέειν i, 84, 269 σινδών ii, 112 σινέεσθαι i, 71, 185, 230, 269. ii, 277 σῖτα ἀναιρέεσθαι i, 188 σιταγωγός i, 289. ii, 2 σιτοποιός i, 166 σῖτος i, 110 σίτος άληλεσμένος ii, 26 σιτοφόρος i, 33, 167 σιω i, 226 σκάφη νεῶν ii, 113 σκέπη, έν, i, 83 σκευάζειν i, 108 σκευοφόρος i, 33 σκήπτεσθαι i, 238 σκήψις i, 288 σκιδνάμενος ήλιος ii, 161 σκολιδς i, 148 σκόλοψ ii, 304 σκοπέειν und. i. 284 σκόπελος ii, 42 σκοπέων und. i, 24, 71 σκοπιή ii, 42 σκύταλον i, 165 σκύτινος i, 43

σμικρά, χωρέειν παρά, i, 7.1 σμικρον, ούτε τι ή μέγα ή, i, 137 σμικρός i, 10 σοι pleon. i, 163 σοφίη ii, 60 σοφίη περιελθείν i, 119 σοφιστής i, 16 σοφον i, 135 συφώτερα, ταχύτερα ή, i, 140 σπαδίζειν i, 204 σπασθαι i, 131 σπέρχεσθαι i, 209. ii, 127 σπεύδειν i, 24. ii, 50 σπεύδεσθαι ii, 50 σπεύδων τὰ σπεύδεις i, 105 σπουδή ii, 126, 287 σπουδήν ποιέεσθαι i, 9 στάδια i, 12, 100 στάδιοι i, 12, 100 στάδιοι with verb sing. ii, 33 σταθμός i, 303 στασιώτης i, 157 στατήρ i, 30. ii, 30 στέλλειν i, 260 στέργειν ii, 98, 313 στεφανηφόρος i, 33 στέφανος i, 178 στεφανοῦσθαι ii, 78 στεφάνωμα ii, 78 στήναι and compounds i, 27 στήναι ές τι i, 152 στίβον, κατά, i, 236 στιγεύς ii, 34 στίζειν i, 210 στίφος ii, 281 στόλος i, 10, 236 στόλος ίδιος i, 219 στόμα, κατά, ii, 155 στόμασι, έχειν έν, i, 171, 306 στόματα i, 178 στορνύναι ii, 50, 120 στρατεύειν i, 104, 163 στρατεύεσθαι i, 104, 163 στράτευμα und. ii, 56, 116 στρατηγέειν i, 20 στρατηγίς ii, 203 στρατηγός i, 212, 287, 297 στρατηΐη i, 105 στρατητη und. i, 226 στρατιή i, 105. ii, 249 στρατιή und. ii, 248 στρατιώτης i, 236 στρατιώτις i, 277. ii, 2 στρατοπεδεύεσθαι i, 120, 225. ii, 262 στρατόπεδον ii, 249 στρατόπεδον und. i, 300

στρατός i, 128, 236 στρατός und. i. 184 στρεβλοῦν ii, 36 στρεπτός i, 126. ii, 32 στρεπτοφόρος ii, 218 στρέφειν 1, 159 στρογγύλη i, 6, 91, 277 στρουθός i, 89 Στρυμονίης ii, 118, 221 σù φηs ii, 61 συγγηράσκειν i, 162 συγγινώσκειν i, 55, 186 συγγινώσκεσθαι i, 28 συγγνώμη i, 24 συγκατησθαι i, 143 σύγκεισθαι i, 172, 216 συγκερασθαι ii, 93 σύγκλητος έκκλησία ii, 7 σύγκλυδεις ἄνθρωποι, οί, iì, τ συγκύπτειν i, 158 συγκυρέεσθαι ii, 268 συγχαιρέεσθαι i, 272 συγχοῦν ii, 275 συγχοῦσθαι ii, 190 συγχωρέειν ii, 99 συκοφαντίας ii, 118 συλλαμβάνειν i, 37, 47. ii, 5, 21 συλλογή und. i, 250 σύλλογος ἐπίκλητος ii, 7 συλλυπέεσθαι i, 272 συμβάλλειν i. 297 συμβάλλεσθαι i, 164 συμβόλαια und. i, 172 σύμβολον ii, 103 συμβουλεύειν ii, 145 συμβουλεύω und. i, 156 συμμαχίη i, 45. ii, 87 συμμαχικόν i, 252. ii, 310 σύμμαχος i, 221. ii, 5 σύμμικτος στρατός ii, 51 συμμίσγειν i, 80. ii, 125 σύμπαν είναι, τδ, ii, 86 σύμπας ii, 262 συμπείθεσθαι i, 272 συμπενθέειν i, 272 συμπίπτειν i, 111, 259. ii, 43, 306, 307 συμπληροῦν ii, 149 συμπρήσσειν ii, 106 συμφέρεσθαι i, 278 συμφορά i, 56. ii, 45 συμφορή παιδοφόνος ii, 119 συμφορήν, έμπίπτειν έπί, ii, 56 συμψαν i, 101 σὺν i, 62 συν in compos. i, 33, 295. ii, 60

σύν und. i, 236, 266 σὺν θεῷ i, 51, 168 συνάγειν ii, 54 συναλγέειν i, 272 συναλίζειν i, 78, 99 συναλίζεσθαι i, 36 συναπόλλυσθαι ii, 136 συνάχθεσθαι i, 272 συνδιαφέρειν i, 23. ii, 236 συνειδέναι i, 272. ii, 282 συνεκπίπτειν i, 106 συνεκπλώειν i, 6 συνεκπρήσσειν ii, 106 συνεξελέειν i, 23 συνέπαινος ii, 20 συνεπελαφρύνειν i, 23 συνεσπίπτειν ii, 307 συνέχεσθαι i, 111 συνήδεσθαι i, 136, 272 σύνθημα i, 225. ii, 304 συννάσσειν ii, 54 συννέειν i, 21 συννέφελα ii, 37 συννοίη i, 53 σύνοδος ii, 131, 258 συνοικέειν i, 24 συντίθεσθαι ii, 244 συντρέχειν i, 29, 106 σύντροφος ii, 60 συντυγχάνειν i, 194 συνυφαίνειν i, 239 συνωνέεσθαι i, 14 σûs i, 22 συσσίτιον i, 41. ii, 107 συστήναι i, 108, 111, 190, 264. ii, 84, 195, 301 συστρέφειν i, 61, 272. ii, 252, 285 σφάγια ii, 253 σφάζειν i, 72 σφακελίζειν i, 141, 306 σφάκελος i, 141 σφάκελος und. i, 142 σφαλερδς ii, 47 σφάλλειν ii, 21 σφάλλεσθαι ii, 47 σφάλλεσθαί τινος i, 83 $\sigma \phi \epsilon \alpha i, 66$ σφέαs i, S7 σφέαs pleon. i, 276 σφέας αὐτοὺς i, 254 σφέτερον αὐτῶν i, 212 σφι i, 4 σχεδίη i, 177 σχεδίη und. i, 176 σχημα i, 205 σχίζεσθαι i, 182

σχοίνος i, 12 σχοίνος und. i, 102 σχοινοτενής ii, 25 σώστρα i, 72 σωφρονέειν i, 139 σωφρόνων, σωφρονών, i, 9

Т.

τ for σ i, 24 τὰ with adv. i, 8, 10, 294 τà abs. i, 112 τὰ δὲ i, 153 τὰ μέν, τὰ δὲ i, 152 τὰ πάντα ii. 4 τὰ σὰ i, 169 $\tau \acute{a} \delta \epsilon i$, 17, 200, 203 ταλαιπωρίη i, 191 τάλαντον i, 217. ii, 30 ταμείον und. ii, S6 ταμίαι ii, 175 τάμνειν όδον ii. 74 τάμνειν δρκια i, 196 τάξασθαι i, 121 τάξιας, έπὶ ὀλίγας, i, 299 τάλλα, τάλλα, ii, 187 ταριχεύειν i, 120 τάριχος ii, 314 ταρσός ii, 155, 267 ταυρηδόν i, 121 ταῦτα i, 17, 22, 97, 200, 233. ii, 255 ταῦτα und. i, 13, 79. ii, 106 ταῦτα, καὶ, i, 253 ταῦτα, πρὸς, i, 136 ταῦτα ταύτη ii, 128 ταύτη i, 102, 103. ii, 85 ταύτη αὐτοῦ, ἐν. 191 τάφος i, 187 τάφρη i, 196 τάφρον i, 196 τάχει, έν, i, 46 τάχεος έχω, ώς, ί, 302 ταχίστην i, 48, 72, 79, 250 τάχος, κατὰ, i, 46, 83 τάχος, ὅτι, ii, 244 ταχύτερα ή σοφώτερα i, 140 ταχύτερος i, 187 τε ii, 200 τε, position of, i, 85. ii, 115 τε pleon. i, 4, 14, 184 τε or κal und. i, 10 τε and καὶ i, 149. ii, 26 τε, μή, i, 73 τε, ού, i, 73 τεθνάναι ii, 43

τεθνεδs i. 67 τέθριππος i, 227 τεθριπποτρόφος i, 227, 268 τείνειν ές τινα 1. 298 τειχέων κιθώνες ii. 80 τειχήρης i, 91 τειχίζειν 1, 269 τείχισμα und. i, 305 τειχομαχέειν ii, 289 τείχος i, 185, 209, 245 τεκμήριον, -- γάρ, i, 182 τέκνον und. i, 67 τελαμών ii, 112 τελέειν i, 133. ii, 70 τελέεσθαι ii, 70 τελέην, οὐ, ί, 75 τέλει, έν or πρός, ii, 244 τέλει, έν, ii, 309 τελεούν i, 158, 201 τελευτάν i, 139, 244 τελευταν ύπδ i, 288 τελευτών i, 148, 217 τελεῶ ποιήσας i, 74 $\tau \epsilon \lambda \eta$, $\tau \alpha$, i, 295. ii, 309 τέλος i, 61, 141, 280. ii, 49, 245, 253, 270 τέμενος i, 230, 296. ii, 107 τέμενος und. i, 303 τέμνειν όδοὺς i, 192. ii, 74 $\tau \epsilon \mu \pi o s ii, 77, 107$ τέοισι i, 23 $\tau \epsilon os$, verbals in, i, 138 τέσσερες i, 35 τέσσερσι i, 273 τέτευχα i, 124 τετράγωνος i, 78, 101 τετράπηχυς ii, 69 τεχνάζειν i, 159, 248 τέχνη und. i, 159 τέχνη ίθείη ii, 280 τέχιη μηδεμιή i, 67 $\tau \epsilon \varphi$ i, 23, 70 τέων i, 23 τέως i, 52, 226 $\tau \hat{\eta}$ ii, 16 τῆδε ii, 46 την in elliptical expressions i, 64 την ταχίστην i, 72, 79, 250 τησίδε, τησίδε i, 106 τι ii, 159, 252 τλ, ἄλλο, i, 216 τί δρῶ; i, 182 τί ἐστι i, 209 τι, λέγειν, i, 134 τι, ού, ii, 249 τί πάθω ; i, 182

τίειν 1. 240 τίεσθαι i, 210 τιήρη i, 212. ii, 223 τιθείν i. 68 τιθέναι έν λόγφ i, 9 τιθέναι νόμον i, 16 τίθεσθαι i, 42 τίθεσθαι, γέλωτά με, ii, 128 τίθεσθαι γνώμην i, 153 τίθεσθαι νόμον i, 16 τίθεσθαι δπλα i, 37, 225 τίθεσθαι παρ' οὐδὲν ii, 93 τίθεσθαι χάριν, &c. i, 273 τίκτειν i, 167 τιμη ii, 71 τιμή und. i, 197. ii, 39, 243 τιμωρέειν i, 9. ii, 17 τιμώρημα ii, 106 τιμωρητέος ii, 105 τιμωρδs ii, 5, 106 τιμωρός und. i, 76 τίννυσθαι i, 226 τις i, 23, 81, 84, 252 Tis, position of, i, 42, 49, 237 Tis und. i, 5, 48, 56, 65 τις, εί, i, 18. ii, 260 τίς οὖτος ; i, 52 τδ with prep. or adv. i, 8, 10, 294 τδ before quotations ii, 49 τδ with neut. adj. i, 65 τδ with neut. particip. i, 18, 59 το und. i, 30 τδ for ő τι i, 189, 270 τὸ ἀπ' ἡμέων ii, 244 τὸ δὲ i, 24 τὸ ἐμὸν, &c. i, 51, 64, 169. ii, 231 τδ κατά τινα ii, 96 τδ μέν, τδ δὲ i, 300 τδ σδν i, 51, 64, 169 $\tau \delta$, i. e. $\xi \pi o s$ or $\delta \hat{\eta} \mu \alpha$, i, 51 τόδε ήλικίης &c. ii, 11, 38, 47 τόδε τόξον i, 127 τοιάδε i, 17 τοιαῦτα i, 17 τοιαῦτα, ἔτερα, i, 75, 103, 151 τοιόσδε i, 27 l τοιοῦτο i, 20, 156 τοκεύς und. i, 133. ii, 57 τόκος i. 66 τόνος ii, 313 τοξεύειν επίσκοπα i, 134 τόξευμα i, 193, 300 τόξον und. i, 134 τόξον διατείνειν i. 134 τόξον, τόδε, i, 127τοξοφόρος i, 33

r.

τόπος und. ii, 124 τds, verbals in, i, 138 τοσαῦτα i, 17 τόσον und. i, 184, 193 τόσου, έκ, ii, 132 τοσοῦτον i, 17, 214, 216 τοσοῦτον und. i, 28 τοσοῦτον, ἐπὶ, i, 290 τότε after δη or καl i, 31 τότε, μέχρι, i, 267 τοῦ und. before inf. i, 89 τοῦτο i, 22, 110. ii, 82 τοῦτο und. i, 13, 93 τοῦτο, αὐτὸ, i, 145 τοῦτο γίνεσθαι und. i. 233 τοῦτο θράσεος &c., ές, ii, 11, 38, 47 τοῦτο μέν, τοῦτο δέ, 1, 42, 91, 301. ii, 24, 109, 181, 259 τράπεζα und. i, 268 τράπεζα ήλίου i, 125 τράπεσθαι οτ τρέπεσθαι i, 104, 150, 260. ii, 63, 157 τράπεσθαι πρός άλκην i, 186 τραχέα ακτή ii, 33 τρέπειν i, 188. ii, 63 τρέχειν ii, 265 τρηχύς ii, 315 τρίβω, έν, ii, 233 τρίγωνος i, 131 τριηκάς i, 41 τριήρης ii, 2, 35, 56, 223 τρίτους ii, 196, 296 τριταῖος ii, 122 τριτημορίς i, 110 τριτογενής ii, 84 τρίτον, τδ, i, 38 τριτώ ii, 84 τρόπος und. i, 262 τροχάζειν ii, 287 τρύεσθαι i, 255 τρῶμα i, 244, 304 τυγχάνειν i, 26. ii, 38 τυγχάνειν with particip. i, 16, 54. ii, τυμβοχοέειν ii, 70 τύπτειν i, 138 τυραννεύειν i, 20, 82, 192 τυραννίς i, 28, 212 τυραννίς und. i, 274 τύραννυς i, 11 τύχη θείη i, 79, 168 $\tau \hat{\omega} \nu$ i, 89 τώρχαΐον ii, 273 τωὐτὸ with dat. i, 183, 189. ii, 3 τωύτο, γίνεσθαι κατά, i, 182 τωύτο νοέειν i, 182 τωὐτό φρονέειν i, 182

ύβρίζειν i, 101, 188 ύβρις i, 152, 228 ύβριστής i, 154 ύδρήϊον i, 122 ύδροποτέειν i, 43 ύδροφόρος i, 33, 122 ύδωρ i, 11 ύδωρ, γη καλ, i, 277. ii, 80 vies in periphr. i, 14 υίδε und. i, 5, 222 ύλη ii, 36 ύμέτερον, τδ, i, 169 ύπάγειν ύπδ i, 306 ύπαρπάζειν i, 216. ii, 302 ύπάρχει abs. i, 26 ύπάρχειν i, 275. ii, 10, 294 ύπάρχειν άδικίης i, 175 ὕπαρχον, ὑπάρχον, ii, 63 ύπείκειν 1, 87 ύπέκκεισθαι ii, 182 ύπεκτιθέναι i, 221 ύπεκφέρειν i, 185 ύπεξειρύειν 11, 27 ύπεξέχειν 1, 282 $bin \epsilon \rho$ i, 22, 221. ii, 70 ύπεραιωρέεσθαι i, 303 ύπεράκριος i, 32 ύπερβάλλεσθαι i, 149. ii, 276 ύπερβολή ii, 217 ύπερέχειν ii, 14 ύπεριστάναι i, 19. ii, 22 ύπερμήκης ii, 232 ύπερορᾶν ii, 36 ύπερτιθέναι i, 203 ύπερτίθεσθαι ii, 8 ύπερφέρειν ii, 236 ύπερφυής ii, 220 ύπέρχεσθαι i, 18, 305 ύπεύθυνος i, 152 ύπήκοος i, 61. ii, 67 ύπηρετέειν i, 64 ύπιέναι i, 87 ύπίεσθαι ii, 99 ύπίσχεσθαι i, 206, 232. ii, 62, 104 ύπισχνέεσθαι i, 217, 232. ii, 63 υπνος i, 38 ύπνοῦσθαι i, 144 ύπδ with acc. i, 19, 293, 306 ύπο with dat. i, 58, 104 ύπο with gen. i, 2. ii, 57, 301 υπό in compos. i, 213 $\delta\pi\delta$ after neuter passives i, 205, 288 ύπδ und. i, 64 ύπο νύκτα i, 238 ύπόβρυξ ii, 78

ύπόγαιον δρυγμα i, 195 υποδέκεσθαι with fut. or aor. i, 144, 148, 232 ύποδέξιμος ii, 45 ύποδέξιος ii, 45 ύποδέχεσθαι ii, 45 ύπόδημα i, 248 ύποζάκορος i, 305 ύπόθερμος i, 271 ύποθωπεύειν i, 18 ύποκρίνεσθαι i, 7 ύποκριτής i, 7 ύπολαμβάνειν i, 111, 263 ύπολάμπειν ii, 228 ύπολείπειν i, 80 ύπολείπεσθαι i, 184 ύπόμαργος i, 131, 212, 283 ύπομένειν ii, 59, 255 ύπομένον, τδ, ii, 128 ύποστροφή ii, 254 ύπόσχεσις und. ii, 96 ύποτιθέναι ii, 8 ύποτείνειν ii, 96 ύποτύπτειν i, 160. ii, 98 ύπουργέειν ii, 235 υποφαίνειν ii, 228 ύποφαίνεσθαι i, 158 ύποφήτης ii, 67 ύπωρείη ii, 256 ùs, adj. in, i, 138 ūs i, 22 ύστατος δέ i, 51 ύστεραίος i, 49. ii, 50, 71 ύστερέειν 1, 286 ύστερίζειν i, 286 ύστερος i, 304. ii, 251 ύφελέσθαι ii, 312 φ. φαίνειν σημεία i, 147 φαίνεσθαι with inf. or particip. i, 144, 147, 252. ii, 222 φάναι, οὐ, i, 23, 278 φάνερος γίνεσθαι i, 147 φάνερός έστι i, 129, 147. ii, 23

φαίνειν σημεία 1, 141
147, 252. ii, 222
φάναι, οὐ, i, 23, 278
φάνερος γίνεσθαι i, 147
φάνερος γίνεσθαι i, 147
φάρμακα i, 160
φὰς, εἶπε, i, 280
φὰς, εἶπε, i, 280
φὰς, τέχει i, 75, 216
Φᾶσιν, φασίν, i, 6
φατι ἔχει i, 222. ii, 3
φάνλος i, 288
φείδεσθαι i, 56
φέρε, εἰπὲς, &c. ii, 44, 61

φερέγγυσε i, 206 φέρειν i, 54, 74, 94, 104, 286. ii, 23, φέρειν ές or έπὶ ii, 124 φέρειν ές τι, i, 161, 273. ii, 23 φέρειν τι i, 161, 273 Φέρεσθαι i. 188 φέρετε i, 255 φερόμενος ii, 129, 199, 203 φέρων ii, 199 φέρων, ήκειν, i, 193 φεύγειν i, 51, 257. ii, 122 φεύγειν ύπδ i, 205 $\phi \eta \mu \eta$ i, 26, 168. ii, 307 φήμη έχει i, 222 φημις i, 26 φθάνειν i, 145, 150, 192, 279, 296. ii, 99, 274 φθέγγεσθαι i, 158 φθείρεσθαι i, 258 φθόνερος ii, 44 φθόνος ii, 15 φθορή θεήλατος ii, 23 φιάλη i, 160. ii, 295 φιλέειν with inf. ii, 12, 47 φίλιος i, 27. ii, 100, 241 φιλοινίη i, 133 φιλοφρόνως i, 121 φλαθρον, αποσκήπτειν ές, i, 74 φλαῦρος i, 103, 288 φλαύρως i, 305 φλαύρως ἀκούειν i, 15 φλεγμονή i, 141 φοβέαι i, 25 φοβέεσθαι i, 229. ii, 288 φοβητέον und. i, 138, 284 φόβος i, 45, 197, 298. ii, 288 φόβος for φοβερός i, 301 φοινική τος οίνος i, 127 φοινίσσειν ii, 194 φοιταν ii, 26 φοιτέειν 1, 59 φορβή i, 110 φορέειν und. i, 235 φορμός ii, 190 φόρος i, 62, 142 φορτίον i, 4, 24 φόρτος i, 4, 24 φράζειν ii, 37, 43 φράζεσθαι i, 168. ii, 43, 311 φρασθήναι ii, 43 φράσσειν γέρδα ii, 284 φράσσεσθαι ii, 289 φρέαρ ii, 80 Φρένες i, 162, 169 φρενήρης 1, 128

φρενών ές τὰ πρώτα ii, 19 φρίσσειν ii, 206 φρονέειν i, 34, 189. ii, 88, 192 Φρονέειν, εδ, ii, 231 φρονέειν μέγα ii, 15 Φρονέειν τὰ ἀμείνω ii, 107 φρονέειν τωὐτὸ i, 182 φρόνημα ii, 244 φροντίζειν i, 284 φροντίς i, 66 Φρύγες i, 15 φυγή i, 206 φύειν i, 232 φυλακή ii, 277 φυλακήν έχειν i, 24 φύλακος i, 48 φύλαρχος i, 223 φυλάσσειν i, 41, 51 φυλάσσεσθαι ii, 294 φυλετεύειν i, 223, 235 φυλέτης i, 115 φυλή i, 299 φυλή und. i, 183 φύλοπις i, 299 φῦμα i, 161 φῦναι i, 161 φύρδην ii, 39 φύσις i, 243. ii, 169 Φωκαίη i, 46 φωνή und. i, 51 φωνην ίέναι i, 191 φωρ ii, 6 oùs pleon. i, 55 φωs i, 206

X.

χαίρειν i, 80 χαίρειν with inf. ii, 12 χαίρειν, έᾶν, i, 261. ii, 270 χαίρειν λέγω i, 187 χαίρων i, 131, 135, 138, 192, 278. ii, $\chi \alpha \lambda \epsilon \pi \delta s$ with inf. i, 146, 154 χάλκεος i, 227 χαρακτήρ i, 70. ii, 2 χαράσσειν ii, 2 χαρίζεσθαι i, 19 χάριν i, 236 χάριν und. i, 183 χάριν είδέναι i, 127. ii, 295 χάριν έχειν 1, 43 χάριν θέσθαι &c. i, 273. ii, 235 χάριτα see χάριν χάσμα ii, 31 χέεσθαι χοὰς ii, 42

χειμάζειν ii, 217 χείμαβρος ποταμός i, 154 χειμερίζειν ii, 217 χειμερίνη i, 102 $\chi \epsilon i \rho$ i, 228, 236. ii, 24, 232 xelp und. i, 266. ii, 32 χειρας, άγεσθαι ές, i, 79 χείρας άνταείρεσθαι ii, 59 χειροήθης i, 131 χειρών νόμος ii, 201 χερσὶ, ἐν, i, 21 χερσόνησος i, 14, 268 χέρσος i, 14 χήτος ii, 247 χθιζός i, 79 χίβδηλος i, 232 χιλιόμβη ii, 42 χοὰς χέεσθαι ii, 42 χοινιξ ii, 116 χοῦν ii, 299 χράν i, 29, 31, 285 χρασθαι ii, 6, 128 χρασθαι λόγφ αληθέϊ i, 18 χρασθαι τῷ ἐδντι i, 18 χρέειν ii, 67 χρέεσθαι 1, 20, 26, 29, 31, 37, 71, 149, 254. ii, 6, 86 χρεδυ i, 81 χρεώμενος ii, 6 χρεώμενος χαίρω ii, 144 χρεών i, 25, 216 χρεών έστι i, 208 χρηίζειν ii, 38, 49 χρημα i, 22, 151, 161, 274. ii, 118 χρημα und. i, 35, 54, 135 χρημα κινέειν, παν, i, 234 χρήμασι, ἐπλ, i, 204χρήματα i, 258, 260. ii, 87 $\chi \rho \hat{\eta} \nu i$, 24, 42, 182, 208 χρησθαι i, 110 χρησθέν i, 28 χρησθέν und. i, 89 χρησμολόγος ii, 67 χρησμός i, 28, 231. ii, 6, 67 χρησμοσύνη ii, 265 χρησόμενος i, 281 χρηστήριον i, 28, 259. ii, 286 χρηστήριον und. i, 281 χρηστός ii, 132, 253, 285 $\chi \rho \delta \nu o \nu$, $\epsilon \pi l$, i, 70, 99, 243 χρόνον, ές, i, 147 χρόνος und. i, 8, 31, 34, 76, 185, 285, ii, 53, 132 χρόνου, έντδς δλίγου, i, 162 χρόνφ i, 48, 54. ii, 285 χρυσάορος ii, 193

χρυσόπαστος ii, 223 χρυσδς ii, 12 χρυσός καὶ είματα i, 67, 118 χουσοῦ ψηγμα i, 238 χρυσοφόρος i, 33 χυτός ii, 36 χύτρος ii, 110 χώμα ii, 299 χωρέειν παρά σμικρά i, 74 χώρη und. i, 58, 102, 106, 119. ii, χώρην, κατά, i, 191, 197, 274 χωρίζεσθαι i, 182 χωρίον und. i, 216, 230, 266, 305. ii, 124 χωρls i, 156 χωρίς ή i, 82

Ψ.

ψάμμη i, 196 ψάμμος i, 129, 130, 196 ψέλια i, 126. ii, 32 ψελιοφόρος ii, 218 ψεύδεσθαί τινος οτ τινι i, 83, 250. ii, 11, 81 ψεύδος i, 146 ψεύτης ii, 128 ψήγμα χρυσοῦ i, 238 ψηφιδοφόρος i, 33 ψήφος ii, 224, 280 ψιλός i, 46, 234 ψυχὴ i, 160. ii, 128

Ω.

ω for η i, 187 ω for σα i, 53 ῷ, ἐν, i, 185 ὧδε i, 17, 203 ὼθιζεσθαι i, 149 ὼθισμὸς ii, 285 ὧλλοι ii, 187 ὼμοβοέη i, 119 ὼμόλινος ii, 36

ψυχρός i, 296

ων for ωσαν i, 155. ii, 16 ων, ων, ων, i, 7 ων i, 17, 132, 151, 156. ii, 15 ων, οὐκ, i, 106, 165, 182, 233. ii, 13 ωνέοντο i, 76, 93 ωνηρ i, 169 ωνθρωπε i, 50 ωνθρωποι ii, 45 ώρη i, 191 ώρη, ώρη, i, 9 ωρη ii, 156 ωρη und. i, 48, 102, 295. ii, 204 **ἄρην ἔχειν i, 9, 169 ἄρυσσον i, 98** &s i, 13, 70, 104, 123, 128, 136. ii, 106, 262 às, particip. in, i, 14 ws with indic. i, 7, 92 మ్య with opt. ii, 6 &s i, 17 ώς with superl. i, 23, 41, 82 &s with particip. i, 114, 206, 208, 286. ii, 46 ώs pleon. i, 109 ພົຣ, ພົຣ, ຜົຣ i, 5 ώs δη i, 33, 170 ώς είπειν ii, 218 ώς ἐκ κακῶν ii, 210 ώς εκαστος i, 16, 123, 266, 302 ώς ἐόντες i, 194 ώς έχω i, 169, 221, 258, 302 &s, οὐδέ, i, 167 ωs, οὐκ οὕτω—, i, 279 ώς οΰτω ἐχόντων ii, 236 ώς τὸ ἐπίπαν ii, 47, 96 ωσπερ ii, 260 ωστε i, 122, 157, 239 ωστε und. i, 9, 99, 133, 212 ωστε pleon. ii, 15 ωστε with inf. i, 259 ωστε with particip. i, 210, 238 ωστε, ή, und., i, 297 ῶτα, ὀρθὰ ἱστάναι τὰ, i, 188 ώτακουστής i, 69 wu for au i, 2 δφλον ii, 163

LATIN AND ENGLISH INDEX.

* * The first number refers to the volume, the latter to the page.

A.

" Abate " ii, 99 Abdera i, 96, 267, 277 Abruptness i, 31, 99 Abstract for concrete i, 301 Abydos i, 242. ii, 65 Abyssinia i, 125, 128 Ac ii, 47 Acarnan i, 37 Accentuation i, 5, 10, 11, 14, 18, 25, 33, 79, 104, 106, 108, 138, 140, 145, 148, 179, 278. ii, 60, 74, 145, 231 Accusative i, 8, 9, 64, 106, 139, 165. ii, 7, 8, 10, 18, 133, 143 Accusative abs. i, 20, 86, 95. ii, 240, Accusative for gen. i, 237, 239 Accusative for nom. i, 19, 239 Accusative and gen. i, 265, 277 Accusative double, i, 256. ii, 72, 77 Achæmenes i, 148 Achæmenidæ i, 108, 141, 207. ii, 17, 92 Acharnæ i, 37 Achilles i, 223, 229 Acropolis i, 90, 221, 238. ii, 177 Actæa i, 32, 223 Acte ii, 119 Actives i, 202. ii, 143 Active for pass. i, 260, 263. ii, 168 Adjectives i, 119, 128, 301. ii, 60, 161, 216, 240 Adjectives used adv. i, 262, 269. ii, 186, 228 Adrastus i, 21, 25, 26 Adriatic i, 91, 216 Adverbs for adj. i, 297

Adverbs of time i, 45 Æai, 6 Æacidæ i, 229. ii, 185, 244 Æacus i, 97, 230, 268 Æantis i, 223, 297 Ædes und. i, 21 Ægean i, 216. ii, 26, 57 Ægicores i, 222, 223 Ægilea i, 296 Ægilia i, 292 Ægina i, 97, 199, 229, 247, 269, 277, &c. 285, &c. Æolians i, 82, 114, 117, 178, 244, 290 Æolis i, 11, 88 Æolus i, 11 Æschines i, 292 Æschylus i, 300. ii, 8, 199 Æsop i, 82 Æthiopia i, 116, 125, &c. 132 Agathyrsi i, 181, &c. Agbatana i, 1, 60, 137, 139, 148 Agere i, 54 Agesilaus i, 110, 294. ii, 213 Aggravation i, 253 Agincourt i, 303 Agion Oros i, 275 Agis i, 279, 283 Agraulos i, 227 Agylla i, 95 Ahasuerus i, 142 Aionourou Daghi i, 275 Ajaccio ii, 102 Ajax i, 223, 229, 269, 278 Alabaster box i, 127 Alcæus i, 90 Alcestis i, 114 Alcibiades i, 268. ii, 158 Alcmæon i, 32, 159

Alemæonidæ i, 32, 38, 39, 199, 218, 219, 221, 222. ii, 158 Aleas ii, 5 Aleuadæ ii, 5, 106 Alevas ii, 5 Alexander i, 7, 100, 139. ii, 74, 108, Allegory i, 270 " Aloof" i, 157 Alyattes i, 11, 12, 56 Amare ii, 12 Amasis i, 44, 113, 114, 116, 117, 118, 120, 125, 196 Amathus i, 239 Amazons ii, 259 Ambracia i, 196 America i, 180 Amilcar ii, 103 Ammon i, 125, 130 Ammonians i, 116, 125, 128, 129 Amphiaraus i, 29 Amphibolia i, 30 Amphictyons i, 30, 218. ii, 79, 88, 109, 124, 131 Amphilytus i, 37, 231 Amphipolis i, 246, 271. ii, 28, 68 Amyntas i, 202, 234 Amyrtæus i, 124 Anacoluthia i, 8, 14, 32, 45, 50, 55, 98, 239, 249, 306. ii, 199, 300 Anaphora i, 274 Anaxandridas i, 212, 220, 277, 296 Anaxilaus i, 261 Anaximander i, 213, 235 Anchimolius i, 219, 220 Ancient customs i, 272. ii, 11, 40, 139, 142, 152, 177, 198, 265, 278 " And that " i, 253 Andronicus Cerastes ii, 118 Androphagi i, 181 Angels ii, 50 Anger i, 131 Anima i, 160 Animus i, 5 Annibal. see Hannibal Anomalies ii, 9 Ante with compar. i, 36 Antecedents i, 3, 157 Anticyra ii, 123 Antigonus i, 159, 222 Antimeria i, 3 Antiochis i, 37, 223, 299 Antiochus i, 47, 49, 223 Antiptosis i, 9 Antithesis i, 2, 3, 6, 8, 10 Aorist i, 82, 156, 244. ii, 43, 54, 95, 201

Aorist for fut. i, 30 Aorist particip. i, 26 Aperte i, 32 Aphæresis i, 8 Aphidnæ i, 298 Apis i, 116, 130, 131, 132, 139 Apodosis i, 67. ii, 61, 271, 289, 298 Apollo i, 29, 39, 53, 89, 111, 134, 204, 278, 280, 285, 290. ii, 29, 85 Aposiopesis ii, 183 Apostrophe ii, 45 Apparitions ii, 23 Apposition i, 13, 177 Apsinthians i, 267, 268 Arabia i, 3, 119 Arabian gulf i, 125 Arabs i, 119, 124, 158 Araxes i, 1, 105, 135 Arcadia i, 215, 282 Archaism i, 287 Archery i, 134. ii, 81, 217 Archidamus i, 226, 294 Archons i, 212, 297. ii, 176 Ardericca i, 304 Areopagus i, 224, 231. ii, 176 Argades i, 222, 223 Arganthonius i, 91 Argives i, 215, 287. ii, 91 Argo i, 6. ii, 121 Argonauts i, 6 Argos i, 4, 5, 48, 90. ii, 91 Arietare i, 89 Aristagoras i, 199, 205, 210, &c. 216, 234, 245, 246, 248, 251 Aristides i, 93, 299, 302. ii, 151, 195, 233 Aristo i, 39, 226, 278, 280 Aristocracy i, 153 Aristogiton i, 199, 217, 218, 297, 298 Aristotle i, 156. ii, 5, 69 Arms i, 235, 283, 300, 303. ii, 285, Artabanus i, 174, 176, 187 Artaphernes i, 199, 203, 206, &c. 224, 234, 247, 248, 265, 273, 288 Artaphrenes i, 144 Artaxerxes i, 131, 142, 173, 204, 207. ii, 93 Artemis i, 12 Artemisia ii, 57, 199 Artemisium ii, 82, 109, 160 Article i, 2, 3, 8, 13, 63, 75, 109, 187, 190, 211, 216, 237, 276. ii, 28, 49, 61, 97, 173, 223 Article, subjunctive, ii, 51 Aryandes i, 198. ii, 30 Asbestos i, 291

Asia i, 1, 9, 58, 82, 175, 215 Asia, Lower, i, 1, 268 Asias i, 9 Asopus i, 229, 269 Aspathines i, 144, 150 Ass i, 188 Assemblies ii, 7 Assyria i, 1, 58, 61, 100. ii, 10 Assyrians i, 58, 169, 249 Astyages i, 1, 28, 50, 57, 80, 126, 137, 241, 280 Asyndeton i, 10 Atarneus i, 90, 249, 264 Athenian women ii, 242 Athenians i, 32, 34, 47, 217, 218, 233, 235, 237, 257. ii, 11, 89, 234, Athens i, 1, 16, 33, 36, 60, 90, 154, 155, 192, 199, 217, &c. 220, 222, 223, 247, 268, 275, 288, &c. Athos i, 14, 247, 275, 289. ii, 25, 26, Atossa i, 143, 152, 161. ii, 4 Atque ii, 47 Atthis i, 32, 223. ii, 119 Attic boroughs i, 35 Attic idioms i, 16, 17, 63, 82, 94, 109, 140, 144, 170, 182, 187, 205, 244. ii, 191, 305 Attic mines i, 38 Attic poets i, 240, 256 Attic reduplication ii, 26 Attic tribes i, 32, 222, 235, 297, 298, Attica i, 199, 227, 262, 285. ii, 119 Atys i, 1, 20, 27, 56 Audire ii, 15 Augment i, 38, 54, 55, 176. ii, 97, Autochthon i, 32, 223

В.

Babylon i, 1, 12, 45, 61, 62, 85, 86, 87, 100, 104, 116, 166, 167, 172, 175, 304
Babylon, gates of, i, 170, 172
Bacchus i, 111. ii, 67
Bacis i, 231
Bactria i, 85, 198
Baltasar i, 45, 104
Barbarians i, 1, 3, 214
Barca i, 121, &c. 195
Barce i, 121, 174, &c.
Bargasa i, 243
Barrows ii, 70

Beauty i, 35, 67, 118 Beg i, xii Belshazzar i, 45 Benefactors ii, 198 Berenice i, 198, 276 "Better-rather" i, 255 Bias i, 13, 16, 97, 241 " Big" i, xii Bini i, 30Biton i, 1, 18 Black Sea i, 11, 177 Bœotia i, 225, 268 Beetians i, 199, 225, 227, 232, 296, 297 Boges ii, 65 Boreas ii, 118 " Bornugh" i, 267 Bosporus, Cimmerian, i, 176 Bosporus, Thracian, i, 174, 176, 177, 178, 182 "Bower and hall "i, 20 Bows i, 127 Boyuk-Minder i, xii, 91, 237 Bracca i, 214Branchidæ i, 88, 211 Brasidas i, 271 " Breeches" i, 214 Brennus ii, 130, 132, 167 Bria i, 179, 267 Bribery i, 278. ii, 111, 240, 270 Bridges ii, 35, &c. Briges i, 15, 276 Britain i, 40, 128 Bruges i, 276 Bryges i, 220 Brygi i, 276 Bucephalus i, 220 Budini i, 181, 182 " Bully" i, 252 Buonaparte ii, 102 " Burgh " i, 267 Burial alive i, 135 " Butt" i, S9 Byrig i, 267 Byzantium i, 177, 199, 204, 239, 247, 250, 262, 267

C.

Caaba i, 89
Cabiri ii, 53
Cadmean victory i, 94. ii, 11
Cadmus i, 6, 94, 97, 235. ii, 271
Caduceus ii, 306
Casar i, 85, 300
Cairne ii, 70

Calchedon i, 176, 199, 267 Cale Acte i, 49, 260 Callias ii, 30 Callimachus i, 121, 298, &c. 303 Calumny ii, 16 274Cambyses i, 1, 63, 108, 113, 116, 117, &c. 142, 147, 151, 158, 166, 204, 238 Camel i, 47, 119, 130. ii, 56, 74 Canaanites i, 86 Canal of Athos ii, 27 Candia i, 6, 41 Cappadocia i, 11, 42, 43, 167, 215 Caprus ii, 31 Caravans i, 119 Carchedon i, 94 Cardia i, 267, 269, 273 Caria i, 1, 15, 98, 222, 239, 247 Carians i, 120, 222, 243, 244, 250. ii, 229 Carnea ii, 126 Carpathian chain i, 186 Carthada i, 94 Carthage i, 94, 125 Carthaginians i, 258. ii, 102, 103 Caryatides ii, 162 Carystus i, 247, 291 Castri i, 30, 88 Catiline i, 120 Caucasus, Indian, i, 181 Cavalry i, 300. ii, 225, 253, 262, 275, 288 Ceadas ii, 80 Cecropis i, 32, 192, 223 Cecrops i, 32, 223, 227 Celeuma i, 194 Censor i, 41 Centaurs i, 220 Ceramicus i, 98 Ceres i, 257, 287, 297, 305. ii, 109 " Certes" i, 8 Cervix i, 270 Chalcedon i, 176, 204 Chalcideans i, 199, 227, 232, 236, Charientismus i, 138 Charilaus i, 40 Charillus i, 40 Chariot races i, 271 Chersonesus i, 182, 247, 267, &c. 268, 272, 293 Chersonesus Taurica i, 62, 181 Chilo i, 16, 279 Chios i, 90, 208, 209, 232, 236, 247, 249, 257, 262, 265

Choaspes i, 215

Chœnix ii, 117 Cicero i, 156 Cidaris i, 214 Cilicia i, 15, 208, 215, 242, 250, Cimmerians i, 62, 175, 181 Cimon i, 267, 271, 293, 306. ii, 65 Cinnamon i, 4 Circumflex i, 5. ii, 101 Circumlocution. see Periphrasis Cissia i, 132, 144, 215, 303 Citadels i, 90, 148, 237, 259 Clam i, 32 Clazomenæ i, 96, 245 Clemency i, 265 Cleombrotus i, 207 Cleomenes i, 199, 212, 216, 220, 224, 231, 234, 247, 277, &c. 296 Climate ii, 315 Clisthenes i, 199, 219, 222, 235 Cnidus i, 98, 166 Codrus i, 235 Cœla i, 262, 291 Coes i, 179, 180, 199, 201, 211, 265 Cognate nouns i, 64, 250. ii, 8 Colchis i, 6, 213 Colonies i, 126. ii, 48, 98 Colossæ ii, 31 Colossus i, 12, 98 Columbus ii, 37, 116 Comparatives i, 13, 123, 140, 205, 255, 262, 269, 295, 296. ii, 7, 29, 45, 169, 199, 260 " Compass" ii, 21 Compass ii, 118 Compound verbs i, 194, 239, 273 Confectioners ii, 32 Confession i, 28 Conjectural emendations i, 14, 131, 183, 215, 219, 228, 259, 268, 285. ii, 64, 82, 140, 141, 159, 166, 174, 181, 193, 194, 211, 228, 245, 274, 277, 296, 307, 311 - of Aristotle ii, 5 —— of Livy i, 24. ii, 29 - of Orosius i, 134 - of Pausanias i, 241 — of Sophocles i, 59, 259 Conjunctions i, 206, 252, 305. ii, 26, 115, 232 Conon i, 37 Constantinople i, 177 Constructions blended i, 212 Consulere alicui and aliquem ii, 145 Contemporary imperfect i, 98

Continens i, 14

" Continent" i, 179 Copper i, 115 Copula ii, 10, 289 Coray i, 160 Corcyræans ii, 106 Corinth i, 33 Corinthians i, 199, 225, 233, 285, 286. ii, 204 Correspondence i, 76 Corruption of names ii, 268 Corsica i, 93. ii, 102 Corycian cave ii, 167 Cos i, 261. ii, 58 Cosmi i, 41, 212 Cossacks i, 188 Crasis i, 5, 65. ii, 6 Crecy i, 303. ii, 129 Creon i, 219, 241, 268 Crete i, 6, 41, 48, 241, 277, 285 Crimea i, 62, 181 Crius i, 278, 282 Cræsus i, 1, 11, &c. 56, 106, 116, 124, 133, 136, 211, 243, 270 Crotona i, 159, 165. ii, 174 Cruelty i, 176 Ctesias i, 98. ii, 3 Cum-tum i, 274. ii, 125 Cunque i, 252 Cyaneæ i, 177, 178 Cyaxares i, 1, 28, 61, 63, 126 Cybebe i, 238 Cybele i, 46, 238 Cyclades i, 3, 36, 39, 206 Cyclic chorus ii, 6 Cyme i, 88, 212, 245, &c. Cynægirus i, 302 Cyneas i, 293 Cynics i, 303 Cyno i, 65, 76 Cynosarges i, 303 Cynuria i, 48 Cyperus Papyrus ii, 28 Cyprus i, 113, 115, 126, 207, 215, 239, 242, 250 Cypselus i, 267 Cyrene i, 121, 174, 195, &c. Cymus i, 93, 96. ii, 102 Cyrus i, 1, 12, 28, 42, 49, 50, 57, 66, 68, 80, 82, 92, 101, 105, 112, 113, 118, 126, 133, 135, 142, 148, 158, 161, 167, 172, 243 Cyzicus i, 222, 267

D.

Daniel i, 135, 265. ii, 24

Danube i, 174, 178 Dardanelles i, 178, 242. ii, 25 Dardanus i, 242, 244 Daric gold ii, 30 Darius I. i, 104, 108, &c. 116, 144, &c. 155, 158, &c. 172, 174, &c. 180, 185, 189, 199, 201, 204, 215, 236, 240, &c. 247, 265, 275, 288, Darius II. i, 82. ii, 62 Dates ii, 203, 306 Datis i, 247, 266, 288, &c. Dative i, S, 9, 23, 53, 124, 295, 300. ii, 7, 8, 10, 11, 18, 19, 106, 161, 175, 182, 189, 269 Dative abs. i, 234, 277 Dative for acc. i, 11, 139. ii, 18 Dative for gen. i, 2. ii, 20 Dative for gen. with bad i, 21 Daurises i, 241, 244 Day, division of, ii, 136 De in compos. i, 20 De integro, de novo, &c. i, 34 " Deaf" i, 24 Death ii, 44 Declensions ii, 150, 221 Defungar i, 71 Delia i, 285 Delos i, 38, 39, 207, 285, 289, 290 Delphi i, 29, 30, 40, 50, 95, 218, 219, 230, 262, 268, 280, 281, 306. ii, 168, 271 Demaratus i, 77, 81, 226, 247, 278, Demigods i, 271 Democedes i, 159, &c. 265 Democracy i, 151, 154, 155, 233 Democritus i, 96, 162 Demonstratives i, 10, 68, 133, 276. ii, 135, 253 Destiny i, 56, 57 Diæresis i, 3 Dialysis i, 3 Diana i, 12, 39, 177, 290, 297, 303 Dicere ii, 86 Dictator i, 13, 152 Didymus i, vii Digamma i, 95. ii, 84 Dion ii, 37 Dionysius i, 2, 33, 247, 253. ii, 7, 27, 37, 96 Dionysus i, 110, 177 Dithyrambus ii, 6 Docana i, 226

Dogs ii, 116

Dolonci i, 192, 267, &c.

Dorians i, 32
Dorieus i, 199, 212
Drachma i, 286
Dreams ii, 21
Drepanum i, 260
Dress i, 126. ii, 69, 286
Ducks and drakes i, 266
Duoderiginti i, 175
Dux i, 212

E.

" Each" i, 252 Earth and water i, 137, 202, 225, 227, 288. ii, 235 Earthquake i, 290 Ebullire ii, 19 "Ebullition" ii, 19 Echatana i, 60, 137 Echelons, par, ii, 117 Eclipse i, 62. ii, 37, 38, 246 Ecthlipsis i, 6 Edonis i, 201, 204, 245, 246 Education ii, 236 Egesta ii, 96 Egypt i, 12, 113, 114, 115, 116, 117, Egyptians i, 3, S5, 213, 250 Elephantina i, 125, 126 Eleusis i, 218, 223, 225, 268, 279 Elis i, 12, 219, 262, 281 Ellipsis i, 5, 11, 12, 21, 31, 34, 47,49, 64, 67, 104, 137, 141, 153, 175, 176, 177, 183, 184, 185, 186, 187, 189, 193, 197, 198, 201, 204, 209, 216, 230, 233, 237, 240, 243, 245, 250, 253, 254, 255, 256, 258, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 271, 272, 274, 275, 284, 288, 302. ii, 4, 13, 19, 96, 183, 294, 303 Empedocles ii, 104 Emphasis i, 63, 293, 294. ii, 17, 242 Enallage i, 9, 34, 58, 183, 192, 194, 206, 256, 292. ii, 291 Enclitic i, 252 Envy ii, 15 Epaminondas i, 139, 294. ii, 124 Ephesus i, 12, 237, 257 Ephialtes ii, 130 Ephors i, 41, 216. ii, 126 Epicurus ii, 85 "Epiphany" i, 130 Epithet ii, 155 Epizephyrian Locrians i, 226, 261

Eponymus i, 297 Erechtheus i, 222, 223 Eretria i, 35, 36, 236, 247, 265, 266, 275, 288, &c. 295, &c. Errata i, 209, 212, 213, 258. ii, 187 Erxandres i, 172, 212 Erythræan Sea i, 3, 101, 119, 259 Esse redundant i, 204 Et ii, 47 Etymology i, 204, 232. ii, 18, 73, 220, 299 Eubœa i, 207, 227, 262, 277, 291 Euphemism i, 129, 138, 187 Euphony i, 6, 144, 220, 232. ii, 230, Euripides ii, 203 Euripus i, 207, 225 Europa i, 1,6 Eurybates i, 287, 288 Eurysthenes i, 281 Eurysthenidæ i, 40, 278 Euxine Sea i, 11, 43, 181, 267 Exaggeration i, 301, 302, 303 Expiation i, 21 Eye, diseases of the, i, 117 Ezekiel i, 124

F.

Fabricius ii, 88 False security i, 49 Falsehood i, 146 Faoz i, 6 Fate i, 56, 57 Felicity i, 11 Ferire and ictus i, 196, 271 Ferire fædus i, 196 Ferre i, 54 Festivals, names of, i, 151 Figs i, 43, 163 Figure πρός το σημαινόμενον i, 163, 189 Fire i, 125 Fire-worshipper i, 125 "Flay" i, Fædus ferire, icisse, percussisse, i, 196 " For" i, 18 Forbearance ii, 227 France i, 115 Furies i, 56 Future i, 31, 138. ii, 101, 175, 212 Future for particip. i, 26, 84 Future for subj. i, 45 Future indic. i, 20 Future mid. for pass. i, 210

G.

Gabion ii, 284 Garments of skin i, 43 Gates i, 170. ii, 108 Gelon i, 60. ii, 96, 103 Geloni i, 181, 182 Genealogical tables ii, 17, 158, 185 Generations i, 7, 56 Generosity i, 161 Genitive i, 9, 20, 28, 56, 61, 63, 73, 80, 83, 119, 148, 194, 249, 306. ii, 6, 7, 8, 10, 11, 18, 19, 57, 62, Genitive abs. i, 84, 140, 157, 237. ii, 145, 146 Genitive double ii, 49 Genitive for acc. i, 11, 25 Genitive for dat. ii, 308 Genitive for nom. i, 55 Genitive and acc. i, 265, 277 Gephyra i, 218 Gepliyræans German customs i, 92, 158 Gerunds in do i, 175 Ghaut ii, 108 Gobryas i, 144, &c. 150, 190, 274, Gods, the twelve, i, 297 Golden fleece i, 6 Gorgo i, 213, 217 Goths i, 104, 179 Governments i, 157 Gratia i, 200 Gratiam habere i, 43 Gratitude i, 265 Great Britain i, 157 Greece i, 163 Greek customs i, 283 Greeks i, 1, 3, 124, 247 Gyges i, 18, 56, 244 Gymnasium i, 303 Gymnesiæ i, 3 Gymnopædia i, 280 Gyndes i, 101, 102

H.

Habeo i, 6, 260 Habeo gratiam i, 43 Hadassah i, 143 Hair ii, 128 Halicarnassus i, 2, 12, 99 "Hall and bower" i, 20

Halys i, 1, 11, 15, 43, 62, 81, 101 " Hand " ii, 233 Hannibal i, 100, 139. ii, 27, 37, 102 Harams i, 143 Harmodius i, 199, 217, 218, 297, 298 Harpagusi, I, 63, 73, 95, 247, 264, 280 Harpy i, 74 "Hear" ii, 15 Hecatæus i, 211, 235, 245 Helen i, 1, 7, 8, 9, 10, 28, 278 Hellen i, 2, 11 Hellenes i, 2 Hellenistic Greek i, 237 Hellespont i, 208, 239, 266, 274, 289. ii, 33, 35, 36 Hellespontians i, 178, 200, 247 Helosi, 283 Helots i, 283. ii, 246, 266 Hendiadys i, 67, 118. ii, 26 Henry IV. i, 130 Heraclea i, 15, 200 Heraclidæ i, 56, 283. ii, 219, 257, 259 Heraclides i, 88, 212, 244. ii, 104 Heræum i, 178 Heralds i, 7 Hercules i, 7, 181, 223, 296, 303. ii, Herdonius ii, 92 Hermus i, 31, 46, 238 Herod i, 198 Herodes Atticus ii, 110 Herodotus i, 2, 6, 156, 211, 270. ii, 7, 33, 64 Heroes i, 271 Hesiod i, 88, 225 Heteroclites ii, 221 Hetruria i, 91 Hexameters i, 66, 98, 123 Hic-ille i, 200 Hieromnemon i, 218. ii, 131 Hippagretæ ii, 126 Hipparchus i, 35, 199, 217, 218 Hippias i, 35, 199, 217, 218, 219, 220, 221, 231, 233, 235, 247, 293, &c. 303 Hippocrates i, 32, 160, 261, 293 Histiæus i, 77, 174, 193, 199, 200, 205, &c. 210, 240, 245, 247, 248, &c. 262, 265, 276 Historical present, the, i, 38 Hollows i, 262, 291 Homer ii, 7, 212 Homeric words i, 189, 257. ii, 34

Honors ii, 218

Hoplitæ i, 223

Hoplites i, 222, 223
Horses i, 220, 227, 268, 271
Hospitality ii, 102
Hostis ii, 247
"Huckster" i, 87
Hunting ii, 90
Hyacinthia ii, 126, 243
Hyllus i, 46
Hymeas i, 242, 244
Hyperbaton i, 17, 253
Hyperbole i, 163, 232. ii, 112, 139, 229
Hypothetical proposition i, 52, 270
Hyrcanians i, 48, 65
Hysæ i, 225
Hystaspes i, 108, 144, 145, 176, 206

I.

Iades i, 3 Iaxartes i, 105, 181 Ibanolis i, 211, 244 Iberia i, 91, 128 Ichthyophagi i, 125, 126, 132 Icisse fædus i, 196 Ictus and ferire i, 271 Ida i, 7. ii, 41 Ilium i, 10, 244 Illaudatus i, 25 Ille understood i, 27 Ille-hic i, 200 Imbros i, 205, 273, 293 Imitation of Æschylus ii, 193 Imitation of Homer i, 28, 109, 167, 182, 253, 264, 301. ii, 38, 97, 137, 231 Imitation by Appian i, 263 Imitation by Livy i, 253. ii, 293 Imitation by Milton ii, 15 Imitation by Ælian i, 182, 262 Imitation by Pausanias i, 133, 240, ii, 47, 59, 93, 168 Imitation by Procopios i, 301 Imitation by Thucydides i, 258. ii, 47, 100, 161, 213, 258, 260, 285 Imitation by Zosimus i, 111 Imitation of Polybius by Diodorus ii, Imitation of Thucydides by Demosthenes, &c. ii, 194 Imitation by Macrobius ii, 210 Immortals ii, 55, 62 Imperative ii, 275 Imperator i, 212 Imperfect i, 16, 76, 98, 202, 234. ii, 93, 130, 134, 182, 183, 189, 198

Imperfect for plup. i, 46 Impersonal participles i, 81 Impersonals i, 245, 262 In speciem, i, 32 Inaccuracies i, 8, 15, 21, 30, 96, 103, 105, 106, 114, 122, 142, 149, 194, 203, 209, 213, 255, 268, 272. ii, 58, 73, 100, 117, 132, 139, 181, 193, 194, 258, 282, 283, 288, 299, 315 Inamabilis ii, 56 Inceptive imperfect i, 98 Indicative i, 79. ii, 59, 130, 189, 210 Indicative for infin. i, 163 Indirect speech i, 7, 17, 20, 29, 31. ii, 6, 269 Infernal regions, rivers of, ii, 174 Infinitive i, 7, 51, 57, 206, 212. ii, 10, 21, 63, 133, 189, 209, 282 Infinitive after &s &c. Infinitive for imp. i, 31, 55, 186, 240 Infinitive for partic. i, 186 Infinitive for subst. i, 9, 30, 109. ii, 295 Infinitive for subj. ii, 283 Insolence ii, 194 Intaphernes i, 144, 150 Interchange of cases ii, 3 Interpolations ii, 6 Intransitive verbs i, 105, 245 Io i, 1, 5, 7, 10 Ion i, 222 Ionia i, 1, 11, 222, 247, 266 Ionians i, 15, 32, 44, 82, 114, 126, 174, 178, 194, 199, 235, 247, 249, 290. ii, 10, 56 Ionian sea i, 3, 216. ii, 303 Ionians, sea of, i, 216. ii, 303 Ionic writers i, 237 Irony i, 33. ii, 18, 216, 282 Isle of the Blest i, 130 Isocracy i, 233 Israelites i, 3, 61, 86, 141, 213 Istambol i, 177 Ister i, 178, 179, 182 Isthmus ii, 81 Itali i, 193 Italiotæ i, 193 Italy i, 41, 92, 95, 164, 166 Iteration i, 28 Ithome ii, 266

J.

Jason i, 6, 161

Javan i, 163 Jerusalem chamber i, 140 Jews i, 91 Judges, Royal, i, 204 Julian ii, 104 Juno i, 129, 178, 238, 297 Jupiter i, 8, 40, 55, 56, 57, 106, 109, 152, 187, 197, 240, 297. ii, 51 Jupiter's epithets i, 27, 243 Jupiter Ammon i, 125, 128 Jupiter Belus i, 172 Jupiter Carius i, 222 Jupiter Hellenius ii, 243 Jupiter Olympius i, 12 Jupiter Stratius i, 243 Jupiter Urius i, 177 " Just" ii, 62

K.

Kelpie's Flow i, 101 Kitchik Minder i, xii, 237 Knighthood ii, 218 Knights ii, 126, 225

L.

Labour i, 253 Labranda i, 243, 244 Labynetus i, 45 Labyrinth i, 12 Lacedremon i, 10, 212 Lacedæmonians i, 32, 39, 41, 45, 83, 230, 231, 235, 247, 295, 296, 304. ii, 11, 143, 243, 247, 256, 279, 289, 298 Lade i, 250, 251, 253 Laius i, 268 Lampsacus i, 242, 270 Lark and her young i, 71 Lasus ii, 6 Latin idiom i, 7, 9 Latona i, 112, 139, 285, 290 Laurium i, 38 Lechæum i, 33 Leghorn ii, 102 Legislative Ceres i, 287 Lemnos, i, 141, 306 Leon i, 39, 212, 223 Leonidas i, 80, 213. ii, 146 Leontis i**, 2**23, 299 Leotychides i, 81, 247, 279, &c. Lesbos i, 90, 236, 251, 264, 265 Leucophrys i, 266

Leucon-Teichos i, 122 Leuco-Syrians i, 11, 215 Libya i, 29, 125, 174 Libyans i, 121 Likeness i, 136 Lion ii, 74, 75, 138 Litare ii, 252 Litotes i, 25, 135, 154, 296 Locrians i, 226, 229, 261 Lots i, 153 Lustration i, 21 Luxation i, 160 Lychnites i, 219 Lycia i, 115, 98 Lycurgus i, 1, 32, 40, 219, 295. ii, 289 Lycus ii, 31 Lydia i, 15, 46, S2, 222, 243 Lygdamis i, 36, 38 Lygdos i, 219 Lysagoras i, 206, 304

M.

Macedonia i, 247, 249 Macedonians i, 199, 222, 275. ii, 28 Macris i, 90, 207 Mæander i, 91, 237, 242, 251 Mæetis i, 183, 190 Mæones i, 15, 22, 46 Mæotis i, 183 Magi i, 136, 140, 141, 150, 241. ii, 120 Magis ii, 258 Magophonia i, 151 Mahomet i, 40, 89 Mahomet II. i, 177 " Main " i, 14 Malea ii, 105 Mandane i, 1, 63 Mandrocles i, 174, 177 Manœuvres i, 300, 301, 302 Mansuetus i, 131 Mantinea ii, 124 Manus ii, 232 Maps i, 213. ii, 73, 193, 277 Marathon i, 36, 220, 247, 293, &c. ii, 38, 82, 260 Marble i, 207, 211 Mardonius i, 80, 247, 274, 275, &c. 288 Marines i, 254 Marmara i, 211, 244, 267 Mars i, 243, 297 Marsyas i, 204, 242, 243. ii, 29 Massagetæ i, 1, 104, 135 +

Matiena i, 101, 105, 215 Mausoleum i, 2, 12 Mausolus i, 242 Meals i, 37, 41 " Meander" i, 91 Measures of length i, 12 Medea i, 1, 7, 8 Medes i, 58, 81, 92, 141, 175, 195, 300, &c. ii, 294 Media i, 1. ii, 57 Median ornaments i, 126 Medimnus ii, 117 Medio, in, ii, 10 Mediterranean i, 3 Medium, in, ii, 10 Megabates 1, 207, 208, &c. Megabazus i, 172, 173, 174, 195, 199, &c. 204, 236 Megabyzus i, 144, 153, 167, 173, 195. ii, 55 Megacles i, 32, 39 Meiosis ii, 287 Memento i, 186 Memnon ii, 93 Memphis i, 121, 122, 124, 129, 130, 136 Menaces i, 270 Menareus i, 279, 282 Mercury i, 7, 297 Mesambria i, 179, 267. ii, 66 Messana i, 260, 261 Messenians i, 215, 241, 283, 300 Metaphors i, 21, 54, 64, 68, 69, 81, 106, 130, 156, 169, 178, 181, 217, 223, 231, 248, 262, 263, 266, 270, 297. ii, 2, 12, 19, 21, 33, 43, 81, 83, 97, 100, 117, 134, 152, 155, 180, 191, 217, 254, 290, 300 Metiochus i, 247, 273 Metœci i, 297 Metonymy ii, 84, 265 Metropulis i, 126 Middle aor. for pass. ii, 201 Middle fut. for pass. i, 210 Middle verbs i, 11, 16, 87, 141, 146, 178, 240. ii, 43, 44, 58, 98, 137, 145, 184, 268, 299 Milesians i, 216, 236, 244, 247, 265 Miletus i, 83, 201, 205, 222, 235, 245, 247, 255, &c. Mills ii, 71 Milo i, 159, 165 Miltiades i, 142, 174, 192, 193, 205, 247, 267, &c. 268, 269, 272, 293, &c.

Mina i, 227

" Mind " i, 5 Mine and counter-mine i, 195 Minerva i, 35, 90, 118, 217, 231, 281, 297. ii, 84, 168, 178 Minos i, 6, 40, 222. ii, 106 Mistake ii, 112 Mithras i, 65 Mitradates i, 65, 75 Mnesiphilus ii, 179 Mola salsa i, 90 Monarchy i, 151, 152, 153 Moods ii, 125 Moon ii, 37 Morea ii, 81 Mosaic Law i, 56, 86 Mourning ii, 255 Mules i, 167, 186 Multus instare ii, 96 Mummies ii, 112 Music i, 83, 87 Mutare i, 40 Mycale i, 83, 257 Mycenæ ii, 92 Mylassa i, 211, 222, 243, 241 Myrcinus i, 201, 245 Myrsinus i, 201 Myrtle ii, 50 Myrtoan sea i, 3 Mysia i, 15, 22, 90, 222, 247, 264 Mysteries ii, 185, 186 Mytilene i, 13, 90, 250 Myus i, 211, 251

N.

Names ii, 132 Names of places i, 220, 237, 292 Names of people i, 181 Naval tactics i, 254, 256, 302. ii, 53. 117, 157, 197 Navarino ii, 105 Naxos i, 36, 38, 199, 205, 206, &c. 247, 289 Nebuchadnezzar i, 51, 187 Necessity ii, 60 Negatives i, 51, 84, 85, 128, 182. ii, 5, 21, 46, 60, 88, 179, 207, 222 Negligence of style i, 103 Nemean games i, 288 Neocles ii, 85 Neptune i, 83, 95, 111, 223, 297. ii, 76, 77, 178 Neque-et i, 214

Nestus i, 38 Neuter passives i, 205 Neuter pronoun ii, 47; Neuter verbs for passives i, 276 Nicias ii, 37 Nick-names i, 181 Nile i, 120 Nine-Ways i, 246 Ninus i, 1, 61, 100 Nobilitas i, 14 Nominative i, 7, 9. ii, 197, 199 Nominative absolute i, 81,95 Nominative for accusative i, 38 Nomine i, 32 Non in litotes i, 25, 296 Nouns for passives i, 276 Numa i, 40 Numbers i, 175, ii, 149 Numerals i, 230, 243, 295 Nysa i, 33, 177

0.

Oasis i, 125, 129 Oaths i, 282 Obscurity ii, 94 Occanus i, 269 Œdipus i, 65, 70, 94, 241, 268 Oligarchy i, 153 Olive i, 271. ii, 163, 178 Olympiads ii, 163 Olympic games i, 165, 268, 269, 281, 287 Olympus i. 22. ii, 75 Omens i, 11, 37, 91, 168. ii, 96, 211, 246, 303 Omissions i, 103, 198, 205, 212, 215, 258, 263. ii, 203 Onomacritus i, 231 Onyx i, 127 Operæ pretium ii, 18 Opis i, 101, 259 Oppidatim i, 30 Optative i, 6, 16, 17, 22, 29, 57, 60, 67, 106, 180. ii, 6, 44, 59, 61, 189, 269, 291 Optative and subjunctive ii, 193, 275, 277 Opus i, 9 Oracles i, 1, 28, 29, 30, 31, 40, 56, 57, 74, 125, 139, 219, 223, 231, 268, 281. ii, 67, 83, 85, 106, 111, 167, 171, 184, 194, 206, 272 Ordeal i, 93 Oriental customs i, 60, 64, 78, 86,

108, 126, 133, 135, 142, 143, 158, 214, 215, 240, 249. ii, 3, 40, 55, 223, 286
Oropus i, 29, 292
Orpheus ii, 53
Ortygia i, 12, 39
Ostendere and ostentare ii, 14
Ostracism ii, 195
Otanes i, 143, &c. 151, 157, 199, 204, 205, 206, 242, 245, 274
Oversight ii, 117
Oxymoron i, 112

P.

Pactolus i, 23, 238 Pactyas i, 85, 86 Pæonia i, 201, &c. 218, 236 Pæonians i, 199, &c. 200, 236 Palaces i, 148 Pallas i, 228 Pan i, 197, 294, 295 Panathenæa i, 139 Pancratium ii, 309 Panic i, 197 Panionium i, 83, 97, 250 Paphlagonia i, 11, 15 Papyrus ii, 28 Paragoge i, 3 Parallelisms i, 128 Paremptosis i, 11 Parenthesis i, 5, 6, 45, 50, 98, 109, 114, 255. ii, 6, 89, 136, 141, 214, 260 Parian marble i, 219 Parnassus ii, 165 Parochi i, 25 Paros i, 207, 247, 304, &c. Participles i, 8, 75, 84, 118, 147, 203, 209, 238, 239, 274. ii, 7, 10, 26, 62, 109, 138, 172, 183, 213, 222, 269, 289 Participles of aorists i, 26 Participles for gerunds i, 175 Participles impersonal i, 81 Participles neuter i, 59 Participles with verb substantive as a periphrasis i, 27 Participles with λανθάνειν i, 27 Participles for supines i, 281 Passives ii, 265 Passive for active i, 14, 44, 58, 124, 165, 169, 202 Passive for middle i, 222, 262

Patizithes i, 116, 137, 138, 147 Patria i, 39 Patronymics i, 118 Pausanias ii, 150 Pedasus i, 99, 244, 260 Peers i, 134 Pelagus i, 139 Pelasgians i, 141, 205, 221, 223, Pelasgic language i, 4 Peleus ii, 109 Pella ii, 74 Peloponnesus i, 4, 268, 283. ii, 81 Pelops ii, 9 Pelorus ii, 78 Peneus ii, 77 Peninsula i, 268 Pentathlus i, 287 Penteconter ii, 35 People for country i, 29 Percussisse fædus i, 196 Perduellis ii, 247 Peregrinus ii, 247 Perfect 1, 18, 77. ii, 62, 127, 137 Perialla i, 219, 280 Periander i, 16, 153 Pericles i, 92, 227, 294. ii, 37 Perinthus i, 199, 200, 267 Periphrasis i, 5, 14, 22, 24, 27, 55, 64, 65, 161, 175, 264. ii, 44, 113, 122, 191, 194, 211, 289 Perkio Warbeck i, 136 Persia ii, 57 Persian i, 65, 68. ii, 55 Persian customs ii, 26, 57, 68 Persian discipline ii, 25, 54 Persian dress ii, 69 Persians i, 28, 42, 43, 54, 58, 78, 92, 116, 124, 133, 134, 140, 141, 148, 180, 195, 214, 238, 247, 249, 265, 301. ii, 40, 253, 284 Peter the Great i, 69 Phalerus i, 220, 230, 303 Pharnaspes i, 114, 143 Pharsalia ii, 23 Pheretima i, 195, &c. Phidippides i, 294, 295 Philip i, 30, 86, 100, 249. ii, 11 Philippi es i, 294, 295 Phlegra ii, 73 Phocæa i, 1, 46, 91, 93, 94, 95, 238, Phocis i, 93, 268 Phœnice i, 164, 258 Phænicians i, 3, 126, 249, 267, 272 Phraortes i, 1, 58, 61

Phrygia i, 15, 215, 222, 236, 276 Pigeons, carrier, ii, 207 Pindarus i, 12, 225 Pindus ii, 76 Pine tree i, 270 Piræus i, 33, 36, 220 Pisistratidæ i, 217, 218, 222, 230, Pisistratus i, 1, 32, &c. 39, 217, 222, 234, 268, 269, 293 Pitanatan company ii, 278 Pittacus i, 13, 16 Pityusa i, 90, 242 Plane-tree, golden, ii, 30, 32 Platæa i, 166, 296, 299, 300 Platæans i, 166, 247 Plato i, 155, 156 Play on names i, 278 Pleonasm i, 4, 10, 46, 51, 55, 74, 84, 89, 163, 175, 181, 182, 184, 204, 212, 216, 242, 264, 276, 282, 286, 287. ii, 89, 155, 161, 177 Pluperfect ii, 169, 183 Plural for singular i, 298 Plutarch i, 156, 225. ii, 136, 204, 290 Pænitere i, 44 Poetical expressions i, 255 Poetical license i, 194 Polemarch i, 247, 297, 299. ii, 107 Polybius i, 157 Polycrates i, 161, 282 Polynices i, 94, 140, 278 Polysyndeton i, 4 Pompey i, 159, 300. ii, 23 Pontus i, 177, 178, 250, 262 Porine stone i, 219 Portugal and Spain i, 91, 267 Positives and negatives i, 128, 141 Positives for comparatives i, 297 Post i, 13 " Post" ii, 208 Post-houses i, 303 Potius ii, 258 Poverty ii, 60 Præ ii, 57, 311 Predicate and subject i, 300 Prejudice i, 101 Prepositions i, 135, 253, 278 Prepositions in compos. ii, 18, 22, 95, 145,248Present ii, 93 Present for aor. i, 38 Present for future i, 41, 64, 77 Prexaspes i, 73, 132, 133, 134. 137, 138, 140, 142, 147, 148, 149, 150 Priam i, 7, 10, 28

R.

Priene i, 13, 91, 251 Pro i, 200 Prodigies ii, 168, 170, 171, 314 Prohibitions i, 22, 51 Projicere ii, 83 Pronoun ii, 17, 161 Pronoun demonstrative ii, 62 Pronouns possessive for personal i, 169. ii, 231 Personal i, 169. ii, 231 Proper names i, 2, 63, 137, 211, 278, 292 Prophecy i, 104, 105, 124, 159, 167. ii, 267 Propontis i, 178, 182, 244 Propylæa i, 227. ii, 177 Protasis i, 67. ii, 61, 271, 289 Prothesis i, 12 Proverbs i, 86, 106, 270. ii, 119, 153 Providence ii, 303 Prytanis i, 40 Psammenitus i, 116, 120, &c. Pteria i, 43, 44, 45 Ptolemais i, 121 Ptolemy i, 133, 213 Punishments ii, 39 Puns i, 278 Purple i, 84 Pylagorus i, 218. ii, 131 Pylos ii, 105 Pyramids i, 12 Pyrrhus ii, 88 Pythagoras i, 40, 129, 166, 246 Pythian games i, 165 Pythius ii, 30, 37, 38 Pytho i, 30 Pythoness i, 56, 98, 219, 222, 223, 228, 230, 268, 280, 306. ii, 167

Q.

Que i, 94. ii, 232
Quin ii, 5, 179, 222
Quincunx ii, 117
Quippe i, 33
Quisque i, 96, 156
Quisque with se or suus i, 252
Quo minus ii, 5, 179, 222
Quod i, 154. ii, 213
Quod with subj. i, 203
Quotunnis i, 30
Quotidie i, 30

Races i, 271 Ransom i, 227 Ration ii, 116 Re- ii, 145 " Read" ii, 17 Reciprocal construction i, 306 Reckoning by nails and knots i, 180 Redire i, 34 Reditus i, 34 Reducere i, 34 Redundancy, see Pleonasm Reduplication i, 68. ii, 26, 226 Re ipsa i, 32 Red Sea i, 3 Refusals i, 22, 23 Reine i, 266 Relative for interrogative ii, 291 Relatives i, 11, 68, 133, 157, 241. ii, 97 Remus i, 65,76, 112 Repetition of words ii, 109 Resemblance, personal, i, 136 "Reservoir" i, 120 Resumption of speech i, 14, 17, 114, 255, 272 Revocare i, 34 Rhadamanthus i, 6, 251 Rhegium i, 95, 261 Rhenea i, 39, 289 Rhodes i, 12, 28 Rivers of the infernal regions ii, 174 " Roll" i, 78 Roman camp i, 110 Roman customs i, 240 Romans i, 3, 124, 168, 180 Rome i, 36, 157 Romalus i, 65, 76, 112 Rostra ii, 223 Rubrum mare i, 3 Rumpere vocem i, 50

S.

Sabines i, 41
Sacæ i, 85, 301. ii, 10
Sucer i, 286
Sacred Road i, 268
Sacrifices i, 86, 243, 271. ii, 68, 103, 120, 246
Saguntum ii, 65
Saints, tutelary, ii 50
Salamis i, 223, 300. ii, 82, 84, 192, 203

Samians i, 236, 247, 251, 256, 260 Samos i, 116, 129, 166, 178, 238, 256, 289 Samothrace ii, 53 Sardanapalus ii, 65 Sardinia i. 97, 241 Sardis i, 13, 16, 44, 45, 48, 49, 199, 237, 240, 249, 261 Sardo 1, 97, 241, 245 Satraps i, 69, 116, 135 Saturn ii, 103 Satyrs ii, 29 Sauromatæ i, 181, 182 Scape-goat i, 86 Scapte Hyle i, 38, 276 Scilicet i, 33 Scipio ii, 88, 213 Scopulus ii, 42 Scouts ii, 113 Scyllias ii, 153 Scythian customs i, 121 Scythians i, 1, 62, 82, 162, 174, 175, &c. 180, 181, 188, 189, 272, 275 Sdili i, 39, 289 Se understood i, 40 Se after quisque i, 252 Sea ii, 178 Second person ii, 46 Sed enim ii, 4 Sedes i, 88 Segesta ii, 96 " Seine" i, 266 Semi in comp. i, 213 Semiramis i, 170. ii, 69 Senarius i, 98 Senates i, 224 Senators i, 41 Seneca i, 129, 156 Servility i, 73 Sesostris i, 159, 187, 213 Sestos i, 195, 242 Seven Christian Churches i, 12, 13 Seven Persian nobles, i, 116, 144,

Seven Christian Churches i, 12, 13
Seven Persian nobles, i, 116, 144, 149, 158
Seven Wise Men of Greece i, 16, 97. ii, 6
Seven Wonders of the World i, 2, 12, 39, 101
Severus i, 159, 270
Sex i, 22
Sexcenti ii, 222
Ships i, 6, 289, 302. ii, 2, 304
Si i, 14, 34
Sibilant for aspirate i, 22
Sibilants ii, 117
Sibylline books i, 231

Siceli i, 260 Siceliotæ i, 193 Sicily i, 95, 97, 241, 247, 258, &c. ii, 87,67 Siculi i, 193 Sicyon i, 223, 287 Sigeum i, 221, 231 Signals ii, 113 Silenus ii, 29 Simile i, 129, 152, 154 Simoom i, 130 Simplicity i, 187 Simul i, 33, 42 Sinon i, 33 Skulls ii, 298 Slaves i, 163 Smerdis i, 116, 132, 136, 142 Socrates i, 146, 153, 154, 155 Sol i, 7, 111 Solon i, 1, 16, &c. 33, 34, 38, 51, 52 Sophanes i, 287, 288 Sophistry i, 146 Sosicles i, 232, &c. South Sea i, 125 Spaco i, 65 Spain i, 91, 268 Sparta i, 1, 8, 10, 157, 199, 247, 277, 294. ii, 310 Spartans (see Lacedæmonians) i, 41, 226, 231, 233, 247, 278, 280, 297. ii, 97, 143, 247, 278, 296 Speciem, in, i, 32 Sperare i, 45 Spes i, 45 Sphacteria ii, 132 Spoils ii, 290 Sporades i, 3, 245

Sporials i, 290
Sporiades i, 3, 245
Stater ii, 30
Statu quo, in, i, 274
Stature ii, 69
Stesagoras i, 247, 267, 271, &c. 293
Stoning to death ii, 241
Strategus i, 212, 297
"Strike a league" &c. i, 196
Strymon i, 38, 202, 236
Styx i, 282

Sub in comp. i, 213
Subject and predicate i, 300
Subjunctive i, 16, 29, 263. ii, 175, 210
Subjunctive and optative ii, 193, 233, 275, 277

Subjunctive for imp. i, 22 Subjunctive with conj. for infin. i, 206 Substantive i, 119, 301

Sun i, 111, 130, 158. ii, 37 Sun, table of the, i, 125 Sunium i, 285, 286, 302 Super i, 22 Superlatives i, 140, 186, 194, 205, 262, 269. ii, 7, 125, 260 Suppliants i, 216 Supplices ii, 259 Sus i, 22 Susa i, 60, 132, 139, 144, 176, 207, 215, 259, 265, 303, 304. ii, 93 Suus, after quisque, i, 252 Syennesis i, 242 Syloson i, 256, 265 Synæresis ii, 135 Syncope i, 3, 5, 11. ii, 112 Synecdoche i, 49 Syracuse i, 60. ii, 95, 96 Syria i, 137, 262 Syrians i, 11, 44, 215 Syrinx ii, 29

T.

Talent i, 217 - Tanais i, 183, 184, 185 Taras i, 164, 166 Tarquin i, 153, 271. ii, 92 a Tarquinius, Sextus, i, 33 Tartars i, 159, 270 Tauric Chersonesus i, 62, 181 "Tax" i, 121 Tears i, 123 Tearus i, 178, 179 Telamon i, 223, 229 Tempe ii, 75, 77, 107 Temples i, 230, 238, 252, 259, 305 Tenedos i, 265, 273 Tenses i, 274 Teos i, 1, 96, 97, 251 Terra, understood, i, 39 Thales i, 97, 213, 235 Thasos i, 247, 264, 275, 277 Thebes i, 36, 90, 128, 129, 225, 228, 229, 231. ii, 79 Themistocles i, 126, 219, 220. ii, 83, 111 Theoria i, 285 Thermopylæ i, 36, 218, 280. ii, 108, 109, 110, 132, 139 Theseus i, 60, 84, 223, 241, 285 Thesmophoria i, 257 Thesmothetæ ii, 176 Thessalonica ii, 72

Thessaly i, 220, 282, 300. ii, 76, 77 Thetis ii, 109 Thracia i, 15, 96, 199, 246, 277, Thracian i, 267 Thracians i, 179, 244, 267, 269 Thrasybulus i, 153 Thucydides i, 272. ii, 27, 278 Thyrea i, 48, 286 Tiara i, 214 Tigris i, 61, 101, 259. ii, 31 Time, definitions of, ii, 18 Timo i, 305, 306 Timotheus i, 37 Tithonus ii, 93 Tmesis i, 18, 135. ii, 101, 194 Tmolus i, 46, 49, 237 Tomyris i, 105, 112 Tophus i, 219 Topography ii, 76, 249, 253, 256, 277, 281 Torches ii, 113 Torch-race i, 294 Touchstone ii, 12 Trade ii, 89 Tragedians i, 273 Transition i, 4, 211, 272, 294, 298. ii, 190, 221 Transitives for neuters ii, 136 Triangle i, 131 Tribes i, 299 Tribune of the plebeians i, 41 Tribute i, 277 Trimeters i, 98. ii, 106 Tripods ii, 196 Triremes i, 258. ii, 35, 194 Troas i, 204, 244 Troops i, 234 Troy i, 7, 10, 33, 90 Tum-cum i, 274 Turkish i, 275 Turks i, 124, 159, 270 Tyrant i, 192 Tyre i, 6, 163 Tyrseni i, 94, 258 Tyrsenia i, 91, 205

U.

Ulysses i, 8, 33, 146 Undeviginti i, 175 Urbs i, 36 V.

Valerius Lavinus ii, 89 Venus i, 85, 297 Verbals i, 72. ii, 104, 105 Verb substantive with participle as periphrasis i, 27 Verbs, "accuse, prosecute," i, 293 Verbs, act. and pass., i, 202 Verbs, "answer," i, 233 Verbs, "be astonished," i, 86 Verbs, "call," i, 223 Verbs, "cease, make to cease," i, 251 Verbs, compound, i, 239 Verbs, compound for simple, i, 273 Verbs, "conceal," i, 136 Verbs, "condemn," i, 28 Verbs, "be conscious," i, 231 Verbs, "be contented with," ii, 313 Verbs, "divide," ii, 72 Verbs, "be fatigued," &c. ii, 269 Verbs of gesture ii, 123 Verbs, "help," ii, 308 Verbs, "impart," ii, 151 Verbs, impers. pass., i, 300 Verbs, "injure," ii, 308 Verbs, "love," i, 58 Verbs of motion ii, 177, 282 Verbs, " participate with," ii, 151 Verbs, "perceive," i, 118 Verbs, " persevere," ii, 273 Verbs, " prohibit, deny," &c. i, 237. ii, 236 Verbs, " repent," i, 82 Verbs, "say," ii, 133 Verbs, " send," ii, 127 Verbs, " show," i, 136, 147 Verbs, susceptible of resolution, i, 20

Verbs, " swear," i, 241 Verbs, " think," ii, 133

Verses i, 278

Vertere i, 40 Vesta i, 187, 297

Vicinia i, 14 Victory i, 227

Viritim i, 30

Vita und. i, 245 Vocative i, 9 " Volume" i, 78 Voting ii, 224, 280 Vulcan i, 205, 297 Vulgarism i, 102

Wall i, 269. ii, 54 Warbeck i, 136 Watches ii, 277 Water and earth i, 187 Water-drawers i, 122 Watson, Bp., i, 154 Wealth i, 86 Weapons i, 283 White Pillars i, 242 White Sea i, 244 " Widdy or Withy" i, 266 Winds ii, 117, 221 Winds, Tower of the, ii, 117 Wine i, 127, 133, 160 Wine and water i, 160 Wines i, 127 Wonders of the World i, 2, 101 Wooden walls ii, 85 Writing tablet ii, 147

W.

Χ.

Xanthus i, 99, 221 Xenophon i, 155, 156 Xerxes i, 36, 87, 94, 152, 176, 207. ii, 24, 27, 51, 88 Xerxes II. i, 82

Z.

Zancle i, 247, 260, 261 Zimri i, 57. ii, 65 Zopyrus i, 33, 116, 167, &c. 172, 173 Zoroaster i, 40

ADDENDA.

To the abridged References in Vol. I. p. ix. may be added ;-

BU. or PV. The author of the notes on "The Prometheus of Æschylus." London, 1831.

Gesner. GE.

LO. Professor Long's Summary of Herodotus.

MIT. Mitford's History of Greece.

RE. Reiske.

RI.Richardson's Persian and Arabic Dictionary.

RU.Ruperti.

SEA. Seager's Abridgements of Viger, Hoogeveen, &c.

ALTERATIONS IN VOL. II.

p. 10. n. 74. for πόλλου read πολλοῦ p. 15. l. 7. — ω \$ ___

n. 41. - insulsit 18. --- indulsit 63. n. 8. — oi --- of

n. 1. - Ολυυθον --- Ολυνθον p. 73. 1. 9. $\longrightarrow \hat{\eta}\nu$. p. 81. -- Au,

p. 103. n. 65. — ἀστραγάλοι — ἀστράγαλοι

0

p. 103. n. 66. add L.

p. 239. l. 8. prefix II.

p. 273. l. 5. for wv read &v.

ABRIDGED INTO ENGLISH,

FOR SCHOOLS AND COLLEGES.

By the Rev. J. SEAGER, Author of 'Critical Observations on Classical Authors,' and several Greek Criticisms in the Classical Journal.

VIGER ON GREEK IDIOMS: translated into

English, and abridged. 8vo. 9s. 6d. bds.

The publication before us is well fitted to carry students still farther into the recondite parts of that majestic language, and to display to them much of that interesting mechanism which escapes the uninstructed eye. We, therefore, gladly lend our assistance in so rational an attempt as that which is here undertaken; and observe with pleasure that, in conformity with the improved spirit of the age, Mr. Valpy's List of New School Books contains several others on the same plan.'—Lond. Mag. Nov. 1828.

'This volume is compiled with much industry and judgment; and altogether a more valuable service could not well have been rendered to the in-

quiring student of the classics.' - Oxford Literary Gazette.

'But when they have made real advances in Greek prose, read over with them the whole of Vigerus. Mr. Berry, what I now recommend, is really one of the most useful parts of education. You should make them read Vigerus in this way twice every year for five or six or seven years.'—Dr. PARR. See Johnstone's Life of Parr.

HOOGEVEEN ON GREEK PARTICLES,

on the same Plan. 8vo. 7s. 6d. bds.

'Hoogeveen's work on Particles has always been considered a valuable aid in the study of the Greek language; and Mr. Seager has compressed and translated it in a manner which we could not desire to be better.'—Spectator.

BOS ON GREEK ELLIPSES, on the same Plan. Svo. 9s. 6d. bds.

'Mr. Seager has contrived to retain the essence of all that is beneficial to the student, while he has placed it more easily within his reach by the order into which it is reduced.'—Intelligence.

'We have no hesitation in recommending this book to the teachers of Greek, as the best Dictionary of Elliptical Expressions to which they can resort.'—Edinburgh Literary Journal.

HERMANN ON GREEK METRES, on the

same Plan. Svo. Ss. Gd. bds.

'My hero is Hermann: he is not only a scholar, but a philosopher of the highest order; and he smiles probably, as I do, at the petty criticisms of puny scholars, who in fact do not understand what is written by this great critic.'—Dr. Parr.

MAITTAIRE ON GREEK DIALECTS,

on the same Plan. Svo. 9s. Gd. bds.

'It is impossible to speak too highly of the fidelity of the translation or the skill of the abridgment. It is enriched by some modest Notes, and more original matter than careless readers will perhaps credit.'—Atlas, No. 256.

'This volume completes Mr. Seager's epitomising labors. With Viger, Hoogereen, Bos, and Hermann, the Greek Student has a set of scarcely dispensable subsidia, at all events in a more accessible form than before. Mr. Seager has labored zealously, and must be allowed to have deserved well of Greek literature.'—New Monthly Mag.

GREEK TESTAMENT, with English Notes; containing Critical, Philological, and Explanatory Notes in English, from the most eminent Critics and Interpreters: with Parallel Passages from the Classics, and with references to Vigerus for Idioms, and Bos for Ellipses. To which is prefixed a short Treatise on the Doctrines of the Greek Article, according to Bishop Middleton, Mr. Granville Slarp, &c. briefly and compendiously explained, as applicable to the Criticism of the New Testament. The Various Readings are recorded under the text. Greek and English Indexes are added at the end. By the Rev. E. Valpy, B. D. Third Edition; with Parallel References and other Improvements. 3 vols. 8vo. 2l. 5s. bds.—Two Plates are added, one illustrative of the Travels of the Apostles, and the other a Map of Judea, and a Plan of the City and Temple of Jerusalem.

 $*_*$ * To this third Edition have been added Parallel References, on the plan of Bishop Lloyd's little volume.

This Work is intended for Students in Divinity, as well as the Library.

'This edition of the Greek Testament is the most valuable of any that has yet been published with critical and philological apparatus, especially for students who wish to purchase only ONE Edition.'—Horne's Introduction to the Bible.

GREEK SEPTUAGINT, with the APOCRYPHA; Edited by A. J. VALPY, from the Oxford Edition of Bos and Holmes. Second Edition. 11. 1s. bds.

This Edition is handsomely printed in one volume, 8vo. hot-pressed. FOR USE IN CHURCHES AND CHAPELS, as well as the Library.

'This elegantly executed volume is very correctly printed, and (which cannot but recommend it to students in preference to the incorrect Cambridge and Amsterdam reprints of the Vatican text) its price is so reasonable as to place it within the reach of almost every one. —Horne's Introduction to the Bible.

** The Septuagint and Testament may be had bound in four volumes.

GREEK GRADUS; or, GREEK, LATIN, and ENGLISH PROSODIAL LEXICON; Containing the Interpretation, in Latin and English, of all words which occur in the Greek Poets, from the earliest period to the time of Ptolemy Philadelphus, and also the Quantities of each syllable; thus combining the advantages of a Lexicon of the Greek Poets and a Greek Gradus. For the Use of Schools and Colleges. By the Rev. J. Brasse, D.D. late Fellow of Trin. Coll., Camb. In one large Vol. 8vo. Pr. 24s. bds.

SCHREVELIUS' GREEK AND ENGLISH LEXICON. Second Edition. By the Rev. J. R. Major, Head Master of King's College School, London. In this edition the Latin significations, &c. have been rendered into English, the quantities carefully marked, and about 4000 new words added. A copious ENGLISH AND GREEK LEXICON, intended to assist the Learner in Greek Composition, has been added. It forms a valuable Greek and English Lexicon. 1 vol. Svo. Pr. 16s. bds. or 17s. bound.

7581

Herodotus The history of the Persian wars; ed. by Stocker. Vol.2.

LGr H562Sto

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Do not remove the card from this Pocket.

Acme Library Card Pocket Under Pat. "Ref. Index File." Made by LIBRARY BUREAU

